

Y/2

1131

√21

ԳՐԻՔ ԺԵՄԱԿԱՐԳՈՒԹԵԱՆ
ՈՐ ԿՈՉԻ ԵՏԵ
ԵՒ

ԿԱՐԳՔԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ՏԵՄԱՐԱԿԱՅ
ԵՂՕԹԻՑ ԵԿԵՂԵՑԵԱՅ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ:

Ըրարեալ սրբոյն Իսահակայ հայրապետին • Մեսրոպայ
վարդապետին • Գիւտայ • և Յօհաննու
Սանդակունւոյ :

Տղադէռնալ ք գործարանումս արքայ Լ. Սիւսնի • և արքայ Սարգիս
զբաւարին որ է Յօւսէ :

Ի հայրապետութեան հայոց տեառն Յակօբայ դիտապետի • և ի
Թագաւորութե Բրիտտոսսիրի և բարեպաշտի • և Բրիտտոսիւ զօրա
ցելոյ Լուդովիկոսի արքային կալւեացեաց : Ի երակացութեամբ ջա
նեւք և սրբագրութեամբ տեառն Սսկանայ վարդապետի և Լ. Ր
քի եպիսկոպոսի երեանեցւոյ :

Ըողեամբ և ծախիւք նոյնոյ Սսկանայ Ըրհն եպիսկոպոսի,
և Թաթէոսի երիցու երեանեցւոյ :

Ի Սարսիլայ քաղաքի :

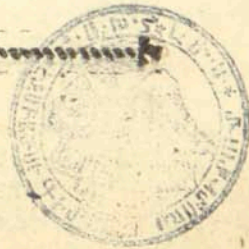
J. Goussier
sculp.

Եւրոպայի թագաւորն իմ Թագաւորն Եւրոպայի թագաւորն իմ Թագաւորն
Եւրոպայի թագաւորն Եւրոպայի թագաւորն Եւրոպայի թագաւորն Եւրոպայի թագաւորն

Որոշման թեման Մ. Ե. և ձեռնադրութեամբ ամենագործին տեսչի ձեռնարկաբ. զմատնան զայս տպագրել՝ որ ի օգտութի Մ. Ե. և ի լուսաւորութիւն մանկանց եկեղեցւոյ. նաև ի պայծառութիւն նորոյ Սիոնի : Վանդի քանիցս անգամ գրեաց որ իսկ մեծաշուք և բարձրագոյն Հայրապետն տէր Զաւթ անդակալ և առաջ նորդ սրբոյ Ս. Նիկանի տպագրել զՍաղմոսարան ատենի. և խոստացաւ առաքել զժամն, բայց ոչ եղև. քանզի ոչ միայն ոչ առաքելաց՝ այլև ոչ բանիւ կարաց օգնել. վասն զորովմանն որ անկաւ իմէջ նոցին. որոյ վերալման մասն և ինձ ժամանեաց՝ վասն այն եւ կարն օրդիացայ վասն պարտոցն՝ որք իմերայ իմ բարդեցան, և բարդեալք կան սակս լճաշնոցն և այլոց գրոց. որք սփռեցան իմէջ Հայաստանէայց. որ և յուսահատեալ քանի մի տարի բարձիթողի արարի, վասն նեղութեան և վտանգին. որք հասին իմերայ իմ, և պատեցան զինս : Իսկ այժմ Տիգրեով զի յուսահատութեամբ լքանին ոչինչ օգնէ. անշուքս զմասս հատուցանէ ինձ և ազգիս մերոյ. նաև յիշելով զքանս օրոցն Սողոմոն անօթոյն ընտրութեան, թէ բազմաւ նեղութեամբ պարտէ մեզ մտանել յայն հանգիստն. ոչև հայելով յառաջինս մեր՝ և ի նախնինս ազգիս մերոյ : Որք փոխանակ դովաւանութեան և շնորհակալութեան զպարսաւանս և զախաւինս ընկալան : Որով դիտաւ օրութիւն քաջաբեալ՝ և ի թիկունս հատութիւն սրբոյ Տոգւոյն ապաւենեալ զմէնս մեր արկաբ ի խոր անհնութեան դործոյս, գոտորի գողով ամենիւ յամենայն, թէ ի հոգևորէ՝ և թէ ի մարմնաւորէ՝ գոյից և գիտութեանց. հանձարոյ և հնարադիտութեանց, բայց տղաւինեալ յայն՝ որ կոչէ պագոյն իբրեւ զգոյ. և մեզ ձեռնառն ինչի յաւարտածել զբարեհաւսք մատնան զայս, որ աստի և անտի հաւաքեալք են ի միտոր. առ ի դիւրահատութիւն թեթևատարից՝ և ի յօժանդակութիւն տհասից և պակասակրթից. զի մի ի սխալին վհօտեալք լքցին. այլ իբրեւ զձեռնառն և զգորովից ինքեանց առեալ կոյտացին և ուղղեցին, յենով իբրեւ ի ցուս :

Շնորհիւ Տեառն մերոյ ԶԵ Վ. Ի. որ է
 օրհնեալ ընդ Հօր և սրբոյ Տօ
 գւոյն՝ այժմ և անգրաւ
 ամ յաւիտենիս :
 Լ. Թ. Ե. :

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿԱՆՈՆԱԿՈՍԵՍՈՍ

Յ. Ռ. Ն. Գ. Վ. Ն. Ե.
զամենեսեան պարտէ՛ յառ-
նել փակակալին և զամե-
նայն Զահն և զկանթեղս լուցանել և խուսկարկանել։ Իւ հնչեցուցա-
նել զզանկական. կամ զժամահ արն
երրցեանգամ։ Իւ յորժամ ժո-
ղակն 'ի ժամանառունն 'ի դուռն
եկեղեցոյն։ Ղայ եկեղեցապանն
կամ սարկաւազն յատեան, և ե-
րիցս երկրպագանէ։ և ամենեքեան
երկիրպագանեն ընդ նմա։ Իւ
այս զառաջին օրհնեայն յաւագ-
երիցու դասն, կամ 'ի մեծագոյն
առաջնորդն ասելով. () Եհնես
այս անուն՝ և նա ասէ, Տէր եթէ
զշրթունս իմ բանաս բերան իմ
երգեսցէ զօրհնութիւնս քո. եր-
կիցս կրկնէ. Իւ դարձեալ ասէ
սարկաւազն կամ փակակալն, օրհ-
նեայս անուն։ Իւ նա որ զմը
եթէ շրթունան սկսաւ, ասէ,
() Եհնես Տամագը և միսնական
քուրբ. երրորդութիւնն անբաժա-
նելի՛ յամենայն իւրական արարա-
ծաց յաւիտեանս յաւիտենից.
Բնէն, Իւ այս սարկաւազն

է, զի որ զայս աղօթս ասէ, աւագ երէցն նա է: Իսկ 'ի կիրոս կէսի գիշերն հետեօղք առաքելոցն սուրբ հայրապետքն կարգեցին յերկօրեայ մինչև ցառաւօտն հըս կրօմն առնել: և զութ կանոնս գլուխն 'ի նոյնոյ ձայնէն. և ըզքասն, օրհնութիւնսն համաձայն քասն դասուց հրեշտակաց ասել: որք մնացին և կան միշտ յօրհնութիւնս Բստուծոյ: Օ որ օրի նակ որ յամէն ձայնէ զութ կանոնի սաղմոսն գրեցեալ կայ:

Որոց մի ձայն շարական ասի 'ի մի ում գիշերի և ոչ 'ի յութ գիշերս: Օ ի իւրաքանչիւր շարական հետ իւր նշանած սաղմոսին այնքան ասի, մինչև սաղմոսն վճարի: այս պէս հարցն այնքան ասի սաղմոսոյն, մինչև սաղմոսն վճարի:

Բայսպէս ևս մեծացուցէն, ողորմեայն, և տր երկնիցն, և ամենայն շարականք հետ իւր սաղմոսին աւել պարտին և ոչ աւելի կամ պակաս: Իսկ ոմանք մինչ աւուր պատկերն ոչ հանդիպի 'ի ձայնէն, 'ի վճարիլ աւուր պատկերին փոխեն զձայնն, և 'ի յաւուր ձայնին վարեն զշարականն, որպէս ածնացոյցն 'ի տէրունական տօսն ցուցանէ. թէ զհետեակ շարական 'ի ձայնէն ասա. և այլք հետ պատկերի աւուրն ասեն զպատշաճաւորն ըստ տնօրինականացն:

Իսկ 'ի պահոց աւուրն թէ կանոնագլուխ ասեն. յորժամ երկու կանոնին զվեց գուրդայն վճարէս անգէն սկսիր զկանոնագլուխն. երբ վճարի կանոնագլուխն, դարձեալ գան յատեան և ասեն զյետի թողած գուրդայն. նոքա որք զսաղմոսն երգեցին. և քարոզն և արողորմեայն է 'ի թիւ:

Իւրգն աւագ իրիցու դասուն է. նորա է. որ Օքէն գոհանամբն

5
ասոց: Է որժամ սկսանին զարելուայն: կամ զթագաւորքն. նստի ընթերցօրն 'ի յընթեռնուլ զգիրգն և տեսանէ, զի մի գթեցի յընթեռնուլն: զկնի գրոցն ասեն զշարական յատեան. մի շարական ըստ գրոցն. մի արձանի, մի խաչի, մաղթանքն հասարակաց է:

Ս ասն խաչի քոյ պատուականի, և քարոզն և սաղմոսն նոցա է. որ գիրգն ընթերցան, Բղթն նորա է. որ զգիրգն ընթերցաւ. և զկնի հայր մեր:

Իւրորդ կանոնի սկսանին աւագ իրիցուն է. և քարոզն, և աղօթն, աւագ իրիցու դասուն է:

Որ զսաղմոսն սկսանի, զքարոզն նա ասէ. և աղօթն, յիւր դասն տայ. երբ վճարի իւր դասն, ապա 'ի միւսն տայ զօրհնութիւնն և զփառս: Իսկ սաղմոս երգութն զսաղմոսն ասեն. Ի վճարիլ գուրդային այն որ զգուրդայն սկսաւ, զփառքն ասէ, և միւս ընկերն ասէ զայժմ և միշտն, և զամէնն թողուաւ: Իւր սարկաւագն աւուրն երկու ասէ. Իւր ևս խաղաղութեան զմիւրդպիրն կեցո՞ւմիր. Ժողովուրդն արողորմեաց. սարկաւագն ասէ, օրհնեա՞յ այս առուն: և նա ասէ () օրհնութիւն և փառք:

Սարկաւագն ասէ, օրհնեա՞ւ. արհիւ եպիսկոպոսն ասէ՝ խաղաղութիւն ամենեցուն: Սաղմոս երգուն երգայժմ և միշտն ասաց՝ ասէ Բղթն և ընդ հոգւոյդ քում. և ապա սկսանի զսաղմոսն:

Նորորդ կանոնի սկսանին և իւր քարոզն և աղօթն աշակերտի դասուն է: Հարցին սաղմոսի սկսանին և իւր քարոզն և աղօթն աշակերտի դասուն է: Եւ թողած սկսանին, և իւր քարոզն և աղօթն, աւագ իրիցու դասուն է:

Ողորմեայն սկսանին և իւր քարոզն և աղօթն աւագ իրիցու դասուն է:

սուն է։ Ս'նժացուցէն աղօթն
և ողորմայն աւագ իրիցուն է։

Օ կնի մեծացուցէն։ քարոզ։

Ս'ն սուրբ տեղոյ շինուածեան
աշակերտի դասուն է։ Վ'ու ետ
թագաւորն աւագ իրիցուն է։

Վ'ղեցի անուն տեառն է։ ձայնիւ
աւագ իրիցու դասուն է։ յատեանն
գայ և սկսանի և երբ փառք և
երկրագաւթիւնն, և Վ'րի և մի
մեծութիւն վ'աւրի, միտնէ 'ի դասն։

Օ թագաւորեացէն ասե աշակեր
տի գ'ասն, և յատեանն գայ։

Վ'ն սկսանիւն զթագաւորեացէն
բանան զդուռն եկեղեցայն։ գայ
աւագ երէցն 'ի դուռն 'ի ժամն
տունն աւետարանն 'ի գիրկն, Հան
գեղէն սղատաւորօր և երկու լայ
տեղօր։ և բուրվտաւ, և կանգնի
յատեանն և 'ի վ'աւրի երգոյն աշա
կերտի դասն ասե, օրթի։ և աւ
ագ երէցն խաչակնքէ աւետարա
նան 'ի վերայ ժողով դ'ուռն և ստէ,
խաչադուռն ամենցուն։ այ եր
կիրայտրեցուք։ և միւս դասն ստէ,
և ընդ հոգւոյդ քում։ և յորժամ
ասնն, երկիւղածութեամբ լուս
ջուք։ աւագ երէցն ասե, Սբբոյ
աւետարանիս որ ըստ Ս'ասեմոսի
և կամ, որն որ լինի։ Վ'ն յըն
թեռնուն աւետարանին։ ամենե
քեան աշխ և դողութիւն լուցեն,
և ոչ օք յնուցու 'ի դաս, կամ 'ի
գաւազան։ 'ի յընթեռնուն ամե
նայն աւետարանացն։ փառք ընդ
սր ամ մեր։ Ս'քաղարեցայն,
Վ'ն զամենայն աւուրս, աշակերտի
դասն ասե։ Վ'գեղերն, աւագ
իրիցու դասուն է։

Մ'չից կնիակէիցն, 'ի գեղերի զեր
ջուղն սոս հանապա։ Օ ուճար
ձայնալք քարոզն, աշակերտի դա
սուն է։ Վ'գեղերն, աւագ իրի
ցու դասուն է։ աղօթն աւագ իրի
ցուն է։ Վ'ետարունի համբու
թիւն մեծին է, կամ աշակերտի դա

սուն է։ Օ ար յերկնիցն աշակեր
տի դասն սկսանի 'ի բարձր' մեծա
ցուցէն և ողորմայն ջած պիտի
զ'փառք 'ի բարձունս, յատեան
ասնն միարան։ Վ'ն 'ի հանդիսի
աւուրսն ժամն հարաւ։ փառք որ
տիւ և երկրագաւթիւնն, աշակեր
տի գ'ասուն է։ Օ յարութիւնն
և զաւաւստու երգն, յատեան ըս
կսանիւն և ստեղծ զաւաջին տներն
աւագ իրիցու դասուն է։ քարոզն
և գանձն աշակերտի գ'ասուն է։
աղօթն, աւագ իրիցուն է։

Ս'աղթանքն, հասարակաց է։

Ս'ասն ըսելի զննելոյն, Օրհնոս
թիւն և փառքն, աւագ իրիցու
գ'ասուն է։ Ս'ն աւաւստու գերգ
լինի, սաղմոսն և գիրգն և ալէլու
աւագ իրիցու դասուն է։ Վ'ն
տարանն աշակերտի դասուն է։ Թէ
մեղեղի և աղ լինի, ընդ արարչա
կանին աւագ իրիցու դասուն է։

Վ'սիս մեղեղի և տալն ասն, և
ապա արարչականն։ զկեցո՛ւ տրն՝ աւ
ագ իրիցու դասն ասէ։ Տ'ը ողոր
մայն, աշակերտի դասն ասէ։ և
աղօթն նմա է, որ զաւետարանն ըն
թերցաւ։ Մ'նքիւքն, և շարական
և սաղմոսն, և հանգստեան աւետա
րանն, և աղօթն, աւագ իրիցու
դասուն է։

Վ'սկ 'ի կերակի երկուսն Թէ գերգ
լինի, սաղմոսն և գիրգն։ աշակեր
տի դասուն է։ ալէլու և աւետա
րանն, աւագ իրիցու դասուն է։
աւետարանն աւագ իրիցուն է։

Հանգստեան շարականն, սաղմոսն
և աւետարանն, աշակերտի դասուն
է։ Ս'ալի շարականն, սաղմոսն,
և խաչելութեան աւետարանն, աւ
ագ իրիցու դասուն է։

Օ թափօրի քարոզն այսպէս ասո
ւերք ուն։ Վ'ն ևս խաղաղու
թեանն։ Ս'ասն 'ի վերուստ խաղա
ղութեանն։ Ս'ղորմեաց մեզ արն։
Ս'աշխանիւն, և իւր աղօթն, սոս

ազ իրիցու դատուն է։ Իւզհան
գաստանն և զխաչելութանն յայն
գլխոյն ընթերցիր, որ առաւօտուն
զիւաղաբերիցն ընթերցար։

Իսկ յայլ հասարակ աւուրսն, ման
կունք։ և զկնի մանկանցն, աղօթն
աւագ իրիցու դատուն է։

Իսկ աղուհասիցն, զՏԹ ամենա
կալն նա սկսանի, որ զՍուրբ ես
տրն ասաց։ մաղթանքն, և քարոզն
նա ասէ, որ զտր ամենակալն սկսաւ՝
աղօթն՝ աւագ իրիցուն է։

Իսկ յաւագ շաբաթն զՍուրբ ես
տրն ասա, և զկնի տր ամենակալն.
և հետ տր ամենակալն, զաւետա
րանի սաղմոսն, և զաւետարանն. և
զկնի աւետարանին, զՐարչականն
ասեն. և մաղթանքն հասարակաց
է. աղօթն նմա է, որ երէկ զքէն
գոհանամքն ասաց։ Իսկ թէ զկնի
մանկանցն աւետարան ընթերցուն,
զՍուրբ ես տրն՝ աւագ էրէցն
ասէ որ զաւետարանն ընթերցաւ.
զկնի սբ ես տրին, զսաղմոսն սկսա
նիաշակերտի դասն։ մաղթանքն
հասարակաց է. և զքարոզն նա ա
սէ, որ զսբ ես տրն ասաց։ աղօթն
նմա է որ զքէն գոհանամքն ասաց.
Հայր մերն, աւագ իրիցուն է։

Իբրաք աւետագալին։

Իսկ արեւագալի, Իղիցի սաղմոսն
թէ պատուաւոր որ չլինի, աշա
կերօի դատուն է։ Իւ օրհնու
թիւնն և փառքն, և արեւագալի կա
նոնի սկսանին, աւագ իրիցու դա
տուն է։ Իրեւելից շարականն, և
իւր տաղն, և քարոզն, աւագ իրի
ցու դատուն է։ աղօթն՝ երէքօ
րեայ, աւագ իրիցուն է։ Ի զաղա
կեցէք՝ սաղմոսի սկսանին, աւագ
իրիցու դատուն է։ շարականն աւ
ագ իրիցուն է։ Շգնաւորք նյ.
Սաղթանքն հասարակաց է. քա
րոզն աւագ իրիցու դատուն է. ա
ղօթն, աւագ իրիցուն է։

Իճ ամ իմ, սաղմոսի սկսանին աշա
կերտի դատուն է։ նոյնպէս և շա
րականն՝ Իոյս արարին. Սաղ
թանքն հասարակաց է. քարոզն ա
շակերտի դատուն է։ աղօթն, ան
ցեալ աւուր իրիցուն է։

ՏԹ հովուհեցէ սաղմոսի սկսանին,
և շարական. Պանուպարհ և իւր
տաղն, աւագ իրիցու դատուն է։

Սաղթանքն հասարակաց է. քա
րոզն, և աղօթն, աւագ իրիցու դա
տուն է. կամ վեհագունին։

Իսկ՝ ի սրբոց տոնին, զյետին ա
ղօթն ասա, Բաջնորդ կենաց։
Իւ ի պահոց աւուրսն, (Րհնել
ես տր ամ փրկիչ։ Հայր մեր որ յեր
կինս. և արձակելն աւագ իրիցու
դատուն է։ Ի վճարին միջ ըզ
հայր մերն ասես, նախ ասա, (Րհ
նեալ տր մեր և փրկիչ յս քս. և
ապա հայր մեր։

Իսկ հաղոս աղբից խրատ այս է։

Սախ երեք անգամ հարկանեն
զգանկակոն միանգամայն, և
հարկանեն զփայտեայ ժամահարն
զկնի, ըստ հնոցն։ Իւ յորժամ ժո
ղովն ի դուռն եկեղեցւոյն, գայ
փակակալն կամ սարկաւագն յա
տեանն. և երկիրպագէ երիցս և
ասէ։ օրհնեալ տր՝ և աւագ էրէցն
սկսանի և ասէ։

(Րհնեալ հոգիդ սուրբ ամ ճշ
մարիտ։ զՍղորմեայն փափակալն
կամ սարկաւագն ասէ միայն յա
տեանն. և այլքն միաբան ձայնակ
ցին ստեպ ծնւորդութ՝ և յոր
ժամ վճարի ողորմեայն, յատեան
ելանեն, և զերգ սրբոյն շերտիսի
ամենեքեան միաբան ասեն, (Րհ
նեմք զքեզ։ Իւ յամենայն ժա
մու աղաչանքն, աշակերտի դատուն
է. և օրհնութիւն և փառքն աւ
ագ իրիցուն է։

Բաջնի կանոնի սկսանին տշակեր
տի դատուն է։ Իւ պահոց ամ թա
րոզն

րողն աւագ իրիցու դասուն է. և աղօթն, և սաղմոսի սկսանիլն, աչա կերտի դասուն է. և օրհնութիւն և փառքն նմա է, որ զմեծ աղօթն ասաց. և փոքր քարողն նմա է որ զսաղմոսն սկսաւ. աղօթն աւագ իրիցուն է. Տը հովուէսցէն նմա է որ զսաղմոսն սկսաւ. աղօթն աչա կերտի դասուն է:

Իրկորդդ Ողորմեայի սկսանիլն նը մա է, որ զԵսաղաղութեամբ քով հոգիդն ասաց, աչակերտի դասուն է ասեն: () րհնեալ հայր սուրբ անձ ճշմարիտն, և Ողորմեայն, երգ տն ներսէսի, և Խաւարեցաւն. ի յատեան ասի:

Իրկորդդ կանոնի սկսանիլն աւագ իրիցու դասուն է. Պահոց մեծ քարողն, աչակերտի դասուն է: աղօթն աւագ իրիցուն է. սաղմոսի սի սկսանիլն, և օրհնութիւն և փառքն նմա է, որ զմեծ աղօթն ասաց. սաղմոսն և փոքր քարողն աւագ իրիցու դասուն է. աղօթն անցեալ աւուր աւագ իրիցուն է: Իրանի որ խորհի սաղմոսն, և քարողն աչակերտի դասուն է. աղօթն աւագ իրիցուն է. այսպէս հայր գթութեանցն:

Օ երրորդ ողորմեայն, աւագ էրէցն ասէ, այլ և () րհնեալ որ դիդ սբ անձ ճշմարիտն. և Ողորմեա ինձ անձն. Օ երգ տն ներսէսի Չարհարակցեան, յատեանն ասեն: Եւ ամենայն ժամու աղա չանքն, աչակերտի դասուն է, օրհնութի և փառքն աւագ իրիցուն է: Իրրորդ կանոնի սկսանիլն անցել աւուր աւագ իրիցուն է:

Իւ զայս կանոնս անցեալ աւուր աւագ իրիցունքն ասեն: Պահոց մեծ քարողն աւագ իրիցու դասուն է. և աղօթն աչակերտի դասուն է. և սաղմոսի սկսանիլն նմա է, որ զմեծ աղօթն ասաց. Իւ ևս Եսաղաղութեանն աւագ իրիցուն

է. օրհնութիւն և փառքն նմա է, որ զմեծ աղօթն ասաց, փոքր քարողն աչակերտի դասուն է:

Սաղթանքն հասարակաց է. քարողն աւագ իրիցու դասուն է. աղօթն աչակերտի դասուն է:

Օ սաղմոս երգութիւնն, նա ասէ որ զքրիստոս որդի աստուծոյն ասաց: հայրն մերն, աւագ իրիցու դասուն է:

Ի սկ թէ պատարագ մատչի, մոռանէ աւագ էրէցն յեկեղեցին հանդերձ սարկաւագօք և դպրօք. և զգետաւորի ի նոցանէ, նոյն պէս և նոքա ըստ իւրաքանչիւր պատշաճի, և լուցանեն դպիրքն մոմեղէնս. և սարկաւագն բուրվառով գայ ի ժամատունն, և ասէ աւագ էրէցն. Ի ռհայից սրբութեամբ զձեռս իմ. Իւ վասն սրբ բուհւոյ անձանցն: Ողորդ զանձինն, ասէ սարկաւագն. աւագ էրէցն ասէ, Ի նկալ տի զաղաչանս. և Եստովանիմ առաջի այ. և արձակելն աւագ իրիցու դասուն է. և մտանեն յեկեղեցին: Ի զաղակցեքն, աչակերտի դասուն է. և նոյն քարողն և աղօթն, աւագ իրիցու դասուն է: Ի նկարկութե շառականն, աւագ իրիցու դասուն է. ժամամուտն, աչակերտի դասուն է. կեցն տի. Տը ողորմեայն, աւագ իրիցու դասուն է: և գիրքն աչակերտի դասուն է:

Ի կերակէի եսային, աւագ իրիցու դասուն է. և մեսեդին, և առաքեալն, աչակերտի դասուն է. Որ զառաքեալն ընթերցաւ, նա ըսկասի զալէլուայն. և ապա դասովարն առնու ի նմանէ և ասէ. սաղմոսատունն աչակերտի դասուն է, զկնիալէլուային, օրթի, աւագ իրիցու դասուն է, կամ աւագ իրիցուն է: հաւատարմն եթէ ի ձայն, աւագ իրիցու դասուն է:

Ի եցո՛ւ անձն՝ և յետին անձն ողորմեսցն
աշակերտի դասուն է։ Որբասա
ցուծին, աւագ իրիցու դասուն է։

Եւ թէ հանդիսաւոր օր լինի և
զխորհուրդն վերաբերել կամի
ցիս, այս է արարողութիւնն յոր
ժամ գոչէ սարկաւազն, Սի որ
յերախայց։ և դպիրքն երգեն,
մարմին տէրունակոն. քահանայ մի
սարկաւազօքն և դպրօքն. երթայ
և առնու զընծայն, և սարկաւ
ազքն առաջի և դպիրքն զկնի լապ
տերօք՝ և քոջօք, և սարկաւազն
բուրվառով. և յորժամ վճարի
մարմին տէրունական, սարկաւազն
գոչէ բարձր ձայնիւ։ Որբ զՔրիստոս
բեկցն. և առնու ի նմանէ աւագ
իրիցու դասավարն և ասէ զայս
'ի լրման. և գան յարեւելից կողմն
և սարկաւազն ձայնէ բարձր։

Պանապարհ արարէք այնմիկ, 'ի
լրման ասէ. և ապա սկսանին, զեւ
կենդանարարն. և երբ գան 'ի հա
րաւակողմն, սարկաւազն ձայնէ
բարձր։ Ի՞նչ 'ի հարաւոյ եկեցեք.
և ապա սկսանին, Սամբայն զկն
ցադակոնս. Եւ գան յաստիճան
խորանին, և Վահանայն որ ունի
զընծայն 'ի ձեռն, ասացէ բարձր
ձայնիւ. Համբարձէք 'ի լրման.
Իսկ եթէ եպիսկոպոս, կամ թէ
պատուաւոր որ է, որ զպատա
րագն մատուցանէ, գայ ընդ ա
ռաջ խնկարկէ և հարցանէ։

Ով է սա. Եւ սկսանին Ով զի
զթագաւորն ամենեցուն, և երբ
վճարի. ասացէ քահանայն. Համ
բարձէք ի խանք զգրուես ձեր, 'ի
լրման. Եւ որպէս նա հարցանէ
ըզնոյն։ Ով է սա։

Եւ ապա սկսանին, Եւ զՏրեշտա
կացն. և երբ վճարի դարձեալ
ասէ քահանայն. Համբարձէք
ի խանք, 'ի լրման ասա. Եւ եպիս
կոպոսն հարցանէ. Ով է սա։

Եւ առնու 'ի ձեռացն և հանէ 'ի
սեղանն, և երգեն զաւելուն. և
երբ վճարի, սարկաւազն քարո
ղէ, Եւ ևս խաղաղութեան զոր
ազաւեսցոյք։

Եւ ոմանք այսպէս վերաբերեալ
զուրբ խորհուրդն 'ի սեղանն.
Օ կնի տն ողորմեսցին ասեն. Որբ
զբորեն. և զխորհուրդն վերա
բերեն 'ի սեղանն. և յետոյ ասէ
սարկաւազն, Սի որ յերախայց.
Սարմին տէրունական, Եւ սար
կաւազն ասէ, Սաղմոս ասացէք
տեառն այ մերոյ. Եւ ապա ասեն
զաւելու պատշաճ սրբասացութիւն.
և զկնի, Եւ ևս խաղաղութեան
զոր ազաւեսցոյք։

Եւ յորժամ վճարի պատարագն.
յայնմ տեղու ռը հաղորդին ար
ժանաւորքն. Սարկաւազն առ
նու զսկիչն, և դառնայ 'ի ժողո
վուրդն և ասէ. Երկիւղիւ և հա
ւատով յառաջ մատիք ժողո
վուրդք. Եւ ամենեքեան բա
նան զգլուխս և խոնարհին և
ասեն. Իստուած մեր երեցաւ
մեզ օրհնեալ եկեալ անուամ.
Եւ խաչակնքէ աւագ էրեցն 'ի վե
րայ ժողովրդեանն և ասէ. Ի եցո՛ւ
անձն զժողովուրդս քո, և օրհնեալ
զժառանգութիւնս քո, հովուես
և բարձրացո՛ զնն միջև յաւիտեան։

Երբեք եւս արժեց ժամորդեաց
խորհրդ։

Ս առաջ լուցանէ փակակալն
զկանթեղան, և խնկարկէ. և
ապա հարկանէ զզանկակալն.
Եւ յորժամ ժողովին 'ի դուռն
եկեղեցւոյն, գայ փակակալն, կամ
սարկաւազն յատեանն. և երիցս
երկիրպագէ և ասէ, օրհնեալ ան
կում հայրապետ, կամ վարդապետ.
Եւ որ յաշակերտի դասուն է ասէ,
Եւ առ անձ կարգացի. Եւ ոմանք

զայս յաւագ իրիցու դասն տան։
 Օ խոնարհեցուն աւագ իրիցու
 դասն սկսանի։ Եւ զփառք քելն
 և զօրհնութիւն և զփառքն, աւ
 ագ իրիցու դասն ասէ։ Իւ ևս խա
 ղաղուծեան աշակերտի դասն ասէ։
 Օ ապրեցուն, աշակերտի դասն ըս
 կանսի։ Եւ զլոյս զուարթն։ Տէ
 ըռնական տօնաց փառն, աշակեր
 տի դասուն է։ Ո մանք զլոյս զո
 ւարթն յատեանն ասեն։ Եւ յայլ աւ
 գըսն մաղթանքն հասարակաց է։
 Հաւեալք։ 'ի ժամ երեկոյի քա
 ըրդն, և աղօթն, աշակերտի դա
 սուն է։ Մեսեդի և ուղղիցի, աւագ
 իրիցու դասուն է։ Թէ 'ի ձայն
 ասես, յատեանն, ասա զառաջին
 տունն։ քարոզն, աշակերտի դա
 սուն է։ մաղթանքն հասարակաց է։
 աղօթն, աւագ իրիցուն է։ օրհնու
 թիւն և փառքն։ և համբարձին,
 աւագ իրիցու դասուն է։
 Համբարձին թէ երեք տուն է,
 զերկու տունն սաղմոսովն երկու
 քրկու ասա։ Թէ չորս տուն է՝ զա
 ռաջին տունն, երկու անգամ ա
 զա, և զմիջի երկու տունն մէկ մէկ
 ասա։ և յետին տունն փառք ասա։
 Թէ հինգ տունն լինի համբարձին,
 զչորս տունն մէկ մէկ ասա։ և յե
 տին տանն փառք ասա։ Թէ վեց
 տուն լինի, զչորս տունն մէկ մէկ
 ասա, և յետի երկու տանն փառք
 ասա։ զմինն մի դասն, և զմիւսն
 միւս դասն։ Օ կնի համբարձոյն
 քարոզ, և աղօթ, ապրեցոյին։ աշա
 կերտի դասուն է։ սաղմոսի սկսա
 ղին աւագ իրիցու դասուն է։ քա
 ըրդն։ և աղօթն, աշակերտի դա
 սուն է։

Իսկ 'ի կիրակամուտն, զաստ օրհ
 նեցէքն, աշակերտի դասն սկսանի։
 Իւնդրեսցուքն, կեցո՛ւ յօրն, աւագ
 իրիցու դասուն է։ և Տժ ողորմեայն
 և աղօթն աշակերտի դասուն է։

Իսկ թէ շաբաթու օր եկեղեցւոյ

տօն լինի, և մեսեդի աստ օրհնե
 յէք ասի։ Իւրիկունն զկնի հայր
 գթածին, զաստ օրհնեցէք սաղ
 մոսն մի՛ ասեր, այլ Խնդրեսցուք,
 և թաագաւոր խաղաղութն։

Իսկ 'ի կիրակմտի երեկունն, և 'ի
 կիրակի առաւօտուն։ 'ի սուրբ
 անուն միաբան յատեանն ելանեն։ և
 ասեն զկնի հայր մեր որ յերկինս։

Օ տո՛ւ անձ փրկութեանն նա սկսա
 նի, որ զլոյս կենացն ասաց։

Իսկ 'ի կարգալ իմումի սկսանիւն
 աւագ իրիցու դասուն է։ քարոզն
 և աղօթն, անցեալ աւուր աւագ
 իրիցուն է։ Տժ լոյս իմ սաղմոսի
 սկսանիւն աւագ իրիցու դասուն է։

քարոզն, և աղօթն, աշակերտի
 դասուն է։ Օ անբիծան սկսանի
 աշակերտի դասն, որ զՏժ բարե
 րարն ասաց։ քարոզն, և աղօթն,
 աշակերտի դասուն է։ հայր մեր
 որ յերկինս, և օրհնելն աւագ իրե
 ցու դասուն է։

Իսկ աղուհացիցն ճաշուն, յոր
 ժամ զհայր գթածն ասես, զՏժ
 ամենակալն նա սկսանի, որ զհայր
 գթածն ասաց։ 'իոյնպէս մաղ
 թանքն, և քարոզն, և աղօթն, աւ
 ագ իրիցու դասուն է։

Իսկ այլ արարողութիւնս երեկոյի ժա
 մուն. ըստ սրբոյ հարցն թեղնեաց։

Իսկ ասէ աշակերտի դասուն
 արարուաւորն։ () օրհնեցից զտո
 յամենայն ժամ. զփոխն 'ի լոման
 ասեն միաբան։ և զկնի, Իւ ևս խա
 ղաղութեան. որ սկսաւ նա ասէ
 օրհնութիւն և փառք։ Իւ աւ
 ագ իրիցու դասն սկսանի, 'ի նե
 ղութեանն. և երբ վճարի կանոնն
 որ սկսաւ զկանոնն, նա ասէ զքա
 ըրդն Ո ան գտանելոյ. և զօրհնու
 թիւն և փառքն յիւր դասն տայ։
 Ի յսպէս որ զկանոնն սկսաւ սկսա
 նի զսաղմոսն, Իճ մեր ապուէն,
 և Իճ յօգնել ինձ, նայեացն. և
 զկնի

զկնի միաբան ասեն։ Ո՞ր սրբուհւոյ Լստուածածնին՝ որ զատուի սի փոխն սկսաւ, ասէ զքարոզն։ Սէ զածածին, և զաղօթն, յիւր դասն տայ։ Լստուածածնի դասն ըս կսանի զլրանեալն ամբիժքն, և լրապէս ասեն երէք գուրդայն։ Լս զկնի հոգւոց հանգուցելոցն, միաբան ասեն։ որ զամբիժքն ըս կսաւ, ասէ զքարոզն Լս ևս խաղաղութեան։ վասն հոգւոցն հանգուցելոց. և զաղօթն, յիւր դասն տայ։ Սի որ զԼս որդին ասաց, նա սկսանի։ Լս առ ԾԺ կարդացին։ Խոնարհեցոն, աւագ իրիցու դասուէ։ Իսկ զԼսորդին աշակերտի դասն սկսանի։ Հասեալքս ՚ի ժամ երկկոյի, քարոզն, և աղօթն տալիւրտի դասուէ։ և այլն ամենայն ասացաւ յառաջագոյն։ Իսկ յաւագ ուրբաթու գիշերն կցորդ սաղմոսին, աւագ իրիցու դասուէ։ Ի շաառք ժողովեցան իմիասին։ նոյնպէս և շարականն, Լսոր անձառն, առաջի աւետարանն։ աւագ իրիցու դասուէ։ Իսկ՝ ճաշու առաջի սաղմոսն, և առաջի գիրգն, աշակերտի դասուէ։ Լստարանն, աւագ իրիցու դասուէ։ և որ դասն որ զաւետարանն ընթեռնու, զհետակայ գիրգն այն դասն ընթեռնու։ և զկնի գրեանցն զաւետարանն միւս դասն ընթեռնու։ և զհետակայ գրեանսն։ Սր յետի աւետարանն յաւագ իրիցու դասն գայ։ Իսկ յորժամ յայտնութիւն յառաջաւորն մտանէ, ՚ի ճաշու ժամն մինչ զողորմեայն, և սաղմոսն, և զաղօթն ասես, ՚ի վճարիլ սաղմոս երգութեւն, ասս և զժամամուտն և զճաշու շարականն, և զսբ ԾԺ և զվն խաղաղութեան, և զօրհնութիւն և փառքն։ Լստ ասս ըզ Տը ԾԺ փրկութեանն, և զԼ կարդալ իմուամ, և զՇ նորհեա մեզ

տրն, և զայլն։ և յորժամ ասես զՏը լոյս իմն, զաւուր գիրգն, և զԼստարանն ընթեցիր։ Իսկ հաւատամն և այլն նոյնոյ կարգիէ Իսկ յորժամ Տը ընդ առաջ յաղուհացան մտանէ։ Յորժամ ճաշու զողորմեայն, զսաղմոսն և զաղօթն ասեն։ զկնի տեղոյ զսաղմոսեղուութիւնս։ զՏը ԾԺ փրկութեան ասս, և զնորհեա մեզ տրն, և զայլն։ և յորժամ ասես զՏը լոյսն։ զաւուր գիրգն ընթեցիր։ և զկնի գրեանցն։ քարոզ, Լսալեւս ցուք։ Շ նորհատու բարեաց։ Իսկ Թէ զերէք ողորմեայն ՚ի մի ում ժամանակի ոչ ասես, այլ յերկս ժամանակս։ ըստ անապատաւոր սրբոց հարցն, որ ՚ի մաքե նիւն և ՚ի Թեղինիսն էին։ այսինքն։ Յերրորդ ժամն։ Ի վեցերորդ ժամն։ Ի յին երրորդ ժամն։ Լսալեւս է արարողութիւնն։ Ի յերրորդ ժամն մի՛ անգամ հարկանէ զզանկակն։ Լս ժողովին ՚ի դուռն եկեղեցւոյն և ասեն զողորմեայն։ շարական, () օրհնեմք զքեզ։ Օ կնի սաղմոսին որ կանոն որ լինի։ քարոզ՝ Սիաբան ամենեքեան, և իւր աղօթն։ սաղմոս, Տը ԾԺ օրհնեալ։ Թ մեր ԾԺ կենարար։ շարական խաչի, և հոգւոյ գալստեան, յոր ճայնի որ լինիս։ քարոզ, Խնդրեացուք աղօթ, Լսալնորդեա և այլն ըստ կարգի։ սաղմոս, քարոզ, և աղօթ, Սեցերորդ ժամն հարկանեն ըզ զանկակն կրկին անգամ և ժողովին ՚ի դուռն եկեղեցւոյն։ և ասեն ողորմեայն։ շարական, Խաւարեցաւ։ սաղմոս, Սեցո, գուրդայն ՚ի լումն։ քարոզ, Լրթուս մտօք։ և իւր աղօթն։ Լրկրորդ սաղմոս Տը մի սրտմտութիւն։ Ողորմեա ինձ տր զի հիւանդ եմ ես։ այլ սաղմոս Լս ասացի ՚ի վերանալ յինէն։ շարական, Յոյս և յարութի ազգի։

և ապա խարուծե. հայր բազում ողորմ, յոր ձայնի և լինիս անտի ասանքից՝ Ս ն հիւանդացւ աղօթք արատեան և այլն ըստ կարգին: Իննեորդ ժամն հարկանեն զգան կակն երիցս անգամ, և ժողովին 'ի դուռն եկեղեցւոյն. և ասեն զողորմեայն. շարկան, Չարջարակցեալ սղմոս, () ԲՏՆեցից գնոր յամ ժամ, և շարական ամբասնի. և սաղմոս. ԲՏ մեր ապաւեն. և ԲՏ յօգնելին նայեաց. քարոզ: Սք զամբասն աղօթ, Ինկալ ար. և զանբիծսն 'ի լոման ասեն. քարոզ, ԲՏ զստուգող զկենսատու. աղօթ, ԲՏ կեալ առաջի քոյ. սաղմոս, Սիրեցի. և զկնի շարական, խաչի. և հանգստեան. յոր ձայնի, որ լինիս. քարոզ, Ս ն հոգւոցն: աղօթ, Վն որդի այ: Սետասան երորդ ժամուռն ասեն: Իս առ ամ կարգացի, և այլն ըստ կարգի: Կատարումն յամի ԲՏ օրհնեալ եղիցի յաւիտեանս յաւիտենից. ԲՏն:

Իրար ժամատեղեաց ըստ արևելեան սահմանացն սկսեալ, և ասութեանց աղօթից: Զոր ինդրեաց նք վարդապետն հափօր զրի մեցի. 'ի մեծ բազումնոցն Գրիգորէ խաթեցւոյն. Եւ կատարեաց այսպէս. Ար դասի որ աւուր ձայն լինի այս է:

Տրեթէ զըթուռնան: Օքէն գոհանամք: () ԲՏնեալ ար մեր և փրկի յս քս: Կանոնագլուխն: Կանոնի աղօթն, զկնի ալ լուայիցն և թագաւորացն: Սաղմոսիւք և օրհնութի, և այլն որ լինի: մեծացուցէի, աղօթն: այլ և ողորմի փառքն: նք ամի, աղօթն: ԲՏ ձական ար. թէ պահոց, թէ ուտուց: ԲՏ և ագալի նք ես արն. և արձականն:

Ճաշու, ԲՏ արջորդեան հայր գթութեց: ԲՏ կեան: Ճաշու ըս կսոճաճքն: Իւր երեկոյեան սկսուածքն: Իւր ձայնիցն: համբար ձին: Զոյս կենացն Կաղաղակա նին: Ընորհատու բարեաց:

Իսկ կողման դասուռն սկսուածք

օրհնութեն և հարցին և իւր աղօթիցն: Տր յերկնիցն: և իւր փռցն: Սք ես արն, զկնի մանկանցն:

Իր ագալի աղօթն: Օ առաւօտու աղօթս: Դաշու, Կաղաղու թք փարատեան: Վն որդի այ: ժամամուտ. շարական ձայնն է:

Կիրակեցի, Ճաշու եսային. և աւետարանն, ձայնին է: ԲՏ արեալն կողմանն: Իսկ լուր աւուր գիրգ կողմանն է: աւետարանն ձայնին:

Իրեկոյի, Կոնարհեցո՛ ձայնին: ԲՏ արեցոն: հայր գթածն: Տր բարեարն: Վն որդին, կողմանն: հայր մեր որ յերկնս, ձայնին:

ԲՏ թքն քսան և չորս, ըստ քսան և չորս ժամուցն: Իսկ Տր մեր և փրկիչն: Տր ամ մերն. 'ի կարգե դուրս է, ժամարարն է. և պատուաւոր հիւրին: ԲՏ է արևելեան տան սահմանն ժամակարգութե, 'ի փառս ԲՏ:

հրաժարոն:

հրաժարիմք 'ի սատանայ է. և յամ խաբէութե

նր. 'ի պատրանայնր. 'ի խորհրդոցնր. 'ի գնացիցնր. 'ի չարկամացնր. 'ի չարհրեշտակացնր: 'ի չարպաշտօնեկիցնր: 'ի չար կամարացնր. Իւր յամ չար զօրութե նր. հրաժարելով հրաժարիմք:

Երես անգամ կրկնեա. երես 'ի յարևմուտս: Եւ ապա դառնայ 'ի յարեալ. և սկսանի իս ոտ տուլանիմք և հտաւատիմք: Եւ ապա հասարակ ասեն զմեղայն:

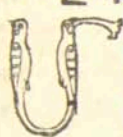
ոստովանիմք՝ և հաւատամք ամենակատար սըրտիւ. զհայրն ԲՏ. աւել, անծին. և անսկիզբն:

ԲՏ

Լ՝յլ և ծնող Որդւոյ. և
 բղխող Հոգւոյն սրբոյ: Հա
 ւատամք զբանն **Լ**՝ծ. անեղ,
 ծնեալ և սկսեալ 'ի հօրէ նախ
 քան զյաւելտեանս: **Ա**յ յե
 տոյ և ոչ կրտսեր. այլ որքան
 հայրն հայր, քննմին և որդին
 որդի: Հաւատամք զսբ Հո
 գին, անեղ անժամանակ, ոչ
 ծնեալ, այլ բղխեալ 'ի հօրէ
 և Կակից հօր, և Կա
 ռակից որդւոյ. Հաւատամք
 զՍրբորդութինն սբ մի բնու
 թիւն, մի անժամ. ոչ երեք
 անժամ. այլ մի անժամ. մի
 Թագաւորութի. մի իշխանու
 թի. արարիչ երևելեաց և ու
 ներևութից: Հաւատամք յե
 կեղեցի սբ, զԹողութի մեղաց.
 հաղորդութի սրբոյ: Հաւա
 տամք զմինն յերից անձանց
 զՍանն ան ծնեալ 'ի հօրէ,
 նախ քան զյաւելնս. 'ի ժամա
 նակի իջեալ յանձնին կոյսն
 մարիամ: **Լ**՝եալ յարենէ նր
 և միաւորեաց ընդ իւրում
 անժամեան. իննամսեայ ժուժ
 կալեալ յարգանտի անարատ
 կուսին. և եղև աստուածն
 կատարեալ մարդ կատա
 րեալ, հոգւով, և մտօք, և
 մարմնով. մի անձն, մի դէմ: **Լ**
 աստուածն մարդացեալ ա
 յարարեալ. *Ի Բեռն. 172. անձ*

առանց փոփոխման առանց
 սլալալութեան. անսերմն յը
 ղութիւն և անապական ծը
 նունդ. **Ա**յ ոչ է սկիզբն ան
 ժամեան: **Օ** ի Հոգի **Ս** Կ
 երէկ և այսօր. նոյն և յաւել
 տեան: Հաւատամք զտրն
 մեր Հոգի քն շրջեալ 'ի վերայ
 երկրի. յետ երեսուն ամաց
 եկեալ 'ի մկրտութիւն Հայր
 վկայեալ դա է Որդի իմ սկ
 րելի. և Հոգին սբ աղաւնա
 օերայ իջեալ. փորձեալ 'ի սա
 կանայ է և յաղթեալ նմա:
Քարողել մարդկան զփրկու
 թի. աշխատեալ մարմնով.
 վաստակեալ, քաղցեալ, և
 ծարաւեալ: **Հ**ետոյ եկեալ
 կամաւ 'ի չարչարանս. խաչել
 մեռեալ մարմնով, և կենդա
 նի անժամեան, մարմինն եղել
 'ի գերեզմանի՝ միաւորեալ
 անժամեան, և հոգւովն իջեալ
 'ի դժոխս՝ անբաժանելի ան
 ժամեան. քարողեալ հոգւոցն
 աւերեալ զդժոխս, և ազա
 տեալ զհոգիսն: **Հ**ետ երկց
 աւուրց յարուցեալ 'ի մեռե
 րց՝ և երևեալ աշակերտացն.
 Հաւատամք զտրն մեր Հոգի
 քն. նովին մարմնովն համբար
 ձեալ յերկինս և նստեալ ընդ

աջմէ հօր: Այլ Գալոց է
նովին մարմնովն և փառօք
հօր 'ի դատել զկենդանիս և
զմեռեալս: Ար և է յարու
թի նմ մարդկան: Հաւա
տամբ և զհատուցումն գոր
ծոց, արդարոցն կեանք յաւի
տենական: և մեղանորացն
տանջանք յաւիտենական:

Օ շնորհ:

Եղայ ամենասուրբ
Երրորդութեն, հօր
և որդւոյ և հոգւոյն
սրբոյ: Ա՛եղուցեալեմ այ.
խոստովանիմ առաջի այ, և
սրբուհւոյ նծածնին, և ա
ռաջի քոյ հայր սբ. զնմ մեղս
զոր գործելեմ. քանզի մեղայ
այ խորհրդով, բանիւ, և գոր
ծով. կամաւ և ակամայ, դի
տութի և անդիտութի: Ա՛ե
ղայ հոգւովս և զօրութի սբ.
մտօքս և շարժմամբ սբ. մար
մնովս և զգայութի սորա:

Ա՛եղայ զօրութի հոգւոյս.
խորամանկութի. անզգամու
թի. յանդգնութի. և երկչո
տութի. շուայութի. և ժլա
տութի. զեղխութի. և անի
բաւութի. չարահաւանութի.
յուսահատութի. և թերա
մտութի: Ա՛եղայ չարխորհր
դով մտացս, նենգութի. աստե

լութի. խեթիւ մախանօք. յա
ջաղանօք. թուլութի. պոռն
կական խորհրդով. տրոճական
իգական. անամնական, գրաս
տական. գաղանական, 'ի դի
շերի և 'ի տուրնջեան. երա
զական գիշութի, և անընա
կան գարշազոտողութեամբ:

Ա՛եղայ ցանկութի մարմնոյս.
հեշտութի պղերգութի. յօր
անչմամբ քնոյ. շարժշութի
մարմնոյս. և զազրազործու
թի 'ի պէտպէս ակտոս. հեշտա
լրութի լսելեացս. արատու
թի աշուցս. և ցանկութի սրբ
տիս. իգութի լոնդացս.
պագշտութի բերանոյս. ան
ժուժկալութի. շուայտու
թի և արբեցութի: Ա՛եղայ
չարաբանութի լեզունիս. ստա
խօսութի. սուտ երդմամբ.
երդմնազանցութի. հակառա
կութի. վիճաբանութի. բան
սարկութի. շոգմոգութի.
քսու դատարկաբանութի. և
ծաղու՝ գրախօսութի, հեր
ձախօսութի, և անիծաբա
նութի. տրտնջելով, տժգո
հելով, բանբասելով, և հայ
հոյելով: Ա՛եղայ գողութի
ձեռացս, ագահելով, զրկե
լով. հարկանելով, սպանանե
լով, և ընդ գարշածելով:

Մեղայ յամօդունածով, շինուածոյս. և ամ անդամոք մարմնոյս: Եօթնեակ զգայաբանօքս. և վեց եկի շարժմամբս, վերամբարձ օտնահաբուծք. և վայրաքարշ մեղկութիւն. յաջ և յահեակ խոտորելով. զառաջնոցն մեղանչելով և վերջնոցն չար նշաւակ գտլով. Միւլ և մեղայ եօթնիցս յանցանօք մահացու մեղօք: Հպարտութեամբ, և մասամբք նորին: Մախանձու, և մասամբք նորին: Մարկութիւն, և մասամբք: Օռութիւն, և մաս: Մգահութիւն, և մաս: Սրկրամոլութիւն, և մասամբք: Մղջախոհութիւն, և մաս: Միւլ և մեղայ յամօդունածով քանացն ան, յանձառնելեացն և հրաժարելեացն, զի ոչ զանձնառականն կատարեցի և ոչ ՚ի հրաժարելեացն հեռացայ: Օրէնս առի և յօրինացն հեղգացայ, ՚ի կարգս քրիստոնէութեան հրաւիրեցայ և գործովս ուրացեալ գտայ. գիտելով ՚ի չարիս կամաւ կորացայ. և ՚ի բարեացն գործոյն ձէն հեռացայ. վայ ինձ. վայ ինձ. վայ ինձ:

Օրն ասեմ կամ զօրն խոտովանիմ, զի անթիւ են յան

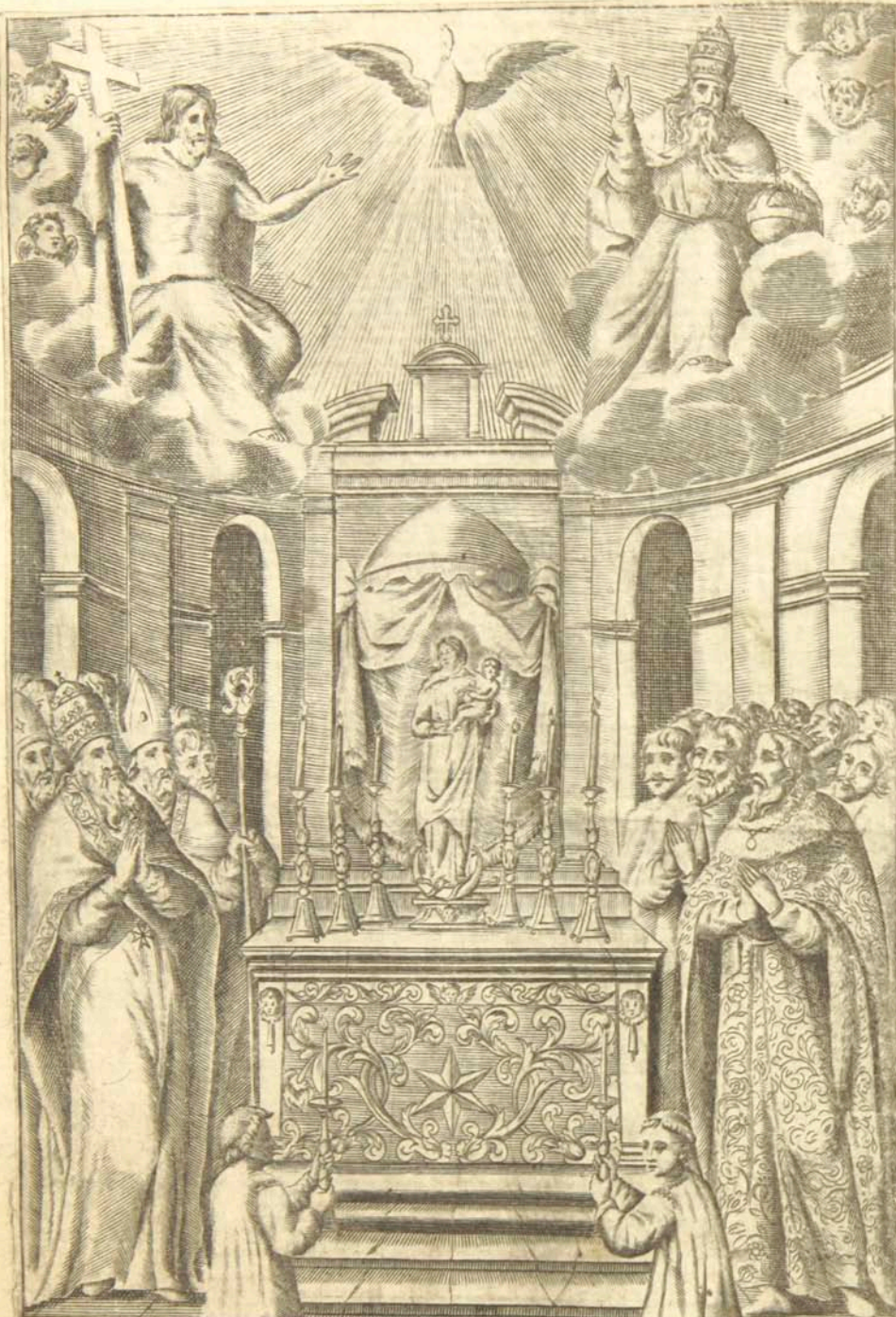
ցանք իմ, անասելի են անօրէնութիւնք իմ. աններելի են ցաւք իմ, և անբժշկելի են վերք իմ:

Հայր սբ, զքեզ ունիմք միջնորդ հաշտութե և բարեխօս առ միածին որդին ան. զի իշխանութիւնդ որ տոճեալէ քեզ արձակեցես զմեզ ՚ի կապից մեղաց մերոց աղաչեմք զձեզ:

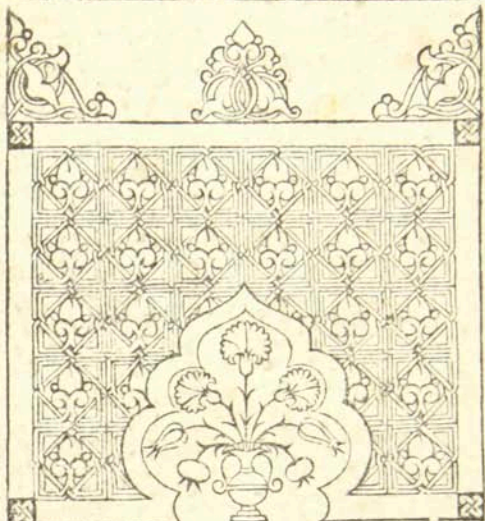
Միւլ և մեղայ:

Սրբազանք ձեզ մարդասէրն ան և թողութիւն շնորհեցե ամ յանցանաց ձերոց. խոստովանեցելոցն և մոռացելոցն: Միւլ և մեղայ զարգիւս քահանայութե, իշխանութե և հրամանաւ անձային, թէ զոր արձակիցէք յերկրի եղիցի արձակել յերկինս: Մովն բանիւն արձակեմ զձեզ յամենայն մասնակցութենէ մեղաց ձերոց. ՚ի խորհրդոց, ՚ի բանից, և ՚ի գործոց. յանուն հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ: Միւլ գարձեալ տամ ձեզ զխորհուրդ սուրբ եկեղեցւոյ. զոր ինչ գործիցէք եղիցի ձեզ ՚ի բարեգործութիւն. և ՚ի փառս հանդերձեալ կենացն: Միւլ:

Հայր մեր՝ որ յերկինս:

Ոչինքեաց երեսն և մի Սեպտեմբր.
 Մեծանայն աշտըր ցմեր նուռառութիւն.
 Եւստաստեղ և յարամնայ ճմարառութիւն.
 Բանայ առ-գեղ զիւրա շրթանս բրններգութիւն.
 Et Caudis fuit puer

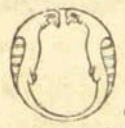

Կարգաւորութիւն Հասարակաց աղօթից.
 Եկեղեցեաց Հայաստանեայց. Որ կատարել
 'եմէջ գեշերի. 'ե գեմա Հօր Ը.Մ.

Ք.Շ ԲԻՈՒՆՍ ԻՄ
 ԲԵՆԵՍ. ԲԵՐԵՆ ԻՄ ԵՐ
 ԳԵՍՅԷ ԶՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆՍ ԳՈ.

ՏՐ ԵԹԷ ՂԶՐԹՈՆԱ իմ բանաս. բերան իմ երգեսցէ ջօր:

Օրհնեալ Համագոյ, և միասնական անբաժանելի
 սուրբ Երրորդութիւնն, Հայր և Որդի և Հո
 գի սուրբ: Ըյժմ և մշտ, և յաւիտեանս յաւիտեանս:
 Ամէն. Տե Ե

զի բազումք եղեն նե
ղիչք իմ. և բազումք
յարեան 'ի վերայ իմ:

Բազումք ասէին զանձնէ իմ
մէ. Թէ չիք փրկուած ինձ սո
րա առ Մ. իւր:

Բ. յ. դու Տ. օգնական իմ
ես. փառք իմ, և բարձ
րացուցիչ գլխոյ իմոյ:

Չայնիւ իմով ես առ Տ.
կարդացի. և լուաւ ինձ 'ի
լեռնէ սրբոյ իւրմէ:

Ես ննջեցի և 'ի քուն եղէ.
զարթեայ, և Տ. ընդունող
իմ էր:

Աչ երկեայց ես 'ի բիւրուց
զորաց նոցա. ոյք շուրջանա
կի պատեալ ոյաշարեալ պա
հէին զիս:

Բ. ի Տ. և փրկեա զիս Մ.
իմ. զի դու հարեր զամենե
սեան. ոյք էին ընդ իս Թըշ
նամուծեամբ 'ի տարապար
տուց, և զատամուռս մեղաւ
որաց փշրեացեա:

Տ. նէ փրկուածի. 'ի վր ժողո
վորեան քոյ օրհնութի քո:

Տ. Մ. փրկուածի իմոյ. 'ի
առճէ կարդացի. և գիշերի
առաջի քոյ:

Ա. այն աղօթք իմ առաջի

քո Տ. խոնարհեսցի ունին
քո 'ի խնդրոճածս իմ:

Օ ի լցաւ չաչարանօք
անձն իմ. և կեանք իմ 'ի
դժոխս մերձեցուն. և հա
մարեցայ ես ընդ այնոսիկ
որք իջանեն 'ի գուբ:

Եղէ ես որպէս մարդ ա
ռանց օգնականի. և 'ի մե
ռեալս ազատ:

Որպէս վիրաւորս. որք նըն
ջեն 'ի գերեզմանի:

Օ որս դու ոչ յիշեցեր'նք 'ի
ձեռանէ քումմէ մերժեցան:

Ե. դին զիս 'ի գբի ներքնում.
'ի խաւարի և 'ի ստոճերս
մահու:

Յիս հաստատեցաւ սրտմբ
տուծի քո. զամ զբօսանա
քո ամեր 'ի վերայ իմ:

Հեռի արարեր յինէն զճա
նութս իմ. և եղին զիս նշաւ
ակ իւրեանց:

Ա. տոնեցայ' և ոչ ելանէի.
աչք իմ տկարացան յաղքա
տութենէ:

Բ. զաղակեցի առ Տ. զօրհա
նապաղ. և համբարձի առ
քեզ զձեռս իմ:

Ա. ի Թէ մեռելոց առնիցեա
զսքանչիւիս. կամ բժիշկք յա
րուցանիցեն, և խոստովան
առնիցեն առ քեզ:

Մի՛թէ պատմեսցէ որ երբեք
'ի գերեզմանի զողորմութիւս
քո . կամ զճմարտութիւս քո
'ի կորստեան :

Մի՛թէ ճանաչիցին 'ի խաւ
արի սքանչելիք քո . կամ ար
դարութիւն քո յերկիր մո
ռացեալ :

Եւ առ քեզ Տ՛ր աղաղակե
ցի . առաւօտող աղօթք իմ
ժամանեսցեն առ քեզ :

Ինդէ՛ր Տ՛ր մերժես զանձն
'իմ . կամ դարձուցանես
զերեսս քո յինէն :

Տնանկ՝ և վաստակաւոր եմ
ես 'ի մանկութենէ իմմէ . 'ի
բարձրութենէ խոնարհեցայ՝
և ափշեցայ :

Յիս հաստատեցաւ բարկու
թիւն քո . արհաւիրք քո
խռովեցուցին զիս :

Շրջեցան զինք որպէս ջուր .
զօր՝ ամենայն պաշարեցին
զիս իմիասին :

Հեռի արարեր յինէն զբա
րեկամս իմ . և զծանօթս իմ,
վասն թշուառութե՛ն իմոյ :

() Եհնեա անձն իմ զՏ՛ր . և
ամենայն ոսկերք իմ զանուն
սուրբ նորա :

() Եհնեա անձն իմ զՏ՛ր . և
մի մոռանալով զամ տուրս նր .

Որբաւէ զմեղս քո . բժշկէ

զամ հիւանդութիւնս քո :

Ո փրկէ յապականութենէ
զկեանս քո . պտակէ զքեզ
ողորմութք և գթութեամբ :

Ո լնու 'ի բարութե՛ն զցան
կութի քո . նորոգեսցի որոյ
արծո՛ւնոյ մանկութի քո :

Լնէ ողորմութիւս Տ՛ր . և
իրաւունս ամ զրկելոց :

Եւ ցոյց օ զճանապարհս իւր մօ
սէսի . որդւոցն իլի զկամս իւր :

Վթած՝ ողորմած է Տ՛ր . եր
կայնամիտ՝ և բազում ողորմ :

Ո՛չ իսպառ բարկանայ օ Տ՛ր .
և ոչ յաւիտեան պահէ ոխս :

Ո՛չ ըստ մեղաց մերոց արար
մեզ . և ոչ ըստ անօրէնութե՛ն
մերում հատոյց մեզ :

Եւ որպէս բարձր են երկինք
յերկրէ . այնպէս զօրացոյց
Տ՛ր զողորմութի իւր ի վերայ
երկիւղածաց իւրոց :

Որչափ հեռի են արեւէք
յարեւմտից . այնչափ հեռի
արար 'ի մէջ զանօրէնու
թիւնս մեր :

Որպէս գթայ հայր 'ի վերայ
որդւոց իւրոց . այնպէս գթաս
ցի Տ՛ր յերկիւղածս իւր :

Օ ի նա գիտաց զստեղծո՛ւ
ածս մեր . և յիշեաց թէ
հողք եմք :

Մարդոյ որոյ խոտոյ են աւ
ուրք :

ուրք իւր. որպէս ծաղիկ
վայրի՝ այնպէս ծաղիկի:

Ընէ՛ ի նմա հողմ. և ոչ է,
և ոչ ևս երևի ակզի նորա:

Բայց ողորմութի՛ն Տէ՛ն յաւի
տեսնա յաւիտենից՝ ի վերայ
երկեւղածաց իւրոց. և ար
դարութիւնն նորա յորդւոց
մինչև յորդիս:

Այք պահեն զուխտս նորա.
յիշեն զպատուհիւրանս նորա՝
և առնեն զնա:

ՏԻ՛ր յերկինս պատրաստեաց
զաթոռ իւր. արքայութիւն
նորա ամենեցուն տիրէ:

() Երհնեցէք զՏԻ՛ր ամ հրեշ
տակք նորա հզօրք զօրու
թիւ. ոյք առնէք զբան նր՝
՛ի լսել ձայնի պատգամաց նր:

() Երհնեցէք զՏԻ՛ր ամ զօրու
թիւք նր. պաշտօնեայք նր,
և արաքօղք կամաց նորա:

() Երհնեցէք զՏԻ՛ր ամենայն
գործք նորա. յամ տեղիս է
ակրութիւնն նորա. օրհնեա
անձն իմ զՏԻ՛ր:

ՏԻ՛ր լուր ազօթից իմոց. ունին
գիր խնդրոճածաց իմոց ճըշ
մարտութեամբ քով:

Լուր ինձ արդարութիւ՛ք քով
և մի մոտաներ ՛ի դատաստան
ընդ ծառայի քոյ. զի ոչ ար
դարանայ առաջի քոյ ամ կեն
դանի:

Հալածեաց թշնամին զանձն
իմ. խոնարհ արար յերկիր
զկեսանս իմ. և նստոյց զիս ՛ի
խաւարի ոմ մեռեալ յաւնոց:
Չանձրացաւ յիս հոգի իմ. և
սիրտ իմ խռովեցաւ յիս:

Յիշեցի զաւուրսն զառա
ջինս. խորհեցայ յամ գործս
քո. յարարածս ձեռաց քոց
խորհեցայ. և համբարձի
առքեզ զձեռս իմ:

Ի՛նձն իմ որպէս երկիր ծա
րաւի է առքեզ. վազվազա
կի լուր ինձ ՏԻ՛ր, զի նոճաղէ
ցաւ յինէն հոգի իմ:

Ս՛ի դարձուցաներ զերեսս
քո յինէն. նմանիցիմ այնոցիկ՝
ոյք իջանին ՛ի դուք:

Լսելի արա ինձ առաւօտուց
զողորմութիւնս քո. զի ես ՛ի
քեզ ՏԻ՛ր յուսացայ:

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր
գնացից. զի առքեզ ՏԻ՛ր
համբարձի զանձն իմ:

Փրկեա զիս ՛ի թշնամեաց
իմոց ՏԻ՛ր. զի զքեզ ապա
հն ինձ արարի:

Ասո զիս առնել զկամս քո.
զի դու ես Ի՛ճ իմ:

Հոգի քո բարի առաջնոր
դեացէ ինձ յերկիր ուղիղ:

Սասն անոճան քոյ ՏԻ՛ր կե
ցուցես զիս. արդարութիւ՛ք
քով

քով Հանցես 'ի նեղութենէ
զանձն իմ:

Ողորմութիւն քով սատակես
ցես զթշնամիս իմ: և կորուս
ցես զամ նեղիցս անձին իմոյ:
զի ես ծառայ քո եմ:

Փաշաք Տօր և Որդւոյ և
Հոգւոյն սըրբոյ: Եւ յիշմ և
միշտ: և յաւիտեա նրա յաւի
տեալս նիւթ Եւ մէջն:

Յիշմ և նիւթս և սցոնք ի
գիշերս զան նոյնս
Եւ քո Տէր:

Ի շնորհեացեալս սելուրք մեր
զբաւս և բաւրի: և լեզուք մեր
պատմեացեալս զգործս երկնաւ
որ թագաւորս երբէք:

Ի մէջ գիւն շէշ քո յա
րոնցեալ խոստոյ վա նիցուք
ըս զբէզ Տէր:

Օ աղօթս մեք տաճարէք քե
ս և Տէր քո գաւիթն քո ե
մէջ նոսր երոստ լի մի:

Ի գիշերս քո յաւիտեալս
ցոնք ըզձեռն մեք սըրբոյ
թեամբ ամս և քեզ Տէր:

Ի ճաշոյն գոհոյս և լեւ
ամենայն հոգի քո օրհնեալս
ցեմ և ըզՏէր:

Օ արթիւնք քո քան իմ զաք
թիւք: և ես զարթեայց անաւո
տոյն: ակն լուխայ:

Օ արթ: ընդ զըւարթունս ման
կունք վերն նրա սինվնի:

Օ արթ: որդիք լուսոյ 'ի յօրհ
նութիւն Տիրն լուսոյ: և ը

Օ արթ: փրկեալք արեամբ և
տոնք ըզփառս փրկողի:

Օ արթ: նոր ժողովուրդք նոր
երգս առեալ նորոգողի:

Օ արթ: հարսունք հոգւով սպա
սեալք գայոյ սէր փեսայի:

Օ արթ: վառեալք լուսով լուս
ի մաստուն սէր կուսանալ:

Օ արթ: պատրաստեցէք իւր լուս
տեանց ջերմ արտասոյն:

Օ արթ: և մի նընջէք նման յի
մաք կուսից նիւթէք, ալէ:

Օ արթ: երկըրպագոյք և արտա
սուօք զայս անասցոյք: ալէ:

Օ արթ: ը ընդ քեզմէք նրա
շէշ: Տէր մի մերժեալ ը
մեք և իսպառ:

Եւ Տէր օրհնեալս և
մեզ տաճարէք անուա նըսդ
քո մէջ և ըզփառս:

Եւ յիշմ քո յաւիտեալս և
Տօր և Որդւոյ և սըրբոյ Տօ
ր և Գլուս և անմէջն:

Օ արթ: ւրեալքս ի զբաւր
մանէ գիշերային հանդըս
տեան:

Շնորհեալս ցեք մեզ մարդասէր
Տէր մը խիթարութիւն և
ի սփոկիս նա եկեղեցւոյ:

Եւ Տէր և զողորմեալ մի
կաջոյնք ի յաղօթս:

Եւ կեալ խոստովանի
ըզ յայնցանս:

Եւ գըտցոյք ի Ք
զբաւութիւն և ըզ
ղոյն և լեւթի:

Եւ նախալ նեւի
երբորդոյ:

6
 ճայնեալք ընդ ըզօրս երկընից
 փառքն մատուցանեմք:
 Փառքն ըբքք: Որ յանարու
 եստ յաթո, ը բարձրացեալ
 հանգչի: սո՛ւրբ անտըւած հը
 զօ՛ր և սքանչելագործ:
 Փառքն ըբքք: Որ յանէնից գոյ
 անցնցե՛ր զամենայն արարածս
 սո՛ւրբ անտըւած: անճա՛ռ և հօ՛ր
 անեղ Որդի:
 Փառքն ըբքք: Որ տեօսուծք
 խնամե՛ս զամենայն արարածս:
 սո՛ւրբ անտըւած բըղխո՛ւ և մն
 անըսպառ անդբեր:
 Տե՛ր: յողովորդապէ՛ տք
 եկեղեցւոյ ի՛քէն հայցե՛ն ասե
 լով: հովիւ բարի: ողորձ
 մեա՛ն բանաւոր հօտի՛ն:
 Մէն անկեղծիայ՝ անկե՛լու
 իայ՝ անկե՛լուս ժլիայ:
 Մէն անկեղծիայ՝ անկե՛լու իայ՝ ա
 լե՛լուս ժլիայ:

հիսուսս հիսուսսս

արթուցեալքս ամե
 նեքեան ՚ի հանգս
 տենէ քնոյ. զոր շնորհաց
 մեզ մարդասէրն ՄԺ ՚ի միսի
 թարուծի և ՚ի սփոսխանս տկա
 ւթի մերո՛ւմ. և եկեալքս
 հոգեւոր երգով ՚ի
 անուծի և ՚ի պատիւ
 ւոյ անուճան Տէ մե
 ին: Եւ ՚ի ստո
 ւ գողութեամբ
 թս առաջինո

րա. Եւ դոհացարուք զնը
 մանէ ՚ի գիշերային ժամուս
 յայսմիկ՝ վասն իրաւանց և
 արդարութեան նորա: Որ
 ընտրեաց զմեզ ողորմութիւն
 իւրով՝ և շնորհաց մեզ բե
 րել զնմանութիւն երկնային
 հրեշտակացն փառաբանիչս
 Տէ Եւ ամենեցուն և մեզ
 լինիլ: Եւ մեք այսուհետեւ
 սրբելով զա՛ ինս մեր ՚ի խըզ
 ճէ և ՚ի չար գործոց: Համ
 բարձցուք զձեռս մեր ՚ի սըր
 բուծիւն առանց բարկութե
 և երկմըտութե: Հաւատով
 խնդրեսցուք ՚ի նմանէ զքաւ
 ուծի և զթողութի յանցա
 նաց մերոց: Կոստովան լի
 նելով զդաղտնիս սրտից մե
 րոց ծածկագիտին ՄԺ:
 Որո՞ւ զի ընդունելով զպա
 դատանս մեր աղօթիւք և
 բարեխօսութիւն մա՛ սրբոց:
 Շնորհեսցէ մեզ մարդա
 սէրն ՄԺ կեալ առաքե
 նութեամբ՝ և անարատ վա
 րուք ըստ կամաց նորա
 յայսմ աշխարհիս:
 Եւ արժանաւոր լինելով
 յաւիտենական և երկնային
 խորանացն: Օոր խոստա
 ցաւ սիրելեաց իւրոց ճշմա
 րեան ՄԺ: Եւ ՄԺ Տէր
 մեր

մեր կեցո՞ւնք և ողորմեա :

ժող
Սեկ

Կեցո՞ւնք Տէր :

Օ մեացունած գիշերիս խա
ղաղութիւնք անցուցանել՝ հաւ
ատով 'ի Տէ' խնդրեսցուք :

ժող
Սեկ

Ընդհանրեալ Տէր :

Սրբշտակ խաղաղութե
պահպան անձանց մերոց 'ի .

Օ քառութի և զթողութի
յանցանաց մերոց 'ի Տէ' :

Օ սրբոյ խաչին մեծ և կա
բող զորութիւնն յոգնութի
անձանց մերոց 'ի Տէ' խն :

Եւ ևս և վս միաբանութե
ճշմարիտ և սրբոյ հաւատոյս
մերոյ՝ զՏէր աղաչեսցուք :

ժող
Սեկ

Տէր ողորմեա :

Օ անձինս մեր՝ և զմիմանս
ուն՝ Լ. Եւ ամենակալին յանձն

ժող
Սեկ

արասցուք : Բեզ Տէր
յանձն եղկուք :

Սեկ

Ողորմեաց մեզ Տէր Լ. Եւ մեր՝
բառ մեծի ողորմութե քում :

Եւ սասցուք ամենեքեան միա
բանութեամբ :

ժող

Տէր ողորմեա տօր ողորմեա տօր :

Եւ ասին Տէր ողորմեաց բառ պատաճի
ուրբ. 'ի Կիւրակեղ, և Եւսեա Տէր
կան երեք Տէր ողորմեաց : Իսկ երբ Տէր
Սրբոց յիշուած Տէր ողորմեա 'ի Թաւադոս Պ
հասկեր Տէր ողորմեաց :
Տեառն Կ երեսի Էւսոյց ԿԵԼԻ. սրբեր
զութիւն անձին զոցակոյ և բաղդ Խրեդեան
Ժորոյ գեղի խառնուեալք :

Զ խորհ առնանք առ իս
նայեցուք : Եւսեա
կեցո՞ւնք Տէր :

ըզ շրթունս. բարբառեմ լեզու
առ. բողբոքեմ զանձնէ : Տէր ողորմե
Պող եղե մեղաց. գլուխը կորց
անան. զգուք ինձ փորեցի. Կաւե
ցի զանձն իմ. դաւաճանեցի. դա
բան գործեցի : տօր ողորմե

Երբեմն էի լոյս. և այժմ եմ
խուար. և ըսաւ ինք մահու :

Օ ի սրբ պատմեցից. զթիւ մե
ղաց խոյ. զի բաղում են յոյժ :
Ի բիկեր և երկեր. եկայք ողբա
ցէք. եղկելի զանձն իմ : Ի նարե
ցի ըզ շարն. ընկալայ կամաւ : ըզ

Տոյ ըս մեղաց : տօր :
Խաթաւեմ արդմով. Թաւայեմ 'ի
մեղս. Թօթափել չկարեմ :

Սանդախտիւ լըցեալ. Ժահա
հատ եղէ. Ժամանակս բազում :

Ի բաց մեկնեցայ. 'ի սէ խորհր
դոց. 'ի բարեաց գործոց : Եւ
վարկաւ անձն իմ. լուսոյն հեռա
նայ. լինիլ ընդ խաւար :

Խորհուրդք չարին. խաբեն ըզ
հոգիս. խորասոյղ առնեն : Եւսե
կեն անդ ընդգ. ծիծաղին զւոր
մամբ. Ժանակ զիս առնեն :

Կամաւ կորացայ. կարկամեալ առ
ձաճք. կանգնիլ ոչ կարեմ : Հոգ
մեղաց վառեալ : հրդեհեաց ոչ
յիս. զհոգեւոր բարիս :

Չողկեցայ մեղօք. ձաղեցին առ
օղբն. ձանձրացաւ հոգիս :

Վեղի դաւանութեան. դողեալ 'ի
սիրտ իմ. դամբար իմ ընդա :

Չաշակմամբ մեղաց. ձաղեցի ըզ
մահ. ձոխս աղքատայ : Մեռեալ
եմ հոգւովս. մարդեալ միտոցս :
միայն կամ մարմնելա տօր :

Յորոգայեմ մահու. յորստինս ան
կայ. յաղթեցայ անտիկ : Կեանք
Թշնամեցի. Երաւակ եղէ : տօր

միշտ խոցաւ իմ. տօր ող :

Եւսեմ պատեալ զինս. յուրբ բա
զանք եղին. չաղախին արեամբա :

Իրս եղէ չարին. ուսեալս մե
ղաց. օրասցաւ դանձն իմ :
Չարասցաւ վրաս : չարասցաւ

անձն իմ. չունիմ դադարումս:
 Պարտապան գտայ. պարտուց
 յանցանայ. պարտեալս 'ի մեղաց:
 Ստնամ զըղջունայ. ջերանիմ
 դարձեալ. ջեռնում հրով մեղաց:
 Ռաբի կոչեցայ. ռակայ անուն
 նիմ. ռամկական վարուքս:
 Սերով ցանկութեան. սոստիկ
 բարկութիւն. սիրտ իմ խոցեալ է:
 Սիրօք յանցանայ. վըշտանայ
 հոգիս. վարանեալ չըջիմ:
 Տերեցին ինձ չարք. տարագիր
 հանին. տիրական գերիացն:
 Բաբունույն բարույ. բախձական
 ձայնին. բոտինս ոչ լուայ:
 Յանկութիւն չարեաց. ցանկալի
 դիմօք. ցաւեցոյց զայս իմ: Ի իւ
 բաբանչիւրոց. էիւսմամբ խուռն
 տխուրց. էիւծեալ է հոգիս:
 Փութացիր անձն իմ. փսիւն
 'ի չարեաց. փափագիլ բարեաց:
 Քեզ միշտ մերձ ծանիր. քուն
 մահու եկեալ. քննող դատաւ
 որ: Տը ողորմեալ: Ըծածնին բա
 րեխօսութիւն. յիշեա Տը և ողոր
 մեաց:

Կոյն տեսան Կեանքի Հայոց կի՛ղիս. երդ
 արթնական առ զեւս օրոյ Երրորդութեան:
 Խաւս իւրաքանչիւրոյ զիս Երրորդութեան
 առանձնակի:

աւաւտ լուսոյ. արե
 գալն արդար. առ իս
 լոյս ծագեալ:

Բըղխումս 'ի հօրե
 բըղխեա 'ի հոգւոյս. բան քեզ 'ի
 հաճոյս:

Գանձդ ողորմութեան. գանձիդ
 ծածկելոյ. գըռօզ զիս արա:

Դուռն ողորմութե. դաւանողիս
 բաց. դատարի փնտոցն:

Երբեակ մութիւն. եղելոց ինս
 տող. և ինձ ողորմեաց: Սարթիր
 Տը յօգնու. զարթն զթմրեալս.
 զըւրթիւնոց ձընանի:

Էդ հայոց անդակելուն. եակից
 լեզու միշտ սուրբ. հոգի:

Բնկալ զիս գըթամ. բնկալ ո
 զորմած. բնկալ մարդասէր:
 Խաշաւոր փառայ. Թողութեց
 տուն. Թող ինձ ըլ յանցանս:
 Ժողովող բարեաց. Ժողովեա և
 զիս Ժողովս անդրանկաց:
 'Ի քէն Տը հայցեմ. 'ի մարդա
 սիրեդ. ինձ բըժըշկութիւն:
 Ի եր կեանք մեռելոյս. լոյս խաւ
 արելոյս. լուծանօղ ցաւոյս:
 Խորհրդոց գետող. խաւարիս
 շնորհեա. զխորհուրդ լուսաւոր:
 Օրնունդ հօր ծոցոյ. ծածկե
 լոյս ստուերաւ. ծագեա զլոյս
 փառաց:

Կենարար փորկիչ. կեցն ըզմե
 աեալս. կանգնեա զգըլորեալս:
 Հաստեա հաւատով. հաստատեա
 յուսով. հիմնեցո սիրով:

Չայնիւս աղաշեմ. ձեռօքս պա
 դատիմ. ձիր բարեաց շնորհեա:

Պամբարամբ լուսոյ. ղեկավար
 ճորտար. ղողեալս ամրաց:

Պաւագաթ փառաց. զճանա
 պարհ ինձ ցոյց. ճեպիլ 'ի յեր
 կինս: Սիւսմիւրդ հօր. մոյծ
 զիս յաւագաստ. մաքուր հար
 չանեալդ:

Յորթամ գաւ փառօք. յահագին
 աւուրն. յիշեա զիս Ք.Ս. Կորո
 գօզ հնութեանց. նորոգեա և
 զիս. նորոգ զարդարեա:

Շնորհատու բարեաց. շնորհեա
 գըւաւութի. շնորհեա զթողութի
 Որսխացո Տը. ողուոյս փրկու
 թիւ. ոյր վասն եմ 'ի սուգ:

Չար մը յակողին. չար սերմանց
 նորին. չորացո զպտուղ. Պար
 գեկի բարեաց. պարգեւս իմաց.
 պարտեաց ղթողութիւն:

Բոր շնորհեա աչալս. Զերմ հե
 ղուլ զարտօսր. Զընջել ըզյան
 ցանս: Պետիւրդ քաղցո. աւամ
 հոգւոյս արբո. զւահ ցոյց ինձ
 լուսոյ:

Սեր անուն Յ.Ս. սիրով բով
 ձընեա. զսիրտ իմ բարեղէն:

Ստն

Վ ժամը գրթութեան. վն ողոր
մութեան. վերքստին կեցո:
Տենչալիդ տեսեամբ. տուր ինձ
յագենալ. ՏՐ ՅԱ ՔԱՄ. Բա
բունդ երկնաւոր. բոտեա զաշտ
կերոս. բամից երկնայնոց.
Յող արեան քոյ ՏՐ. ցօղեա 'ի
հոգիս. ցնծասցէ անձն իմ:
Ի. իւծեալըս մեղօք. լիւծեալ
աղաչեմ. լիւսել 'ի բարիս.
Փըրկիչ բողոքից. փութա զիս
փրկել. փորձութեանց մեղաց:
Քաւիչ յանցանաց. բաւեա զօրհ
նաբանս. քեզ երգել ըզփառս.
Բ. ծածկին բարեխօսութիւն յիշեա
'ի և ողորմեաց:

Քնն ասի Ա զթն:

քեն ոգհանամբ ՏՐ
Բ. մեր: Որ շնոր
հեյեր մեզ զհանգիստ քնոյ
խաղաղութիւն: Եւ զարթու
յեալ ժամանեցուցեր զմեզ
կանխել յերկրպագութիւն
ահաւոր և փառաւորեալ ա
նունդ քում սրբոյ: Տուր
մեզ ՏՐ աղաչեմք զքեզ.
զմնացունած դիշերիս խաղա
ղութիւն անցուցանել. և զամ
ժամանակս կենաց պանդխ
տութեան մերոյ, երկիւղիւղ
քով ամբացո, և պահեա:
Որպէս զի զգուշութիւն և
անարատ վարութիւն կրօնաւո
րեալք յայսմ աշխարհիս.
ժամանեցուք յանքոյմ և 'ի
խաղաղ նուահանդիստ յաւ
խտենական 'ի կեանսդ:

Շնորհօք և մարդասերու
թիւ ՏՆդ մերոյ և փրկչիդ
Յի Քի: Բնդ որում քեզ
Տօր և Տօգւոյդ սրբոյ վայ
եւէ փառք իշխանութիւն և
պատիւ: Բ. յԺմ, և միշտ,
և յաւիտեանս յաւիտենից.
Բ. մէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Բ. յ երկրպագեսցուք:

Վայեաց ՏՐ բարերար ողոր
մութիւն քով յերկրպագուս
և 'ի փառաբանիչս անոճանդ
քում սրբոյ: ՏՐ զօրութեց
խաղաղացո զանձինս մեր յա
մենայն սատանայական խռո
վութեց և յաշխարհական
զբօսանաց: Օ հրեշտակ խա
ղաղութիւն քոյ առաքեա առ
մեզ. որ եկեալ պահեսցէ
զմեզ անխռովս 'ի տունէ և 'ի
գիշերի յարթնութեան և 'ի
հանգստեան մերում: Որոյ
զի բարեպաշտութիւն և արժա
նաւորապէս քեզ ՏՆդ ծա
ռայելով 'ի կեանս յայտոսիկ:
Վամանեցուք յաւիտենա
կան 'երկնից արքայութեան
քոյ: Օ որ պատրաստեցեր
'ի սկզբանէ աշխարհի սրբոց
քոց: Եւ ընդ նոսին գոհա
նալով փառաւորեսցուք ըզ
Տայր և զՈրդի և զօրբ

Այսպէս արար ամենայն ազգ.
Փանք. անէ. Թ. Թ. Թ. Թ.

դ-ի

Արեւելից ըզբէզ ՏԹ զօ
րոնթիւն Իմ. անէ Թ. Թ.
մ. Թ. Թ. ՏԹ հաստատեի Իմ ա-
պաւէն Իմ և փրկիչ Իմ. անէ Թ.
լու. Թ. Թ. Թ. Թ.

Թօրնական Իմ և ես յուսամ.
Օրհնելով կարգացից առ ՏԹ.
Թուր Եղեն զին և Երկունք մա.
Սիւտը գ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ.
Ի ներութեան Իմում ես առ.

փ

Օգնացեալ Ինձ զգորութիւն
'ի պատերազմ. զյարուցեալսն 'ի
վերայ Իմ, ներքի Իմ անդերձ ա-
պաւէն Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ.
Օթնամիս Իմ հալածական ա.
Թաղակեցին և ոչք եր որ փր.
Սանրեցից զնոսա որպէս փոշի.
Փրկեցէ զիս ՏԹ 'ի հակառա.
Թողովուրդ, զոր ոչ գ. Թ. Թ. Թ. Թ.
Որդեր օտարաց ստեցին Ինձ.
Կենդանի է ՏԹ և օրհնեալ է.
Թէ, որ խնդրէ զվրէժ Իմ. և
Փրկիչ Իմ 'ի Թնամեաց Իմոց.
Սան այսորիկ խոստովան եղէց.
Սեծ արարեր զփրկութիւն Թա.
Փառք ալէ Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ.

Կանոնագրութիւն. բուն Բարեկենդա-
նի. և նոր կերակրի:

Օրհնեալ անձն Իմ զՏԹ
օրհնեցից զՏԹ 'ի կեանս
Իմ. սաղմասացից Բ. Թ. Թ. Թ. Թ.
Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ.

փ

Օրհնեցից ըզբէզ գորհութե
'ի կեանս Իմ: սաղմասացից քեզ
Բ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ.
Կան նոր Երգով օրհնութիւն:

Օրհնեցէք զՏԹ զն բարի է
սաղմոս. Բ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ.
զիցի օրհնութիւն:

փ

Բանցրանցի 'ն. քեզ Բ. Թ. Թ. Թ. Թ.
գորհութիւնք Երկունք մա. անու-
ան քոյ. զոր յոսանցն Երգով ողորմու-
թիւն քով 'ի խորհուրդս կենսա-
բեր գալտեանդ քոյ:

Գովեա երուսաղէմ զՏԹ:

Օքեզ Բ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ.
փրկեալ քո սո՛ւրբ. ցընձալով
տեսանէ ըզբէզ ըզփրկողդ է.
Կեալ հայրական իշխանութիւն
'ի պաւսկէ ըզսուրբէս քո:

փ

Բայ թէ Կանոնագրութիւն ընդ Սաղմոսին ա-
սի. յետին գաւազան, որ է այլոց Սաղմո-
սին ևս ասի: Իսկ եթէ ոչ ասի ընդ սաղմո-
սին, սոյ գ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ. Թ.
գլխոյն ասի Եւ ևս խաղաղութիւն. և Օրհ-
նութիւն և փ. և ապա պաշտօն առնի ըստ
ձայնին, և զինի հանգստեան աւետարան ըն-
թերցեալ լինի: Իսկ եթէ հանգիսի օր լինի-
կամ խաչի տօն լինի. Այսօր անձառ ասի և
Խաղաղութե աւետարան ընթերցեալ լինի.
զինի աւետարանին Կորոպոզ տիեզերաց. ա-
պա շողոց հանգուցելոց: Իսկ ոմանք ընդ
օրհնութեանն կցորդեն զպարտօն. և զինի
օրհնութեանն զաւետարան ընթերցուին. և
զինի հողոց հանգուցելոց. և Բ. Թ. Թ. Թ. Թ.

Երբ Տեառն Կերտիս տապեալ փր
Աւետարանացն աւուր մեծի Ուրբաթուն:

Եսօր անձառ լուսոյն ծա-
գումն. 'ի փրկութե
մեր կատարումն. խո-
նարհի Ի վերնատունն. Ի ստոճէ-
րական տօնից լըրումն. նախքան
զընթացն խորհրդոյ սփածաւ
զղենքեան արկօրն լուսոյ. և ջուր
առեալ ծառայաբար զոմորն լուս-
նայր զանկերտացն:

Բանին հօր փառոյց լուսոյ պետ
րոս մերձիլ յոյս ոչ ներէր. այն
ըմ ձեռաց որոյ են գործք Երկնից
Երկնք և Երկրաւորք. որով կու-

րաց աչքք բացան խուլք և հա-
մեկք արձակեցան. որ վերածեանց
զինքն ի ծովէն սնաստեաց ալեացն
և լըռեցին :

Վ. ըլխոյն ընտրեալ հօտին փոքու-
սաստէր զխորհրդոն ոչ գիտելոյ.
որով դառնայր և հնազանդիւր
զոտս և ըզլուխս մաքրել մաղ-
թէր. գըլխոյս ասէ՛ չէ ինչ պի-
տոյ լուսացումն ջրոյ զի՛ լուսա-
ցեալէ. ոտիցըդ պէտք են մաք-
րութեան յօդիլ 'ի գլուխս սըր
բուծեամբ :

Վ. ասուց իւրոց աշակերտաց զոր
նախ բանիւ վարդապետեանց. այս
օր գործով ըզծայրագոյն եցոյց
յինքեան զսոնարհութի. սպա-
սաւորեալ հողեղինաց այն որ ան-
տեան է հրեղինաց. տաքեալ պաշ-
տօն իւր ծառայիցն այն որ պաշ-
տի 'ի սրօքէից :

Եթէ Տէրս ասէ էից և վարդա-
պետս բոլորից. զաշակերտացդ և
զծառայից զոտըս լուսցի 'ի հնոյ
աղտից. միմեանց և դժբ համա-
բնութի՛ ցուցէք ըզնոյն խոնար-
հութիւն. բարձրացելոյն 'ի կոր-
ծանումն և անկելոյ բնութեանդ-
կանգնումն :

Օ. որ մաքրեցե՛ր յաւանքսնին մա-
քուր ձեռք զոտըս նոցին. և ու-
սուցեր խոնարհութի յաղթող լի-
նիւ չար հնպարտին. և զի՛մ լուս-
զաւիղմըն մեղաց անղաւնօք սըր-
բոյ գընդին. և ըզգնացս ուղղեալ
զոտին խոնարհութեամբ ելեւք
յերկինս :

Ի՞նչից զօրէ՛նսըն մօտէսի զոր
խօսեցան 'ի սինայի. եկեր ըզ-
գանուն օրինակին և ըզբաղարջն
ընդ եղեգին. ըզհիմն 'ի նորոս

փոխելով ըզստուշերն 'ի լոյս ճըշ-
մարտելով. փոխան դառին ի՛նքըն
գողով գառն Լ. յ. նըւիբեւիլ :

Բոնդ բաղարջի՛ն հաց անխը-
մոր ետ ըզմարմինն իւր զերկնաւ
որ. ըզկուսածինն անտէրմաւոր
զանապական և՛ զհողեւոր. ընդ-
ոչխարին արեան՝ ուխտին ետմեղ-
զարիւն իւր ուխտ կըրկին. և՛
եղեգան դառնագունին փոխան

ըզվարս Լ. ծային :

Թ. անգամ որն արարածոց զհացըն-
կենաց ետ բաղլեցնց. և ըզբա-
ժակն ուրախարար որք յադամաց
աւրտմեցելոց. այս նոր ուխտէ՛ ի-
մոյ՝ արեան փոխան հընոյ ուխտին
արեանց. զոր յիշատակ իմ աննե-
ցէք մինչև եկից ես միւսանգամ :

Ս. ողովեալքս իբէն հայցեմք ընդ-
ժողովեալ մետասանին. որ զկե-
նարարըդ քո՛ մարմին բաշխեալ ե-
տուր ընդ բաժակին. շնորհեա
և մեզ Տէր ընդ նոսին հաղորդ լի-
նիւ բու՛մ սեղանին. կենաց հա-
ցիդ յոր փափագիմք և ըմպելոյդ
ու՛մ ծարաւիմք :

Ի՞յնտրեւոց աշակերտաց յուղաս-
մեկնեալ 'ի սք գառանցն. զբար-
ձօղ մեղաց գանն Լ. յ. մատնէր
'ի մահ ընդ արծաթոյ. 'ի յընթ-
րիսըն հոգեւոր մերձի ժպիլհոհն
և նենգաւորն. ուտելով ընդ-
վարդապետըն յաճախ զխաբէ-
ութիւն :

Ի՞նչսըն խօսէ՛ր աղերսայի խաւա-
րելոյն վասն դարձի. մի ոմն իձէնջ
ասէ եղբարք զիս մատնելոց է առ-
իմանց. Պետրոս լուեալ զայն
զար

զարհուրէր և անկն արկէր առ
 թովհաննէս. հարցանել թէ ով
 իցէ դաւաճանող վարդապետին:
 Քրնամով սիրոյն յիւր սիրելեաց
 ըզտըրտմութիւնն փարատեաց.
 Թացեալ զդատութեան տայ յոգսի նը
 շաւակեալ զգողն մատիւ. զոր
 առեալ և մերկացաւ յԻժային
 հոգւոյն շնորհաց. մատնեցաւ նա
 խաչարին ընդ մատնութեան վար
 դապետին:

Վայրագոյն լուսոյն զըրկել խաւ
 արանէն արտաքս ելեալ. Տէրն
 յայտնէր յոյս եղելոցն ըզգայթա
 գղին 'ի գիշերի. Պէտրոս խօ
 սէր խրախուսելի և կըշտամբիւր
 հաւախօսի. զիւրն յաշխարհէ
 զվոխիւն ասէր և ըզգալուտ Հո
 գուոյն պատմէր:

Ի Եդրոնեան յայնկոյս ձորոյ 'ի վեր
 նատոնն ել խորհրդոյ՝ էմուտ
 պարտէզ ընդ պարտիզի Էմոյծ
 զադամ յադին գրախտին. մեծ
 ցէս և զմեզ Տէր ընդնմին ուստի
 հանէր նախ զառաջինն. զի ժա
 ուանգել ըզհայրենին անթանա
 ցութեմբ վերըստին:

Հոգայր ըզկրն ցըն տըրտմաբար
 Երիւքն եղեալ առանձնաբար.
 Վըրկել զաշխարհս հոգիս յոթար
 բայց է բնութի մարմնոյս տըկար.
 Ոչ ոմն ուժեղ և զօրանոր և ոմն
 անզօր վըտանկաւոր. այլ մի և
 նոյն գող միաւոր կըրէր ըզկիրսըն
 կամաւոր:

Չայնիւ մաղթէր աղօթական վն
 իմ առ Հայր իւր հական. ծնունդ
 դընէր խոնարհական ողովմ կըրկ

նի ծնունդը աննայն. Եթէ փըր
 կիլ մարդկան հնար է առանց մա
 հու իմ որ գրեալէ. բաժակ մա
 հուս յինէն անցցէ ոչ իմ կամաւ
 այլ քոյդ եսցէ:

Ողեալ յերկիւղ քըրտանց հոս
 ման ոլունաձև կայլակ վիժման.
 'ի զօրանալ հրէշտակ մերձեալ զժ
 րինական գիրն լցեալ. զի կատա
 րեալ էառ զբնութիւն Իժըն
 բան զմարդկութե. պարտէր զեր
 կիւղ և զտըրտմութի յիւրովն
 կրել տնօրէնութե:

Առաքայթ փառաց էին որ լը
 բնութեւս մարդկային. տագնա
 պեցաւ 'ի գիշերին աղօթեցեր առ
 Հայր յերկինս. ծագեա 'ի մեզ
 զլոյսդ երկնային և փարանեալ զեր
 կիւղ չարին. մատուց հոգւոց
 մեր և մարմին յերկիւղ քո սուրբ
 բեւեռեցին:

Սերձեալ յուղան որ մատնելոց
 հա դերձ դասուն փախեցանց.
 անկաւ նըման ստորանկեւոյն որք
 յաւիտեան չէն կանգնելոց. յու
 դաս նենգաւ համբո՛ւրելով առ
 իժ մահո՛ւ նըջան տալով. փոփան
 սիրոյ զնա մատնելով չար ընդ
 բարւոյ վըճարելով:

Վայնժամ առ գող թ սիրոյն Պէտ
 րոս ըզժառային անուն մաղթոս.
 էհատ սուսերբ զանկնջն աղոյ որ
 ոչ լըւաւ Տէր իւրոյ. Բոկ Տէր մեր
 արագապէս յունկըն մերձեալ բը
 ժըշկապէս առողջացոյց Իժայս
 զոր ոչ տեսին կուրայն հանգէս.
 Նոր հօտին փոքու ցըրուեալ
 քանզի զհովիւն քաջ հարեալ:

Պետրոս միայն ըզհետ երթեալ 'ի
յաղջկանէ վիմին շարժեալ. նը՛
շանակեալ հաւըն խօսէր անի
Պետրոս Տըն ակն արկէր. զբանըն
յիւէր դանն արտասուէր 'ի գլոր
մանէն դարձեալ կանգնիւր:

Ենորհեալ վիմին եկեղեցւոյ զոր
պահեցեր 'ի հոսելոյ. և կանգնե
ցեր 'ի գլորելոյ վասնն սրտին
արտասուելոյ. կանգնեալ և զիս Տը
նդ. նմին 'ի գլորմանէ սայթաքո
ղին. տալ վաշացս յորդ արտա
սուս և ջուր նրման ծովու գլ
խոյս:

Ո՛վ կամաւ շանկապէլին կապեալ
ըզձեռան արձակողին. 'ի յապա
րանսըն տանէին կայիափոյ և ան
նային. ծանայն զերեւն այն ապ
տակէր յորմէ սրբէն թեաքո
ղէր. թուք արձակեալ պիղծ բե
րանով յայն որ կուրին զլոյս ծա
գեաց թքովն:

Զոր կապանաց մարդկան լու
ծիչ որ կապցար ըդ կապելոյն.
զիս արձակեա յինքնակապէս մե
ղաց կապից դժժոխայնոյն. որ ընդ
մեղք պարտաւորին կացեր ան
մեղդ 'ի յատենին. յորժամ փա
ռօք գան հայրենին մի դատեսցես
զիս ընդ նոսին:

Պատկառանք հինն անամայ որ
ձաղեցար վասըն նորա. ջընջեա
զամօթ մեղաց լըրբին որով զե
րեսս իմ ծածկեցին. որ ներեցեր
շար ծանային անեալ ձեռօք քեզ
ապտակին. հար ուժգնակի ըզ
դէմն շարին որպէս և զիս է
հար ուժգին:

Տաճըն լուսոյ առաւօտուն 'ի
յուրբաթու հընոյ զատկին. կայր
առաջի դատաւորին ծանայն նրա
տէր 'ի յատենին. 'ի հարցանել պի
ղատոսի Տըն ոչ աննէր զպատաս
խանի. զի' կանխասաց գիրըն
լըցցի եղէ ~~էս~~ մարդ որ ոչ խօսի:
Ուսմկական դապ զինուորացն
արկին զհանդերձ նախատանաց.
այնմ որոյ զգեստն է լոյս փառաց
իբրև զօթոց զի' քեամբ արկած.
'ի ծուրն իջեալ կատակէին զգը
լուին եղեգամբ հարկանէին. զպը
սակ 'ի փոց բնորէին ըզփոշ
մեղացըն բարձողին:

Սոսկալին սերօքէից բառնայր են
քեամբ ըզփայտ խաչին. մինչ 'ի
տեղի գողգոթային յորում ե
դեալ մարդն առաջին. ետուն
ըմպել զգինի զմուսեալ և զկերա
կուր լեղեաւ խառնեալ. որով
զպըտողոյն դանըն ձաշակ փոխեաց
մեզ քաղցր և արորժակ:

Երնականքըն զարհուրեալք տե
սին ըզՏըն մերկացեալ. և ըզ
հանդերձըն բաժանեալ պատմու
ձանին վիճակ արկեալ. ըզձեռան
և զոտսըն ծակեցին՝ ըստ յայտնա
պէս դաւթեան ձայնին. ընդ
փայտ խաչին բեւեռեցին զմա
տունան որ գրեաց 'ի տախտակին:

Տարածեալ ձեռք ընդ ձեռաց
որք ընդ ոտից ընթանալեաց.
փայտ ընդ փայտի դանըն պըտող
կեանք ընդ մահու փոխարկելոյ.
Իմէ՞ր երկուց անօրինաց կայր մե
կացեալ տուօղն օրինաց. զոր ոչ
տեսին ոչ գրին կուրաց բաց 'ի
միոյ յաւազակաց:

Ի սպէից արեգակնն ըզտեւն ան
րար գեղերանման. զըստուեր ըն
քող արկ մերկութեն զի մի տեսցե
ակն անարժան. ի մէջօրեայն նո
սեմնցաւ յորժամ ադամ մեղօք
մեռաւ. ի յիններորդն ի լոյս
դարձաւ յորժամ մահուամբ
մահն լուծաւ:

Յօդէր արտօսըր ցաւագին մայր
Տն որ կայր մերձ անխաչին. յոր
ժամ լըսէր ըզմարաւին բարբառ
ելոյ իւր միածնին. Ետուն քացախ
խառնեալ լիւի այնմ որ բղխեաց
ղգեալ յադենի. Ե ի վիմէն զվրտակ
բարե արբոյց տոհմին դուռնացողի:
Եւ լծեալ յերրորդ ժամու օձին
ղմտըս նախնայ մօրն եւային. ի
վեցն անկեալ մարդն անաջին
հաւանական բանիւ նորին. ի սոյն
ժամու Տն ի խաչին զի քաւես
ցէ զմեղըս նոցին. Ե յորժամ ել
ադամն հին եդ զաւազակն իմէջ
դրախտին:

Փարեւն բարբառ ընդ իմ ելի
ելի առ հայր գոցէր. զհօգին
կամաւ հօր անադէր զհօգին
մարդկան նոյն ընծայէր. Երկիր
հիմամբ սասանեցաւ և վարագոյր
ընդ մէջ հերձաւ. վեմբ ի յին
քեանց պատանեցան և գերեզ
մանք մահու բացան:

Ի արողի ի սքանչելեաց Իմ մար
մնով վասն իմ խաչեալ. մերով
բնութքս մեռանի Իմ անմահ
խոստովանի. կրկնապրտակ կո
ղին արեւոք եկեղեցի իւր հաս
տատի. ջրովն մաքրի զարիւնն
ընկէ զԱրդի ընդ հօր փառաւ
որէ:

Նորին երգ մեծի Ուրաթաւ
ցերեկն:

Յորգօղ տիեզերաց որ զգե
ցուցեր մեզ զլոյս փառաց.
արկար ըզբեւ ի զինուորաց զբղա
միւթ կարմիր նախատանաց. մեր
կեալ յինէն ըզբուրձ մեղաց ըզ
տըրտմագինն արեամբ ներկած.
Ե ըզգեցո զուրախին ըզպատ
մուծանն իմ զանաջին:

Ե ըկնաւ որ թագաւորիդ ի ծուռը
իջեալ խաղառնէին. ծածկեալ
ըզգլուխըզ կըւփէին և եղեգամբ
հարկանէին. Ե զիմանկեալ մինչ ի
գետին ի հնազանդիլ կամաց չա
րին. մի թողուցու խաղալ սովին
այլ կանգնեցես զիս վերըստին:
Ի մեալ բողոր ըզքո մարմին յետ
վըճույ դատաւորին. սաստիկ է
առ զհարուած գանին վասն գա
նից նախատեղծին. զին որ յտից
մինչև ջրգլուխ ցաւօք նեղիմ ան
հընարին. առողջացո դարձեալ
կըռկին որպէս շնորհօք անապատին:
Սըբբափայլ պըճնեալ զարդուն
զոր զգեցուցեր ահարօնի փոխան
պսակ իփոյց եդին մըշակք այգւոյն
խորայիլին. ըզփուշ մեղաց հանցես
յինէն զոր յիս էհար իմ թշնա
մին. և ողջացո զխայթուած վի
րին զի սպիք մեղացն ջընջեցին:

Ե տուն ըմպելքեզ ըզլիւղին և
ըզբացախն ի ծարաւին. արեւը կա
մաւ զի քաղցրասցին ճաշակք պտ
ղոյն դառնագունին. ըզգառնու
թիւն թուաւորին զոր ի մասունս
ողւոյս արկին. հերքեալ ի բաց
հանդերձ սովին և քաղցրասցի
սէրքո ի սմին:

Ստե

1225 = 659

Ստեղծեալ ծառայ մահաբերին
այն որ բուսան իմէջ դրախտին.
փոխան բարձեր ըզփայտ խաչին
ի՛ գող գութայ հաներ տեղին. զի՛մ
անի մեղս անկեալ զդգի և ծանրա
գոյն բարձօղ բեռին. բարձ ի յու
սոյգ բոտ ոչխարին՝ հան ի՛ յերկինս
յուխտեալ տեղին:

Ի յոբբաթու ժամ երրորդին բե
ռեցան ՏԻ՛ ի խաչին. լուծե
ղկապանս նախաստեղծին և կա
պեցեր ըզթընամին. զին ամրա
ցո ընդ հովանեաւ կենդանոր
քոյ նըշանին. և ի ծագեւն յարե
կից լուսաւորեա լուսով նորին:

Ի՞րանեալ աւանակին բացեր ըզ
դոռն ադին դրախտին. ըստ
հաւատոյ սըրտի՛ նորին կատարե
ցեր ըզխնդրելին. տո՛ւր և ինձ
ՏԻ՛ ընդ նըմին լսեւ ըզնոյն պա
տասխանին. այսօր ընդ իս իցես
յադին ի հայրենիս քո անաջին:

Ի անբառելով զէլի էլին հիմուք
երկրի՛ տառախեին. և վարագոյր
հին օրինին՝ վերո՛ւստ ի վայր պատա
ռեին. անդ ընդ վիմացն որք շար
ժեին՝ շարժեա զանշարժ սիրտս
ի բանին. ընդ պատառիլ վարան
գուրին՝ զիմ պատառեա ըզգի՛ր
պարտին:

Ի՞րեգական լոյս քօղարկեալ խաւ
արանայր միջօրին. և դերեզման
ըք բանային մարմինք սըբբոց ըս
յառնելին. ընդ խաւարիլ լուսաւ
որացն մաքրեա յինէ՛ն զգործ խաւ
արին. ընդ մեռելոցն որք յառ
նէին կանգնեա զմեղք մեռեալ
հոգին:

17
Ի՞նչ սիրոյ պատուերանին գործով
լըցօղ եղեր բանին. աղօթելովն
առ հայր յերկինս թողա՛ւ ըզմեղս
որ ի խաչին. ինձ որ հոգւոյս
հաւատանցեալ երկրպագեմ քեզ
միածին. թող ըզլուծում ըն
հրամանին մի յիշեսցին մեղքն
անաջին:

Ի անբեցին սանդարամեք ի յաւ
անդէն առ հայր զհոգի. որ
ի դժոխս իջեր ներքին՝ ի բանտ
մահու և խաւարին. կանգնալ զիշ
խան ըն մահածին՝ հաներ զհո
գին որք ի բանտին. և զիս հան
ցես ՏԻ՛ ընդ նոսին բանտէ՛ մե
ղաց աղջամըղջին:

Ի՞նչ բերացն անապանկան որ յետ
մահո՛ւն անմահարա՛ւ. բըղխեալ
ի բէն վերանկ կրկին ի նորոգում
ըն կողածնին. բաց ըզբերան
իմ յարբոցում ըն քոյ անեան կե
նարարին. լըւա դարձեալ յաւան
զանին թէ՛ ոչ շնորհօք այլ արտա
սուօք:

Ի անմահիդ մեռանելոյ զմեռեալ
հոգին կենդանացն. թաղմամբ ի
նոր գերեզմանի զթաղեալս ի
մեղքս վերածեա. ի գբի ներք
նուսն իջանելով ի գբոյ մեղաց վե
րաբերեա. ի ստուեր մահու քո
բանկելով լուսաւորեա և զին
հոգւով:

Ի՛նչ տ իմ առ քեզ աղաղակե
բանդ որ ընդ հօր ի սկզբ բանէ.
որ կամաւոր վաճն մարդկան կրե
ցեր մարմնով զոյս ան. ինձ լըսե
լի արա՛ ըզձայն յարբայո թէ՛ ըզ
քոյ կոչման. ընդ ժողովոց անդ

անդրամկայն օրհնել ըզքեզ միշտ
յաւիտեան :

Չկնի Այսօր անճառին ասի սաղմոս կցորդ,
նստեցաւ առ մեզ: փոխ, 'Ի կարդալ խնամ-
եաւապ ընթերցեալ կնի Աւետարան խաչելու-
թե ըստ ձայնին: և զկնի ասի շարական 'Ե որո
գող: ոմանք զԱւետարանի շարականն միայն
ասեն: իսկ ոմանք զնորոգօրն համայն ասեն:
կամք քո է: Բայց յորժամ զպատման շարա-
կանս հանգստեան ասես: զկնի շարականացն
ասիլորն ըստ ձայնին և ընթերցեալ կնի Աւե-
տարան ըստ ձայնին: և զկնի Աւետարանին ա-
սի յԱմենգն փոխ մի: զկնի Ամենեղին:
Հոգւոց հանգուցելոց: Ոմանք ընդ Ամենե-
ղին երբեմն երբեմն կցորդեն: Ըրարի և մար-
գասիկի զի տունն: և կամ 'Ես ասացի զմի
տուն: կամք քո է: և ասաց զՀոգւոց հանգ-
ւաւ: և զԲՍ Որդի ԱՅ: և զՀայր մեր:

արձր առնեմ զքեզ ՏՐ՝
զի ընկալար զիս: և ոչ ու-
րախ արարեր զԹշնամիս
իմ յիս:

ակ

ՏՐ ՄԺ իմ կարդացի առ քեզ և
բժշկեցեր զիս: ՏՐ հաներ 'ի դը-
ժոխոց զանձն իմ, փրկեցեր զիս
յայնցանէ՝ ոյք իջանէն 'ի գուռ:
Աղղմոս ասացէք ՏՆ սուրբք նո-
րա: խոստովան եղերուք յիշատա-
կի սրբութեան նորա:

Սրտմտութի է 'ի բարկութե նր:
և կեանք են 'ի կամաց նորա:
Բնդ երեկոյս հանգիցեն լալիք:
առաւօտուց եղիցի ուրախութի:
Ես ասացի 'ի բարեկենդանութե
իմում: Թէ ոչ տասանեցայց յաւտն:
ՏՐ 'ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ
զգօրութի: Դարձուցեր զերեսս քո
յինէն՝ և ես եղէ խռովեալ:
Բաքեզ ՏՐ կարդացի՝ առ ՄԺ
իմ աղաղակեցի: զինչ օգուտ է
քեզ յարենէ իմմէ Թէ իջանեմ ես
յապականութիւն:

Միթէ հող խոստովան առնիցի
առ քեզ: կամ պատմեացէ զձնմար-
տութիւնս քո:

Ի ունա ինձ ՏՐ՝ և ողորմեցաւ: և
ՏՐ մղե իմ օգնական:

Դարձոյց զսուգ իմ յուրախու-
թի: Եզերժ յինէն զքուրժ: և
ինձ զգեցոյց զուրախութի:

Որոյ սաղմոս ասացեն քեզ փառք
իմ: և մի զղջացայց, ՏՐ ՄԺ իմ՝
յաւիտեան խոստովան եղեց քեզ:

մի սրտմտութե քով
յանդիմաներ զիս: և
մի բարկութե քով
խրատեր զիս:

Ողորմեաց ինձ ՏՐ՝ զի հիւանդ-
եմ ես: բժշկեա զանձն իմ, զի
խռովեցան ոսկերք իմ:

Ինձն իմ յոյժ խռովեցաւ: և դու
ՏՐ մինչև յերբ:

Դարձ ՏՐ, և փրկեա զանձն իմ-
կեցոյ զիս ՏՐ, լի ողորմութե քում:
'Օ ի ոչք է, որ 'ի մահու յիշէ
զքեզ: կամ 'ի դժոխս խոստովան
առնի առ քեզ:

Աստաւեցայ ես 'ի հեծութեան
իմում: Եւացից զսմ գիշեր զմա
հիշս իմ: և արտասուօք իմովք
զանկողինս իմ Թացից:

Խռովեցաւ 'ի սրտմտութե անկ
իմ: և մաշեցայ ես, 'ի վերայ ամե-
նից Թշնամեաց իմոյ:

Ի բացկացէք յինէն ամենեքեան:
ոյք գործէք զանօրէնութիւն:

Ի ունա ՏՐ ձայնի լալոյ իմոյ: Եւ
առ ՏՐ աղօթից իմոյ: և ՏՐ
զանդրուածս իմ ընկալաւ:

Ի մաշեցին, և խռովեցին յոյժ ա-
մենեքեան Թշնամիք իմ: Դարձցին
յեսս, և ամաշեցին յոյժ վաղիս
ղակի, և խռովեցին:

յանունս քում կեցո
զիս: 'ի գօրութե քում
իրաւ արա ինձ:

Ի ճ լուր աղօթից իմոյ: ունկն
գիր բանից բերանոյ իմոյ:

'Օ տարք յարեան 'ի վերայ իմ: և
հօգրք խնդեցին զանձն իմ: և ոչ
հաւարեցան զքեզ ՄԺ առաջի
իւրեանց:

բժ

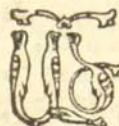
Իհա Իծ օգնական իմ. և Տր ըն
դուևօղ հոգւոյ իմոյ:

Դարձուցանել զչարն 'ի թնա
միսն իմ. ճմարտութիւնքով սա
տակեա զնոսա:

Ես կամօք իմովք պատարագս մա
տուցից քեզ. և խոստովան եղեց
անունն քում Տր՝ զի բարի է:

Յամենայն նեղութենէ իմէ փրդ
կեցեր զիս. 'ի թնամիս իմ ետեա
ակն իմ:

բկ

ողորմեաց մեզ. և օրհ
նեա զմեզ. երևեցո զե
րեսս քո 'ի մեզ՝ և ողոր
մեաց մեզ:

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս
քո. յողինս ամ զփրկութիւն քո:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո
վուրդք Իծ. խոստովան եղիցին
առ քեզ ժողովուրդք ամ:

Ուրախ եղիցին՝ և ցնծասցեն ա
զինք. զի դու դատես զժողո
վուրդս յուշողութեան. և ազգաց
երկրի դու առաջնորդես:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո
վուրդք Իծ. խոստովան եղիցին
առ քեզ ժողովուրդք ամ:

Երկիր ես զպտուղ իւր. և օրհ
նեաց զմեզ Իծ՝ Իծ մեր:

Իծ մեր օրհնեաց զմեզ. և 'ի նմա
նէ երկիցեն ամ ծագք երկրի:

գձ

աճեցար Տր ընդ երկիր քո.
և դարձուցեր զգերութիւն
յակօքայ:

Թողեր զանիրաւութիւն ժողո
վրդեան քոյ. ծածկեցեր զամե
նայն զմեղս նոցա:

Ուցուցեր զամենայն սրտմտու
թիւնս քո. դարձար 'ի բարկու
թիւ սրտմտութեան քոյ:

Դարձ առ մեզ Իծ փրկիչ մեր.
և դարձո զսրտմտութիւնս քո
'ի մէնջ:

Սի յաւիտեան բարկանար մեզ.
և մի ձգեր զբարկութիւն քո յազգէ
մինչև յազգ:

Իծ դու դարձեալ կեցուցես
զմեզ. և ժողովուրդք ուրախ
եղիցի 'ի քեզ:

Յոյց մեզ Տր զողորմութիւն քո. և
զփրկութիւնս քո տուր մեզ:

Ունայ զինչ խօսի Տր Իծ մեր.
խօսեսցի զխաղաղութիւն ժողովր
դեան իւրոյ. առ սբս իւր, և առ
այնոսիկ՝ ոյք դարձեալք են առ
նա սրտիւք:

Սակայն մերձ է առ երկիւղած
իւր փրկութիւն նորա. բնակիլ փա
ռաց նորա յերկրի մերում:

Ողորմութիւն և ճմարտութիւն
պատահեցին. արդարութիւն և
խաղաղութիւն համբուրեցին:

Ճմարտութիւն յերկրի բուսաւ.
արդարութիւն յերկնից երևեցաւ:

Տր տացէ զբաղցրութիւն՝ և եր
կիր մեր տացէ զպտուղ իւր. ար
դարութիւն առաջի նր գնացէ.
գիցէ 'ի ճանապարհի զգնացս իւր:

լուր ազօթից իմոց. և
աղաղակ իմ առ քեզ է
կեսցէ. մի դարձուցա
ներ զերեսս քո յինչն:

Յաւուր նեղութիւն իմոյ խոնարհե
ցո առ իս զունկն քո. յորում առ
ուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղա
կի լուր ինձ:

Սպառեցան ող ծուխ աւուրք իմ.
և ոսկերք իմ ող խաւս չորացան:
Հարայ որպէս խոտ՝ և ցամաքեցաւ
սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց
իմ. 'ի ձայնէ հեծութե իմոյ:

Կցեցաւ ոսկր իմ 'ի մարմին իմ.
նմանեցայ ես հաւալասան անա
պատի:

Եղէ ող բու յաւերակի. արնե
ցայ՝ և եղէ ես որպէս ճնճղուկ
միայն 'ի տանիս:

գկ

Սաստեղցին զիս թշնամիք իմ զօր
Հանապաղ. և գովիչք իմ ինե
երդնունին:

Օ մոխիր ուն զհաց կերի. և զլմ
պելի իմ արտասու՞ծօք խառնեցի:

Երեսաց բարկութեան սրտմտու
թեքոյ. զի դու բարձրացուցեր,
և խոնարհեցուցեր զիս:

Լուրբք իմ որպէս հովանի անցին.
և ես ուն խոտ ցամաքեցայ:

Դու ՏԻ՞ր յաւիտեան կաս. և յի
շատակքոյ յազգէ մինչև յազգ:

Դու յարուցեալ գթալոյ իմ
բայ սիօնի. ժամանակ գթալոյ նո
րա հասեալ է ժամ:

դձ

Երձեացին ինդրունածք
իմ առաջիքո ՏԻ՞ր ըստ
բանի քու իմաստուն
անձ զիս:

Մտցեն աղօթք իմ առաջիքո
ՏԻ՞ր. և բանիւ քով փրկեա զիս:

Ի դիտեցեն չրթուք իմ զօրհո
թիւնս քո. յորժամ ուսուցես
ինձ զարդարութիւն քո:

Խօսեցի լեզու իմ զբանս քո. զի
ամենայն պատուիրանք քո արդա
րութեամբ են:

Ի դիցի ձեռն քո ի կեցուցանել
զիս. զի զպատուիրանս քո ընտ
րեցի:

Յանկացայ փրկութե քում ՏԻ՞ր.
և օրէնք քո խօսք իմ էին:

Կեցցէ անձն իմ, և օրհնեցէ
զքեզ. և իրաւունք քո օգնես
ցեն ինձ:

Մորեցայ ես որպէս զոչխար կո
րուեսալ. ինդրեա զծառայս քո,
զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռա
ցայ:

Լուր աղօթից իմոց. ունին
դեր ինդրունածաց իմոց
ճշմարտութե քով:

Լուր ինձ արդարութե քով. և մի

մտաներ ի դատաստան ընդ ծա
ռայի քոյ. զի ոչ արդարանայ առա
ջիքո ան կենդանի:

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ.
խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ.
և նստոյց զիս ի խաւարի որպէս
մեռեալ յաւիտենից:

Չանձրացաւ յիս հոգի իմ. և
սիրտ իմ խռովեցաւ յիս:

Յիւրեցի զաւուրսն զառաջինս.
խորհեցայ յիմ գործս քո. յարա
րածս ձեռաց քոյ խորհեցայ. և
համբարձի առքեզ զձեռս իմ:

Ինձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է
առքեզ. վաղվաղակի լուր ինձ ար,
զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ:

Սի դարձուցաներ զերեսս քո յի
նէն. նմանիցիմ այնոցիկ՝ ոյք իջա
նեն ի գուբ:

Լսելի արա ինձ առաւօտուց. զք
ղորմութիւնս քո. զի ես իքեզ

ՏԻ՞ր յուսացայ:

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր գնա
ցեց. զի առքեզ ՏԻ՞ր համբարձե
զանձն իմ:

Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց
ՏԻ՞ր. զի զքեզ ապաւեն ինձ ա
րարի:

Ուսո զիս առնել զկամս քո. զի
դու ես ի՞նչ իմ:

Հոգի քո բարի առաջնորդեացէ
ինձ յերկիր ուղիղ:

Սաան անունս քոյ ՏԻ՞ր կեցու
ցես զիս. արդարութե քով հան
ցես ի նեղութե զանձն իմ:

Ողորմութե քով սատակեցես
զթշնամիս իմ. և կորուսցես զա
մենայն նեղիւս անձին իմոյ. զի ես
ծառայ քո եմ:

Զկնի Սարգիսաց ընթերցեալ լինի Աւե
սարան ըստ ձայնին:

Դ. Երապան ըստ Սարգիսի:

13: 16:

այնժամ Թողեալ
 ի զԺողովուրդսն,
 եկն ի տուն: մա
 տեան առնա աշա
 կերաքն նորա՝ և ասեն. մեկ
 նեա մեզ զառակ որոմանցն
 ագարակի: Եւ պատասխա
 նի ետ՝ և ասէ ցնոսա. որ
 սերմանէ զսերմն բարի՝ է որ
 դի մարդոյ: Եւ ագարակն
 աշխարհս է: սերմն բարինո
 քա են, որք որդիքն արքայ
 ութ են. իսկ որոմն որդեք
 չարին են: Եւ Թշնամին որ
 վարեաց զայն, սատանայ է:
 և հունձն կատարած աշխար
 հիս է. և հնձողքն հրեշ
 տակք են: Որպէս ժողովի
 որոմն և ի հուր այրի. այնպ
 եղիցի ի կատարածի աշխար
 հիս: Եւ եսցէ որդի մար
 դոյ զհրեշտակս իւր. և ժողո
 վեացեն յարքայութե նորա
 զամենայն գայթաղութիս՝
 և զայնոսիկ որք գործեն զա
 նօրէնութիւն: Եւ արկցեն
 զնոսա ի հնոց հրոյ՝ անդ եղի
 ցի լալ և կրճել ատամանց:
 Յայնժամ արդարքն ծագես
 ցին իբրև զարեգակն յար
 քայութեան երկնից. որ ու

նիցի ականջս լսելոյ լռելիցէ:
 Եւ արձեալ նման է արքայու
 Թիւն երկնից դանձի ծածկե
 լոյ յադարակի՝ զոր գտեալ
 մարդոյ Թաքոյց՝ և ի խնդու
 Թէ անտի երթեալ՝ վաճառէ
 զամ ինչ՝ զոր ունի. և զնէ
 զագարակն զայն: Եւ արձեալ
 նման է արքայութիւն երկ
 նից առն վաճառականի՝ որ
 խնդրիցէ մարգարիտս գեղե
 ցիկս: Եւ գտեալ մի պո
 տոճական մարգարիտ՝ եր
 Թեալ վաճառեաց զամ զոր
 ինչ ունէր՝ և զնեաց զայն
 մարգարիտ: Եւ արձեալ նման
 է արքայութիւն երկնից՝
 ուռկանի արկանելոյ ի ծով
 և յամ ազգաց ժողովելոյ:
 Որ իբրև լցաւ, հանեալ ի
 ցամաք՝ և նստեալ ժողովե
 ցին զբարի՝ բարին յամանս և
 զխոտանն իբաց ընկեցին:
 Եւ յնպէս եղիցի ի կատարա
 ծի աշխարհիս. ելցեն հրեշ
 տակք՝ և մեկնեացեն զչարս
 ի միջոյ արդարոց: Եւ արե
 ցեն զնս ի հնոց հրոյ՝ անդ
 եղիցի լալ և կրճել ատա
 մանց: Եւ ցնոսա ի մա
 ցայք զայս ամենայն՝ տսեն
 ցնա այո՛՛՛: Եւ նա տսէ
 ցնոսա՝ զայսորիկ ամենայն

դպիր աշակերտեալ արքայ
ութէ երկնից՝ նման է առն
տանուտեառն, որ հանէ 'ի
դանձէ իւրմէ զնոր և զհին:

Լ. Երարան ըստ Սարգիսի:

4: 26:

Լասէր՝ այսպէս է ար
քայութի՝ Լ. Ե. ուղ

ղի այր մի արկանիցէ զսերմա
նիս յերկիր: Լ. և ննջիցէ,
և յառնիցէ զցայգ և զցե
րեկ. և սերմանիքն բուսա
նիցին և աճիցին: և նա ոչ
դիտէ: Թէ երկիրն ինքնին
բերէ զպտուղն. նախ զխոտն՝
և ապայ զհասկն՝ ապայ զցո
րեան ատորք 'ի հասկին:

Լ. և յորժամ տայցէ զպլտ
ուղն. վաղվաղակի առաքի
մանգաղ՝ զի հասեալք են
հունձք: Լ. և ասէր. ում նմա
նեցուսցուք զարքայութիւնն
Լ. Ե. կամ որով առակաւ ա
ռակեսցուք զնա: Որպէս
հատն մանանխոյ՝ որ յորժամ
սերմանիցի յերկրի՝ փոքրա
դոյն է քան զամենայն սերմա
նիս՝ որք են յերկրի:

Լ. և յորժամ սերմանիցի, բու
սանի, և լինի մեծ քան զամե
նայն բանջար. և արձակէ
ոստս մեծամեծս մինչև բաւ

ական լինիլ ընդ հովա
նր թռչնոց երկնից բնակիլ
Լ. և այնպիսի առակօք խօսէր
ընդ նոսա զբանն. որպէս կա
րօղ լինէին լսել: Լ. և ա
ռանց առակի ոչինչ խօսէր
ընդ նոսա. բայց առանձինն
աշակերտացն իւրոց մեկնէր
զամենայն:

Լ. Երարան ըստ Սարգիսի:

12: 32:

Ի երկնչիր հօտ փոք
րեկ՝ զի հաճեցաւ

աղ
գի

Հայր ձերտալ ձեզ զարքայ
ութի: Սաճառեցէք զինչս
ձեր. և տուք զողորմութիւն.
և արարէք ձեզ քսակս ա
ռանց հանաւոյ, գանձ անպս
կաս յերկինս. ուր ոչ գող
մերձենայ՝ և ոչ ցեց ապակա
նէ: () Ի ուր գանձն ձեր է՝
անդ և սիրտք ձեր եղիցին:
Լ. զիցին դօտիք ձեր պլն
տեալ ընդ մէջս՝ և ճրագուկք
լուցեալք: Լ. և դուք նմա
նօղք մարդկան՝ որք ակն ու
նիցին տեառն իւրեանց թէ
երբ դառնայցէ 'ի հարսա
նեաց: զի յորժամ գայցէ և
բախիցէ. վաղվաղակի բանայ
ցեն նմա: Լ. րանի իցէ ծա
ռայիցն այնոցիկ՝ զորս եկեալ
տէրն

տէրն գտցէ արթունս. ամէն
 տսեմ ձեզ՝ զի դօտի ընդ մէջ
ածցէ՝ և բազմեցուցէ զնս.
 և անցեալ պաշտեսցէ զնոսա:
Եւ եթէ յերկրորդ կամ
 յերրորդ պահու եկեսցէ և
 գտցէ այնպէս, երանելիք են
 ծառայքն այնորիկ: Իայց
 զայն գիտասցիք. եթէ դի
 տէր տանուաւորն յորում ժա
 մու գող գայ՝ հսկեր, և չտայր
 թոյլ ական հատանել ՚ի տան
 իւրում: Եւ դուք եղերուք
 պատրաստք՝ զի յորում ժա
 մու ոչ կսծիցէք՝ գայ որդի
 մարդոյ: Եւսէ Պետրոս. Տը
 առ մեզ ասացեր զառակիւ
 զայդ՝ Թէ առ ամենեսեան:
Եւ տսէ Տը. ով իցէ հաւա
 տարիմ տնտես և իմաստուն.
 զոր կացոյց տէր իւր ՚ի վերայ
 գերդաստանի իւրոյ՝ տալ ՚ի
 ժամու զկերակուրս: Եւ րա
 նի իցէ ծառային այնմիկ՝ զոր
 եկեալ տէր իւր գտանիցէ ա
 րարեալ այնպէս: Եւ րորեւ
 ասեմ ձեզ՝ զի ՚ի վերայ ամ ըն
 չից իւրոց կացուցէ. զնա:
Եւ պաթէ տիցէ ծառայն այն
 ՚ի սրտի իւրում, յամէ տէր
 իմ ՚ի գալ. և սկսանիցի հար
 կանել զծառայս և զաղախ
 նայս. ուտել և ըմպել և աք

բենալ: Եւ կեսցէ տէր ծա
 ռային այնորիկ, յաւուր յո
 րում ակն ոչ ունիցի. և ՚ի ժա
 մու, յորում ոչ գիտիցէ. ընդ
 մէջ կտրեսցէ զնա՝ և զմանն
 նորա ընդ անհաւատս դիցէ:
Եւ ծառայ՝ որ գիտիցէ ըզ
 կամս տեսուն իւրոյ. և ոչ
 պատրաստեսցէ ըստ կամաց
 նորա արբցէ գան բազում:
Եւ որ ոչն գիտիցէ, և արժա
 նի գանի ինչ գործիցէ. արբ
 ցէ գան սակաւ: ամի, որում
 շատ տոճաւ, շատ խնդրես
 ցի ՚ի նմանէ. և որում բա
 զում աւանդեցաւ, առաւել
 ևս պահանջեսցեն ՚ի նմանէ:

Եւսէ Եւս Եւս Եւս Եւս

5: 19:

ատասխանի ետ **Յ** և
 ասէ ցնոսա: Եւս ամէն
 ասեմ ձեզ. ոչ կարէ գ

Որդի մարդոյ առնել յանձ
 նէ, և ոչ ինչ. եթէ ոչ տեսա
 նիցէ զայրն զի առնէ. զի
 զոր նայն առնէ, զնոյն և Որ
 դին նմին նման գործէ:
Օ ի հայր սիրէ զՈրդի,
 և զամենայն ինչ ցուցանէ
 նմա՝ զոր ինքն առնէ: և մեծա
 մեծս ևս քան զոյնս ցուցա
 նէ նմա զգործս, ընդ որա

դուքդ զարմանայք: **Օ** ի ուր
հայր յարուցանէ զմեռեալս
և կենդանի առնէ՝ նոյնպէս
և **Որդի** զորս կամի, կենդա-
նի առնէ: **Եւ ոչ եթէ** հայր
դատէ զոք՝ այլ զամ դատաս
տան ետ **Որդւոյ** իւրոյ:

Օ ի ամենեքեան պատուէս
ցեն զ**Որդին** որպէս պա-
տուէն զհայրն. որ ոչ պա-
տուէ զ**Որդին**, ոչ պատուէ
զհայր զառաքելն նորա:

Բժէն ամէն ասեմ ձեզ. զի որ
զբանն իմ լի է՝ և հաւատայ
ոյնմ, որ առաքեացն զիս. ըն-
դունի զկեանսն յաւիտենա-
կանս. և ի դատաստան ոչ
մտանէ, այլ փոխեցաւ ի մա-
հոռանէ ի կեանս: **Բ**ժէն
ամէն ասեմ ձեզ. զի դայ ժա-
մանակ՝ և արդէն իսկ է. յոր
ժամ մեռեալք լուսեցեն ձայ-
նի **Որդւոյն** **Բ**. և որք
լսեցենն, կեցցեն: **Օ** ի որով
հայր ունի կեանս՝ յանձին
իւրում. նոյնպէս ետ և **Որ-
դւոյ** ունիլ կեանս յանձին իւ-
րում: **Եւ** իշխանութի ետ
նմա դատաստան առնել. և
զի **Որդի** մարդոյ է.

Ի նդայն զի զարմանայք՝ զի
եկեսցէ ժամանակ՝ յորում
ամենեքին որք ի գերեզմանս

կայցեն, լուսեցեն ձայնի նր:
Եւ եկեսցեն արտաքս. որոց
բարիս գործեալիցէ ի յա-
րուծի կենաց. և որոց զհար-
արարեալ ի յարուծիւն դա-
տաստանաց: **Ոչ** կտրեմ ես
յանձնէ առնել և ոչ ինչ. այլ
ուն լիւմ, դատեմ. և դատաս-
տան իմ արդար է: զի ոչ
խնդրեմ զկամս իմ, այլ ըզ-
կամս այնորիկ՝ որ առաքեացն
զիս:

Տեառն հերթիս կաթողիկոսի տապալ
վան առ ի ֆրիստոս ննջեցեալ:

Մանեղ անժամանակ՝
հայր անըսկիզբն և ան-
բանակ. **Որդւոյ** պատ-
ճառ ծննդեամբ անճառ՝ հո-
գւոյն բըղիմամբ անբընաբար՝.
անղաչեմբ ըզքեզ գըծած՝ եր-
կայնամիտ և ողորմած. ողորմեա-
քոյ ստեղծուածոյս յուսով՝ ի
քեզ ննջեցեալս:

Ի անդ որ ի ծոց հօր միածին՝
և կերպարան սկըզբնատակն. ո-
րով երկինք գոյացան՝ աշխարհ
լըրիւ հաստատեցաւ. հայցեմք
ի քէն **Տ**եղ և փրկիչ՝ ամենողորմ
և կեցուցիչ. ողորմե:

Գեորագոյն շնորհաց՝ բախտող
երկնաւորաց և երկրայնոց. կեանք
և կենաց տըւող հօգի՝ հօր և
Որդւոյ արարչակից. խնդրեմք
ի քէն աղբիւր՝ բարեաց արեո-
ցանողըր ծարաւեաց. ողորմ
Ի անսնեմք ընդ սրօքէնց՝ զկեն

դանարարդ համայնից. երէք սըր
բեան մի՛ Տ՛րուծի հայր և Որդի
և սք հոգի. յոր հանգուցեալն
մըտկըրտեալ և հաւատով խոս
տովանեալ. ողորմե:

Ի՛րբակի՛ թիւ կատարեալ յերիս
անձինքս բաժանեալ. Բ՛ժուծք
միանորեալ միով բնութի՛ք հաւա
սարեալ. յորմէ կապեալք և ան
ձակի՛մք և վերջստին անլոյծ կա
պի՛մք. ողորմեա:

Օ կօակեցդ հօ՛ր զՈրդի փա
ռանորեմք անլուելի. որ իջեր
յարգանստ կուսին զադամային
առեր զմարմին. աղաչանօք Բ՛ժած
նին անսպական քոյ ծընողին:

Ի՛րեւցար մարմնով յերկրի. որ
ի՛ հօրէ անմեկնելի. ընդ հոգե
ղէնը՝ս բնակեցար ի հրեղինաց
երկըրպագեալդ. պաղատանօք
երկնաւորաց փառաբանչաց քոց

հրէշտակաց. ողորմե:
Ի՛ստ օրինացն մօսէսի ընծայե՛
ցալ ի տաճարին. զի՛ ըզբնու
թիւնը՝ս մարդկային ընծայեացես
հօր ի յերկին. խնդրորումովք
սք ծերունւոյն քե ի կապից ար
ձակելոյն. ողորմե:

Թա՛գաւորդ հրեղինաց որ ընդ
մարդկան հոգեղինաց. շըրջեցար
տնօրինաբար կրեցեր ըզկերս
մարդկաբա՛ր. որ վասն մեր զայս
անմենայն ի յանձն առեր խոնար
հութի՛ք. ողորմեա:

Եւ ողորմեալքս ի հրաժարումն
Ժառանցի քոյ յաշխարհէ. հայցեմք
ի քէն անտանուելով և պաղատ
տիմք զայս ասելով. Զանապարհ

ընդ քեզ ե՛րց հանգուցելոյս լեր
ուղեկից. ի՛ յօթեվանս հօ՛ր քոյ
լուսոյ ընդնջեցեալս մեր հանգո՛ւ:
Ի՛ փրկութեան մերոյ սկզբան
մըկըրտեցար ի յորդանան. զոր
շնորհեցեր նոր աւազան ի մաքրու
թի մեղաց մարդկան. հայմամբ
կըրկին կարմպետին մեծին ի
ծնունդն մըկըրտելն. ի՛ յօթ:

Ի իստաւոր ձայնիւ յերկնից զբեզ
դաւանեաց հայր էակից. աղաւ
նակերպ հոգին իջեալ առ համա՛
գոյդ եւր հանգուցեալ. ըզմը
կըրտեալս նովին հոգեւ յոր
դէգբութի հօր հաւատով. ի:
Խաւար մեղաց հալածեցաւ՝ լոյս
գետնութե՛ք քե ծագեցաւ. խաց
թուած օձին բըժըշկեցաւ հիւ
անդութի մեր ողջացաւ. կէ՛ն
դանաբարդ մեռելոց և լուսա՛
տու խաւարելոց. ի՛ յօթե:

Նա՛գուցն անուն առ ի հօրէ՛
որ ընտրեցեր ի յաշխարհէ՛ լուսաւ
որիչ տիեզերաց ըզդասս ըստ
րեալ աշակերտացե. աղաչանօք ա
ռաքելոցն փող յարութեան մեր
եղելոց. ի՛ յօթե:

Կեանք ի կենաց լոյս ի՛ լուսոյ. որ
ըստեղծեր զմեզ ի հողոյ՝. նորոգե
ցեր դարձեալ կըրկին ծննդեամբ
սըբոց աւաղանին. զորս կէցու
ցե՛ր շնորհիւ քոյին ի մահուանե
այն առաջին. ի՛ յօթե:

Հոգւով լըցե՛ր զմարդն անս
ջին. զոր կորուսեալ խաբամբ
չարն. ըզնոյն հոգի բանիւ քոյ
ին հեղեր յոգին մեր վերջստին.
նովին հոգեւ սուրբ և բարի ա

Բ՛ժ
դ՛ժ
Սար

աւրջնորդեալ հոգւոյ որդին՝ իյ։
 Հայնեցեք առ զանձնոս՝ որով
 ետուր մեռելոց զյոյս. կենդանու
 թիւ չորեքորեայն կենդանացան
 որք յադամայ։ կենաց ձայնիւ
 վերջին փողոյ կոչեալ ըզսա
 յայտմ հողոյ. իյ յօթե։

Պօղեալ սարսեաց պահակ մա՛
 հու՛ ի կենարար՝ ձայնիդ լըրոյ՝
 անդապէս զնոյ ընդ բանին՝ ետ
 ըզմեռեայն ըստ հրամանին։ իշ
 խանք օդոյս այս սարսեացին զհո
 զքն սորա մի արգելցեն։ իյ յօ։

Նանապարհ մորթելոց և ձա՛
 ունդայթ խաւարելոց. հրակիրե
 ցեր զորդիս լուսոյ ի յերկնային
 հարսանիս քո՝ ընդ գուրծալից
 անդ ժողովոց՝ արժանացո ըզսա
 ռասուց. լի լապտերօք մոյծ յա՛
 ապաստ ընդ իմաստուն սուրբ
 կո՛ւսանացն։

Սերով բնութեամբ զոր ըզգե՛
 ցար ի փայտ խաչին բեւեռեցար՝
 լուծանելով զմեզ ի մեղաց՝ ինա՛
 խա՛հօրն կապանաց. լոյծ և ըզ
 սա՛ ի յանցանաց վասն ըր՝ սուրբ
 չարչարանաց. լի։

Քե՛տ կամաւոր մահո՛ւ խաչին՝ ե
 դար ինո՛ր գերեզմանի՝ երեքօ
 րեայ թաղմամբ յերկրի. նոր ըս
 տեղծեր զմեզ կենդանի. զիջեալս
 ընդ քեզ ի հոգ մահու՝ վերակո
 չեա ձայնիւ փողոյ. լի։

Լըստեալ կանանցն իւղաբերից և
 ողբային արտասուալից. եբր ըզ
 մեռեալ անյո՛ւսալից ըզկենդա
 նիդ յաւիտենի. վասն նոցին
 սուրբ անասուաց՝ մաքրեալ ըզ

սա ի յանցանաց. լի լապտերօք։
 Շարժեալ հիմանցն դժժնոց
 ի տեսանել ըզքեզ ներքնոյ. հա՛
 ներ զհոգիսն՝ որք ի բանտին
 կապեալ զիջխանն մահածին։
 Ընդ հանգուցեալ հոգիս՝ սըրբոց
 հանգո՛ զհոգիս նընջեցելոց. լի։
 Ուրախութեամբ զորք երկնայ
 ինք յերկնից՝ յերկիր իջանէին։
 յորժամ յարեար ի մեռելոց՝ լոյս
 ծագեցար արարածոյ. սի՛ յարու
 թեամբ քո կենարար յարօ ըզսա՛

ի կեանո անմահ. լի։
 Հըհանդուրժեալ պահապա՛
 նացն ի յերկնիւղէ երկնաւորացն։
 որք զաւետիս տոյնին կանանց՝ թե
 մահ՛ լուծաւ մահկանացուաց. սա՛
 որ մահո՛ւ քոյ տնկակից՝ լիցի՛

կենաց հաղորդակից. լի։
 Պարսկցեալք անմարմնականքն
 առ կենսամու սի՛ գերեզմանն.
 տան զաւետիս անգի՛ մարդկան
 վասնն կենացն յաւե՛թալան. դա՛
 սաւորեալ պարուց նոցն ըզնըն
 ջեցեալս յօրն վերջին. լի։

Մահաւորեալ նըշան խաչին յա
 րեւելից փայլեալ ծագի՛. հա՛ւա
 տացեալքն ի քեզ բերկրին և ու
 ըացօղբն կոծեսցին. զերկրորդա
 գուս սըրբոյ խաչին պայծաա
 ցո լուսով նորին. լի լապ։

Ու՛հ գործեալ երկնաւորաց
 դան անաշի քո նախընթաց. զնո
 րեալքն քո ժողովելով քեզ ընդ
 անաշ բերեն ամպով. ընդ աղա
 նեացն օգնապարհ խառնեալ ըզսա
 սուրբ երամից. դասաւորեալ ըզ
 սա՛ վերնոցն երգելիք զփառ
 ընդ զըւարթնոցն։

Սաբ

աւ

գէ

Պա

աճ

գճ

Յ

Սարսափին տարերք երկրի յոր
 ժամ փանօք գաս հայրենի. ա-
 ղեգական լոյս խաւարի՝ լուսինն
 անտեղքք ըն նըւաղին. ըզսա
 յաւոճըն աներեկի լուսաւորեա
 լուսալ. քոյին. դաս:

Ս երնական զօրացն պետ փող-
 զբարբառ աւետարե՛ր. արիք մե-
 աեալք ո՛րք յադամայ քանզի անհա
 եկըն փեսայ. ընդ հարսանացեալ
 մարդու հոգւոց կարգեա՛ն ըզսա
 ի թիւ ուրբոց. դաս:

Տ երական յաթօռ նըստիս յարար
 անոց երկրորպագիւս. արդարու
 թի՛ք զանխա՛հ դատես. վարձս
 ըստ գործոց հատուցանես. յայն
 ժամ շնորհեա՛ն ողորմութի՛ք նընջե-
 ցելոյս մեր զթողութի՛ն. դաս:

Ր ամեալ մարդկան ազգ ժողովին
 որք յադամայ ծնեալք լինին. և
 հրեղինաց դասք երկնայինք հա-
 մանգամայն վայրաբերին. ի յայնմ
 ահէ՛ղ հրապարակին յիշեա՛ն ըզսա
 յօրն ահագին. դասաւ:

Յ ուցանին գաղտնիք մարդկան
 իւրաքանչիւրք որք գործեցան.
 բարեաց գործօղքն պնասկին չա-
 րացն ի՛ հուրն անշեջ մատնին.
 յայնժամ յիշեա՛ն զսողա՛ն բարին
 գործըք մեղացն ջընջեսցին. դաս:

Լ լուսին պըսակք զանազանեալք.
 և պատմուճանք լուսափայլեալք.
 սուրբ վրկայիցն ի գլուխ եդեալ
 և արդարոցն զարդարեալ. հա-
 ղորդսարա՛ն հայցմամբ նոցին ըզսա
 լուսոյ փառաց նոցին. դաս:

Փ անուայ ի փառք բարձրանոն ա-
 ջանողմանք ըն վեհանան. յորժամ
 լսեն յեռանապան զճայն օրհնու-

թի՛ք եքէն կոչման. նընջեցելոյս
 մեր լուսեցո զՎիճային բարբառ-
 ըն քո. դասաւոր:

Վ անհայք և ժողովուրդք հայ
 ցեմք ե՛քէն Տիբարեգո՛ւթ. ընդ-
 նընջեցեալն հաւատով ընկալ
 ըզմեզ նովին յուսով. յերուսա-
 ղէ՛մ քաղաք՝ վերին յորսւմ ար-
 դարքն ժողովին. փառս երգել
 միշտ ընդ նոսին երրորդութեգ
 երբեակ անձին:

Ղ արի՛ց և մահ ըդանէ՛ր անո՛ն
 խակալ և բարեգո՛ւթ. որ գո-
 վե՛սդ ի սրօ՛ բեհի՛ց Տի՛ դա-
 տաւոր արդա՛ն ըութեան. ընդ ուր-
 բո՛ց առա՛քելո՛ց Տի՛ պըստ
 կեա՛ն զմեր նը՛նջեցեալսն. ողոր-
 մա՛ծ Տի՛ ո՛ղորմեա՛ն հոգւոց
 ըն մեր նը՛նջեցելոց:

Յ օրժամ գրեա՛լք ըն կա՛տա
 ըի՛նն որ զայնմ աւուր մեզ պա՛տ
 մեցին. մարգարեի՛ց բանքը՛ն
 յարգի՛նն առաքելոցն վը՛հա
 ըին. ողորմա՛ն:

Ի վերի՛նն երո՛ւսաղէ՛մ ի՛
 բնակարանս հրե՛ն շառիաց. ուր
 ենո՛վք և ե՛ղիա՛ն կան ծերա
 ցեալք. աղա՛ւնակեալ ի՛ դրախ-
 տի՛նն եդե՛մակա՛նն պայծա
 ոացեալ արժա՛նս պէս. ող:

Թ անգաւո՛ր փառա՛ց Վրի-
 տո՛նն. որ ժամանեալ գաս ի՛
 յերկնից. ի՛ վերա՛յ թեւո՛ց հող
 մո՛նց քո հայրենի՛ն վերպա՛րա
 նօք. և առնե՛ս հրափո՛րճաւ
 թեա՛նք զքանուութիւն ողորմոց
 մարդկան. ողորմ:

Ի գնե՛լ բեմի՛ն բաղմի՛ն փե՛

դ. 2

սա^հի^նն^ն և առաջատու^ն զա^նրդ-
 րի^ն գաւազնի^ն և փողո^ն զո
 չի^ն սբ^ն ամենայն^ն անդ^ն հա^նւա
 բն^ն. արդարո՞ց դասըն^ն բերկ
 րի^նն. իսկ մեղսատե^նըն^ն Թա^ն
 խանձի^ն. ողոր:

Յորժամ հընչի^ն և փողո^ն յն
 նի^ն և ղետակա^ն գիրը^ն յայտ
 նի^ն. Ճառագա^ն յԹ սըրբո^ն յխա
 չի^նն յարեւելից փառ^նք ծագի^ն
 հրեշտակա^նց գունդ^նք ծա^նւա
 լի^նն հրեշտակապետ^նք պարո^նւ
 նակե^ն. ողորմա^նծ:

Ընդ խորհո^նւոր քահա^նայ
 ի^նն բազկատարած կայր ի^նբե
 մի^նն անաշի^ն սբ^ն սե^ն զանո^նի^նն.
 հուր շիջանի^ն խաւա^նր մերժի^ն
 արժտմեալ հոգի^նքն ուրա^նխա
 նա^նն. զի Թողու^նԹիւն^ն մեղա^նց
 լինի^ն. ողոր:

Սուս^ն աստուա^ն ծախս^նն և
 ահարո^նն ըղե^նւտացի^նն. մարդա
 բե^նքն խորա^ն յիլի^նն և քահա
 նայք հի^նն օրինի^նն. յառաջա
 դո^ն յմեղ ծանուցի^նն ըզգա
 լուստ սուրբ մի^ն ածնի^նն. և փըր
 կու^նԹի^ն և մեղ յա^նյտնեցի^նն
 յանապատի^նն կերա^նկրեի^նն. ող:
 Տըրտմահաղո^նւոր արքա^նւրա
 նօթ^ն ի յանձն առե^նր ըզմա^նհ խա
 չի^նն. և փայտի^նն բարձո^նւ ե
 ղեի^նն զման ադամայ նախա^նն
 տեղծի^ն. ողորմա^նծ:

Օարհուրեցա^նն զորք ե^նրկնայ
 ի^նն և յորժամ տեսի^նն զՏէրդ
 ի^նն խաչի^նն արեգակա^նն լոյս
 քօ զարկեա^նլ և լոյս լուսնի^նն
 նըւա^նրեցաւ. յահեղ փառա^նց

Ըստուա^ն ծորդու^նի^նն խաւար
 եղև ընդ տի^նեղերս. ողոր:
 Ուրախացա^նն ազգ^նք մարդ
 կա^նն յորժամ լուսն^ն զքո^ն
 յա^նրու^նԹիւնդ. նորափետո^նւոր
 զարդա^նրեցա^նն ի^նյարու^նԹե^ն
 սուրբ մի^ն ծնիդ. ող:

Ըղաչեա^նք սըրբո^ն յխաչի^նն
 և անբարբառ բարե^նխօսի^նն. և
 սըրբո^ն յԸստուա^ն ծածնի^նն և
 հաննու^ն կարա^ն պետի^նն. և սըր
 բո^ն յն Ստեփա^ննոսի^նն և առա
 ջի^նն մարտի^նրոսի^ն. և սըրբո^ն յ
 Լուսա^նւորչի^նն հայաստա
 նեայց հայրա^ն պետի^նն. և սըր
 բո^նց առա^նքելո^նց. և համե
 րե^նն մարտի^նրոսաց. ողոր:

Եւ անացի^նն ի վերանալ յի
 նէն անուրց իմոց. յո^ն վերթայ
 ցեմ ես այսօր. յառաջի^նն օթե
 վանին զոր ոչ գիտեի^ն. օգնեա^նլ
 և ինձ Բա^ն այսօր. յառաջի^նն
 ճանապարհին. և ի միւսանգամ
 գալլստեանդ քոյ օգնեա^նլ մա^ն
 ինձ: Իկն եհա^նս յօր վախ
 ճանի^ն իմոյ լալո^նւմն ողբումն
 և աշխարհումն. սի^նրտ իմ խոն
 վեցաւ յիս. և ոսկերք իմ ցամա
 րեցան. օգնեա^նլ:

Իմահի^նն Զա իմ զարթուցի^նն
 զիս պահանջօ^ն զք հոգւոյ ի
 մոյ. տանեի^նն զիս ճանապարհ
 հեռագոյն զոր ոչ գիտեի^ն. օգ:
 Իայեցա^նլ. և ոչք եր ո՞ր օգ
 ներ ինձ. անաւիտեցա^նլ յԻծ
 փրկու^նԹի^ն իմոյ ցընծասցե^նլ
 հոգի իմ յարքայու^նԹե^նքոմ. օգ
 Իբերե^նլ ևս իգիր կենդանու
 թե

ԹԵ՛. և մեկնեցա՞րք, երթալ առ
 արարիչն երկնի և երկրի. օգ:
 Յանջատուե՞րք և յանեղ լու
 սոյն հեռացա՞րք. խաբամաբ
 խաւարային ճաշակեցի՞րք լոյմհ
 առի՞թ պըտուղն. հողանա՞րքն
 պատիւեր բարերար ստեղծողիդ. օգն:
 Յանջատուա՞րքն հողոյս՝
 ի մարմնոյս. ի քակտի՞րք գեղե
 ցիկ շինուածոյս. զարհուրի՞րք մ
 խապառնալեաց Թագաւորին. Թէ
 պահանջե՞րք յինէն զտաղանդ
 պատուիրանին. օգն:

Սոսաժի՞րքն մարգանցեալ ՄԺ
 իմ Յիսուս. յայնմաւո՞րք ա
 հեղատենին զգի՞նս արեա՞րքն
 քոյ մի դատապարտե՛ր. օգն:
 Սոսկալի՞րք է օր վախճանի. և
 ահե՞րք է օր քոյ դատաստան
 նի. յայնմ աւո՞րք ահեղ ա
 տենին զգի՞նս արեա՞րքն քոյ մի
 անտես առնե՛ր. զի պատկե՞րք
 եմք բարերար ստեղծողիդ. օգ:
 Օհհաւո՞րք դատաստան դա
 տաւորին տեսի՛ և զարհուրե
 ցա՞րք. զի անպատրաստ եգի՞տ
 զին ի հրամանա՞րք քոց Թագաւ
 օր յաւիտենից. օգնես:

Ըժժաժի՞րքն անարատ մայր ՏԵ՛
 և կոյս սք բարեխօսեա՞րք առ Որ
 դիդ քո միածին. զի փրկեա
 ցե՞րք ըզ մեզ խապառնալեաց
 գեհեհոյն. և պարզեցեցե՞րք մեզ
 երկնից զարքայութիւն. և հան
 զուսցե՞րք զհոգիս մեր նընջե
 ցե՛լոցն. օգն:

Հողւոցն հանդուցելոյ ՎԽ
 ՄԺ արած հհանգիստ և զո
 շորմութիւն. և մեզ մեղաւո
 րացս շնորհեա՛լ զքաւութիւն
 յանցանաց:

Եւ ևս խաղաղութե՛ն զոր:
 Սան հողւոցն հանդուցե
 լոյ տղաչեսցուք զՓրկիչն
 մեր ՎԽ՝ զի զնոսա ընդ ար
 դարսն դուսեսցէ. և զմեզ կե
 ցուցէ շնորհիւ ողորմութե՛ն
 իւրոյ: Մենակալ ՏԵ՛ ՄԺ
 մեր կեցո և ողորմեսց:

ՏԵ՛ ողորմես. ք:

ՎԽ Որդի ՄԺ անուա
 կալ և բարեգութ գթա քո
 արարչական սիրովդ ի հոգիս
 հանդուցելոյ ծառայից քոց:
 Յիշեա յաւուր մեծի գալս
 տեան արքայութեան քոյ:
 Մերա արժանի ողորմութե,
 քաւութե, և Թողութե մե
 ղաց: յաւաւորեալ պայծա
 ռացո ընդ սքս քո յաջակող
 ման դասուն: Օ ի դու ես
 ՏԵ՛ և արարիչ ամբլն. դա
 տաւոր կենդանեաց և մեռե
 լոյ: Եւ քեզ վայելէ փառք
 իշխանութիւն ու պատիւ՝ ՄԺ:

Եւ ապայ ամի օրհնութիւն լոտ
 պատշաճի աւուրն. կամ ի ձայ
 նէն: և զկնի մաղթանքն և քա
 ղողն և աղօթքն:

Մ աղ թ ա ն ք Տ ր ու ճ ա ն կ ա ն ս ց ա ժ ո ն ի ց ։

Փ առ ք ծ ն ն դ ե ա ն ն ք ոյ Տ ր ։
զ օր հ ն ե ա լ և զ վ առ աւ ուր ե ա լ
զ ս ք և զ հ ր ա շ ա լ ի և զ յ ա ղ
Թ օ ղ զ ծ ն ու Ն Դ ք ո օր հ ն ե մ ք
և փ առ աւ ուր ե մ ք ։

Մ աղ Դ ա ս է ր Տ ր վ ր ս ր ք ու
հ ւոյ ա ն ն ա ր ա տ ի մ օր ք ոյ և կ ու
ս ի և վ ա ս ն խ ա չ ի ք ոյ պ ա տ ո ճ
ա կ ա ն ի ։ Ը ն կ ա լ զ ա ղ ա շ ա ն ս
մ եր և կ ե ց ո զ մ ե ղ ։

Վ ոյ ն պ է ս և ա մ ն ի ց տ օ ն ի ց Տ ր ու
ն ա կ ա ն ս ց ։ Ը ս տ պ ա տ շ ա ճ ի աւ ու ր ն
զ ա յ ս ա ս ա ։ Թ է յ ա յ տ ն ու Թ է ա ն Թ է
դ ա շ ս տ ե ա ն ։ Թ է տ ն օր է ն ու Թ է ա ն ։
Թ է մ ա տ ն ու Թ է ։ Թ է խ ա չ ե լ ու Թ է
Թ է Թ ա ղ մ ա ն ։ Թ է յ ար ու Թ է ա ն ։
Թ է հ ա մ ք ար ձ մ ա ն ։ Թ է դ ա լ ս տ ե ա ն
ս ր ք ոյ հ ո գւ ոյ ն և Թ է պ ա յ ծ ա
աւ ա կ ե ր ա ղ ու Թ է ։ Թ է ս ր ք ոյ խ ա չ ի ն ։

Մ աղ թ ա ն ք ն եր տ օ ն ի ց օր ք ոյ ։

Բ ար ե խ օ ս ու լ Թ ք ս ր ք ու հ ւոյ
Մ Թ ա ծ ն ի ն և Յ օ հ ա ն ն ու
մ եր տ չ ի ն և ս ր ք ոց առ ա ք ե լ ց ն
եր կ ու տ ա ս ա ն ի ց ։ ս ր ք ոյ ն Ս տ ե
փ ա ն ն ոս ի ն ա խ ա մ լ կ ա յ ի ն ։ ս ը
ր ոյ ն Վ ր ի դ օր ի մ եր ոյ լ ու ս աւ
որ չ ի ն ։ յ ի շ ա տ ա կ աւ և ա ղ օ
Թ փ ք ս ր ք ոց ։ (Մ յ ա ն ու Ն) օր ոց
այ ս օր է յ ի շ ա տ ա կ ։ Եւ վ ր
խ ա չ ի ք ոյ պ ա տ ս ճ ա կ ա ն ի ։ Տ ր
ը ն կ ա լ զ ա ղ ա շ ա ն ս մ եր և կ ե
ց ո զ մ ե ղ ։

Մ աղ թ ա ն ք պ ա չ ոյ ։

Եր ա ն Վ ա է ի մ Մ Թ և փ առ աւ ու

առ ն ե մ զ ս ա ։ Մ Թ հ օր ի մ ոյ
և բ ար ձ ր ա ր ա ի ց զ ս ա ։ Մ ա ր ։
Տ ու ք փ առ ա Մ Ե տ ու ք ղ օր հ
ն ու Թ է մ ար դ ա ս իր ի ն Թ ա դ աւ
որ ի ն յ աւ տ ց ։ որ փ եր կ է զ ծ ա
ա յ ս իւր և կ ե ց ու լ ց ա ն է ։ Մ ր ։
Վ ու ե ս Տ ր մ եր Դ ու ե ս
Վ ա փ եր կ է մ եր ։ զ ք ե ղ օր հ
ն ե ն ա ն ձ ի ն ք մ եր ։ Մ աղ Դ ։
Բ ար ձ ր ա յ աւ ե ղ զ իւր ի մ
Մ Թ փ եր կ է ի մ ։ հ ա ս տ ա տ ե
ց աւ ս եր ա ի մ Ի Տ ր Տ ք
և հ աւ ա տ ո ղ ։ Մ աղ Դ ա ս ։

Խ ա ղ ա ղ ու Թ է ց տ ո ճ օ ղ Վ ա
զ խ ա ղ ա ղ ու Թ է և զ ո ղ օր մ ու Թ է
ք ո պ ար գ եւ ա մ ե ղ ։ Մ աղ Դ ։
Յ ոյ ս կ ե ն դ ա ն ու Թ է յ ոյ ս և
տ ալ աւ է ն փ եր կ ու Թ է ա ղ ։ Յ ա
փ եր կ ե ա և փ ա ր ա տ ե ց ո զ ց աւ
ա ն ձ ի ն ի մ ոյ ։ Մ աղ Դ ա ։

Ե կ ե ս ց ե ն ա ղ օ Թ ք մ եր Ի տ ա
Ճ ա ր ս ուր ք ք ո ։ խ ո ն ա ր հ ե ս ց ի
ու Ն կ ն ք ո Ի խ ն դ ր ո ճ ա ծ ս մ եր ։

Մ աղ Դ ա ս է ր ա ղ վ տ ա ն ։
Ե ուր մ ե ղ ա ղ լ ուր մ ե ղ ։ Մ Թ
ս ց ն ո ղ ո ղ օր մ ու Թ է ք և դ Թ ու
Թ է ք ու խ ն ա յ ե ա յ ար ա ր ա ծ ս
ք ո ։ Մ աղ Դ ա ս է ր ա ղ ։

Վ ար ո ղ և ա ղ օ Թ ք եր ա ն ե լ ց ն և
ի բ եր կ է ն ։

Ս ա ն Ի վ եր ու ս տ խ ա ղ ա ղ ու
Թ է ա ն և փ եր կ ու Թ է ա ն ձ ա ն ց
մ եր ոց ։ զ ա ղ ա ղ ա չ ե ս ց ու ք ։

Մ Թ

Եր կ ե

մ ե ն ա

ո ղ օր

ի բ եր

Տ ք ա

խ ո ո

ի ն եր

Մի քանի լինելոյ ՏՆ Մ
ձայնի աղաչանաց մերոց. զմ:
Մի քաւիչ և ներող լինե
լոյ Մի ի վերայ մեղաց մե
րոց. զմր աղաչեսցուք:

Մի թողլոյ մեզ՝ զամ յան
ցանս մեր, զկամայ և զսկա
մայ. զմր աղա:

Մի զի մի ընդ խոտանս դտա
նիցիմք՝ յաւուրն պատաս
խանատուութե. զմր:

Ման հոգւոցն հանդու
ցելոյ. որք ճշմարիտ և ու
ղիղ հաւատով ի Մի ննջե
ցին. զմր աղաչե:

Եւս և վի միաբանութե
ճշմարտի և սրբոյ հաւատոյս
մերոյ. զմր աղա:

Օ անձինս մեր՝ և զմիմեանս
ՏՆ Մ ամենակալին
յանձն արասցուք:

Ողորմեայ մեզ ՏՊ Մ մեր:

ՏՐ տոճնջեան և գոյացու
ցեչ գեշերոյ. որ արարեր
զտիւ ի զբօսանս բարեգոր
ծութե, ի փրկութի անձանց
մերոց. և զգեշեր ի հանգիստ
քնոյ՝ տկարացեալ բնութե
մերոյ. Իսկ այժմ զարթու
ցեալ բացեր զբերանս մեր
յորհնաբանութե՝ ահաւոր
և փառաւորեալ անունդ:

քում սրբոյ: Ի նկալ և այժմ
զաղաչանս մեր՝ և յաջողեա
մեզ. ուղիղ հաւատով և ու
ռաքինասէր վարուք, ի նոյն
պաշտօն քո կանխել միշտ. և
նուիրն կանօնիւս՝ անդադար
փառաւորել, զհայր և զՍր
դի և զմք հոգիդ: այժմ և
միշտ և յաւիտեանս յաւնց:

Խաղաղութիւն ամենցուն,
Օ քեզ՝ որ յամի դեմած և
մարդասէր ՏՊդ ես, աղա
չեմք հանապազ. զի զօրա
ցուսցես զմեզ օրբստօրե,
կալ ի կարգի կրօնաւորու
թե մերում: Եւթեւացո
ՏՊ՝ զբաղցր լուծ քո, զոր
եդեր ի վերայ մեր՝ զի կարաս
ցուք կալ ի պատուիրանի
քում. և զհաճոյսն առնել ա
ռաջի քո յամ ժամ ի տոճե
և ի գեշերի. հրեշտակային
երգակցութե՝ զքեզ օրհնել,
զքեզ գովել՝ գոհութիս և
փառս մատուցանել ամենա
զօր Տերութեդ: այժմ և
միշտ և յաւիտեանս յաւնց:
Սաղմոսիւք և օրհնութե և
երգօք հոգւորօք. անդա
դար փառաւորեմք՝ զհայր
և զՍրդի և զմք հոգիդ:
Եւ յժմ և միշտ և յաւ:
Օրհնեալ Տեր մեր՝ ՏՊ:

Քարող և աղօթք երկինք պատմե
նին և Տրապաւնին:

Ասան 'ի գիշերի և 'ի տոճն
ջեան և յամ ժամու խօսել
մեզ զբան Տն. զտր աղ:

Աս չանկանելոյ մեզ 'ի փոր
ձուծիւն. որում ոչ կարեմք
հանդուրժել. զտր:

Աս անբիծ և անգատապարտ
կալ մեզ. առաջի ահեզ ատե
նին Քի. զտր աղ:

Աս տառջնորդելոյ մեզ 'ի
նաւահանգիստն, կենաց ան
վախճանից. զտր աղ:

Աս արժանի լինելոյ մեզ վե
րին կոչմանն և երկնից ար
քայութեն. զտր աղա:

Աս հոգւոցն: Աւես և վս:
Օ անձինս: Ողորմեսց:

'Ի գիշերի և 'ի տոճնջեան' և
յամ ժամու զքեզ աղաչեմք՝
և 'ի բէն խնդրեմք մարդա
սէր Տն: Ա ուր մեզ Մծ
փրկիչ մեր. 'խոնարհեսցի
ունկն քո 'ի խնդրոճածս մեր.
զիմե ունայն լիցին վաստակք
ծառայից քոց: Մ յհամա
րեաց զաշխատութիւնս մեր
'ի դործ արդարութե' և 'ի
պտուղ Մծաշտութեան:
Բնկալ Տէր՝ զաղօթս և զեր
կրպագութիւն մեր. և հատո
մեզ զողորմութիւն քո առաքա

պէս: Օ անկեալ զմեզ ընդ
հովանեաւ ամենազօր աջոյ
քոյ: Օ օրացո՛ զմեզ Տէր
զօրութե՛ սք հոգւոյդ: Պա
հեա զմեզ սրպէս բիբ ախան:
Աւարա առ մեզ զնշտն բա
րի՝ 'ի գովեստ և 'ի փառա
բանութիւն անոճան քոյ
սրբոյ: Օ ի 'ի քո փառս կա
տարի ամարարածոց մշտնջե
նաւոր փառաբանութիւն 'ի
բարձունս. հօր և Որդւոյ
և հոգւոյդ սրբոյ. Մխմ,
և միշտ, և յաւիտեանս յաւե
տենից. Մ մէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Հովիւ քաջ՝ հովիւ բարի՝ և
յաւիտեանական: Վայեաց և
այց արա բանաւոր հօտի քոյ.
զօր ժողովեցեր առ քեզ
գթութե՛ բու. Օ ի քո առա
ջի կամք Տէր. և առ 'ի բէն
ողորմութեանցդ և գթութեց
ալին ունիմք: Օ ամենեսեան
օրհնեա՛ զամենեսեան իմաստ
նացո. զամենեսեան լուսաւո
րեա. ամենեցուն պարգևեա
զերկնից արքայութիւդ: Աս
զի՛ դու ես Տէր կենաց. և
Մտոճած ողորմութեց. և
քեզ վայելէ փառք՝ իշխա
նութի՛ և պատիւ. Մխմ,
և միշտ, և յաւիտեանս յաւ:

Ի գի

Դ գիշերի և ՚ի տորճն ջեան .
 և յամ ժամու անդադար փա
 ռաւորեմք զ՝այր, և զ||րդի
 և զսուրբ չորհրդ . Լ՝ յժամ,
 և միշտ, և յաւիտեանս յու
 իտենից . Լ՝ մէն :

Վարող և աղօթք մինախանձերին
 և խոստովանին :

Աս ուղղելոյ զգնացս մեր ՚ի
 ճանապարհս խաղաղութ . զ :
 Աս ցրելոյ ՚ի մէնջ՝ զամ խոր
 հուրդս չարին . զոր աղ :

Աս պարգևելոյ մեզ առողջ
 խորհուրդս՝ և առաքինի
 վարս . զոր աղաչեսցուք :

Աս պահելոյ զմեզ՝ ընդ հո
 վանեաւ ամենազօր օջոյն իւ
 րոյ . զոր աղաչե :

Աս խորտակելոյ զհակառա
 կողոն վաղվադակի՝ ընդ ո
 րորէք մերովք . զոր :

Աս հոգւոցն : Լաւ ևս և վն :
 Օ անձինս : Ողորմեսց :

ՏՐ երկնի և երկրի՝ արարիչ
 ամ արարածոց, երևելեաց և
 աներևութից : Լաւ քեզ կար
 դամք յամ ժամ, զի ընդ ամ
 տեղիս է տէրութի քո . և ար
 յի՛ն անտես անձ ամենեցուն տի
 րի : Շնորհեա մեզ երկիւղեա ՚ի
 կաշտօն քո կանխել չանապաղ :
 Արեւ զքեզ իբրորս սրտի իբրեան
 դակի

մտաց՝ և յամ զօրութէ մերմէ
 պահել զպատճիրանս քո՝
 չամբառնալ առքեզ զձեռս
 մեր սրբութի՛ն՝ առանց բար
 կութե և երկմտութեան :

Լա գտանել ՚ի քէն զշնորհս
 և զողորմութի . և զառաքի
 նասէր գործոց յաջողու
 թի : Աս զի գու ես ՏՐ կե
 նաց՝ և Լ՝ ճ ողորմութե . և
 քեզ վայելեն փառք իշխա
 նութի, և պատիւ . Լ՝ յժ :

Խաղաղութի ամենեցուն :

Վում ամենազօր և յաղ
 թօղ տէրութեդ կրկնի ամե
 նայն ծունր յերկրպագութի,
 և փառաւորի յամենեցունց
 թագաւորութիւն քո : Լայ
 չաց յերկրպագութիս մեր,
 և ուստ մեզ առնել զարդա
 րութիւն ճշմարտութեան :

Աս զի գու ես Լ՝ ճ խաղաղու
 թի . որ բարձեր զժշնամու
 մութի ՚ի միջոյ . և տրարեր
 զխաղաղութիւն յերկինս և
 յերկրի : Լա հեռաւորաց՝
 և մերձաւորաց, աւետարա
 նեցեր զնոր պարգևս քոյն
 բարեացդ : Որում և զմեզ

մեծի շնորհացդ արժանի արաս
 ցես , դասելով ընդ ճշմարտա եր
 րպագութե քո Լ՝ մեր և ՏՐ և քո

Քն: Որ ես օրհնեալ ընդ
Հօր և ընդ սրբոյ Հոգւոյդ:
Լ. յԺմ, և միշտ:

Յերդս օրհնութեան և 'ի
ձայն սաղմոսաց, անդադար
փառաւորեմք զՀայր և զՈր
դի և զսբ Հոգիդ. Լ. յԺմ:
Վարդ յղորմեային և 'ի նեղու
թեանն:

Մ գաանելոյ մեզ զշնորհս
և զողորմութի 'ի բարերար
Տէ մերմէ. զոր աղաչէ:

Մ փրկելոյ զմեզ 'ի զրպար
տութի մարդկան՝ և յորդայ
թից սատանայի. զոր աղ:

Մ ասն ամենայն անձանց բրիս
տոնէից. և տանց հաւատացե
լոց. զոր աղաչէ:

Մ որք 'ի լեբինս՝ յայրս՝ և՝
ժապարս բնակեալք են սբք
հարքն մեր. զոր:

Մ ասն որք սաղմոսիւք՝ և օրհ
նութի կատարեն զամ ժամս
նակս կենաց իւրեանց. զոր:

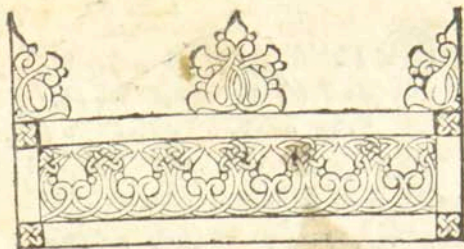
Մ հոգւոցն: Եւ ևս և վն:
Օ անձինս: Ողորմեաց:

Մ գոհանամք զքէն Տն Ը
մեր. որ զարթուցեր զմեզ 'ի
հանգստենէ ոնոյ շնորհիւ
() արթո

քո: Եւ կեսցէ և բնակեացի
առ մեզ Ընութի. քո. և ողոր
մութի. քո հովանի և պահա
պան լիցի 'իւրայ պաշտօնէ
ից. քոց: Եւ զմեզ զծառայսս
քո արժանի արա 'ի տոնէ և
'ի դիշերի՝ և յամ ժամու,
միշտ խորհիլ 'ի սէր պատուի
րանաց. քոց. Եւ գոհանա
լով փառաւորել զՀայր և
զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ:
Լ. յԺմ, և միշտ, և յաւ:

Խաղաղութի ամենեցուն:

Եւ նդանարար զօրութի, և
աղբիւր անմահութեան դու
ես՝ Քն Ը փրկիչ մեր. որ
շնորհեցեր մեզ ի մէջ գիշե
րի յառնել և խոստովան լի
նիլ առքեղ՝ վն իրաւանց և
արդարութե. քո: Եւ
աղաչեմք զքէն Տն Ը մեր
արա զմեզ արթունս, և պատ
րաստ 'ի ժամ առաւօտու
ընդ սբս. քո: Եւ ընդ նոսին
գոհանալով փառաւորել ըզ
քեզ ընդ Հօր և ընդ Հո
գւոյդ սրբոյ: Լ. յԺմ և:
Մ գոհութի և ճմարիտ խոս
տովանութեա
փառաւորել
()

—
E2

57

4

12

叫

746

下

35
 Ը զբէն Տ՛ր: անբարաճք ամենայն
 բեղ երկեղոյսդաննէն: Ե Տրեշ
 տանկբ ի բարձունս անդամկէն
 և ասէն: ինչորմեա զնո ստեղծեր
 մի կորուստ/մնէ՛՛՛ ր:

Երկինք երկնից. և ջուր՝ որք
իվերոյ քան զերկինս. օրհնեցէ՛ք
զա՛ն ո՞ւր է՝ Տեառն :

Օ՛ր նա անաց և եղեն. հրամայեաց և համառտեցա՞ն և հր. Երկինք և երկիր հանապաղ ըզբեզ գովեն Թագաւո՛ր փախ՞աւ, ուաց, սէ՛րօքէ՛ք և բե՛րօքէ՛ք ի՛նոնար հո՛ւններով ըզդէ՛ս ի՛նչ Ըրեանց և մե՛աճայն բարբառ ուն անդադակէ՛ն ասելով սո՛ւրբ սո՛ւրբ սո՛ւրբ էս Տէ՛ր զօրո՛ւթեա՛նց:

Էրկայնաճիւտ Է՞ն **Տ**էսծ: Բէ
 ր առ առեծ ա՞նե Բէ
 սեա՞ն: Է գըծա՞ն **Տ**էք Է
 զԷրա՞մէ Բէ՞յ մե՞ք որդեկ՝ օ Է
 Ըյսւա՞ն զա՞ն Ը՛կն ն փը՛ր
 Ըկն: Բէ Է՛ծէ՛ Ըկն: Բ: Խ՛շ
 ԲԲ: Բա՛յն Ը՛կն: Բա՛յն

Երկայնամիտ բնորոմողոմ՝ և
ձշմարիտ. նայեաց առ իս՝ և ո՛ր
մեա՞յց ինչ։ Տո՛ւր զօրո՛թի
ծառայի. քոյ. կեցո զօրդի աղակ
նոյ. քոյ. և արա առ իս զնր՛շա
բարո՛ւթեա՞ն։ Ե գը՛թա՛ տէ։

ԶԻ՛՛ օր գըթանցա՛ր յաւտընկըն
 Խանալի՛ց լե՛ւնի՛ բեղ: Ե՛ մարտե
 ցե՛ր զանդանդուծի՛ յանցանցն՝ ա՛ր
 քա՛: յաղբե՛րն կողի՛ն: քոյ:՝
 գըթա՛ն և յե՛սի մեղաւորս՝ որ ծա
 րաւ:՛ն Ե՛մ առ բեղ: Ե՛ մարտաղ ի՛ն

զարդարութիւ քո՛ ոյք ուղիղք
Եւ սըլբան էք: Հնորհ:

Ո՛ր աղբէն ւրդ էս ծարաւեաց և՛
հանդիստ աշխատելոց: Ճանա
պարհ մո՛լորելոց և հովիւ հոգե
ո՛ր բանաւոր հօ՛հ տի՛ փափա
գողացս առ քեզ Վերնտո՛ս լեր
նաւահանդիստ: Եւ արբո՛ մեզ
ծարաւեացս ըզբա՛ժակ քո՛ քաղց
ըռութե՛: յանըստա՛ն յա՛ղ բե՛
րէ՛դ:

 աղաւստս ը յաւիտեա
 ծառից որ մահն:
 Ի տաճարի ծառի սրբ
 բռնեալն քո: Ըստ մահ
 Տի: Հայնի մահ մահ
 աղաւստս մահն ի մահ
 նե մահն ի մահն ի մահն
 քո Տի: մահն մահն

ԼԵՆՃ Ի տաճարէ սրբոյ
 ԼԵՐԱՆԶ Զմայնի աղօթից Ի մո
 ԶԴՆԴ ԲԵՐԶ Լ անդամակ իմ առա
 ԶԻ նորա մտցէ յակն նշն նորա
 Ե՛ւ Լ աղա:

Ար լուսանող եւ տե՛կզերաց Վր
ընտո^mf u Վստըլաճ լուսաւ
որեւա զիմ ըղխաւարայի՞ն խոր
^{առ}
վրէ՛յն^m իգ^m v շառափ

() ԸՆԴՆԵԱՆԼԵՍ ՏԵՐ Լ ԿԻՄՆԱՆ
ԵՄԵՆԼԵՐ՝ ԶՈՒՆԵԱՆ ԺԱՌԱՆՈՒՆ ԵՐՈՒ
ԹԻՂԻ : ԶԱՊԱՆՃԱՆՆԵՍ ԹԵՐ ԶԵՂ ԺԱ
ՄՈՆԵՃԱՆՆԵՐ : ԵՐ ԹԱՊԱՆԵՐՈՒԷՍ
ԵՄԵՆԼԵՐ՝ ՆԻՅ : ԶՆԵՆԵՆԵՅԵԱՆԼՈՒՆ
ԹԵՐ ԶԵՐԺԱՆՆԻ՝ ԶԵՐՄ ՏԵՐ՝ ԸՆԴՈՒ
ՆԻԼԼԵՆԵՍՆՈՐԻ ԵՄԵՆԼԵՐ՝ ՆԻՅ :

Մութապետ էր նա շնորհեա
կ' յանդէս հարու [Թ] ՏԳ մ' ա' կ' /
մ' ա' ծ' մ' ժ' բ' զ' : Հւանցից բ' գ'

ԹԵՂԵՍ ԿԱՆՈՆԱԿԱՆ ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՊԻՍԿՈՍՈՍ ԵՄ
 ԲԱՆԱԿԱՆ ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՊԻՍԿՈՍՈՍ ԵՄ
 ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՊԻՍԿՈՍՈՍ ԵՄ
 ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՊԻՍԿՈՍՈՍ ԵՄ

11 անտանկեցա՞մ ես ի հեծութե
 իմում լուացի զամ գիշերնս ըզ
 մա՞հիճս ի՞նչո՞ւմ եմ անբոսառ
 քը իմօք զանկողնի՞նս իմ թա՛ցի՞մ
 Եւ ծո՞ւրս զի լը՛ւ:

Որ աղբիււրդ ես անապահան:
Վրիստո: Բժ Եւ Մտըւած զլե
րանո՛րեան անձն իմ ի մեղաց:
Բըխը չկեա՛մ: Տէր բըղմա: Բժ
մէ արտաւտանց Լը կէ: Բժ: Եւ
Մ Մ Օ Շ Մ
ԳՈ՛՛:

O մոլորեալ ծանայս խնդ-
 րեա։ Բնութամբ իմիջ
 տա։ սպարուտեց։ Բնութեան
 յանձնընկալցէ լուծեալ
 բոյ։ մահւմ։ Զայն։ Զհա-
 օգնս աշխարհ։

Եւ զցեղսն իմ, և օրհնեացե
 զբեղ. և իրաւունքք քո՝ օգնեա
 ցեալսն իմսն: Սոքոքեցայ ես ուր
 զդիւար կորուսեալ. ինդրեա զժա
 ոայս քո, զի զպատճիրանս քո
 ես ոչ մոռացաւ, և յի:

Որ մոլորեցայ ի հօտէ քո ամէ
հոգիէ: Եւ բանի խնդրեա
հա զիս ըզմոլմեալս: Եւ ք
ժանսաւորեա խառնել: Ի հօ
քո Բերստոս Երկէ: Եւ զհո
word
գո՛ւ:

Թ. ԿԵՆՆԱՆՐԷ Մ ԿՐԻՍՏՈՍԱՅ :

[illegible]

սըբբոց մարտիրոսացն: մի կորոն
սաներ ըզըմեւ զ Երբրո՞րդո՞ւ
Թիւսն սոպոս մաւրբ: ողոր
մեւս իմ: ԲՏԻՄ: ց մեւ:

աղ

Փըրկոթի՛ն՝ սորդարոց 'ի Տէ Է.
վերակացու է նոցա 'ի Ժամանակի
նեղութե: () Գնե՛սցե՛ն 'նց ՏԵ՛,
և փրկեսցե՛ն զնոսա. ապրեցուցե՛ն
մեղաւորաց. և կեցուցե՛ն զնոսա
զիյուսացսն ի՛ննամ Ժամա՛ն: Լեւա:
Որք ըզտանջա՛նս և ըզմահ վաս
ը՛ն. քոյան ձնանուն՛ն: և Տէ զի՛ն
զանքնսն ի՛րեանց վասն անու
անըդ քոյ սըբբոց: Բարե՛խո
սութեամբ սոցա: մի՛ կորոնսաներ
ըզմեւ: Լ:

փ

ազաւոր յաւիտեա՛մս
ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ:

աձ

Բարե՛խոսութեամբ միք սը: Բ
բոց մարտիրոսացն: Լ զաւել շո
ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ:
Թողութիւն շընորհեա՛մս յա՛ն
ցանա՛մս մե՛րոց. բարե՛բախտ
ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ:

աղ

Ս: Սեբէ ՏԵ առ այնոսիկ
ոյք մաշեալք են սրտիւք. և զսո
նարչս հոգւով կեցողացան:

Բարե՛խոսութեանք են արդա
րոց՝ յամէ փրկե զնոսա ՏԵ. և պո
հէ զամենայն ոսկերս նոցա՝ և մի՛ն
նոցանէ ոչ կորեցե՛ն. Թող:

փ

մե՛րում Բարե՛խոսութե՛ սըբբոց
մարտիրոսա՛մս ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ:
ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ:

բձ

Բարե՛խոսութեամբ սըբբոց:
Պարգե՛տա՛մս ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ:
մե՛րում ՏԵ. աննո՛ւ մա՛նս Լ
բաժի՛ն ընդ հաւա՛րեա՛մսն ի՛
կողմնս արքայութեա՛մս ԲՏԻՄ:
ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ:

աղ

Սքանչելի է ԼԺ՝ իկը սըբոց իւ
րոց՝ ԼԺ իկը: Սատացե՛ զգօրութի
հաստատութե Ժողովրդեան իւ
րոյ օրհնեալ է ԼԺ: առն.

փ

Սատիրո՞ք երանեալք և փառաւ
որեալք. որք բաղում տանջա
նացըն համբե՛րեցե՛ն. քո՛ւք ըզ
լոյսըն կեանց ըզգեցեա՛մս ու
նեք. և առ Քրիստոս վանըն մե՛ր
Բարե՛խոսութեամբ ԲՏԻՄ:

բէ

Պո՛ւ ես Քա՛ն աղբիւ՛ր կե՛
նաց բըղխումն ողորմութեան:
Հնորհեցե՛ր սըբբոց մարտիրոսացն
յաղթող ըզնահատակութիւն.
հալածե՛լ ըզփառա՛րն և լուսաւ
որե՛լ զանձն: ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ:
ԲՏԻՄ: ԲՏԻՄ:

աղ

ԼԺ՝ փառաւորեալ է 'ի խոր
հուրդս սըբոց իւրոց. մեծ և ա
հաւոր իկերայ այնոցիկ՝ ոյք շուրջ
են ըզնովաւ: ՏԵ՛ ԼԺ՝ զօրու
թեց՝ ո՛նմանի քեզ. հզօր ես դու
ՏԵ. և ճամարտութի քո շուրջ
է՛ ըզգե՛ն. Լ: Հնորհե:

փ

Ո՛ր Հնորհօք սէ՛ հոգւոյն յաղթե՛
ցիք Թըշնամոյն. երանեալք ոք
վերայք Ք. Ի: վասն ձեր տօնո
ղացս հայցեցե՛ք յՈ՛ր զթող
թիւն մե՛րում զա՛յ:

Վ

Ար պիտանկէք պարծանաց ամե
նայն անարինեաց. նախաշաւիղ և
անաջնորդ. կենաց ըն յաւիտե
նից. ով սո ւրբ վրէժէ կայք. առ
պիտանի չըն սըբբոց և վասնն մեք
բարեխոսեցէք. շնորհելով ողոր
մութիւնն յանրապառ յաղբե
րէն կենաց ըն յաւիտեանս
նից:

գ. ձ

գ. ձ

Սգ. անոս մը ը յաւիտեանս
ժպտայնսն: Բզ ճըգ
եութիւն սըբբոց մարտիրոսացն.
բարեխոս ո՞նի մի առ քեզ Վրե
նսն զսոսն: ստո՛ւն: և
աղաչեմք սո՞քո՛ս միմք. շնոր
հեան ը լծողութիւն յանցանաւից
մեքոց և ի կեանսըդ յաւիտե
անսնց. նորո՞գեա՞ն և՞ կեան
սն: սոսն: ժպտայնսն:

սղ

Ի՞նչ ծագեանց արդարոց. ուղ
ղոց սրտիք եղև ուրախութիւն
միմքսն: Աւրախեղբորդ
արդարք ի՞նչ. և խոստովան եղե
րուք յիշատակի սրբութե՛ն նորա՞
ս: և անղաչե՛:

գ. ձ

Պատուական է առաջի Տն մահ
սրբոց իւրոց. ո՞նչ էս ծառայքո
եմ. ծառայ և որդի աղանւնոյքոյ:
Հատե՛ք ըզկապանս իմ. քեզ մա
տուցից պատարագս օրհնութե.
և զանուն Տն ըն կարդացի: և անղ:
Հանդիսացեալք ի մարտնս պա
տեմաղով յաղթող գլուխք սո ւրբ
ը վրէժէ սոսն: ժպտայնսն կայք.
բանցի շանապարհ Տնորեցեք ը
մեմսն: զ յերկնային քաղաքն
յիւրոսմ և անղեմ. ընդ ան
մա ըմնոցն դա՛սս փառաւորելով

Վ

սո ւրբ ը զեք ուրսմս ժպտայնսն
ւրբն:

դ. ձ

Արք ի խորաննս սըբբութեան
ե՞օմք. Ժողովեա՞լք օրհնել ը զ
քեզ Վրե՛նսն: սոսն: ժպտայնսն
ստո՛ւն: անղաչանք սըբբոց մար
տիրո՞սանս միմքն. զպաղատան
ըս մե՛ք մի անտես անուեր. որ
մի անյնէ ես բաշտում ողորմ թա
ղաւոր փառաց Վրե՛նսն: սոսն: ժպտայնսն
ստո՛ւն:

սղ

Սե՛րձ է՛ Տը՛ ան ամենեսեան
ոյք կարդան առ նա. առ ամենե
սեան՝ որք կարդան առ նա՞ ճը
մա ըստ լծեանսն: սոսն: ժպտայնսն
Օ կամս երկեղածաց իւրոց առ
նէ՛ Տը՛. աղօթից նոցա լսե՛ և կե
ցուցանե՛ ը զնոսն: անղաչան:

սղ

Սէ են բանք՝ և ոչ են խօսք՝ որոց
ոչ լընին ճանքն ոցմսն:
Ի՛նչ ամ երկիր եւ բարբառ նի.
և մինչև ի ծագս աշխարհի են
խօսք նոցա՛ս: Ի՞ղաչանք սըբբոց
առաքելոցն:

Վ

Սահմատակք և ը զկայք Վր
րինսոսն: Ի՛ստութոյ ընդ հա
նոր տիւրեղեբախց քարո՞ղք
փըրկո՞ւթէ. որք զանձինն ըս
ձե՛ս միմք մատուցեք պատա
րագ և զեննամս Ի՛ստութո՞ւն
հօր ի՛նչ տանո՞ւնց. Ժողով
վելոցս ի կառավարեմսն սոսն: զ զի
շատակ անուան ձե՛րոյ. բարեխո
սեցեք առ Տը՛. վասնն բաւո՞ւ
թեան ը մե՛ղսմսն: ժպտայնսն
ընդ:

դ. ձ

Օ երեք սըբբեան Տը՛ րութի
ըդքո՞ միանա՞ն անղաչեմք ըս
սոսն: ժպտայնսն: և Տը՛ ա

դիւանոր որբեոց մարտիրոսաւ
հոգն. խորանշէանի մեզ և ը
կէս շաւիւր ծած յարացոյց.

հղ

Աբաթիս լիցին ամենեքեան որբ
յուսացեալք են ի բեզ. յաւիտեան
ցնծացին. և բնակեցցին զու
եմնոս. Բայն. Արթուրեցիս ի
բեզ սերելիք անուան. քոյ. զի որհ
նեցեա զուղարդարն. Տրորպէս
զինու հաճութիւնքով պատեցէք
բարեւոր. արարչաւ:

հ

Տոնէ անոր եկեղեցիս նշան. զի
շատանիւ ձեր սուրբ ընթաց
արարչաւ. արարչաւ. որբ զընդ
նք հոգեւոր մասն զանեցեք
ըզպատեցալ շարին. և ի կա
մարն ընտելեցն թանաւոր
բեալք. Ծրհնէ սուրբ ընթաց
արարչաւ. արարչաւ. ընթաց:

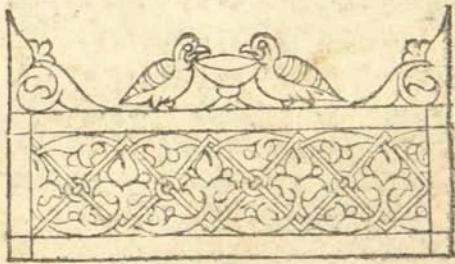
ստե

Եւ յորդանանի մասն. հրեշտակ
կանցն արարչաւ. արարչաւ. ընդ
ընթացն ընթաց. արարչաւ. սուր
ընթաց. արարչաւ. ընթաց. արարչաւ.
Ստեփանոսի նախա
մեկաւ. արարչաւ. արարչաւ. զի
գործէ. արարչաւ. արարչաւ. արարչաւ.
զիցիս բո. արարչաւ. արարչաւ. արարչաւ.
ըզը յան զթաւսանկ. մասն
հեղեղան անուան. սուր. արարչաւ.
Ծրհնէ ի կա մարն. ընթաց. արարչաւ.
Ծի անուան. արարչաւ. արարչաւ.
արարչաւ. Տեհք:

հղ

Բանդում համարձակութիւն Ե
սորա անաղի Բայն ձեռն ըն
հեղեղան սուրբ արարչաւ. արարչաւ.
Բայն. արարչաւ. յոթարութեա
մբ մատնեց զանուն իւր չարա
չար և դաւաճն տանջանաց զանուն
մեծի անըւաւ. արարչաւ. արարչաւ.
արարչաւ արհամարհելով անար

դեանց զանցուոր ըզկեանս անխոր
հն և փափագեաց յաւիտեանս
կան կենացն. և միշտ և հանա
պաղ ըւրախանայ ընդ Տեառն
Բայն. արարչաւ. արարչաւ. արարչաւ.
Բայն. արարչաւ. արարչաւ. արարչաւ.
Փաթուրք հորն եականի. Բայն
դեղին միածնի և անպատիւ սբ
հոգեւոր ըզպատեց. արարչաւ. արարչաւ.
արբ պատեւ և ի շատանութեան
այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւ
թեանից ամեն. արարչաւ. արարչաւ.
Բայն. արարչաւ. արարչաւ. արարչաւ.
և երկն ընթաց. արարչաւ. արարչաւ.
Տեառն Բայն. արարչաւ. արարչաւ.
Հայն. արարչաւ. արարչաւ. արարչաւ.
անպատիւ երբեք ըզպատեց. արարչաւ.
Բայն. արարչաւ. արարչաւ. արարչաւ.
զուգաւոր. արարչաւ. արարչաւ. արարչաւ.

Աւետիք զիբրայից

Եւ ընթացաւ արարչաւ. արարչաւ.
Եւ ընթացաւ արարչաւ. արարչաւ.
Եւ ընթացաւ արարչաւ. արարչաւ.

ստե

հղ

Տե

հե

հե

հե

հե

Է

Ուր

4 3e
lvz
lv4
40
5 e2
54

Ո՛րժիւք նէ յամ: Երեսնորդանուին.
 Գ. յորժիւք Լ պատ: Բ. անըծը արա:
 Գ. յորժիւք Լ տը յաւ: Գ. յորժիւք Լ յար:
 Բ. անըծը ուն թին լէ: Լ. ի կանյք ցնծ:
 Լ. սկըզբանէն տը: Գ. յորժիւք անցան
 Բ. յարքեմ Բ. զգգ: Լ. զիցիին փա:
 Փա՛մառ. ամսյո՛. ամէ՛ն:
 Բ. լէ լը Լիա. անէ շ. լը Լիա. ան:
 Բ. զի լէ լին չա մբա ըծէ ք լէ:
 Բ. ստ օր չնեցէք ամէնս յն ծա՛:
 Օ. յարձն լին լը զի լը լին օր չ:
 Օ. յարձն ցեան լին լը զի լը լին ստոս
 օր չնեցէ սցո՛ւք: Լ. զ յարձն լին նո՛
 ըա՛ փառաւորն սցո՛ւք:

A large, ornate initial letter 'U' in a Gothic script. The letter is filled with a pattern of small, dark, rectangular shapes. A small, stylized lizard-like creature is perched on the right side of the letter.

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various note values and rests.

[illegible]

Տաճրեցի թագ. Բճցեց զնձ
 Զայստնութիւն բաւ. Օ բերա՛ն,
 Բէ՛լ. Դ. լուհա՛մ ա՛ն լուհա՛մ ա՛ն
 Ի՛գի՛շերի հա՛մբ. Ե՛րբբո՛ւթի՛ծ
 Լ՛օրհնէցէ՛ք Ը՛ղտէ՛ց Ը՛ղա՛ն
 Եմա՛հ թա՛ղաւո՛րն Լ՛ զյա՛րո՛ւ
 ցեա՛ն ի մեռե՛լց: Բ՛ստ օրհն զտի՛
 Օ յա՛րո՛ւթի ըզ՛ փըրկէ՛ն օրհն
 Զա՛րեա՛ւ Բ՛ստը՛ւած ցը՛րուե՛ց:

Handwritten musical notation on a single staff, featuring various notes and rests.

B.R. u. m. w. d. l. h. u. r. t. n.

Տէ՛ր Թա. ը զգեց: զգեցա՛մ

[illegible]

Գրեմք յամսդ. Առաջինը
Գրեմքն է պատեր. Բան՝ բարո

ԴՆՄԻՆ Լ ԵՐԵՎԱՆ. ԴՆՄԻՆ Լ ԵՐԵՎԱՆ
 ԴՆՄԻՆ Լ ԵՐԵՎԱՆ. ԴՆՄԻՆ Լ ԵՐԵՎԱՆ

Ո՞ր ուտէր ըն. Վ. Մ. Դ. Դ.
Վ. Մ. Դ. Դ. զող. Վ. Մ. Դ. Դ.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

w' l' l' n' f' d' : w' m' g' m' l' h' a' w' w' m' l' o' d' a' v' u' : a' f' o' : a' r' w' a' : t' l' l' n' l' r'

R: $\sim m' \sim \sigma \delta, \sim h \sim d \sim$
 O: $\sim m' \sim \sigma \delta, \sim h \sim d \sim$

[illegible]

Յիշեալ ^ա ար. Որպէս ^ա և եր
Տէ ^ա և խոստոյ. Փայտաւէտ

Յայտնեցե՛ք ^մսեր. Նա՛ռագա

Խոստովա քաղ. Օ, Երևա

Հողի^{մ/ժ} բո բա. // ամն անու.

[illegible]

2

1. 15

[illegible][illegible]

Canter Seal

Եւթն հազարն իւր Տեղին պատգամեց. Եւ զԵփեսոսի Տրոյն ի զոս հոխարհեց. Եւ զԵփեսոսի Տրոյն ի զոս հոխարհեց. Եւ զԵփեսոսի Տրոյն ի զոս հոխարհեց. Եւ զԵփեսոսի Տրոյն ի զոս հոխարհեց.

Կարգաւորութիւն հասարակաց ազօրեաց
 Կաւարտութեամբ յարկաւորութիւն
 ղեկման Որդւոյն ՍՅ: Որ երես
 ցաւ իւրաքանչիւրին:

ՅԵՔԵՌԵՒՕ

տուց ողորմութիւնք քով. ցրն
 ծաղաք և ուրախեղեաք զամ
 աւուրս կենաց մերոց:

Ուրախ եղեաք փոխանակ աւ
 ուրցն, յորս խոնարհարարեր զմեզ
 և ամացն, յորս տեսաք զչարչարնս:
 Հայեաց ՏԵՐ 'ի ծառայս քո' և 'ի
 գործս ձեռաց քոց. և առաջնոր
 դեա որդւոց նոցա. եղիցի լոյս
 ՏԵՐ 'ի խելեայ մեր:

Օգործս ձեռաց մերոց ուղիղա
 ըս' 'ի մեզ ՏԵՐ. և զգործս ձեռաց
 մերոց յաջողեա մեզ:

Փառք հօր և Որդւոյ և հոգւ:
 Եւ ևս խաղաղութե զՏԵՐ աղա
 չեսցուք ընկալ կեցո և ողորմեա:
 Օրհնութի և փառք. հօր և Որ
 դւոյ և հոգւոյն սրբոյ. այժմ:

Օրհնեալ էս ՏԵՐ
 լի հարցն մերոց.
 օրհնեալ փառաւո
 րեալ անուն քո յաւիտեան:

Յերաւոզնս՝ անցուցեր զայս
 ամ ընդ մեզ. արդար էս ՏԵՐ
 և ամ գործք քո ճշմարիտք են:
 Ունապարհք քո ուղիղք
 են՝ և ամենայն դատաստանք
 քո արդարք են:

Ղատաստան արդարութե
 ածեր 'ի խելեայ մեր՝ ըստ ամի.
 և զորինչ ածեր 'ի խելեայ մեր,
 և քաղաքին սրբոյ հարցն մե
 րոց երուսաղէմի:

Լրդարութիւն և յերաւի ա
 ծեր զայս ամ 'ի խելեայ մեր՝
 լի մեղաց մերոց:

Լնօրինեցաք՝ և յանցեաք
 ապատամբ լինիլ 'ի քէն. մե
 ղաք յամի՝ և պատճիրանաց
 քոց մեք ոչ անսացաք:

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք՝
 որպէս պատճիրեցեր դու
 մեզ. զի զբարեա դատողք մեք
 'ի քէն:

Լրդ՝ զամ զոր արարեր՝ և
 զորինչ ածեր՝ 'ի լի մեր. ար
 դար դատաստանաւ արարեր:

Ստոնեցեր զմեզ 'ի ձեռա
 Թշնամեաց մերոց. անօրինաց
 խտից և ապատամբողաց:

Դձեռա Թագաւորի անօրե
 նի և չարի. քան զամենայն եր
 կիր մատնեցեր զմեզ:

Եւ արդ՝ ոչ գոյ մեզ ժամ
 քանալ զբերանս մեր. զի յո
 մեզ

մօթ՝ և նախտոմինք եղեալք
ծառայից քոց և պաշտօնէից։
Եւ մի մատնէր զմեզ խալառ
վաս անոճան քոյ։ մի՛ ցրէր
զուխտս քո. և մի՛ իբացեայ առ
նէր զողորմութիւն քո՝ ի մէնջ։
Ասան արքահամու սիրելւոյ
քոյ. խառնակայ ծառայի քոյ՝
և խորայիլի սրբոյ քոյ։

Իս ոսաացար նոյ՝ և տասցեր․
բազմացուցից զզուակ ձեր որ
պէս զարտեղս երկնից բազ
մութիւն։ և որպէս զուազ առ
եղը ծովու։

Եւ արդ՝ ՏՐ՝ նոճաղեցաւ ք
մէք քանզի ամ ազգոս. և եմք
տառապեալք յամ երկրո՝
այսօր վն մեղաց մերոց։

Այդոյ՝ ի Ժամանակի յայս
միկ իշխան մարգարէ և առաջ
նորդ․ ոչ ողջակեղք պատուր
աղաց՝ և ոչ խուսիք օրինաց.
և ոչ տեղի սրտաբարգս մա
տուցանելոյ առաջի քո. և զո
ղորմութի գտանել ի բէն։

Եւ անձամբք խոնարհեալք
և հողւովք տառապանկաց․
ընդունելի լիցուք մեք՝ որոյ
զողջակեղս խոյոց՝ և զոճարա
կաց. և որպէս բեւբաւորս
գառանց պարարտաց։

Եւ յնպէս ընդունելի լիցին
պատարագք մեր այսօր առա

ջի բո. զի կտաարեալք դրա
ցուք զկնի քո. և չի՛ք ամօթ
յուսացելոցս ի բեզ։

Եւ արդ՝ գամք զհետ քո ամ
սրտիւք մերովք. երկնչիւք՝ ի
բէն՝ և խնդրեմք զերեսս քո
մը՝ մի յամօթ առնէր զմեզ։
Եւ արա առ մեզ ըստ հե
ղութե բուժ, և ըստ բազում
ողորմութեան բուժ. փրկեա
զմեզ վն սքանչելեաց քոց մը.
և փառաւորեսցի անուն քո
յաւիտեան։

Յամօթ լիցին ամենեւեան՝
որք չարչարեն զծառայոս քո.
ամաչեցեալք լիցին բռնուիք
նոցա. և ամենայն զօրութիւք
նոցա խորտակեսցին։

Եւ ծանիցին՝ զի դու ես մը
մծ միայն, որ փառաւորեսալդ
ես ի վն ամ տիեզերաց։

() Եհնեալ ես դու մը մծ
հարցն մերոց. դովեալ և ալ
աւաւել բարձրացեալ յաւան։

Եւ օրհնեալ է անուն սբ փա
ռաց քոց. դովեալ և առաւ։

() Եհնեալ ես ի տաճրի փա
ռաց սրբութե քոյ. դովե։

() Եհնեալ ես ի վն աթոռոյ
արքայութե քոյ. դովե։

() Եհնեալ ես՝ որ նատիս ի
քրօքէս և հայիս յանգունդս։

() Եհնեալ ես ի վերայ հաս

տատուԹե երկնից. գովեաւ:
 () րհնեցէք նա՛ գործք նա՛ն
 զոր. օրհնեցէք՝ և բարձրա
 բարեք զնա յաւիտեան:

() րհնեցէք երկնից զոր. օր:

() րհնեցէք հրեշտակք տն.
 և ջուրք որ ՚կլերոյ երկնից:

() րհնեցէք զօրուԹիք նա՛ն
 արեգակն և լուսին զոր. օր:

() րհնեցէք աստեղք երկ
 նից՝ անձրևք և ցօղք զոր. օ:

() րհնեցէք նա՛ հողք՝ հողը
 և ջեր զոր. օրհնեց:

() րհնեցէք ցուրտ և տօթ՝
 ցօղ և ձիւնաբեր զոր. օր:

() րհնեցէք սառն և պարզ
 եղեամն և ձիւն զոր. օրհն:

() րհնեցէք տիւրք և գի
 շերք՝ լոյս և խաւար զոր:

() րհնեցէք ամպք և փայլա
 տակունք՝ և երկիր զոր. օր:

() րհնեցէք լեւինք և բլ
 լուրք՝ և նա՛ բոցք երկրի զ:

() րհնեցէք աղբիւրք, ծովք
 և գետք զոր. օրհն:

() րհնեցէք կէտք և նա՛ կայ
 տառք՝ որք ՚ի ջուրս, և Թըռ.

չունք երկնից զոր. օրհն:

() րհնեցէք գաղանք՝ և ա
 նասունք. և որդիք մարդկան:

() րհնեցէք ինչ զոր. օրհն
 ձեցէք և բարձր արասցէ զնա:

() րհնեցէք. բա՛ հանայք զոր:

() րհնեցէք ծառայք նա՛ն զ:

() րհնեցէք անձինք և
 շունչք արդարոց զոր. օր:

() րհնեցէք սուրբք և խո
 նարհք սրտիւք զոր. օրհն:

() րհնեցէք անանիա՛ աղս
 բիա՛ և միսայել զոր. օրհնե

ցէք և բարձր արարեք զնա
 յաւիտեան: Փառք հօր:

() րհնեցէք զարարեցն արար
 ածոց: զորն տերանց՝ զԹա

գաւորն Թագաւորայ՝ զԻ՛ծն
 աստուծոց. օրհնեցէք՝ գովե

ցէք՝ բարեբանեցէք. զի
 քաղցր է, զի յաւիտեան է

ողորմուԹի նորա:

Վարդ զինն հարցնա:

Իկեալքս ամենեբան ՚ի սբ
 կաթուղիկէ և տաքերական

եկեղեցի: Ի՛ զաչեսցուք զմե
 ածին Ողբն Ի՛. Ե՛ զՏ՛րն

մեր և զՓրկիչ Ի՛. Ե՛ քս:

Որ էջ փառօք հօր իմէջ
 հնոցին. և փրկեաց զերես

մանկունսն ՚ի քաղդէացւոց
 անախ: Եւսաւոր և սբ պա

հեսցէ զմիտս մեր: զիմի եր
 բեք խաբեցուք մեք ՚ի մեղաց

և ՚ի ցանկուԹեանէ աշխարհի:

Ի՛. Եւ արժանի եղիցուք սրա
 հել զպատուիրանս նր. առ

նուլ զպատին լուսոյ և կենաց
 ՚ի յանձնա մեր: Օր խոս

տացաւ սիրելեաց իւրոց ճիշ
մարիտն ան Յս Բս Տէր
մեր, կեցո՛ւ և ողորմեա՛ւ: Կոր ող:

Կիւրակէի և այլոց Տրուակա
նաց տօնից:

Հօր յաղթող սքանչելա
գործ. սուրբ և մեծի յարու
թէն Բի Մ մերոյ վայե
լէ փառք. իշխանութի և պա
տիւ, այժմ, և միշտ և յա:

Բղթք Սարտիրոսաց:

Յօղեա՛ Տէր զցօղ բարե
րար ողորմութեան քոյ ՚ի մեղու
ցեալ յանձինս մեր: Ը իջո՛
ղբոց հնոցի յանցանաց մերոց՝
փրկեա՛ զմեզ ՚ի յաւիտենա
կան հրոյն: Բրա՛ արժանի
ընդ երկա սբ մանկունսն՝ և
ընդ երանելի սբ վկայսն:

Օրհնել զքեզ և գովել.
Քոհուութիւն և փառս մա
տուցանել Հօր և Որդւոյ
և Հոգւոյդ սրբոյ: այժմ:

Բղթք պահոց:

Յօղեա՛ ան զցօղ բարերար
ողորմութեան քոյ ՚ի մեղու
ցեալ յանձինս մեր: Ը իջո՛
ղբոց հնոցի յանցանաց մե
րոց՝ փրկեա՛ զմեզ ՚ի յաւիտե
կան հրոյն: Բրա՛ արժա
նի ընդ երկա սբ մանկունսն և
ընդ երանելի սբ վկայսն:

Օրհնել զքեզ գովել և ա
սել:

սել: Բժ քաւեա՛ զիս զմե
ղաւորս. ան քաւեա՛ զիս զմե
ղաւորս. ան քաւեա՛ զիս զմե
ղաւորս. և կեցո:

Եւր Սարիամու Բժածնին:

Եծացուսցէ անձն
իմ զՏբ. և ցնծառ
ցէ հոգի իմ Բստուծով փրկ
չաւ իմով:

Բյցարար ՚ի վերայ խոնար
հութե՛ օղակնոյ իւրոյ. աջ
սուհեաւ երանիցեն ինձ ա
մենայն ազգք:

Բրար ընդ իս մեծամեծս
հօրն. և սբէ անուն նորա:
Ողորմութի արար յազգոց
յաղգս երկեղածաց իւրոց.
և արար զզօրութի բազկաւ
իւրով:

Յրոճեաց զաբարտաւանս
իմոց արտից. և քուկեաց
զհօրս յաթոռոց:

Օ խոնարհս բարձրացոյց.
զկարօտս ելից բարութիւն. և
զմեծատունս արձակեաց ու
նայնս:

Պաշտպանեաց խորայիլի ծա
ռայի իւրոյ. յիշելով զողոր
մութիւն իւր:

Ոյ խօսեցու առ հարսն մեր.
ընդ աբրահամու՝ և զաւակի
նորա յաւիտն: Օրհ

() Բհնութիւն Օպարիայի հօրն
 Յօհաննու Սկրտչի:

() Բհնեալ ՏԻՒԺ իսրայ
 էլի որ յայցել. և արար
 զփրկութիւն ժողովրդեան
 իւրոյ:

Յարոյց մեզ զեղջիւր փըր
 կութի 'ի տանէ դաւթի ծա
 ալի իւրոյ. ոպ խօսեցաւ բե
 րանօք սրբոցն, որք յաւիտե
 նից մարգարէքն էին:

Փրկութի 'ի թշնամեաց մե
 րոց. և 'ի ձեռաց ամենայն ա
 տելեաց մերոց:

Բռնել զողորմութիւն սու
 հարս մեր. և յիշել զկտակա
 րանս սրբութեան իւրոյ:

() Երգումն, զոր երգողաւ
 արահամու հօր մերոյ տալ
 մեզ. առանց երկիւղի զփըր
 կութի 'ի թշնամեաց մերոց:

Պաշտել զնա սրբութիւն և
 արդարութիւն առաջի նորա.
 զամառուրս կենաց մերոց:

Եւ դու մանուկ, մարդարե
 բարձրելոյն կոչեսցիր. գնաս
 ցես առաջի նին. պատրաս
 տել զճանապարհս նորա:

Տալ զգիտութիւն փրկութի
 ժողովրդեան իւրոյ. 'ի թո
 ղութիւն ամ մեղաց մերոց:

Սոգեոյ ողորմութեան նին
 այ մերոյ. որով երևեցաւ

մեզ արեգակն 'ի բարձանց.
 լուսաւոր առնել զխաւար
 մեր:

() Կագել զլոյս 'ի վերոյ այ
 սոցիլ' որք նստէաք 'ի խաւա
 րի և 'ի ստուերս մահու. ուղ
 ղել զոտս մեր 'ի ճանապարհս
 խաղաղութեան:

Բղօթք ծերունայն Սիմօնի:

Բրդ' արձակես զծառայս քո
 նոր' ըստ բանի քում 'ի խաղա
 ղութիւն. զի տեսին' աչք իմ
 զփրկութի քո. զոր պատրաս
 տեցեր առաջի ամենայն ժո
 ղովրդոց:

Սոյս յայտնեցար հեթանո
 սաց. և փառք ժողովրդեան
 քում իսրայիլի:

Բարող զնի մեծացուցէին:

Սէ զԲժաճինն' և զամե
 նայն սէս բարեխօս արասցօք
 առ հայր յերկինս. զի կամե
 ցեալ ողորմեացի' և գթացեալ
 կեցուցէ զարարածս իւր:

ամենափառ նոր նմ մե:

Բղօթք մարտիրոսաց և պա:

Բնկալ ՏԻՒԺ զաղաքան
 բարեխօսութիւն սէ Բ
 նին անարատ ծնողի մ

Որդւոյ քո. և ազ

ամսրբոց քո. և որ

է յիշտակ: Բուր

և ողորմեաց' ներք

Քարոզ զինի իւրօրեւոց աւետա
րանին և երգոցն:

Օրճարճացեալքս միծաւ
ուրախութիւն աւետեօք յա
րուծէ ան մերոյ և փրկչին
Յէ՛ Քի: Որ եղև պատուզ
և անդրանիկ ամ ննջեցելոց:
խորտակեաց զդրունս դժո
խոց և ելոյծ զբռնութի մա
հու. և ետ յոյս հաստատու
թէ վերստին նորոգման կեն
դանութեան ամ մարդկան:

Խնդրեցողք հաւատով 'ի
փրկչէն մերմէ Յէ՛ Քի. զի
զմեզ արժանի արասցէ յարու
թեն իւրոյ. կերպորանակից
առնել զմարմին խոնարհու
թե մերոյ ըստ նմանութեան
մարմնոյ փառաց իւրոց:

Այ՛ զի զայս խոստացաւ զմեծ
և զանճառելի շնորհս պար
գևել սիրելեաց իւրոց Ճշմա
րիտն ՄԺ Յիս Քի ամ մեր
կեցո՛ և ողորմեա՛:

Լմենակեցոյց՝ Ճշմարիտ՝ սք
մեծի յարութեն Քի Մ
մերոյ վայելէ փառք իշխան:

Ողորմեա ինձ ՄԺ ըստ
մեծի ողորմութե քում:
ըստ բազում գթութե քում
քաւեա զանօրէնութիս իմ:
Լռաւել լռեա զիս յանօրէ

նութենէ իմմէ. և 'ի միղաց

խնոց սուրբ արա՛ զիս:

Օ անօրէնութիս իմ ես ին
ձէն դիտեմ. և մեղք իմ ա
ռաջի իմ են յամենայն ժամ:

Քեզ միայն մեղայ ար. և
զչար առաջի քոյ արարի:

Որպէս արդար եղիցիս 'ի
բանս քո. և յաղթեսցես 'ի
դատին քո:

Լնօրէնութիւ յղացաւ. և 'ի
մեզս ծնաւ զիս մայր իմ:

Դու ար՛ զՃշմարտութի սի
րեցեր. զանյայտս՝ և զճաճ
կեալս իմաստութեամբ քով
յայտնեցեր ինձ:

Յօղեա՛ յիս մշուաւ. և ար
եղէց. լռեա՛ և քան զճիւն
սպիտակ եղէց:

Ի սելի արա՛ ինձ զցնծութի՛
և զուրախութի. և ցնծաս
ցեն ոսկերք իմ տառապելք:

Դարձո՛ զերեսս քո՛ իմեղաց
խնոց. և զամ անօրէնութիս
իմ ընջեա՛:

Օ սիրտ սք հաստեա՛ յիս
ամ՛. և զհոգի ուղիղ նորո
գեա՛ 'ի փորի իմում:

Մի ընկենուր զին ար յերե
սաց քոց. և զհոգի քո ար
մի հաներ յինէն:

Լի տուր ինձ զցնծութի
փրկութե քոյ. հոգւով պե
տա

առութե քոյ հաստատեան՝ զիս
 Ստուգեց անօրինաց զՆաա
 պարհս քո. և ամպսրիշօք
 առ քեզ դարձցին:

Քրիկեան զիս յարեանէ անձ, անձ
 փրկութե իմոյ. ջնժտացէ լե
 զու իմ յարդարութե քում:
 Տը եթէ զշրթունս իմ բա
 նաս. բերան իմ երգեսցէ
 զօրհնութիւն քոյ:

Սէ կամեցեալ էիր զպատա
 րագս մատուցանեաք. բայց
 դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ
 հաճեցար:

Պատարագ լ'յ հոգի խո
 նարհ. զսիրտ նք՝ և զհոգի
 խոնարհ անձ ոչ արհամարհէ:
 Բարի արա՛ն ան կամօք քովք
 սիօնի. և շինեսցին պա
 րիսպքն երուսաղէմի:

Յայնժամ հաճեցիս ընդ
 պատարագս արդարութեան.
 ուխտից պատարագս հան
 ցեն ի սեղան քո զոճարակս:

Փառք հօր և Սրդ:

Բարող զկնի ողորմեային:

Լեկրպագեմք քեզ ան լ'ծ
 մեր, անցեալ քս ընդ երկար
 ութիւն գիշերիս. և կան
 խեալք ի տեղւոյ խոստովա
 նութեան. մատուցանեմք զս
 աւաօտող աղօթս մեր:

Օքե՛լ ան օրհնեմք և փա

ռաւորեմք, և զքէն անդո
 հանաք. որ արժանի արա
 րէր զգիշերս խաղաղութե
 անցուցանել և հասանիլ ի
 ժամ առաւօտուս: Լ'րժա
 նաւորեան զմեզ ան անձառ
 խոստմանց քոյ. զոր խոստա
 ցար սիրելէաց քոյ ճշմարիտ
 անձ: Յն՝ Լ'ն ան մեր. կեցո
 և ողորմեան: Սղորմեաց մեզ
 ան ան մեր ըստ մեծի ողոր
 մութե քում: ասասցուք ամե
 նեքեան միաբանութեամբ:

Տը ողորմեա. ք:

Լ'ղթք Յարութեան:

Սղորմած՝ գթած՝ ճշմարիտ
 սքե մեծի յարութեն քի ան
 մերոյ. վայելէ փառք իշխ:

Լ'ղթք Պահոյ:

Սղորմութե և գթութեամբ
 քով լուր մեզ ան և ողոր
 մեան. ներեան քաւեան և թող
 զմեզս մեր: Լ'րժանաւորեա
 դոհութեամբ փառաւորել
 զհայր և զՍրդի և զսուրբ
 հոգիդ: Լ'յժմ, և միշ:

Լ'ղթք Սարտիրոսաց:

Բարեխօսութե և աղօթիւք
 սրբոց մարտիրոսացն, որոց
 այսօր է յիշատակ՝ և ամենից
 սրբոց քոյ. լուր մեզ ան և ո
 ղորմեան՝ ներեան քաւեա և
 թող զմեզս մեր: Լ'րժանաւ

որեն՝ գոհութիւն փառաւորեւ:

Իւկեւտայ:

Օրհնեցէք զՏԾ
յերկինս. օրհնե
ցէք զնա՝ ի բար
ձունս:

() Օրհնեցէք զնա նա՛մ հրեշ
տակ. ք նորա. օրհնեցէք զնա
նա՛մ զօրութիւն նորա:

() Օրհնեցէք զնա արեգակն
և լուսին. օրհնեցէք նա՛մ աս
տեղք, և լոյս:

() Օրհնեցէք զնա երկինք
երկնից. և ջուրք՝ որք խե
ղոյ. քան զերկինս, օրհնեցէք
զանուն Տեառն:

Օ ի նոս արաց՝ և եղէն. հրա
մայեաց՝ և հաստատեցին:
Ի արդեաց զնա յաւիտեանս
յաւիտենից. զսահման եդ
և ոչ անցցէ:

() Օրհնեցէք զա՛ր յերկրէ՝ վե
շապ. ք և ամենայն խորք:

Տուր և կարկուտ. ձիւն և
սառն. հողմ մրրիկ՝ որք առ
նեն զբան նորա:

Երկնք և ամենայն բլուրք.
ծառք սաղարեւրք՝ և ամե
նայն մայրք:

Պաղանք՝ և նա՛մ անասունք.
ողորունք՝ և ամենայն թռչ
ունք թռչունք:

55
Ի ադաւորք երկրի՝ և զօրք
իւրեանց. իշխանք՝ և նա՛մ դա
տաւորք երկրի:

Ի օրիտասարդք՝ և կուսանք.
ծերք՝ և տղայք. օրհնեցէք
զանուն Տեառն:

Ի արձրացաւ անուն նր՝ մի
այն. խոստովանութիւն նա՛մ
յերկինս և յերկրի:

Ի արձրաւնէ նա՛մ զեղջիւր
Ժողովրդեան իւրոյ. օրհնու
թի յնա՛մ սրբոյ նորա. յոր
դուոցն իլի. Ժողովրդեան, որ
մերձ է առ նա՛մ:

() Օրհնեցէք զՏԾ յօրհնու
թիւն նոր. օրհնութիւն նա՛մ
յեկեղեցիս սրբոց:

Ուրախացի ինչ յարարիչ
իւր. որդիք սիօնի ցնծացեն
ի Թադաւորն իւրեանց:

() Օրհնեցեն զանուն նր՝ օրհ
նութիւն. սաղմասիւք՝ և օրհ
նութիւն սաղմոս ասասցեն նա՛մ:
Հաճի նա՛մ ընդ Ժողովուրդ
իւր. և բարձրարասցէ զհեզ
ի փրկութեան:

Պարծեսցին սուրբք փառք
և ցնծացեն ի հանդիսս իւ
րեանց. և բարձրարասցեն
զանձ բերանօք իւրեանց:

Սուրք երկայրիք են ի
ձեռս նոցա. առնուլ զհա
տուցումս ի հեթանոսաց:

յանդիմանութիւն ամենայն

ժողովրդոց:

Իկապել զթաղաւորս նոցա
կապաւոր: զգորաւորս նոցա
ձեռնակապաւ երկաթեաւ:

Լ՝ռնել 'ի նոսա զդատաս
տանն դրեալ: փառք այս են
յամենայն սրբոց նորա:

() Երհնեցէք զԼ՝ծ 'ի սրբութեան
նորա: օրհնեցէք զնա
'ի հաստատութեան զօրութեան
նորա:

() Երհնեցէք զնա 'ի զօրութեան
նորա: օրհնեցէք զնա 'ի բազում
մեծութեան նորա:

() Երհնեցէք զնա 'ի ձայն
օրհնութեան: օրհնեցէք զնա
սաղմոսիւք և օրհնութիւնք:

() Երհնեցէք զնա ցնծութիւնք
դովեցէք զնա ուրախութիւնք:

() Երհնեցէք զնա 'ի բանս
քաղցունս: օրհնեցէք զնա
'ի բարբառ լսելիս:

() Երհնեցէք զնա 'ի ձայն դոհութեան:
ամենայն հոգիք օրհնեցէք զնոր:
Փառք:

Փառք 'ի բարձունս Լ՝յ:
և երկիր խաղաղութիւն
'ի մարդիկ հաճութիւն և օրհնութիւն
քեզ 'ի բարձունս:

() Երհնեալ ես Տ՛ Լ՝ծ մեր:
օրհնեմք զքեզ և դովեմք

զքեզ: Խոստովանիմք Տ՛եր
զքեզ և երկիր պաշտանեմք
քեզ: փառաւորեմք զքեզ
գոհանալք Տ՛ զքէն վասն
մեծի փառաց քոց: Տ՛ թա
գաւոր սք՛ երկնային: Լ՝ծ
և հայր ամենակալ: Տ՛ և
Որդի հօր միածին Յ՛ս
քս, և սք՛ Որդի: Տ՛ Լ՝ծ
դառն Լ՝յ և Որդի հօր
որ առեր զմերս 'իկուսէն:

Ողորմեցար բարձեր զմեզս
աշխարհի և արդ ընկալ զս
ղաշանս մեր: Սք՛ որ նստին
լեւիմէ հօր ողորմեաց մեզ:
Օ 'ի դու միայն սուրբ: դու
միայն բարձրեալ ես՝ դու մի
այն Տ՛ մեր Յ՛ս Ք՛ս:

Տ՛ և հոգիդ սուրբ՝ որ 'ի
փառս անձ ընդ հօր: ամէն:
Եւ յամ՝ ժամ՝ օրհնեմք
զքեզ: Տ՛ և դովեմք զս
նուն սուրբ քո յաւիտեան և
յաւիտեանս յաւիտենից:

Լ՝րժանի արա անձ զօրս զայս
խաղաղութեամբ՝ և առանց
մեղաց պահեա զմեզ:

() Երհնեալ ես Տ՛ Լ՝ծ
հորցն մերոց: դովեալ և
փառաւորեալ էանուն սուրբ
քո յաւիտեանս: ամէն:

() Երհնեալ անձ, ուստ ինչ զար
դաբութիւն քո: Դ՛ կրկնեա:

花

տն (այս անուն) կենաց. և
փրկութեան հոգւոյ նորին. զմ:
Սասն վարդապետաց քահա
նայից՝ սարկաւազաց՝ դըպ
րաց. և ամ ուխտի մանկանց
եկեղեցւոյ. զմր աղ:

Սասն բարեպաշտ Թագաւո
րաց. և անժամէր իշխանաց՝
զօրավարաց՝ և զօրաց նոցին:
Սքի Տրն ամենակալ հնա
զանդեցուցէ առաջի նոցա
զամենայն. պատերազմուն
թշնամեաց. զմր աղ:

Յաղագս եղբարց և հարցն
մերոց. որք ՚ի գերութե են
և ՚ի չար ծառայութե. զմ:

Յաղագս ճանապարհորդաց
և նաւորդաց. խաղաղութի
հասանիլ ՚ի նաւահանգիստն
բարութե. զմր աղ:

Յաղագս հիւանդաց և ամ
վշտացելոց՝ փութապէս ա
ռողջութեան. զմր:

Յաղագս բաբեխառնութե
օդոց. անձրեւոց քաղցրու
թեան, և սրտոց առատու
թեան. զմր աղ:

Յաղագս ուխտաւորաց և
պտղաբերից՝ ՚ի սք եկեղեցի
Մ. Ե. զմր աղ:

Եւ յաղագս այնոցիկ՝ որք
մտանեալք են ՚ի ձեռս անօ
րինաց. վն անունն Վ. Ե.
զմր աղ:

Յաղագս հողւոցն հանդոն
ցելոց. որք ճշմարիտ և ու
ղիկ հաւատով ՚ի Վ. Ե. ննջե
ցին. զմր աղ:

Յաղագս փրկելոյ զմեզ Տ. Ե.
Մ. Ե. յերևելի և յաներև
ոյթ թշնամւոյ. զմր:

Սք զՍարիամ զՄ. Ե. Ե. Ե.
զիսառուորեալ և օրհնեալ
միշտ սք կոյն. սք զՅօհան
նէս մկրտիչն. սք զՍտեփան
նոս նախավկայն. սք զառա
քեալսն և զմարգարէսն. զա
րի և զյաղթօղ սք զվկայսն:
Եւ զսք. խոստովանողն Վ. Ե.,
զհայրապետն մեր զԲ. Ե. Վ. Ե.
դորիոս լուսաւորիչն հայաս
տանեայց աշխարհի:

Յիշեալիք և զամ սքս՝ և
նորք. զմր աղ:

Օ առաւօտս լուսոյ և զառա
ռաջակայ օրս. խաղաղութի
անցուցանել հաւատով ՚ի
Տ. Ե. խնդրեսցուք:

Օ հրեշտակ խաղաղութե
պահապան անձանց մերոց ՚ի:

Օ քաւոթի և զթողութի
յանդանաց մերոց ՚ի տէ:

Օ սրբոյ խաչին մեծ և կա
րօղ զօրութեանն յօգնութի
անձանց մերոց ՚ի տէ:

Եւ ևս և վասն միաբանո:

Օ անձինս մեր: Ս զորմեաց:

քերոց և մարդարեից. աղա՛ն:
Բ՛ զձգնութի՛ սրբոց մարտիրոսացն բուրեխօս ունիմք առ բարեբար **Ո**րդիդ **Լ**՛. Ե. զի խաղաղասցին խռովութիւնք դադարեացին յարձակմունք թշնամեաց. տնկեսցի սէր և արդարութի՛ն ի յերկրի. աղա՛ն:
Լ՛ զաջանօք սրբոց մարտիրոսացն **Տ**՛. որք ճգնեցան վստանո՛ւանդ. քում սրբոյ. նայեաց յերկրպագութիւն ժողովելոցս և շնորհեա մեղաց զթողութի՛ն և հոն մասն և բաժին ընդ սքս ամ. աղա՛ն:

Լ՛ զաջանօք սրբոց մարտիրոսացն **Տ**՛. որք զանձինս իւրեանց տաճար մարբեցին **Հ**ոգւոյդ քում սրբոյ. պարգևեա երկրի մերում զբաղցրախառն օդ. և ըզ զո՛ւարձալի զբոյս. առ ի լցումն լինիլ ամենայն հարկաւոր սխառից մերոց. աղա՛ն:

Բարեխօսութի՛ սրբուհւոյ **Բ**՛ ծածնին և **Յ**օհաննու կաթալետին. սրբոյն **Ս**տեփաննոսի նախալկային՝ և սրբոց **Լ**ուսբելոց. **Ս**արգարեից և **Ս**արտիրոսաց. **Հ**այրապետաց. և ճգնաւորաց՝ և սրբոց **Ս**ուսանաց. սք և ընտրեալ առաքելոցն **Թ**ադէոսի և

սի և **Բ**արդուղիմէոսի. **Հ**օրն մերոյ սրբոյն **Բ**արեգորի լուսաւորչին յորդիս լուսոյ զմեզ կոչողին: **Բ**արեխօսութի՛ և աղթիւք սրբոցն. (այս անուն)
 որոց այսօր է յիշատակ և ամ սրբոց քոց **Տ**՛. որք միացան ի սէր **Լ**՛ ծութեդ քոյ. յիշեա՛ զհոգիս ննջեցելոց մերոց և այցարա ի քում գալլատեանդ. աղա՛ն:

Լ և ևս առաւել զյորդորումն սիրոյ և զգործս բարեաց պարգևել մեզ խնդրեմք: **Օ** անձինս: **Ո** զօրմե:

Բարդ ծննդեանն **Բ**՛. և աւետեաց՝ և փոխման սրբուհւոյ **Լ**՛ ծածնին. և **Տ**՛ն լուսալին:

Սայր սք սբանչելի լուսոյն. որ զ **Լ**՛ ծնամենայն յաւիտեանց յորովայնի քում կրեցեր և ցընծութի՛ աշխարհի ծնար ըբանն **Լ**՛ ծ. աղա՛ն:

Լ զաջեա վասն մեր զառ ի բէն զմարմնացեալն **Լ**՛ ծ: **Ո**ր խոնարհեցաւ ի **Հ**այրապետ ծոցոյ. էառ զմարմնն լուսաղաղութիւն յերկինս և յերկրի. աղա՛ն:

Լ զաջեա. **Բ** երեւ մեզ անտես

տես առնել ըզյանցանս մեր
 և տալ զօգնականութի ընդ
 դիմակաց լինիլ հակառակա
 մարտիցն 'ի պատերազմի. ան
Ղաչեա: **Օ** ի լռեացին
 պատերազմունք. դագարես
 ցին յարձակմունք Թշնամաց.
 տնկեսցի լէր և արդարու
 Թի 'ի յերկրի. աղա:

Ղաչեա: **Լ** ճեցուցանել
 յերկրի մերում ըզբաղցը
 բղխումն աղբերաց. զառատ
 պտղաբերութիւն բուսոց և
 տնկոց. առ 'ի զոճարձալի լի
 նիլ ամ հարկաւոր պիտոյից
 մերոց. աղաչեմք:

Ղաչեա: **Օ** ի միաբանես
 ցէ զեկեղեցի իւր եբ. շինեսլ
 'ի վերայ հիման առաքելոց և
 մարգարէից, պահելանարատ
 մինչև յօր երևելոյ դալըս
 տեան իւրոյ. անա:

Ղաչեա վս մեր **Ս**բբուհի
 զմիածին քո զ**Ս**րդին: **Լ**ւ
 վս հոգւոցն հանգուցելոց ըն
 դունիլ յարքայութիւնն երկ
 նից. և աալ մաւն և բաժին
 ընդ սբս ամ. աղաչեմք:

Յիշեալ Տէր և ողորմեա:
Լւ և առաւել զյորդո
 բումն սիրոյ և ըզգործըս բա
 րեաց պարգևել մեզ խնդրե:
Տեւր մեզ **Լ**ստեալ:

Օ անձինս մեր և զմիմեանս
Քեզ **Տ**եաճըդ յանձնեղցուք
Սղորմեսց մեզ ար ամ մեր:
Տր ողորմ ան. ար ողորմեա լւբ
 ար. և ողորմեա:

Քարոզ **Ս**ահոց:

առաւորեսցուք զամենա
 կալն **Լ**ճ գհայր **Տ**ն
 մերոյ **Յ**ի **Ք**ի. գոհանա
 լով զմանէ՝ որ պահեաց ըզ
 մեզ խաղաղութի 'ի գիշերիս
 յայսմիկ: **Լ**ւ առաջնորդեաց
 մեզ 'ի խաճարէ 'ի լայս. 'ի մա
 հոճունէ 'ի կեանս. յապակա
 նութի յանապականութիւն.
 յանգիտութի 'ի դիտութի
 ճշմարտութեան իւրոյ:

Ղաչեսցուք և խնդրեսցուք
 'ի նմանէ. զի զերկարութիւն
 տոճնջեանս խաղաղութի և
 ամ մտադիւր զոճարթութի
 արացէ անցուցանել 'ի մենջ.
Լւ պարսպեալ պահեսցէ
 զժողովուրդս իւր՝ **Լ**ճային
 զօրութիւն, որ 'ի վերայ ամբ
 բարերարութիւն իւրով իշ
 խանութի ունի: **Լ**մենակալ
 ար ամ մեր. կեցո և ողոր:

Օ առաւօտս լուսոյ և զառա
 ջակոյ օրս խաղաղութի ան
 ցուցանել հաւատով 'ի ամէ:
Օ հրեշտակ: **Օ** բաւոյթ:

() սրբոյ խաչին: Լ, Լ և Լ:

() անձինս մեր: Ողորմեաց:

ոհանամք զքէն տր Լ, Ծ
մեր. որ երեւելաւ լուսով
սովքով զոճարձացուցեր
զսմարարածս քո. իսկ իմանա
լեաւ լուսով պատուհիրանաց
քոց զամեն լուսաւորեցեր
զհաւատացեալս 'ի քեզ:

() օրացո՛ւ և զմեզ տր՝ 'ի պահ
պանութիւն պատուհիրանաց
քոց. 'ի տոճնջեանս յայսմիկ
և յսմ ժամանակի: Ող զե
լուսաւորեալ մօք՝ միշտ զհա
ճոյս քո արասցուք. և հան
դերձեալ բարեացդ հասցուք
ընդ ամսքս քո: Շնորհօք
և մարդասիրութե տնդ մե
րոյ և փրկչիդ Յէ Քրի. ու
րում վայելէ փառք. իշխանու
թի և պատիւ: Լ, յԺմ, և:

Խաղաղութի մմենեցուն:

Խաղաղութի մեր և կեանք՝
որ 'ի հօրէ առաքեցար՝ միա
ծին Որդի Լ, Ե. Տր մեր
և փրկիչ Յիսուս Քրիստոս:
Տուր մեզ զխաղաղութի քո՝
զոր շնորհեցեր սրբոց քոց
առաքելոցն. փչմամբ քո 'ի նո
ստ զկենդանացուցիչ և զամե
նազօր հոգիդ քո սբ. ող զե
և մեր խաղաղացեալք յամաշ

խարհական սոհեցմանց լի
ցուք տաճարք և բնակարանք
Լ, Ծային շնորհացդ. և գոհա
նալով փառաւորեսցուք ըզ
քեզ ընդ հօր և սբ հոգւոյդ
քս ամ մեր: Լ, յԺմ, և:

Լ, Լ ասի սբ տճ ըստ պատշաճի:

Ողբ Լ, Ծ սբ և հզօր սբ
և անմահ ողորմեաց մեզ:

Քրիստ որ խաչեցար վասն մեր
ողորմեաց մեզ:

Լ, բիցս կրկնեա՛ւ:

Փառաւորեալ և օրհնեալ
միշտ սբ կոյս Լ, Ծ ածին Սա
րիամ, մայր Քրի. մատո՛
ղաղաչանս մեր Որդւոյ քո
և Լ, ստուծոյ մերոյ:

Փրկել զմեզ 'ի փորձութենէ մահ
և յսմ վտանկից մերոց:

Լ, Լ և խաղաղութե զտր առ քեզ
Սասն լսելի լինելոյ տն տ
ձայնի աղաչանաց մերոց բա
րեխօսութե սբ ամաճնին:

Լ, Լ իջանելոյ 'ի վերայ մեր
ողորմութե և գթութե տն
այ: ամենակալ տր ամ մեր:

կեցո՛ւ և ողորմեաց:

() օրհնութիւն և փառք հօ:

Խաղաղութի մմենեցուն:

Յաւուրս կիւրակեից աստ ընթեր
ցեալ լինի Լ, Լ տարանք ժլուրթե.
և ներ տօնից տեքունակմանց սաղ
մօք և գիրք և Լ, Լ տարանք ըստ
ցուցակին:

() օրհ

օրհնեցէ. ք մանկունք
 զՏԻ. և օրհնեցէ. ք
 զանուն ՏՆ:

Եղիցի անուն ՏՆ օրհնեալ.
 յայսմ հետէ մինչև յաւան:
 Յարեւելից մինչև 'ի մուտս
 արևու. օրհնեալ է անուն
 Տեառն:

Բարձր է 'իլերայ ամենայն
 ազգաց ՏԻ. և յերկինս են
 փառք նորա:

Ո՛վ է որպէս ՏԻ ՄԺ մեր՝
 'ի բարձունս բնակեալ. և ըզ
 խօնարհս տեսանէ յերկինս
 և յերկրի:

Յարուցանէ զաղքատս յերկ
 րէ. և բարձրառնէ զառա
 պեալս յազբեաց:

Վստուցանէ զնս իշխանս. ք
 իշխանս ժողովրդեան իւրոյ:
 Ի նակեցուցանէ՝ զամուլն 'ի
 տան ուրախամիտ. ոպ մայր
 որդւովք բերկրեալ: փառ:
 Սասն խաղաղութե ամ ուշ
 խորհի. և հաստատութե
 սրբոյ եկեղեցւոյ զՏԻ աղա
 շեսցուք. Վսացուք տմենե
 քեան միաբանութի:

ես ՏԻ ՄԺ մեր
 հըր և փառաւո
 րեալ. որ նստիս 'ի կառս քո
 բնականս և լոյս ծագես յա

բարածս քո: Սուսաւորես
 զմեզ ՏԻ 'ի ժամ առաւո
 տուս. ոպ զի 'ի ծագիլ լու
 սոյ տունջեանս. ծագեսցի
 առ մեզ դուծ մարդասիրու
 թե քոյ: Հեռացո 'ի մէջ
 ՏԻ զխաբէութի սատանայի.
 և զբռնութի նր խորտակեալ.
 աղօթիւք և բարեխօսութի
 ամսրբոց: Մրա և զերկերս
 պտղաբեր 'ի սնունդս ծառայ
 ից քոյ: Յորոց հանապազ
 փառաւորեալ դուլի ամենա
 սք Երրորդութիդ: այժմ:

Վարդ ի իւրակէից և հերու
 նականաց տօնից:

Խնդրեսցուք հաւատով միա
 բանութի 'ի ՏԵ: Օ ի զո
 ղորմութե զշնորհս իւր ա
 ղացէ 'իլր մեր: ՏԻն ամե
 նակալն կեցուցէ և ողորմես
 ցի: Աեցո ՏԻ.

Վում ամենազօր և հրաշա
 լի յարութեանդ Վս ՄԺ
 մեր՝ երկրպագեն զօրք հրեշ
 տակաց. զի դու միայն ունիս
 զանմահութի բնակեալդ 'ի
 լոյս անմատոյց: Եւ մեք հո
 ղեղենք արարածքս խոնար
 հեալք երկեւղիւ երկիրպա
 դանեմք. զսք և զհրաշալի
 և զյաղթօղ զյարութիւնդ
 քո օրհնեմք և փառաւո
 թ

րեմբ: Եւ ընդ երկնային
զօրսն մատուցանեմք զօրհ
նութիւն և զփառս՝ ընդ հօր
և Էսրբոյ հոգւոյդ: Եւ յօր:

Սիրեցի՝ զի լուսիցէ Տր
զձայն աղօթից իմաց. զի
խոնարհեցոյց զունկն իւր առ
իս. և ես յաւուրս իմ կար
դացի առ նա:

Ըրջեցան զինև երկունք մա
հու. և վիշաք դժոխոց դը
տին զիս:

Օնեղութիւն և զանձկութիւն
գտի. և զանուն Տեառն կար
դացի:

ՍՏր փրկեա զանձն իմ. ու
զորմած և արդար է Տր ան
մեր՝ ողորմի. պահէ զտղայս
հէր:

Ես խոնարհ եղէ՝ և ան կե
ցոյց զիս. դարձ անձն իմ՝ ի
հանգիստ քո. զի հէր օդ
նեաց քեզ:

Փրկեաց զանձն իմ՝ ի մահո՞ւ
անէ. զաչս իմ յարտասո՞ւնաց.
և զոտս իմ՝ ի դայթափող
թենէ. հաճոյ եղէց առաջի
ան յերկրին կենդանեաց:

Հաւատացի՝ զոր և խօսեցայ.
և ես խոնարհ եղէ յոյժ:

Ես ասայ ի՝ ի զարմանալ ի
մեմ. թէ ան մարդ առաջ է:

Օինչ տաց տրիտուր Տր
ընդ անի՝ զոր և ետ ինձ:
Օբաժակ փրկութեւն ընկա
լայց. և զանուն Տեառն կար
դացից:

Օաղօթս իմ ան տաց՝ առա
ջի ան ժողովրդեան նորա:
Պատճական է առաջի ան
մահ սրբոց իւրոց. ո՞ր ան ես
ծառայ քո եմ. ծառայ և որ
դի աղախնոյ քոյ:

Հատեր զկապանս իմ. քեզ
մատուցից պատարագս օրհ
նութեան և զանուն տեառն
կարդացից:

Օաղօթս իմ ան տաց՝ առա
ջի ան ժողովրդեան նորա.
՛ի դաւիթս տան ան, և իմեջ
քո երուսաղէմ:

() րհնեցէք զան ամենայն
ազնիք. գովեցէք զնա ամե
նայն ժողովուրդք:

Օօրացի ողորմութիւն նորա
՛իլէրայ մեր. և ճշմարտու
թիւն տեառն մնացէ յաւի
տեան:

Ըյանձնաւ քում կեցո
ղի. և ՛ի զօրութեան քում
իրաւ արա ինձ:

Ըլուր աղօթից իմոց.
ունկն դիր բանից բերանոյ
իմոյ:

() տարք յարեան ՛իլը իմ:

և հօրք խնդրեցին զանձն
իմ. և ոչ համարեցան զքեզ
ան առաջի իւրեանց:

Իհա անօգնական իմ. և
ան ընդունող հոգւոյ իմոյ:

Ի դարձուցանել զչարն 'ի
Թշնամիսն իմ. ճշմարտութիւն
քով սատակեա զնոսա:

Իս կամօք իմովք պատարդս
մատուցից քեզ. և խոստո
վան եղեց անոճան քում ան
զի բարի է:

Յամենայն նեղութենէ իմե
փրկեցեր զիս. և 'ի Թշնամիս
իմ ետես ակն իմ:

Տուր զզօրութիւն ծառայի
քոյ. կեցո՞ զորդի աղախնոյ
քոյ. և արա առ իս զնշան
բարութեան:

Տեսցեն տառիւք իմ, և ամա
չեսցեն. զի դու անօգնեցեր
ինձ. և միտարեցեր զիս:

Մաղթանք 'ի տօնի ան սրբոց:

Իս Ի՞ճ մեր՝ վասն խաչի
քոյ պատուականի. զխաղա
ղութիւն քո տուր մեզ ան:

Մասն սրբուհւոյ Ի՞ճածնին
և Յօհաննու կարապետին,
և սրբոյն Ստեփաննոսի նա
խալկային. զխաղաղութիւն
քո տուր մեզ ան:

Ման սրբոց քոց Ի՞ռաքելոց.
Մարգարէից. Մարգարէ

տաց. Մարտիրոսաց. Հայ
րապետաց. Ճգնաւորաց Սու
սանաց: Միտնձանց. և
Երկնային զօրացն. զխաղա
ղութիւն քո տուր մեզ ան:

Մասն սրբոյն Վերիորդի լու
սաւորչին մերոյ. և բարեխօ
սութիւն և աղօթիւք սրբոյն
(այս անուն) որոյ այսօր է յի
շատակ: Օխաղաղութիւն և
զմեծ զողորմութիւն քո պար
գեւեան մեզ մարդասէր ան:

Իարող առաքելոց և անսրբոց:

Մե ճգնաւորօքն աղաչեա
ցուք զան. որք զչարսն պար
տեցին նեղութեցն համբերե
ցին: Սուսեղէն և երկնոյ
ին անթանաւ պսակացն ար
ժանի եղեն: Իղօթիւք նո
յա և բարեխօսութիւն մեզ ո
ղորմեսցի: Իմենակալ ան
ան մեր. կեցո՞ և ողորմեսց:

Իղօթք 'ի տօնի առաքելոց. և մար
գարէից. հայրապետաց. և վար
դապետաց:

Որ ընտրեցեր և ընկալար զե
րանելի զվիշայսն քո այս անուն

Իս ան մեր: Եւ հաղորդա
արարեր զնոսա կամաւոր չար
չարանաց քոց: Իրդ բարե
խօս առ քեզ ունեմք, որք
աստ և ընդ անտիեղերս սքե
կցեն: Որդ զի աղօթիւք նց
և բարեխօսութիւն խաղաղա

ցուցես զկենցադավարութիւն
մեր փոքելով յերևելի և յա
ներևոյթ թշնամւոյն։ Շնոր
հեա՛ մեզ Տ՛ր ըստ օրինակի
նոցա կեալ։ և զվախճանն
մեր կնքես՝ ուղղափառ խոս
տովանութիւն՝ ի յոյս կենացն
յաւիտենից։ () ի և մեք ար
ժանի եղեցուք մտանել յերկ
նային խորանսն լուսոյ՝ և ժա
ռանգել զպատրաստեալն՝ ի
սկզբանէ աշխարհի սրբոց
քոց զարքայութիւնդ։ Եւ է
նոսին գոհանալով փառաւո
րեսցուք զքեզ ընդ Հօր և
ընդ սք Հոգւոյդ։ Եւ յԺմ։

Յիշեա Տ՛ր՝ և ողորմեա։

Բարերար և բազում ողորմ
Լ՛ծ. քո անմոռաց գիտու
թիւդ և անբաւ մարդասիրու
թիւդ։ Յիշեա՛ զամ հաւա
տացեալս ի քեզ և ողորմեա
ամենեցուն։ () զնեա՛ և փրկ
կես՝ յիւրաքանչիւր վտանկից
և ի փորձութեանց։ Եւ ժա
նաւորեա՛ գոհութիւն փառաւ
որել զՀայր և զՍրբի և
զսք Հոգւիդ։ Եւ յԺմ և։

Եւ յԺք Մարտիրոսաց. Ղըգնաւ
որաց և Կուսանաց։

Պատկից սրբոց Քրիստոս, որ պը
սակես զքեա՛ քո՝ և առնես
զկամս երկիւղածաց քոց, և

նայիս սիրով և բաղքորութիւն
յարարածս քո։ | ուր մեզ
յերկնից ի սրբութենէ
քումմէ։ Բարեխօսութիւն սք
Լ՛ծածնին, և աղաչանգ ա
մենից սրբոց քոց. և որոց
այսօր է յիշատակ։ | ուր
մեզ Տ՛ր և ողորմեա՛. ներեա՛
բաւեա՛ և թող զմեզս մեր։
Եւ ժանաւորեա՛ գոհութիւն
փառաւորել զքեզ ընդ Հօր
և ընդ սք Հոգւոյդ։ այժ։

Յիշեա Տ՛ր՝ և ողորմեա։

Բարերար և բազում ողորմ,
Օրհնեալ Տ՛ր մեր Յս. քս.
Հայր մեր՝ որ յերկնսդ։

Եւ յԺք մանասէի թագաւորին։

Մամենակալ Լ՛ծ աբ
րահամու՝ իսահա
կայ՝ յակօբայ՝ և զաւակի նո
ցա արդարոց. ամենակալ տօ
թող զմեզս իմ։

Որ արարեր զերկինս և զեր
կիր՝ և զամ զօրդ նց. ամե։
Որ կապեցեր զծով բռնիւ
հրամանի քոյ. փակեցեր ըզ
խորս, կնքեցեր ահաւոր և
փառաւորեալ անունամբ քով։
Որ ամ ինչ սարսի և դողայ՝
յերեսաց ահի զօրութե քոյ.
Լ՛նբաւ է մեծ վայելչութիւն

փա

փառայ սրբութեան քոյ. և
սաստիկ է բարկութի սպառ
նալեաց քոյ 'իւերայ մեղաւո
րաց. անչափ և անքնին են
ողորմութիւք աւետեաց քոյ:
Պու Տ՛ր բարձրեալ՝ գթած
երկայնամիտ՝ բազում ողորմ.
և զղջանաս 'իւերայ չարեաց
մարդկան. ամենա:

Պու Մ՛ծ՝ ոչ եդիր ապաշ
խարութիւն վ'ն արդարոցն
աբահամու՝ իսահակայ՝ և
յակօբայ. որք ոչ մեղան քեզ:
Մյ եդիր ապաշխարութի
վ'ն իմ մեղաւորի. զի մեղայ
աւելի քան զաւազ ծովու. և
բազմացան անօրէնութիւք իմ:
Չեմ արժանի հայիլ՝ և տե
սանել զբարձրութիւնս երկ
նից. 'ի բազմութենէ անօրէ
նութեան իմոյ. ամեն:

Սորացեալ եմ ես՝ 'ի բռնու
թենէ կապանաց երկաթից.
և ոչ գոյ ինձ հանգիստ. ա:
Բարկացուցի զարամաութի՝
և զչար առաջի քո արարի.
կանգնեցի զսպառկեր՝ և բազ
մացուցի զցասումն. ամեն:

Եւ արդ՝ խոնարհեցուցաւ
նեմ զծռնկս սրտի իմոյ. և
հայցեմ 'ի քաղցրութենէ
քումմէ. ամենա:

Սեղայ ար՝ մեղայ. և զանօ

րէնութիւնս իմ ես ինձէն
գիտեմ. ամենաւալ:
Մղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն.
Թող ինձ ար, Թող ինձ. և մի
կորուսաներ զիս ըստ անօրէ
նութեան իմոյ. ամեն:

Սի յաւիտեան բարկանար
ինձ ար՝ և մի յիշեր զչարիսն
իմ. և մի պարտաւորեր զիս
ընդ իջեալսն 'ի նեք քոյ երկ
րի չարեօք. ամեն:

Օի դու անձ՝ անձ ապաշխա
րողաց ես. և յիս ցոյց զբա
րեւարութիւնդ քո. զի ան
արժան եմ. ամեն:

Սեցուցես զիս ըստ բազում
ողորմութե քում. և օրհնե
ցից զքեզ զամենայն աւուրս
կենաց իմոյ. ամեն:

Օքեզ ար օրհնեն ամ զոչ
արթունք երկնից. և քո են
փառք յաւիտեանս: ամեն:

Փառք Հօր և Սրդ:
Մղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն
ար, Թող ինձ զմեղս իմ:
Բազում ողորմ Տ՛ր՝ ողոր
մեաց ինձ:

Մծ. բաւեալ զիս զմեղութեանս
Մարիչ իմ և յոյս անձ՝ դք
Թայ յիս 'ի մեղուցեալ ծա
ռայս. և ողորմեաց ինձ բազ
մամեղիս:

Մմնօրհնեալ սրբուհի՝ և

միշտ կոյս **Բ**ճածին **Ս**տրի
ամ. բարեխօսեա առ տրվն
իմ մեղաւորիս:

Լմենայն սքե այ՝ բարեխօ
սեցէք առ Տայր յերկինս.

վն մեր մեղաւորացս:

Բն **Ս**րդի այ անոխակալ՝
ընկալ զաղաչանս մեր. զի՛ ի
քեզ են ապաւինեալ անձինք
մեր:

Յաղթօղ զօրութի՛ սքե և
կենդանարար և պատուհա
կան խաչիւ քով տր պահպա
նեա զմեզ:

Լաքեա տր զհրեշտակ խա
ղաղութեան քոյ. որ եկեալ
պահեսցէ զմեզ անխռուս ի
տուհէ և ի գիշերի:

Եւ մարդասիրութի՛քով յի
շեա զմեզ տր՝ յիշեա զմեզ.
յորժամ գաս արքայութի՛ք
քով և ողորմեաց մեզ:

Եկեալքս ի խոստովանու
թիւն ապաշխարութե հաճա
տով զյոյս միածնի **Ս**րդւոյն
այ դիցուք ի սիրտս մեր. խնդ
րելով ի նմանէ զքաւութի
և զթողութի յանցանաց մե
րոց. **Ս**անգի նա ինքն է նա
խախնամօղն **Բ**ճ յաւիտենա
կան. որ եկն կամաւ Տօր
ի փրկել զարարածս. և
ասաց զինքն լինիլ քաւիչ

մեղաւորաց. յոյս ապաշխա
րողաց, շնորհելով զհան
գիստ աշխատելոց. ընդունե
լով զծանրաբեռնեալքս և
զտաժանեալքս մեղօք յա
պաշխարութի քաւութի:

Բրդ եկայք ամենեքեան խո
նարհեալք անձամբք բեկելք
սրտիւք. անկցուք և լացցուք
առաջի տն արարչին մերոյ:

Օ ի անցուսցէ ի մէնջ զցա
սումն պատուհասի յանցա
նաց մերոց բարեբարութիւն
իւրով: **Լ**մենակալ տր ան
մեր կեցո և ողորմեաց:

Տր անձ փրկութե մերոյ՝
որ ողորմածդ ես և գթած.
երկայնամիտ բազում ողորմ
և զղջանաա ի վերայ չարեաց
մարդկան: **Ս**ր ոչ կամիս ըզ
մահ մեղաւորին. այլ զգառ
նալ նորա ի չար ճանապար
հէն և զկեալն. **Վ**առ տր ա
ռատ մարդասիրութի՛քով
մխիթարեա՛ զճառայս քո՝ և
տուր սոցա տեղի ապաշխա
րութե: Հաշտեա՛ մարդասի
րութեամբ քով. և տրա ըզ
սոսա անդամս եկեղեցւոյ
քում սրբոյ: **Ս**րպէս զի ա
ռողջացեալք հոգւով խոս
տովանութի և ապաշխարու
թի մտցեն յեկեղեցի քո սք:

Եւ ընդ ժողովրդեան քում
քեզ հանցեն զօրհնութիւն և
զկառս հօր և Որդոյ և
հօգւոյդ սրբոյ. Եւ յիմ, և
միշտ և յաւիտեա:

անից իմոց ունին դեր
տը. և ի միտ առ զա
ղաղակ իմ:

Եւ այեաց ի ձայն աղօթից ի
մոց. Թաղաւոր իմ և ան իմ:
Եւ զքեզ աղաչեմ տը՝ ընդ
առաւօտս լոճիցես ձայնի ի
մում. ընդ առաւօտս պատ
րաստ եղէց. յանդիման լինիլ
առ քեզ:

Եւ Թէ դու ան կամիս զանօ
րէնութիւն և ոչ բնակին առ
քեզ չարք. և անօրէնք մի
բնակեացին առ Քի աչաց քոց:
Եւ տեցեր զայնոսիկ, ոյք գոր
ծեն զանօրէնութիւն, կորուսա
նես զամենեւեան, ոյք խօ
սին զսուտ:

Եւ այր արեւնահեղ և զիւն
դաւոր, պիղծ առնես դու
տը. այլ ես՝ ըստ բազում ողոր
մութե քում, մօտից ի տուն
քո. և երկիրպագից ի տա
ճար սբ քո երկեւրիւ քով:

Տը առաջնորդեմ ինձ յար
դարութե քում, զիւ Թշնա
մեսց իմոց. և ուղիղ արաւ ա

ռաջի իմ. զճանապարհս քոյս:
Եւ ի ոչ գոյ ի բերանս նոցա
ճշմարտութիւն, և սիրտք նոցա
նանրեալ ք են:

Որպէս գերեզման բաց է կո
կորդ նոցա. և լեզուօք իւ
րեանց նենգաւորք եղեն:

Եւ ատեմ զնոսա անձ զի անի
ցին ի խորհրդոց սրտից իւ
րեանց. ըստ բազում ամպարչ
տութե նց մերժեմ զնոսա.
զի դառնացուցին զքեզ:

Աւրախ լիցին ամենեքեան
ոյք յուսացեալք են ի քեզ.
յաւիտեան ցնծասցին. և բը
նակեացիս դու ի նոսա:

Պարծեսցին ի քեզ սիրելիք
անունս քոյ. զի օրհնեցես
դու զարդարն. տը որպէս զի
նու հաճութեամբ քով պսա
կեցեր զմեզ:

Եւ ցաք առաւօտուց ողորմու
թիւ քով. ցնծացաք՝ և ու
րախ եղեաք զամ աւուրս կե
նաց մերոց:

Աւրախ եղեաք փոխանակ
աւուրցն. յորս խոնարհ արա
րեր զմեզ. և ամացն, յորս տե
սաք զչարջարանս:

Հայեաց տը ի Ծառայս քո
և ի գործս ձեռաց քոց. և
առաջնորդեա որդեոց նոցա.
եղիցի լոյս տն իւրա մեր:

Ստորագրութիւն

Օգործս ձեռաց մերոց ու
զիշարս 'ի մեզ ՏՐ. և ըզ
գործս ձեռաց մերոց յաշո
ղեմ մեզ:

Ի խորոց կարգացի առքեզ
ՏՐ. Թր լուր ձայնի խմում:
Եղիցին ականջք քո 'ի լսել
զձայն աղօթից իմոց:

Եթէ զանօրէնութիւնս քնն
նես Թր. Թր՝ ո՛ր կարէ կալ
առջի քոյ. զի 'ի քէնէ քաւ
ութիւն:

Ասան անոճան քոյ համբերի
Թր. համբեր անձն իմ բանի
քում, յուսացաւ անձն իմ
'ի Տէր:

Ի պահու առաւօտու մինչև
յերեկոյ. 'ի պահու առաւօ
տու՝ յուսացաւ իէլ 'ի Թր:
Տեսաւն է ողորմութիւն բա
զում. և 'ի նմանէ է փրկու
թի. և նա փրկեսցէ զիէլ յա
մենից նեղութեց նորա:

Եսելի արս ինձ յառաւօ
տու՝ ողորմութիւն քո. զի ես
'ի քեզ Թր յուսացայ:

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր
զնացից. զի առքեզ Թր համ
բարձի զանձն իմ:

Փրկեմ զիս 'ի Թշնամեաց
իմոց Թր. զի զքեզ ապաւեն
ինձ արարի:

Ասո՛ զիս առնել զկամս քո:

զի դու ես Իստոճած իմ:
Հոգի քո բարի առաջնոր
դեսցէ ինձ յերկիր ուղիղ:
Ասան անոճան քոյ ՏՐ կե
ցուցես զիս. արդարութե՛ք
քով հանցես 'ի նեղութենէ
զանձն իմ:

Ողորմութե՛ք քով՝ սատակեա
ցես զԹշնամիս իմ. և կորուս
ցես զսո՛մ նեղիցս անձին իմոյ.
զի ես ծառայ քո եմ:

Իճ յանոճան քում կեցո՛
զիս. և 'ի զօրութեան քում
իրաւ արս ինձ:

Իճ լուր աղօթից իմոց.
ունկն դիր բանից բերանոյ
իմոյ:

() տարբ յարեան 'իլ՛ր իմ.
և հզօրք խնդրեցին զանձն
իմ. և ո՛չ համարեցան զքեզ:

Իճ առաջի իւրեանց:

Իհա Իճ օգնական իմ. և
ՏՐ ընդունող հոգւոյ իմոյ:

Ի դարձուցանել զչարն 'ի
Թշնամիսն իմ. ճշմարտութե՛ք
քով՝ սատակեմ զնոստ:

Ես կամօք իմովք պատարդս
մատուցից քեզ. և խոստո
վան եղէց անոճան քում Թր.
զի բարի է:

Համենայն նեղութենէ իմմէ
փրկեցեր զիս. և 'ի Թշնամիս
իմ ետես ակն իմ:

Երբ վասն Երրորդի Աւուր արարուծեն.
և վասն երկնայոյ զորացն:

ԲԶ

Արարչական բանին հրամանն
ի յԵրկրորդումն աւուր
սկզբան. ըզջուրսն
ի ջնուրցն բաժանեաց. հաստաւ
տուածամբ պարունակեաց. ո՞րով
զաշխարհս հողեղինաց՝ անջընդե
տեաց ի հրեղինաց. ընդ նոսին
որդիք լուսոյ տուք օրհնութիւն
երբեակ լո՛ւսո՞յն:

Բազմաչեաց հոյլք քօթեցեղերք
սըրբեանք սրօթեից. անթուք ա-
նեղ լ՛ծութեանն համադոյ իջ
որդութեանն. բարեխօս լեռնք
առ Տէր վասն մանկանց եկեղե-
ցւոյ. ընդ նոսին:

Պետրագոյն իշխանութիւնք՝ և ան
փոփոխ միշտ Տէրութիւնք. ան
յաղթելի սք զօրութիւնք ի յա-
րարչին փառաւորութիւն. անշե-
քէք զՏէն ողորմած՝ անտէս չառ-
նել զգործւս ձեռացն. ընդ:

Դասք անմարմնոցդ պետութե՞ց
հրեշտակապետք բարձրութե՞ց.
հոգիք հրեղէ՛նք և սպասաւորք
հրեշտակաց զինուորութիւք. ման-
թեցէք զՏէն տեղանց վասն
մարդկան երկրաւորաց. ընդ:

Լ՛օրնաւորաց դասուց վերնոց
օրհնաբանից քոց զլ՛ւարթնոց.
քանցրացի առ քե՛զ գըթած. որ
վասն մեր ճայն մանթանաց.
զօրս և տայես մեզ պահապան
յայսմ հետէ մինչ ի վախճան. և:

Օ՞րութեց և տէրութեց. իշ-
խանութեց և պետութեց. և ամե-
նայն անուանելոց. որք ի յերկնս
պաղատանօք. ընկալ Վա՛ս ուրա-

խաթե՞ք զմեզ յօր մահու և յարու-
թեան. ընդ նոսին օրհնե՛լ հո-
գւով ըզքեզ ընդ հօր փա-
ռա՛սորե՛լն:

Երբ վն Երրորդի աւուր Արարուծեանն.
Եւ վասն Երրորդի դարուն. ի Յօհան
նէս միտին:

ԳԶ

Լ՛ափան բանն որ ընդ հօր արար
չանկից և համազօր. յԵրրորդա-
ւուր զջնւրսն զատոյց. ըզբոյսս
և զտունկիս բըղխեցոյց. ինկ ՚ի
յերնորդ դարուն դարձեալ ըզ
ջուրսն հեղեղ ցամաքեցոյց. զնոյ
տապանաւն իւր ապրեցոյց. ըզկէն
դանեաց սեռս անեցոյց. տուք
օրհնութի՛ւն անձառ լուսոյն. հօր
և Ո՛րդւոյ և սք հո՛գւո՞յն:

Բոնդ ծառոց երկրե՛լ զգալեաց.
տընկեաց և զտունկս իմանալեաց.
զհեղեղ մեղացն ցածուցեալ ըզ
դասս արդարոց բազմացուցեալ.
յորոց և մեծն՝ ի ծնունդս կանանց՝
միջնորդ շնորհաց և օրինաց. տո՛ւ
Թաաւորին երկնից զինուոր՝
արքայութեն աւետաւոր. խնդ-
րեա գընել ելս ի՛ սըրտի՛. առե
հովտէս տըրտմականի. յուխ
տեալ տեղին Տը՛նականի ի խոս
տանցեալն որդւոց մարդկան. տո՛ւ:

Դաւանդին հօր սպասաւոր և
յարգանդէ երկըրպադօղ. կարտ
պետ և մըկըրտիչ. այնմ ո՞ր մեղաց
մերոց քաւիչ. լեր բարեխօս առ
նոյն գըթած. ջնջել ըզգեղ
մեր յանցանաց. տուք:

Լ՛օհօրե՛լ լոյս ծագեցա՛ր մեռեալ
բնութեա կենդանարար. անաբե-
ցե՛ր յառաջնեաց սք զյօհան
նէս քարոզ կենաց. սօրն հայց
մամբ

մամբ՝ ամենակալն ըզպանդատանըս
մէր ընկալ. տոռք օրհն:

Ի ղուսաշաւելի յերկիրս ելին հո
ղանթեթեայ սբ հրէշտակին. ան
ժանայո՛ր ըզմէ՛զ նորին՝ նեղ է ան
ձուկ ճանա՛նապարհին. զի հե
տեօղք գորով նորին հօրքոյ վե
րին օթեվանին. և երգեսցո՛ւք
ընդ երջանկացն՝ որդւոց լուսոյ
քեզ երբէ՛րգս վա՛ռւաց:

Երգ վն Չորրորդի առուք արարութեն. և
վասն չորրորդի դարուն: Եւ վասն աւետեաց
Աստուածածնին:

Ի աւարն անգոյ և սկըզբնածին՝
հալածեցաւ յօրն անաջին. լոյսն
այնպայծառ յօր չորրորդին՝ յարե
գանկան նիւթ հաւաքեալ. լուսինն
ի տիւր լուսոյ ստեղծեալ և անտե՛
ղաց պարս յօրինեալ. օրով օրհնե
ստեղծօղն եկց՝ ի բանաւոր պաշ
տօնէ ինչ:

Ի անձկեալ խորհուրդըն ծանու
ցաւ չորրորդ դարուն իսահակաւ.
ի չորրորդ օր դարձալ հրէշտակն
ետ զանեւորն կո՛ւսական. թէ
լոյսն որ ոչ բովանդակի՝ ի քէն
մարմնով պարունակի. յոր օրհնե
ցայք ազգք երկածինք. տոռք օրհ
նութի պետողոյ կո՛ւսին:

Ի ղուսին նախնւոյ մօրն և այի. յոր
մէ անդամն հին պարտի. բար
ձան անէծքըն տըրտմակա՛ն քո
սբ ծնընդեամբ կոյս Սարիամ.
անաչեա՛մ դքս Սիւրբինն՝ թո
ղուլ ըզմէ՛զս որդւոց նոցին. յոր:
հարսն ընծայեալ յերկրէ՛ յեր
կիրս յոր համբառնամբ առքե՛ր
զհոգեա. յօր չքսելոյ քոյ զաւե
անս. իշնդրեալ լինիլ մեզ լըսե

լիս. զձոյն աւետեաց քոյ Սիւրբ
նին. եթէ՛ եկայք օրհնեալք

հօր իմ. յոր օրհն:

Զայնիւ առքե՛ղ Տր պանդատիմբ.
և անաջի քոյ անկանիմբ. անաչա
լանօք Ս. Ժածնին. շիջո իմէնջ
ըզքոց հնոցին. տոռ արտասուօք
զմեղս ջընջել և վերջստին զմեզ
նորոգել. յոր օրհն:

Ի եկալմար ճարտարապետ. ան
ցեր՝ ընդ ծով կենցաղս անհետ.
վերաբերեալ ընդ պետոսի զմեզ
ի յալեաց մեղաց ծովէս. պանդա
տանօք գերագունի՛ն՝ անապական
քում ծնողին. յոր օրհնեցայք
ազգ երկրածինք. տոռք օրհնեա
թիւն պետողոյ կո՛ւսին:

Երգ վասն Հինգերորդի առուք Արարու
թեանն. Եւ վասն Հինգ դարուն. ի սուրբ
առաքեալն Քրիստոսի:

Առաքայթեալ բանն է՛ հօրէ՛ն
յօր հինգ երորդըն հրամայէ. բըղ
խել ի ջրոց սեռս կայտառաց. և
թեւաւորս օղակնաց. իսկ ի
գարուն հինգ մըլեքտին յամսն
և ի ծովն իսրայէլ հին. տացուք
հրաշից ներգործողին՝ պատիւ և
փառս անեղ բա՛նին:

Սարգսպէս օրինակի՛ առաքելոց
ըն Վրէ՛. օրք ի ծովէն տեբերա
կան ի յերկնայինստն կոչեցան. ան
ցին ընդ ծով աշխարհակա՛ն. և ի
հոգին մրկըրտեցան. տացո:

Ի ղուսաթութին անդրաւակա՛ն.
ի հարսանիսն անապական. զձե՛զ
առաքեաց հայրըն փառաց. հրա
ւիրատուք արքմականաց. արժ հազ
ամանացն այն հայցեցէք. և ձեզ
լինիլ մեզ պարակնց. տաց:

Եւ

« Երրորդօրէք տիկնդերաց ի նխաձորն
 յանցանաց՝ նորափետուր զարգա
 րեցիք. զեկեցիցիս հեթանոսաց.
 պաշտօտեցէք առնոյն դըթամծ՝
 զմեզ նորոգել ի հնոյ մեղաց. եւս:
 Ե ինօղ եկցա համայնից՝ արա
 րածոց ի յանգուից՝. նոյն շինեցեր
 զեկեղեցիս՝ վեմդ ի վերայ վիմի
 բանի. ընդ եզել հիմուեն ի նոր սի
 օն ըզմեզ յօդեա շինամբ ի նոյն:
 Ուրախացաւ գնացիւք գետոց քա
 ղաք ի վքէն շինեալ ի Եմ. յորմէ
 վտակք շնորհաց հոսին. զոգիս
 մարդկան առնգանեն. արբո և
 մեղ ի ջրոյն կենայ՝ հայցմամբ՝
 հոգւոյն մատուցուակաց. զի բա
 նաւոր երկիրոս քո. պրտղաբերցի
 ի փախաւս քո:

Երգ վասն վեցերորդի աւուր Արարու
 թեանն. Եւ վասն վեց դարուն. ի խա
 չելութիւնն. Բրիտանի:

72

Չ հանդուրժեալ բնութեամբ
 բարւոյն ունիլ միայն զանձաւ բա
 րին. այլ ստեղծեալ զմարդ յիւր
 պատկերին ի վեցերորդ աւան
 տին. և ի յերրորդ ժամ զկողա
 ծինն ի յօգնութիւն ետ հոգած
 նին. զորս ի դրախտին եղ վայե
 լէլ բայց ի պրտորոյն մահու ան
 գեւալ:

Պատանձեալ առ դատողին յետ
 յանցանաց աղամբն հին. զկինն
 պատձառ եղեալ խաբամա և կին
 ըն զօճն դաւաձան. որով երկերս
 այս անիծաւ. փուշ և անտասկ
 խամ բուսաւ. վրձիւ մահու
 մարդոյն առաւ. դառնալ ի հող
 ուստի ստեղծաւ:

Սքնջել փութայր հայրն փա

ռայ ըզգիր պարտեաց մեր յանցա
 նաց. որով զգեցաւ որդին գը
 թամ ի վեց դարուն զմարմին մե
 ղաց. հօր հաճութիւն ի մահ խա
 չին եկին կամաւ ի յուրբաթին.
 գանու զենաւ ի հին զատկին փո
 խան դառանցն օրինալ կին:

Ուսկիւ լուսոյ պատուիրանին ար
 դարու թե Զանապարհին. բարձ
 րանալով քո ի խաչին բարձրացո
 ցեր զմեզ ի յերկինս. քո անպա
 տու խոնարհութիւն և կամա
 ւոր խաչելութիւնդ. հաշտեաց լե
 մեզ Տր գըթութեամբ. և թող
 ըզմեղս ողորմով լութեամբ:

Սոսկալիդ սերօքեից. և հաւաւոր
 ըդ քրօքեից. խոնարհեցաւ ի չար
 չարանս չարաւորն բնութեամբ
 մարդկան. ի խաչին զմեղոս սպա
 ներ. և զդադանիք մահու լու
 ծեր. հաշտեաց:

Ս եհագոյն բնութեաց էից՝ և ւ
 րարիչըդ բոլորից. յորժամ ծա
 գես զխաչիդ նշանն ի դաւըն
 տեան քոյ միւսոնգամ. զերկրպա
 դուս այժմ հաւատով լուսաւորեա
 նորին լուսով. զի համաձայն խա
 չաղգեցինք ըզքեզ օրհնեմք յաւ
 ի տեանսն:

Երգ վասն Եօթն երրորդի աւուր Արարու
 թեանն. Եւ վասն Եօթն դարուն. ի խո
 չուրդ. հանգստեանն:

Տր Եւս ստեղծաւ արարածոց
 հանգեաւ. յեօթնօրն ի գործոց.
 այն որ հանգիստ աշխատելոց. և
 կամբն գործէ եզելոց. ուստի և
 մեզ յոյս հաստատուն ետ հանդըս
 տեամբն շաբաթուն. թէ աստ
 գործել զգործս անտուծոյ. ան

28

դէն հանգելի ընդ Մստու^Թճոյ: Բաբունաբար վարդապետիմբ. յորինակէ տըն խրատիմբ. որ ի յերկ ըորդ արարչութեանն. յետ կատարման տնօրէնութեանն. յեթն երորդ օր հանգըստեան. իջեալ մարմնովն ի գէրեզման զկապեալ հոգին ըն վերածեաց. զանանց՝ հանգիստըն պատրախտեաց:

Յօդն որ ի քոյդ կողմ ցողեալ բբ ժըշկեացէ բզ հանգուցեալսն. իջցէ ի հող մահո՛ւ նոցին: Ե բո՛ւ սո՛ւսցէ յօրն վերջին. կեօնդանաբար ճայնիւրդ քո՛ կոչեա՛ զնոսա՛ ի կեանքս քո. Ե դասեցո ընդ արդարոցն. երգել՝ քեզ փառս ընդ զԼաւրնոցն:

Եւ թեալ զբնութիւն կենաց ունօղ դարձոյց յանցանքն ի մահու հոգ. իսկ անմահիդ մեռելութիւն շնորհեաց՝ դարձեալ զանմահութիւն: զորս են ընդ քեզ՝ Թաղեալ մահուամբ՝ աւանգանին մըկըտուութիւն. յարո ընդ քեզ՝ քոյն փառօք արեգական նըման լուսնո՛ւ:

Փայլին արդարքն յարբայութեան և ճըգնաւորքն ի հանգըստեան. մարտիրոսքն պըսակին. և կո՛ւսանաց լապտերք վառին. դասեցո ՏԹ՝ ընդ նոսին որք զքեզ՝ ԲԹ խոստովանին. արդարութեամբ մի դատեսցին. այլ գըթո՛ւթք քով քաւելոցն:

Բո՛ անպատճառ խոնարհութեա՛ դոր Թաղեցար մեռելութեա՛. Ե յարուցե՛ր յորդոց մարկան. որք հաւատով ի քեզ անկան. յարո և զմեզ արդարութեամբ. և զնոնջեալսն ողորմութեա՛. զի՛ կենդա

նեացըս բերանով տացին՝ քեզ փառք ընդ հօրն հոգւո՛ւ:

Եւ տարանք իւզաբերից՝ որք պարտին ընթեռնանիլ ի տեղւոջ իւրեանց:

Եւ արարան ըստ Սարգիսի:

28: I:

Ե յերեկոյն շաբաթուն յորում լուսանայր միաշաբաթին:

Եկն մարիամ մագդաղենացի, և միւս մարիամն տեսանել զգերեզմանն: Եւ ահա շոր ժուամ մեծ եղև. զի հրեշտակ Տն իջեալ յերկնից՝ մատուցեալ իբաց Թաւալեցոյց զվէմն ի դրանց անտի. և նստէր իվերայ նորա:

Եւ եր տեսիլ նորա իբրև զփայլակն. և հանդերձ նորա սպիտակ իբրև զծիւն:

Եւ յահէ անտի նորա խոռվեցան պահապսներն. և եղեն իբրև զմեռեալս: Պատասխանի ետ հրեշտակն և ասէ ցկանայսն. մի երկնէիք դուք. դիտեմ զի զՅն զխաչեւեալն խնդրէք: Չէ աստ. քանզի յարեաւ ոյ՛ ասացն: Եկայք և տեսէք զտեղին՝ ուր կայր: Եւ վաղվադակի երթայք՝ ասացէք աշակերտացն նորա Թէ յարեաւ՝ և ահա յառա

Ընայ քան զձեզ 'ի գալի
 լեայ. անդ տեսանիցէք զնա.
 ահա ասացի ձեզ: Եւ ելեալ
 վաղվաղակի 'ի գերեզմանէ
 անտի ահիւ և խնդուԹք
 բաղմաւ՝ ընթանային պատմել
 աշակերտացն: Եւ ահա պա
 տահեցաւ նց: Յի և ասէ՝
 ողջ էք: Եւ նք մատուցեալք
 կալան զոտս նորա՝ և երկիր
 պագին նմա: Յայնժամ ասէ
 ցնս Յի՝ մի երկնցիք: Եր
 Թայք՝ ասացէք եղբարցն ի
 մոց զի երթիցեն 'ի գալի
 լեայ՝ և անդ տեսցեն զիս:
 Եբրեւ նոքա գնացին. ահա
 ոմանք 'ի զօրականացն եկին
 'ի քաղաքն՝ և պատմեցին քա
 հանայապետիցն զամ որ ինչ
 եղևն: Եւ նք ժողովեալք
 հանդերձ ծերօքն խորհուրդ
 առեալ արծաթ յոյժ ետուն
 զօրականացն: Եւ ասեն՝ ա
 ասջիր եթէ աշակերտքն նր
 եկեալք գիշերի գողացան
 զնա՝ մինչ մեք 'ի քուն էաք:
 Եւ եթէ լուր լիցի այդ առ
 դատաւորն. մեք հաճեսցուք
 զնա՝ և զձեզ անհոգս արաս
 ցուք: Եւ նց առեալք զար
 ծաթն արարին որոյ ուսանն:
 և ել համբաւս այս 'ի հրէից
 մինչև ցայսօր:

Իսկ մետասան աշակերտքն
 գնացին 'ի գալիլեայ, 'ի
 լեառնն ուր ժամադիր եղև
 նց: Յի: Եբրեւ տեսին զնա՝
 երկիրպագին նմա. և ոմանք
 երկոճացան: Եւ մատու
 ցեալ Յի խօսեցաւ ընդ նս
 և ասէ: տոճաւ ինձ ամ իշ
 խանութի յերկինս և յերկ
 րի: ոպ առաքեաց զիս հայր,
 և ես սուսքեմ զձեզ:
 Գնացէք այսուհետև՝ աշա
 կերտեցէք զամ հեթանոսս:
 մկրտեցէք զնս յանուն հօր՝
 և Ըրդւոյ՝ և հոգւոյն սրբ
 բոյ: Ասուցէք նց պահել
 զամ՝ զորինչ պատճիւրեցի
 ձեզ: և ահաւասիկ ես ընդ
 ձեզ եմ զամ աւուրս մինչև
 'ի կատարած աշխարհի:

Եւ ետարան ըստ Սարգիս:

15: 42:

Եւ իբրեւ երեկոյ եղև՝
 քանզի ուրբաթէր՝ որ 'ի
 շաբաթն մտանէր: Եւ կեալ
 յովսէփ՝ որ յարիմաթեայնէր.
 այր պարկեշտ նախարար, որ
 և ինքն իսկ ակնուէր արքայ
 ութեանն Մ. Կ. համարձա
 կեցաւ՝ եմուտ առ պիղատոս.
 և խնդրեաց զմարմինն Յի:
 Եւ պիղատոս զարմացաւ Թէ

Լ՝յլ երթայք, ասացէք ցա-
շակերտաւ նորա, և ցալեւորոս
Թէա՛հա յառաջագոյն երթայ
քան զձեզ՝ ի գալիլեայ. անդ-
տեսանիցէք զնա՝ որով ասացն
ձեզ: Եւ իբրև լուսն՝ ելին
և վախեան ի գերեզմանէն,
քանզի զահի հարեալք էին.
և ո՛չ ումեք ինչ ասացին՝ զի
երկնցէին:

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

23: 50:

 Լ ահա այր մի անուհ
 յօգլսեփ, որ էր նախա
 րար՝ այր բարեգործ և ար
 դար։ Սա չէր միաբանեալ
 ընդ խորհուրդս և ընդ գործս
 նոց։ յարեմաթեայ քաղաքէ
 հրէից։ որ և ինքն իսկ ակնու
 նէր արքայու թեան Լ. Ե.
 Սա մատուցեալ առ պիղա
 տոս խնդրեաց զմարմինն։ Եւ
 Լ, և ի ջուցեալ զնա պատեաց
 պատառակալաւ։ և եդ ի
 կռածոյ դերեզմանին. ուր
 չէր

չէր բնաւ զոր եղեալ: Եւ
օրն էր ուրբաթ: Եւ շաբաթ
լուսանայր: Եւ երթային
զհետ նորա կանայք՝ որք ե-
կեալք էին ընդ նմա՝ ի գալի
լէհ: տեսին զդերեզմանն, և
որպէս եղաւ մարմին նորա:
Վարձան, և պատրաստեցին
խունկս և իւղս. և ի շաբա-
թուն հանդարտեցան վասն
պատուիրանին:

Ի այց ի միաշաբաթուն վաղ-
քաջ Է առաւօտն եկին ի գե-
րեզմանն. բերին զխունկսն,
զոր պատրաստեցին՝ և այլ կա-
նայք ընդ նոսա: Եւ գտին
զվէմն Թաւալեցուցեալ ի
գերեզմանէ անտի:

Եւ մտեալ ի ներքս ոչ գտին
զմարմին ՏՆ: Եւ եղև
ընդ հիանալն նոցա վասն այ-
նորիկ. և ահա արք երկու
հասին առ նոսա ի հանդերձս
լուսաւորս: Եւ իբրև զահի
հարան՝ և խոնարհեցուցին
զերեսս իւրեանց յերկիր:

Ասէն ցնոսա՝ զի խնդրէք
զկենդանին ընդ մեռեալս:

Չէ աստ, այլ յարեաւ. յի-
շեցէք՝ որպէս խօսեցաւ ընդ
ձեզ մինչ էր ի գալիլեայ:

Եւ ասէր Թէ պարտ է որ

մարդոց մեղաւորաց. և ի խաչ
ելանել՝ և յերրորդ աւուր
յառնել: Եւ յիշեցին ըզ-
բանսն նորա. Եւ դարձան,
պատմեցին զայս ամ մետասա-
նիցն, և այլոցն ամենեցուն:
Եւ էին մարիամ մագդաղե-
նացի. և յոհաննա, և մարի-
ամ յափօբայ, և այլք ընդ նո-
սա. որք պատմեցին զայս ա-
ռաքելոցն: Եւ երևեցան
առաջի նոցա շաղկապութի-
բանք նոցա՝ և ճաւատային
նոցա: Ի այց պետրոս յարու-
ցեալ ընթացաւ ի գերեզ-
մանն. և հայեցեալ տեսանէ
զկտաւսն լոկ, զի կային: Եւ
գնաց ընդ միտս զարմացեալ
Թէ զինչ եղև:

Լեոարան ըստ Յօհաննոս:

19: 38:

Ետ այսորիկ աղաքեաց
զպիղատոս յովսէփ, որ
յարինաթեայ էր աշակերտ
Յի ի ծածուկ՝ վասն ահին
հրէից: զի բարձցէ զմարմինն
Յի: Եւ հրամայեաց պիղա-
տոս: Եկն և եբարձ զնա:

Եկն և նիկողեմոս՝ որ ե-
կեալն էր առ Յի ի գիշե-
րի պառաջինն, և եբեղ
զմուռս խառն ընդ հառճէս,

Իբրև լստերս հարիւր: Բնին
 զմարմինն: Զի, և պատեցին
 կտաւօք և խնկօք հանդերձ:
 ուղ օրէն էր հրէից պատել:
 Եւ էր ՚ի տեղւոյն՝ յորում
 խաչեցաւ՝ պարտէզ: և ՚ի
 պարտիզի անդ՝ գերեզման
 նոր: յորում՝ ոչոք երբեք
 էր եդեալ: Բնդ վս ուրբա
 Թուն հրէից՝ զի մօտ էր գե-
 րեզմանն՝ եգին զ՝ Զո:
 Եւ ՚ի միաշաբաթոյն մարի
 ամ մարդի զենացին գայ առա-
 ւօտուն ընդ արշալոյսն ՚ի
 գերեզման անդր: և տեսա
 նէ զվէմն բարձեալ ՚ի դրանց
 գերեզմանին: Բայ ընթա-
 նայ՝ և գայ առ սիմօն պետրոս,
 և առ միւս աշակերտն. զոր
 սիրէրն: Զս. և ասէ ցնոսա:
 բարձին զ՝ Տրն ՚ի գերեզմա-
 նէ անտի, և ոչ գիտեմ, ուր
 եդին զնա: Եւ պետրոս և
 միւս աշակերտն, և գային ՚ի
 գերեզմանն: Ինթանային եր-
 կոքեանն իմիւսին: և միւս
 աշակերտն յառաջեաց, ըն-
 Թացաւ վաղագոյն քան զպետ-
 րոս՝ և եկն նախ ՚ի գերեզ-
 մանն: Եւ խոնարհեալ տե-
 սանէ՝ զի կային անդ կտաւքն,
 բայց ՚ի ներքս ոչ եմուտ:
 Եւն և սիմօն պետրոս՝ որ

գայրն զկնի նորա. և եմուտ
 ՚ի գերեզմանն: և տեսանէ
 զկտաւսն, զի կային անդ:
 Եւ վարչամալն, որ էր ՚ի
 գլուխ նր՝ ոչ ընդայլ կտաւսն
 կայր: այլ ուրոյն ծալեալ ՚ի
 մի կողմն: Զայնժամ եմուտ
 և միւս աշակերտն. որ ե-
 կեալն էր յառաջագոյն ՚ի գե-
 րեզմանն՝ ետես և հաւատաց:
 Օ ի չեւս գիտէին զգիրս
 Թէ պարտէ նմա ՚ի մեռելոց
 յառնել: Չոգան դարձեալ
 առ միմեանս աշակերտքն:
 Իայց մարիամ կայր արտաքոյ
 գերեզմանին, և լայր: և մինչ
 դեռ լայր՝ խոնարհեցաւ ՚ի
 գերեզմանն: Եւ տեսանէ
 երկուս հրեշտակս ՚ի սպի-
 տակս: զի նստէին մի ՚ի սնա-
 րից՝ և մի յանուից՝ ուր կայր
 մարմինն: Զի: Եւ նք ասէն
 ցնա: կին դու՝ զի լաս: ասէ
 ցնոսա: զի բարձին զ՝ Տրն
 իմ ՚ի գերեզմանէ աստի: և
 ոչ գիտեմ, ուր եդին զնա:
 Օ այս իբրև ասաց. դարձաւ
 ՚ի Թիկունս կոյս. և տեսանէ
 զ՝ Զո՝ զի կայր: և ոչ գիտէր
 Թէ: Զս իցէ: Բսէ ցնա: Զս
 կին դու՝ զի լաս: զի խնդրես
 նմա այսպէս Թոճեցաւ Թէ
 դարտիզպանն իցէ: ասէ ցնա.

Տ՛ր, եթէ դու բարձեր զնա՝
ասա ինձ, ուր եդեր զնա՝ զի
ես առից զնա: Բ՛սէ ցնա
Հ՛ս մարիամ: Լնադարձաւ,
և ասէ ցնա եբրայեցերէն:
բաբունի: որ Թարգմանի
վարդապետ: Բ՛սէ ցնա Հ՛ս
մի մերձենար յիս: զի չլեւա
ելեալ եմ ես առ Հայրն իմ:
այլ երթ դու առ եղբարս
իմ, և ասա ցնոսա: Ելանեմ
ես առ Հայրն իմ, և առ
Հայր ձեր: և Բ՛ճն իմ. և
Բ՛ստուճած ձեր: Վայ մա
րիամ մագդաղենացի՝ և
պատմէ աշակերտացն. եթէ
ետես նա զՏ՛ր: և զայս ինչ
ասաց ցնա:

Բ.-եղբարս ըստ Ս՛արքիսի:

15: 21:

Ե ելեալ անտի: Հին
գնաց ՚ի կողմանս
տիւրոսի և սիդօնի:
Եւ ահա կին մի քո
նանացի ՚ի սահմանաց անտի
նոցա. ելեալ աղաղակէր և
ասէր: ողորմեաց ինձ Տ՛ր՝
որդի դաւթի. դուստր իմ չա
րաչար այսահարի: Եւ նա
ոչ ետ նմա պատասխանի: և
մատուցեալ աշակերտքն նր՝
աղաչէին զնա և ասէին. տր

ձակեա՛ զնա՝ զի աղաղակէ
զհետ մեր: Եւ պատասխա
նի ետ և տսէ. ոչ ուրեք ա
ռաքեցայ՝ եթէ ոչ առ ոչխարս
կորուսեալս տանն խրայելի:
Եւ նա մատուցեալ երկիր
պագանէր նմա և ասէր. Տ՛ր
օգնեա՛ ինձ: Պատասխանի
ետ նմա և ասէ. ոչ է բար
ճոք՝ առնուլ զհաց մանկանց
և արկանել շանց: Եւ նա
ասէ՝ այո՛ Տ՛ր. քիւ և շունք
կերակրին ՚ի փշրանաց անկե
լոց ՚ի սեղանոյ տն իւրեանց:
Հայնժամ պատասխանի ետ
նմա Հ՛ս և ասէ: ո՛վ կին
դու: մեծ է հաւատ քո:
եղիցի քեզ՝ որպէս և կամիս:
և բժշկեցաւ դուստր նորա
՚ի նմին ժամու:

Բ.-եղբարս ըստ Ս՛արքիսի:

7: 31:

Ե ելեալ միւսանդամ ՚ի
սահմանացն տիւրոսի
և սիդօնի: և եկն ՚ի ծովեզրն
դալիլիացւոց ՚իմէջ սահմա
նացն ՚ի դեկապօլիս:
Եւ բերին առաջի նր խուլ
մի և համր: և աղաչէին, զի
զձեռն դիցէ ՚ի վերայ նորա:
Եւ առեալ մեկուսի յամբո
խէ անտի. էարկ զմատուռնս
իւր իւր ախանջս նր՝ և եթուք
ժամ անդր

անդր: և կալաւ զլեզունն նր:
Հայեցաւ յերկինս՝ հոգւոց
էհան՝ և ասէ ցնա: Եփփա
Թայ՝ որ է բացիր: Եւ նոյն
Ժամայն բացան լսելիք նորա.
և լուծան կապանք լեզունն
նորա՝ և խօսէր ուղիղ:

Եւ պատուէրեաց նոցա՝ զի
մի ումէք ասիցեն: Լ որչափ
նա պատուէրէր նոցա՝ նորա
Լս առաւել քարոզէին:

Եւս քանզեւ զարմոնայ
ին և տսէին. զամենայն ինչ
բարճոք գործեաց սա: զի
խլից լսել տայ՝ և համերց
խօսիլ:

12-2-1900 1900 11-2-1900 1900

2: 37:

9: 37:

Ե՛ր վաղիւն՝ մինչ իջա
նէին նորա ՚ի լեռնէ
անտի: Եւ առաջ եղև նմա ժո
ղովուրդ բազում: Եւ ահա
այր մի ՚ի ժողովրդենէ անտի
աղաղակեաց և ասէ: Վարդա
պետ. աղաչեմ զքեզ՝ հոյ
եաց յորդի իմ: զի միամօրե
ինձ: Եւ ահա այս հարկանի
՚ի նմա: և յանկարծ գովէ՝ և
զարկուցանէ՝ և Թաւալէցու
ցանէ զնա՝ և վրիթեցուցա
նէ՝ և հաղիւ մեկնի ՚ի նմանէ
խորտակեալ զնա: Եւ աղա

չեցի զաշակերտան քո՝ զի հան
ցեն զնա՝ և ոչ կարացին :

Որ առասխանի ետ : Զն և ա
սէ : ուլ արգ անհաւատ և
թիւր : մինչև յերբ եղէց ընդ
ձեզ՝ և անսայցեմ ձեզ, մատո՛
այսր զորդին քո : Իւ մինչ
մատչիւր. զարկոյց զնա դէն՝
և շարժւեաց : Սատեաց
: Խուս այսոյն պղծոյ. և
բժշկեաց զմանուկն : և ետ
զնա ցհայր իւր : Իւ զարմա
նային ամենեքեան ի վերայ
մեծամեծացն Լ. Ժ :

Ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ὁμολογῶντος ὅτι ὁ

4: 46:

4: 46:

Լին դարձեալ 'ի կանայ
գալիլիացւոց՝ ուր ա
րար զՅուրն գինի. և անդ
էր Թագաւորազն մի, որոյ որ
գին հիւանդ կայր 'ի կաթառ
նառւմ: 'Եւ իբրեւ լռեալ
եթէ Խեղճ էկեալ է 'ի հրէսս
տանէ 'ի գալիլեայ, եկն առ
նա, և աղաչէր, զի իջցէ, և
բժշկիցէ զորդի նր. քանզի
մերձ էր 'ի մեռանի:

Լ'սէ ցնա Գր: Եթէ ոչ
զնշանս ինչ և զարժեալս
տեսանէք՝ ոչ հաւատայք:
Լ'սէ ցնա Թագաւորադն Տ'ն
Էջ՝ մինչև և մեռեալ իցէ մա
նուին

մանուկն իմ: **Ե**ւէ ցնա **Յ**ւ.
 երթ, որդին քո կենդանի է.
 և հաւատաց այրն բանին՝ զոր
 ասաց ցնա **Յ**ւ, և գնաց:
Լա մինչդեռ իջանէր՝ ընդ-
 առաջ եղեն նախ ծառայքն
 նր. աւետիս ետուն և ասեն,
 Թէ մանուկն նորա կենդանի
 է: Հարցանէր ցնոսա վասն
 ժամուն՝ յորում աստքի
 նեաց. և ասեն ցնա. երեկ
 յեօթնեորդ ժամուն եթող
 զնա ջերմնն: **Ե**ւիտաց հայրն
 նորա՝ եթէ յայնմ ժամուն՝ յո-
 ռում ասացն ցնա **Յ**ւ՝ Թէ
 որդին քո կենդանի է. և
 հաւատաց ինքն և նմ տուն
 իւր: **Ս**այս դարձեալ երկ
 րորդ նշան՝ արար **Յ**իսուս
 եկեալ ի հրէաստանէ ի գա-
 լիլէայ:

Երբ առաջնոյ աւուր միաշարժուն.
 Եւ ի խորհուրդ արարութեն.
 և յարութեանն Գի:

Երաստեղծեալ բանն յանէ
 ից. ի սկզբնէն գերկնա
 երկնից. և զերկնային զօրս անմար
 մնոց իմանալեացն զլլարթնոց.
 և ըզգալի տարեւոց քառից հա-
 կառակաց միաբանից. որով յա-
 լէմ փառաբանի՝ երրորդութիւնն
 անձնութիւն:

Երեքսրբեան մի Տէրութիւն
 միով բնութիւն **Ե**ւութիւն. լոյսն
 որ անեղ արարչական՝ ասաց լինիլ

լոյս եղական. զոր և ծագեաց յօրն
 առաջին՝ միաշարժ կեւրակե-
 ին. որով յաւետ:

Բարունորէն բացարեւոյթ
 զծածկեալ խորհուրդն ծանի-
 ցուք. զի լոյսն անտես իմանալի
 մարութ՝ հոգւոց տեսանելի. ի
 սոյն ծագեաց միաշարժ մեզ յո-
 ռութեան սբ. ճառագայթ. եկայք
 փրկեալք ի զլլարթնոյն տուք
 օրհնութիւն յարութեան **Ե**ւ:

Երբ սերով խոնարհեցաւ ի
 փրկութիւն մեր մարմնացաւ. նո-
 վին մարմնովն խաչեցաւ ի գե-
 րեւման մահոյ եղաւ. այսօր յա-
 րեաւ **Ե**ւ ծաբար ի հրեշտակաց քա-
 ըրցեցաւ. եկայք:

Երեւցաւ խնկաբերին յողջոյն
 կենաց ուրախալից. և ի լերն նըն
 գալիլէայ՝ առաքելոց մետասանից.
 արժանացող զմեզ ընդ նոսին՝
 զքեզ տեսանել յօրն վերջին. եւ
Եւօնի որդեք զարթիք՝ հարսին
 լուսոյ տուք զաւետիս. եթէ փե-
 սայն քո յարութեան յաղթեաց մա-
 հու ի խանութեամբ. գայ պոսա
 կէ՝ ըզքեզ փառօք եւ ընդ՝ ա-
 ռաջ պոճնեալ զարդոք. երգեա
 երգ նոր յարութեան նընջեցեւոց
 կենալից պը՝ տղոյն:

Խնդրեսցուք: **Ե**ւեցո՛ տէր.
Բում ամեն:

Սաղթանք պահոց. յետ տաղին
 արարչական:

Խաչ քո եղեցի մեզ ապաւ-
 են **Տ**ր **Յ**ւ յորժամ երև-
 իս փառօք **Հ**օր՝ ընդ ամպս
 2 Ժմ

լուսաւորս : Եւ այնժամ մեք
մի ամաչեացուք յուսացեալքս
'ի քեզ . այլ զօրութիւն քով
մեծաւ . բերկրեացուք լեաջ
մէ քումմէ ուն զորդիս լու
սոյ և որդիս տունջեան :

Եւ զաչեացուք զամենակալն
ուն՝ զի պահպանիցէ զժո
ղովուրդս իւր . ընդ հովս
նեաւ սք և պատուական խա
չիւն իւրով 'ի խաղաղութե :
Եւ մենակալ Տ՛ Եւ մեր կե
ցո՛ և ողորմեաց :

() Գնեա՛ մեզ Տ՛ օգնեա՛
մեզ Եւ փրկիչ մեր . վս մե
ծից փառաց անունդ քոյ .
Տ՛ փրկեա՛ զմեզ և քաւեա՛
զմեղս մեր՝ վասն անուն
քոյ սրբոյ : Պարսպեալ
պահեա՛ զառ՛իքեզ ապաւի
նեալ և զյուսացեալ զժողո
վուրդս քո . ընդ հովանեաւ
սք և պատուական խաչիւդ
քով 'ի խաղաղութե : փրկեա՛
յերեւելի և յաներևոյթ
թշնամոյն . Եւ թանաւորեա՛
գոհութեամբ փառաւորել
զքեզ ընդ հօր և ընդ սք
հօգւոյդ : Եւ յո՛մ :

Եւ ինչա Տ՛ և ողորմեա :

Ի արերար և բազում ողորմ :

() Եւ ինչա Տ՛ մեր :

Եւ արգաւորութիւն հասարակաց
աղօթից Եւ և աղալի ժամուն :

Որ կատարի 'ի դէմս հօգւոյն
սրբոյ Եւ յայլն 'ի դէմս յա
րութեանն Եւ ի և երեւան
աշակերտացն :

Ղեցի անուն Տ՛ օրհ
նեալ յաւիտեան .

զի յառաջ քան զա

րև է անուն նորո :

Ի նա օրհնեացին ամ աղգք
երկրի . և ամենայն ազնիք
երանեսցեն նմա :

() Եւ ինչա Տ՛ Եւ ինչ
որ առնէ զսքանչելիս միայն .
և օրհնեալ է անուն սուրբ
փառաց նորա յաւիտեան .
լցցի փառօք նորա ամենայն
երկիր . եղիցի եղիցի :

Փառք հօր և Որդոյ և :
Եւ և խաղաղութե զՏ՛
աղաչեացուք՝ ընկալ կեցո՛ և
ողորմեաց :

() Եւ ինչա Տ՛ և փառք հօր
և Որդոյ և հօգւոյն սրբ
ոյ . Եւ յո՛մ , և միշտ և :

Եւ արեւոյս :

Եւ արեւելի՛ց մի՛նչ ի՛ մոռոս . ի՛
հիւսիսոյ և ի՛ հարաւոյ . ամենայն
ազգ

ազգք և անի նք յօրհնութիւնս
 նոր օրհնեցէք զարարի շն անարա
 ծոց. որ ծագեաց ըզլոյս արե
 գականն այսօր յաշխարհս
 Եկեղեցիք արդարոց՝ փառա
 բանիչք ամենասուրբ Երրորդու
 թեանն. յառաւօտան լուսոյ զս
 առաւօտ խաղաղութե Բն գոյն
 ցէք ընդ հօր և հոգւոյն. որ
 ծագեաց ըզլոյս գիտութեանն
 Իւրոյ Իմ մեզ:

Յորդոյ:

Յարեւելից մինչև ի մուտս
 արեւու սիօնի. օրհնեցէք միշտ
 անդադար ըզծագողըն լուսոյ:
 Եկեղեցիք արդարոց և փառա
 բանիչք. բարեբանեցէք որ ետ
 զի մատուց լուսոյ:

Բարոզ:

Յարեւելից մինչև ի մուտս
 արեւու. ընդ ամ տեղիս քրիս
 տոնէութեան. ուր և կար
 դան զանուն Տն սրբութե. Տն
 աղօթիւք նոցա և բարե
 խօսութե մեզ ողորմեսցի:
 Աւետիւք զԼ. ծ աղաչես
 ցուք. զի նա փրկիցէ զմեզ
 ի մեղաց և ի ցանկութե աշ
 խարհի: Ի նկալցի զուխտս
 և զխնդրոճածս սրտից մե
 րոց. և արժանիս արասցէ
 զմեզ հաւատոց և պատուի
 բանաց իւրոց ընդ ամ սուրբս
 Իւր. ամենակալ Տն Լ. ծ մեր
 կեցո՛ւ և ողորմեսց:

Օ առաւօտս լուսոյ. և զա:
 Օ հրեշտա: Օ քառութի:
 Օ սրբոյ խաչ: Եւ և և վ:
 Օ անձինս: Ողորմեսց մեզ:
 Լ. շօթք:

Յարեւելից մինչև ի մուտս
 արեւու օրհնեալ ես Տն. վն
 զի Թագաւոր քաղցր ես. և
 անուն քո ահեղէ ընդ ամե
 նայն տիեզերս: Բաղցրաս
 ցին սաղմոսերգութիւնք մեր
 առաջի քոյ. ելցեն իրա
 ւունք յարդարութե քում
 մէ. ի տկարութիւնս մեր՝ և
 փառաւորեսցի ամենասուրբ
 սնուն քո: Եւ մեք արժանիք
 եղիցուք կալ ի պատուի բանի
 քում. և քեզ երգել զօրհ
 նութի և զփառս. հօր և
 թրւոյ և հոգւոյդ սրբոյ:
 Եւ յիշտ, և միշտ, և յաւանս
 յաւիտենից. Լ. մէն:

Խաղաղութի ամենեցուն:

Լ. ծ մշտնջենաւոր, Լ. ծ յա
 ւիտենական. որ ի ստորին
 աշխարհս լոյս ծագեցար՝ և
 լուսաւորեցեր զմեզ ի խաւա
 րայնոց մեղաց մերոց: Որ վն
 մեր ի չափաւորութիւն եկիր
 անչափդ Լ. ծ. և հեղեալ
 ծաւալեցեր զշնորհս հո
 գւոյդ սրբոյ յարարածս քո:
 Եւ յիշտ և յաւիտենան ժա

մանակոց բարեբանեալ եօ
ամենամեծդ Բժ ընդ Հօր
և ամենասրբոյ Հոգւոյդ :
Բյ Ժմ, և միշտ, և յաւտե :

Փոխ. 99 :

Բաղդակեցէք առ Տէր մմե
նայն երկիր. և ծառայեցէք
Տէն ուրախութիւն :

Ստէք առաջի նորա ցնծու
թիւ. ծաներուք զինա է Տէր
Բստոճած մեր :

Սա արար զմեզ և ոչ մէք է
ուք. մէք Ժողովուրդք և
խաշն արօտի նորա :

Ստէք ընդ դրունս նր խոս
տովանութիւն. և օրհնութիւն
ի յարկս նորա :

Խոստովան եղերուք Տէն և
օրհնեցէք զանուն նր :

Բաղցր է Տէր. յաւիտեան
է ողորմութիւն նորա. յազ
դէ մինչև յազդ է ճշմար
տութիւն նորա :

Երեւ :

Տղգնաւծիւք Բժստոճոյ. և
Ժառանգորդք Երկնց արքայու
թեանն. ո՛րք փոխանա
կեալք զանցաւորս առիք զա
նանցն բարութիւնսն. բարե
խօսեցէք առ Տէր վառն ման
կանց եկեղեցոյ :

Սա հատա՛նք պանծալիք և
սիրեցեալք ի յԵրկնաւոր Հօրէն.
ո՛րք մեկերտեցայք Եւրօն :

արեամբ ձերոյ ի մահ խաչին. բ.
Սարտիրոնիւք ցանկալիք և օթե
վանք հոգւոյն ճշմարտութեան.
ո՛րք յաղթեցիք հոգւով
կարեաց և ցանկութեց. բար.
Ղոկելիք աշխարհի. և բաղ
ձալիք վերնոցն պետութեց.
ո՛րք երանութեան մասին հա
սիք քան զանանայն որդիս մարդ
կան. բարեխօսե :

Կամա՛նք պատարդք ման
կունք տիգր և կատարեալք իմաս
տութիւն. ո՛րք փոխանակ կա
թին տրեխք զգինն զմայլեցու
ցիչ. բարեխօ :

Յորդայն :

Տղգնաւորք ճշմարիտք վճ
կայք Բժ. բարեխօսեցէք առ
Տէր վասն անձանց մերոց.
Սահատակք կենդանիք սի
րողք Բժ. որք չարանեցայք
մարմով վնանուանն Տէն.
Սարտիրոսք ցանկալիք մարդ
կան ըղձալիք. հայցեցէք ի սբ
հոգւոյն տաղ մեզ ըզբարին.
Ղոկելիք վերնոց դասուց պար
ծանք աշխարհի. խընդրեցէք
զխաղաղութիւն տալ եկեղեցոյ.
Կամաւորք սբք պատարա՛դք
հասակօք մանկուք. հայցեցէք
լինիլ և մեզ ձեզ պնտա՛կալից :

Սաղթանք :

Բաղէմք ողորմեաց Տէր բա
րերար. աղաչեմք ողորմեաց.
վասն աղօթից սրբոց ճգնաւո
րացն աղաչեմք ողորմեաց :

Բա

Բարոզ:

Սէ ճգնաւորօքն աղաչես
ցուք զոր. որք զչարսն պար
տեցին նեղութեցն համբերե-
ցին: Ի ուսեղէն և երկնայ
ին անթառամ պսակացն ար
ժանի ելեն: Ի ղօթիւք նո
ցա և բարեխօսութիւն մեզ
ողորմեսցի: Ի մենակալ ՏՐ
ած մեր. կեցո՛ւ և ողորմեսց:

Ի ղօթք:

Սէ ես ՏՐ և ի սքս հան
գուցեալ. և մք սքք վկայ
իւքս աղաչեմք զքեզ. բարե-
խօսութիւն սք. Ի ծածնին. և
աղաչանօք ամենից սրբոց. քոց:
մի մերժեր զմեզ յողորմու-
թենէ քումմէ. այլ կեցո՛ւ
զմեզ աղօթիւք սոցին. զի դու
ես բազում ողորմ. Ի՞ծ. և
քեզ վայելէ փառք իշխա
նութիւն և պատիւ:

Յիշեա ՏՐ՝ և ողորմես:

Բարերար և բազում ողորմ:

Սողմոս. 62:

ԻՅ Ի՞ծ իմ, ես առ քեզ
առաւօտ առնեմ. ծարաւե-
ցաւ առ քեզ հոգի իմ. քա
նիգատիկ ևս և մարմին իմ:
Սրպէս երկիր անապատ և
անջուր. ուր ո՛չ գոյ ի նմա
ճանապարհ:

Ի սպէս ի սքս երևեցայց

քեզ. տեսանել ինձ զղորու
թիւս քո՛ւ և զփառս քո:

Սոգի լաւ է ինձ ողորմութիւն
քո. քան զկեանն իմ. և շո
թունք իմ. գովեսցեն զքեզ:
Ի սպէս օրհնեցից զքեզ ի
կեանս իմ. և յանուն քո
համբարձից զձեռս իմ:

Սրպէս ի ճարպոյ պարարտու-
թենէ լցցի անձն իմ. շո
թամբք ցնծութե օրհնեսցէ
զքեզ բերան իմ:

Օ ի թէ յիշէի զքեզ յան
կողնի իմում. ընդ առաւօտս
կանխեալ խօսէի ընդ քեզ:

Օ ի եղեր իմ օգնական. ի
հովանի թւոց քոց ցնծա
ցայց:

Ի կն զկնի քոյ անձն իմ. և
զիս ընկալաւ աջ քո. իսկ նք
ինանիր ինդրեցին զանձն իմ:

Սոցեն ի ներքոյ անդնդոյ
երկրի. մատնեսցին ի ձեռս
սրոյ. և բաժինք աղոճեսուց
եղիցին:

Թագաւոր յուսացաւ ի տր.
գովեսցին ամենեքեան, ոյք
երգնուն նովաւ. խցցին բե-
րանք այնոցիկ՝ ոյք խօսին զա
նօրէնութիւն:

Ի ուր Ի՞ծ աղօթից իմոց յա
ղաչել ինձ առ քեզ. յերկե-
ղէ թշնամայն փրկեալ զանձն
իմ:

(Օ) ած

Օ՛ւսած կեսցես զիս 'ի Ժողո
վոց չարաց. 'ի բազմութենէ,
ոյք գործեն զանօրէնութիւն:
Ո՛յք սրեցին որպէս սուսեր
զլեզուս իւրեանց. լարեցին
զաղեղունս իւրեանց յիրս
դառնութեան:

Զգե՛լ 'ի դաղտնիս այնոցիկ՝
ոյք ուղիղք են սրտիւք. յան
կարծակի ձգեսցեն 'ի նոսա՝
և մի՛ երկիցեն:

Օ՛րացուցին յանձինս իւ
րեանց զբանս չարութեան.
խորհեցան թաքուցանել ինձ
զորոգայթ. և ասացին՝ ոչ աե
սանէ զայս Տ՛ի:

Բնեցին զանօրէնութիւն.
պատրաստեցան 'ի քննել
զքննութիւն:

Մատիցէ այր 'ի խորութիւն
սրտի իւրոյ. և բարձր եղիցի
Լ՛ստոճած:

Եւտք տղայոց եղեն վերք
նոցա. տկարացան 'ի նոսա լե
զուք նոցա. և խռովեցան
ամենեւեան՝ ոյք հայէին
ընդ նոսա:

Երկեաւ ամ՝ մարդ 'ի պատ
մել զգործս Լ՛. և զարա
րածս նորա 'ի միտաւին:

Ուրախ եղիցի արդար 'ի տր.
և յուստացի 'ի նա. նովաւ գո
վեսցին ամենեքեան՝ ոյք ու
ղիղք են սրտիւք:

ԼԻԻԻ

Եւս արարիչ լուսոյ անաջն
լոյս. բնակեալ էր ի լոյս անմա
տոյց՝ հայր երկնաւոր՝ ի դասուց
լուսեղինացն օրհնեալ. ի ծա
գե՛լ լուսոյ առաւօտուն՝ ծագեալ
ի հոգիս մեր ըզլոյս քո՝ ի մանակի:
Եւս ի՞նչ լուսոյ՝ ծագումն արե՛
գակն արդար. անճա՛ռ ծը
նունդ հօր Որդի. յանաջ քան
զարե անոն քո՞ գովեալ ընդ
հօր. ի ծագել:

Եւս ի՞նչ հօրէ ~~հայր~~ բը՛ղ
խումն անբեւր բարութե. հո
գե՛ր սք՛ Լ՛. մանկունք եկե՛
զեցւոյ ընդ հրեշտակս ըզք՛ զ
բարեբանեն. ի ծա:

Եւս երբեակ և մի՛ անբաժանե
լի՛ սք՛ Լ՛՝ ըրորդութի. զքե՛զ
լ երկնայնոցն երկրածիքս մի՛շտ
փառաւորեմք. ի ծագ:

Յորդայ:

Եւնդանելիդ Լ՛՝ հայր ամե՛
նակալ. ընկալ զանգաճն ընդ
քոց պաշտօնէից:

Եւհօրէ՛ ծագումն անճա՛ռ արե
գակն արդար. ծագեալ ի յան
ձինքս մեր. զլոյսդ ողորմութե:
Եւհօրէ՛ ~~հայր~~ բը՛ղ խեան՛
հոգե՛ն անբեւր բարութեան.
լուսով քով լոյս ըզմե՛ղ յայտ
առաւօտուն:

Երեք անձի՛նք և մի՛ բնութիւն
մի՛ Լ՛՝ ութիւն. զքե՛զ խոստո՞
վանիմք յաւետ սուրբ Երրորդու
թիւն:

Մաղթանք:

Լ ուսովդ քով Քստմենե
քեան լուսաւորեցաք. և 'ի
սբ խաչ քո փրկիչ հաւատա
ցեալքս տպաւինեցաք:

Լ ուր մեզ Մ. Թ. փրկիչ մեր.
տուր մեզ զխաղաղութի քո.
և արա՛ առ մեզ զողորմութի
քո մարդասէր Տ. Թ.

Վարդ:

Լ քեզ խաղաղութե զտր:
Փառաւորեցուք զամենա
կալն Մ. Թ. որ ծագեաց զլոյս
առաւօտու յարարածս իւր.
ծագեացէ և այժմ զպաւտ
ողորմութի իւր 'ի վերայ փա
ռաքանչաց անո՛ւան իւրոյ:

Լ մենակալ Տ. Թ. մեր կե
ցո՛ և ողորմեաց:

Լ. շօթք.

Օ առաւօտու զաղօթս. և
զբանաւոր պաշտօնս՝ ընկալ
ամենակալ ամենամեծդ Մ. Թ.
'ի քո անաստեան և յերկնայ
ին խորանսդ: **Օ** ագեա՛ առ
մեզ զարդարութե և զինաս
տութեան զլոյս քո. արա՛
զմեզ որդիս լուսոյ և որդիս
տո՛ւնիւն: որո՞յ զի 'ի դալ
աւուրս երկիւղածութե՛ վա
րիցեմք զկեանն մեր՝ և ա
ռանց դայթաւղութե կատա
րիցեմք: **Օ** ի դու ես օդ

նական և փրկիչ մեր. և քեզ
վայելեն փառք իշխանութի
և պատիւ: **Լ** յժմ, և միշտ:

Մաղմոս. 22:

Տ. Թ. հովոճեացէ զիս. և ինձ
ինչ ո՛չ պակասեցի:

Ի վայրի դալարւոջ անդ
բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս
հանգստեան սնոյց զիս:

Վարձոյց զանձն իմ առ իս.
և առաջնորդեաց ինձ 'ի ճա
նապարհս արդարութե վասն
անո՛ւան իւրոյ:

Թ ւեպետ և գնացից ես 'ի մէջ
ստոճերաց մահու. ո՛չ եր
կեայց 'ի չարէ. զի դու Տ. Թ.
ընդ իս ես:

Յ ուսլ քո և դաւազան. նք
մեխթարեացեն զիս:

Պատրաստ արարեր առաջի
իմ զսեղան. ալն յանդիման
նեղչաց իմոց:

() Ծեր իւզով զգլուխ իմ.
բաժակ քո որպէս անաղակ
արբեցոյց զիս:

Ողորմութիւն քո Տ. Թ. զհեռ
իմ եկեացէ զամ աւուրս կե
նաց իմոց. բնակիլ ինձ 'ի
տան Տ. Թ. լեւերկայն աւուրս:

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր
գնացից. զի առ քեզ տր համ
բարձի զանձն իմ:

Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց
Ժք իմոց

իմոց ՏՐ. զի զքեզ ապաւեն
ինձ արարի:

Աւսո՛ ինձ առնել զկամս քո.
զի դու ես Մատոճաճ իմ:
Հոգի քո բարի առաջնոր
դեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:
Ասան անոճան քոյ ՏՐ կե
ցուսցես զիս. արդարութի
քով հանցես 'ի նեղութենէ
զանձն իմ:

Աղորմութի քով սատակես
ցես զթշնամիս իմ. և կորուս
ցես զամ նեղիչս անձին իմոյ.
զի ես ծառայ քո եմ:

Ի՛ճ մեր ապաւեն՝ և զօրու
թիւն. օգնական 'ի վերայ նե
ղութեանց՝ որք գտին զմեզ
յոյժ:

Ասան այսորիկ ոչ երկեցուք
մեք 'ի խռովիլ երկրի. 'ի փո
փոխիլ լերանց 'ի սիրտս
ծովու:

Վոչեցին՝ և խռովեցան
քուրք նոցա. խռովեցան լե
րինք 'ի զօրութի նորա:

Վնայք գետոց ուրախ առ
նեն զքաղաքն Մ. և ո՞ր
արար զյարկս իւր բարձ
րեալն:

Ի՛ճ 'ի մէջ նոցա՝ և նոքա մի
ստանեսցին. օգնեսցէ նոցա
Ի՛ժ. 'ի վազորդեանէ մինչև 'ի
վազորդեան:

Խռովեցան հեթանոսք և խո
նարհեցան Թադաւորութիւք՝
ետ զձայն իւր բարձրեալն.

և խռովեցաւ երկիր:

ՏՐ զօրութեց ընդ մեզ ըն
դունողէ մեր ամ յակօբայ:
Եկայք՝ և տեսէք զգործս
այ. որ արար զնշոնս և զա
րոճետս 'ի վերայ երկրի:

Եհար զպատերազմ 'ի ծա
գաց մինչև 'ի ծագս երկրի.
զաղեղունս փշրեաց՝ զգէնս
խորտակեաց. և զասպարս այ
րեաց հրով:

Անխեցէք՝ և ծաներուք,
զի ես եմ ամ. բարձր եղեց
'ի հեթանոսս. և բարձրա
ցայց 'ի վր երկրի:

ՏՐ զօրութեանց ընդ մեզ.
ընդունողէ մեր Մատոճաճ
յակօբայ:

Ի՛ճ յօգնել ինձ նայեաց. և
տր յընկերել ինձ փութա:

Մահեսցեն՝ և յամօթ լիցին.
որք խնդրեն զանձն իմ.
դարձցին յետս, և տմաչես
ցեն. ոյք խորհին ինձ զգար:
Վարձցին առ Ժամայն ամա
չեցեալք. ոյք ասեն ինձ
վա՛շ վա՛շ:

Յնճացեն՝ և ուրախ լիցին
'ի քեզ ամենեքեան. ոյք
խնդրեն զքեզ տր:

Եսաս

հաւատութեւն և ճշմարտութիւնք
կարդան առ քեզ: աղաչեմք
և խնդրեմք 'ի քէն տր' ճա
նապարհորդակեց լեր ծա
ռայեց քոց' քոյին վերակա
ցութեամբդ պահելով 'ի
խաղաղութեւն. և առաջնոր
դեալ մեզ միւսանդամ խաղա
ղութիւն և խնդութեամբ հա
սանիլ յիւրաքաջիւր 'ի բնա
կութիւնս. 'ի Քս: Յ: Յ: Յ:
Տը մեր մեր: որում վայելե
փառք իշխանութիւն և պա
տիւ: Քս: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ:
Հիտեանս յաւիտենից. ամէն:

() ԲՆԱԿԱԼ ՏԵՐ ԴԵՐ:

ՀԱՄԱՐԱՆԱԶ

Քարող յորժամ 'ի Թաբոր ելա
նեն.

Եւ ևս խաղաղութեան. Եզ
տր աղաչեացուք:

Տէ Կ: Կ: Կ: Կ: Կ: Կ: Կ: Կ:

Սասն 'ի վերոնստ խաղաղու
թեան և փրկութեան անձանց

մերոց. զտր աղաչ:

Տէ Կ: Կ: Կ: Կ: Կ: Կ: Կ: Կ:

Ողորմեաց մեզ տր տո՛ մեր.
ըստ մեծի ողորմութեան քում.
աստուցութեամբ ամենեքեան միա
բանութեամբ:

Տը ողորմեան տէր ողորմեան տէր
ողորմեան:

() ԲՆԱԿԱԼ ԵՒ ՎԻՈՒՔ
Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն
սրբոց: Քս: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ:
յաւիտեանս յաւիտենից:

Քս: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ:

Քս: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ:

() ԲՆԱԿԱԼ ԵՒ ՎԻՈՒՔ
Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն
սրբոց: Քս: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ:
յաւիտեանս յաւիտենից:

() ԲՆԱԿԱԼ ԵՒ ՎԻՈՒՔ
Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն
սրբոց: Քս: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ:

Եւ դարձուցանեն զերեսս յարե
մուտս: Քս: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ:

Քս: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ:

() ԲՆԱԿԱԼ ԵՒ ՎԻՈՒՔ
Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն
սրբոց: Քս: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ:
յաւիտեանս յաւիտենից:

Եւ շրջելով դառնան 'ի հարաւ:

Քս: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ:

Քս: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ:

() ԲՆԱԿԱԼ ԵՒ ՎԻՈՒՔ
Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն
սրբոց: Քս: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ:
յաւիտեանս յաւիտենից:

Քս: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ: Յ:

Դառնան դէպ 'ի հիւսիս:

Լ՝մէն:

Լ՝էլնէիա, ալէլնէիա ալէլնէի:

() Բհնեացի և պահպանեսցի
և նախախնամեալ պահեսցի.
հիւսիսային կողմ աշխրհիս.
քաղաքս և դիւղս. վանքս
անապատս. և բնակեալքս 'ի
ամա. այս նշանաւ: Լ՝մէն:

Լ՝ և դառնան 'ի բեմն, և ասեն
գարձեալ. զօրհնութի և զփառ:

Վարդ թաբօրի և խաչի:

Սք խաչիւս աղաչեսցուք
զմոր. զի սովաւ փրկեսցէ
զմեզ 'ի մեղաց' և կեցուսցէ

շնորհիւ ողորմութեանն իւ
րոյ. Լ՝մենակալ ար ար մեր
կեցո՛ւ և ողորմեսց:

Լ՝ղթք:

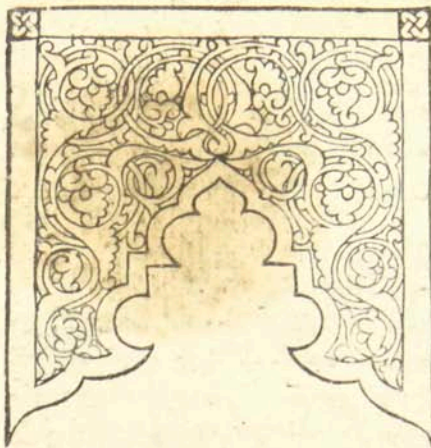
Պահպանեա՛ զմեզ Վրիս
տոս ար մեր՝ ընդ հովանեաւ
սք և պատճախան խաչիւդ
քով 'ի խաղաղութե: փրկեա՛
յերեւելի և յաներևոյթ
թշնամուոյն: Լ՝բժանաւորեա՛
դոհօւթեամբ փառաւորել
զքեզ ընդ Տօր և ընդ սք
Տողւոյդ: Լ՝յժմ:
() Բհնեալ Տք մեր:

I. Curdier fecit

Արդ զառաքելոց ընդմեջ քաջով ըլ մեղեցիք. Եւ զառք խաչակն ՚ի տէր քօ պէ հառաւտեցեր.
Ըւ հոխմար ըն քառալեկէ յետ ընկեցոր. Եւ քրիստոսն քառակցի քով աղաւտեցեր.

նալի իմ են յամենայն ժամ:
 Քեզ միայն մեղայ տր. և
 զչար առաջի քոյ արարի:
 Որպէս արդար եղիցիս 'ի
 բանս քո. և յաղթեսցես 'ի
 դատիլն քո:

Ենօրէնութիւն յղացաւ. և 'ի
 մեզս ծնաւ զիս մայր իմ:
 Ղու տր' զճշմարտութիւն օի
 րեցեր. զանյայտս' և զծած
 կեալս իմաստութեամբ քով
 յայտնեցեր ինձ:

Յօշնա' յիս մշտկաւ. և տը
 եղէց. լոճա' և քան զձիւն
 սպիտաւ եղէց:

Եսելի արա' իննձ զցնծութիւն
 և զուրախութիւն. և ցնծաս
 ցեն ոսկերք իմ տառապելք:
 Ղարձո' զերեսս քո 'ի մեղաց
 իմոց. և զամ անօրէնութիւնս
 իմ ջնջիւն:

Օսիրտ սք հաստեա' յիս
 ամ. և զհոգի ուղիղ նորո
 գեա' 'ի փորի իմում:

Ենկենուր զիս տր յերե
 սաց քոց. և զհոգի քո տը
 մի հաներ յինէն:

Եւ տուր ինձ զցնծութիւն
 փրկութե քո. հոգւով պե
 տութե քոյ հաստատեա' զի:

Ուսուցից անօրինաց զճաշ
 պարհս քո. և զմայարի
 առ քեզ դարձցիւն:

Սարգաւորութիւն հասարակաց
 աղօթից Լորրորդ ժամուն:

Որ կատարի 'ի դէմս հոգւոյն
 սրբոյ Լ. Մ. իջման. Լ. Է. ի դէմս
 նախամօրն ճաշակման. և ա
 զատութեն Ք. իւ:

ԲՆՆԵԼԻ
 Հոգիդ սք Լ. Մ.

Ճշմարիտ. ամէն:

Սաղմոս. 50:

Ողորմեաց ինձ ամ ըստ
 մեծի ողորմութեան
 քում. ըստ բազում գթու
 թեան քում քաւեա' զանօրէ
 նութիւնս իմ:

Եւ աւել լոճա' զիս յանօրէ
 նութենէ իմմէ. և 'ի մեղաց
 իմոց սուրբ արա' զիս:

Սանօրէնութիւն իմ ես ին
 ձէն գիտեմ. և մեղք իմ ա

Փրկեալ զիս յարեանէ ան, ան
 փրկուեալ իմոյ. ցնծասցէ լե-
 զու իմ յարգարութե քում:
 Տ՛ր եկե՛ք զշրթունս իմ բա-
 նաս. բերան իմ երգեսցէ
 զօրհնութիւն քոյ:

Այ՛ն կամեցեալ էիր զպատա-
 րագս մատուցանէաք. բայց
 դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ
 հաճեցար:

Պատարագ լ՛ի հոգի խո-
 նարհ. զսիրտ նք՝ և զհոգի
 խոնարհ ան՛իջ արհամարհէ:
 Նարի արա՛ւ ան կամօք քովք
 սիօնի. և շինեսցին պա-
 րիսպքն երուսաղէմի:

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ
 պատարագս արդարութեան.
 ուխտից պատարագս հան-
 ցեն ՚ի սեղան քո զոճարակս:
 Փառք հօր և որդւոյ:

Եւ ի Երուսղէմ խա՛ն տա՛ռն. շինե
 Ողորդեսցին:

Օրհնեմք ըզբե՛զ հայր
 անճակիզքն եկց եա՛կ ՚ի
 յանդոյից. բարձեր ձեռօք նիւթ
 ի հոգն և ստեղծէր զմարդ ՚ի ստ-
 կեր ըն. գլուխն իօհից խոնարհե-
 ցաւ. զի զպատուիրան քո մոռա-
 սւ. դարձեալ ասեմք ըստ անա՛-
 լին՝ Թե հայր մեղայ քեզ ի՛
 յերկրս
 քն անքննեմք եղեր

մարդիմ տեսնելն. զգեցար
 զպատկէս հողէ զինն պատկերն
 հօր անխնայն. ելէր յերրորդ
 ժամ ի խանն. վասն անանայ նա
 խաստեղծին. ընդ մեղակին
 քում՝ խանակցին արժանացն ըզ-
 մեզ դրախտի ն:

Ի մագաւոր Թագաւորաց՝ առա-
 տաբուղիս հոգի շնորհաց. ժողո-
 վելոցն ՚ի վերնատանն՝ առաքելոցն
 երկոտասան. ի հոյ լեզուն երե-
 եցաք՝ յոգիս նոցա վերանջատար՝.
 լուր յանուն քո ժողովելոցս՝ եջ
 և՛ առ մեզ յերրորդ ժամուս:

Սաղթանք:
 Յամենայն ժամու աղաչանք
 իմ այս են. ՚ի մեղաց իմոց նք
 արա՛ զիս ան. և յօտարէն
 պահեա՛ զճառայ քո մարդա-
 սէր ան:

Եւ ևս խաղաղութե զՏ՛ր
 աղաչեսցուք՝ ընկալ կեցո՛ւ և
 ողորմեաց:

Օրհնութիւն և փառք հօր
 և Որդւոյ և հոգւոյն սըր
 բոյ: լ՛ի ժամ, և միշտ և:

Վարդ մեծ պահոցն:
 Սիրեան ամենեքեան գոհա-
 ցարուք զմարդասիրէն այ. և
 զերկէն մերմէ Յէ՛ Վէ:
 Որ աշտուեաց զազգս մարդ-
 կան ՚ի դադապարտութենէ
 անիծիցն: Եւ եբարձ զմեղս
 աշխարհի ՚ի ժամուս յայսմիկ
 խլիւն իւրով սրբով: Եւ շնոր
 հւոյ

հետց առատապէս զստրգէս
 Հոգւոյն սրբոյ երանելեաց
 առաքելոցն: Խնդրեսցուք
 հաւատով զի զմեզ զամենե
 սեան արասցէ հաղորդս
 մեծամեծաց և Մ. Ժային բա
 րեացն այնոցիկ: Մ. Ղօթիւք
 և բարեխօսութեամբնից
 սրբոց. որք աստ և ընդ ամ
 տինգերս: Որպէս զի անա
 բատ վարուք և ճշմարիտ
 առաքինութեք կայեալք ըստ
 կամաց նր յայսմ աշխարհիս:
 զմասն և զվիճակ ժառանգու
 թի ընկալցուք ընդ ամ սբս
 նորա. զբնակութիւն յաւի
 տենական և երկնայնոց խորա
 նացն: Օ որ խոստացաւ սի
 բելեաց իւրոց. ճշմարիտն
 ամ. յս. քս: Թր մեր կեցո՞
 ւ ողորմեաց:

Օ ժամս և զառաջակոյ օրս
 խաղաղութեամբ անցուցանել
 հաւատով ՚ի անկնդրեսցու:
 Օ հրեշտա: Օ քաւութի:
 Օ սրբոյ խաչ: Եւ ևս և վ:
 Օ անձինս. Ողորմեաց մեզ:
 Մ. Ղօթիւք:

Որ ՚ի քրօքեական և յան
 պատում հանգուցեալ ես
 յաթոռ և այցելու ես միշտ
 արարածոց քոց. որ և ՚ի ժա
 մուս յայսմիկ հեղեր յերա

նելի առաքելաւն զճորհս
 Հոգւոյդ սրբոյ. դու Թր յա
 ռաջակա ժամուս և յաւեա
 մինչև ՚ի կենցաղոյս աւար
 տումն. տպաւորեալ միացո՞
 զմեզ ընդ ամ բարեգործու
 թեան յորդորմունս. և խոս
 տացելոց բարեացդ հաղորդս
 վնիլ զմեզ արժանի արա.
 Թր մեր և փրկիչ Յս. քս.
 որ ես օրհնեալ ընդ Հօր և
 Էս սրբոյ Հոգւոյդ. այժմ:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Որ էիր յառաջ քան զյաւ
 խեանս բանդ ամ. էակից
 Հօր և արարչակից սրբոյ
 Հոգւոյդ. որ և զնախատեղ
 ծին պատուիրանազանցութի
 պողոյն ճաշակման. Նշանաւ
 ամենայաղթի խաչի քոյ ՚ի
 ժամուս յայսմիկ ենթադրել
 ՚ի կենդանութի փոխեցեր.
 և զանօրէնութիւն մեր ՚ի նմա
 բւեռեալ. կեանք անապա
 կան և Նորդումն կենաց յու
 սացելոց ՚ի քեզ խոստացար:
 որոց մասնաւորիլ և զմեզ ար
 ժանի արա. Թր մեր յս. քս.
 որ ես օրհնեալ ընդ Հօր և
 ընդ սրբոյ Հոգւոյդ. այժմ:
 Տր ամ օրհնեալ. օրհնել

է Թր զօրհանապալ:

Մ. Թր մեր ամ կենարար. և
 ԺԳ նա

նա փրկեացէ զմեզ: ՏՐ ան-
օրհնեալ. օրհնեալ ար զօր
հանապազ առաջնորդեացէ
մեզ ան փրկիչ մեր:

Վարդ:

Եւնդրեացուք հաւատով 'ի
տէ վասն ճանապարհորդաց
հարց և եղբարց մերոց. որք
ընդ ծով և ընդ ցամաք գնաս
յեն. ուր զի առաջնորդեացէ
նոցա խաղաղութիւն պահես
ցէ. և տարեալ հասուցէ
յիւրաքանչիւր տեղիս ՏՐ
ԼԺ մեր. վասն զի նախքն է
առաջնորդ կենաց և յոյս
փրկութե: որ աջողէ ծառայ
ից իւրոց խաղաղութիւն հասա
նիլ 'ի նաճահանդիստն կե
նաց և փրկութե. ամենակալ
ՏՐ ԼԺ մեր կեցո՛ւ և ողոր:

Լորթ:

Առաջնորդեա՛մ մեզ ՏՐ ան-
մեր՝ և ուսո՛մ մեզ գնալ 'ի ճա
նապարհս քո արդարութիւն.
պահես 'ի խաղաղութեան
զկեանս մեր և զգնացս 'ի հա
ճոյս քո. ժամանեցո՛ւ զհոգե
որ և զմարմնաւոր ընթացս
ծառայից քոց. անարատ ճա
նապարհաւոր յաւիտենական
'ի կեանսդ՝ շնորհօք միածնի
քո ՏՐ մերոյ և փրկչիդ
ՅԵՒԻԷ. որ եղև մեզ ա-

ռաջնորդ կենաց և յոյս փրկ
կութե. ընդ որում օրհնեալ
ես Հայր ամենակալ հան
դերձ կենդանարար և ազա
տիչ սի՛ն հոգւովդ. այժմ:

Յիշեա ՏՐ՝ և ողորմեա:

Վարերար և բազում ողորմ
ԼԺ. քո անմոռաց գիտու
թիւդ և անբաւ մարդասիրու
թիւդ. Յիշեա՛ զամ հաւա
տացեալս 'ի քեզ և ողորմեա՛
ամենեցուն: () գնեա՛ւ և փրկ
կեա՛ւ յիւրաքանչիւր վտանկից
և 'ի փորձութեանց. Լորժա
նաւորեա՛ւ գոհութիւն փառաւ
որել զՀայր և զՈրդի և
զսի՛ն հոգիդ: Լորժմա՛ւ:

Սաղմոս. 22:

ՏՐ հովոճեացէ զիս. և ինձ
ինչ ո՛չ պակասեսցի:

'Ի վայրի դողարւոյլ անդ
բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս
հանգստեան սնոյց զիս:

Վարձոյց զանձն իմ առ իս.
և առաջնորդեաց ինձ 'ի ճա
նապարհս արդարութե վասն
անոճան իւրոյ:

Թեպէտ և գնացից ես 'ի մէջ
ստոճերաց մահու. ո՛չ եր
կեայց 'ի չարե. զի դու ՏՐ
ընդ իս ես:

Յուպ քո և գաւազան. նք
միւթաբեացեն զիս:

Պատրաստ արարեր առաջի
իմ զսեզան. ակն յանդիման
նեղչաց իմոց:

() Ծեր եւղով զգլուխ իմ.
բաժակ քո որպէս անապակ
արբեցոյց զիս:

Ողորմութիւն քո Տ՞ր զհետ
իմ եկեսցէ զամ աւուրս կե
նաց իմոց. բնակիլ ինձ 'ի
տան Տ՞ն լէ երկայն աւուրս:

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր
գնացից. զի առ քեզ տը համ
բարձի զանձն իմ:

Փրկեա՛ զիս 'ի Թշնամեաց
իմոց Տ՞ր. զի զքեզ ապաւէն
ինձ արարի:

Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո.
զի դու ես Մատնած իմ:
Հոգի քո բարի տռաջնոր
դեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:
Սասն անոռան քոյ Տ՞ր կե
ցուցես զիս. արդարութիւն
քով հանցես 'ի նեղութենէ
զանձն իմ:

Ողորմութիւն քով սատակես
ցես զԹշնամիս իմ. և կորուս
ցես զամ նեղիչս անձին իմոյ.
զի ես ծառայ քո եմ:

Փառք Հօր և Որդ:

Վարդ:

Եւ ևս խաղաղութիւն զտը:

Վոհրանելով աղաչեսցուք
զբարերար Հոգին Ա՛ծ և

խնդրեսցուք զողորմութիւն 'ի
նմանէ. զի անցուցէ 'ի մէջ
զցասումն պատուհասի յան
ցանաց մերոց բարերարու
թիւն իւրով: Մենակալ տը
անձ մեր կեցո՛ւ և ողորմեսց:

Մ. զԹ. ք:

Խաղաղութիւն քով Հոգիդ
սք Մ. Ծ Ճշմարիտ, որ իմէր
է քան զամ միտս և զխոր
հոգիս. մխիթարեա՛ զան
ձինս ծառայից քոց. ըդու
նելով զաղաչանս մեր. անցո՛
'ի մէջ զցասումն պատուհա
սի յանցանաց մերոց բարե
րարութիւն քով. Մերեա՛ և
լուր մեզ՝ քաւեա՛ և Թող
զմեղս մեր. արժանաւորեա՛
գոհութիւն փառաւորել զքեզ
ընդ Հօր և ընդ Որդոյ
միածնի: Մ. Եմ, և միշտ,
և յաւիտեանս յաւիտենից.
Մ. մէն:

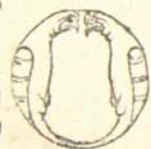
() Եհնեալ Տ՞ր մեր Յո քսե
Մ. մէն:

Հայր մեր՝ որ յերկինս ես:

Հաւատարմ:

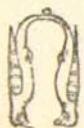
Արդաւորութիւն հասարակաց
աղօթից Սեցերորդ ժամունս
Որ կատարի 'ի դէմս հօր Վ.Ե.
Վ.Ե. 'ի դէմս չարչարանաց և
խաչելութեան Որգւոյն
Վատուծոյ:

ՕՐՀՆԵՐԱ
Հայր սբ Վ.Ե.

Ճշմարտ. ամէն:

Սաղմոս. 50:

Ողորմեաց ինձ ան ըստ
մեծի ողորմութեան
քում. ըստ բաղում գթու
թեան քում քաւեան զանօրէ
նութիւնս իմ:

Վաւել լուսն զիս յանօրէ
նութենէ իմմէ. և 'ի մեղաց
իմոց սուրբ արան զիս:

Օ անօրէնութիւն իմ ես ին
չէն գիտեմ. և մեղք իմ ու

ռաջի իմ են յամենայն ժամ.
Վեզ միայն մեղայ տը. և
զջոր առաջի քոյ արարի:
Որպէս արդար եղիցիս 'ի
բանս քո. և յաղթեսցես 'ի
դատին քո:

Վնօրէնութիւն յղացաւ. և 'ի
մեղս ծնաւ զիս մայր իմ:

Վու տը՝ զճշմարտութիւն սի
րեցեր. զանյայտս՝ և զծած
կեալս իմաստութեամբ քով
յայտնեցեր ինձ:

Յօշեան յիս մշտեաւ. և տք
եղէց. լուսն՝ և քան զճիւն
սպիտակ եղէց:

Սեւի արան ինձ զցնծութիւն
և զուրախութիւն. և ցնծոս
ցեն ոսկերք իմ տառապիւլք:
Վարձո՛ զերեսս քո 'ի մեղաց
իմոց. և զամ անօրէնութիւնս
իմ ընջեան:

Օւ իրտ սբ հաստեան յիս
ամ. և զհոգի ուղիղ նորո
գեան 'ի փօրի իմում:

Սի ընկենուր զիս տը յերե
սաց քոց. և զհոգի քո տք
մի հաներ յինչն:

Վալ տուր ինձ զցնծութիւն
փրկութիւն քոյ. հողուով պե
տութիւն քոյ հաստատեան զիս:

Ուսուցից անօրինաց զճանա
պարհս քո. և ամպարիշտք
առ քեզ դարձցին:

Փրկեալ զիս յարեմէ անձ, անձ
փրկուիմէ իմոյ. ցնծասցէ լե
զու իմ յարգարութե քում:
Տը եթէ զշրթունս իմ բա
նաս. բերան իմ երգեսցէ

զօրհնութիւն քոյ:

Թէ կամեցեալ էիր զպատա
րագս մատուցանեալք. բայց
դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ
հաճեցար:

Պատարադ. Լ. Տ հոգի խո
նարհ. զսիրտ նք՝ և զհոգի
խոնարհ անձ ոչ տրհամարհէ:
Բարի արա՛ն անձ կամօք քովք
սիօնի. և շինեսցին պա
րիսպքն երուսաղէմի:

Յայնժամ հաճեցիս ընդ
պատարագս արդարութեան.
ուխտից պատարագս հան
ցեն 'ի սեղան քո զոճարակս:
Փառք հօր և որդւոյ:

Եւ Երբ որ Ժաման:

Իսկ անարեցաւ լոյսն անլուսն՝ 'ի
վեցերորդ ժամուրբաթուն՝. ծա
նոյց թէ լոյսն անարեցաւն՝ նրաւ
մայրոյց զլոյսն եղական՝. կախեալ
ըզքէզ մերկ 'ի խաչին՝ քողով ստո
ւերաւրն ծածկէին՝. հերքեա ի
մէնը ըզ ծանրութիւն շարժօղ
դիւին միջօրէի:

Չանձրութե մաքտ աշտն չարն
որ յայսմ ժամու պատերազմի.
զօղեալ յողանց մեր հերքեսցին քոյ
նշանաւ սըբոյ խաչին. ճըշ

մարտութեան քոյ ճանապարհ
զառն յերկնից անկեալ զիտյալն.
մերժեալ 'ի մէնը հանձնեսցէ՝ և
զմէզ լուսով քով վառեսցէ:
Յայն միջօրեայ տուրջիսն՝ ժա
մուս՝ վայելչական աչոց մարմն
ոյս՝. ներտիւք գաղտնեաց մի՛ խո
ցիցուք՝ 'ի խաւարէն որ 'ի ծա
ծուկ. շնորհանակի՞ բանակեա
ցին՝ զմեօք բանակըք հրեշտա
կաց՝. որք պարակից մեզ՝ լինե
լով՝ ըզքէզ ընդ հօր փառանք
րելով:

Մաղթանք:

Յամենայն ժամու աղաչանք
իմ այս են. 'ի մեղաց իմոց նք
արա՛ն զիս անձ. և յօտարէն
պահեա՛ն զծառայ քո մարդա
սէր անձ:

Եւ ևս խաղաղութե զՏը
աղաչեսցուք՝ ընկալ կեցո՛ւ և
ողորմեսց:

() Երհնութի և փառք հօր
և Որդւոյ և հոգւոյն սըբ
բոյ: Լ. յժմ, և միշտ և:

Քարոզ մեծ պօհոցն:

Երթուն մտք և անդբօսիւ
խորհրդով. կացցուք միաբան
յաղօթս առաջի Տը մերոյ
և փրկչին Յէ Քրիստոսի:
Հաւատով խնդրեսցուք 'ի
նմանէ զհրեշտակ խաղաղու
թե պահապան անձանց մե
րոց: որ եկեալ բանակեսցէ
շուրջ զմեօք. և աներկն ու

պահեացե զմեզ յամ հրեղէն
նեախց սատանայի: որ Թռչի
'ի տաճէ յիրաց խաւարայն
գնացից. 'ի գայթակղութե
դիւնն 'ի հասարակ առուր:
յորմէ զգուշութե պահելով
աղօթիւք և բարեխօսութե
ամենից սրբոց: Շնորհեսցէ
մեզ մարդասէրն ած կեալ
առօրինութե 'ի փրկութիւն
անձանց մերոց 'ի պատիւ և 'ի
փառս կենդանացուցիչ անո
ւան իւրոյ. յոյս հաղորդու
թե ընկալցուք 'ի յայտնու
թե միածնի Որդւոյն ԱՅ.
կերպարանակից առնել զմար
մին խոնարհութե մերոյ. ըստ
նմանութե մարմնոյ փառաց
իւրոց: Ստան զի զայս խոս
տացաւ սիրելեաց իւրոց. ճշ
մարիտն ԱՅ ԶԱՐԱՆՍ՝ ՏԻ
մեր կեցո՛ և ողորմեաց:

Օ Ժամն և զառաջակա օրս:

Օ հրեշտակ: Օ քաւու:

Օ սրբոյ խաչի: յաւ և սա:

Օ անձնս մեր: Ողորմեաց:

Բղօթք:

Օ գեցո՛ մեզ ՏԻ ԱՅ մեր
զգէն արդարութե. զօրա
ւոր և յալթօղ լինիլ ընդ
դէմ սատանայական պատե
րազմաց. և զամենայն հրե
ղէն նեոս նորա շիջուցանե

լով. անկասկած լիցուք յի
րաց խաւարայն գնացից 'ի
գայթակղութե դիւնն 'ի հա
սարակ առուր զգաստացելք
վայելչական. Թողնջեամբս.
առաքինութե կացցուք 'ի
փրկութիւն անձանց մերոց. 'ի
պատիւ և 'ի փառս սրբոյ եր
րորդութեանն: ԱՅԺԱ, և
միշտ, և յաւիտեանս յաւի
տենից: ԱՄէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Երկնաւոր խաղաղութեդ
քով, պարսպեալ պահեա՛ն
զանձնս մեր՝ ՏԻ զօրութեց:
Սոգի դու ես ԱՅ խաղա
ղութեան. և բաց 'ի քէն
զայլ որ ոչ դիտեմք. և զա
նուն քո ամենազօր կարգամք
յօգնականութիւն անձանց մե
րոց: Սայեաց յերկրպագու
թիւնս մեր. և ուսո՛ մեզ առ
նել զարդարութիւն ճշմարտու
թեան: Եւ դոհութե փա
ռաւորեսցուք զհայր և զՈր
դի և զսբ հոգիդ: ԱՅԺԱ:
ՏԻ մի յիշեր զմեզս մեր զա
ռաջինս. վաղվայեսցէ առ
մեզ ողորմութիւն քո ՏԻ.
զի աղքատացաք յոյժ:

() Դնեա՛ մեզ ԱՅ փրկիչ մեր.
վս փառաց անուան քոյ:

ՏԻ փրկեա՛ զմեզ՝ և քաւեա՛ն
զմեզս

զմեղս մեր, վն անոճան քոյ:

Վարող:

Սն հիւանդաց և նմ վշտացեւոց. աղաչեցուք զփրկիչն մեր Վն. զի ողորմիցի ըստ մեծի ողորմութե իւրոյ. և բժշկեացէ զախտս և զհիւանդութիս հոգւոց և մարմնոց ծառայից իւրոց. և կատարեալ առողջութիւն հասուցէ զամենեւեան 'ի մշտնջենաւոր և յանախտ կեանն: Որ առաքեցաւ 'ի հօրէ 'ի բժշկութի աղգի մարդկան՝ միածին Որդին Մ. Ե. Տ. մեր և Փրկիչ Զն Վն կեցո՛ւ և ողորմեաց:

Ղ. Զ. Թ. Բ.

Փարատեա՛ զցաւս և բժշկեա՛ զհիւանդութիս 'ի Ժողովրդենէ քումմէ Տ. Մ. Ե. մեր. և շնորհեա՛ ամենեցուն զկատարեալ առողջութիւն. նշանաւ ամենայտղթ խաչիւ քով. որով բարձեր զտկարութի աղգի մարդկան. և դատապարտեցեր զմշտմէն կենաց և փրկութեան մերոյ: Վու ես կեան մեր և փրկութի. բարեբաւր և բազում ողորմ նծ. որ միայն կարող ես թողուլ զմեղս՝ և մերժել զախտս և զհիւանդութիւնս

Վմիչ. Երում յայտնիք ենպէտք կարեաց մերոց. պարգեւեալ զեւրբ բարեաց՝ պարգեւեալ զառատ ողորմութիւն քո 'ի վն արարածոց քոց՝ ըստ իւրաքանչիւր պիտոյից. յորոց հա նապաղ փառաւորեալ գովի ամենասէր Երրորդութիւնդ: Մ. Ե. Ե. և միշտ, և յաւի:

Յիշեա Տ. և ողորմեա:

Վարեբար և բազում ողորմ:

Սաղմոս. 40:

րանի՛ որ խորհի զաղքատն և զանանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա նոր:

Տ. փրկէ զնա՛ և կեցուցանէ. երանելի առնէ զնա 'ի վն երկրի. և ոչ մատնէ զնա 'ի ձեռս թշնամեաց իւրոց:

Տ. օգնական է նմա՛ 'ի մահիւն ցաւոց իւրոց. և զամենայն անկողինս նորա դարձուցանէ 'ի հիւանդութենէ նորա:

Ես ասացի Տ. ողորմեաց ինձ. և բժշկեա՛ զանձն իմ. զի ես մեղայ քեզ:

Որ բնակեալէ յօգնութեան բարձրելոյն. ընդ հովանեաւ Մ. Ե. յերկինս հանդիցէ:

Ես ասացի Տ. ընդուձօղ իմ ես դու. արարէն իմ Մ. արար

տծ՝ և ես յուսամ 'ի նա:
'Եւ փրկեսցէ զիս յորոգայ
Թէ որսողին. և 'ի բանից
խռովութեան:

'Ի Թիկնամէջս իւր ընկալցի
զքեզ. 'ի հովանի Թեոց նո
բա յուսացիս:

Այ զզէն շուրջ եղիցի զքե
Ճամարտութիւն նորա:

Այ երկիցես դու յերկեւոյն
գիշերի. և ոչ 'ի նեւտէ՝ որ
Թուչի 'ի տունէ:

Յերէ որ շրջի 'ի խաւարի.
'ի գայթակղութէ դիւնին 'ի
հասարակ աւուր:

Անկցին 'ի կողմանէ քումմէ
հաղարբ. և բիւրբ ընդ ալմէ
քումմէ. և առ քեզ ինչ ոչ
մերձեսցին:

Իայց միայն աչօք քովք հայ
եսցիս դու. և զհատուցումն
մեղաւորաց տեսցես. զի դու
տը յոյս իմ ես:

Օ բարձրեալն արարեր քեզ
ապաւեն. ոչ հասցին առ
քեզ չարք՝ և տանջանք ոչ
մերձեսցին 'ի յարկս քոյս:

Հրեշտակաց իւրոց պատո
ւիբեալէ վասն քոյ. 'ի պա
հել զքեզ յամենայն ճանա
պարհս քոյ:

Ի բազուկս իւրեանց ընկալ
ցին զքեզ. զի մի երբեք հար

ցես զքարի զոտն քո:
'Ի վերայ ի խից՝ և քարբից
գնացես դու. և առ ոտն կո
խեսցես զառիւծն՝ և զվի
շապն:

Բանդի յիս յուսացաւ և
փրկեցից զնա. հովանի եղէց
նմա՝ զի ծանեաւ զանուն իմ:

Ապրդացէ առ իս՝ և ես
լոճայց նմա. և առ նմա եղէց
'ի նեղութեան:

Փրկեցից՝ և փառաւոր արա
րից զնա. երկայն աւուրբք
լցուցից զնա. և ցուցից նմա
զփրկութիւն իմ:

Փառք հօր և Որդւոյ և
հօգւոյն սրբոյ: Ի յիմ, և
միշտ, և յաւիտեանս յաւի
տենից: Ի մէն:

Բարող:

Եւ ևս խաղաղութեան. ըզ
տը աղաչեսցուք:

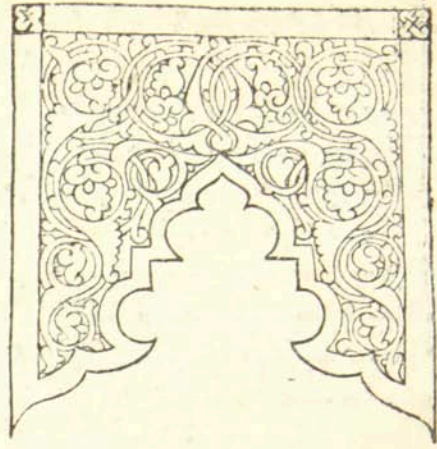
Խնդրեսցուք հաւատով 'ի
հօրէ վասն քաւութե մե
ղաց. և Թողութեան յանցա
նաց. փրկելոյ զմեզ 'ի վշտաց
և 'ի նեղութեանց. ի լանեղոյ
'ի վերայ մեր ողորմութեան
և գթութեան Տեառն Ըս
տուծոյ ամենակալին, կեցո՛
ւ ողորմեաց:

Լ. զօթբ:

Հայր գթութեց և Լ. ծ ա
մենից մխիթարութեանց. որ
մխիթարես զմեզ յամի նեղու
թէ մերում. լուր և այժմ
ձայնից ուղատանաց ծառայ
ից քոյ. ընդունելով զաղա
ջանս մեր. անցո՛ր ի մէջ զցա
սումն պատուհասի յանցա
նաց մերոց բարեխօսութե՞դ
քով. Լ. երես և լուր մեզ՝
քաւեան և թող զմեզս մեր.
արժանաւորեան գոհութե՛ք փա
ռաւորել զքեզ ընդ որդւոյ.
և ընդ սրբոյ հոգւոյդ.
Լ. յժմ, և միշտ, և յաւի
տեանս յաւիտենից. Լ. մէն:

Օրհնեալ Տէր մեր Յս. քս:
Լ. մէն.

Հայր մեր՝ որ յերկինսդ ես,
սուրբ եղիցի անուն քո. ե
կեսցէ արքայութիւն քո՝ եղի
ցին կամ քո, որպէս յերկինս
և յերկրի. Օ հաց մեր հա
նապազորդ տուր մեր այսօր.
և թող մեզ զպարտիս մեր՝ որ
պէս և մեք թողումք մերոց
պարտապանաց. և մի տանիր
զմեզ ի փորձութիւն. այլ
փրկեան զմեզ ի չարէն. Օ ի
քոյ է արքայութի և զօրութի
և փառք յաւիտեանս: ամեն:

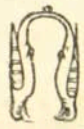
Երգաւորութիւն հասարակաց
աղօթից Խննբորդի ժամուն:
Որ կատարի ի դէմն Որդւոյն
Լ. ստուծոյ: Լ. յլ և մահճան
և բանականի հոգւոյն աւանդ
մանն:

Րհնեալ
Որդիդ սբ Լ. ծ

Ճմարիտ. ամեն:

Սաղմոս. 50:

Ղորմեաց ինձ ան ըստ
մեծի ողորմութեան
քում. ըստ բազում գթու
թեան քում քաւեան զանօրէ
նութիւնս իմ:

Լ. աւել լուս զիս յանօրէ
նութենէ իմմէ. և ի մեղաց
իմոց սուրբ արա՛ զիս:

Օ անօրէնութիս իմ ես ին
ձէն գիտեմ. և մեղք իմ ա
ժի

աւ

առաջի իմ են յամենայն ժամ:
 Բեզ միայն մեղայ ւոր. և
 զչոր առաջի քոյ արարի:
 Որպէս արդար եղիցիս 'ի
 բանս քո. և յաղթեսցես 'ի
 դատիլն քո:

Ինօրէնութիւն յղացաւ. և 'ի
 մեղս ծնաւ զիս մայր իմ:
 Դու ւոր՝ զճմարտութիւն սի
 րեցեր. զանցայտս՝ և զծած
 կեալս իմաստութեամբ քով
 յայտնեցեր ինձ:

Յօղեա՛ յիս մշտեալ. և սբ
 եղէց. լուա՛ և քան զծիւն
 սպիտակ եղէց:

Ի սելի արա՛ ինձ զցնծութիւն
 և զուրախութիւն. և ցնծաս
 ցեն ոսկերք իմ տառապեղք:
 Դարձո՛ զերեսս քո 'ի մեղաց
 իմոց. և զամանօրէնութիւնս
 իմ ջնջեա՛:

Օսիրտ սբ հաստատեա՛ յիս
 ւծ. և զհոգի ուղիղ նորո
 գեա՛ 'ի փորի իմում:

Մի ընկենուր զիս ւոր յերե
 սաց քոց. և զհոգի քո սբ
 մի հաներ յինէն:

Ի յլ տուր ինձ զցնծութիւն
 փրկութե քոյ. հոգւով պե
 տութե քո հաստատեա՛ զիս:

Ուսուցից անօրինաց զճանա
 պարհս քո. և ամպարիշտք
 առ քեզ դարձցին:

Փրկեա զիս յարենէ ւծ, ւծ
 փրկութե իմոյ. ցնծասցէ լե
 զու իմ յարդարութե քում:
 Տո՛ եթէ զշրթունս իմ բա
 նաս. բերան իմ երգեսցէ
 զօրհնութիւն քոյ:

Եւ քեզ կամեցեալ էիր զպատա
 րագս մատուցանէսք. բայց
 դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ
 հաճեցար:

Պատարագ Ի՛յ հոգի խո
 նարհ. զսիրտ սբ՝ և զհոգի
 խոնարհ ւծ ոչարհամարհէ:
 Բարի արա ւոր կամօք քովք
 սիօնի. և շինեսցին պա
 րիսպքն երուսաղէմի:

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ
 պատարագս արդարութեան.
 ուխտից պատարագս հան
 ցեն 'ի սեղան քո զուարակս:
 Փառք հօր և որդւոյ:

Եւ քեզ ինկեալ ծառան,
 Չարջարակցեալ քեզ տիւ՛ լու
 սոյ՝ երեւք ժամուք խաւարելոյ՝.
 պայծառացեալ յինն երորդին՝ 'ի
 տիպ լըման մահու ստուգերին՝.
 Զահէդ լուսոյ մեծապայծառ՝ աւ
 անդէցեր. զհոգիդ առ հայր. ուս
 հիւ կըցորդ քեզ Խ՛յերկինս՝ ըզ՝
 մեզ ուղղեա հոգւով քոյիս:

Սանդարամետք սարսէցան զկա
 պեալս հոգիսն արձակեցին՝. զէմք
 'ի վիմէդ պատմուեցան 'ի տապան
 նաց մեռեալք յարեան՝. տարերք
 երկ

երկրի տառանդին. և աշխարհի
սիւնք դողային. ըսմեալքս առ
բեզ պաղատեսցուք՝ զի ընդ ար
դարսնն դամսեցուք:

Յուցեր յայժամ ըսեանցէին՝ և
այժմ մեզ ողորմեսցին. լիւծել
բնութիւնս քե՛ իջեացաւ՝ շնոր
հեա՛ և մեզ լինիլ անցաւ. փոխան
մահո՛ւքդ կենարար՝ կեցո՛ւք զմեզ
տը բարերար. բեզ պաղատիւք
ըստ աւանդակին՝ յիշեա՛ ըզմեզ յօրն
անգիւն:

Սաղթանք:

Յամենայն ժամու աղաչանք
իմ այս են. 'ի մեղաց խնոց տբ
արս զիս տը. և յօտարէն
պահեա՛ զծառայ քո մարդա
սէր տը:

Եւ ևս խաղաղութե՛ դՏՐ
աղաչեսցուք՝ ընկալ կեցո՛ւ և
ողորմեսց:

() րհնութի և փառք հօր
և Որդւոյ և հօգւոյն սըր
բոյ: Եւ յժմ, և միշտ և:

Բարոզ մեծ պահոցն:

Սք սրտիւ և հաստատուն
հաւատով կացցուք միաբան
յաղօթս առաջի ՏՆ մերոյ
և փրկչին: Յի՛ Բրիստոսի:
յիշելով զմեծամեծս նորա.
զանչաի շնորհն, զհամբերու
թիւն կենսատու խաչին. և
զհեղումն ազատեցուցիչ ա
րեան նորա. և զսոցին նմանս՝
որ յայսմ ժամու վն մեր մե

ղաւորացս կրեաց նա. և մեք
զայս տմ զմասաւածելով՝ սըր
բեսցուք 'ի մեղաց. զխոր
հուրդս՝ զբանս՝ և զգործս
մեր, կատարեսցուք զբբու
թի անձանց մերոց, ահիւն
Եւ. Ս'ի յապաղիցիմք խոս
տովան լինիլ նմա զմեզս մեր
և խնդրել զթողութի մեղաց
մերոց. զի մի կորիցիմք անտ
պաշխար՝ զյաւիտենական
կորուստն: Եւ մինչդեռ
ժամանակս 'ի ձեռս է, գոր
ծեսցուք զբարիս 'ի կեանս
յայսոսիկ: () րինակ վարուց
մերոց ունեւով՝ զտմ սքս և
զյաղթող նահատակն. որք
միանգամ 'ի սկզբանէ հաճոյ
եղեն ՏՆ և փրկչին բոլորե
ցունց: Որոց աղօթիւք և
բարեխօսութեն. շնորհեսցէ
մեզ մարդասէրն Եւ զհա
ճոյսն իւր՝ և զօգուտն մեր
խորհիլ միշտ և առնել. և ան
պատում պարգեւացն հա
ղորդս գտանիլ: Օ որ խոս
տացաւ սիրելեաց իւրոց.
Ճմարխան տմ՝ Յս. քս: տը
մեր կեցո՛ւ և ողորմեսց:

Օ ժամս և զառաջակայ օրս
խաղաղութե՛ անցուցանել
հաւատով 'ի տէ խնդրեսցո:
Օ հրեշտա: Օ քաւութի:

2 ժի

Օ սր

Օ սրբոյ խաչ: Աւեստա և վ:
Օ անձինս: Ողորմեսց մեզ:

Բ. 70թք:

ՏԻ զօրութեց՝ որ կամաւոր
մահոճամբ քով 'ի ժամուս
յայսմիկ կենդանացուցեր
զմեզ 'ի մեռելութենէ մեղաց
մերոց. և բեւեռեցեր զինիք
դատապարտութե մերոյ 'ի
խաչին: Աւ շնորհեցեր ա-
զատութի ազգի մարդկան 'ի
ծառայութե ապականութե.

յազատութի փառաց. հեղ
մամբ արեամբդ քով սրբով:
Ի նկատ և այժմ զաղաչանս
մերս. և յաջողեալ մեզ ուղիղ
հաճատով՝ և առաքինասէր
վարուք, կալ յայսմ աշխարհ
հիս, և արժանաւոր լինիլ
յաճիտենական և երկնային
ուրախութեցն ընդ ամ սբս
քո. Աւ գոհանալով փա-
ռաւորել զքեզ ընդ Հօր և
սրբոյ Հոգւոյդ. այժմ և:

Խաղաղութի ամենեցուն:

Բազում ողորմ Բ. 8 և հաս-
տիչ խաղաղութե. հաստա-
տեալ զանձինս մեր քոյով խա-
ղաղութեդ. սրով ունին իւ-
րաքանջիւր կարգի զամ արա-
րածս քո. ուղիղ հրամա-
նաւդ մատակարարելով. վս-
ղի այդ խի է կամ քո. խա-

ղաղական և հոգեւոր սիրով
կալ մեզ առմիմեանս. և սպա-
սել արթուն մտօք յայտնու-
թեան միածնիդ Բ. 5. և
փրկելի մերոյ: Յի քի. ո-
րում արժանաւորք եղիցուք
հանդիպիլ ամպովք ի առաջ
Տն յօդս. զոճարթ երես
կայցուք յաջմէ քումմէ ի
սբս և ընդ սիրելիս անոճանդ
քոյ սրբոյ. և ժառանգես
ցուք զպարաստեալն 'ի սկզ-
բանէ աշխարհէ սրբոց քոց
զարգայութիդ. և ընդ նոսին
գոհանալով փառաւորեսցուք
զքեզ ընդ Հօր և ամենասր-
բոյ Հոգւոյդ: Բ. 1 ժմ, և
միշտ, և յաճիտեանս յաճի-
տենից: Բ. մէն:

ՏԻ մի մատներ զմեզ խաղա-
վասն անոճանդ քոյ սրբոյ.
մի ցբեր զուխտս քո. և մի
իբացեայ առնէր զողորմութի
քո 'ի մէնջ:

Սասն աբրահամու սիրելոյ
քոյ. իսահակայ ծառայի. և
իսրայելի սրբոյ քոյ:

ՏԻ մի մատներ զմեզ խաղա-
վասն անոճանդ քոյ սրբոյ.
մի ցբեր զուխտս քո. և մի
իբացեայ առնէր զողորմու-
թիւն քո 'ի մէնջ:

Վ. Կհայկե տին արբանձանու հայց
մամբ ընկալ ար զաղաչանս: Եւ
ճառային քում սահակայ՝ խնդ
ըրուծովքն ի մեզ գըթա: Իննս
տեսին խառային: Սիրով սըրբոյն
ի մեզ խնայեմ: Եւրեք սըրբեան
երկբ՝ սոցին: Սըրբեա զհոգի
զմիտս և զմարմինս:

Վ. արող:

Վ. զաչեցուք զկենսատու
փրկիչն մեր քս. որ կամաւո
րիւ խաչելու թէն իւրով զա
րարածս փրկեաց. և հեղ
մամբ արեան իւրոյ զթողու
թի շնորհեաց՝ յուսացելոց
իւրոց. ամենակալ արամ մեր
կեցո՛ւ և ողորմեսց:

Վ. զօթք:

Վ. նկեալ առաջի քոյ բարե
րար և բազում ողորմած. և
աղաչեմք ամ սրտիւք մերովք
և խնդրեմք զգթութիւն ի
քէն՝ որպէս խոստացար ծա
ռայից քոց և ասացեր. զամ
զոր ինչ խնդրեցէք հաւա
ստով յանուն Որդւոյ ի հօ
րէ, ասցի ձեզ. Շնորհեաւ և
և այժմ հաւատացելոցս ի
քեզ. և կատարեալ ի բարի
զխնդրուածս մեր. զի ի քեզ
եմք ապաւինեալք՝ և քոյով
առատիւ ողորմութիւն մեթեա
րեալ զմեզ ի կեանս յոյսո
սիկ: և առաջնորդեալ հասո՛ւ

յանճառ երկնից արքայուհի
ի փառաբանութիւն և ի պա
տիւ ամենասրբոյ Երրորդու
թէդ: այժմ, և միշտ:

Յիշեա Տր՝ և ողորմես:

Բարեբար և բազում ողորմ
ութ. քո անմուաց գիտու
թէդ և անբաւ մարդասիրու
թէդ: Յիշեալ զամ հաւա
սացեալս ի քեզ և ողորմես
ամենեցուն: () զնեա և փր
կեալ յւրաքանչիւր վտանկից
և ի փորձութեանց: Վրժա
նաւորեալ գոհութիւն փառաւ
որել զհայր և զՈրդի և
զսբ հոգիդ: Վ. յժմ և:

Սողմոս. 114:

իւրեցի՝ զի լուսնից Տր
զձայն աղօթից իմոց. զի
խոնարհեցոյց զունկն իւր առ
իս. և ես յուուրս իմ կար
դացի առ նա:

Շրջեցան զինեւ երկունք մա
հու. և միշտդ դժոխոց դը
տին զիս:

Օնեղութիւն և զանձկութիւն
գտի. և զանուն Տեառն կար
դացի:

Ս. Տր փրկեա զանձն իմ. ո
ղորմած և արդարէ Տր ամ
մեր՝ ողորմի. և պահէ զոր
ղաց Տէր:

3 ժի

Եւ

Եւ խոնարհ եղէ՝ և նոր կե-
ցոյց զիս. դարձ անձն իմ՝ ի
հանգիստ քո. զի Տէր օգ-
նեաց քեզ:

Փրկեաց զանձն իմ՝ ի մահո՛ւ
անէ. զաչս իմ յարտասո՛ւնաց.
և զոտս իմ՝ ի դայթակղու-
թենէ. հաճոյ եղէց առաջի
տն յերկրին կենդանեաց:

Հաւատացի՛ զոր և խօսեցայ.
և ես խոնարհ եղէ յոյժ:

Եւս ասացի ի զարմանալ ի-
մում. Թէ ամ մարդ սուտ է:

Օ ինչ տաց տրիտուր Տէն.
ընդ ամի՛ զոր և ետ ինձ:

Օ բաժակ փրկութե՛ն ընկա-
լայց. և զանուն Տեառն կար
դացից:

Օ աղօթս իմ տն տաց՝ առա-
ջի ամի ժողովրդեան նորա:

Պատճախն է առաջի տն
մահ օրբոց իւրոց. ո՛ր տը ես
ծառայ քո եմ. ծառայ և որ
դի աղախնոյ քոյ:

Հատեր զկապանս իմ. քեզ
մատուցից պատարագս օրհ-
նութեան և զանուն տեառն
կարդացից:

Օ աղօթս իմ տն տաց՝ առա-
ջի ամի ժողովրդեան նորա.
Ի դաւիթս տան տն, և իմէջ
քոյ երուսաղէմ:

() Եհնեցէք զմեր ամենայն

աղինք. գովեցէք զնա ամե-
նայն ժողովուրդք:

Օ օրասցի ողորմութի՛ն նորա
իլէրայ մեր. և ճմարտու-
թի՛ տեսուն մնացէ՛ի յաւի-
տեան: Փառք հօր:

Սաղթանք:

Հոգւոցն հանգուցելոց Վն
Իժ՝ արա՛ զհանգիստ և զս-
ղորմութի՛ն. և մեզ մեղաճո-
բացս շնորհեա՛ զթողութիւն
յանցանաց:

Վարող:

Եւ ևս խաղաղութեան. ըզ-
մը աղաչեսցուք:

Սան հոգւոցն հանգուցե-
լոց աղաչեսցուք զփրկիչն
մեր Վն՝ զի զնոսա ընդ ար-
դարսն դասիցէ. և զմեզ կե-
ցուցանիցէ շնորհիւ ողորմու-
թե՛ իւրոյ. Վննակալ Տժ
Իժ՝ մեր կեցո՛ւ և ողոր:

Տժ ողորմեա. Գ:

Իղօթք:

Վն Որդի Իժ՝ անոխա-
կալ և բարեգութ գթա՛ քո
արարչական սիրովդ ի հոգիս
հանգուցելոց ծառայից քոց:
Յիշեա՛ յաճուր մեծի գալս-
տեան արքայութեան քոյ:
Իժ՝ արժանի ողորմութե՛ն
քաւութե՛ն, և թողութե՛ն մե-
ղաց. Վաստառեալ պայծա-

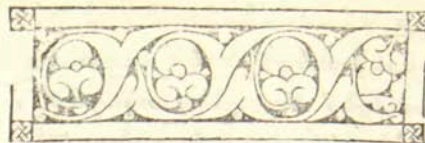
ապցո ընդ սքս քո յաջակող
մեան դասուն։ **Օ** ի դու ես
Տր և արարիչ ամբլն։ դու
տաճոր կենդանեաց և մեռե
լոց։ **Լ**ւ քեզ վայելէ փառք
իշխանութիւն և պատիւ։
Լւ յժմ, և միշտ, և յաճի
տեանս յաճիտենից։ **Լ**մէն։
Օրհնեալ **Տ**ր մեր։ **Յ**ս քս
Նայր մեր՝ որ յերկինս։

Սաղթանք։

Օսաղմոս երգուածին և զա
ղաչանս ընկալցի մարդասէրն
ամբ։ մեր մեղաց և յանցա
նացն թողուծին շնորհեսցէ․
'ի չարեաց փրկեսցէ 'ի մե
ղաց պահեսցէ։ և նմա փառք
յաւիտեանս ամէն։

Օրհնեալ թագաւորութիւն
Նոր և **Ո**րդւոյ և **Ն**ո
դւոյն սրբոյ։

Լւ յժմ, և միշտ, և յաւի
տեանս յաճիտենից։
Լմէն։

Եւամմուռք ըստ կարգի աւուրց
պահոց։ **Տ**օնից **Տ**երունականաց՝ և
ամենից սրբոց։

Որ 'ի **Ն**որէ առաքեցար
փրկիչ և մարմնացար 'ի
սրբոյ կուսէն։ որ վասն մեր 'ի
յերկնից իջեր՝ և լուսաճորե
ցեր զտիեզերս։ զխաղաղու
ծին քո տուր մեզ ամբ։ որ խա
ղաղութեանց ես թագաճոր,
զխաղաղութի և զողորմութի.
որ յամի ես դու կարող մար
դասէր։

Որ ըստ ամի միտս անցանես․
զխաղաղութի քո **Լ**ծ տուր
մեզ։ հանապազ զքեզ աղա
չեմք։

Դ տաճարի սրբոց՝ և յիշա
տակի սրբոց մարտիրոսաց․
զձեռս համբառնալով աղա
չեմք։ բարեխօսութի սոցա և
աղօթիւք․ զկենդանութիւս
մեր խաղաղացո՛ւ ամբ։ որպէս
մարդասէր։

Ոգնաճորք քի՛ որք տանջու
նացանօրինացն համբե բեցիք։
և զմոլութի կռոյն խափանե
ցիք դասաւորեալք ընդ հը
բեշտակս 'ի յերկինս, որք ու
նեք։

պահ

ԴԷ

ԶԷ

Սրտ

Ձգն

նիք զհամարձակութի 'ի քէ.
բարեխօսեցէք կեցուցանել
զանձինս մեր զձեզ աղաչեմք:
Անձին որդի և բանդ անձ,
և անմահ էութի, որ յանձն
առեր մարմնանալ 'ի սրբու
հոյ անձնէն և 'ի միշտ կու
սէն անփոփոխելիդ: մարդ
եղեալ խաչեցար քա ան:
մահո՞ւմք զմահ կոխեցեր.
մինդ 'ի սրբոյ երրորդութեն՝
փառաւորսկից ընդ հօր և սըր
բոյ հոգւոյն, կեցո՞ւ զմեզ:

Յնձայ այսօր, ցնձայ և զո
ւարձայիւր կաթուղիկէ նք:

Յիշատակաւ սրբոյն Ատե
փաննոսի նախավկային քի.
վկայեցելոյ հօր: Ար աղ
թիւք բանայր զերկինս, զոր
փակեաց ագամ. և հրեշտա
կակերպ տեսլամք տեսանէր
զկերպարանն հօր 'ի կերպի
ադամայ. նստեալ յաթու
փառաց: որ զբաղմութի քա
րանցն որպէս զծաղիկս հաճա
քելով. բոլորէր պսակս փոխա
նակ փշոցն և եղեգանն: Աւ
զմարտիրոսական արիւնն խառ
նէր ընդ փրկականի արեանն
քի. հոսեցելոյն 'ի կողէն:

Ասան որոյ գերազանցեալ 'ի
փառս, առաւել քան զմահսքս:
հայցեա՞ւ և մեզ 'ի վերնատուն

դէն զպարգևս կենաց անվախ
ճանից՝ և զմեծ զողորմութի:

Յորովայնէ ընտրեալ սուրբ
ստեփաննոս. յորովայնէ ընտ
րեալ նք ստեփաննոս, վկայ
ճշմարիտ առաքելականի քա
րոզութեցն. որ 'ի վերայ անօ
րինաց քարաձգողացն աղօթե
իւ առ քա ան. մի համարիւր
սոյ զայս մեղս 'ի ձեռն սորին
բարեխօսութեանն շնորհեա

մեզ զմեծ քո զողորմութի:

Անձին առն անգիտակ ըզ
բանն անսկիզբն յղացար. և
զանձն անխմանային ծնար. զան
պարագրելին 'ի գիրկս քոբուր
ձեր: նմա անդադար բարե
խօսեա՞ւ վն անձանց մերոց:

Անձին զքեզ խոստովա
նեալ երկրպագէ եկեղեցի
ուղղափառաց: քանզի ուր
քերօբէքն բաղմաչեայք. և
աթոռք հրանիւթք և վեցթեւ
եանք սերօբէքն նայել ոչ իշ
խէին: կրեցեր անաբմնապէս
զանապականութեն 'ի յարգան
դի քում. ուր ազախին զմոր.
և ծնար ուր զմարդ զանձն բոլո
րից. զմարմնացելուն առ 'ի քէն.
զանձառ զբանն. 'ի փրկու
թիւն աշխարհի և կեանք
անձանց մերոց:

Աղաչեմք զքեզ նք կոյս մա

ստե

ծնն

ծն

ընամ ԲՃածին. բարձրելոյն
զօրութիւն հովանաւորեալ՝
և նբ հոգւոյն եկաւորութիւն
լուսաւորեալ. որ զամ գոյու
թէց զստեղծիւն յղացեալ ծր
նար անձառապէս: մարմնա
ցելոյն առ'ի քէն բարեխօսեա
կեցուցանել զանձինս մեր:

սիմէ

() Երուսիմ այսօր սիմէօն՝
հոգւովն գայր 'ի տաճարն.
երևելով քերօքէիցն վեհա
գոյն. որոյ թւօքն սաւառ
նեալ ճչ իշխէին նայիլ 'ի յա
հեղ փառացն. սա 'ի գիրկս
իւր բարձեալ համբուրեր հա
մարձակապէս՝ և գրգռէր
ոյ զմանուկ. և աղերսելով
հայցէր արձակիլ 'ի խաղա
ղութիւն:

տն

Մնակգբնական բանդ անծ. 'ի
վերջին աւուրս յանձնաւոր
լինիլ մարդ 'ի կուսէն. և առա
րիչդ յաւիտենից. փակեցար
ընդ ժամանակաւ նբ ան սր
բութեց. և անկարօտ մաքրու
թէց. եկիր 'ի տաճարն քա
ռաանօրեայ, զօրինացն կատա
րեցեր զարդարուի. զոր բար
ձեալ սիմէօնի զանպարագրե
լիդ 'ի գիրկս իւր՝ հայցէր. որ
արձակիչդ ես կապելոյ՝ արձա
կեա՛ զիս 'ի խաղաղութիւն:

Ան որոյ ընդ ծերունւոյն սի

մէօնի վերադռչեմք առ քեզ
ան. նբ նբ՝ սբ ան զօրութեց,
լին երկինք և երկիր փառօք
քովք: 'ի փրկութի մեզ քս
ան փառք քեզ:

Արպէս յետ անասէր Թագա
ւորին խրայելի եղեկիայ: յա
րոյց ան զյովսիայ, որ զամ
նայն կռապաշտութիւն 'ի բաց
ընկէց: սոյնպէս և զբարե
պաշտն կոստանդիանոս, որ
զարիտի զմիլումն խափանեց:
և զմծն թէոդոս յարոյց ան
այլն նախանձուն վառեալ.
որք զնբ հոգին հայհոյէին:
Եւ վասն որոյ օրհնեմք զքո
գալուստ՝ զբարեպաշտ Թա
գաւորիդ. 'ի քսէ խնդրելով
զմն զօրորմութիւն:

() օրական և վկայ ճմարիտ՝
քաջ նահատակդ քի սբդ
թէոդորոս. որ փոխանակե
ցեր զմարմինդ ընդ հոգւոյդ
քում փրկանս. և ճչ ածեր
զմտաւ զսպառնալիսն մաքսի
միանոսի Թագաւոր՝ նն. այլ
վերին ազդեցութիւն. դիտե
լով զայրեցումն հոգւոց նց.
վն այնորիկ լուցեր զտաճար
կոց նց: Մորդ՝ 'ի յաղթօղ
'ի պատերազմի տօնօղացս զօր
նահատակութիւն քոյ. բարեխօ
սեա՛ առ ան վն անձանց մերոյ

զօր

ք

Վնալով փառաց քոց 'ի փառս կաթուղիկէ եկեղեցի գիմեալք 'ի սեբաստիայ վերին: ուր Թագաւորեալքն յայ նահատակին, 'ի յամսթ և 'ի քարընկէց յերեսս բան սարկոճին: քաջալերելով զմի մեանս: զի մի լուծեալոք բա ղանեօք անցաճորիս պակասեացի: այլ դողալով առաքի նաբար զինքն ըղերձեալ 'ի յանիւս անձային գանձուցն հողովիցի: աղաղակելով առ քո՝ ընկալ զորդէգրութի ժողովցս մերոյ 'ի յոյս սիրողոց քոց ան փառք քեզ:

դաղ

Ողազարու զննչումն ուղ կանխագէտ յառաջ ասէիր: զի և 'ի բեթանիայ յառաջէիր: զի յարուսցես զսիրելին քո: և քեզ դռնէլով ասեմք օրհնեալ որ գաս 'ի չորջաւանս կամաւ հօր՝ 'ի փրկու թիւն անձանց մերոց:

դաղ

Յորժամ եկեալ կենարարն 'ի գերեզմանն զազարու: յոր ժամ եկեալ կենարարն 'ի գերեզմանն զազարու աճեաաւոր ձայնիւն աղաղակէր ասելով: զազարեարի եկ արտաքս: Իսկ մեռեալն 'ի գերեզմանէն յարեաւ, նոյն ինքն զանմահութեան զպարգևսն

ետ սիրելոյն: և անձային ձայնիւն 'ի գերեզմանէն կոչեաց: վն որոյ և մանկունք եբրայեցւոց ոստովք օրհնէին զանմահ Թագաւորութի քո: օվսաննա օրհնեալէ գալուստ քո: օրհնութի 'ի բարձունս: օրհնեալ որ գալոցդ ես անունմբ ան:

Յնձան երուսաղէմ, և զարծարեալ զառագաստ քո սիօն քանզի ահա Թագաւոր քո քո նստեալ 'ի յաւանակի նորոյ՝ հեղութիւն ցուցանելով գայ մտանէ յառագաստ քո սիօն: և մեք աղաղակեմք, օվսաննայ օրհնեալ եկեալ 'ի յանուն ան: որ ունի զմեծ զողորմութիւն:

Վն յարեաւ 'ի մեռելոց մաս հոճամբ զմահ կոխեաց: և յարութքն իւրով մեզ կեանս պարգևեաց նմա փառք յաւիտեանս սմէն:

Վհաւոր և սքանչելի է խոր յին հուրդ փրկութե մերոյ: որ անսկիզբն 'ի հօրէ անձառաբար մարմնացաւ 'ի կուսէն խաչի համբերելով: և կասմաւոր մահոճամբն իւրով զկենդանութե մեզ պարգևեաց զշնորհս:

Վանզի յարեաւ 'ի մեռելոց յին քո

քա մծ, յաւիտենից արարիչ
 և յարուծի ազգի մարդկան:
 զոր օրհնեն անդադար զինո
 ւորութիւնք հրեշտակաց. և
 ամ զոճարթունք երկնից ընդ
 որս գոչելով ասեմք փառք սոս
 կալի յարութե քոյ տր:

ՏԷ

Հիացան վերնական բազմու
 թիւնքն տեսանելով զքեզ 'ի
 հրեղէն կառս բազմեալ՝ սար
 սեալ ասելն. ո՛վ է սա որդի
 մեալ դայ յեդօմայ. և եկալ
 մտանէ փառք 'ի փառս. տր
 փառք քեզ:

ՏԷ

Որ անպատում յաթոռ նրս
 տիս, և յանմարմնոցն վերօրհ
 նիս. անհասանելի բանդ մծ.
 'ի յերկրի երևեցար ճշմարիտ
 մարդ՝ զանօրէնութեն կատա
 բեալ զխորհուրդ. խաչի և
 մահու համբերեցեր. և զհրա
 շալի զյարութիւնդ քո ցուցեր
 հզօր զօրութիւն: սոյսօր համ
 բարձար փառք 'ի յերկինս.
 և զկուսածին զմարմինդ քո
 հրաշափառապէս լուսազար
 գեցեր: զոր տեսեալ եսայի
 աս. նախաձայնեալ ասէր. ո՛վ
 է սա որ դիմեալ դայ յերկրէ:
 Հիացեալ պետութեց երկ
 նից գոչելն առ միմեանս:
 համբարձէք իշխանք զդրունս
 ձեր 'ի վեր և մոցէ թագա

ւոր փառաց: **Մ**Ե՛ր յամե
 նայնի կարօզդ ես և հզօր.
 շնորհեա՛մ և մեզ հանդիպիլ
 քեզ ամպովք 'ի միւսսանդամ
 քո գալստեանդ. որ միայնդ
 ես մարդասէր:

Ըձ զքեզ խոստովանիմք
 զսք **Տ**ողիդ՝ և երկիրպագա
 նեմք. որ ես պատճառ կենդա
 նութե եղելոցս՝ և խաղաղա
 րար աշխարհի. որ զագիտու
 թի աշակերտացն բազում դի
 տութիւն լցեր. և 'ի հրեղէն լե
 զուս բաժանել անձառելօք
 ցուցար նոյ. աղաղակեմք տր
 խնայեա՛մ և կեցո՛ղ զմզ:

ՏԷ

Որք ծագեցան մեզ յարև
 մտից որպէս զարեգակն. և
 լուսաւորեցին համանգամայն
 զաշխարհս հայաստանեայց:
 փարատեցին զխաւարն անդի
 տութե կռապաշտութե. և
 լուսաւորեցին զամ հոգի հա
 ճատով մծ գիտութե: սոցա
 բարեխօսութիւն **Ք**ս **Ը**ձ.
 պարգևեա՛մ աշխարհի քում
 զխաղաղութիւն. և սնձանց
 մերոց զմեղաց թողութե. որ
 պէս մարդասէր տր:

ՏԷ

Օ յաղթական զձեր զհան
 դէս զոճարձացեալ աօնէ ե
 կեղեցի սուրբ. քանզի սրբու
 թի ստացայք զկուսութի. և

ՏԷ

ի մարմնի զանմարմնոցն ցու
ցիք զհանդէս:

ԿԱՍ Հարսնացեալք Վի երկնա
ւոր փեսային, դստերք վե
րին սիւնի. խնդրեցէք ՚ի քե
զհաշտութիւն. և զմեծ զո
ղորմութիւն:

ՅԵՏ **Օ** յառաջ ընթացութիւն քո
և զկարապետութիւն նոյ բա
նին խափանել կարծելով. որ
ի ձեռն կնոջն զնխաստեղծն
ի գրախտէն արտաքս ընկէց
նա և այժմ զհօգիւսդա՝ ա
նօրէնութիւն բորբոքեալ. և
բազմեցելոցն հերոգիայ՝ զկա
քաւս օտից աղջկանն հա
ճոյացոյց. զի զբոյր հասոցե
զգլուխ: որ զամենեցուն ձեռ
նադրեցեր զգլուխն զՎ.ս.
Բ.ՅԼ դու որ յանապատե
բարբառոյ ձայն. գոչեա՛ յո
րում ձեռնադրեցեր. պար
գէւել զխաղաղութիւն և զմեծ
զողորմութիւն:

ՏԲ որ հիմնեցուցեր զեկեղե
ցի քո ՚ի վր լիմին **Ո**ւտրոսի.
և կարգեցեր ՚ի սմա առա
քեալ՝ և մարգարէս՝ հո
վիւս՝ և վարդապետս առ ՚ի
հաստատութիւն սրբոյ. և
ճգնութեամբ վկայից զԹշնա
մին սորա վանեցեր, ՚ի խաղա
ղութեան զսա պահեա՛ առ

տոճած որպէս մարդասէր:
Լ.Ուրբեալք և վկայք քե
նոյ. ամենակալի հոգւոյն զօ
րութիւն զամենեսեան ընդ
հանուր յորդեգրութիւն կե
նաց կոչելով միասնական նբ
Լ. Երրորդութեանն յորդորե
ցին երգել զփառս ՚ի յաճի
տեանս. ամէն:

Օ հայրապետականն զարդա
րեցեր աթոռ ՚ի յերկրի.
առաքելական առեր զպատիւ
յերկնօլստ, ծառայ Վ.Բ.
ով երանելիդ ՚ի հարս սուրբ
հայրապետ: քանզի քո վար
դապետութեդ սերմունք բա
րեպաշտութեանն բուսուցին
հակս, ուրախութիւն պտուղ
հատուցանելով. և հաճատա
ցելոցս զիրկութիւն շնորհե
լով: վասն որոյ բարեխօսեա՛
առ նոր վսնձանց մերոց:

Օ խաղաղութիւն շնորհեա՛ **ԵԿԵ**
եկեղեցւոյ քում սրբոյ. զխա
ղաղութիւն և զանշարժու
թիւն ՚ի Թշնամիաց պատերազ
մէ. և հաստատեա՛ ՚ի մի հա
ճատ զկաթուղիկէ եկեղեցի.
զքեզ խոստովանիմք **ՏԲ. և**
Լ. Ժ կեցո՛ զմեզ:

Լ. Երևի ՏԲ այսօր աշակեր
տացն ՚ի Թափօրական լերինն.
և աշակերտացն զարհուրելք

աղաղակէին ստեղծ. արած
ցուք երես տաղաւաբս: մի
տն և մի մօսխի' և մի եղիայի:
Եւ մեք բանաւոր հօտս եր
գեմք ընդ քո ճշմարտ վկայ
իցդ. առաքեալ' ի մեզ զլոյս
քո շնորհացդ. 'ի քոյ միւսան
գամ գալստեան և կեցո՛ւ:

ԽԷ Եւ աշի պատուական ամե
նայազթի խօսչի քոյ անխանիմք
երկրպագելով' և խնդրեմք
զթողութիւն յանցանաց մե
րոց: քանզի սովաւ բարձեր
զդատապարտութիւն ազդի
մարդկան: Եւ այժմ վասն
սրբոյ տօնայնոյ քոյ նշանի շնոր
հեա՛ զերկնային զխողաղու
թիւնդ ամի աշխարհի:

ՄԵ Եւ յօր ահաւոր ձայնք որոտ
ման հնչեցին յերկնից 'ի յեր
կիր, կոչելով յորդէգրութի
զձեզ որդիք սիօնի. հաստա
տութիւն հաւատոյ և պոր
ծանք եկեղեցւոյ. որք ցօղով
արեան ձերոյ՝ մաքրեցեք
զտիեզերս յանօրէն կառապաշ
տութեց: Եւ քո հայցեցէք
'ի Բէ զբաւութիւն տօնա
ղացս անոռն ձերոյ. մաղթա
նօք սոցա՛ տր' խնայեալ' 'ի փրկ
կեալ քո ժողովուրդս. որ մի
այնդ ես մարդասէր:

ՏԵ Օ որ օրհնեն անլուելի ձայ

նիւ. իմանալի զօրութիւնք՝
երկնաւոր նահապետութիւնք.
հրեշտակք՝ և հրեշտակա
պետք: աթոռք՝ և տէրու
թիւք. իշխանութիւնք՝ և պե
տութիւնք. սերօքէք և քե
րօքէք, զամենամբ զԵրրոր
դութիւն և զմի Թութի:

Եւ յօր երկրաւորս եկեղե
ցւոյ քահանայապետութիւն
ցծայ հրաշափառապէս՝ զերկ
նաւոր քահանայապետութեցն
կատարելով զտօնախմբութե
տօնս: անմարմնական դասուց
հոգեզինսցդ՝ մարմնականքս
և հողեղէնքս. Ո՛վ սբ դաբ
րիել և միքայել մեծք հրեշ
տակապետք բարձրելոյն. որք
կայք առաջի աթոռոյ Թ
ութեանն. անդադար բարե
խօս լերութիւն մեր առ Տր.
վերաբերել զամենեսեան Է
ձեզ յերկնից արքայութիւն.
և միաձայն բարբառով եր
գել զփառս:

Պրիգոր սուրբ քահանայա
պետ՝ որ զհաւատս ուսու
ցեր. և զբանակս դիճացն
հալածեցեր. մարդկան ու
սուցեր քարոզել զԵրրոր
դութիւնն, պաակեցար յար
քայութեանն: արդ՝ բարե
խօս լեր առ տր' վն մեր:

Վարդ:

Եւ Լս խաղաղութե՛ն զՏԻ
աղաճեսցուք: ընկալ կեցո՛ւ և
ողորմեաց:

() Բհնութի և փառք հօր
և Որդւոյ և հոգւոյն սըր
բոյ: Այժմ, և միշտ, և:
Խաղաղութի ամենեցուն:

Խառք:

Բւետեաց: Ժննդեան: տն ընդ ա-
ռաջին: վարդափառին: վերափոխ
ման: և ամ տօնից ամ-ածնին:

Ճաշու փոխն այս է:

Ա՛նծացուսցէ անձն: և այլն:

Բղոհացին: Ժողկաղարդին: հո
գւոյ գալստեան: խաչի: եկեղեցւոյ
և ամ կիւրախէից: Ճաշու փոխն
այս է:

ՏԻ Թագաւորեաց վայելչո՛ւ:

Օտակէն մինչև ՚ի հոգւոյ դա-
լուստն, այս է Ճաշու փոխն:

Վոլեա՛ն երուսաղէմ՝ զտր:

Բժսրբոց տօնից: Ճաշու փոխն:

Աերեցի զի լռիցէ ամ զձայն:

Շաբաթապահոց յորս տօն չտօ
նի: և ամ դէշի և ուրբաթի: յորս
պահք լինի, Ճաշու փոխն այս է:

() Բհնեցէք զտր ամ ազին:

Եւ ապայ ասի շարական ըստ տօ
նից պատշաճից:

Եւ ասի Ա՛ն ձե՛, ըստ պատշաճի
աւուրն որում կարգն է:

Սուրբ Բժ, Վս որ:

Երեցս կրկնեա՛ւ:

Վարդ:

Եւ Լս խաղաղութե՛ն զտր:

Ասն խաղաղութե՛ն ամենայ

նի աշխարհի: և հաստատու
թեան սրբոց եկեղեցւոյ զտր
աղաճեսցուք:

Աս ամենից սրբոց և ուղղա
փառաց եպիսկոպոսաց զտր:

Ասն հայրապետին մերոյ
տն (այս անուն) կենաց: և
փրկութե՛ն հոգւոյ նորին զտր:

Ասն վարդապետաց քահա
նայից՝ սարկաւազաց՝ դրպ
րաց, և ամենից ուխտի ման
կանց եկեղեցւոյ, զտր:

Աս բարեպաշտից Թագաւո
րաց: և ամասիրոց իշխա
նաց՝ զօրավարաց՝ և զօրաց նո
ցին: զտր աղաճէ:

Աս հոգւոցն հանգուցելոց: և
որք ճշմարիտ և ուղիղ հաճա
տով ՚ի քս ննջեցին: զտր:

Եւ Լս և վս միաբանութե՛ն
ճշմարտի և սրբոյ հաճատոյս
մերոյ, զտր աղա:

Օ անձինս մեր և զմիմեանս
տեսուն Բստուծոյ ամենա
կալին յանձնարասցուք:

Ողորմեաց մեզ տր ամ մեր՝
ըստ մեծի ողորմութե՛ն քում:
ասասցուք ամենեքեան միա:

Աղթանք:

Օ ի ողորմած և մարդասէր
ես ամ գորով: և քեզ վայ
ելէ փառք իշխանութիւն և
պատիւ: Այժմ, և միշտ:

համ

Համբարձման ճաշու սղմս կցորդ։

Համբարձաւ անձ օրհնու։

(Օ)ս փս հարէք ամ, և այլն։

Հոգւոյ գալստեան՝ ճաշու սաղմոս կցորդ։

Հոգի քո բարի. առաջնոր։

Տը լուր աղօթից, և այլն։

Տապանակին, ճաշու սղմս կցորդ։

Լ'րի անձ 'ի հանգիստ քո։

Յիշեալ անձ զդաւիթ, և այլն։

Սարգսլառին, ճաշու սաղմոս կցորդ։

Տը ով կացցէ 'ի խո, և այլն։

Սերափիոսման Լ'ծածնին. ճաշու սաղմոս կցորդ։

Լ'րի անձ 'ի հանգիստ քո։

Յիշեալ անձ զդաւիթ, և այլն։

Սուրբ խաչին. ճաշու սաղմոս կցորդ։

Կշանեցաւ առ մեզ լոյս

Դիւանդալ իմում լու, և այլն։

Շողակաթին՝ և այլոց եկեղեցեաց տօնի. ճաշու սաղմոս կցորդ։

Լ'ծ զհիմունս էարկ նմա։

Ս'եծ է անձ և օրհն, և այլն։

Լ'ետեաց անձածնին. ճաշու սաղմոս կցորդ։

Տը տացէ զբան, ոյք աւե։

Յարիցէ անձ և ցր, և այլն։

Ն'նդեանն Վ'ի. ճաշու սաղմոս կցորդ։

Տը ասաց ցիս ո՞րդի իմ ես։

Լ'նդէր խառով ցան, և այլն։

Վ'առանձնօրեայ գալստեանն Վ'ի ճաշու սաղմոս կցորդ։

Տեւին անձ ծաղի երկրի։

(Օ)րհնեցէք զանձ օր, և այլն։

Ս'եծ է ողորմեանն. որ է ծաղիկ զարդն. ճաշու սաղմոս կցորդ։

Լ'երինք ցնծուցեն առաջին։

(Օ)րհնեցէք զանձ օր, և այլն։

Հասարակաց կիւրակէից. ճաշու սաղմոս կցորդ։

Վ'եզ վայելէ օրհն, և այլն։

Հրեշտակապետաց. ճաշու սաղմոս կցորդ։

Ս'արար զհրեշտակս իւր։

(Օ)րհնեալ անձն իմ, և այլն։

Լ'ապրիլից և մարգարէից. ճաշու սաղմոս կցորդ։

Լ'նդ անձ երկիր ել բարբա։

Լ'երկինք պատմեն, և այլն։

Հայրապետաց՝ և վարդապետաց. ճաշու սաղմոս կցորդ։

Վ'ահանայք քո զգեցցին։

Յիշեալ անձ զդաւիթ, և այլն։

Համօրէն մարտիրոսաց ճաշու սաղմոս կցորդ։

Պատուական է առաջին անձ։

Հաւատացի զոր և խօ, և այլն։

Ս'եսեդիք ճաշու յինանցն. զինն գործոցն. 'ի դէն սկսեաց։

Վ'ովեալ եկմ զանձ. և այլն։

Լ'արձր արարէք զանձ անձ։

Տը թագաւորեաց բա, և այլն։

Տեսին անձ ծագք երկրի։

(Օ)րհնեցէք զանձ օր, և այլն։

Լ'ծ ողորմեաց մեզ՝ և օրհն։

Նեաց զմեզ. և այլն։

Վ'եզ վայելէ օրհն, և այլն։

բ'ի

Բեզ վայելէ օրհնութիւն
 անձ 'ի սիօն. և այլն:

Սեւեդիք ճաշու շաբաթապա
 հոց. նախքան զգիրգն:

Մարտիոյ թիւ քո արքայու:

Նաւատարիմ է ան յամի:

Լրկերպագից 'ի տաճար:

Պարծեացին 'ի քեզ սիրէ:

Սեցո՛ զժառայ քո անձ իմ:

Ողորմեաց ինձ անձ ան:

Սարձր արարէք զան անձ:

Տր թագաւորեաց բարկաց:

Տեւին ամ ծագք երկրի:

(Օրհնեցէք զան յօրհնու:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Պարձո՛ զիս անձ 'ի մեղաց:

Ողորմեաց ինձ անձ ըստ մե:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

(Օրհնեցէք զան յամ ժամ:

(Օրհնեցէք զան յօրհնու:

(Օրհնեցէք զան և օրհնե:

(Օրհնեցէք զան մե օրհն:

Տր անձ մե օրհնեալ. օրհ:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

Սեւեդիք ճաշու աղցից:

ԲԶ Լկայք ցնծասցուք 'ի օր:
ԲԶ Լարդեցէք ան զերդ նորեր:
ԵԶ Բարձր արարից զընտրեալն:

Բէլուիա աղցից կիւրակեց:
 Բղաղակեցէք առ օր ամ:
 Օ փոխն լիապէս ասա:

Բէլուիա ճաշու Գարութեան
 ըստ ձայնի:

աճ Գու յարուցեալ գթասցիս:
կամ Թադաւոր մեծ 'իվր ամ:
ակ Օրհնեցէք զօր յօրհնու
 թի նոր. օրհնու:

ԲՃ Օտիս հարէք ամ հեթա:
կամ Բճ դու դարձեալ կեցուս:
ԲԿ Բրի օր ան իմ 'ի հրամա:
ԳՃ Ուրախ եղև ինչ յարարիչ:
ԳԿ Լկայք և տեսէք զգործս:
ԴՃ Հաճեցար օր ընդ երկիր:
ԴԿ Գարեալ ան և ցրոճեցան:

զատկին Հասեալ կային ոտք մեր:
նորերկ Գովեա եկմ զօր. և օրհն:

Բէլուիա համբարձմանն Վ.Ի.
 ըստ աւուրցի:

ԵԶ Համբարձաւ ան օրհնութ:
ԴԶ Համբարձաւ ան օրհնութ:
ԶԲ Համբարձաւ ան օրհնութ:
Կրկ Գովեա եկմ զօր. և օրհն:
ԲԶ Գովեա եկմ զօր. և.
ԴԶ Տր 'ի զօրութի քում ուրա:
ԴԶ Տր ով կացցէ 'ի ետրանի:
ԵԶ Համբարձէք իշխանք զգ:

Համբարձէք իշխանք զգր:
 Համբարձէք իշխանք զգր:

Բէլուիա ճաշու սրբոյ հոգւոյն
 գալստեան:

Ողորմութ ան լիեղև երկիր
 և բանիւ տեսառն եր:

Ձայն ան 'իվր ջուրց և ան:

Ու իւղ զի իջանէ 'ի գլուխ:

Գնացք գետոց ուրախ առ:

Հոգի քո և բարի առաջ:

Իշեա տր զգաւթ և զա:

Իմբարձան դետք տր. և:

Բէլուիա Տապանակին:
 Բրի տր 'ի հանգիստ քո գո:

Բէլուիա ճաշու, այլակերպու
 թեանն Վ.Ի. որ կոչի վարդա
 վառ:

Բմպ լուսաւոր հովանի լի
 նէր նց ձայն եղև յամպոյն որ
 ասէ, դա է որդի իմ սերելի
 ընդ որ հաճեցայ:

Բարձրութիւնք լերանց նրէ,
 նորա է ծով և նա:

Վո են երկինք և քո է եր:

Բէլուիա ճաշու նաւակատեաց
 խաչի և եկեղեցւոյ:

Սիրեաց տր զսիօն և ընտր:

Տուր զզօրութի ծառայի:

Ետուր երկիւղածաց քոց:

Սիրեաց տր զսիօն և ընտ:

Տր սիրեցի զվայելչութի:

Ու սիրելիք են յարկք քո:

ԺՂ Ետուր

զբ Լատուր երկիւղածաց քոյ:
 շբ Ո՞ր փրկեցան սիրելիք քո:
 եկե Հիմունք նր'ի լեառն սբ:
 եկե Փառաւորէն խօսեցաւ վն:
 եկե Տր ու կացցէ 'ի խորանի:
 իշի Եւ շանեցաւ առ մեզ լոյս ե:

Բլէլուիա ճաշու, վերափոխման
 ամօժմանն. Թ աւուրն:

կրկ Բ. յօր ծնաւ որ 'ի հօրէ յա
 ռաջ քան զյաւիտեանս որ
 դին. որ է օժեալ տր'ի քա
 ղաքի դաւթի: 'ի վայելչու
 Թիւն սրբոց քոց յարգանտէ
 յառաջ քան զարուսեակ
 ծնայ զբեզ:

բշի Ուրախ լեր բերկրեալդ տր
 ընդ քեզ. օրհնեալ ես դու
 'ի կանայս և օրհնեալ է պը
 տուղ որովայնի քոյ:

գշի Ուրախ լիցին երկինք և ցն:
 Բլէլուիա ճաշու, աւետեաց Բ
 տրւածնին:

Ուրախ լեր բերկրեալդ տր
 ընդ քեզ. օրհնե:

Բլէլուիայք ճաշու ծնդեան.
 ըտտ աւուրց:

Ճգդ Հողին սբ եկեացէ 'ի բեզ. և
 զօրութի բարձրելոյն հովա
 նասցի բեզ:

Բ. յօր ծնաւ որ 'ի հօրէ:
 Հողուով սրբով զօրացեալ
 սբ ստեփաննոս. և ընտրեալ

յորովայնէ՝ ճշմարիտ վկայ:
 սիրող և առաքեալ առաքո
 ղին. 'ի Քէ ընկալար զո
 Հարթնոյն զպսակն:

Կարապետն յօհաննէս զար
 հուրեալ 'ի յորովայնէ յորո
 վայն երկրպագէր. սպասա
 ւոր եղև բանին Բ. Եւ լո
 ւեալ զահաւոր զճայնն. աղա
 ղակէր ասելով, ահա գառն
 Բ. Եւ որ բառնայ զմեզս աշ
 խարհի:

Ուրախ լեր բերկրեալդ տր.
 Դու մանուկ մարգարէ բա:
 Եւ հան զիս 'ի գբոյ տառա:
 Դու ես քահանայ յաւիտ:
 Եւ դո՛ւ աւ տր դաւթի ճշմ:
 Ուրախ լեր բերկրեալ տր:

Բլէլու ճաշու, քառանօրեայ դա
 լտեանն Ք. 'ի տաճարն:

Տր 'ի տաճար սբ իւրում:

Սեծի ողորման ճաշուն:

Տր ամ մեր երևեցաւ մեզ:

Բլէլու ճաշու հրեշտակապետաց:

Ողորմութիւն տն լի եղև եր:

Յօհաննու կորապետին:

Դու մանուկ մարգարէ բա:

Յօհաննու գլխատմանն:

Կարապետն յօհաննէս զա:

Համօրէն մարգարէից:

Եկեղեցիս օրհնեցէք զամ
 և զտր յողբերացն իլի:

Բ. մ

Բնայն առաքելոց:

Կացողսցես զնս իշխանս Է:

Կամ Բնդ ամ երկիր եւ բարբա:

Գաւթի և Զակոբայ:

Զիշեալ ար զդաւիթ և զա:

Կախաճարցն:

Պատմէ զբան իւր յակօբա:

Գրիգորի լուսաւորին:

Համբերելով համբերեցի:

Հայրապետաց և վարդապետաց:

Բահանայք քո զգեցցին:

Ղգնաւորաց:

Լորանելիք են որք բնակե:

Կուսանաց:

Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ:

Կամ Տարցին Թագաւորի կուսա:

Թագաւորաց:

ՏԻ՛ն զօրութե քուժ ուրա:

Բառասնիցն. և Է, բիւրոցն:

Բնցաք մեք ընդ հուր և ըն:

Սեծի Եշի:

Պատրաստ արարեր առաջէ:

Բյգուց:

Բնդ երեկոյս հանգիցեն լա:

Բէլուհա ճաշու մարտիրոսաց:

ՏԻ՛ սիրէ զիրաւունս և ոչ:

Կամ Փրկութի արդարոց ՚ի տէ:

Կ արծեսցին սքէն փառք:

Կամ Իոյս ծագեաց արդարոց ու:

Բ արծեսցին սքէն փառք:

Բ արդացին արդարք առ:

Բ արդացին արդարք առ:

Բ արդացին արդարք առ:

Ուրախ լիցին ամբն որք յո:

Բարդաբէն ող զարմաւեն:

Բազուիք նեղութիւնք են:

Բստ ընթեռնանի աւետարան ք

պատշաճի. և յետոյ ասի հանգա

նակն Բիկիական:

աւատարք ՚ի մի Բճ,

հայրն ամենակալ, արա

րիշն երկնի և երկրի, երևե

լեաց և աներևութից Բճիմի

ար Ես քս յորդին այ. ծնեալ

յայ հօրէ միածին. այսինքն

համադոյակից հօր. Բճ յայ

լոյս ՚ի լուսոյ. ան ճշմարիտ.

յայ ճշմարտէ ծնունդ. և ոչ

արարած: Բոյնոյ բնութե Է

հօր. որով ամ ինչ եղև յեր

կինս և ի վերայ երկրի. երև

ելիք, և աներևոյթ:

Որ յաղագս մեր մարդկան.

և վասն մերոյ փրկութեան

իջեալ յերկնից. մարմնացաւ

մարդացաւ ծնաւ կատարելա

պէս ՚ի մարիամայ սրբոյ կու

սէն հոգւովն սրբով:

Որով հառ զմարմին հոգի և

զմիտ, և զամ որ ինչէ ՚ի մարդ

ճշմարտապէս և ոչ կարծեօք:

Չարչարեալ, խաչեալ, Թա

ղեալ. յերրորդ առուր յարու

ցեալ. ելեալ ՚ի յերկինս նո

վին մարմնով նստաւ ընդ աջմէ

հօր:

Կալոյ է նովին մարմնովն և
 փառօք հօր 'ի դատել զկենդա-
 նիս և զմեռեալս. որոյ Թադա-
 ւորութեն ոչ գոյ վախճան:
 Հաւատամք և 'ի սբ հոգին
 յանեղն և 'ի կատարելն:

որ խօսեցաւ յօրէնս և 'ի մար-
 դօրէս, և յաւետարանս:

Որ էջն 'ի յորդանան, քարո-
 զեաց զառաքեալն. և բնա-
 կեցաւ 'ի սուրբսն:

Հաւատամք և 'ի մի միայն ի
 հանրական և յառաքելական
 եկեղեցի: 'Ի մի մկրտութի.
 յապաշխարութի. 'ի քաւու-
 թի և 'ի Թողութի մեղաց:

'Ի յարութիւն մեռելոց. և
 դատաստանսն յաւիտենից,
 հոգւոց և մարմնոց:

Յարքայութիւն երկնից, և
 'ի կեանսն յաւիտենականս:

Իսկ որք ասենն. էր երբեմն,
 յորժամ ոչ էր որդի. կամ էր
 երբեմն, յորժամ, ոչ էր սբ հո-
 գի. կամ Թէ յոչ էից եղեն:
 կամ յայլմէ հուրի և 'ի գոյու-
 թի ասեն լինիլ զորդին այ և
 կամ զսբ հոգին. և Թէ փոխոխե-
 լիք են. կամ այլայլելիք. զայն
 պիտիսն նշովէ կաթուղիկէ և
 առաքելական եկեղեցի:

Իսկ մեր փառաւորեսցուք.

որ յառջ քան զյաճիտեանս.
 երկիրպագանելով սրբոյ եր-
 րորդութեն և մի անձութեն:
 հօր և որդւոյ և հոգւոյն սըր-
 բոյ. այժմ և միշտ և:

Վարդ:

Իւ ևս խաղաղութե զսբ:

Իւ ևս հաճատով աղաչեա-
 ցուք և խնդրեսցուք 'ի տէ այ
 և 'ի փրկէն մերմէ յէ քէ 'ի
 Ժամուս պաշտաման և աղօ-
 թից: Օ ի արժանի ընդունե-
 լութե արասցէ. լոճիցէ ձայնի
 աղաչանաց մերոց: Ի նկալցի
 զխնդրոճածս սրտից մերոց.
 Թողցէ զյանցանս մեր ողոր-
 մեսցի 'ի վր մեր: Վրժօք մեր
 և խնդրոճածք յամժամ. միտ-
 ցեն առաջի մեծի տրութե նր:

Իւ նա տացէ մեզ միաբան.
 միով հաճատով արդարութե
 վաստակիլ 'ի գործս բարիս:

Օ ի զողորմութե զշնորհն
 իւր. արասցէ 'ի վր մեր. տրն
 ամենակալ. կեցուցէ և ողոր-

Օ Ժամս և զառաջակայ օրս
 խաղաղութե անցուցանել
 հաւատով 'ի տէ խնդրես:

Օ հրեշտակ: Օ քաւութի:

Օ սրբոյ խաչին: Իւ ևս և:

Օ անձինս մեր: Ողորմեսց:

Վրժօք:

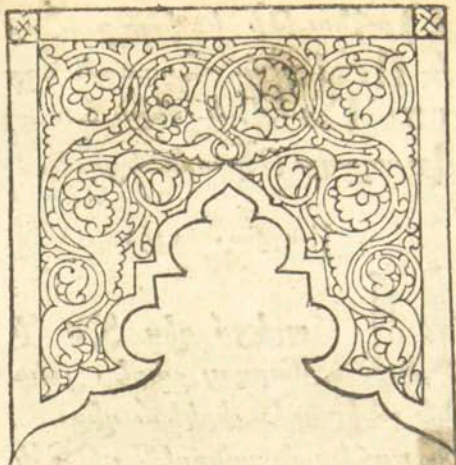
Տր մեր և փրկէ: Յս Վս.

Ո՞ր է խաչին արեւմտեան. ի վրայն իս.
 Ըն հարաւն խաչէն. արար ներդառանքն. Եւ զի զի Մարիամն. վերահանին.
 Եւ ի շիրտ վնասեցոր իւր գրոց Թաւրն.

Խաղաղութիւն ամենեցուն ,

Սաղմոս . 85 :

Սարգաւորութիւնն հասարակաց
աղօթից . յերեկոյի ժամունն :

Որ կատարի 'ի դէմս Որդւոյն
Րտուծոյ : Ո՞ր էջ 'ի խաչէն
և պատեալ պատտառակալաւ եղին
'ի գերեզմանի :

Ս Բ Ո Ւ Ն

կարդացի և լռաւ
ինձ . յերեկոյս 'ի վա
ղորէան և 'ի հասա
րակ աւուր :

Սպասէի այ իմոյ, և ակն ու
նէի կենարարին . որ փրկէ
զճառայս իւր և կեցուցանէ :
Փառք հօր և որ, և այլն :

Բարոզ :

Եւ ևս խաղաղութե՛ն զՏՐ
աղաչեսցուք՝ ընկալ կեցո՛ր և
ողորմեաց :

() Ըհնութի և փառք հօր
և որդւոյ և հոգւոյն :

Սնարհեցո՛ւ տր՝ զունկն
քո՝ և լուր ինձ . զի աղ
քատ, և տնանկ եմ ես :

Պահեա՛ զանձն իմ . զի սք
եմ, փրկեա՛ զճառայս քո
անձ իմ . որ 'ի քեզ յուսցայ :

Ողորմեաց ինձ տր՝ զի առ
քեզ աղաղակեցի զօրհանա
պաղ . ոճրախ արա՛ զանձն ծա
ռայի քոյ՝ զի առ քեզ տր
համբարձի զանձն իմ :

Օ ի դու տր՝ քաղցր՝ և ու
ղիղ ես . բազում ողորմ առ
ամենեսեան՝ որք կարդան
առ քեզ :

Ունկդիր տր՝ աղօթից իմոց .
և նայեաց 'ի ձայն խնդրո՜ւս
ծաց իմոց :

Յաւուր նեղութե՛ն իմոյ կար
դացի առ քեզ՝ և լռար ինձ :

Ոչօր է նման քեզ յանձն տր՝
և ոչօր է որպէս զդործս քո :

Օ ամ ազգս՝ զորս արարեր .
եկեցեան՝ և երկիրսդ ցեն
առաջի քոյ տր . և փառաւոր
արասցեն զանուն քո յաւան :
Մեծ ես դու տր . և առ
նես սրտնչելիս . և դու միայն
ես առ տունս :

Դաւիթ որդեա՛ ինձ 'ի ձայն

պարհի քում. և դնացից 'ի
ճշմարտութեան քում. և ու
թախ եղիցի սիրտ իմ երկն
չիլ յանոճանէ ք մմէ:

Խոստովանեղէց առ քեզ
տր ան իմ. բոլորով սրտիւ
իմով փառաւոր արարից զա
նուն քո յաւիտեան:

Սեծ եղև 'իվերայ իմ ողոր
մութիւն քո' և փրկեցեր
զանձն իմ 'ի դժոխոց ներք
նոց:

Եւ, անօրէնք յարեան 'իվե
րայ իմ. և ժողովք հզօրաց
խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ հա
մարեցան զքեզ ան առաջի
իւրեանց:

Եւ դու տր ան իմ, դեռած
ես' և ողորմած. երկայնամիտ
բազում ողորմ' և ճշմարիտ.
նայեաց առ իս' և ողորմեաց
ինձ:

Տուր զզօրութիւն ծառայի
քոյ. կեցո՛ զորդի աղախնոյ
քոյ. և արա՛ առ իս զնշան
բարութեան:

Տեսցեն ատելիք իմ, և ամա
չեսցեն. զի դու տր օգնեցեր
ինձ' և մխիթարեցեր զիս:

Փառք հօր և որդւոյ և հո:
Փառք քեզ ան փառք քեզ
փառք քեզ յաղաղս ամի:

Եւ ևս խաղաղութե զտր:

() րհնութի և փառք հօր
և Որդւոյ և հոգւոյն սըր
բոյ: Եւստ, և միշտ և:
Խաղաղութի ամենեցուն:

Սաղմոս. 139:

պրեցո՛ զիս Տր 'ի
մարդոյ չարէ. յառ
նէ անիրաւէ փրկես' զիս:

Խորհեցան զանօրէնութի 'ի
սիրտս իւրեանց. զօր ամե
նայն պատրաստեցան 'ի պա
տերազմ:

Սրեցին զլեզուս իւրեանց
ոպ զօձի. և թոյնք իժից
'ի ներքոյ շրթանց նոցա:

Պահես' զիս տր 'ի ձեռաց
մեղաւորի. և 'ի մարդոյ չա
րէ փրկես' զիս:

Խորհեցան խափանել զգը
նացս իմ. թաքուցին ամբար
տաւանք զորոգայթ ինձ:

Եւ արօ ձգեցին յորոգայթ
ոտից իմոց. շուրջ զչաւ
ղովք իմովք եդին ինձ զգայ
թակղութիւն:

Եւսացի տր' ան իմ ես դու.
ունկնդիր տր ձայնի աղօթից
իմոց:

Տր' տր զօրութի փրկութե
իմոյ. հովանի դիտոյ իմոյ յա
ռուր պատերազմի:

Մ'ի մատներ զիս Թոր 'ի ցան
կուծի մեղաւորաց որք խոր
հեցան վասն իմ. ընդ վայր
հարկանել զիս:

Օ ի մի երբէք բարձրացին.
Լ խորհուրդք նոցա մի կա
տարեսցին. վախճան կատա
բածի նց՝ վաստակ շրթանց
իւրեանց ծածկեսցէ զնոսա:
Բրկցես 'ի վերայ նոցա զկայ
ծակունս հրոյ. և կործանես
ցես զնոսա. 'ի տառապանաց
մի կարասցեն կեալ:

Մարդոյ լեզուանոյ մի աջո
ղեսցի 'ի վերայ երկրի. զայր
մեղաւոր, չարիք իւր որսաս
ցեն 'ի կորուստ:

Օ անեայ՝ զի առնէ Թոր զգա
տաստանս աղբատի. և զիրա
ւունս տնանկի:

Բրդարք գոհասցեն զանո
ւանէ քումմէ. և բնակես
ցին ուղիղք առաջի երե
սաց քոց:

Տի կորդացի առ քեզ՝ և
լուր ինձ. նայեսոյ 'ի ձայն
աղօթից իմոց 'ի կարգալ
իմում առ քեզ:

նոյ իմոյ. և դուռն ամուր
շրթանց իմոց. զիմի խոտո
րեսցի սիրտ իմ բանիւք չա
րուծեան:

Դպատճառել զպատճառս
մեղաց՝ ընդ մարդս, որք գոր
ծեն զանօրէնութի. և ոչ ե
ղէց կցորդ. ընտրելոց նոցա:
Խրատեսցէ զիս արդարն ու
ղորմութեամբ՝ և յանդիման
արասցէ զիս. իւղ մեղաւորի
մի օճցէ զգլուխ իմ. և ու
ղօթք իմ ըստ կամաց նր:

Ինկցին մերձ առ վիմին
'դատաւորք նոցա. լուճի
ցեն զբանս իմ, զի քաղ
ցունք են:

Որպէս թանձրութի հողոյ՝
զի սիւռեալէ 'ի վերայ երկրի.
ցրուեցան ոսկերք նց մերձ
'ի դժոխս:

Բռ քեզ Թոր՝ Թոր՝ են աչք
իմ. 'ի քեզ յուսացայ. մե
հաներ զհողի յինէն:

Պահեա զիս յորդայթէ՝ որ
թաքուցաւ ինձ 'ի դայթալ
ղուէ գործողին զանօրէնութի:
Ինկցին 'ի ցանցս նորա մեղա

Սփռեցից առաջի Տէ զա
ղօթս իմ. և զնեղութիւնս
իմ առաջի նր պատմեցից:

Ի նոճաղիլ յինէն հոգւոյ
իմոյ՝ դու տր ծանեար զշա-
լիս իմ. ՚ի ճանապարհի՝ յոր
գնայի, Թաքուցին ինձ զորո
դայթ:

Հայէի յաջմէ տեսանէի:
և չոք էր՝ որ ճանաչէր զիս.
կորեաւ յինէն փախուստ
իմ. և չոք էր՝ որ խնդրէր
զանձն իմ:

Դաղակեցի առ քեզ տր.
և սառցի, դու ես յոյս՝ և բա-
ժին իմ յերկրին կենդանեց:

Եւ այեսց տր յաղօթս իմ.
զի ես իմ՝ յի եղէ յոյժ.

առ զի՝ ՚ի հալածչաց
իմոց՝ զի հզօրք եղեն քան
զիս:

Ո՛ր հան՝ ՚ի բանտէ զանձն
իմ. խոստովան եղէց անոճան
քում:

Ինձ սպասեն արդարք քոյք.
մինչև հատուցես ինձ:

Փառք հօր և Ո՛ր, և այլն:

Ըզւոյս երեկոցիս. Օրհնեմք
ըզհայր և զորդի և ըզսր հոգիդ
ամենուն՝ յիս. Եւ ամենեքեան
անեմք ամէն. Եւ թանաւորեալ
ըզմեզ յամ ժամ. օրհնել ձայ
նիւ երգով զանուն փառաց ամե-
նասր երրորդութեանդ: Ա՛ր տայ
զկենդանութիւնս վասն որոյ և
աշխարհս ըզքեզ փառաւորէ:

Օրհնեալ Տր՝ որ բնա
կեալդ ես ՚ի բարձունս. և
օրհնեալ են փառք մեծու-
թե քոյ. որ հաստատեցեր
զլուսաւորս ՚ի բարձունս. ՚ի
յերկնից զլոյս ծագեցեր է
ամ տիեզերս. արարեր զարե
դալին լուսատու տունն ջեան.
զլուսինն և զաստեղս լուսա-
տու գիշերոյ և զլոյս ճրա-
դի. դու ես լոյս գովելի. սբ
և առաջին լոյս. ՚ի քէն փախ-
նու խաւարն. և զլոյս քո
կենդանի, քս ծագեալ ՚ի
սիրտս մեր: Եւ մեք միա-
բան ասացուք օրհնեալէ
անուն սբ փառաց քոյ. և
քեզ երգեմք զօրհնութիւն
և զփառս հօր և որդւոյ և
հոգւոյդ սբքոյ. այժմ, և:

չնորհեցեր մեզ զտիւս խա
ղաղութիւնն անցուցանել և հա
սանիլ 'ի ժամ երեկոյիս:

Բժամաւորեալ զմեզ ար
սք սրտիւ հրեշտակային եր
գով. զգոհաբանութիւն մա
տուցանել ան նյ ամենակա
լիդ կեցո՞ւ և ողորմեաց:

Ողորմեաց մեզ ար ան մեր
իւ մեծի ողորմութեւն քում.
ասասցուք: Դ. ար ողորմեալ:

Հասեալքս 'ի ժամ երեկոյ
իս ամենեքեան անդադար
փառաւորեմք զհայր և զոր
դի և զսք հոգիդ. այժմ և
միշտ, և յաճիտեանս:

Սեպտիմի Ժնդեանն Վի. և աւ
ետեաց և վերափոխմանն և այլոց
տոնից անձնին:

ՏՐ ասաց յիս որդի իմ ես:
Բնդեր խռովեցան հեթա:

Սեծացուցէ անձն իմ:

Օ ի հայեցաւ 'ի խոնարհու

իջցէ ոմ զանձրև 'ի վերայ:

Ը զիրաւունս քո արքայի:

Սեպտիմի յարութեւն:

ՏՐ կարող և հզոր, ար կա:

Տնէ երկիր լրիւ իւրով:

Բ. Թու քո ան յաճիտեանս:

Բ. զխեաց սիրտ իմ զբա:

ՏՐ Թագաւորեաց ցնծացէ:

Երևեցան փայլատակուէք:

Երգեցէք ան երգ նոր ա:

Ստէք առաջի նր ցնծութ:

Եկայք և տեսէք զգործս:

Ը մեր ապաւէն և զօրու:

Ը մեր յերկինս և յերկրի:

Յեւանէն իլ յերկայտոսէ:

Երկրի ձեռն քո 'ի վերայ:

Որ հովուէսդ իլն նայեաց:

Ը տատուծոց ար խօսեցաւ:

Յեւանէն արեգական մինչև:

Օրհնեալ որ գալոցդ ես:

ՏՐ ան մեր երևեցաւ մեզ:

Ը ստ օրհնեցէք ամ ծառա:

Որ կայք 'ի տան տն 'ի գա:

Սիրեցի զի լուսնից ար զձայ:

Օ ի խոնարհեցոյց զունկն:

Սեպտիմի մարտիրոսաց:

Երկրի ողորմութիւն քո:

Յնծացէք արգարք 'ի ար:

ՏՐ սիրէ զիրաւունս և ոչ

փրկու թի արգարոց 'ի տն:

Սքանչելի է ան 'ի վերայ:

ՏՐ ան օրհնեալ օրհնէ:

() Գնութի ինձ 'ի տէ եկես:

Տամբարձի զաջս իմ 'ի լե:

Ը փառաւորեալ է 'ի խոր:

Երոտովան երկրին երկիրք:

Սիրեցից զքեզ ար զօրութ:

Ը օգնական իմ և ես յու:

Սերձ է ար առ ամենեւեա:

Օ կամա երկիւղածաց իւր:

Ը արգարքն որդես զարմու:

Տնեալք երկրին 'ի տն:

ցելոց. որք ճշմարիտ և ու
ղիղ հաւատով 'ի քս ննջե
ցին. զոր աղա:

Յաղագս փրկելոյ զմեզ տն
Լ. Երեւելի և յաներև
ոյթ թշնամւոյն. զոր:

Օրբ Երարիամ զԼ. Ծածկնն
զփառաւորեալ և օրհնեալ
միշտ ուր կոյսն. զոր Յօհան
նէս մկրտիչն. զոր Ետեփան
նոս նախավկայն. զոր առա
քեալն և զմարգարէսն. զա
րի և զյաղթող զսբ վկայն.
Եւ զսբ խոստովանողն Քի
զհայրապետն մեր զսբն Վրի
գորիոս լուսաւորիչն հայտա
տանեայց աշխարհի:

Յիշեսջիք և զամ' սբս' և
նորօք. զոր աղա:

Օ երեկս մերձեալ և զառա
ջիկայ գիշերս խաղաղութե
անցուցանել հաւատով 'ի

Տէ խնդրեսցուք:

Օ հրեշտակ խաղաղութե
պահապան անձանց մերոց 'ի:

Օ քառութի և զթողութի
յանցանաց մերոց 'ի տէ:

Օ սրբոյ խաչին մեծ և կա
րող զբրութիւնն յօգնութի
անձանց մերոց 'ի տէ:

Եւ ևս և վս միաբանութե
ճշմարտի և սրբոյ հաւատոյս
մերոց. զոր աղա:

Օ անձինս մեր և զմիմեանս
տեառն Լ. ստուծոյ ամենա
կալին յանձնարասցուք:

Սղորմեաց մեզ տր անձ մեր
լստ մեծի ողորմութե քում
ասացուք ամենեքեան միա
բանութեալ:

Քարող 'ի տօնի սրբոց և պահոց:

Եւ ևս խաղաղութե զոր:

Լ. շաչեսցուք զամենակալն
անձ. զհայր տն մերոյ յի քե
զթագաւորն խաղաղութեան.
յողագս խաղաղութե: և
վասն միայնոյ ուր կաթողիկէ
և առաքելական եկեղեցւոյ.
զի զբազում ամս խաղաղու
թե տացէ մեզ տր անձ մեր.
և զթագաւորս խաղաղարա
առաքեսցէ առ մեզ. վասն
մեծի սբ և ահաւոր անոճան
իւրոյ: զպետս գաւառաց.
զգորավարս զգորագլուխս.
զթողութեւրդս. զմուտս' և
զելս մեր խաղաղութե պա
հեսցէ: և զամենայն պատե
րազմունս թշնամւոյն խորտա
կեսցէ 'ի մէնջ. տրն ամենա
կալ. կեցուցէ և ողորմեսցի:
Օ երեկս մերձեալ և զառա
ջիկայ գիշերս խաղաղութե
անցուցանել հաւատով 'ի
տէ խնդրես:

Օ հրեշտակ. Օ քառութ:

Օ սրբոյ խաչին: Եւ Լսել:
 Օ անձինս մեր: Եւ լոր Լեայ:
 Բ. զօթք:

Եւ զոռաշնայ գիշերս աս
 ռանց մեղաց և առանց գայ
 Թաղու Թեան անցուցանել
 հաստատուն կալ և մնալ 'ի
 հաւատ 'ի յոյս 'ի սէր և 'ի
 պատուիրանապահութե քո:
 Խնդրելով զխաղաղութիւն
 ամ աշխարհի. եկեղեցւոյ
 քում սրբոյ զհաստատութի
 և անձանց մերոց զփրկութի.
 որպէս զի ընդունելով 'ի քէն
 զհայցունածս մեր' և զմեծ
 վայելչական փառաբանութի
 միշտ 'ի բարձունս առաքես
 ցուք ամենազօր տէրութեդ
 քս ամ մեր: Եւ յիմ, և միշտ
 և յաւիտեանս յաւ:

Եւ զոռաշնայ գիշերս աս
 ռանց մեր' զհամբարձումն ձե
 ռաց մերոց և զբանս աղօ
 թից: սրբելով զերեկոյի պա
 տարագս մեր 'ի հոռ անու
 շից 'ի հաճոյս քեզ պատրաս
 տել: յաւել 'ի մեզ ամբ ամե
 նակալ. զհաւատ, զյոյս,
 զսէր. և զամ գործս առա
 քինութե: որպէս զի ըստ կա
 մաց քոյ բարեսիրաց' միշտ
 կրօնաւորեալք բարեպաշ
 տութե 'ի տոճէ և 'ի գիշերի:
 և արժանաւորք եղիցուք յա
 զագս անձանց մերոց փրկու
 Թեան' և վասն հոգւոր կե
 նացդ աղաչել զքեզ ամբ. և
 գտանել 'ի քէն զշնորհս
 և զողորմութի. և գոհանա
 լով փառաւորեացուք զհայր
 և զորդի և զսբ հոգիդ: այ:

Ի խաղաղութի ամենեցուն:

Քեզ երկիրպաշտանելով ամ
 ամ մեր' գոհանամք զքէն.
 յազգս խաղաղութե անցու
 ցանով 'ի մեզ զփրկարու
 Թի տուր զէսման: ատուր մեզ
 ամ աղաչելք զքեզ զերեկոյ

Եւ զոռաշնայ գիշերս աս
 ռանց մեղաց և առանց գայ
 Թաղու Թեան անցուցանել
 հաստատուն կալ և մնալ 'ի
 հաւատ 'ի յոյս 'ի սէր և 'ի
 պատուիրանապահութե քո:
 Խնդրելով զխաղաղութիւն
 ամ աշխարհի. եկեղեցւոյ
 քում սրբոյ զհաստատութի
 և անձանց մերոց զփրկութի.
 որպէս զի ընդունելով 'ի քէն
 զհայցունածս մեր' և զմեծ
 վայելչական փառաբանութի
 միշտ 'ի բարձունս առաքես
 ցուք ամենազօր տէրութեդ
 քս ամ մեր: Եւ յիմ, և միշտ
 և յաւիտեանս յաւ:

Եւ զոռաշնայ գիշերս աս
 ռանց մեր' զհամբարձումն ձե
 ռաց մերոց և զբանս աղօ
 թից: սրբելով զերեկոյի պա
 տարագս մեր 'ի հոռ անու
 շից 'ի հաճոյս քեզ պատրաս
 տել: յաւել 'ի մեզ ամբ ամե
 նակալ. զհաւատ, զյոյս,
 զսէր. և զամ գործս առա
 քինութե: որպէս զի ըստ կա
 մաց քոյ բարեսիրաց' միշտ
 կրօնաւորեալք բարեպաշ
 տութե 'ի տոճէ և 'ի գիշերի:
 և արժանաւորք եղիցուք յա
 զագս անձանց մերոց փրկու
 Թեան' և վասն հոգւոր կե
 նացդ աղաչել զքեզ ամբ. և
 գտանել 'ի քէն զշնորհս
 և զողորմութի. և գոհանա
 լով փառաւորեացուք զհայր
 և զորդի և զսբ հոգիդ: այ:

Եւ զոռաշնայ գիշերս աս

Եւ զոռաշնայ գիշերս աս

Եւ զոռաշնայ գիշերս աս
 ռանց մեր' զհամբարձումն ձե
 ռաց մերոց և զբանս աղօ
 թից: սրբելով զերեկոյի պա
 տարագս մեր 'ի հոռ անու
 շից 'ի հաճոյս քեզ պատրաս
 տել: յաւել 'ի մեզ ամբ ամե
 նակալ. զհաւատ, զյոյս,
 զսէր. և զամ գործս առա
 քինութե: որպէս զի ըստ կա
 մաց քոյ բարեսիրաց' միշտ
 կրօնաւորեալք բարեպաշ
 տութե 'ի տոճէ և 'ի գիշերի:
 և արժանաւորք եղիցուք յա
 զագս անձանց մերոց փրկու
 Թեան' և վասն հոգւոր կե
 նացդ աղաչել զքեզ ամբ. և
 գտանել 'ի քէն զշնորհս
 և զողորմութի. և գոհանա
 լով փառաւորեացուք զհայր
 և զորդի և զսբ հոգիդ: այ:

Եւ զոռաշնայ գիշերս աս

Եւ զոռաշնայ գիշերս աս

Եւ զոռաշնայ գիշերս աս

Համբարձի զաչս իմ 'ի լե-
րինս. ուստի եկեացէ ինձ
օգնութիւն:

() գնութիւն ինձ 'ի տէ ե-
կեացէ. որ արար զերկինս
և զերկիր:

Ս'ի տար 'ի սասանութիւն
զոտն քո. և 'ի ննջեացէ պա-
հասան քո:

Որպէս ոչ ննջէ. և ոչ 'ի
քուն երթայ. պահասան իս-
րայէլի:

Տ' պահահեացէ զքեզ. և
տը ընկալցի. աջոյ ձեռամբն
իւրով:

Երեգակն 'ի տուէ քեզ մի
մեղիցէ. և մի լուսին 'ի գի-
շերի:

Տ' պահեացէ զքեզ յամե-
նայն չարէ. պահեացէ տը
զանձն քո:

Տ' պահեացէ զմուտ քո. և
զէ քո. յայսմ հետէ մինչև
յաւիտեան.

Փառք հօր և որդւ:

Հայր դթած բարեխնամող
արարիչ ամենից արարածոց
ընկալ զպաշտաւնս ծառայ-
ից քոց 'ի ժամ երեկոյիս. որ
առատդ ես սու ամենեսեան.
պարգևօք բարերարութեան
քոյ. ողորմեա՛ն տը ամ աշ-
խարհի. և եկեղեցւոյ քում
սրբոյ՝ հիւանդաց վշտացե-
լոց ճանապարհորդաց նաւոր
դաց. խոստովանողաց ապաշ-
խարողաց և հոգւոցն հան-
գուցելոց. զի դու տը ամե-
նակալ գիտես զպէտս մեր և
զկարիս. առաւել քան զոր
խնդրեմք և իմանամք. և
քեզ ընդ որդւոյ և ամենա-
սրբոյ հոգւոյդ վայելէ փառք
իշխանութիւն և պա:

Սաղմոս. 90:

Դր բնակեալ է յօգնու-
թե բարձրելոյն. ընդ
հովանեալ Ե. յերկինս
հանգիցէ:

զքեզ. 'ի հովանի թւոց նո
րա յուսասցիս:

Այ զգէն շուջ եղիցի զքե
ջմարտութիւն նորա:

Աջ երկիցես դու յերկիւղէ
դիշերի. և ոչ 'ի նետէ որ
թուչի 'ի առէ:

Յերէ որ շրջի 'ի խաւարի.
'ի դայթակղութէ դիւին 'ի
հասարակ աւուր:

Մնկցին 'ի կողմանէ քումմէ
հազարք. և բիւրք ընդ աջմէ
քումմէ. և առ քեզ ինչ ոչ
մերձեսցին:

Բայց միայն աջօք քովք հոյ
եսցիս դու. և զհատուցումն
մեզաւորաց տեսցես. զի դու
տը յոյս իմես:

Օբարձրեալն արարերքեզ
ապաւէն. ոչ հասցին առ
քեզ չարք. և տանջանք ոչ
մերձեսցին 'ի յարկս քոյս:

Հրեշտակաց իւրոց պատու
իրեալէ վասն քոյ. 'ի պա
հել զքեզ յամենայն ճանա
պարհս քոյս:

Իբաղուկս իւրեանց ընկալ
ցին զքեզ. զի մի երբեք հաբ
ցես զքարի զոանք:

Իվերայ իօնց. և քարբից
քնասցես դու. և առտուն կս
եսցես զառիւծն. և զվի

Քանզի յես յուսացաւ. և
փրկեցից զնա. հովանի եղէց
նմա՝ զի ծանեաւ զանուն իմ:

Երբ քեզ առիս. և ես
լուայց նմա. և առ նմա եղէց
'ի նեղութեան:

Փրկեցից. և փառաւոր արա
րից զնա. երկայնաւուրբք
լցուցից զնա. և ցուցից նմա
զփրկութիւն իմ:

Եւ քեզ տը համբարձի զաչա
նմա. որ բնակեալդ ես 'ի յեր
կինս:

Արպէս աչք ծառայի 'ի
ձեռն տն իւրոյ. և նպ աչք
աղախնոյ, 'ի ձեռն տիկնոջ
իւրոյ:

Եւ յնպէս՝ են աչք մեր առ
քեզ տը անմեր. մինչև ողոր
մեսցիս 'ի վերայ մեր:

Աղորմեաց մեզ տը ողորմեաց
մեզ. զի բազում լցաք արհա
մարհանօք:

Եւս առաւել լցան անձնք
մեր նախատանք. որք նա
խատին զմեզ. և արհամար
հանօք անբարտաւանից:

Եւ յանոճան քում կեցո
ղիս. և 'ի զօրութեան քում
իրաւ արա ինձ:

Եւ լուր աղօթից իմոց.
ունին դեր բանից բերանոյ

() Թորք յարեան 'ի լի իմ.
և հզորք խնդրեցին զանձն
իմ. և ոչ համարեցան զքեզ

Բժ առաջի խրեանց :

Բժ հա Բժ օղեսական իմ. և
Տը ընդունող հոգւոյ իմոյ :

Ի դարձուցանել զչարն 'ի
Թշնամիան իմ. ծշմարտութիւն
քով սատակեալ զնոսա :

Ես կամօք իմովք պատարոզս
մատուցից քեզ. և խոստո
վան եղէց անուճանքում տը
զի բարի է :

Յամենայն նեղութենէ իմմէ
փրկեցեր զիս. և 'ի Թշնամիա
իմ ետես ակն իմ :

Փառք Հօր և Որդւոյ և :
Սաղթանք :

() բարձրեալն զքս արաս
ցուք մեզ ապաւեն, զի ոչ
հասցեն առ մեզ չարք. և
տանջանք մի մերձեցին 'ի
յարկս մեր :

Քարոզ :

Եւ մեր միաբան զողորմու
թիւն 'ի Թէ խնդրելով. սասա
ցուք ամենեքեան միաբանու
թեամբ : տը՝ ողորմեա :

Բղօթք :

Յոյս կենաց ընդունող աղօ
թից. քաւիչ մեզաց և կատա
րիչ խնդրուածաց քս Բժ
մեր. ընկալ զպողոստանս մեր

'ի Ժամ երեկոյիս. բարեւո
սութիւնք Բժ Ժածնին և աղա
ջանօք ամ սրբոց քոց : լուր
մեզ տը և ողորմեաց. ներեալ
քաւեա և Թող զմեզս մեր.
արժանաւորեալ դոհութիւն
փառաւորել զքեզ Է Հօր
և Է սրբոյ հոգւոյդ. ոյժմ :

Յիշեա Տը՝ և ողորմեա :

Ի արեար և բազում ողորմ
Բժ. քո անմոռաց գիտու
թիւն և անբաւ մարդասիրու
թիւն : Յիշեալ զամ հաւա
տացեալս 'ի քեզ և ողորմեա
ամենեցուն : () գնեալ և փր
կեալ յիւրաքանչիւր վտանգից
և 'ի խորձութեանց. Եւրժա
նաւորեալ դոհութիւն փառաւ
որել զՀայր և զՈրդի և
զՍբ Հոգիդ : Եւ յժմ և :

Փոխ Կիրակմոն :

ստ օրհնեցէք ամե
նայն ծառայք ան
զոր. որք կայք 'ի տան Տն
և 'ի գաւիթս այ մերոյ :

Ի գեշերի համբարձէք ըզ
մեռս ձեր 'ի սրբութիւն. և օր
հնեցէք զոր :

() օրհնեացէ զմեզ տը 'ի սի
օնէ. որ արար զերկինս և
զերկիր :

Խոստովան եղէց քեզ տը բո
Ժ

լորով սրտիւ իմով առաջի
հրէշտակաց սաղմոս ասացից
քեզ :

Օ ի լոճար զբանս բերանոյ
իմոյ, երկիրպագից 'ի տաճար
սբ. քո. և խոտտովան եղէց
անոճան քում վս ողորմութե
և ճշմարտութեան քոյ :

Սեծ արարեր յամի զանուն
սբ. քո. յորում աւուր կար
դամ առ քեզ վաղվազակի
լուր ինձ. և բազում տրաս
ցես զզօրութիս յանձն իմ :

Խոստովան եղիցին առ քեզ
ամ թագաւորք երկրի. զի
լոճան զբանս բերանոյ քոյ և
օրհնեսցեն զճանապարհս քո :

Սեծ են փառք ան բարձրե
տը՝ զխոնարհս տեսանէ և
զբարձունս 'ի հեռաստանէ
ճանաչէ :

Թէպէտ և գնացից ես 'ի
մէջ նեղութեց, կեցուցես
զիս 'ի բարկութե թշնամոյն :

Զգեցեր զձեռն քո և փրկ
կեսց զիս աջ քո. և տը հա
տուցէ ընդ իմ :

Տը ողորմութիւն քո յաւի
տեան զգործս ձեռաց քոց մի
անտես առներ :

Իճ յանոճան քում կեցո՛
ղիս և 'ի զօրութեան քում
իրաւ արա՛ ինձ :

Իճ լուս աղօթից իմոց
ուսկն դիր բանից բերանոյ
իմոյ :

Օ տարք յարեան 'ի վր իմ.
և հզօրք խնդրեցին զանձն
իմ. և ոչ համարեցան զքեզ
Իճ առաջի իւրեանց :

Իհա Իճ օգնական իմ և
տը ընդունող հոգւոյ իմոյ :
'Ի դարձուցանել զչարն 'ի
թշնամիսն իմ. ճշմարտութե
քով սատակեա՛ զնոսա :

Իս կամօք իմովք պատարդս
մատուցից քեզ. և խոստո
վան եղէց անոճան քում տը՝
զի բարի է :

Յամենայն նեղութենէ իմմէ
փրկեցեր զիս. և 'ի թշնամիս
իմ ետես ակն իմ :

Փառք հօր և Որդւոյ և,
Վարդ :

Խնդրեսցուք հաւատով միա
բանութե 'ի Տէ. Օ ի զո
ղորմութե զշնորհս իւր ա
րացէ 'ի վր մեր : Տըն ամե
նակալն կեցուցէ և ողորմես
ցի : Կեցո՛ Տը :

Ի շօթք :

Թագաւոր խաղաղութեան
օգնական և փրկիչ անձանց
մերոց Վս Իստոճած մեր.
Պարսպեալ պահեա՛ զժողո
վուրդս քո ընդ հովանեաւ
սուրբ

սուրբ և պատուական խա
չիւդ քով 'ի խաղաղութեան
փրկեալ յերևելի և յաներև
ոյթ թշնամւոյն. արժանաւո
րեալ գոհութիւն փառաւո
րել զքեզ ընդ հօր և ընդ
սրբոյ հոգւոյդ: Եւ յիմ և:

Վարդ խաչի:

Սբ խաչիւս աղաչեսցուք
զՏԻ. զի սովաւ փրկեսցէ
զմեզ 'ի մեղաց, և կեցուսցէ
շնորհիւ ողորմութե իւրոյ.
Եւ մենակալ ՏԻ Եւ մեր.
կեցո՛ւ և ողորմեաց:

Եւ յօթ:

Պահպանեալ զմեզ քո ձեռ
մեր ընդ հովանեաւ սուրբ
և պատուական խաչիւդ քով
'ի խաղաղութեան. փրկեալ
յերևելի և յաներևոյթ թշնա
մւոյն. Եւ յարժանաւորեալ գո
հութիւն փառաւորել զքեզ
ընդ հօր և ընդ սրբոյ հո
գւոյդ: Եւ յիմ և միշտ և:

Եւ յօթ:

Եւ դրան սրբոյ եկեղե
ցւոյս. և առաջի ձեռնակալ

և պայծառացեալ սրբոց նշա
նացս խոնարհեալք երկիւ
ղիւ երկիրպագանեմք. զսբ
և զհրաշալի և զյաղթող
զարութիւնդ քո փառաւո
րեմք. և քեզ մատուցանեմք
զօրհնութիւն և զփառս հօր
և որդւոյ և հոգւոյդ սրբոյ.
Եւ յիմ, և միշտ, և յաւ:

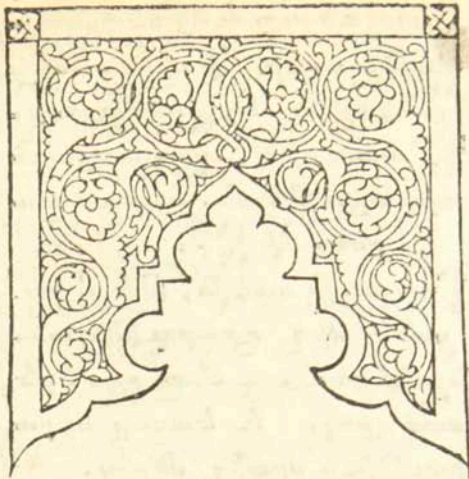
Եւ յօթ:

Եւ յարկի սրբութե և 'ի տե
ղով փառաբանութե. հրեշ
տակաց բնակարանիս և մարդ
կան քաւարանիս. և առաջի
ձեռնակալ և պայծառացեալ
սրբոց նշանացս և սրբոց խո
րանացս. խոնարհեալք երկիւ
ղիւ երկիրպագանեմք: զսբ
զհրաշալի և զյաղթող զյա
րութիւնդ քո փառաւորեմք
և ընդ երկնային զօրսն քեզ
մատուցանեմք զօրհնութի
և զփառս հօր և որդւոյ և
հոգւոյդ սրբոյ: Եւ յիմ, և
միշտ, և յաւիտեանս յաւի
տենից. Եւ մէն:

Հայր մեր որ յերկնայէ ես:

Ար համարէ իւր ի հոգանի զ իւր հոգանի Եւ յարմար ի յոյժ զարկարիս Երբ իւր հոգանի
Չախ զհոգանի հոգանիս արարակեր. Չարարակեր Եւ իւր հոգանիս արարակեր զհոգանիս

Մարգաւորութիւն հասարակաց
աղօթից խաղաղական ժամունս

Որ կատարի 'ի դէմն Հոգւոյն
Րատուծոյ: Եւ 'ի դէմն
բանին այ. որ եղաւ 'ի գերեզման
նի. և էջ 'ի դժոխս. և խաղաղու
թի արար հոգւոցն:

ՕՐՀՆԵՑԻՑ

զոր յամ Ժամ, յա
մենայն ժամ օրհնութիւնն
րա 'ի բերան իմ:

ԻՏԻ պարծեացի անձն իմ.
լուծիցեն հեզք և ուրախ
եղիցին:

Մեծ արարէք զՏԻ ինչ.
և բարձր արասցուք զա
նուն նորա իմիասին:

Խնդրեցի 'ի Տեառնէ և
լուաւ ինձ և յամենայն նե
ղութենէ իմէ փրկեաց զիս:
Մատիք առ ՏԻ և առէք
զլոյս և երեւք ձեր մի ամս
չեսցեն:

Եւ աղքատ կարգաց առ
տը' և ՏԻ լուաւ ամս. և
յամենայն նեղութենէ սորա
փրկեաց զսա:

Բանակք հրեշտակաց ան
շուրջ են զերկիւղածովք
իւրովք և պահեն զնոսա:
Փառք Հօր և Որդւոյ և:
Հոգւոյն սրբոյ:

Եւ յԺմ և միշտ և յաւի:

Եւ ևս խաղաղութե՛ զոր
աղաքեսցուք՝ ընկալ կեցո՛ւ և
ողորմեաց:

(Օրհնութիւն և փառք Հօր
և Որդւոյ և Հոգւոյն սբյ:
Եւ յԺմ և միշտ և յաւի
տեանս յաւիտենից. Եւ մէն:

Եւրդ Եւ տիճանաց:
Ի նեղութեան իմում ևս
առ ՏԻ կարգացի և լուաւ
ինձ տը. փրկեաց զանձն
իմ 'ի շրթանց նենգաւորաց
և 'ի լեզուէ չարէ:

Օ ի՛ տացի քեզ կամ զի՛
յաւելցի լեզու նենգաւոր:

Օ կանոնն բովանդակ ասա. ըսց
աւանք ալելու չասեն. զի երդ
աստիճանաց է:

ՏԱՍՏՈՒՐՈՒ

ժրկութեան խմոյ 'ի
տոճէ կարգացի. և 'ի գիշերի
առաջի քոյ:

Ստոյեն աղօթք իմ առաջի
քոյ Տ՞. խոնարհեսցի ունկն
քո 'ի խնդրոճածս իմ:

Փառք հօր: Մ, յժմ, և:
Եւ ևս խաղաղութեան զմօր
աղաչեսցուք՝ ընկալ կեցո՛ւ և
ողորմեաց:

() Ըհնուծի և փառք հօր
և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ:
Մ, յժմ, և միշտ, և յաւի:
Խաղաղութի ամենեցուն:

Սաղմոս 4:

կարդալ իմում լոճաւ
ինձ անձ, ըստ արդարու
թեան. 'ի նեղութեան ինձ
անդորր արարեր, ողորմեաց
ինձ, և լուր աղօթից իմոց:
Արդիք մարդկան՝ մինչև յերբ
էք խստասիրտք. ընդէր սի
րէք զնանրութիւն, և խընդ
րէք զստութիւն:

() աներուք՝ զի սքանչելիս
արար Տ՞ սրբոյ իւրում. և
Տ՞ լոճիցէ ինձ 'ի կարդալ
իմում առ նա:

Բարեկանայք և մի՛ մեղանչէք
զորինչ ասէք 'ի սիրտս ձեր
յանկողինս ձեր զղջացութեք:
Սատուցէք զպատարագս
արդարութեան. և յուսացա
րուք 'ի Տ՞:

Բազումք ասէին, Թէ ո՛ր
ցանէ մեզ զբարութի տն.
նշանեցաւ առ մեզ լոյս երե
սաց քոց. և ետուր ուրա
խութիւն սրտից մերոց:

'Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ ձի
Թոյ իւրեանց լցուցեր զնս:
Խաղաղութեք յայսմ և 'ի սոյն
նշեցուք և զարթեցուք.
զիւրու Տէր միայն առան
ձին յուսով քով բնակեցու
ցեր զմեզ:

Տ՞ մի՛ սրտմտութեամբ քով
յանդիմաներ զիս. և մի՛ բար
կութեամբ քով խրատեր
զիս:

Ողորմեաց ինձ Տէր զի հեւ
անդ եմ ես. բըժշկեա՛ զան
ձն իմ զի խռովեցան ոսկերք
իմ:

Ի՛նձն իմ յոյժ խռովեցաւ.
և դու տը՛ մինչև յերբ:
'Բարձ տը՛, և փրկեա՛ զանձն
իմ. կեցո՛ զիս Տ՞, ըստ
ողորմութեան քում:

Օ՛ ի ո՛չոքէ որ 'ի մահու
յիշէ զքեզ. կամ 'ի դժոխս
խոս:

խոստովան առնելի առ քեզ:
Սաստակեցայ ես 'ի հեծու
 թէ՛ իմում. լուսոյի զամ գի
 շեր զմահիւնս իմ. և արտա
 սուճօք իմովք զանկողինս իմ
 թացց:

Իռուկեցաւ 'ի սրտմտութե
 նէ ակն իմ. և մաշեցայ ես
 'ի վր ամ թշնամեաց իմոց:
 Ի բաց կացէք յինէն ամբքն.
 Սք գործէք զանօրէնութի:
Լուաւ տր ձայնի լալոյ իմոյ.
 լուաւ տէր աղօթից իմոյ.
 և **Տ**ր ըզխնդրուածս իմ
 ընկալաւ:

Լմաշեցեն և խռովես
 ցին յոյժ ամ թշնամիք իմ.
 դարձցին յետս և ամաշեցեն
 յոյժ վաղվաղակի և խռովես
 ցին:

Սինչև յէրբ տր մոռանաս
 զիս իսպառ. մինչև յէրբ
 դարձուցանես զերես քո
 յինէն:

Սինչև յէրբ դնեմ զխոր
 հուրդս յանձն իմ. և ցաւք
 սրտի իմոյ զաւուրս:

Սինչև յէրբ բարձրանայ
 թշնամին 'ի վր իմ. նայեսց
 և լուր ինձ տր ամ իմ:

Լոյս տուր **Տ**ր աչաց իմոց.
 զի՛մ երբեք ննջեցից 'ի մահ:

Սի ասացէ թշնամին, թէ

յաղթեցի նմա. կամ նեղիչք
 իմ ցնծացեն թէ ես սասա
 նեցայց:

Լս յողորմութիւնք տր յու
 սացայ և ցնծացաւ սիրտ իմ
 'ի փրկութեան քում. օրհ
 նեցից զ տէր զբարեբարդ իմ.
Պահեան զիս ամ իմ զի ես
 'ի քեզ յուսացայ ասացի ան
Տր իմ ես դու. և բարիք
 իմ ինձ 'ի քէն են:

Սրբոց քոց որք են յերկրի
 քում. սքանչելի արարեր զամ
 կամս իմ 'ի նոսա:

Յաճախեցին հիւանդու
 թիւնք նոցա. յետ այսորիկ
 աղա վաղվաղեցին:

Սչ ժողովեցայց 'ի ժողովս
 նոցա արեանց. և ոչ յիշեցից
 զանողանս նց 'ի շրթունս իմ:
Տր բաժին ժառանգութե
 իմոյ և բաժակի իմոյ դու ես.
 որ այսրէն դարձուցանես ըզ
 ժառանգութիւն իմ յիս:

Սինչև ելին ինձ ընդ ըն
 տիրս և ժառանգութիւն իմ
 հաճոյ եղև ինձ:

() Բհնեցից զ տր որ իմաս
 տուն արար զիս. մինչ 'ի գի
 շերի ևս խրատեցին զիս ե
 րկամունք իմ:

Յառաջագոյն տեսանիւ ըզ
 ար առաջի իմ յամ ժամ.
 զի

զի է՝ ընդ յաղմէ՛ իմմէ՛ զի մի
սասանեցայց ։

Սասն այսորիկ ուրախ եղև
սիրտ իմ . և ցնծացաւ լեզու
իմ ևս և մարմին իմ բնակեց
ցէ յուսով ։

Օ ի ո՛չ Թողցես զանձն իմ
ի դժոխս . և ո՛չ ապցես սբ
բոյքում . տեսանել զապա
կանութիւն ։

Յուցեր ինձ զճանապարհս
կենաց լցուցեր զիս ուրա
խութեամբ երեսաց քոց ՚ի
քաղցրութենէ վայելչու
թիւ աջոյ քոյ մինչ խապաւ ։

Ահա արարութեան .
և նայեսց ՚ի ինդրոճածս իմ .
ունկնդիր աղօթից իմոց՝ զի
ոչ չըթամբք նենդաճորք ։

Երեսաց քոց իրաճունք
ինձ ելցեն . և աչք իմ տես
ցեն զուղղութիւն ։

Փորձեցեր զսիրտ իմ , և
քննեցեր ՚ի գիշերի . փորձե
ցեր զիս՝ և ոչ գտաւ յիս
անիրաճութիւն ։

Սի՛ խօսեսցի բերան իմ ըզ
գործս որդւոց մարդկան .
վասն բանից շրթանց քոց ,
ես պահեցից զճանապարհս
խիստս ։

Տատառեա՛ զշաւիղս իմ
ի ճանապարհէ քում . զի մի

գայթակղեսցին գնայք իմ ։
Լա առքեզ ար կարգացի՛
զի լուար ինձ անձ . խոնարհե
ցո՛ առ իս զունկն քո . և
լուր բանից իմոց ։

Սքանչելի արարեր զգոր
ծութիւն քո . ո՛ր փրկես զայնո
սիկ ոյք յուսացեալք են ՚ի
քեզ՝ յայնցանէ , ոյք հակա
ռակ կան աջոյ քո ։

Պահեա՛ զիս ու՛րբ բլբա կան .
ընդ հովանեաւ Թւոց քոց
ծածկեսցես զիս . յերեսաց
ամբարշտաց , ոյք տառապե
ցուցին զիս ։

Թշնամիք զանձն իմ պաշա
րեցին . և ՚ի ճարպօ իւրեանց
արգելին . և բերանք նց խօ
սեցան զամբարտաւանութի ։

Սերժեցին զիս , և այժմ
դարձեալ պատեցին զինւ .
ուշ եդին՝ խոնարհեցուցա
նել զիս յերկիր ։

Համարեցան ինձ որպէս տ
ռիւծ զի պատրաստի յորս .
և որպէս կորիւն առիւծու
զի նստի դարանեալ ։

Լըի ար՝ ժամանեա՛ նոցա .
և խափանեա զնս . փրկեա՛
զանձն իմ յանպարշտաց . ՚ի
սրոյ՝ և ՚ի ձեռաց Թշնամւոյն ։

Տըկորո՛ զնոսս յերկրէ . բա
ժանեա՛ և խափանեա՛ զնս ,
ի

տա, 'ի կեանս իւրեանց :

Վաղտնեօք քուք լցան զ
բովայնք նոցա՝ յագեցան կե-
րակրօք . և թողին զմնա-
ցունածս տղայոց իւրեանց :
Եւ արդարօրէն երկեցայց
երեսաց քոց . և յագեցայց
յերևել փառաց քոց :

Վաստ արա՛ ինձ Վճ . և
իրաւ արա՛ ինձ 'ի դատաս-
տանի իմում :

Յազգէ որ ոչ է սք . 'ի մար-
դոյ մեղաւորէ նենդաւորէ
փրկեա՛ զիս :

Վու ան հզօրիչիմ ես ընդ-
էր տրտում գնամ ես . 'ի
նեղել թշնամուոյ իմոյ :

Վաղբեա՛ ան զլոյս քո՝ և
զճմարտութի՛քո՝ զի առաջ
նորդեսցեն ինձ . և հանցեն
զիս 'ի լեառն սուրբ՝ և 'ի
յարկս քո :

Ստից առաջի սեղանոյ ան-
առ ան որ ուրախ առնէ
զմանկութիւն իմ :

Խոստովան եղէց քեզ օրհ-
նութեամբ՝ ան ան իմ :

Վրդ՝ ընդէր տրտում ես
անձն իմ . կամ ընդէր խռովեա
զիս . յուսան առ ան . խոստո
վանեաց նմա . փրկիչ երե-
սաց իմոց ան է :

Վճ յօգնել ինձ նայեաց . և

ան յընկերել ինձ փութա՛ :

Վմաջեսցեն և յամօթ լիցին
որք խնդրէին զանձն իմ .
դարձցին յետս և ամաչես-
ցեն , ոյք խորհէին ինձ զչր :
Վարձցին առժամայն ամա-
չեցեալ . որք ասէին ինձ
վա՛շ վա՛շ :

Յնծասցեն և ուրախ լիցին
'ի քեզ՝ ամենեքեան որք
խնդրեն զքեզ ան :

Վասցեն յամ ժամ մեծ է
ան . ոյք սիրեն զփրկու-
թիւն քո :

Եւ առ շատ և տնանկ եմ ,
ան օգնեա՛ ինձ օգնական
և փրկիչ իմ . և ան իմ մի
յամենար :

Տուր զզօրութիւն ծառայի
քում . կեցո՛ զորդի աղախնոյ
քոյ . և արա՛ առիս զնշան
բարութեան :

Տեսցեն ատելիք իմ և
ամաչեսցեն . զի դու ան
օգնեցեր ինձ և մխիթարե-
ցեր զիս : Փառք հօր :

Նորհեա՛ մեզ ան 'ի գիշե-
րի գերկնային ըզխաղա-
ղութիւն քո . և պահեա՛ զմեզ 'ի
պատրանաց թշնամոյն ամենա-
յաղթ զօրութե՛ք սք խաչի քոյ :
Տք ան՝ փրկութե՛ իմոյ 'ի տունէ
ԺԹ կար

կարդացի՝ և 'ի գիշերի առաջի՝ քոյ
 Մտցեն աղօթք իմ՝ առաջի քոյ
 ար. խոնարհեսցի ունին քո՝ 'ի
 խնդրուածս իմ: Եւ ետցէ առ
 մեզ Տէր պահապան՝ 'ի քէն և
 պահեսցէ զմեզ յամենայն ժամ:
 Բապեան՝ 'ի մեզ արժեք զզորութի
 սրբոյ խաչին որ պահեսցէ զզմեզ
 յամ ժամ: Բժանի արա՛մ արժեք
 բեկս զայս խաղաղութի և առանց
 փորձութեան անցո՛ւ ըզմեօք:
 Բժանաւորեա՛ն Տէր զգիշերս
 զայս խաղաղութի և առանց մե
 ղաց պահելով զմեզ: Բնդ մեզ
 արժեք գիտաւթիք հետնոսք և
 պարտեցարուք. զի արժեք մեզ է:
 Եւ լուարուք զայս՝ 'ի ծագաց մին
 չև՝ 'ի ծագս երկրի. զի: Եւ հըզօ
 բացեալքդ պարտեցարուք. զի:
 Եւ զի թէպէտ և դարձեալ զօրա
 նայք դարձեալ՝ 'ի պարտութիւն
 մատնիցիք. զի: Եւ զխորհուրդն
 զոր խորհիք խափանէ՛ք ար. զի:
 Եւ զբանն զոր խօսիք մի մաս
 ցէ՛ առ ձեզ: Եւ քանզի յերկնաւ
 ձերմէ մեք ոչ երկեցուք և ոչ խոռ
 զնցա՛ք. զի: Եւ զոր արժեք մեր փա
 ռաւոր արացոյք և նա՛ եղիցի մեզ
 յերկնաւ. զի: Եւ յուսացեալք եղի
 ցուք մեք՝ 'ի նա՛ և նա՛ եղիցի մեզ
 'ի սրբութիւն. զի: Եւ յուսա
 ցեալք եղիցուք մեք՝ 'ի նա՛ և նա՛
 եղիցի մեզ՝ 'ի փրկութիւն. զի:
 Եւ ահա՛ իկ ես և մանկունք
 իմ, զոր ետ ընձ արժեք. զի արժեք:
 Եւ ժողովուրդ որ նստէր 'ի խո
 ռարի ետես զայս մեծ. զի:
 Եւ որ բնակեալդ էք՝ 'ի խաւարի
 և՛ 'ի ստուերս մահու լոյս ծագես

ցէ՛ առ ձեզ. զի: Եւ քանզի մա
 նակ ծնաւ որդի և տրւաւ մեզ.
 զի արժեք: Եւ որոյ իշխանութիւն
 իւր՝ 'ի վերայ ուսոց իւրոց. զի:
 Եւ որ կոչի անուն նոր՝ մեծի խոր
 հըրդոյ՝ հրեշտակ. զի արժեք:
 Եւ սրանցեւի խորհրդակից. զի:
 Եւ արժեք հըզօ իշխան. զի:
 Եւ ը խան խաղաղութեան հայր
 հանդերձելոյ յաւիտենի՛ն. Տէր
 արժեք մեզ է: Եւ փառք հօր
 և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ:
 Բժամ, և միշտ և յաւիտենիս յա
 վիտենից. ամէն:

Մարթանք:

Սմերձենալ երեկոյիս համ
 բառնամք զձեռս մեր՝ 'ի սրբ
 բուր: զոր ինչ մեղաք այսօր
 խորհրդով բանիւ կամ գոր
 ծով՝ 'ի յանկողինս մեր զղջա
 նալով: խոստովան լինելով
 զգաղտնիս սրտից մերոց ծած
 կագիտիդ այ. յուսալով յո
 ղորմութիւն քո: Եւ մեք
 միաբան գոչեսցուք. յիշեա՛ն
 զմեզ արժեք՝ յորժամ գաս ար
 քայութեամբդ քով և ողոր
 մեսց մեզ:

Բարոզ:

Եւ ևս խաղաղութե՛ն զոր:
 Սոհացարուք զանէ. որ իւ
 ըով ողորմութիւն առաջնոր
 դեսց մեզ՝ 'ի գործս տուն
 ջեան. և շնորհեսց մեզ միա
 բան գալ հասանիլ՝ 'ի հան
 գիտս գիշերիս: Եւ մեք

յոմենայն ժամ աղաչեսցուք
զմարդասերն անձ լինիլ պահա
պան անձանց մերոց. և նա
իւրով ողորմութիւն պահեսցէ
զմեզ. և առաջնորդեալ հա
սուցէ յիւր բարութեան
հանգիստն: զոր խոստացաւ
սիրելեաց իւրոց Ճշմարիտն
անձ. յս. քս. ամենակիւն
կեսցուցէ և ողորմեսցի:

() Հանգիստ գիշերիս խա
ղաղութեամբ անցուցանել
հաւատով 'ի անձ խնդրեսցո:
() հրեշտակ: () քաւութի:
() սրբոյ խա: () և ամիս:
() անձինս: Ողորմեսց մեզ:

Բ. շոթ. ք:

ՏՐ բարեբար, որ մեծաւ
դժութիւն քով պատրաստե
ցեր զյաւիտենական հան
գիստն. առաքինութիւն աշխա
տելոցն. և կոչեցեր առ քեզ
քաղցր ձայնիւ զծանրաբեռ
նեալսն և զոտաժանեալսն մե
ղօք հանգիստ նոցա խոստա
նալով. Ընորհեա՛ և մեզ
ՏՐ. անխառն խաղաղութիւն
զգիշերս անցուցանել. և 'ի
ծանրութենէ մեղաց զաշխա
տեալս ապահովուեա՛ն, ո
ղորմութիւն քով. և արժանա
ւորեա՛ մշտնջենաւոր հանգս
տեանն ընդ ամենայն սուրբս

քո: և գոհանալով փառաւ
որեսցուք զքեզ ընդ ՏՐ
և ամենասրբոյ Տոգւոյդ:

Բ. յժամ և միշտ և:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Պարգեւատու բարեաց և
աղբիւր խաղաղութիւն տր ան
մեր. յամ սատանայական
խառնութեց խաղաղացո՛ւ ըզ
միտս մեր և զխորհուրդս.
'ի գիշերիս յայսմիկ և յամե
նայն ժամանակի: Ողբես
զի առաջնորդեալք յանցաւ
որ կենցաղոյս ժամանեսցուք
յաւիտենական և երկնից
արքայութիւն քոյ: զոր պատ
րաստեցեր իսկըզբանէ աշ
խարհի սրբոց քոց: և ընդ
նոսին գոհանալով փառաւո
րեսցուք զհայր և զորդի և
զմե հոգիդ. այժմ:

Սաղմոս 26:

ՏՐ լոյս իմ և կեանք իմ.
ես յուժմէ երկեայց. ՏՐ
ապաւեն կենաց իմոց՝ ես
յուժմէ գողացայց:

Ի մերձենալ առ իս չարաց
ուտել զմարմին իմ. նեղըք
իմ, և թշնամիք իմ. նոքա
տկարացան և անկան:

Թե պատրաստիցի 'ի վերայ
իմ պատերազմ, ո՛չ երկեցէ
սիրտ իմ. թէ յարեցէ 'ի վեր

րայ իմ ճակատամարտ՝ սա
կայն և այսոճիկ 'ի քեզ ՏՐ
յուսացայ :

() Մի խնդրեցի 'ի ՏԵ և
զսոյն աղաչեմ . բնակիլ ինձ
'ի տան տն զամենայն աւուրս
կենաց իմոց :

Տեսանել ինձ զվայելչութի
տեառն՝ և հրաման տալ 'ի
տաճարի նորա :

() Թաճկեաց զիս 'ի խորանի
իւրում յաւուր չարի . ընդ
յարկաւ արար զիս 'ի ծած
կոյթ խորանի իւրոյ :

'Ի վիմի բարձր արարեր զիս .
և այժմ բարձր արա՛ զգլուխ
իմ 'ի վր թշնամեաց իմոց :

() Ուրջ եղէց և մատուցից
'ի խորանի նորա զպատարագ
օրհնութեան . օրհնեցից և
սաղմոս ասացից տն :

() Ուր տը ձայնի իմում զի
կարգացի առ քեզ . ողոր
մեաց ինձ և լուր ինձ . զի
քեզ անսաց սիրտ իմ . և
խնդրեցին երեսք իմ . զե
րես քո տը խնդրեցից :

() Դարձուցաներ զերեսս
քո յինէն . և մի խոտորիւր
բարեգութեամբ՝ 'ի ծառայէ
քումմէ :

() Դնական իմ լեր տը . և
մի անարգեր զիս . և մի թո

ղուր զիս՝ տն՝ փրկիչ իմ :

() Հայր իմ և մայր իմ թողին
զիս . և տը ընկալաւ զիս :
() Ըննագէտ արա զիս տը 'ի
ճանապարհի քում . և առաջ
նորդեա՛ ինձ 'ի շաճիղս քո
ուղիղս :

() Եսն թշնամեաց իմոց . մի
մատներ զիս 'ի ձեռս նեղ
չաց իմոց :

() Յարեան 'ի վր իմ վկայք
մեղաց . և ստեցին ինձ յանօ
րէնութեան իւրեանց :

() Հաւատացի տեսանել զբա
րութի տն՝ յերկրին կենդա
նեաց . համբեր տն և քա
ջալերեաց . զօրասցի սիրտ
քո՝ և համբեր տն : Փառք :

այեաց սիրով հայրդդ՝ դը
թած՝ 'ի քո ստեղծեալ
գործըս ձեռաց . և ըզբանակըս
հրեշտակաց՝ տուր սո՛հապան մեզ
տրկարացս . փըրկեա՛ զանձինս 'ի
փորձանաց՝ 'ի խաւարի՝ շըրջող
դիւաց . զի՛ ի՛ տուընջեան և գի
շէրի՝ տանցուք քեզ փառս անլը
ուրի՛ :

() Ի՛նչ անեղ անըսկը՛բբան՝ ծը
նունդ անճառ սրդի և բան . ո՛ր
արարե՛ր ըզտիւ գործոյ՝ և ըզգի
շեր՝ ի՛ հանգիստ քնոյ . տուր ի՛
նընջէլ աչաց՝ մարմնոյ անթուն լի
նիլ մեզ ըստ հոգւոյ . զի՛ ի՛ տո՛ւ
րաբուն հոգւոց բանաւորաց՝ աղ
բիւր

բիւր լուսոյ բաշխող շնորհացն
ի փակիլ դրանց բնութեց մար
մնոց լոյս տուր աշնց սըրտից մե
րոց։ Ի գիշերաց առ քեզ կան
խել ընդ հրեղինացն օրհնաբա
նել։ զի՞նք ի տուրն։

Սուրբըդ սըրբոց երրորդութի
ըզ մեզ մաքրեալ քեզ բնակութի.
շնորհեալ ընդ մանկանցն առաջա
տի՝ հանգչիլ ընդ քեզ ի յանկող
նի. տուր ըզհայցուած բարեկա
մին՝ ըզփոխ երկի՝ նըկանակին. զ։
Լ՝ըկեղի լոյս ըստեղծեր՝ զտիւ
և զգիշեր բաժանեցեր. ծագեա
մեզ՝ Տէր ի գիշերի ըզճառա
գայթա՝ իմանալի. տուր յամենայն
ժամանակի զպահպանող աջ քո
հովանի. զի՞նք ի։

Սերոյ քոյ հուր արկեալ յերկիր՝
բորբոքեսցի՝ ի հոգիս մեր. զխոր
հուրդ սըրտից մեր մաքրեսցէ՝
զլոյս գիտութե քոյ՝ փայլեսցէ.
Ի՞քոյ մահու զմեզ զարթուսցէ՝
զմիտըս բոցով քով վառեացէ. զի։
Ի քեզ նայիմք լոյսդ անմատոյց՝ ի
զգայական ծածկեալ լուսոյ. որ
վասըն՝ մեր եդար ի գբի՝ և նըն
ջեցեր ի տապանի. առ մեզ նըն
ջեա արթուն՝ բնութի՝ հերքեա
զլաւին ներգործութի. զի՞նք ի։

Լ՝իդ լուսոյ անշտութի՝ պաղա
տանօր կամք առաջի. որ փակեալ
դրամբք ելեկոյին՝ երևեցար մե
տասանին. ընդ թօմայի առ քեզ
դոջեմք՝ տր և անձ զքեզ դաւա
նեմք. Ե՛ջ և առ մեզ յերկոյիս՝
և տուր զողջոյն քո ի հոգիս։
Իսմեալքս ըզքեզ տր աղանձեմք
մեզ յօգնութիւն նայեալ հայ

ցեմք. պահապանդ իօրայի՞ն առ
ձանց մերոց՝ լեր հովանի. օթեա
առ մեզ խաղաղ արար՝ զի նընջե
ցուք անխռովաբար. և՞ ընդ ա
ռաւօտս կանխեսցուք. օրհնել
ըզքեզ ընդ հօր հոգւով։

Գ՝նջման փողոյն գաբրիէլի՝ որ ի
վերջնութիւն գիշերի. լուել արա
զմեզ արժանի և անխողովմ. օ
դեաց դատի. անշէջ վառեալ
զլոյս լապտերաց ըստ իմանտուն
հինկ կուսանաց. զի՞նք ընդ փեսայ
իդ ի յառաջատո՝ հարսնուք հօ
գւով մըտցուք ի փառս։

Հալածեա ի մէնջ Տէր նըշա
նալ խաչի քոյ զընդգիմամարտ
և զաներեւոյթ գազանն. և մի
տար յապանկանութիւն զքո ժա
ռանգութիւնս։

Ի արեւսօսեա վասըն մեր անձա
ծին մարիամ. որ ծնար զտր առ
տուած որ հովուերըն զեսրայէլ
առ մենազօր և սբանչելի փառօքն
խորովք։

Սաղթանք։

ՏՐ մի դարձուցաներ զե
րեսս քո յինէն. ՏՐ բարե
րար աղաչեմք զքեզ օգնա
կան իմ լեր ՏՐ մի անար
գեր զիս և մի թողուր զիս։
Լ՝ձ փրկիչ եմ։

Ի արող։

Լ՝ղաջեսցուք զամենակալն
անձ և խնդրեսցուք ի նմանէ.
զի առաքեսցէ զհրեշտակ
խաղաղութեան՝ որ եկեալ
պահեսցէ զմեզ յերկիւղա
3 ժի կան

կան գիշերիս 'ի դիւական
խառովութենէ՝ ամբողջ պա
հելով զհոգի և զմարմին
մեր. մինչև 'ի կատարումն
Ժամանակի ամաց մերոց:

Մենակալ ՏՐ՝ **Ը** մեր
կեցո՛ւ և ողորմեաց:

Ղ խոր:

Շ նորհատու բարեաց. յոմի
առատ, անմահ ՏՐ՝ աղաչեմք
զքեզ՝ փարատեա՛ւ յանձանց
մերոց զաղջամղջին և զխա
ւարային խորհուրդս. 'ի
պատրնաց բանասրկոճին պա
հեա՛ն զմեզ. և շնորհեա՛ւ մեզ
հաւատով սպաւինիլ յամե
նայն երրորդութիւնդ 'ի
հայր և 'ի յորդի և 'ի սբ
հոգիդ. սյժմ և մշտ և յա
ւիտեանս յաւիտենից ամէն:

Սաղմոս 118:

բանեալք են ամ
բիծք 'ի ճանապար
հի. և ոյք գնան յօ
րէնս Տեառն:

Լրանի՛ ռօք քննեն զվկոյ
ութիս նր. բոլորով սրտիւ
իւրեանց խնդրեսցեն զնա:

Մէթէ ոյք գործեն զանս
րէնութիւն, 'ի ճանապարհս
նորա գնացեն:

Դու պատուիրեցեր զպա
տուիրանս քո. 'ի պահել
ինձ յոյժ:

() շթէ աջողեալ էին ինձ
ճանապարհք իմ. 'ի պահել
ինձ զարդարութիւնս քո:

Յայնժամ ես ոչ ամաչէի.
'ի զգուշանալ ինձ 'ի պատու
ւիրանս քո:

Խոստովան եղէց քեզ տր'
յուզղութեան սրտի իմոյ. որ
պէս ուսայց զիրաւունս ար
դարութեան քոյ:

Օ իրաւունս քո պահեցի.
մի թողուր զիս մինչ իսպառ:
Լուղղեացէ երիտասարդ
զճանապարհս իւր. այլ 'ի
պահել զբանս քո:

Բոլորով սրտիւ իմով խնդ
րեցի զքեզ. մի մերժեր զիս
'ի պատուիրանաց քոց:

Ի սրտի իմում թաքուցի
զբանս քո. որպէս զի մի մե
ղայց քեզ:

() րհնեալ ես դու տր ու
ուսո՛ւ ինձ զարդարութիւս քո:

Շրթամք իմովք պատմե
ցից. զամենայն իրաւունս
բերանոյ քոյ:

Ի ճանապարհս վկայութեց
քոց զոճարճացայ. որպէս
յամենայնի 'ի մեծութեան:

Ի պատուիրանս քո հոգա
ցայ:

ցայ. և զգուշացայ 'ի ճա
նապարհս քո :

() Իրաւունս քո խօսեցայ.
և ոչ մոռացայ զբանս քո :

Հատո՞ ծառայի քում. զի
կեցից և պահեցից զբանս
քո :

() արթո՞ զաչս իմ, և նայ
եցայց 'ի սքանչելիս օրի
նաց քոց :

() ան քի խո եմ ես յերկրի.
մի թ. ուցաներ յինէն ըզ
պատուհիրանս քո :

Փափաքեաց անձն իմ. 'ի
ցանկալ ինձ յիրաւունս քո
յամ ժամ :

() աստեցեր սոբարտաւանից
անիծեալ ոյք խոտորեցան 'ի
պատուհիրանաց քոց :

'ի բաց արա՞ յինէն զնախո
տինս և զարհամարհանս. զի
զվկայութիւնս քո խընդ
րեցի :

'Քանզի նստան իշխանք՝
և չարախօսէին զինէն. այլ
ծառայ քո խորհրդէր յերա
ւունս քո :

() ի վկայութիւնք քո խօսք
իմ էին. և խորհուրդք իմ
յարդարութիւն քո :

Մերձեցաւ անձն իմ 'ի հող.
տը կեցո՞ զիս ըստ բանի քում :

() ճանապարհս իմ պատմե

ցի. քեզ, և լուար ինձ. ուսո՞
ինձ զարդարութիւնս քո :

'ի ճանապարհս արդարութեց
քոց իմաստուն արա՞ զիս. և
քննեցից զսքանչելիս քո :

Տքնեցաւ անձն իմ առ 'ի
ձանձրանալ. հաստատեա՞ զիս
'ի բանս քո :

() ճանապարհս մեղաց 'ի
բաց արա յինէն. և յօրէնս
քո ողորմեաց ինձ :

() ճանապարհս ճշմարտու
թեան քո ընտրեցի. և զիրա
ւունս քո ես ոչ մոռացայ :

Մերձեցայ ես 'ի վկայութիւնս քո. տը՞ մի յամօթ
աւներ զիս :

'ի ճանապարհս սխառութեան
նաց քոց ընթացայ. զի ան
դորր արարեր սրտի իմոյ :

() րէնսդէտ արա՞ զիս տը, 'ի
ճանապարհս իրաւանց քոց.
և խնդրեցից զնա յամ ժամ :

Իմաստուն արա՞ զիս տը. և
քննեցից զօրէնս քո. և պահե
ցից զնա բոլորով սրտիւ իմով :

Լուջնորդեա՞ ինձ 'ի շա
ւիղս պատուհիրանաց քոց տը.
զի ընդ նոսա հաճեցայ :

Խո՞նարհեցո՞ զսիրտ իմ 'ի
վկայութիւնս քո տը. և մի
յա՞ ահա թիւն :

'ի արծա՞ զաչ. իմ, զի մի տե
ւից

սից զնանրութիւն. 'ի ճանա
պարհս քո կեցո՛ զիս:
Հաստատեա՛ն ծառայի քում:
զբան քո յերկիւղ քո:
Հան յինէն զնախատինս,
զոր և կարծեցի. զի դատաս
տանք քո քաղցր են:

Լ՛հա ցանկացայ պատուի
րանաց քոց տօր. յարդարու
թեան քում կեցո՛ զիս:

Լ՛կեսցէ 'ի վերայ իմ ողոր
մութիւն քո տօր. և փրկու
թիւն քո ըստ բանի քում:

Տաց պատասխանի ոյք նա
խատեն զիս բանիւք. զի ես
'ի բանս քո յուսացայ:

Մ'ի 'ի բացեայ առներ 'ի
բերանոց իմմէ զբան ճշմար
տութեան մինչև յոյժ. զի
յիրաւունս քո յուսացայ:

Պահեցի զօրէնս քո յամե
նայն ժամ. յաւիտեան և
յաւիտեանս յաւիտենից:

Վնայի ես յանդորրու. զի
զպատուիրանս քո խնդրեցի:

Խօսէի զվկայութիւնս քո
առաջի Թագաւորոց, և ո՛չ
ամացէի:

Խօրհէի 'ի պատուիրանս
քո, զոր սիրեցի:

Համբարձի զձեռս իմ 'ի պա
տուիրանս քո, զոր սիրեցի. և
խօրհէի յարդարութ քում:

Յիշե՛ա զբան ծառայի քոյ,
յոր և յուսացուցեր զիս:

Սա մխիթարեացէ զիս 'ի խո
նարհութեան իմում. զի բան
քո կեցոյց զիս:

Լ՛մբարտաւանք անիրուե
ցան յիս յոյժ. այլ յօրինաց
քոց ես ո՛չ խոտորեցայ:

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւի
տենից տօր. և մխիթարեցայ:

Տրամութիւն կալամ զիս 'ի
մեղաւորաց. և ոյք Թողն
զօրէնս քո:

Վովելի են ինձ իրաւունք
քո. 'ի տեղով պանդխտու
թեան իմոյ:

Յիշեցի 'ի գիշերի զանուն
քո տօր. և պահեցի զօ
րէնս քո:

Սա եղև ինձ ճանապարհ
'ի կեանս. զի զարդարութիւնս
քո խնդրեցի:

աժին իմ ես դու տօր.
ասացի պահել զօ
րէնս քո:

Լ՛ղացեցի զերեսս քո բոլո
րով սրտիւ իմով. ողորմեաց
ինձ ըստ բանի քում:

Խօրհեցայ 'ի ճանապարհս
իմ. և դարձուցի զոտս իմ 'ի
վկայութիւնս քո:

Պատրաստեցայ և ո՛չ խռո
վե

վեցայ. զի պահեցի զպատո
ւիրանս քո :

Տոռունք մեղաց պատեցան
զինւ. այլ զօրէնս քո ես
ոչ մոռացայ :

Իմէջ գիշերի յառնէի խոս
տովան լինիլ առ քեզ. վս
իրաւանց և արդարութիւն քոյ.
Հաղորդէի ես ամենայն եր
կիւղածաց քոց. որոց պա
հեալ էին զպատուիրանս քո.
Ողորմութեամբ տն լի եղև
երկիր. զարդարութիւնս քո
ուսո՛ ինձ :

Բաղցրութիւն արարեր ընդ
ծառայի քում տը. ըստ բա
նի քում :

Բաղցրութիւն, զխրատ
և զգիտութիւն ուսո՛ ինձ.
զի՛ ի պատուիրանս քո ես
հաւատացի :

Սինչև խոնարհեալ էի ես՝
մեղայ. վասն սյսորիկ զբանս
քո պահեցի յոյժ :

Բաղցր ես դու տը. և
քաղցրութեամբ քով ուսո՛
ինձ զարդարութիւնս քո :
Բազմացան յիս անիրաւու
թիք ամբարտաւանից. այլ
ես բոլորով սրտիւ իմով քըն
նեցի զպատուիրանս քո :

Սաճաւ ո՞չ կաթն սիրտք
նոցա. այլ ես զօրէնս քո
խօսեցայ :

Բարե ե ինձ, զի խոնարհ
արարեր զիս. որպէս ուսայց
զարդարութիւնս քո :

Բարե են ինձ, օրէնք բե
րանոյ քոյ. քան զհազարս
ոսկւոյ և արծաթոյ :

Ձեռք քո արարին՝ և
ստեղծին զիս. իմաստուն
արա զիս՝ և ուսայց զպատո
ւիրանս քո :

Երկիւղածք քո տեսցեն
զիս և ուրախ եղիցին. զի
ես ՚ի բանս քո յուսացայ :

Օտնեայ տը՝ զի արդարու
թիք են դատաստանք քո. յի
րաւի խոնարհեցուցեր զիս :

Եղիցի ողորմութիւն քո, ՚ի
մխիթարել զիս՝ ըստ բանի
քում, զծառայս քո :

Եկեսցեն յիս գթութիւնք
քո և կեցից. զի օրէնք քո
խօսք իմ էին :

Մաշխեսցեն ամբարտաւանք՝
որք ՚ի տարապարտուց անի
բաւեցան յիս. այլ ես հոգա
ցայ ՚ի պատուիրանս քո :

Երատեսցեն զիս երկիւ
ղածք քո. և ոյք ճանաչեն
զվկայութիւնս քո :

Եղիցի սիրտ իմ անբիծ,
յարդարութեան քում. զի
մի ամաչեցից :

Եարօտացաւ անձն իմ. ՚ի
փր

կրկու թիւնս քո. զի ես 'ի
բանս քո յուսացայ:

Սպասեսցին աչք իմ, բանի
քում. ասացի երբ մեծութա
րեսցես զիս:

Եղէ ես ոպ տիկ 'ի պարզի.
զի զարդարութիւնս քո ես
ոչ մոռացայ:

Քանի' ինչ են, աւուրք
ծառայի քոյ. երբ արասցես
ինձ իրաւունս 'ի հալած
չաց իմոց:

Պատմեցին անօրէնք զխոր
հուրդս. այլ ոչ որպէս զօ
րէնս քո:

Լմենայն պատուիրանք քո
ճշմարիտք են. 'ի նանիր հա
լածեցին զիս, օգնեալ ինձ:
Փոքր միւս ևս' և կորուստ
նէին զիս յերկրի. այլ ես ոչ
թողի զպատուիրանս քո:

Բստ ողորմութեան քում
կեցո՛ զիս. և պահեցից զվր
կայութիւնս բերանոյ քոյ:

Յաւիտեան տր' բան քո
կայ յերկինս. յազգէ մինչև
յազգէ ճշմարտութիւն քո:
Հաստատեցեր զերկր' և
կայ:

Հրամանի քում մնայտիւ. զի
ամենեքեան ծառայք քո են:

Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ
էին. կանխաւ ևս արգեօք կո

րուսեալ էի 'ի խոնարհութե
իմում:

Յաւիտեան ոչ մոռացայց
զարդարութիւնս քո. զի նո
քօք կեցուցեր զիս:

Քո եմ ես և կեցո՛ զիս. զի
զարդարութիւնս քո խնդրեցի:
Ինձ սպասեցին մեղաւորք 'ի
կորուսանել. զի զվկայութե
քո ես 'ի միտ առի:

Յամ կատարածի տեսի ըզ
վախճան. յոյժ անդորր էին
ինձ պատուիրանք քո:

Որպէս սիրեցի զօրէնս քո
զօր հանապազ խօսք իմ էին:

Քան զթշնամիսն իմ ի
մաստուն արարեր զիս 'ի պա
տուիրանս քո. զի յաւիտեան
իմ էին:

Քան զամենայն ուսուցիչս
իմ, իմաստուն եղէ. զի վկայ
ութիւնք քո խօսք իմ էին:

Քան զծերսն իմաստուն
եղէ. զի զպատուիրանս քո
քննեցի:

Յամենայն ճանապարհաց չա
րաց արգելի զոտս իմ. որպէս
զի պահեցից զբանս քո:

Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտո
րեցայ. զի դու օրէնսդէս
արորեր զիս:

Որպէս զի քաղցր են 'ի քիմս
իմ բանք քո. բան զմեզ բե
րանոյ իմոյ:

Դպատոճիրանաց քոյ իմա
յեալ՝ ատեցի զամենայն ճա
նապարհս չարաց. զի դու
, օրէնսդէտ արարեր զիս:
Ըրագ են բանք քո ոտից
իմոց. և լոյս տան շաճղաց
իմոց:

Երդոճայ և հաստատեցի.
զի պահեցից զամ իրաւունս
արդարութեան քոյ:

Խոնարհեղէ մինչև յոյժ. ւոր
կեցո՛ զիս ըստ բանի քում:
Ի նդ կամս բերանոյ իմոյ
հաճեաց ւոր. և զիրաւունս
քո ուսո՛ ինձ:

Ինձն իմ ՚ի ձեռս քո յամե
նայն ժամ. և զօրէնս քո ես
ոչ մոռացայ:

Եդին ինձ մեղաւորք զորո
դայթ. ՚ի պատոճիրանաց
քոյ ես ոչ մոլորեցայ:

Սառանգեցի զվկայութիս
քո յաւիտեան. զի ցնծու
թիւն է սրտի իմոյ:

Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ,
առնել զարդարութիւնս քո
յաւիտեան. վս հատուցման:

() անօրէնան ատեցի. և զօ
րէնս քո սիրեցի:

() գնահան և փրկիչ իմ ես
դու. և ես ՚ի բանս քո
յուսացայ:

Ի բաց եղերուք յինչն

չարք. և քննեցից զպատո
ւիրոնս ւոյ իմոյ:

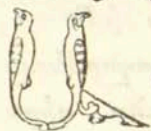
() գնեա՛ ինձ ք բանի քում,
և կեցո՛ զիս. և մի յամօթ
առնե՛ր զիս ՚ի յու ոյ իմմէ:

() գնեա՛ ինձ՝ և ապրեցո՛
զիս. և խորհեցայց զիրաւ
ունս քո յամենայն ժամ:

Ինարդեցեր զամենեսեան՝
որք ապստամբք եղեն յար
դարութեց քոյ. զի անիրա
ւութիւն է ին խորհուրդք նց:

Ինցաւորս համարեցայ զա
մենայն մեղաւորս երկրի. վս
այսորիկ՝ սիրեցի զպատոճի
րանս քո:

Իւեռեա՛ ընդ երկիւղ քո
զմարմին իմ. զի ՚ի դատաս
տանաց քոյ երկեայ յոյժ:

րարի իրաւունս և
արդարութիւն. մի
մատներ զիս ՚ի ձեռս նեղ
չայ իմոց:

Ինկալ զծառայ քո ՚ի բա
նի. զի մի ամբարտաւանք
զղոճեսցեն զիս:

Սպասեցին աչք իմ փրկու
թեան քում ւոր. և բանից
արդարութեան քոյ:

Իրա՛ ընդ ծառայի քում ւոր
ըստ ողորմութիւն քում. զար
դարութիւնս քո ուսո՛ ինձ:

(Ը) առայքո եմ ես՝ իմաստուն արամ զիս. և ծանեայց զվկայութիւնս քո:

Սա մէկ է պաշտել զմը. խափանեցին զօրէնս քո:

Ստան այսորիկ՝ սիրեցի ըզպատուհիրանս քո. քան զամուսկի և զտպագիտոն:

Մենայն պատուհիրանք քո աջողեցան ինձ. զի ատեցի ես զճանապարհս չարաց:

Սքանչելի են վկայութիւնք քո. վասն այսորիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ:

Սյտնութիւն բանից քոց լուսաւորէ. և իմաստուն առնէ զտղայս:

Օբերան իմ բացի և առի զհոգի. ՚ի պատուհիրանս քո փափագեաց անձն իմ:

Սայեաց առ իս և ողորմեաց ինձ. ըստ իրաւունս սիրողաց անուն քոյ:

Օճանապարհս իմ ուղիղ արամ ինձ ըստ բանի քում. և մի տիրեսցեն ինձ ամ մեզք:

Փրկեա՛ զիս ՚ի զրպարտութենէ մարդկան. և պահեցից զպատուհիրանս քո:

Սրկեցո՛ զերես քո ՚ի ծառայս քո. և ուսո՛ ինձ զարգարութիւնս քո:

Ստակք ջուրց իջին յաջաց

իմոց. զի ոչ պահեցին զօրէնս քո:

Սրդար ես դու ամբ. և ուղիղք են դատաստանք քո:

Սատուհիրեցեր զարդարութիւնք քոց ամբ. և ճմարիտք են յոյժ:

Սաշեաց զիս նախանձ քո. զի մոռացան զբանս քո թըշնամիք իմ:

Ստրեալէ բան քո յոյժ. և ծառայքո սիրեաց զսա:

Սանուկ եմ ես և արհամարհեալ. և զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ:

Սրդարութիւն քո արդարութիւն յաւիտենից. և օրէնք քո ճմարիտք են:

Սեղութիւնք և վիշտք դըտին զիս. և պատուհիրանք քո խօսք իմ էին:

Սրդարութեամբ են վկայութիւնք քո յաւիտեան. իմաստուն արամ և կեցո՛ զիս:

Սարգացի առ քեզ բոլորով սրտիւ իմով. լուր ինձ ամբ զի զարդարութիւնս քո խընդրեցի:

Սղողակեցի առ քեզ և փրկեա՛ զիս. և պահեցից ըզվկայութիւնս քո:

Սանխեցի տարածամու՛ աղողակեցի. և ես ՚ի բանս քո յուսացայ:

Սան

Կանխեցին աչք իմ առա
Հօտու. 'ի խօսիլ ինձ ըզ
բանս քո:

Չայնի իմում լուր Թր' ըստ
ողորմութեան քում. և յի
րաւունս քո կեցո՛ղ զիս:

Ս'երձեցուցին յիս հալա
ծիչք իմ զանօրէնութի. զի
յօրինաց քոց հեռի եղեն:

Ս'երձ ես դու Թր. և ամե
նայն պատուիրանք քո ճըշ
մարիաք են:

Ս'սկզբանէ ծանեայ 'ի վը
կայութեանց քոց Թր. զի յա
ւիտեան հաստատեցեր զնմ:

Տես զխոնարհութիւն իմ
և փրկեա՛ զիս. զի զօրէնս
քո ես ո՛չ մոռացայ:

Ս'ատեա՛ զգատաստանս իմ,
և փրկեա՛ զիս. և ըստ բանի
քում կեցո՛ղ զիս:

Հեռի է 'ի մեղաւորաց փրր
կութիւն. զի զիրաւունս քո
ո՛չ պահեցին:

Ս'թութիւնք քո բազում
են Թր. և ըստ իրաւանց
քոց կեցո՛ղ զիս:

Ս'ազում են, որք հալածեն
և նեղեն զիս. 'ի վկայութեց
քոց ես ո՛չ խոտորեցայ:

Չայէի յանագորունսն և մա
շէի. զի զպատուիրանս քո
ո՛չ պահեցին:

Տես, զի զպատուիրանս քո
սիրեցի. Թր' ողորմութեամբ
քով կեցո՛ղ զիս:

Ս'կիզբն բանից քոց ճշմար
տութիւն է. յաւիտեան են
ամենայն իրաւունք արդա
րութեան քոյ:

Իշխանք հալածեցին զիս 'ի
նանիր. և 'ի բանից քոց եր
կեաւ սիրտ իմ:

Յնծացայ ես 'ի բանս քո.
որպէս այն որ գտանէ աւաթ
բազում:

Օ մեղս ատեցի և անարգե
ցի. և զօրէնս քո սիրեցի:

Եթն անգամ յաւուր օրհ
նեցից զքեզ. վասն իրա
ւանց և արգարութե քոց:

Խաղաղութիւն բազում է
այնոցիկ, ոյք սիրեն զօրէնս
քո. և ո՛չ գոյ 'ի նոսա գայ
թակղութիւն:

Ս'պատեցի փրկութե քում
Թր. և զպատուիրանս քո
սիրեցի:

Պահեաց անձն իմ զվկայ
ութիւն քո. և սիրեաց զնո
սա յոյժ:

Պահեցից զպատուիրանս և
ըզ վկայութիւն քո. զի ամ ճա
նապարհք իմ առաջի քոյ են:

Ս'երձեսցին խնդրուածք իմ
առաջի քոյ Թր. ըստ բանի
քում

բում խնայողուն արմը զիս :
Մտցեն աղօթք իմ առաջի
 քոյ տը . և բանիւ քով փըր
 կեա զիս :

Բղևեսցեն շրթունք իմ
 զօրհնութիւնս քո . յորժամ
 ուսուցես ինձ զարդարու
 թիւնս քո :

Կյօսեսցի լեզու իմ զբանս
 քո . զի ամ սպասողիրանք քո
 արդարութեամբ են .

Եղիցի ձեռն քո 'ի կեցու
 ցանել զիս . զի զպատու
 րանս քո ընտրեսցի :

Յանկացայ փրկութե քում
 տը . և օրէնք քո խօսք իմ
 էին :

Մեցցէ անձն իմ, օրհնես
 ցէ զքեզ . և իրաւունք քո
 օգնեսցեն ինձ :

Մղորեցայ ես ույ զոչխար
 կորուսեալ . խնդրեա՛ն զժա
 ույս քո, զի զպատուիրանս
 քո ես ոչ մոռացայ :

Փառք հօր և . **Բ**յժմ և :

Ի՛քեն հայցե՛մք հայր գըթու
 թեց և անձ մը խիթարնութեանց .
 Ե՛տըխրանկան գիշերայնի՛ն մե՛ր
 ձեալ ժամուս . մըխիթարեա՛ն ըզ
 մեզ ի տըրտմո՛ւթե՛ց մեղաց . և
 հո՛նքհեա՛ն զուրանութի՛ն գործո՛վք
 անդարութե . անդանս՛մ մա՛հ
 սուրբ անձանի՛ն և ամենա՛յն
 արդարոց :

Բառք քաղցրագո՛ն յն անձնի՛ն քոյ
 հրամանի՛ կոչման ո՛րդ ի անտու
 ծոյ . եկեալ եմք առաջի՛ քոյ յերե
 կոյիս անխառնալք և ծանրաբեռ
 նեալք . թեթեւցո՛ ի ծանրութեց
 մեղաց զանձինս՛ . և զօրանցո՛ բառ
 նալ կամու ըզքաղցըր լուծ քոյ
 պատուիրանաց՝ . անդա՛ս :

Պաղատի՛ մք առքեզ հոգւո՛ւ
 ի հանգըստեան հասեալ ժամուս
 մարդանէր հոգի՛ անտուծոյ . յոր
 ժամ նորոգես զերեսս երկրի . և
 վերըստին ստանա՛ն զոգի՛ն մարդ
 կան . նորանիւտողը զարդարեա՛ն ըզ
 նընջեցեալսն մեր ըզծնեալսն ի՛
 քե՛ն սուրբ առաջանալն . անձ :
Օ կենդանագիր անապատ ծընս
 զի՛ն քոյ արկանեմք առջի՛ անո
 խակալ տերութե՛ն ըդ քոյ . յոր
 ժամ դաս փառօք հօր դատել ըզ
 թըշնամի՛ն խաչի՛ն քոյ . ներեա՛
 յանցանաց մերոց բարեխօսու
 թե՛ մօր քոյ և կոսի . անդա՛մք
 ըզքե՛ն ի տէր պահպանեա՛ն ըզմեզ
 լ հոգանեալ խաչի՛ն քոյ սո՛ւրբ :
 Հանդորդս արա՛ և ըզմե՛զ տը՛
 ընդ սըրբոց քոյ առաքելոյն .
 որք արժանի՛ եղեն տեսանել ըզ
 քեզ ի յարութեա՛ն քո . արժա
 նաւորեա՛ն Տէ՛մմբ տեսանել
 ըզքեզ ի միւսանգամ քոյ գալլա
 տեսնն . օրհնութիւն անապատ
 զի՛ն ի բարձունս :

Ի նըստիլ քո յատենի դատանոր
 անհեղ . անդանսօք մք անձան
 նին յիշեա՛ն ըզնը նընջեալսն
 մեր . յորժամ գայցես անձա՛ն
 փառօք . քանզի քո են փառա՛ն
 եք յաւիտեա՛նս ամէն .

426

ՍՆՐԵՈՒՏԻՒՄ մարիւմ. սանկոր
 ոսկի և տանպանակ կտանկարանաց
 ո՛ր՝ զի վերոստ զհացըն կե
 նաց պարգևեցէր քաղցեալ բնու
 թեանս. առնա միշտ բարեխո
 սեաւ. վասն քանութեան մե
 ղաց մե՛րոց:

Վասն անմարմնոց հրեշտակաց
 քեզ երանեն ամէն՝ օրհնեալ
 կոյս մարիւմ. ո՛ր զեակից
 բանն օր ընդ հօր կրեցեր էքեզ
 անսերման պէս. առնա միշտ բա
 րեխօսեաւ. վասն քանութեան
 մե՛ղաց մե՛րոց:

Սան որոյ և մեք հաւատացելք
 քեզ երկընդակմբ քս և արտա
 սուօք հայցեմք ի քէն. բաժն
 րեխօսութիւն ձեռնիսն զածայիսն
 լոյս քո ծագեալ յանձինն մեր՝
 օրհնեմք ըլբեզ ի յարութեան
 երեկոյիս ահաւոր թագաւոր:

էշի

Լ՛աօքեալք աստուծոյ. ընտ
 րեալք ի սկզբանէն նախ քան
 զաշխարհս. ո՛րք արժանի
 եղէք տեսանել զանտեսըն հրե
 ղինաց. բարեխօսեցէք առ ար
 վասըն մանկանց եկեղեցւոյ:
 Լարեկա՛մք քրիստոսի. հազե
 րապետք ձեռնիսն ըն խորհր
 դոցն. ո՛րք ի հոսանուտ մե
 ղաց ծովէս վերածելք զմարդիկ
 ի կեանս անմահ. բարե:

Վերագործիս քան ըզբնաւս.
 անձաւերոյն հասնէք երանութ.
 ո՛րք ի գալընտեան տեառն
 ըն նըստլիք յերկոտոսան աթոռ
 ոցն քրիստոսի. բարե:

427

Պա՛րոնակեալ պահէին յանե
 ղանէն դրախտի՛նն ըզձանա
 պարհ ծառոյն կե՛նաց. քո
 բեական՝ ինն հոյլքն բոցեղէն
 սրօքէ՛նք. այսօր արտափայեալ
 ցնեցա՛ր յերկրի անծաղաղ փայտ
 կենաց և՛ փըրկութեան. զքեզ
 օրհնեն մանկո՛ւնք սուրբ ե
 կեղեցւոյ:

Սաքեկայ ծառոյն վերաբերեալ
 խոյ յողջակէ՛ն փոխանակ ի
 սահակայ. այլ ի՛նչ բա՛նք քոյ
 զենաւ գառն անարատ. ի՛նչ
 տոութիւն հօր և՛ բառնալ ըլ
 մեղոս մեր. զքեզ օրհն:

Պարծանք պօղոսեան. դաւա
 նեալ ըզքեզ անծային բանին տե
 ղի՛ն զենարան. քանզի՛ քե՛ն
 և ապրեցաք ի խածանօղ և յան
 մարմին դազանէն. և ի վերայ
 քոյ հեղեալ շիթք ա՛նպական
 արեանն ըզկողանին ընջեաց
 ըզմեղս. զքեզ օրհն:

էշի

Լ՛րկնաւոր. հօտ ընտրեալ.
 զոր հովիւն քաջ թողեալ յեր
 կինս. և եկեալ ի խնդիւր մեզ
 մօլորեւցս. որով լըցեալ զթիւ
 հարիւրոց. անար ուրախութիւն
 ի յերկինս երկնաւորացդ. աղա
 շեմք ըզձեզ բարեխօս լերոք
 առ հէր վասն քանութեան
 մեղաց մե՛րոց:

Տեսանալք անտեսին. խոր
 հըրդածոք խորոցն աստուծոյ.
 որք ի ջեալք ընդ միածնին սպա
 սաւորեալ տնօրէնութիւն. ի ծնը
 դեանն աւետարտք հօլուացն.
 և կանանցն իւղաբերից կենաց

քա

քարոզք ըզկէ նդանունն. աղաւ
 Պահապանն քան խարհի՛ բանակ
 ըք տն. շնորշ զերկիւղածովք.
 բարեկամք ազգի մարդկան՝ միջ
 նորդք մահու և՛ յարուութի. մի
 քայիւ և գաթերիւ մեծք. որք
 կայք միշտ առաջի ամենասուրբ
 էրորդութեանն. աղա:

գլի

Երկնաւոր փեսայ անըստուեր
 լոյս իմանալի. որ ի յե՛րկնից ի
 ջեր. ի սէր հարսին քոյ եկեղեց
 ցւոյ. զոր խօսեցաւ քեզ բարե
 կանն և փեսաւերն քո՛ յօհաննէ՛ս
 սորի՛ն մաղթանօք ողորմութեան:
 Վասնակեպիցս անհաս և անտես
 ի սերօքեցից. սըրբութեանց Խբ
 և Տէ՛ր բոլորից. խոնարհեցանք
 ի յորդա՛մս նա՛ն. հայցելով
 ի ծառայէ՛ն. մարդութիւն ջրոյ
 ի լուսնակ ըզմէ զս ադամայ. սո՛ւ:
 Որ յամբողջին վերայեցար
 գառն անտուծոյ բարձր մե՛
 ղաց. զոր գերադո՛յն արդարոց.
 ծանուցեր մեծ ի՛ ծնունդս կա
 նա՛ւսն. և ճրագ օրի՛նաց որ
 և ի դժո՛ղիս ըզփրկական գա
 լուստն քո՛ քանդեալ. սորին:

Սաղթանք:

Հոգւոցն հանգուցելոց Վս
 Ը՛մ արան զհանգիստ և զո
 ղորմութի. և մեղ մեղաւոր
 րացս շնորհեա՛ զթողութիւն
 յանցանաց:

Վարդ:

Եւ ևս խաղաղութեան. ըզ
 տը աղաչեսցուք:

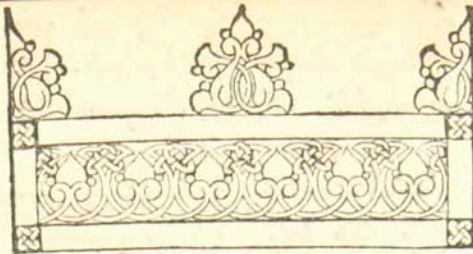
Սան հոգւոցն հանգուցե
 լոց աղաչեսցուք զՓրկիչն
 մեր Վս՝ զի զնոստ ընդ ար
 դարսն դասիցէ. և զմեզ կե
 ցուցանիցէ շնորհիւ ողորմու
 թի իւրոյ: Ը՛մենակալ Տ՛ր
 Ը՛մ մեր կեցո՛ւ և ողորմ:

Տ՛ր ողորմեա՛. Գ:

Ը՛ղթք:

Վս Որդի Ը՛յ անոխա
 կալ և բարեգութ գթա՛ քո
 արարչական սիրովդ՝ ի հոգիս
 հանգուցելոց ծառայից քոց:
 Յիշեա՛ յաւուր մեծի դալս
 տեան արքայութեան քոյ:
 Ը՛րա արժանի ողորմութի,
 քաւութի, և թողութի մե
 ղաց. Վասաւորեալ պայծա
 ռացո՛ւ ընդ սքս քո յաջակող
 ման դասուն: Օ ի դու ես
 Տ՛ր և արարիչ ամբան. դա
 տաւոր կենդանեաց և մեռե
 լոց: Եւ քեզ վայելէ փառք
 իշխանութիւն և պատիւ:
 Ը՛յ յժմ, և միշտ, և յաւի
 տեանս յաւիտենից: Ը՛մեն:
 Օրհնեալ Տ՛ր մեր Յս՝ քս:
 Հայր մեր՝ որ յերկնս:

Սար

Սարգաւորութիւնն հասարակաց
աղօթից հանդստեան ժամունն:

Որ կատարի 'ի դէմն հօր ւն. զի
պահպանողական անուի միած
նին. պահեսցէ զմեզ 'ի խաւարաց
ին գիշերնս:

ՍՈՒՆԻՆԻՆՍԻՐ
զլոյս քո՝ և զճշ
մարտութի
քո, զի ա

ռաջնորդեսցեն ինձ. և հան
ցեն զիս 'ի լեւառն սբ՝ և 'ի
յարկս քո:

Ստից առաջի սեղանոյ ւն
առ լ՝ծ. որ ուրախ առնէ
զմանկութիւն իմ:

Խոստովանեղէց քեզ օրհ
նութեամբ՝ ան ան իմ:

Լրդ՝ ընդէր տրտում ես
անձն իմ. կամ ընդէր խռովեա
զիս. յուսան առ ան. խոստո
վանեաց նմա. փրկիչ երե
սաց իմոց ան է:

Փառք հօր և յորդույ և
լ՝յժմ և միշտ և յաւիտե:

Լւկս խաղաղութե զմոր:
() օրհնութիւն և փառք:

Կեսցէ 'ի վերայ իմ ո
ղորմութիւնն քո **ՏՐ**. և
փրկութիւնն քո լըստ բանի
քում:

Տաց պատասխանի ոյք նա
խատեն զիս բանիւք. զի ես
'ի բանս քո յուսացայ:

Սի 'ի բացեայ առներ 'ի
բերանոյ իմմէ զբան ճշմար
տութեան մինչև յոյժ. զի
յիրաւունս քո յուսացայ:

Պահեսցի զօրէնս քո յամե
նայն ժամ. յաճիտեան և
յաճիտեանս յաճիտենից:

Վանայի ես յանդորրու. զի
զպատուիրանս քո խնդրեցի:
Խօսէի զվկայութիւնս քո
առաջի Թադաւորաց, և ոչ
ամաչէի:

Խօրհչէի 'ի պատուիրանս
քո, զոր սիրեցի:

Համբարձի զձեռս իմ 'ի պա
տուիրանս քո, զոր սիրեցի. և
խօրհչէի յարգարուե քում:

Յիշեա՛ զբան ծառայի քոյ.
յոր և յուսացուցեր զիս:

Սա միտիթարեսցէ զիս 'ի խո
նարհութեան իմում. զի բան
քո կեցոյց զիս:

Լմբարտաւանք անիրաւե
ցան յիս յոյժ. այլ յօրինաց
ին քոյ

քոց ես ոչ խոտորեցայ :

Հիշեցի զիրաւոճնս քո յաճի տենից Թր. և մխիթարեցայ : Տրամութիւն կալաւ զիս 'ի մեղաւորաց . և ոյք թողին զօրէնս քո :

Վռկելի են ինձ իրաւունք քո . 'ի տեղոջ պանդխտութեան իմոյ :

Հիշեցի 'ի գիշերի զանուն քո Թր. և պահեցի զօրէնս քո :

Սա եղև ինձ ճանապարհ 'ի կեանս . զի զարդարութիւն քո խնդրեցի :

Օանօրէնս ատեցի . և զօրէնս քո սիրեցի :

() Գնական և փրկիչ իմ ես դու . և ես 'ի բանս քո յուսացայ :

Ի բաց եղբրուք յինէն չարք . և քննեցից զպատուիրանս ւնի խոյ :

() Գնեա՛ ինձ լի բանի քում, և կեցո՛ զիս . և մի յամօթ առնե՛ր զիս 'ի յուսոյ իմմէ :

() Գնեա՛ ինձ՝ և ապրեցո՛ զիս . և խորհեցայց զիրաւունս քո յամենայն ժամ :

Նարգեցեր զամենեսեան՝ որք ապստամբք եղեն յարդարութեց քոց . զի անիրաւութիւն էին խորհուրդք նոց :

Յանցաւորս համարեցի զամենայն մեղաւորս երկրի . վնայսորիկ՝ սիրեցի զպատուիրանս քո :

Ի և եռեա՛ ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ . զի 'ի դատաստանաց քոց երկեայ յոյժ :

Սերձեսցին խնդրոճածք իմ առաջի քոյ Տր. ըստ բանի քում իմաստուն արա՛ զիս :

Սոցեն սղօթք իմ առաջի քոյ Թր. և բանիւ քով փրկեա՛ զիս :

Ի ղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւնս քո . յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո :

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո . զի ամ պատուիրանք քո արդարութեամբ են :

Լղեցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս . զի զպատուիրանս քո ընտրեցի :

Յանկացայ փրկութե քում Թր. և օրէնք քո խօսք իմ էին :

Սեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ . և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ :

Սողորեցայ ես ուն զոչխար կորուսեալ . խնդրեա՛ զծառայ քո, զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ :

Սի

Մի եկեացեն 'ի վերայ մեր
ոտք ամբարտաւանից . և
ձեռք մեղաւորաց մի դողա
ցուցեն զմեզ :

Եւ 'նդ' տնկցին ամենեքեան
ոյք գործեն զանօրէնութի .
մերժեացին և այլ մի կարաս
ցեն հաստատիլ :

Եւ 'ի տր յուսացայ ցնծա
ցայց և ուրախ եղէց յաժ
փրկիչ իմ :

Տը տր ետ ինձ զօրութիւն
և կացոյց զոտս իմ 'ի հաստա
տութեան . 'ի վերայ պարա
նոցի թշնամւոյն կացոյց զիս .
և հանգոյց զիս երազ երազ :

Որ բնակեալ է յօգնութեան
բարձրելոյն , ընդ հովանեաւ
Եւ յերկինս հանգիցէ :

Եւսացէ Տն ընդունող իմ
ես դու . ապաւէն իմ Եւ
և ես յուսամ 'ի նա :

Եւ փրկեացէ զիս յորոգայ
թէ որսողին . և 'ի բանից
խառովութեան :

Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի
զքեզ . 'ի հովանի թւոց նո
րո յուսացիս :

Ու զլէն շուրջ եղիցի զքե
ջմախոութիւն նորա :

Ու երկիցես դու յերկեղէ
գիշերի . և ոչ 'ի նետէ' որ
թռչի 'ի տունէ :

Յիրէ որ շրջի 'ի խաւարի .
'ի գայթակղութէ դիւն 'ի
հասարակ աւուր :

Եւնկցին 'ի կողմանէ քումմէ
հազարք . և բերք ընդ աջմէ
քումմէ . և առ քեզ ինչ ոչ
մերձեացին :

Եւ այց միայն աջօք քովք հոյ
եացիս դու . և զհասուցումն
մեղաւորաց տեսցես . զի դու
տր յոյս իմ ես :

Օ բարձրեալն արարեր քեզ
ապաւէն . ոչ հասցին առ
քեզ չարք' և տանջանք ոչ
մերձեացին 'ի յարկս քո :

Հրեշտակաց իւրոց պատո
հիրեալ է վասն քոյ . 'ի պա
հել զքեզ յամենայն ճանա
պարհս քո :

Ի բազուկս իւրեանց ընկալ
ցին զքեզ . զի մի երբեք հար
ցես զքարի զոտն քո :

Ի վերայ իժից' և քարբից
գնացես դու . և առ ոտն կո
խեսցես զառիւծն' և զվի
շապն :

Ի անդի յիս յուսացաւ' և
փրկեցից զնա . հովանի եղէց
նմա' զի ծանեաւ զանուն իմ :

Կարգացէ առ իս' և ես
լուայց նմա . և առ նմա եղէց
'ի նեղութեան :

Փրկեցից' և փառաւոր արա
2 իմ րից

րից զնա. երկայնաճուրբք
լցուցից զնա. և ցուցից նա
զիրկուծիւն իմ:

Եւ քեզ տր համբարձի զաչս
իմ. որ բնակելիք ես ի յերկինս:

Որպէս աչք ծառայի ի ձեռն
տն իւրոյ. ուր աչք աղախնոյ
՛ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ:

Եւ յապէս են աչք մեր առ
քեզ տր անձ մեր. մինչև ողոր
մեսցիս ի վերայ մեր:

Ողորմեսց մեզ տր ողորմեսց
մեզ. զի բազում լցաք արհա
մարհանօք:

Եւս առաւել լցան անձինք
մեր նախատանօք. որք նախա
տէին զմեզ. և արհամարհա
նօք անբարտաճանկից:

Եւ յանուն քում կեցո՞
ղիս. և ի զօրութեան քում
իրաճ արա՞ ինձ:

Եւ լուր աղօթից իմոյ. ունին
դիր բանից բերանոյ
իմոյ:

() տարք յարեան ի վր իմ.
և հզօրք խնդրեցին զանձն
իմ. և ոչ համարեցին զքեզ

Եւ առաջի իւրեանց:

Եւ հա Եւ օգնական իմ. և
Տր ընդունող հողւոյ իմոյ:
Ի դարձուցանել զչարն ի
Թշնամիսն իմ. ճշմարտութիւն
քով սատակեալ զնոսա:

Եւ կամօք իմովք պատարդս
մատուցից քեզ. և խոստո
վան եղէց անունն քում տր
զի բարիէ:

Յամենայն նեղութենէ իմմէ
փրկեցեր զիս. և ի Թշնամիս
իմ ետես ակն իմ:

() րհնեալ ես դու տր ան
հարցն մերոց. գովեալ և ա
ռաւել բարձրացեալ յաւտն:

Եւ օրհնեալէ անունն սք փա
ռաց քոց. գովեալ և առաւ:

() րհնեալ ես ի տաճարի փա
ռաց սրբութե քոյ. գովէ:

() րհնեալ ես ի վր ամօռոց
արքայութեան քոյ. գովէ:

() րհնեալ ես՝ որ նստիս ի
քրօքէս՝ և հայիս յանդունդս:

() րհնեալ ես ի վերայ հա
տատութե երկնից. գովէ:

() րհնեցէք զԵւ ի սրբու
թեան նորա. օրհնեցէք զնա
՛ի հաստատութեան զօրու
թեան նորա:

() րհնեցէք զնա ի զօրութե
նորա. օրհնեցէք զնա ի բա
զում մեծութեան նորա:

() րհնեցէք զնա ՛ի ձայն
օրհնութե. օրհնեցէք զնա
սաղմոսիւք և օրհնութիւն:

() րհնեցէք զնա ցնծութիւն
դուլեցէք զնա ուրախութիւն:

() րհնեցէք զնա ՛ի բանս
բաղ

քաղցունս • օրհնեցէք զնա
'ի բարբառ լսելիս :
() օրհնեցէք զնա 'ի ձայն դո
հուծեան • ամենայն հոգիք
օրհնեցէք զտէր :

Ըրդ արձակեա՛ զծառայքո
ւոր՝ ըստ բանիքում 'ի խաղա
ղութեան • զի տեսին աչք իմ
զփրկութե՛ք • քո • զոր պատրաս
տեցեր առաջի ամենայն ժո
ղովրդոց :

Եյս 'ի յայտնութի հեթանո
սաց • և փառք ժողովրդեան
քում խորայելի :

Ձգեցեր զձեռն քո և փրկ
կեաց զիս աջ քո • և իմ հա
տուսցէ ընդ իմ :

Տը ողորմութիւն քոյ յաճի
տեան զգործս ձեռաց քոց մի
անտես առնէր :

Տը հան 'ի բանտէ զանձն
իմ • դոհանամ զանոճանէ
քումմէ :

Ինձ սպասեն արդարք • մին
չև հատուցես ինձ :

Սեծացուցէ անձն իմ զւոր •
և ցնծասցէ հոգի իմ սատու
ծով փրկչաւ իմով :

Եյս արար 'իլերայ խոնար
հութեան աղախնոյ իւրոյ •
այսուհետեւ երանիցեն ինձ
ամենայն ազգք

Ըրար ընդ իս մեծամեծս

հզօրն • և սքէ է անուն նորս :
Ողորմութի արար յազգաց
յազգս երկիւղածաց իւրոց •
և արար զղօրութի բազկաւ
իւրով :

Յրոճեաց զամբարտաւանս
'ի մտաց սրտից • և քակեաց
զհզօրս յաթոռոց •

Օխոնարհս բարձրացոյց •
զկարօտս ելից բարութե՛ք և
զմեծատունս արձակեաց ու
նայնս :

Պաշտպանեաց խորայելի ծա
ռայի իւրոյ • յիշելով զողոր
մութիւն իւր :

Սիւսուցաւ առ հարսնմեր
ընդ աբրահամի • և զաւակի
նորա յաւիտեան :

Տուր զղօրութիւն ծառայի
քում • կեցո՛ զորդի աղախնոյ
քոյ • և արա՛ առ իս զնշան
բարութեան :

Տեսցեն ատելիք իմ, և ամա
չեսցեն • զի գու իմ օգնեցեր
ինձ • և մխիթարեցեր զիս :
Փառք հօր և որդւոյ և հո :

Ըյս և միշտ և :
Սաղթանք :

Ընձն իմ 'ի ձեռին քոյ է յամ
ժամ • և 'ի սբ խաչ քո յու
սացեալ եմ թաղաւոր երկ
նաւոր • զբազմութիւն սրբոց
քոց բարեխօս ունիմք առ
3 ին քեզ :

քեզ։ Որ երկայնամիտդ ես
տու ամենեսեան։ մի անտես
առներ զապաւինեալս 'ի
քեզ։ Եւ պահեա՛ս պատժ
ւականաւ և սրբով խաչիւ
քով 'ի խաղաղութեան։

Վարդ։

Եւ զաչեսցուք զամենակայն
անձ և խնդրեսցուք 'ի նմանէ.
զի առաքեսցէ զհրեշտակ
խաղաղութեան՝ որ եկեալ
պահեսցէ զմեզ յերկիւղա
կան գիշերիս 'ի դիւական
խռովութենէ՝ ամբողջ պա
հելով զհոգի և զմարմին
մեր։ մինչև 'ի կատարումն
ժամանակի ամաց մերոց։

Եւ մենակալ Տ՛ր Եւ մեր
կեցո՛ւ և ողորմեսց։

Օ հանգիստ գիշերիս խա
ղաղութեանց անցուցանել հա
ւատով 'ի անձնդ խնդրեսցուք։

Օ հրեշտակ։ Օ քաւուր։

Օ սրբոյ խա։ Եւ ևս միա։

Օ անձնս։ Ողորմեսց մեզ։

Եւ լոթ։

Տ՛ր Եւ մեր դու պահեա՛ս
զմեզ խաղաղութեամբ 'ի գի
շերիս յայտնի և յամենայն
ժամանակի։ Ինդ սուրբ եր
կիւղ քո բւեռեալ պահեա՛ս
զմիտս և զխորհուրդս մեր։
Որպէս զի յամենայն ժամ

քեւ պահպանեալ լիցուք յո
րդայթից թշնամւոյն։ Եւ
քեզ հանցուք զօրհնութիւն
և զփառս հօր և Որդւոյ և
հոգւոյդ սրբոյ։ Եւ յիմ և։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

հրեշտակի խաղաղութեան
յանձն արա՛ զանձինս մեր տը
գօրութեց։ Որ եկեալ պա
հեսցէ զմեզ անխռովս 'ի
տոճէ և 'ի գիշերի։ յարմնու
թեան և 'ի հանգստեան մե
րում։ Օ ի դու ես արարիչ
լուսոյ և հաստիչ գիշերի։
Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ
Տ՛ր Եւ մեր. զհանգիստ գի
շերիս շնորհեա՛ խաղաղութե
անցուցանել։ Եւ հաստնիւ
'ի պաշտօն առաւօտու յերկը
պագութիւն և 'ի փառաբա
նութիւն ամենասուրբ երրոր
թեանդ։ Եւ յիմ և միշտ։

Սաղմոս։

Խաղաղութեամբ յայս և 'ի
սոյն ննջեսցուք և զարթի
ցուք. զի դու Տ՛ր միայն
առանձին յուսով քով բնա
կեցուցեր զմեզ։

Ի կարգալ իմում լուար ինձ
Եւ ըստ արդարութեան. 'ի
նեղութեան ինձ անդորր արա
րեր. ողորմեսց ինձ, և լուր
աղօթից իմոց։

Որ

Որդիք մարդկան՝ մինչև յերբ
էք խստասիրտք. ընդէր սի
րէք զնանրութիւն, և խընդ
րէք զստութիւն:

() աներուք՝ զի սքանչելիս
արար Տ՛ր սրբոյ իւրում. և
Տ՛ր լուսնիցէ ինձ՝ ի կարդալ
իմում առնա:

Բարկանայք և մի՛ մեղանչէք
զորինչ ասէք ի սիրտս ձեր
յանկողինս ձեր զղջացարուք:
Մատուցէք զպատարագս
արդարութեան. և յուսացա
րուք ի Տ՛ր:

Բաղումք ասէին, Թէ ո՛ր ցու
ցանէ մեզ զբարութիւն ան.
նշանեցաւ առ մեզ լոյս երե
սաց քոյ. և ետուր ուրա
խութիւն սրտից մերոյ:

Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ ձի
թոյ իւրեանց լցուցեր զնո՛ւ.
Խաղաղութեամբ յայս և ի
սոյն ննջեսցուք և զարթի
ցուք. զի դու Տ՛ր միայն
առանձին յուսով քով բնա
կեցուցեր զմեզ:

Բնութիւն () Թի:

Խաղաղութիւն ամենեցուն,
Եւ ընդ հոգւոյդ քում:

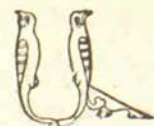
Երկիւղածութիւն լուարուք.

Սրբոյ Բնատարանիս որ
լստ () հասնու:

Փառք քեզ Տ՛ր Բնութիւն:

Պառ

Պառնութիւն: Բնութիւն
Տ՛րն մեր () Բնութիւն:

Մէն ամէն ասեմ

ձեզ. Եթէ ո՛չ
հատն ցորենոյ անկեալ յեր
կիր մեռանիցի ինքն միայն
կայ: Բնութիւն մեռանիցի,
բազում արդիւնս առնէ: Սր
սիրէ զանձն իւր արձակէ զնա.
և որ ատէ զանձն իւր յաշ
խարհիս յայսմիկ, ի կեանսն
յաւիտենականս պահեսցէ
զնա: Եթէ դք զիս պաշտես
ցէ, զկնի իմ եկեսցէ՝ և ուր
եսն եմ, անդ և պաշտօնեայն
իմ եղիցի: Եթէ դք զիս
պաշտիցէ, պատուէսցէ զնա
հայր իմ:

Փառք քեզ Տ՛ր Բնութիւն:

Բարոզ:

Սքանչելիս աղաչեսցուք զնո՛ւ
զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ ի
մեղաց և կեցուցէ շնորհիւ
ողորմութիւն իւրոյ: Բնութիւն
նակալ Տ՛ր Բնութիւն կեցո՛ւ և:

Բնութիւն:

Պահպանեա՛ զմեզ քն Բնութիւն
մեր ընդ հովանեաւ սուրբ
և պատուական խաչիւդ քով
ի խաղաղութեան. փրկեա՛
յերևելի և յաներևոյ թշնա
մեղսն: Բնութիւն աւրեան դո՛ւ
հոռ

հուծք վառաւորել զքեզ
ընդ հօր և ընդ սրբոյ հո-
գւոյդ: Այժմ և միշտ և:
() Եհնեալ Տոն մեր և փրկ
կին յս քո: ամէն. Հայր

Սաղթանք:

Անկանխք առաջի քոյ անծա-
ծին և աղաչեմք զանարատ
ղկոյսդ: բարեխօսեալ վն ան
ձանց մերոց և աղաչեալ զմիա
ծին որդիդ: փրկել զմեզ 'ի
փորձութենէ. և յամենայն

վտանգից մերոց:

Որ արձակիչդ ես կապելոց
պարգևատու ամենեցուն.
այսօր հայցմամբ ծերունւնցն
արձակեալ և զիս զբազմամեղս
'ի կապանաց մահու 'ի կեանսն
յաւիտենից:

Սաղթանք զօրաւորք ընդդէմ ար-
հաւրաց գիշերայնոց: սրբոյն
Պրկորի նարեկացոյն. յի:

Լեւալ քաղցրութիւն տր
Աճ հօր, զգառնացո
ղիս զաղաչանս: Սատիր դը
թուք՝ առ պատկառեալս դի-
մօք: Փարատեալ ամենապար
գեւ՝ զամօթական տխրութիւնս:
Բարձ յինէն ողորմած՝ զան
ըմբերելի ծանրութիւնս: Ան
ըրպետեալ հնարաւոր՝ զմա
հացու կրթութիւնս: Աւարեալ

միշտ յաղթող զխաբողին հա-
ճութիւնս: Բացատրեալ վեր
նային, զմոլեղոյն մառախուղ:
Անքեալ կեցուցիչ զկորուս
չին ընթացմունս: Յրոճեալ
ծածկատեալ՝ զըմբռնողին չար
դթմունս: Սորտակեալ ան
բննին զմորտողին դիմեցմունս:
Տնադրեալ քով անոճամբդ՝
զուսանցոյց երդ յարկիս:
Պարսիակեալ քով ձեռամբդ՝
զառաստուղ տաճարիս: 'Ի ծա-
դրեալ քով արեամբդ՝ զմուտ
սեմոց սենեկիս: Սերպացո՝
զքո նշանդ՝ 'ի հետս ելից
մաղթողիս: Ամրացո՝ քով
աջովդ՝ զհանգստեանս խըշ-
տիս: Սաքրեսցես 'ի հաղ-
բից, զծածկարան անկողնոյս:
Պահեսցես քով կամաւդ՝
զտուռապեալ անձն հոգւոյս:
Անխարդախ արասցես՝ զքո
շնորհեալ շունչ մարմնոյս:
Աացուսցես շրջախակ՝ զպար
զօրուդ երկնայնոյ: Աարգես
յես 'ի դիմի, ընդդէմ դի-
ւացն դասու: Տուր հան
դիստ բերկրուէ. մահահան
դոյն նիրհման 'ի խորութեան
գիշերիս: Բարեխօսութիւն
և հայցոճածովք սրբուհւոյ
Աճածնին և ամենից ընտրե-
լոց: Ամկութեալ պարուրեալ

զպա

զգաստուհան տեսութեանց։
 () գայարանացս իմաստից։
 Նճարհուրելի զետեղմամբ,
 Նճիական խռովութեանց։
 Նենցաղական զբաղմանց։
 Նըջական երազոց։ Նու
 լականաց ցնորից։ Նշոտա
 կաւ քոյ յուսոյդ անվնասե
 լի սլոշտպանեալ։ Նւ սթա
 փեալ վերստին Ննջմանէ
 ծանրութե։ Նմենազգաստ
 արթնութե։ Նոգենորոգ
 զոճարթութե Նքեզ արձա
 նացեալ։ () այս ձայն մաղ
 Թանաց բուրմամբ հաւատոց։
 Նեզ ամենօրհնեալ Թագա
 ւոր փառաց։ Ննճառից փա
 ռաբանողաց։ Երկնագումար
 խմբից Երգակցեալ յերկինս
 առաքել։ () ի դու փառա
 ւորեալ ես յամենայն արարա
 ծոց։ յաւիտեանս յաւիտե
 նից։ Նմէն։

Նշոթք զօրաւորք սրբոյն Պրի
 գորի։ ՆՆ։

Նոգի ՆՆ կենդանւոյ։
 Նօրհնեալք յամի։ Նօրդ
 ահաւորի։ աննքնին ծնունդ։
 Որ տէրանայ առ Նքէն և
 ոչինչ։ Որ Նճագեւ անստո
 ճեր նշուլից ողորմութե քոյ
 փառաց։ հալին մեղք։ հալա

ծին դէք։ Ղնջին յանցանք։
 Խզին կապանք։ Խորտակին
 շղթայք։ կենդանածնին մա
 հացեալք։ բժշկին հարո
 ճածք։ ողջանան վէրք։ բառ
 նին սպախտնութիւնք։ տեղի
 տուն տխրութիւք։ նահանջին
 հեծութիւք։ փախնու խա
 ւարն։ մեկնի մէգն։ մերժի
 մառախուղն։ փարտի մաւրն։
 սպառի աղջամուղջն։ վերա
 նայ մութն։ դնայ գիշերն։
 տարագրի տագնապն։ չքոս
 նան չարիքն։ հալածին յու
 սահատութիւք։ Նւ Թա
 գաւորէ ձեռն քո ամենա
 կալ՝ քաւիչդ ամի։ որ ոչ
 եկիր կորուսանել զմարդկան
 հոգիս, այլ կեցողցնել։ Թող
 ինձ զանթիւ չարիսն իմ, բա
 զում ողորմութեամբդ։ () ի
 դու միայն ես երկնի անճառ
 և երկրի անզնին։ Ն տարր
 գոյից՝ և յեզր ծագաց աշ
 խարհի։ Սկիզբն ամենայնի
 և յամի, ամենայնիւ լրմամբ
 օրհնեալք Նբարձունս։ և
 քեզ ընդ Նօր և Նոգւոյդ
 սրբոյ վայելէ փառք յաւի
 տեանս։ Նմէն։

Միջոցը իւրաքանչիւրոց անձանց
հաւատացելոյ 'ի Վ.Ս. Օ. որս ա-
րարեալ է հետոն Վերսէսի հայ-
ոց Սաթուղիկոսի:

Սաւատու խոստովանիմ
և երկիրպագանեմ քեզ
հայր և Սրբի և Սբ. հոգի.
անեղ և անմահ բնութիւն.
արարիչ հրեշտակաց և մարդ-
կան և ամ եղելոց: ողորմեաց
քո արարածոցս:

Սաւատով խոստովանիմ և
երկիրպագանեմ քեզ անբա-
ժանելի լոյս. միասնական Սբ.
երրորդութիւն և մի Վ.Տ. ու-
թիւն: Վարիչ լուսոյ և
հալածիչ խաւարի. հալա-
ծեան 'ի հոգւոյ իմմէ զխա-
ւար մեղաց և անդիտութե.
և լուսաւորեան զմիտս իմ 'ի
ժամուս յայսմիկ. աղօթել
քեզ 'ի հաճոյս և ընդունիլ
'ի քէն զխնդրոճածս իմ. և
ողորմեաց ինձ բազմամեղիս:
հայր երկնաւոր Վ.Տ. ճշմա-
րիտ, որ առաքեցեր զորդիդ
քո սիրելի 'ի խնդիր մոլո-
րեալ ոչ խարին: Սեղայ յեր-
կնս և առաջի քոյ. ընկալ
զիս ոմ զանառակ որդին. և
զգեցո՛ ինձ զպատմութեանն
զառաջին, զոր մերկացայ մե-
ղօք. և ողորմեաց քո արա:

Սրբի Վ.Տ. Վ.Տ. ճշմարիտ
որ խոնարհեցար 'ի հայրակն
ծոցոյ, և առեր զմարմին 'ի
սրբոյ կուսէն Սարիամայ,
վասն մերոյ փրկութե. խա-
չեցար և թաղեցար և յա-
րեար 'ի մեռելոց և համ-
բարձար առ հայր: Սեղայ
յերկնս և առաջի քոյ. յի-
շեան զիս որպէս զաւազակն
յորժամ դաս արքայութե
քով և ողորմեաց:

հոգի Վ.Տ. Վ.Տ. ճշմարիտ,
որ իջեր 'ի յորդանան և 'ի
վերնատունն. և լուսաւորե-
ցեր զիս մկրտութեամբ սբ.
աւազանին: Սեղայ յերկնս
և առաջի քոյ. մաքրեան զիս
վերստին Վ.Տ. այլն հրով
քով. որպէս հրեղէն լեզո
նօք զառաքեալն. և ողոր:
Վնեղ բնութի մեղայ քեզ
մաօք իմովք հոգւով և մար-
մնով իմով. մի յիշեր զմեզս
իմ զառաջինս. վն անոճանդ
քում սրբոյ. և ողոր:

Տեսող անի, մեղայ քեզ.
խորհրդով բանիւ և գոր-
ծով. ջնջեան զձեռադիր լան-
ցանաց իմոյ և դրեան զանուն
իմ 'ի դպրութի կենաց. և
Վնօղ գաղանեաց մեղայ
քեզ Լամաւ և ախամոյ գի-

տուութեամբ և անդիտութեմ.
 Թողութիւն շնորհեա՛ն մեղա
 քորիս. զի 'իծննդենէ՛ աւա
 զանին մինչև ցայսօր՝ մեղու
 ցեալեմ առաջի անժութեդ
 .քոյ. զգայարանօք իմօք. և
 ամ անդամօք մարմնոյս. և :
 Մենախնամ ար դիր պա
 հապան աչաց իմոյ զերկիւղ
 .քո ար՝ ոչ ևս հայիլ արատ.
 և ախանջաց իմոյ ոչ ախոր
 ժիլ լսել զբանս չարութեմ.
 և բերանոյ իմոյ ոչ խօսիլ
 զստութիւն. և սրտի իմոյ ոչ
 խորհիլ զչարութիւն. և ձե
 ոաց իմոյ ոչ գործել զանի
 րաւութիւն : և ոտից իմոյ
 ոչ գնալ 'ի ճանապարհս անօ
 րէնութեմ : այլ ուղղեա՛ն զչար
 ժումն սոցա լինիլ ըստ պատ
 ոճիրանաց .քոց ամի. և ող :
 Հուր կենդանի .քո. զհուր
 սիրոյ .քոյ, զոր արկեր յերկիր
 բորբոքեա՛ն յանձն իմ. զի այ
 րեացէ՛ զաղտ հոգւոյ իմոյ. և
 սրբեացէ՛ զխիղճ մոաց իմոյ՝
 և մաքրեացէ՛ զմեղս մարմնոյ
 իմոյ. և վառեացէ՛ զլոյս գի
 տութեմ .քոյ 'ի սրտի իմում. և
 Խմաստութի՛, հօր (Հօ, տուր
 ինձ զխմաստութիւն՝ զբարիս
 խորհիլ և խօսիլ՝ և գործել
 առաջի .քոյ յիմ ժամ : 'ի չար

խորհրդոյ 'ի բանից և 'ի գոր
 ծոց փրկեա՛ն զիս. և ող :
 Ամեցօղ բարեաց՝ Տ՛, կա
 մարար. մի՛ Թողուր զիս 'ի
 կամս անձին իմոյ գնալ. այլ
 առաջնորդեա՛ն ինձ լինիլ միշտ
 ըստ կամաց .քոց բարեսիրաց.
 և ողորմեաց .քո արա :

Ա.քայ երկնաւոր տուր ինձ
 զարքայութիւն .քո. զոր խոս
 տացար սիրելեաց .քոց՝ և զօ
 րացո՛ զսիրտ իմ ատել զմեղս.
 և սիրել զքեզ միայն՝ և առ
 նել զկամս .քո. և ող :

Խնամօղ արարածոց պահեա՛ն
 նշանաւ խաչի .քոյ զհոգի և
 զմարմին իմ. 'ի պատրանաց
 մեղաց՝ 'ի փորձութեանց դի
 ւաց՝ և 'ի մարդոց անիրաւաց,
 և յիմ վտանգից հոգւոյ և
 մարմնոյ. և ողորմեաց :

Պահապան ամի՛ Ք.ս, աջ
 .քո հովանի լիցի 'ի վերայ իմ,
 'ի տոճէ և 'ի գիշերի. 'ի նըս
 տիլ 'ի տան՝ և 'ի գնալ 'ի ճա
 նապարհի. 'ի ննջել և 'ի յառ
 նել՝ զի մի՛ երբեք սոսանե
 ցայց. և ողորմեաց :

Ի՛ճ իմ, որ բանաս զձեռն
 .քո և լնուս զիմ արարածս
 ողորմութեամբ .քով. քեզ
 յանձն տունեմ զանձն իմ.
 դու հոգւա՛ և սլաարաստեա՛ն

զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ
իմոյ յայսմ հետէ մինչև յա
ւիտեան. և ողոր :

Վարձուցիչ մոլորելոց՝ դար
ձո՛ զիս ՚ի չար սովորութեց
իմոց ՚ի բարի սովորութիւն.
և բւեռեա՛ս ՚ի հոգի իմ զոս
կալի օր մահուն՝ և զերկիւղ
գեհենոյն՝ և զսէր արքայու
թեանն : Օ ի զղջացայց ՚ի
մեղաց՝ և գործեցից զարդա
րութիւն. և ողոր :

Միջիւր անմահուն աղբիւ
րացո՛ ՚ի սրտէ իմմէ զարտա
սուս ապաշխարութե որպէս
պոռնկին : զի լուացից զմեզս
անձին իմոյ յառաջ քան զե
լանէն իմ յաշխարհէս. և :

Պարգևիչ ողորմութեան՝
պարգևեա՛ս ինձ ուղղտիառ
հաւատով և բարի գործով.
և նր մարմնոյ և արեան քոյ
հաղորդութեամբ գալ առ
քեզ. և ողոր :

Բարերար Տ՛, հրեշտակի
բարւոյ յանձն արասցես զիս.
բաղցրութեամբ աւանդել
զհոգի իմ, և անխռով անցու
ցանել ընդ չարութիւն այ
սոցն. որք են ՚ի ներքոյ երկ
նից. և ողոր :

Սոյս Ճմարիտ՝ քս, արժա
նաւորեա՛ս զհոգի իմ ուրախու

թեամբ տեսանել զլոյս փա
ռաց քոց, ՚ի կոչման աւուրն.
և հանգչիլ յուսով բարեաց
յօթեանս արդարոց՝ մինչև
յօր մեծի գալստեան քոյ. և.
Վատաւոր արդ.՝ յորժամ
գաս փառօք Տ՛ օր դատել
զկենդանիս և զմեռելոս. մի
մտաներ ՚ի դատաստան ընդ
ծառայիս քոյ : Միջիւր փրկեա՛
զիս ՚ի յաւիտենական հրոյն.
և լսելի արա՛ ինձ զերանաւեւ
կոչումն արդարոց յերկնից
արքայութիւնդ. և :

Մենողորմ Տ՛ ողորմեաց
ամ հաւատացելոց ՚ի քեզ.
իմոց և օտարոց՝ ծանօթից
և անծանօթից՝ կենդանեաց
և մեռելոց. Շնորհեա՛ և
թշնամեաց իմոց և ատելեաց
զթողութիւն, որ սուխ յան
ցանաց՝ և դարձո՛ զնոսա ՚ի
չարեացն. զոր ունին վս իմ,
զի ողորմութեան քում ար
ժանի եղիցին. և ող :

Փառաւորեալ Տ՛ ընկալ
զաղաջանս ծառայիս քոյ՝ և
կատարեա՛ ՚ի բարի զխնդրո
ւածս իմ : Բարեխօսութե
սրբուհւոյ Միածնին՝ և
Յօհաննու մկրտչին՝ և սրբ
բոյն Ստեփաննոսի նախաժը
կային՝ և սրբոյն Վրիդորի
մե

մերոյ լուսաւորչին: և սրբոց
տառաքելոց՝ և մարգարէից՝ և
վարդապետաց՝ և մարտիրո
սաց՝ և սրբոց հայրապետաց՝
և ճգնաւորաց և կուսանաց՝
և նմ սրբոց քոց՝ երկնաւո
րաց և երկրաւորաց: Եւ
քեզ փառք և երկրպագու
թիւն՝ անբաժանելոյ սրբոյ
երրորդութեդ. յաւիտեանս
յաւիտենից. Բմէն:

Սաղթանք:

Սասն սրբուհւոյ անարատի
մօր քո և կուսի. Տք ընկալ
զաղաչանս մեր և կեցո՛ւ:

Քարոզ:

Այլ լ' ճաճինն՝ և զամե
նայն սուրբս բարեխօս արաս
ցուք առ Հայր յերկինս. զի
կամեցել ողորմեսցի՝ և գթա
ցեալ կեցուցէ զարարածս
իւր. ամենակալ նր նձ մեր
կեցո՛ւ և ողորմեսց:

Բղթք:

Բնկալ Տք զաղաչանս մեր՝
բարեխօսութե՛ սրբուհւոյ
Բճաճինն անարատի ծնո
ղի միածնի Որդւոյ քոյ. և
աղաչանօր ամենից սրբոց քոց
և որոց այսօր է յիշատակ:
Ուր մեզ Տք և ողորմես՝
նէրեա՛ւ քաւեա՛ւ և թող ըզ
մեղս մեր: Բրժանաւորեա՛

դոհուԹեամբ փառաւորել
զքեզ ընդ Որդւոյ և ընդ
սրբոյ Հոգւոյդ. Բյժմ,
և միշտ, և յաճիտեանս յա
ւիտենից. Բմէն:

(Օրհնեալ Տքն մեր Յս
Բ. Բմէն:

Հայր մեր՝ որ յերկինս ես,
սուրբ եղիցի անուն քո. Եւ
կեսցէ արքայութիւն քո՝ եղի
ցի կամ քո, որպէս յերկինս
և յերկրի: Օ հաց մեր հա
նապազորդ տուր մեզ այսօր
և թող մեզ զպարտիս մեր՝ որ
պէս և մեք թողումք մերոց
պարտապանաց: և մի տանիւր
զմեզ ՚ի փորձութիւն. այլ
փրկեա՛ւ զմեզ ՚ի չարէն: Օ ի
քոյ է արքայութիւն և զօրու
թիւն և փառք յաւիտեանս:

Բմէն:

Սաղթանք:

(Օ հանգստեան տղօթս և
զաղաչանս ընկալ մարդասէր
նձ ՚ի հաճոյս՝ բարերար կա
մաց քոց: Եւ մեր մեղաց և
բողոքմ յանցանացն թողու
թիւն շնորհեա՛ւ: Եւ քեզ
փառք յաճիտեանս: Բմէն:
Փառք քեզ Տք Բճ որ պար
գևեցիր զօրս բարեաւ և խա
ղաղութեամբ անցուցանել:
Սարդասէր Բճ զառաջա

կայ գիշերս որ 'իվերայ մեր
գալոց է 'ի մեղաց փրկեա՛ն 'ի
չորեաց ազատեա՛ն. 'ի գործս
բարիս տուա՛ջ նորդեա՛ն:

ՄԱՆԼՈՒՄԸ օրհնութեցն և
փառաբանութեցն արժանի
տրան զամ հաւատացեալս ա-
նուանդ քում սրբոյ և պա-
հեա՛ն 'ի խաղաղութե:

ՏՐ Մ. Ժ մեր առւր զքո խա-
ղաղութիւնդ ամի աշխարհի՛
բարձ զցոսումն և զպատու
հասն 'ի յարաբաժոցս: **Ո**ղոր
մեաց հարց և եղբարց մերոց
կենդանեաց և հանդուցելոց:
Ողորմեաց զեկեղեցի շինո
ղաց՝ երախտաւորաց պտղա
տուից սպասաւորաց: և այնո
ցիկ որք ընդ հովանեաւ սր-
բոյ տաճարիս են հանդուցել:

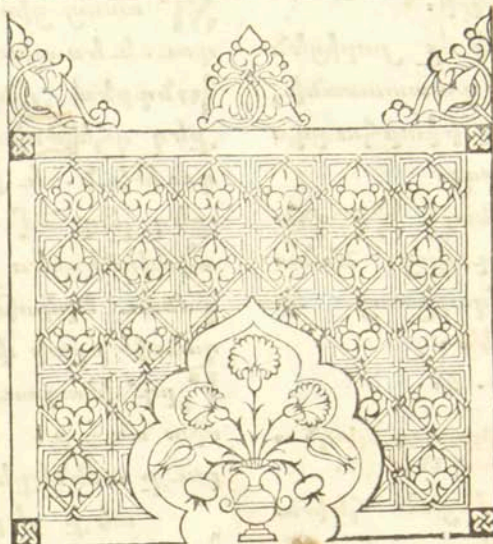
ՏՐ Մ. Ժ օգնեա՛ն Թագաւո-
րաց քրիստոնէից և իշխա
նացն բարեպաշտից. զօրոց
և զաւակաց նոցին պահելով
'ի խաղաղութեան:

ՏՐ ամ մեր պահեա՛ն զպաշ-
տօնդ և զեղբայրութիւն մերս
ամբողջ և անխռով 'ի կամս
ողորմութե քոյ: **Վ**շանաւ
սրբով և պատուհանաւ խա-
չիւ քով հալածեա՛ն զերեւելի
և զաներոյթ Թշնամին 'ի սահ-
մանաց մերոց և 'ի բնակութե
նէս մերմէ: փրկեա՛ն զմեզ 'ի
հրոյն յաւիտենից. և քեզ
փառք յաւիտեանս. ամէն:

() Եհնեսալք եղերուք 'ի շը
նորհաց սրբոյ չոգւոյն. հան
դերուք խաղաղութե՛ք. և **ՏՐ**
եղիցի լէ ամենեւեանդ՝ ամէն:

Ստեփան. Բ.

ԵՄԼԻ ԵՅԻ ՈՐ

ՈՉ ԿՆԵՑ ԴԵՈՐ ՀՈՒՐԳ ՍԵՄ
ՊԱՐՀԱՅ ԻՃԱՆԱՊԱՐՀԻ ՄԵՂԱԲՈՐԱՅ

նչ եկաց. և յաթոռս ժանտից ոչ նստաւ:

Եւ յորէն Տէն են կամք նորա. և յորէն նորա խորհեա
ցի նա՝ ի տունէ և ի գիշերի. և եղիցի նա որպէս ծառ. որ
տնկեալ է ի գնացս ջուրց:

Որ զպտուղ իւր ի ժամու տացէ՝ և տերև նորա մի թա
փեսցի. և զամենայն զորինչ արասցէ, յաջողեսցի նա:

Ո՛չ այսպէս են ամբարիշտք
և ո՛չ այնպէս. այլ ոոյ՛ զփոշի,
զոր հոսէ հողմ՝ ի վերայ երե-
սաց երկրի:

Ասան այսորիկ ո՛չ յարիցեն
ամսյարիշտք ՚ի դատաստանի,
և ո՛չ մեղաւորք ՚ի խորհուրդս
արդարոց:

Բանզի, ճանաչէ Տ՛ր զճա-
նապարհս արդարոց. ճանա-
պարհք ամսարշտաց կո-
րիցեն:

Տողոս. 6:

Ինչեմադիր ՚ի հեքայեցոց երկուքն սո-
քա ընդ մի համար են: Բ:

Բնդէր խռովեցան հեթա-
նոսք. և ժողովուրդք խորհե-
ցան ՚ի սնուփս:

Յանդիման եղեն Թագաւ-
որք երկրի. և իշխանք ժո-
ղովեցան իմասին. վս՝ Տ՛ն,
և վս՝ օծելոյ նորա:

Խզեսցուք զկապանս նոցա.
և ընկեսցուք ՚ի մէնջ զլուծ-
նոցա:

Բնակեալն յերկինս ծիծա-
ղեսցի զնօքօք և Տ՛ր արհա-
մարհեսցէ զնոսա:

Յայնժամ խօսեսցի ընդ նո-
սա բարկութիւն իւրով. և սրտ
մառութեամբ իւրով խռովե-
ցուցէ զնոսա:

Եւ կայի Թագաւոր ՚ի նմա

նէ ՚ի վր՝ սիօնի լերին սրբոյ
նորա. ՚ի պատմել ինձ զհրա-
մանս տեսուն:

Տ՛ր ասաց ցիս որդի իմ ես
դու. և ես այսօր ծնայ զքեզ.
Խնդրեա՛ յինէն, և տաց
քեզ զհեթանոսս ՚ի ժառանգ-
ութիւն. և իշխանութիւն

14
182

քեզ ընդ ամ ծագս երկրի:
Հովոճեսցես զնոսա դաւա-
զանաւ երկաթեաւ. և ոոյ՛
զանօթ բրտի փշրեսցես զնս:
Լորդ՝ Թագաւորք, զայս ՚ի
միտ առէք. և խրատեցա-
րուք ամենեքեան, ոյք դա-
տէք զերկիր:

Սաւայեցէք Տ՛ն երկիւ-
ղիւ. և ցնծացէք առաջի նո-
րա դողութեամբ:

Բնկալարուք զխրատ նորա,
զի մի բարկացի տր. և կորն
չիցիք ՚ի ճանապարհացն ար-
դարութեան:

Ի ժամանակի, յորժամ բոր-
բոքեսցի բարկութիւն նորա:

Եւ քանի ամենեցուն, ոյք յու-
սացեալք են ՚ի նոր:

Տողոս. 16:

Սաղմս Ղաթի ՚ի ժամանակի զի փո-
խալէր ցերեաց աբխաղցոյ որդոց
իւրոյ: Բ:

Տ՛ր զի բաղու՛ք եղեն նե-
ղիւք իմ. և բաղու՛ք յարեան
՚ի վերայ իմ:

Բ. 120

Բարդուղէ ասէին զանձնէ իմ
մէ. Թէ չիք փրկուծիւն սո
րա առ ան իւր:

Եւ զգու Տ՛ր օգնական իմ
ես. փառք իմ, և բարձրա
ցուցիչ գլխոյ իմոյ:

Չայնիւ իմով ես առ Տ՛ր
կարդացի. և լոճաւ ինձ 'ի
լեռնէ սրբոյ իւրմէ:

Ես ննջեցի և 'ի քուն եղէ.
զարթեայ՝ և ան ընդունե
լի իմ է:

Այլ երկեսայց ես 'ի բեւրուց
զօրաց նոցա. ոյք շուրջանա
կի պատեալ՝ պաշարեալ՝ պա
հէին զիս:

Երբ ան՝ և փրկեալ զիս ան
իմ. զի դու հարեբ զամենե
սեան. ոյք էին ընդ իս Թշնա
մուծի՞ 'ի տարապարտուց. և
զատամուծնս մեղաւորաց փրչ
րեսցես:

Տ՛ն է փրկուծի, 'իմի՞ ժողո
վրդեան քոյ օրհնութի քո.

Տոմար. 16:

Ի Կարաբաժ ընդ օրհնութիս:
Սաղմոս Դաւթի. Դ:

Կարդալ իմում լոճաւ
ինձ ան ըստ արդարու
Թեան. 'ի նեղութիւն ինձ ան
դորը արարեբ. ողորմեսց ինձ՝
և լուր աղօթից իմոց:

Որդիք մարդկան՝ մինչև
յերբէք խստասիրտք. ընդ
էր սիրէք զնանրութիւն՝ և
խնդրէք զստութի:

Օ՛հաներուք զի սքանչելիս
արար Տ՛ր սրբոյ իւրում. և
Տ՛ր լոճիցէ ինձ, 'ի կարդալ
իմում առ նա:

Բարկանայք և մի՛ մեղան
չէք. զոր ինչ ասէք 'ի սիրտս
ձեր. յանկողինս ձեր զղա
ցարուք:

Մատուցէք զպատարագ ար
դարութիւն. և յուսացարուք
'ի Տէր:

Բարդուղէ ասէին, Թէ ո՛
ցուցցէ մեզ զբարութի Տ՛ն.
նշանեցաւ առ մեզ լոյս երե
սաց քոց. և ետուր յուրա
ծիւն սրտից մերոց:

Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ և
ձէթոյ իւրոյ լցուցեր զնա:

Եւ արդարութի յայս և 'ի սոյն
ննջեսցուք և զարթիցուք. զի
դու ան միայն առանձին յու
սով բնակեցուցեր զմեզ:

Տոմար. 9:

Ի Կարաբաժ վան ծառանգատիս:
Սաղմոս Դաւթի. Ե:

Բանից իմոց ունկն դիբ Տ՛ն.
և 'ի միտ առ զաղաղակ իմ
'Այեաց 'ի ձայն աղօթից
իմոց. Թագաւոր իմ և ան իմ:

Եւ

Եւ զքէզ աղաչեմ Տ՛ր՝ ընդ
առաւօտս լոճիցես ձայնի
իմում. ընդ առաւօտս պատ
րաստ եղէց. յանդիման լի
նիլ առ քեզ:

Այ թէ դու Ե՛մ կամիս զա
նօրէնութիւն. և ո՛չ բնակին
առ քեզ չարք. և անօրէնք
մի՛ բնակեացին առաջի ա
չաց քոց:

Եւ տեսցեր զզոնոսիկ, ոյք դոր
ծեն զանօրէնութիւն, կորու
սանէս զամենեւեան, ոյք խօ
սին զսուտ:

Օ սյր արիւնտահեղ և զնեն
գաւոր, ոյիղծ առնես դու
Տ՛ր. այլ ես՝ ըստ բազում
ողորմութե քում, մոից 'ի
տուն քո. և երկրպագից 'ի
տաճար Խք քո երկիւղիւ քո:
Տ՛ր առաջնորդեա՛ւ ինձ յար
դարութեան քում. վասն
թշնամեաց իմոց ուղիղ արա՛
առաջի իմ զճանապարհս քո:

Օ ի ոչ գոյ 'ի բերանս նոցա
ճշմարտութի և սիրտք նոցա
նանրեալք են:

Որպէս գերեզման բացէ կո
կորդ նոցա. և լեզուօք իւր
եանց նենգաւորք եղեն:

Եւ առնա՛ն զնոսա անձ զի անկ
ցին 'ի խորհրդոց իւրեանց.
ըստ բաշում ամբարշտութե

նոցա մերժեա՛ն զնոսա. զի
դանացուցին զքեզ:

Աւրախ լիցին ամենեքեան՝
որք յուսացեալք են 'ի քեզ.
յաւիտեան ջնծապեն. և
բնակեացես դու 'ի նոսա:

Պարծեսցին 'ի քեզ սիրե
լիք անոճան քոյ. զի օրհ
նեսցես դու զարդարն. տր
որպէս զինու հաճութեամբ
քով պսակեցեր զնոսա:

Տ՛րնս 13:

Եւ առաջ ընդ օրհնութեան վասն
ողորմութեան. Սաղմոս Եւթիմի:

Տ՛ր մի՛ սրտմոռութեամբ քով
յանդիմաներ զիս. և մի՛ բար
կութե քով խրատեր զիս:

Ողորմեաց ինձ Տ՛ր զի հիւ
անդ եմ ես. բժշկեա՛ն զանձն
իմ զի խռովեցան ոսկերք իմ:
Եւ ինձ իմ յոյժ խռովեցաւ.
և դու տր, մինչև յերբ:

Եւ արձ տր. և իրկեա՛ն զանձն
իմ. կեցո՛ղ զիս Տ՛ր. ըստ
ողորմութեան քում:

Օ ի իջողք որ 'ի մահու յի
շէ զքեզ. կամ 'ի դժոխս
խոստովան առնիցի առ քեզ:
Սատակեցայ ես 'ի հեծու
թեան իմում. լոճացի զամե
նայն գիշեր զմահիւն իմ. և
արտասուօք իմովք զանկո
ղինս իմ թացի:

Խռովեցաւ 'ի սրամտութե
նէ աին իմ. և մաշեցայ ես
'իւր ամենից թշնամեաց իմոց:
Ի բաց կացէք յինէն ամենքն.
ոյք դործէք զանօրէնութի:
Ի ունաւ տը ճայնի լալոյ իմոյ.
լուաւ տը աղօթից իմոյ. և
տը զինդրուածս իմ ընկղաւ:
Ի մաշեցեն և խռովեսցին
յոյժ ամենայն թշնամիք իմ.
դարձցին յետս և ամաչեա
ցեն յոյժ վաղվաղակի և
խռովեսցին:

Տոմար. 11:

Սաղմոս Դաւթի: զոր տասայ Տն վառ
բանից հոռեաց որդոց յեմինաց: 1:

Մ'ճ իմ 'ի քեզ
յուսացայ, փրկեա
ղիս. և յամենից
հալածաց իմոց ապրեցո՞ղ զիս:
'Վուցէ երբեք յափշտակիցէ
ոտ առիւծ զանձն իմ. ոչ որ
իցէ՝ որ փրկիցէ. և ոչ այն,
որ ապրեցուցանիցէ:

Տը Մ'ճ իմ, Թէ արարի
ղայս. և Թէ իցեն անօրէնու
թիւնք 'ի ձեռս իմ:

Թէ հատուցի երբեք այնո
ցիւ, ոյք հատուցին ինձ ըզ
չար. անկեայց և ես 'ի Թըշ
նամեաց իմոց ընդունայն:

Հալածեսցէ ապա թշնամին

զանձն իմ. հասցէ, և կոխեա
ցէ յերկիր զկեանս իմ. և
զփառս իմ 'ի հող բնակե
ցուցէ:

Երե Տը բարկութիւք քով.
և բարձր լեր 'ի սպառել
թշնամեաց իմոց:

Օ արթիր Տը Մ'ճ իմ. 'ի
հրամանս քո, զոր սրատոճի
րեցեր. և ժողովք ժողովր
դոց շուրջ եղիցին զքե: և
Սան այսորիկ 'ի բարձունս
դարձ Տը. և Տը դատէ
զժողովրդ իւր:

Դատ արա՛ ինձ տը ըստ ար
դարութեան իմում. և ըստ
ամբօնութե իմում, որ յիս:
Սատարեսցին չարիք 'իմ
մեղաւորաց՝ և յաջողեսցես
դու արդարոյ:

Որ քննէ զսիրտս և զերկա
մունս, անձ արդար յիրաւի
օգնութի ինձ յայ. որ ապրե
ցուցանէ զայնոսիկ, ոյք ու
ղիղ քեն սրտիւք:

Մ'ճ, դատաւոր արդար, հը
զօր և երկայնամիտ. որ ոչ
ածէ զբարկութիւն իւր զօր
հանապաղ:

Մա՛ թէ ոչ դառնայք առ
նա. զսուր իւր սրեալէ՝ և
զաղէղն իւր լարել. և 'ի նմա
պատրաստեալէ զանօթս մա

Հու. և զնեռա իւր այրեցե
լովք է գործեալ:

Բ. Հաւասիկ երկնեաց զանօ
րէնութի. յղացաւ զցաւս
և ծնաւ զանիրաւթիւն:

Գ. ու բն՝ զոր փորեաց և պե
ղեաց. 'ի նոյն անկցի 'ի խոր
խորատ, զոր և գործեաց:

Դ. արցին ցաւք 'ի դլուխ նո
րա. և 'ի վր գագաթան նորա
անօրէնութիք իւր իջցեն:

Խ. ոստովանեղէց ան ըստ ար
գարութե նորա. և սաղմոս
ասացից անո՛ւան Տեառն
բարձրելոյ:

Տոհ. 18:

Ի հարարած ի վերայ հնչանայն. Սաղ
մոս Գաթի. Բ:

ՏԻ՛ ԹՐ ԹԵՐ՝ զի սքանչելի է
անուն քո, յամի երկրի:

Համբարձաւ մեծ վայելչու
թիւն քո 'ի վերայ քան զեր
կինս. 'ի բերանոց մանկանց
տղայոց ստնգեայց հաստա
տեցեր զօրհնութի:

Ասան թշնամեաց քոց ԹՐ.
զի եղծցի թշնամին և հակա
ռակորդն:

Տեօից զերկինս, և զգործս
մատանց քոց. զլուսին և
զաստեղս՝ զորս դու հաստա
տեցեր:

Ա՛վ է մարդ՝ զի յիշես դու

զնա. կամ որդի մարդոյ, Թե
այց ինչ արասցես դու նմա:
Փոքր ինչ խոնարհ արարեր
զնա քան զհրեշտակս քո.
փառօք և պատուով պսակե
ցեր զնա. և կացուցեր զնա
'ի վերայ ամենից ձեռակեր
տաց քոց:

Օ՛ ԹՐ ինչ հնազանդ արա
րեր 'ի ներքոյ ոտից նորա.
զխաշն՝ և զարջառ՝ և զամե
նայն ինչ:

Լ. ւս և զերէվայրի՝ զթրո
շունս երկնից. և զձկունս ծո
վու. որք շրջին ընդ շաւ
իւղս ծովու:

ՏԻ՛ ԹՐ ԹԵՐ՝ զի սքանչելի է
անուն քո, յամի երկրի:

Տոհ. 10:

Ի հարարած վան գաղանեայն որդոյ.
Սաղմոս Գաթի. Թ:

Ո՛հացայց զբէն ԹՐ
բողոքով սրտիւ
իմո վ. պատմեցից զամե
նայն սքանչելիս քո:

Ա. րախ եղէց՝ և ցնծա
ցայց 'ի քեզ. սաղմոս ասա
ցից անո՛ւան քում բարձրել:
Ի գառնալ յետս թշնամեց
իմոց տկարասցին. և կորիցեն
յերեսաց քոց:

Բ. րարեր զգատաստանս իմ.
և զի

Լ զիրաւունս, նստար յաթոռ
դատաւոր արդարութիւն:

Ստտեցեր 'ի հեթանոսս՝ Լ
կորեաւ ամսարիշտն. զանո
ւանս նոցա ջնջեցեր յաւի
տեանս յաւիտենից. Լ Թըշ
նամուշն զէն պակասեաց մինչ
խապառ:

Օքաղաքս աւերեցեր. Լ
կորեաւ յիշատակ նոցա աղա
ղակաւ:

Ը կայ՝ Լ մնայ յաւիտեան.
պատրաստ արար զաթոռ իւր
'ի դատաստանի:

Ինքն դատէ զաշխարհս ար
արդարութեամբ. Լ զԺողո
վուրդս իւր ուղղութիւն:

Ի զԼ տը ապաւէն տնանկի.
օգնական 'ի նեղութեան, 'ի
դէպ ժամանակի:

Յոսասացին 'ի քեզ ամենե
քեան՝ ոյք գիտեն զանուն
քո. զի ոչ Թողցես զայնոսիւ.
որք խնդրեն զքեզ տը:

Սաղմոս ասացէք տն. որ բնա
կեալն է 'ի սիօն. պատմեցէք
'ի հեթանոսս զգործս նր:

Ի խնդրել զարիւն նոցա յի
շեաց. Լ ոչ մոռացաւ տը զա
ղաղակս տնանկաց:

Սղորմեսց ինձ տը, Լ տես
զխոնարհութի իմ 'ի Թշնա
մեսց իմոց. որ բարձր արա

րեր զիս 'ի դրանց մահու
Սրպէս ոլատմեցից զւժ օրհ
նութիւնս քո 'ի գրունս դըս
տեր սիօնի. Լ ցնծացայց 'ի
փրկութեան քում:

Ի նկլան հեթանոսք յապակա
նութեան իւրեանց՝ զոր արա
րին. Լ որողայթ՝ զոր Թաքու
, ցին առցէ զոտս նոցա:

Ունաչի տը առնել զդա
տաստանս իւր. Լ 'ի գործս
ձեռաց իւրեանց կապեցին
մեղաւորք:

Պարձցին մեղաւորք անդ
րէն 'ի դժոխս. Լ տմ հեթա
նոսք. որք մոռացան զւժ:

Օ ի ոչ խապառ մոռանայ տը
զաղքատն. համբերութիւն
տնանկաց մի՛ կորիցէ խապառ:

Ի ըի Տը՝ Լ մի՛ զօրասցի
մարդ. դատեսցին հեթանոսք
առաջի քոյ:

Սացո՛ Տը՝ օրէնսդիր 'ի լե
րայ նոցա. Լ ծանիցեն հե
թանոսք՝ Թէ մարդիկք են:

Ի նդէր Տը՝ կացեր 'ի հե
ռմատանէ. անտես արարեր
'ի դէպ նեղուէ ժամանակի:

Յամբարտաւանիլ ամսարշ
տին այրի աղքատն. արգել
ցին 'ի խորհուրդս իւրեանց,
զոր Լ խորհեցան:

Օ ի դովի մեղաւորն՝ ի ցան
կոս

կուժիւն անձին իւրոյ. որ
զրկէն, և նա գովի:

Իսկ ընդէր բարկացոյց մե
ղաւորն զանձ. ըստ բազում
բարկութեան իւրում թէ

ոչ խնդրի:

Այն է ան առաջի աջաց նո
րա. պիղծք են ճանապարհք
նորա յամենայն ժամ:

Իսկ արձալք են իրաւունք յե
րեսաց նորա. իմի ամենից
թշնամեաց իւրոց տիրեսցէ:

Եւսաց ՚ի սրտի իւրում, թէ
ոչ սասանեցայց յազգէ յազգ
առանց չարի:

Եւնիծիւք, և դառնութիւն, և
նենգութիւն լի է բերան նորա.
՚ի ներքոյ լեզուի նորա ցաւք
և վաստակք:

Եւստի դարանեալ ընդ մե
ծամեծս ՚ի գաղտնիս սպանա
նել զամբիծն:

Եւք նր ՚ի տնանկա հային՝
դարանի ՚ի գաղտնիս. ուն զա
ռիւծ ՚ի մորուջ իւրում:

Իսկ արանի յափշտակել զաղ
քատն. յափշտակել զաղ
քատն՝ և ձգել զնա:

Յորդայութիւն իւր խոնարհե
ցուցէ զնա. խոնարհեցի՝
և անկցի ՚ի տիրելն իւրում
իլերայ տնանկաց:

Եւսաց ՚ի սրտի իւրում թէ

մոռացաւ անձ. դարձոյց զե
րես իւր՝ զիմի տեսցէ խաղառ:
Եւնի ան ան իմ. բարձք եղի
ցի ձեռն քո: և մի մոռանար
զտնանկա:

Իսկ ընդէր բարկացոյց ան
պարկշտն զանձ. զի ասաց ՚ի
սրտի իւրում թէ ոչ քննի:

Տեսանես դու զնա ՚ի ցաւս.
և ՚ի սրտամոռութիւն հայիս. ՚ի
քեզ թողեալէ աղքատն. և
որբոյն դու ես օգնական:

Եւորտակեսցի բազուկ մեղա
ւորի՝ և չարի. խնդրեսցին
մեղք նորա՝ և նա մի դուցի:

Տը թագաւոր յաւիտեանս
յաւիտենից. կորիցեն հեթա
նոսք յերկրէ նորա:

Օջանկութիւն տնանկաց
լուաւ ան. ՚ի պատրաստու
թիւն սրտից նոցա հայեցաւ
ունկն քո:

Իսկ առնել որբոյն և տնան
կի՝ զիմի ևս յաւելցի մարդ.
՚ի մեծաբանելն իւրում իմե
րայ երեսաց երկրի:

Տառ. 41:

Ի Կարաբաժ Սաղմոս Իսա. Դ. Դ.

Տը յուսացայ. որպէս
ասիցէք ցանձն իմ. փո
փոխեաց ՚ի լերինս որպէս
ճնճղուկ:

Օ ի ահա մեղաւորք լարեցին՝ զաղէղունս իւրեանց • պատրաստ արարին զնետս 'ի կապարճս ձգել ընդ խաւար այնոցիկ՝ ոյք ուղիղք են սրտիւք :

Օ ի զոր դու շինեցեր՝ նորա աւերեցին • իսկ արդարն զի՛, արար :

Տէր 'ի տաճար սուրբ իւրում • Տ՛ր յերկինս յաթոռ իւրում :

Լ՛ւք նորա 'ի տնանկս հային՝ արտւանուէք նորա քննեն զորդիս մարդկան :

Տ՛ր քննէ զարդարն և զամ պարիշտն • որ սիրէ զմեզս, ստէ զանձն իւր :

Տեղասցի 'ի վերայ մեղաւորաց որոգայթ՝ հուր՝ և ծըծումբ • այս մրրիկ բաժին բաժակի նոցա :

Լ՛րդար է Տ՛ր՝ և զարդարութիւն սիրէ • և զուղղութի տեսանեն երեսք նորա :
Տօնի. 8 :

Ի կարարած ի վերայ ութերորդացն, սաղմոս 'Լաւի. ԺԼ :

Լ՛պրեցո՛ զիս Խը՛ զի նոճա զեաց սբ • նոճաղեցան ճշմարտութիւնք յորդւոց մարդկանէ :

Ի նանիւ խօսեցաւ այր ընդ

ընկերի իւրում • շրթամբք նենդաւորօք 'ի սրտէ 'ի սիրտ խօսեցաւ :

Ստատիէ Տ՛ր զամենայն շըրթունս նենդաւորս • և զլէզուս մեծաբանս :

Ս՛ք ասացին զլէզուս մեր մեծս արասցուք • շրթունք մեր առ մեզ են, և արդ՝ մեր ուլ է Տ՛ր :

Սասն տառապանաց աղքատին՝ և հեծութեան տնանկին • այժմ՝ յարեայց, ասէ Տ՛ր • եդից զփրկութի իմ • և համարձակեցայց 'ի նոսա : Բանք Տ՛ն են բանք սուրբ՝ որպէս զարծաթ • ընտրեալ և փորձեալ յերկրէ • սըբ բեալ և պարզեալ եօթնպատիկ 'ի հոգոյ :

'Լու Տ՛ր պահեցեր զմեզ • և ապրեցողցեր զմեզ յազգէ յայսմանէ մինչև յաւիտեան : Շուրջանակի ամպարիշտք շրջին • ըստ բարձրութեան քում մեծս արասցես դու զորդիս մարդկան :

Տօնի. 9 :
'Ի կարարած սաղմոս Գաւթի. ԺԲ :
Սինչև յերբ Խը՛ մոռանաս զիս իսպառ • մինչև յերբ դարձուցանես զերես քո յինէն :
Իհ

Սին

Մինչև յերբ դնեմ զխոր
հուրդս յանձն իմ. և ցաւք
սրտի իմոյ զաւուրս:

Մինչև ցերբ բարձրանայ
Թշնամին իմ իմ. նայեաց
և լուր ինձ Տ՞ր Բ՞ճ իմ:

Ի յս տուր Տ՞ր աչաց իմոց.
զի՞մի երբեք ննջեցից ի մահ:

Մի՛ ասիցէ Թշնամին, Թէ
յաղթեցի նմա. կամ նեղիչք
իմ ցնծասցեն Թէ ես սասա
նեցայց

Եւ յողմութիւս քո Խոր յու
սացայ և ցնծացաւ սիրտ իմ.
՚ի վերկալեան քու. օրհ
նեցից զՏ՞ր զբարեբարդ իմ:
Տոմար. 6:

Դիպարած սաղմոս դաւթի. ԺՂ. Բ.
Եւսաց անզգամն ՚ի սրտի իւ
րում. Թէ ո՞չ գոյ ամ:

Եւ պականեցան և պղծեցան
յանօրէնութեան իւրեանց.
և ո՞չ դք է՝ որ առնէ զբարի:
Տ՞ր յերկնից նայեցաւ յամե
նայն որդիս մարդկան. տե
սանել Թէ իցէ դք իմոսառուն՝
որ խնդրեցէ զԲ՞ճ:

Բնեքեան խոտորեցան ՚ի
միտին՝ և անպիտանացան:

Ո՞չ դք է՝ որ առնէ զբարի.
և չէ դք մինչև ՚ի մի:

Որպէս ո՞չ ծանիցեն ամենե
քեան. յիք գործեն զանօ
րէնութիւն:

Ո՞րք ուտէին զժողովուրդ.
իմ որպէս կերակուր հացի.
և առ Խոր ո՞չ կարգացին:

Եւ երկեցեն զերկիւղ ուր
ո՞չ իցէ երկիւղ. զի Տ՞ր է
յազգս արդարոց:

Օ խորհուրդ աղքատին յա
մօթ արարին. զի Խոր է յոյս
նորա:

Մտացէ ՚ի սիօնէ զփրկու
թիւն իմ. ՚ի դարձուցանել
Տ՞ն զգերութիւն ժողովր
դեան իւրոյ. ցնծասցէ յա
կօք՝ և ուրախ եղիցի ինչ.
Տոմար. 10:

Սաղմոս Դաւթի. ԺՂ. Բ.

Ո՞վ կացցէ ՚ի խորա
նի քում. կամ ո՞վ
բնակեցի ՚ի լեռն սք քո:

Որ գնայ անբիծ՝ գործէ զար
դարութիւն. խօսի զճշմար
տութիւն ՚ի սրտի իւրում:

Որ ո՞չ նենգաւորեաց լեզո
ւաւ իւրով. և չար ընկերի
իւրում ո՞չ արար:

Սախատինս ՚ի մերձաւորաց
ո՞չ առնու. արհամարհեալ է
առաջի նորա չարագործն:

Օ երկիւղածս Տ՞ն փառա
ւոր առնէ. որ երդնու ընկե
րի իւրում, և ո՞չ ստէ:

Օ արծաթ իւր ՚ի վարձու
ո՞չ

հէ տայ. և կաշառս 'ի զերայ
իրաւանց հէ առնու, որ զայս
արասցէ. նա մի սասանեսցի
յաւիտեան:

Տոհ. 9:

Լ. Բնագիր Դ. Բ. Դ. Դ. Դ.

Պահեա՛ զիս նձ իմ. զի ես
'ի քեզ յուսացայ. ասացի
տն տը իմ ես դու. և բարեք
իմ ինձ 'ի քէն են:

Սրբոյ քոյ՝ որք են յերկրի
քում. սքանչելի արարեր զա
մենայն կամս իմ 'ի նս:

Յաճախեսցին հիւանդու
թիւնք նոցա. յետ այսորիկ
սպա վաղվաղեսցին:

Ո՛չ ժողովեցայց 'ի ժողովս
նոցա արեանց. և ոչ յիշեցից
զանուանս նց 'ի շրթունս իմ:

Տո՛ բաժին ժառանգութե
իմոյ և բաժակի իմոյ դու ես.
որ այսրէն դարձուցանես ըզ
ժառանգութիւն իմ յիս:

Սիճակք ելին ինձ ընդ ըն
տիրս. և ժառանգութի իմ
հաճոյ եղև ինձ:

Օրհնեցից զՏո՛ որ իմաս
տուն արար զիս. մինչ 'ի գի
շերի ևս խրատեցին զիս ե
րիւամուկք իմ:

Յառաջագոյն տեսանէի ըզ
տը առաջի իմ յամ ժամ.
զի է լէ աջմէ իմմէ զի մի սա
սանեցայց:

Սասն այսորիկ ուրախ եղև
սիրտ իմ. և ցնծացաւ լեզու
իմ ևս և մարմին իմ բնակես
ցէ յուսով:

Օ ի՛ հէ թողցես զանձն իմ
'ի դժոխս. և հէ տացես սըր
բոյ քում. տեսանել զսպա
կանութիւն:

Յուցեր ինձ զճանապարհս
կենաց. լցուցեր զիս ուրա
խութեամբ երեսաց քոց 'ի
քաղցրութենէ վայելչութե
աջոյ քոյ մինչ իսպառ:

Տոհ. 11:

Լ. Բ. Դ. Դ. Դ. Դ.

Սուր տը արդարութեան.
և նայեաց 'ի խնդրոճածս իմ.
ունկնդիր աղօթից իմոց՝ զի
հէ շրթամբք նենգաւորօք:
Յերեսաց քոց իրաճունք
ինձ ելցեն. և աչք իմ տես
ցեն զուղղութիւն:

Փորձեցեր զսիրտ իմ, և քըն
նեցեր 'ի գիշերի. փորձեցեր
զիս՝ և հէ գտաւ յիս անի
րաճութիւն:

Սի՛ խօսիցի բերան իմ ըզ
գործս որդւոց մարդկան.
վասն բանից շրթանց քոց,
ես պահեցից զճանապարհս
խիստս:

Հաստատեա՛ զչաւիղս իմ
'ի ճանապարհի քում. զի մի
գայ

դայթակղէսցին դնացք իմ:
 Եւ առ քեզ տը կարդացի
 զի լուար ինձ անձ. խոնարհե-
 ցո՛ առ իս զունկն քո. և
 լուր բանից խոց:

Սքանչելի արարեր զողոր
 մութիս քո. ո՛ր փրկես զայնո
 սիկ ոյք յուսացեալք են ՚ի
 քեզ՝ յայնցանէ, ոյք հակա
 ոակ կան տըյոքոյ:

Պահես զիս ուր բիբ ական.
 ընդ հովանեալ թևոց քոց
 ծածկեսցես զիս. յերեսաց
 ամպարշտաց, ոյք տառապե-
 ցուցին զիս:

Ի՞նչամիք զանձն իմ պաշա-
 րեցին. և ՚ի ճարպս իւրեանց
 արգելին. և բերանք նց խօ-
 սեցան զամբարտաւանութի.
 Մերժեցին զիս, և այժմ
 դարձեալ պատեցին զինև.
 ուշ եդին՝ խոնարհեցուցա-
 նել զիս յերկիր:

Համարեցան ինձ որպէս ս-
 ուիւծ զի պատրաստի յորս.
 և որպէս կորիւն առիւծու
 զի նստի դարանեալ:

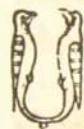
Բըր իմը՝ ժամանեա՛ն նոցա.
 և խափանեա՛ն զնոսա. փրկեա՛
 զանձն իմ յանպարշտաց. ՚ի
 սրոյ՝ և ՚ի ձեռաց թշնամւոյն:
 Տը կորո՛ զնոսա յերկրէ. բա-
 ժանեա՛ն և խափանեա՛ն ըզ-

նոսա, ՚ի կեանս իւրեանց:
 Պաղտնեօք քովք լցան ո-
 լովայնք նոցա՝ յագեցան կե-
 րակրովք. և թողին զմնացո
 ճածս տղայոց իւրեանց:

Եւ արդարութեամբ երևե-
 ցայց երեսաց քոց. և յագե-
 ցայց յերևիլ փառաց քոց:

Տողոյ. 15:

Դիտարած ի վերայ դարբաղիշ նահա-
 րախն. ծառային Տն գաւթի: Նոր իօ
 յեցաւ ընդ Տն զբանս օրհնութի. յա-
 ռոր յորում փրկեաց զիս քր ՚ի յեռաց
 ափնից թշնամաց: և ի յեռաց ստառ-
 ղայ. և ասէ: ԺԼ:

Իրեցից զքեզ տը զօ-
 րութի իմ. տը հաստա-
 տիչ իմ. ապաւէն իմ. և
 փրկիչ իմ:

Բժ օգնական իմ, և ես յու-
 սամ ՚ի նա. ապաւէն իմ, եղ-
 ջիւր փրկութեան իմոյ՝ ըն-
 դունելի իմ է:

Օրհնելով կարդացից առ
 Տը. և ՚ի թշնամեաց խոց
 ապրեցայց:

Շուրջ եղեն զինև երկունք
 մահու. և ուղիք անօրէնու
 թեան խռովեցուցին զիս:

Սիւտք դժոխոց պաշարեցին
 զիս. և ժամանեցին ինձ որո
 դայթք մահու:

Դնեղութի իմում ես առ-
 տը

տր կարդացի. և առ նժ իմ
աղաղակեցի :

Ի ոճաւ ինձ 'ի տաճարէ սըր
բոյ իւրմէ ձայնի սղօթից ի
մոց. և աղաղակ իմ առաջի
նորա. մոցէ յականջս նորա :

Խռովեցաւ և դողաց երկեր՝
և հիմունք լերանց սասանե
ցան, և խռովեցան. զի բար
կացաւ 'ի լերայ նոցա նժ :

Եւ ծուխ 'ի բարկուծէ նր.
և հուր յերեսաց նորա բոր
բոքեցաւ. և փայլատակունք
հատան 'ի նմանէ :

Ի տնաբհեցոյց զերկինս՝ և
էջ. և մէգ 'ի ներքոյ ոտից
նորա :

Եւ 'ի քրօքէս՝ և թռեաւ.
սլացաւ նա 'ի թւս հողմոց.

Եւ 'գ զխաճար 'ի ծածկոյթ
իւր. և շուրջ զնովաւ են
յարկք իւր. և խաւարային
ջուրք մինչև յամպս օդոց :

'ի փայլատակել նորա առա
ջի նոցա՝ ամպք անցուցին
զկարկուտ՝ և զկայծակունս
հուր :

Որոտաց տր յերկնից. և բար
ձրեալն ետ զձայն իւր 'ի կար
կուտ՝ և 'ի կայծակունս հուր :

Եւ աքեաց զնեաս իւր՝ և
ցրոճեաց զնոսա. յաճախեաց
զփայլատակունս իւր և խռ
վեցոյց զնն :

Եւ

Եւ Երեմիայի աղբիւրք ջուրց.
և յայտնեցան հիմունք աշ
խարհի :

'ի սաստե քումմէ տր. և 'ի
շնչել հոգւոյ բարկուտ քոյ :

Եւ աքեաց 'ի բարձանց՝ և ըն
կալաւ զիս. ընկալաւ զիս 'ի
ջուրց բազմաց :

Փրկեալ զիս տր 'ի թշնամեց
իմոց հզօրաց և յատեւեաց
իմոց. զի հզօրք եղեն քն զիս :

Սամանեցին ինձ առուրք
չարչարանաց իմոց. եղև տր
հզօրիչ իմ. և եհան զիս յան
դորր. և փրկեաց զիս տր, զի
կամեցաւ զիս :

Հատուցէ ինձ տր ըստ ար
դարուծէ իմում. ըստ ամբ
ծուծէ իմում հատուցէ ինձ,

Եւ սկսեցից զճանապարհս
տն. և ոչ ամբարշտեցայց
յիմէ :

Եւ մենայն իրաւունք նորա,
առաջի իմ են. և զարդարու
թիւն իւր ոչ եբացեայ արար
յինէն :

Եւ զէց և ես ամբիծ ընդ նը
մա. և զգուշացայց յանօրէ
նութենէ իմմէ :

Հատուցէ ինձ տր՝ լաւ ար
դարուծէ իմում. ըստ սրբու
թեան ձեռաց իմոց առաջի
աչաց իւրոց :

3 էէ

Բնդ

Ինդ սրբոյն սուրբ եղիցիս .
 ընդ առն ամբօժի ամբօժե եղի
 ցիս . ընդ ընտրեալսն ընտ
 րեալ եղիցիս . և ընդ թիւ
 րոյն թիւրեացիս :

Պառ զԺողովուրդս խոնարհս
 կեցուցանես . և զաջս ամբար
 տաւանից դու խոնարհեցու
 ցանես :

Պառ լուսաւոր առնես ըզ
 քրագ իմ . Թր՝ ան իմ լոյս
 արա ինձ 'ի խաւարի :

Վե փրկեցայց 'ի փորձու
 թենէ . աստուծով իմով ան
 ցից ընդ պարիսպս :

Ի՞նչ իմ անբիծք են ճանա
 պարհք քո . և բանք Թն ընտ
 րեալք են . և ապաւէն ամե
 նեցուն . ոյք յուսան 'ի նա :

Սոգի ով է ան բաց 'ի տէ .
 կամ ով է ան . բաց յաս
 տուծոյ մերմէ :

Ի՞նչ որ զգեցուցեր ինձ զզ
 րութիւն . և եդիր յամբու
 թե զճանապարհս իմ :

Հաստատեցեր զոտս իմ ոյ
 զեղջերունի . և 'ի վերայ բար
 ձանց կացուցեր զիս :

Ասուցեր զձեռս իմ 'ի պա
 տերազմ . և արարեր զբա
 զուկ իմ ոյ զաղեղն հաստ .
 և ետուր ինձ զպաշտպանու
 թիւն փրկութեան քոյ :

Եւ քո ընկալաւ զիս՝ և խը
 րատ քո կանգնեաց զիս իս
 պառ . և խրստ քո ուսուս
 ցէ զիս :

Ինդ արձակեցեր զգնացս իմ
 'ի ստորէ իմմէ . և ոչ տկարա
 ցան շաւիղք իմ :

Հալածեցից զԹշնամիսն իմ,
 և հասից նոցա . և ոչ դար
 ձայց 'ի նոցանէ մինչև սպա
 ուցից զնոսա :

Վեղեցից զնոսա , և այլ մի
 կարասցեն կեալ . և անկցին
 'ի ներքոյ ոտից իմոց :

Օգեցուցեր ինձ զօրութիւն
 'ի պատերազմի . և զյարու
 ցեալսն 'ի վերայ իմ , ներ
 քոյ իմ արարեր :

Օթշնամիսն իմ հալածա
 կանս արարեր . և զատելիսն
 իմ սատակեցեր :

Վազակեցին , և ոչոք էր՝ որ
 փրկէր զնոսա . կարդացին առ
 Թր , և ոչ լուաւ նոցա :

Սանրեցից զնոսա որպէս փո
 շի առաջի հողմոյ . և որպէս
 կաւ դուհայց կոխեցից զնո .
 փրկեսցէ Թր 'ի հակառակու
 թէ ժողովրդոց . և կացուս
 ցէ զիս գլուխ հեթանոսաց :
 Ժողովուրդ՝ զոր ոչ գիտէե,
 ծառայեաց ինձ . և 'ի լուր
 ահանջաց լուաւ ինձ :

Որդիք օտարաց ստեցին
ինձ. որդիք օտարաց մաշե-
ցան. և կաղացան 'ի շաւղաց
իւրեանց:

Ենդանի է տէր՝ և օրհ-
նեալ է ամ. և բարձր եղի
ցի ամ փրկութեան իմոյ:

Ի՞նչ է՝ որ խնդրէ զվրէժ-
իմ. և հնազանդ առնէ զժո-
ղովուրդս ընդ ինև:

Փրկիչ իմ 'ի թշնամեաց ի-
մոց բարկացողաց յայնցանէ՝
որք յարուցեալք են 'իմե-
րոյ իմ. բարձր արարեր զիս՝
և յառնէ անիրաւէ փրկե-
ցեր զիս:

Ասն այսորիկ խոստովան
եղէց քեզ 'ի հեթանոսս.
և անոճան քում սաղմոս ա-
սացից:

Անծ արարեր զփրկութի
թագաւորի նորա. առնել
աղորմութիւն ընդ օծելոյ նո-
րա ընդ դաւթի. և ընդ զա-
ւակի նորա յազգէ մինչև
յազդ:

Տողոյ 51:

Օրհնութիւն Սոփիայի եւ որդեացն ի
բայելի՝ Եւնոյ՝ Ս. Եւ:

Օրհնեսցուք զամբ զի
փառօք է փառաւո-
րեալ:

Օհեծեալս և զերկարս ըն-
կէց 'ի ծով. օգնական ընդու
նելի իմ ամբ և եղև ինձ 'ի
փրկութիւն:

Ան է իմ ամբ և փառաւոր
առնեմ զսա. ամ հօր իմոյ
և բարձր արարից զսա:

Տը խորտակէ զպատերազ
մունս՝ և ամ է անուն նր:

Օ ընտիրս արանց՝ և զըն-
տիրս սպառազինաց. զկառս
և զերկարս՝ և զամ զօրութիս
փարաւօնի ընկէց 'ի ծով:

Օ ու ծածկեաց զնոսա. ընկ
լան յանդուներս խորոց իբրև
զվէմս:

Եւ քո ամբ փառաւորեալէ
զօրութիւն իւրով. և աջ քո
ամբ խորտակէց զթշնամիս քո:

Եւ մեծութիւն փառաց քոց
մանրեցեր զհակառակորդս
քո. առաքեցեր զբարկու-
թի սրտամտութիւն քոյ. և ե-
կեր զնոսա ոմ զեղէգն:

Տողւով զօրութիւն սրտամտու-
թեան քոյ. պատառեցան
ջուրք. դիզան կային ոմ պա-
րիսպ քարեայ ջուրք ծո-
վուն. և պաղեցան դիզան
ալիք ջուրցն 'իմէջ ծովուն:

Եւ սաց թշնամին. ասէ, հալա
ծեցից՝ հասից և հարից. բա-
ժանեցից զաւարն և լցու-
ցից

ցից 'ի նոցանէ զանձն իմ:
'Ի սուր իմ արկից զնոսա.
տիրեսցէ, և բարձրասցի 'ի վե
րայ նոցա աջ իմ:

Բաբեցեր զհողմն քո. և
ծածկեաց զնոսա ծով. ընկղ
մեցան, և իջին որպէս կա
պար' 'ի ջուրս սաստիկս:

Ո՛ր նմանի քեզ յսօժս տր.
կամ ո՛վ նմանիցի քեզ փա
ռաւորեալդ 'ի սուրբս:

Աբանչելի փառաւորեալ՝ որ
առնես զնշանս և զարոճես սոս.
ձգեցեր զձեռն քո. և էկուլ
զնոսա երկիր:

Բաջնորդեցեր արդարու
թէ ժողովրդեան քոյ՝ այսմ,
զոր փրկեցեր:

Ախթարեցեր զօրութիւն
քով 'ի բանակետղ սրբութե
քոյ. լոճան ազգք՝ և բարկա
ցան. և երկունք կալան զբը
նակիչս փղշտացւոց:

Հայնժամ փութացան դա
տաւորք եդօմայ. և իշխանք
մովաբացւոց:

Ասլաւ զնոսա դողումն. հա
լեցան ամենայն բնակիչ քա
նանացւոց:

Բնկցի 'ի վերայ նոցա ահ և
դողումն. և 'ի զօրութենէ
բազկի քոյ քարասցին:

Անչա անցէ ժողովուրդ

քո տր. մինչև անցցէ ժողո
վուրդ քո, այս՝ զոր ստացար.
Տարեալ տնկեսցես զնոսա 'ի
լերին ժառանգութե քոյ. 'ի
պատրաստութիւն բնակութե
ժառանգութե քոյ:

Օր ստացար 'ի սկզբանէ
տր՝ ստացար սրբութիւն, և զոր
պատրաստեցին ձեռք քո.
տր թադաւոր յաւիտեանս
յաւիտենից, և ևս:

Օ ի եմուտ փարաւօն՝ կա
ռօք և երկվարօք. և ընտիր
սպառազինօք 'ի մէջ ծովուն:

Եւ էած 'ի վերայ նոցա տր
զջուրս ծովուն. և որդիքն
եսրայէլի գնացին ընդ ցամաք
'ի մէջ ծովուն:

Տ՝նէ. 24:

Բսէ իմ Բ՝. և փառա
ւոր առնեմ զսա. Բ՝ հօր
իմոյ. և բարձր արարից զսա:
Արդասէր տր՝ վս սրբու
հայ անտրատի մօր քոյ և կու
սի. և վասն խաչի քոյ պատո
ւանակնի. ընկալ զաղաջանս
մեր. և կեցո՛ղ զմեզ:

Բարոշ երանելն եւ իբրեւն:
Ասն 'ի վերուստ խաղաղու
թեան և փրկութե անձանց
մերոց. զտր աղաջեսցուք:

Ա՛

Այլ ըսելի լինելոյ տն այն ձայնի աղաչանաց մերոց. զոր:

Այլ քաւիչ և ներող լինելոյ այն իսկերայ մեղաց մերոց՝ զոր:

Այն թողլոյ մեղ զամ յանցանս մեր, զկամայ և զակամայ. զոր ազա:

Այլ զիմի ընդ խոտանս գտանիցիմք՝ յաւուրն պատասխատեալութեան. զոր աղ:

Այն հոգւոյն հանգուցելոց. որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով ՚ի քս ննջեցին.

զոր աղաչեսցու:

Եւ ևս՝ և զայն միաբանութե ճշմարտի և սրբոյ հաւատոյս մերոյ. զոր ազա:

Օ անձինս մեր՝ և զմիմեանս. տեառն Եւ ամենակալին յանձնարացուք:

Ողորմեաց մեզ ան ան մեր՝ ըստ մեծի ողորմութե քում. ասացուք ամենեքեան միաբանութեամբ:

Տի ողորմեա. Դ:

Եւ զօթ:

Տի տոճնջեան՝ և գոյացուցիչ գիշերոյ. որ աւարեր զտիւ ՚ի զբօսանս բարեգործութե, ՚ի փրկութի անձանց մերոց. և զգիշեր ՚ի հանգիստ քնոյ, տկարացեալ բնութե

մերոյ: Իսկ այժմ զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհնաբանութի ահաւոր և փառաւորեալ անոճանդ քում սրբոյ: Ի նկալ և այժմ զաղաչանս մեր՝ և յաջողեալ մեզ. ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք, ՚ի նոյն պաշտօն քո կանխել միշտ. և նովին կանօնիւս՝ անդադար փառաւորել՝ զհայր և զՍրբի և զԴսոգիդ: այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւնոց:

Եւ ևս:

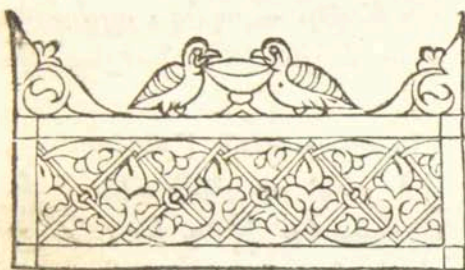
Խաղաղութիւն Եւ անեցուն: Օ քեզ՝ որ յամի գթած և մարդասէր Տի Ես, աղաչեմք հանապազ. զի զօրացուցես զմեզ օրրատօրէ, կալ ՚ի կարգի կրօնաւորութե մերում. Եւ Եւ Եւ Տի՝ զբաղցր լուծ քո, զոր եղեր իսկերայ մեր՝ զի կարասցուք կալ ՚ի պատուիրանի քում. և զհաճոյսն առնել առաջի քո յամ ժամ ՚ի տոճե և ՚ի գիշերի. հրեշտակային երգակցութե զքեզ օրհնել զքեզ գովել՝ գոհութի և փառս մատուցանել ամենազօր Տերութեդ: այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւնոց:

Եւ ևս:

Եւ

Աղ

Սաղմոսիւք և օրհնութիւնք և
երգօք հոգևորօք. անդա
դար փառաւորեմք՝ զհայր
և զՍրբի և զսբ հոգիդ :
Միտմ, և միշտ, և յաւի
տեանս յաւիտենից. ամէն :
() օրհնեալ տր մեր՝ յս քս .
ամէն . հայր մեր՝ որ :

Ի հարաւ Սաղմոս Դաս
ԲԻ ԺԼ՝

ԲԿԻՆՎ
պատմեն զփառս նոյ .
և զարարածս ձեռաց
նորա պատմէ հաստա
տութիւն .

() օր աւուր բղխէ զբան . և
գիշեր գիշերի ցուցանէ զգի
տութիւն :

Սէ են բանք՝ և ոչ են խօսք՝
որոց ոչ լսին ձայնք նոցա :

Ի նդ ամ երկիր ել բարբառ
նոցա . և մինչև 'ի ծագս աշ
խարհի են խօսք նոցա :

Յարևու եհար զխորան իւր .
և ինքն որպէս փեսայ՝ զի ելա
նէ յառադաստէ իւրմէ . և
ցնծայ նա որպէս հսկայ յըն
թանալ զճանապարհս իւր :
Ի ծագաց երկնից են ելք նո
րա . և հանգիստ նորա մինչև
'ի ծագս նորուն, և ոչոր իցէ .
որ Թագիցէ 'ի տապոյ նորա :
() րէնք տն ամբիծք են՝ և
դարձուցանեն զհոգիս . վկայ
ուծի տն հաւատարիմէ . և
իմաստուն առնէ զտղայս :

Մրդարուծիք տն ուղիղք
են և ուրախ առնեն զսիրտս .
պատճիրանք տն լոյսք են՝ և
լոյս տան աչաց . երկիւղ տն
սբէ, և մնայ յաւիտեան :

Դատաստան տն ճշմոտիւ է .
և արդար է 'ի նոյն :

Յանկալի է նա քան զոսկի,
և քան զականս պտտոճականս
բազումս . քաղցր է նա քան
զմեղու խորխալս :

Վանզի՝ ծառաց քո պահես
ցէ զայս . 'ի պահել նմա հա
տուցումն բազում :

() ցանցոճածս իւր ո՞վ կա
րէ առնուլ 'ի միտ . 'ի գաղտ
նեաց իմոց սուրբ արմ զիս
տր . և յօտարէն պահեա՞ զծա
ռայ քո :

Մա՛ թէ ոչ տիրեցսն ինձ .
յայն

յայնժամ ամբիծ եղէց՝ և սբ
եղէց ՚ի մեղաց մեծաց :

Եղիցին քեզ հաճոյք բանք
բերանոյ իմոյ . և խորհուրդ
սրտի իմոյ առաջի քոյ յամե
նայն ժամ . ինչ օգնական իմ,
և փրկիչ իմ :

Տողոյ . 15 :

Դիտարարած սաղմոս դաւթի . Եւթ .

Ի ունիցէ քեզ ինչ յաւուր
անձկութե . օգնական եղի
ցի քեզ անուանն Եւթ յակօ
բայ :

Եւսքեսցէ քեզ Տը զօդ
նութի ՚ի սրբութենէ իւրմէ .
և ՚ի սիօնէ ընկալցի զքեզ :

Յիշեսցէ ինչ զամ պատա
րագս քո . և զուխտս քո ըն
դունելի արասցէ :

Տացէ քեզ Տը ըստ սրտի
քում . և զամ խորհուրդս
քո նա կատարեսցէ :

Յնծասցուք մեք ՚ի փրկու
թեան քում . յանուն այ մե
րոյ մեք մեծք եղիցուք :

Ի ցուսցէ ինչ զամենայն խնդ
րունածս քո . այժմ ծա
նեաք, զի կեցոյց Տէր զօ
ծեալ իւր :

Ի ունուամս յերկնից ՚ի սըր
բութենէ իւրմէ . ՚ի զօրու
թիւն փրկութե աջոյ իւրոյ .
Սքա կառօք՝ և սքա երի

վարօք . այլ մեք զանուն ին
այ մերոյ կարդասցուք :

Սքա խափանեցան՝ և ան
կան . մեք յարեաք և ու
ղիղք եղաք :

Տը կեցոյ զթագաւորն՝ և
լուր մեզ . յաւուր յորում
կարդասցուք առ քեզ :

Տողոյ . 11 :

Դիտարարած Սաղմոս Դաւթի . Ի .

Տը ՚ի զօրութե քում ուրախ
եղիցի թագաւորն . ՚ի փրկու
թե քում ցնծասցէ յոյժ :

Օ ցանկութիւն սրտի նորա
ետուր նմա . և զկամս շըր
թանց նորա ոչ արգելէր ՚ի
նմանէ :

Դաման արարեր զնա յօրհ
նութի քաղցրութեան քոյ .
և եդիր ՚ի գլուխ նորա պը
սակ ՚ի քարէ պատուականէ :

Եւանս խնդրեաց ՚ի քէն . և
ետուր նմա ընդ երկայն աւ
ուրս՝ յաւիտեանս յաւոյց :

Սեծք են փառք նորա ՚ի
փրկութեան քում . զփառս
և զմեծ վայելչութիւն դի
ցես ՚ի վերայ նորա :

Տացես զնա յօրհնութի յա
ւիտեանս յաւիտենից . և ու
րախարասցես զնա յուրախու
թե երեսաց քոյ :

Թագաւոր յուսացաւ 'ի տր.
յողորմութենէ բարձրելոյն
նա մի սասանեսցի:

Պատգի ձեռն քո 'ի վերայ
Թշնամեաց քոց • և աջ քո
գտցէ զամենայն ատելիս քո:
'Պիցես զնոսա որպէս հնոց
հրոյ • 'ի Ժամանակի երե
սաց քոց:

Տր բարկութիւն իւրով խռո
վեցուցէ զնոսա • և հուր
կերիցէ զնոսա:

Պտուղ նոյ յերկրէ կորիցէ,
և զաւակ նոցա յորդուոց 'ի
մարդկանէ:

Կոտորեցան 'ի քէն չարու
թիւ. խորհեցան խորհուրդ,
զոր ոչ կարացեն հաստատել:
Վրասցես զնո հալածեալս
'ի մնացունաւ քո. պատրաս
տեսցես զերեսս նոցա:

Բարձր լեր տր 'ի զօրութե
քում • օրհնեցից, և սաղ
մոս ասացից զօրութե քում:

Տողոյ. 15:

Ի կարգաւ ձանն առաւորոն օգնալո
նո-թեան: Սաղմոս 'Ի տ-թի. 1. 1:

Մի իմ, նայեաց
առ իս • ընդէր
Թողեր զիս. հեռեղէ 'ի վր
կութե իմմէ վս բանից յան
ցանաց իմից:

Մի իմ, 'ի տունէ կարգացի
առ քեզ և ինձ ոչ լուար •
'ի գիշերի, և ինձ ոչ ան
սացեր:

Պու 'ի սուրբս բնակեալ
ես. և գովեալդ իլն:

Պքեզ յուսացան հարքն
մեր • յուսացան 'ի քեզ և
փրկեցեր զնոսա:

Վքեզ աղաղակեցին, և
կեցին. 'ի քեզ յուսացան,
և ոչ ամաչեցին:

Վյլ ես որդն եմ, և ոչ եմ
մարդ • նախատինք մարդ
կան և արհամարհանք Ժո
ղովրդոց:

Վմենքեան՝ ոյք տեսանէին
զիս՝ արհամարհէին զինս՝ խօ
սէին շրթամբք և շարժէին
զգլուխս իւրեանց:

Յուսացաւ 'ի տր՝ և վրկեա
ցէ զնա. կեցուցէ զնա՝ զի
կամի զնա:

Պու ես՝ որ հաներ զիս յար
գանտէ. յոյս իմ 'ի ստեանց
մօր իմոյ:

Պքեզ անկայ ես յարգան
տէ. յորովցին մօր իմոյ դու
ես ան իմ:

Մի 'ի բացեայ առնիր յի
նէն՝ զի նեղութիւնք մեր
ձեալք են. և ոչոր է՝ որ
օգնէ ինձ:

Շուրջ

Ը ուրջ եղեն զինև զոճա
բակք բազումք . և ցուլք
դէրք պաշարեցին զիս :
Բացին 'իւերայ իմ զբերանս
իւրեանց որպէս առիւծ . զի
մռնչէ և յափշտակէ :

Եւ որպէս զջուր հեղայ՝ և
ցրոճեցան ամենայն ոսկերք
իմ . և եղև սիրտ իմ՝ որպէս
մոմ հալեալ իմէջ որովայ
նի իմոյ :

Չ որացաւ որպէս խեցի զօ
րութիւն իմ . լեզու իմ՝ 'ի
քիմս իմ կցեցաւ՝ և 'ի հող
մահու իջուցին զիս :

Ը ուրջ եղեն զինև շունք
բազումք . և ժողովք չարաց
պաշարեցին զիս :

Օսկեցին զձեռս իմ . և
զոտս իմ . և թոճեցին զամե
նայն ոսկերս իմ . նոքա հայե
ցան , և տեսին զիս :

Բաժանեցին՝ հանդերձս
իմ իմէջ իւրեանց . և 'իւե
րայ պատմութեանի իմոյ վի
ճակս արկանէին :

Պու տը՝ մի հեռի առներ
զօգնութիւն քո յինէն . և
տը յօգնել ինձ նայեաց :

Փրկեա՛ 'ի սրոյ զանձն իմ .
և 'ի ձեռաց շանց՝ զմիամօրու
թիւն իմ :

Փրկեա՛ զիս 'ի բերանոյ ա

ռիւծու . յեղջերէ մի՛ յեղ
ջերուոյ զխոնարհութիւն իմ :
Պատմեցից զանուն քո եղ
բարց իմոց . իմէջ եկեղեցւոյ
օրհնեցից զքեզ :

Երկիւղածք տն օրհնեսցեն
զնա . ամենայն զաւակք յա
կօբեան փառաւոր արաս
ցեն զնա :

Երկիցէ՛ 'ի տէ ամ զաւակն
իլի՝ զի ոչ արհամարհեաց ,
և ոչ անարդեաց տը զաղօթս
աղքատիս . և ոչ դարձոյց
զերեսս իւր յինէն , այլ 'ի
կարդալ իմում առ նա լոճ
աւ ինձ :

Իքէն է գովութիւն իմ . յեկե
ղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ :
Օւխտս իմ կատարեցից
առաջի ամենից երկիւղա
ծաց նորա :

Երկեցեն տնանկք՝ և յա
դեսցին . օրհնեսցեն զտը
ոյք խնդրեն զնա :

Եեցցեն սերտք նոցա յաւի
տեանս յաւիտենից . յիշեա
ցեն և դարձցին առ տը՝ ամ
ժառք երկրի :

Երկիրպագցեն նմա ամենայն
տոհմք ազանց . զի ան է ար
քայութի . և նա տիրէ 'ի վե
րայ ամ հեթանոսաց :

Երան և երկիրպագին նմա

ամենայն պարարտք երկրի •
առաջի նորա անկցին ամենե-
քեան՝ որք իջանեն 'ի հող •
Եւ զնձն իմ նովաւ կեայ. և զու-
լակ իմ ծառայեսցէ նմա :

Պատմեսցի Թն ազգ՝ որ գա-
լոց է պատմեսցեն զարդարու-
թի նորա ժողովրդեան • որ
ծնանելոցն է • զոր արար Թն :

Տոմար. 33 :

Սուրբ Դաւիթ ԻԲ :

ՏԻ հովուեսցէ զիս. և ինձ •
ինչ ոչ պակասեսցի :

Դիւայրի դալարոջ անդ բնա
կեցոյց զիս. և առջուրս հան
գաստեան սնոյց զիս :

Դարձոյց զանձն իմ առ իս •
և առաջնորդեաց ինձ 'ի ճա-
նապարհս արդարութե վասն
անուան իւրոյ :

Իւտէտ և գնացիցես 'իմէջ
ստոճեւաց մահու • ոչ եր
կեսոյց 'ի չարէ • զի դու տը
ընդ իս ես :

Տուպ քո և գաւազան. նո-
քա մխիթարեսցեն զիս :

Պատրաստ արարեր առաջի
իմ զսեղան • ակն յանդիման
նեղջաց իմոց :

() Ծեր իւզով զգլուիս իմ •
բաժակ քո որպէս անապակ
արբեցոյց զիս :

Սղորմութիւն քո տը զհեա-
իմ եկեսցէ զամ աւուրս կե-
նաց իմոց • բնակիլ ինձ 'ի
տան Թն Է երկայն աւուրս :

Տոմար. 8 :

Սուրբ Դաւիթ Դաւիթ ԻԲ :
Տեառն է երկիր լրիւ իւրով
աշխարհ • և ամենայն բնա
կիւք նորա :

Սա ինքն 'իվերայ ծովու հի-
մունս էարկ նմա • 'իվերայ
դետոց պատրաստեաց զնա :
Սիլ ելցէ 'ի լեառն Թն •
կամ ով կացցէ 'ի տեղուջ
սրբութեան նորա :

Սր սուրբ է ձեռք՝ և ամ
բիծ սրտիւ. որ ոչ էառ ըզ
նանրութիւն յանձն իւր՝ և
ոչ երդուաւ նենգութեամբ
ընդ ընկերի իւրում :

Սա առցէ զօգնութի 'ի տէ •
զողորմութիւն յԻՅ փրկէ
իւրմէ :

Սյա ազգ է՝ որ խնդրէ ըզ
տը • խնդրէ տեսանել զերեսս
այ յակօբայ :

Տամբորձէք իշխանք ըզ
դրունս ձեր 'իվեր • համբարձ
ցին դրունք յաւիտենից՝ և
մոցէ Թադաւոր փառաց :

Սիլ է սա Թադաւոր փա-
ռաց • տը հզօր զօրութե իւ-
րով •

Վեղումք սրտի իմոյ բա
զումք եղեն յոյժ. և ՚ի վշտաց
իմոյ հան զիս :

Տես զխոնարհութիւն իմ.
և զվատասկ իմ. և թող ինձ
զամենայն զմեղս իմ :

Տես զթշնամիս իմ, զի բա
զումք եղեն ատելութեամբք.
զոր ինանիւր ատեցին զիս .

Պահեա՛ զանձն իմ, և փրկ
իւն զիս, և մի յամօթ եղէց՝
զի յուսացայ ՚ի քեզ :

Մեկծք՝ և ուղիղք կցորդք
եղեն ինձ. և ես քեզ համբե
րի. փրկեա՛ նձ զիկէլ յամե
նից նեղութեանց նր :

Տողոս. 19 :

Սաղմոս Ղաւթի. ԻԼ :

Ղատ արա՛ ինձ տր՝ զի ես
յամբծութեան իմում գնա
ցի. ՚ի տր յուսացայ. զի մի
եղէց հիւանդ :

Փորձեա՛ զիս տր՝ և քննեա՛
զիս. փորձեա՛ զերիկամունս
իմ և զսիրտ իմ :

Պորժութիւն քո առաջի
աջաց իմոյ. և հաճոյ եղէց
ճշմարտութե՛քում :

Մէ նստայց ես յաթողս
նանրաց. և ընդ անօրէնս ես
ոչ մոկց :

Դուքի ես զժողովս չարաց.

և ընդ ամպարիշտս ես ոչ
նստայց :

Ունացից սրբութեամբ ըղ
ձեռս իմ. և շուրջ եղէց զսե
ղանով քով տր :

Սեղ ինձ զձայն օրհնութե
քոյ. և պատմել զամենայն
սքանչելիս քո :

Տր սիրեցի զվայելչութիւն
տան քոյ. և զտեղի յարկի
փառաց քոյ :

Մի կորուսաներ ընդ ամպա
րիշտս զանձն իմ. և մի ընդ
արս արեւնահեղս զկեանն իմ :

Որոց ձեռք յանօրէնութե
են. և աջ նոցա լի է կա
շառօք :

Ես յամբծութեան իմում
գնացի. փրկեա՛ զիս տր՝ և
ողորմեաց ինձ :

Սոն իմ կացցէ յուղղութե
յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից
զքեզ :

Տողոս. 12 :

Սաղմոս Ղաւթի Դիւլլեօ օծեալ էր :
ԻՕ :

Տր լոյս իմ, և կեանք իմ. ես
յուամէ երկեացց. տր ապա
ւէն կենաց իմոյ՝ ես յուամէ
դողացայց :

Դմերձենալ առ իս չարաց
ուտել զմարմին իմ. նեղէք
իմ,

իմ, և Թշնամիք իմ. նորա
տկարացան և՛ անկան:

(Թ) Եւ պատրաստիցի իմէրայ
իմ օրատերազմ, ո՛չ երկիցէ
սիրտ իմ. Թէ յարիցէ իմէ
րայ իմ ճակատամարտ՝ սա
կայն և այսօճիկ ՚ի քեզ տը
յուսացայ:

(Օ) մի խնդրեցի ՚ի տէ և ըզ
սոյն տղաչեմ. բնակիլ ինձ
՚ի տան տն զամենայն աւուրս
կենաց իմոց:

Տեսանել ինձ զվայելչութի
տեառն՝ և հրաման տալ ՚ի
տաճարի նորա:

(Օ) Եւ ծկեաց զիս ՚ի խորանի
իւրում յաւուր չարի. ընդ
յարկաւ արար զիս ՚ի ծած
կոյթ խորանի իւրոյ:

Իվիմի բարձր արարեր զիս.
և սլաք բարձր արա՛ զգլուխ
իմ ՚իմէրայ Թշնամեաց իմոց:

Բուրջ եղէց և մատուցից
՚ի խորանի նորա զպատարագ
օրհնութեան. օրհնեցից և
սաղմոս տասցից տն:

Լուր տը՛ ձայնի իմում զի
կարգացի առ քեզ ողորմեաց
ինձ և լուր ինձ. զի քեզ
անսաց սիրտ իմ. և խնդրեցին
երեսք իմ. զերես քո տը
խնդրեցից:

Սի դարձուցաներ զերեսս

քո յինէն. և մի խոտորիւր
բարկութեամբ՝ ՚ի ծառայէ
բուամէ:

(Օ) Գնական իմ լեր տը. և մի
անարդեր զիս. և մի Թողուր
զիս՝ անձ վրկիչ իմ:
Հայր իմ և մայր իմ Թողն
զիս. և տը ընկալաւ զիս:

(Օ) Բէնսգէտ արա՛ զիս տը ՚ի
ճանապարհի բում. և առաջ
նորդեա՛ ինձ ՚ի շաճիղս քո
ուղիղս:

Ստան Թշնամեաց իմոց. մի
մատներ զիս ՚ի ձեռս նեղ
չաց իմոց:

Հարեան ՚իմը իմ վկայք
մեղաց. և ստեցին ինձ յանօ
րէնութի իւրեանց:

Հաւատացի տեսանել զբա
րութիւն տն՝ յերկրին կեն
դանեաց. համբեր տն և
քաջալերեաց. զօրացի սիրտ
քո՝ և համբեր տն:

Տողն, 15:

Խաղա Դաւիթ, 11:

քեզ Տը կար
դացի՝ ան իմ մի
լուր յինէն. մի երբեք լու
ցես յինէն. նմանիցիմ այն
ցիկ՝ ոյք իջանէն ՚ի գուր:
Լուր տը՛ ձայնի խնդրումս
ից

ծայ իմոց յաղաչել ինձ առ
քեզ. 'ի համբառնալ ձեռաց
իմոց 'ի տաճար սուրբ քո:

Ա' համարերը ընդ ուսմա
րիշտս զանձն իմ. և մի ընդ
այնոսին՝ ոյք գործեն զանօ
րէնութիւն կորուսաներ զիս:

Այք խօսին զխաղաղութիւն
ընդ ընկերս իւրեանց. և չա
րութիւն է 'ի սիրտս նոցա:

Տուր նոցա ըստ գործոց նո
ցա. ըստ անօրէնութե գնա
ցից նոցա հատո՛ նոցա:

Բ' ստ գործոց ձեռաց նոցա
հատո՛ նոցա. զհատուցումն
նոցա նոցին:

Ա' չ իմացան նոքա զգործս
տն. և ոչ 'ի գործս ձեռաց
նորա հայեցան. կործանես
ցես զնա՝ և այլ մի շինեսցին:

() Երհնեալ է տը՝ զի լոճաւ
ձայնի աղօթից իմոց. տը օգ
նական իմ, և պաշտպան իմ:

Ինա յուսացաւ սիրտ իմ.
օգտեցաւ՝ և զոճարձացաւ
մարմին իմ. և ես կամօք ի
մովք խոստովան եղէց նմա:

Տը զօրութի ժողովրդեան
իւրոյ. ապաւէն փրկութեան
օծելոյ իւրոյ:

Փրկեա՛ զժողովուրդ քո՝ և
օրհնեա՛ զժառանգութիւն
քո. հովոճեա՛ և բարձրացո՛

ղնոսա մինչև յաւիտեան:

Տոմար. 11:

Սաղմոս Դաւիթի. ԻԲ:

Մատուցէք տն որդիք այ՝
մատուցէք տն զորդիս խոյոց:

Մատուցէք տն զփառս և
զպատիւ. մատուցէք տեառն
զփառս անոճան նորա. և եր
կիրպագէք տն 'ի սրահ սրբու
թեան նորա:

Ձայն տն 'ի վերայ ջուրց՝ և
անձ փառաց որոտաց. և տը
ինքն 'ի վր ջուրց բազմաց:

Ձայն տն զօրութեամբ. և
ձայն տեառն մեծ վայելչու
թեամբ:

Ձայն տն փշրէ զմայրս. և
մանրէ տը զմայրս լիբանանու:
Մանրեսցէ զնոսա որպէս մա
տաղատունկն լիբանանու. որ
սիրելին է որպէս զորդիս մի
եղջերոճի:

Ձայն տն հատանէ զբոց հը
րոյ. ձայն տեառն շարժէ զա
նապատն. և խռովեցուցանէ
տը զանապատն կադէս:

Ձայն տն հաստատէ զեղջե
րուս. և յոյտնի առնէ զան
տառուս:

Դ տաճարի նը ամենեքեան
ասացեն զփառս նմա:

Տը զբրհեղէղս նատուցանէ.
և յա

և ցածուցանէ Թագաւորես
ցէ տը յաւիտեան :

Տը զգորուծի ժողովրդեան
իւրոյ տացէ • տը օրհնեսցէ
զժողովուրդ իւր 'ի խաղա
ղութեան :

Տոմար 11 :

Սաղմոս օրհնութեան հաճախութեայ որս
ճարին 'Կաթի . 11 :

Բարձր առնեմ զքեզ տը զի
ընկալար զիս • և ոչ ուրախ
արարեր զթշնամիս իմ յիս :
Տը 'Թ իմ կարգացի առ
քեզ և բժշկեցեր զիս • տը
հաներ 'ի գժոխոց զանձն իմ,
փրկեցեր զիս յայնցանէ՝ ոյք
իջանեն 'ի գուբ :

Սաղմոս ասացէք նոն սուրբք
նորա • խոստովան եղերուք
յիշատակի սրբութե նորա :
Սրտմտութիւն է 'ի բարկու
թեան նորա • և կեանք են 'ի
կամաց նորա :

Բնդ երեկոյս հանգիցեն լա
լէք • առաւօտուց եղիցի ու
րախութիւն :

Կս տացի 'ի բարեկենդա
նութեան իմում • Թէ ոչ աս
սանեցայ յաւիտեան :

Տը 'ի կամս քո ետուր գեղոյ
իմոյ զգորուծի • դարձուցեր զե
րեսս քո յինէն • և ես եղէ
խռովեալ :

Լքեզ տը կարգացի և
առ նոն իմ աղաղակեցի • զինչ
օգուտ է քեզ յարենէ իմ
մէ՝ Թէ իջանեմ ես յապա
կանութիւն :

Սի Թէ հող խոստովան առ
նիցի առ քեզ • կամ պատ
մեսցէ զճշմարտութիւնս քո :
Լ ունա ինձ տը և ողորմե
ցաւ • և տը եղև ինձ օգ
նական :

Կարճոյց զուգ իմ յուրա
խութիւն • էզերծ յինէն
զքուրճ • և ինձ զգեցոյց զու
րախութիւն :

Սո սաղմոս ասացեն քեզ
փառք իմ, և մի զղջացայց •
տը նոն իմ յաւիտեան խոս
տովան եղէք քեզ :

Տոմար 13 :

Կարգարած Սաղմոս 'Կաթի • օրհ
նութի հաճախութի : 1 :

Քեզ Տը յուսացայ մի
ամաչեցից յաւիտեան •
յարդարութեան քում փրդ
կեա՛ զիս և ապրեցո՛ զիս :
Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն
քո • վաղվաղեա՛ կեցուցա
նել զիս :

Եր իմ նոն պաշտօնան • և
տունն ասպաւնի ապրեցուցա
նել :

նել զիս. զի հզօրից իմ. և
աստուէն իմ դու ես:

|| Եւ անուան թոյ առաջ
նորդեացես ինձ՝ և սնուցես
զիս. և հանցես զիս յորո
գայթէ յայսմանէ՝ զոր Թա
քուցին ինձ:

Պ ու ես պաշտպան իմ տը.
և ՚ի ձեռս քո յանձնառնեմ
զհոգի իմ:

Փ րկեցեր զիս տը ան ճշմար
տութեան. ասեցեր զայնո
սիկ՝ ոյք պահեն զերկիւղ
սնոտի:

Լ րս ՚ի տը յուսացայ. ցնծա
ցայց՝ և ուրախ եղէց ՚ի
փրկութեան քում:

Օ ի հայեցար ՚ի խոնարհու
թիւն իմ. և փրկեցեր ՚ի
վշտաց զանձն իմ. և ո՛չ
մատնեցեր զիս. ՚ի ձեռս նեղ
չաց իմոց. և կացուցեր յան
դորրու զօտս իմ:

|| Ղորմեաց ինձ տը. զի նե
ղեալ եմ ես. խռովեցաւ ՚ի
սրտմտութենէ ակն իմ անձն
իմ՝ և փոր իմ:

Պ ակասեցն ՚ի ցաւոց կեանք
իմ. և ամբ իմ յոգւոց ելա
նելոյ:

Ն րբատացաւ ՚ի տկարութե
զօրութիւն իմ. և ոսկերք
իմ խռովեցան:

Ք ան զամենայն Թշնամիսն
իմ եղէ ես նախատ դրա
ցեաց իմոց. յոյժ ահ՝ և
երկիւղ ծանօթից իմոց:

Մ անէքեան՝ ոյք տեսանէ
ին զիս. արտոքս վախճէին
յինէն:

Ս րուացեալ եղէ ես որպէս
մեռեալ ՚ի սրտէ. և եղէ ես
որպէս զանօթ կորուսեալ:

Օ ի լուայ ես զբամբասանս
բաղմաց՝ ոյք շուրջ էին զի
նե. ՚ի ժողովիլ նոցա խմիա
սին՝ առնուլ զանձն իմ խոր
հեցան, այլ ես ՚ի քեզ տը
յուսացայ:

Ս ացի՝ դու ես ան իմ. և
՚ի ձեռս քո է ժառանգու
թիւն իմ:

Փ րկեալ զիս ՚ի ձեռաց Թշնա
մեաց իմոց. և ՚ի հալածչաց
իմոց:

Լ րբեքն զերես քո ՚ի ծա
ռայս քո. ապրեցն զիս տը
ըսա ողորմութեան քում. տը
մի՛ յամօթ եղէց. զի կարդա
ցի առ քեզ:

Մ արեացեն ամպարիշտք՝ և
իջեն ՚ի դժոխս. համբ է
ղեցին շրթունք նենդաւորք՝
որք խօսին զարդարոյ զանի
բաճութի. յամբարտաւանու
թե և յանդոսնել իւրեանց:

Արտէս զի բազում արարեր
զողորմութիւն քաղցրութե
քոյ տը . զոր պահեցեր եր
կեւզածաց քոյ :

Եւ արեր դու այնոցիկ՝ ոյք
յուսացեալք են՝ ի քեզ . ա
ռաջի որդւոց մարդկան :

Եւ մրացուցես զնոսա՝ ի ծած
կցի երեսաց քոյ . ի խոռ
վութենէ մարդկան :

() Կածկեսցես զնոսա՝ ի խո
րանի քում . ի հակառակու
թենէ լեզուոց :

() Բհնեալ է տը՝ զի սքան
չելիս արար զողորմութիւն
իւր ի քաղաք ամուր :

Եւ ասացի ի զարմանալ ի
մում . թէ ընկեցայ ուրեմն
յերեսաց աչաց քոյ :

Ասան այսորիկ լուար ձայնի
աղօթից իմոց . յաղաչել ինձ
առ քեզ :

Արեցէք զտը ամենայն սքք
նը . զի զստուգութիւն խնդ
րէ տը . և հատուցանէ այնո
ցիկ՝ ոյք առաւել առնեն
զամբարտաւանութիւն :

Բաջալերեցարուք՝ և զօ
րացին սիրտք ձեր . ամենե
քեան՝ ոյք յուսացեալ էք
ի տէր :

Ի հասարակ ստղան Դաւիթ . 1 . 1 :

Եւ արանի որում թողութիւն
եղև մեղաց . և ծածկեցան
ամ յանցանք նորա :

Եւ արանի առն՝ որում ոչ հա
մարի տը զմեղս նորա . և ոչ
դոյ նենգութիւն ի բերան
նորա :

Եւ եցի ես և մաշեցան ամե
նայն ոսկերք իմ . առ աղա
ղակել ինձ առ տը զօրհանա
պազ . ի տուէ և ի գիշերի :

() Կանրացաւ ձեռն քո՝ ի վե
րայ իմ . դարձայ ի թշուա
ռութիւն իմ . զի հարան յիս
փուշք :

() մեղս իմ յուցի քեզ . և
զանօրէնութիւնս իմ ոչ ծած
կեցի ի քէն :

Եւ ասցի թէ պատմեցից ինձէն
զմեղս իմ . և դու թողցես
զամենայն ամպարշտութիւնս
մեղաց իմոց :

Այստորիկ յաղօթս կողցեն
առ քեզ տմենայն սուրբք ի
Ժամ ընդունելի :

Բայց միայն ի ջուրցն հե
ղեղաց բազմաց . որք առ նո
ինչ ոչ մերձենան :

Դու ես ապուէն իմ ի նե
ղութի յայսմանէ . որ շուրջ
եղև զինն :

Յնծութի իմ , փրկեալ զիս
ի իշ

Երեւանի • Ե. ք. տաշարի
ցին գիտ :

Իմաստուն արարից զքեզ՝ և
խելամուտ 'ի ճանապարհի՝
յոր գնացես. և հաստատե-
ցից 'իմք քոյ զաչ իմ:

1) Ի լինելը որպէս զձեռն և
 զջորհա . զի ոչ գոյ ՚ի նոսա
 իմաստութիւն . ՚ի սանձս և
 ՚ի դանդաճաւանդս ճմլեացես
 զիզակն նոցա, որք առ քեզ
 ինչ ոչ մերձեցին:

Ինչպե՞ս տանջանք են մեզ
աղոթք. բայց Ե. ք յուսան 'ի
սուր՝ ողորմութիւն տն շուրջ
եղևն գնորոք:

Ուրախ լինուք՝ և ցնծացէք
արդարք. 'ի տո՛ր պարծեցա
րուք ամենեւեաւն՝ յ.ք ու
ղիղք էք սրտիւք:

$S_{n-1/2} = 142$

[illegible]

1. 1.

Յնճացէք արդարօր ՚ն
Տը. ուղղոց վայելէ
օրհնութի. խոստովան եղէ
բուք տեառն օրհնութեամբ.
տաանաղէաւ սաղմոսարանաւ
օտղմոս ասացէք նմա:

() ԵՆԵԳԷՔ զԱՐ ԵՐԿՆՈՒ
ՆՈՒԹԻՆ ՆՈՐ ԲԱՐԸՈՐ ԱՄՂ

մոս ասացէք նմա օրհնութիւնք։
Աւելիցք են պատգամք լոն և
 ամենայն գործք նորա հաւա
 քովք են. և սիրէ զղղորմու
 թի և զիրաւունս տի:

|| Չորմութեամբ ան լի եղև
երկիր. և բանիւ ան երկինք
Հաստատեցան . և հոգւով
բերանոյ նորա ամենայն զօրու
թիւնք նոցա :

Սողովեաց որպէս 'ի տիկ
զջուրս ծովու . և դնէ 'ի
խորս զգանձ իւր :

Երկեցէ ՚ի տէ ամենայն եր
կեր . և ՚ի նմանէ դողապլն
ամենայն բնակիչք աշխարհի :

Օ ինա ասաց, և եղեն. ինքն
հրամայեաց, և հաստատեցին.
Տը ցրոճէ զխորհուրդս հե-
թանոսաց. անարգէ աք ըզ-
խորհուրդս Ժողովրդոց. և
արհամարհէ զխորհուրդս
իշխանաց:

Եւ որհուրդք ան յաւիտեան
մնան. և խորհուրդք սրտի
նորա յազգէ մինչև յազգ:

Սրանի ազգի՝ որում տը ան-
օգնականէ նմա. ժողովուրդ-
դոր ընտրեաց ՚ի ժառանգու-
թիւն իւր :

Հերկնից նայեցաւ տը յա
մենայն որդեա մարդկան . 'ի
պատրաստ բնակուիւնէ իւր
մէ

մէ հայեցաւ յամենայն բնա
կիցս աշխարհի:

Որ սաեղծ առանձին զսիրտս
նոցա. որ 'ի միտ առնու զա
մենայն գործս նոցա:

Ո՛չ թէ 'ի բազում զօրս իւր
ապրեցի թագաւոր. և ո՛չ
հսկայ 'ի բազում զօրութե
իւրում:

Ուտ է ձի 'ի փրկութեան
իւրում. 'ի բազում զօրու
թեան իւրում ո՛չ ապրեցու
ցանէ զհեծեալն:

Լ՛. չք ին 'ի վերայ երկիւղա
ծաց իւրոց. և ոյք յուսան
յողորմութիւն նորա:

Փրկել 'ի մահոռանէ զան
ձինս նոցա. և կերակրել զնո
սա 'ի սովու:

Լ՛. նձինք մեր համբերեցեն
իմն. զի օգնական և պաշտ
պան մեր է:

Դնա ուրախ եղիցին սիրտք
մեր. և յանուն սուրբ նորա
յուսասցուք:

Լ. ղիցի ողորմուի քո տը 'ի վր
մեր. ոպ յուսացաք 'ի քեզ:

Տահի: 19:

Սաղմոս Դ. աւելի. Ի խանութի շէ աչա
գոռնեաց զերեսս իւր առաւելի աբիթիւ
սեայ. և ապայ աբիթեաց շնո և գնաց:

Լ. Գ.

() Ըհնեցից զտը յամենայն

Ժամ. յամենայն Ժամ օրհ
նութիւն նորա 'ի բերան իմ:
Դ. տը պարծեցի անձն իմ.
լոճիցեն հեղք. և ուրախ
եղիցին:

Ս՛. եծ արարէք զտը ինե. և
բարձր արասցուք զանուն նո
րա իմիասին:

Ս. նդրեցի 'ի տէ. և լոճաւ
ինձ. յամենայն նեղութենէ
իմմէ փրկեաց զես:

Ս. առիք առ տը, և առէք
զլոյս. և երեսք ձեր. մի
ամուլեցեն:

Լ. յա աղքատ կարդաց առ
տը. և տը լոճաւ սմա. յամե
նայն նեղութենէ սորա փրկ
կեաց զսա:

Բանակ հրեշտակաց տեառն
շուրջ է զերկիւղածովք եւ
րովք. և պահէ զնս:

Ուշակեցէք. և տեսէք զի
քաղց է տը. երանեալ է
այր՝ որ յուսայ 'ի նա:

Լ. րկերուք 'ի տէ ամենայն
սուրբք նորա. զի ո՛չ ինչ է
պակասութիւն երկիւղածաց
նորա:

Ս՛. եծամեծք աղքատացուն՝
և քաղցեան. բայց ոյք ինդ
րեն զտը. մի պակասեցի 'ի
նոցանէ ամ բարութի:

Լ. կայք որդիք իմ. և լոճա

ըուք ինձ. և զերկիւղ տն ու
սուցից ձեզ:

Միւ է մարդ՝ որ կամի ըզ
կեանս. և սիրէ զաւուրս իւր
տեսանել 'ի բարութեան:

Ի ուեցո՛ զէզու քո 'ի չարութեանէ. և շուրթն քո մի՛ խօ
սեսցի զնենդութի:

Ի ոտորեաց 'ի չարէ՛ և արն
զբարի. խնդրեա՛ զխաղաղութիւն՝ և երթ զհետ նորա:

Ըք տն 'ի վերայ արդարոց. և ահանջք նորա՝ 'ի վերայ ա
ղօթից նոցա:

Ի րես տեսառն՝ 'ի վերայ չա
րագործաց. սատակել յերկ
րէ՝ զյիշատակս նոցա:

Ի արդացին արդարքն առ
տո՛ր. և տո՛ր լուսււ նոցա. յա
մենայն նեղութիւն նոցա՝ փրկ
կեսց զնոսա:

Մերձ է տո՛ր առ այնոսիկ՝
ոյք մաշեալք են սրտիւք. և
զխոնարհս հողուով կեցու
ցանէ:

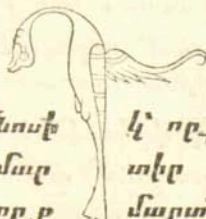
Ի ողուսք նեղութիւնք են
արդարոց՝ յամենայնէ փրկէ
զնոսա տո՛ր. և պահէ զամե
նայն ոսկերս նոցա և մի՛ 'ի նո
ցանէ մի փշրեսցի:

Մահ մեղաւորի չար է. և
բայց ոյք ատեն զարդարն
զղջացին:

Փրկէ տո՛ր զանձինս ծառայից
իւրոց. մի՛ զղջացին ամենե
քեան, ոյք յուսացեալք
են՝ 'ի նա:

Տո՛նք. 22:

Սաշոս Դաւիթ. 1. Դ:

ատեա՛ տո՛ր զոյ

նոսի կ՛ որք դատեն զիս. և
մար տիր ընդ այնոսիկ. և
որք մարտնչին ընդ իս:

Ըք զկէն և զասպար քո. և
արի՛ յօգնել ինձ. հան զսուր
քո ընդ դէմ հալածչաց իմոց՝
և արդեղ զնոսա. ասա՛ դու
ցանձն իմ, թէ փրկութիւն
քո ես եմ:

Ը մաշեսցեն՝ և յամօթ լիցին.
ոյք խնդրեն զանձն իմ. դի՛ծ
ցին յետս՝ և ամաշեսցեն՝
ոյք էտրհին ինձ չար:

Ի զլիցին նոքա որպէս փռչի
առաջի հողմոյ. և հրեշտակ
տեսառն նեղեսցէ զնոսա:

Ի զլիցին ճանապարհք նոցա
'ի խաւար՝ և 'ի դայթակղութիւն.
և հրեշտակ այ՛ հալա
ծեսցէ զնոսա:

Ի նանիր թաքուցին ինձ զորո
դայթ ապականութեան իւ
րեանց. և ինանիր նախատե
ցին զանձն իմ:

Հասցի 'իվերայ նոցա որո
գայթ՝ զոր ո՛չ գիտասցեն. և
որսն՝ զոր Թաքուցին՝ առցէ
զոտս նոցա. և յորոգայթ 'ի
նոյն անկցին:

Լ՝յլ անձն իմ ցնծասցէ 'ի
տօր. ուրախ եղիցի 'ի փրկու
թեան նորա. և ամենայն ոս
կերք իմ ասասցեն տօր ո՛վ
նմանի քեզ:

Օ՝ի փրկեաց զաղքատն 'ի ձե
ռաց հզօրին. զաղքատն և
զտնանկն յայնցանէ՝ ոյք յա
փշտակեն զնա:

Հարեան 'իվերայ իմ վկայք
չարեաց. զոր ինչ ո՛չ գիտէի՝
հարցանէին ցիս:

Հատուցին ինձ զչար փոխա
նակ՝ բարւոյ. անժառան
դել զանձն իմ խորհեցան
յորդուոց մարդկանէ:

Եւ 'ի նեղել նոցա քուրձ
զգէնոճի. խոնարհ առնէի
պահօք զանձն իմ. և աղօթք
իմ 'ի ծոց իմ դարձցին:

Որպէս զեղբօյր՝ և զքնիւր
այսպէս հաճոյ լինէի. որպէս
զսգաւոր՝ և զորտում այնպ
խոնարհ առնէի:

Իվերայ իմ ուրախ եղեն՝
և ժողովեցան. ժողովեցան
յիս տանջանք՝ և ես ո՛չ ծա
նեայ. ցրոճեցան և ո՛չ զղջա
ցան:

Փորձեցին զիս՝ և արհամար
հեցին. արհամարհանօք կրճ
տեցին 'իվր իմ զատամուկս
իւրեանց. տօր երբ տեսցեո:

Իբաց արա՛ զանձն իմ 'ի խո
րամանկութենէ նոցա. յա
ռիւծուց զմիամօրութի իմ:
Խոստովան եղէց քեզ տօր
յեկեղեցիս մեծս. և 'ի ժո
ղովս բազմց օրհնեցից զքեզ:

Մի ուրախ եղիցին յիս
Թշնամիք իմ. ոյք ատէին զիս
'ի տարապարտուց. ակնարկի
առնէին յիս աջօք իւրեանց:
Ինդ իս զխաղաղութի խօսե
ին. և ինքեանք բարկութիւ
ղենեգութիւն խորհէին:

Իացին 'իվերայ իմ զբերանս
իւրեանց՝ և ասացին. այո՛,
այո՛, տեսին աչք մեր:

Տեսեր տօր՝ և մի լուեր. տօր
մի իբացեայ առնիր յինէն:

Օ՛արթիւր՝ և հայեաց տօր յի
րաւուկս իմ, տօ՛ իմ, և տօր
իմ. 'ի դատաստանս իմ. և
իւրաւ արա՛ ինձ ըստ արդարու
թե՛ քում տօր տօ՛ իմ:

Մի ուրախ եղիցին յիս
Թշնամիք իմ. և մի ասասցեն
'ի սիրտս իւրեանց. Թե՛ վա՛շ
վա՛շ անձանց մերոց՝ զի ընկու
ղաք զնա:

Լ՝մալեացեն՝ և յամօթ լի
ին

ցին : ոյք խնդան ընդ չար
խմ : զգեցցին զամօթ՝ և զա
նարգանս՝ ոյք մեծաբանեն
'իվերայ իմ :

Յնծասցեն՝ և ուրախ լիցին
'իքեղ ամենեքեան : ոյք կա
մին ընդ արդարութիւն իմ :
Լսասցեն յամենայն ժամ՝
մեծ է ան : ոյք կամին զխա
ղաղութի ընդ ծառայի քոյ :
Եզու իմ խօսեացի զարդա
րութի քո : զօրհանապազ
զգովութիւնս քո :

Տողո : 27 :

Ի հարաւ : ծառային Տէր Գաւ
թի : 1 խ :

Լսէ անօրէնն մեղանչել Ե
միտս իւր : Թէ չիք երկեւզ
այ առաջի աչաց նր :

Ենդեաց առաջի նորա 'ի
գտանել զանօրէնութի իւր :
և յատել զնա :

Իանք բերանոյ նորա անօրէ
նութիւն և նենդութի են :

Ոչ կամեցաւ նա իմանալ
զբարի : զանօրէնութի խոր
հեցաւ յանկողնի իւրում :

Եկաց նա յամենայն ճանա
պարհ : որ ոչ է բարի : և 'ի
չարէ նա ոչ ձանձրացաւ :

Տը յերկինս է ողորմութիւն
քո : Ճշմարտութի քո մինչև
յամպս :

Լրդարութիւն քո որպէս
լերինք աստուած : Իրաւունք
քո որպէս խորք բազումք :
զմարդիք և զանասուն կե
ցուցանես դու տը :

Որպէս զի բազում արարեր
զողորմութիւն քո ան : այլ
որդիք մարդկան 'ի հովանի
թևոց քոց յուսասցին :

Լրբեցցին նորա 'ի սարար
տութէ տան քոյ : և զուղիս
փափկութե քոյ տացես ըմ
պել նոցա :

Իքէն է տը աղբիւր կենաց
և լուսով երեսաց քոց տե
սանեմք զչոյս :

Օադեմ զողորմութիս քո՝
ոյք ճանաչեն զքեզ : զարդա
րութիւնս քո՝ ոյք ուղիղք
են սրտիւք :

Սի եկեսցէ 'իվերայ մեր
տուն ամբարտաճանից : և
ձեռք մեղաւորաց մի դողա
ցուցեն զմեզ :

Լնդ անկցին ամենեքեան՝
որք գործեն զանօրէնութի :
մերժեցան՝ և այլ մի կարաս
ցեն համատախլ :

Տողո : 14 :

Օրհնութիւնն Ռեքիէ Սուրբի Մ. Թ.
 ասես խորհարէի. Լ. բնայ. () բնայ.
 Լ. Բ.

այեցարուք երկինք և
 խօսեցայց. լուսնիցէ եր
 կիր զպատգամս բերանոյ իմոյ.
 Բնդունելի լիցի ուն զանձրև
 բարբառ իմ. և իջցէ որպէս
 ցօղ պատգամ իմ.

Որպէս անձրև 'ի վերայ սի
 զոյ. և որպէս տարաւ 'ի վե
 րայ խոտոյ. զի զանուէն ան
 կարգացողք. և տուք զօրհ
 նութիւն ան ան մերում.

Բ. որոյ ճշմարտութեամբ
 են գործք նորա. և ամե
 նայն ճանապարհք նորա իրա
 ւամբք են:

Բ. հաւատարիմ է և ոչ
 դոյ 'ի նմա անիրաւութիւն.
 արդար և ճշմարիտէ ար:

Սեղան և ոչ նմա որդիքն
 արատոյ. ծնունդք խոտո
 րեսուք և թիւրեալք:

Ոչ այդ այն է՝ զոր տեսան
 հատուցանելիք դուք. ժողո
 վուրդք յիմարք և ոչ ի
 մաստունք:

Ոչ սա ինքն է հայրքո. որ
 ստացաւ զբեզլ արտր զբեզլ
 և ստեղծ զբեզլ:

Յուշ լիցին բեզլ աւուրքն
 յաւիտենից. իմացորուք զամս

յազդաց մինչև յազդա:
 Հարցըիր դու ցհարսքո՛ւ և
 պատմեսցեն բեզ. ցծերս
 քո՛ւ և ասասցեն բեզ:

Ի ժամանակի, յորժամ բա
 ժանեաց բարձրեալն զազդա
 ամենայն. և որպէս ակուեաց
 նա զորդիսն արամայ:

Սացոյց զասհմանս հեթանո
 սաց. ըստ թոճոյ հրեշտակաց
 աստուծոյ:

Լ. զև բաժին տեսուն, ժողո
 վուրդ իւր յակօբ. և վիճակ
 ժառանգութեան իւրոյ իէլ:
 Բաւական եղև նմա յանտ
 պատի. 'ի ծարաւ տօթոյ յան
 ջրդոջ պաշտպանեաց զնո:

Խրատեաց զնա՝ և պահեաց
 որպէս զբեբ ակուն. որպէս
 զարծոճի 'ի թևս իւր ընկա
 լաւ զնա. և որպէս 'ի վերայ
 ձագուց իւրոց դեթացաւ:

Տարածեաց զթևս իւր և
 ընկալաւ զնա. և բարձեալ
 բերէր զնա 'ի վերայ միջնո
 ղաց իւրոց:

Տ. միայն ածէր զնոսա. և
 ոչ դոյր ընդ նոսա աստուծո
 ւտար:

Լ. ած էհան զնոսա 'ի զօրու
 թիւնս երկրի. և կեբակրեաց
 զնոսա արդեամբք անդաս
 տանաց:

Վ. Ինչոյց նոցա զմեզը 'ի վի մէ. և զիւղ յապառաժ վիմէ: Իւղ կովուց՝ և կաթն մաքեաց. ճարպով հանդերձ խոյոց. որթուց՝ ցլուց, և նո խազաց:

Օ պարարտութիւն երկա մանց ցորենոյ. և զարիւն խաղողոյ էարբ գինի:

Ի կեր յակօբ և յադեցաւ. և անդուշեաց զսիրելին:

Վ. Իրացաւ՝ ստոճարացաւ լայնացաւ՝ եթող զտր անձ զարարիչ իւր. և յետոս էկաց յայ փրկչէ իւրմէ:

Ի արկացուցին զիս օտարո տիւք իւրեանց. և կռովք իւրեանց դառնացուցին զիս:

Օ ոհեցին դիւաց՝ և ոչ աս տուծոյ. գիցն, զորս ոչ գիտէին. նորք և առ ժամայնք՝ զորս բնաւ ոչ ճանաչէին հարբ նոցա:

Թողին զտր՝ որ ծնաւ զնոսա. մոռացան զանձ որ կերակրեաց զնոսա:

Ի տես տր և նախանձեցաւ. և սրտմտեցաւ 'իւրեայ ուս տերաց և դստերաց նոցա՝ և ասէ:

Վարձուցից զերեսս իմ 'ի նոցանէ. և ցուցից նոյ, զինչ ինեւոց իցէ յապաժամանակի:

Օ ի ազգ մի Թիւրք են նոքա, և որդիք անհաւանք. նորա նախանձեցուցին զիս 'ի չաստոճածս իւրեանց՝ և դառնացուցին զիս 'ի կռուս իւրեանց:

Իւրդ՝ և ես նախանձեցուցից զնոսա՝ յազգ անպիտան. և անմտիւ ազգաւ զկծեցուցից զնոսա:

Տոհմ. 30:

Մաղթանք:

Տուք փառս նոյ՝ տուք զօրհ նութիւն մարդասիրին՝ Թադաւորին յաւիտենից. որ փրկէ զճառալոս իւր և կեցուցանէ:

Մարդասէր տր՝ վասն սըրբուհւոյ անարատի:

Քարոյ Ի լիւնի դադիւնի և Տը աղա-բնի:

Սասն 'ի գիշերի և 'ի տունն ջեան և յամենայն ժամու խօսիլ մեզ զբան տն. զտր աղաչեսցուք:

Սասն չանկանելոյ մեզ 'ի փոր ձութիւն. որում ոչ կարեմք հանդուրժել. զտր աղա:

Սասն անբիծ և անդատապարտ կալոյ մեզ. առաջի ահեղ ատենին քի. զտր աղ:

Սասն

Ս ասն առաջնորդելոյ մեզ 'ի
նաւահանդիստն, կենաց ան
վախճանից. զմր աղ:

Ս ասն արժանի լինելոյ մեզ
վերին կոչմանն և երկնից
արքայութեն. զմր:

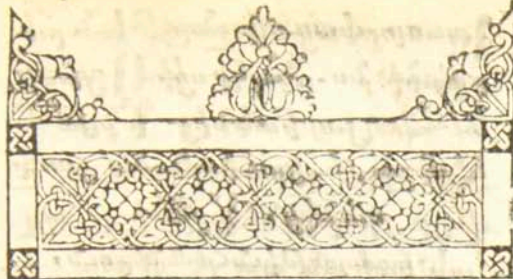
Ս հոգւոցն: Եւ ևս և վն.
Օ անձինս: Ս զորմեաց:

Դ գիշերի և 'ի տուննջեան
և յամ ժամու զքեզ աղա
ջեմք և 'ի քէն խնդրեմք մար
դասէր տր: Լ ուր մեզ ան
փրկիչ մեր. Խոնարհեսցի
ունկն քո 'ի խնդրոճածս մեր.
զի մի ունայն լիցին վաստակք
ծառայից քոց: Եւ համա
բեւ զաշխատութիւնս մեր
'ի գործ արդարութեան և
'ի պառու շնորհաշնորհութեան:
Ի նկալ տր՝ զաղօթս և զեր
կրպակութիւն մեր. և հատո
մեզ զողորմութի քո առատա
պէս: Օ անձկեան զմեզ ընդ
հովանեաճ ամենազօր աջոյ
քոյ: Օ օրացո՛ զմեզ տր՝ զօ
րութիւնն քո հոգւոյդ: Ս
հեւ զմեզ որպէս բիբ տկան.
Եւ արն առ մեզ զնշան բա
րի՝ 'ի գովեստ և 'ի փառաբա
նութիւն անդճան քոյ սրբոյ:
Օ ի 'ի քո փառս կատարի
ամենայն արարածոց մշտնջե

նաւոր փառաբանութիւն 'ի
բարձունս. հօր և Սրբւոյ
և հոգւոյդ սրբոյ. Եւ յամ,
և միշտ, և յաւիտեանս յաւի
տենից: Եւ մէն:

Լ աղաղութիւն ամենեցուն.
հովիւ քաջ հովիւ բարի և
յաւիտենական: Եւ այեաց և
այց արն բանաւոր հօտի քոյ.
զոր ժողովեցեր առ քեզ գե
թութիւն քով: Օ ի քո առա
ջի կամք տր. և առ 'ի քէն
ողորմութեանցդ և գթութեց
ակն ունիմք: Օ ամենեսեան
օրհնեա զամենեսեան իմաստ
նացո՛. զամենեսեան լուսաւո
րեան. ամենեցուն պարգւեան
զերկնից արքայութիւնդ:
Ս ասն զի՛ գաւես տր կենաց.
և անտոճած ողորմութեանց.
և քեզ վայելէ փառք՝ իշխա
նութիւն և պատիւ: Եւ յամ,
և միշտ, և յաւիտեանս յաւի
տենից: Եւ մէն:

Դ գիշերի և 'ի տուննջեան.
և յամ ժամու անդադար փա
ռաւորեմք զայոյր, և զՍրբի
և զսուրբ հոգիդ. Եւ յամ,
և միշտ, և յաւիտեանս յաւի
տենից: Եւ մէն:

Սաղմոս Դասերի Լ.Օ:

ՍՆԵՆԵՆ

ձիր ընդ չարս. և մի ընդ այնոսիկ՝ ոյք գործեն զանօրէնութիւն:

Օ ի որպէս զխոտ վաղվաղակի ցամաքեսցին. որպէս ըզ գաղարի խոտոյ վաղվաղակեանցցեն:

Յուսան՝ ի տօ՛ր և արան զքաղցրութիւն. բնակեաց յերկրի՝ և հովուէեսցես ի մեծութենորա:

Սաւեան՝ ի տէ՛ և նա տացէքեզ զխնդրունածս սրտի քոյ. յայտնեան առաջի տն զճանապարհս քո և յուսան՝ ի նա:

Նա արասցէ. և հանցէ ուն զլոյս զարդարութիւնս քո. և զերաւունս քո որպէս զօր հասարակ:

Հնազանդ լեր տն. և ծառայեան նմա. և մի նախանձիր ընդ այնոսիկ՝ որոց առա

կեալք իցեն ճանապարհք իւրեանց. ընդ մարդոյ՝ որ գործէ զանօրէնութիւն:

Սաւեան՝ ի բարկութենէ՝ և հանգիր ի սրտմտութենէ. և մի նախանձիր ընդ չարս: Օ ի չարք վաղվաղակի ստատակեսցին. բայց ոյք համբերեն տն՝ նոքա ժառանգեսցեն զերկիր:

Փոքր մի ևս՝ և այլ ոչ իցեամայարիշտն. խնդրեսցես ըզ տեղի նորա. և ոչ գտցես: Նալ որք հեղքն են՝ նոքա ժառանգեսցեն զերկիր. և փափկասցին ի բազում խաղողութե իւրեանց:

Սպասէ մեղաւորն արդարոյ. և կրճտէ ի վերայ նորա զստամունս իւր. այլ տո՛ր ծիծաղեսցի զնովաւ:

Քանզի յառաջագոյն տեսանէ. զի հասեալ է օրնորա: Սուր հանին մեղաւորք՝ և շարեցին զաղեղունս իւրեանց. հարկանել զաղքատն՝ և զտընանին. սպանանել զայն՝ որ խոնարհն է սրտիւ:

Սուրք նոցա մացեն ի սիրտս նոցա. և աղեղունք նոցա փշրեսցին:

Սաւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ. բան զբազում մեծութիւն

Թի մեղաւորաց. և բազուկք
ամպարշտաց խորտակեսցին:
Հաստատէ տը զարդարս. և
ճանաչէ զաւուրս ամբօից
Ժառանգութիւն նոցա յաւի
տեան եղիցին:

Սի ամաչեսցեն նորա 'ի Ժա
մանակս չարութե. այլ յա
ւուրս սովու յաղեսցին:

Լհա մեղաւորք կորիցեն.
այլ Թշնամիք տն 'ի փառաւ
որիլ և 'ի բարձրանալն իւ
րեանց պակասեսցին որպէս
ծուխ զի պակասի:

Փոխ առնու մեղաւորն, և
ոչ հատուցանէ. այլ որ ար
դարն է՝ ողորմի, և տայ:

Ոյք օրհնեն զնա, Ժառան
դեսցեն զերկիր. և ոյք տնի
ծանեն սատուեսցին 'ի նմանէ:
'Ի տէ ուղղին գնացք առն
զճանապարհս նորա նա կա
մի յոյժ:

Թէպէտ և գայթակղեսցի
նա մի կործանեսցի. զի տը
ձեռն կալու է նորա:

Մանուկ էի ես՝ և ծերացայ.
և ոչ տեսի զարդարն արհա
մարհեալ՝ և ոչ զաւակ նորա:
Թէ մուրանայ հաց:

Օրհնանալ ողորմի՝ և տայ
փոխ. զաւակ նորա օրհնեալ
եղիցի յաւիտեան:

Խոտորեաց 'ի չարէ՝ և արա
զբարի. բնակեսցիս յաւի
տեանս յաւիտենից 'ի նմա.

Տը սիրէ զիրաւունս՝ և ոչ լը
վայր հարկանէ զբաւր. այլ
յաւիտեան պահէ զնոսա:

Լնօրէնք հալածեսցին իմիս
սին. և զաւակք ամպարշտ
սատակեսցին:

Լյա արդարք Ժառանգե
ցեն զերկիր. և բնակեսցին
յաւիտեանս յաւտց 'ի նմա:
Երան արդարոյ խորհի զի
մաստուութիւն. և լեզու նորա
խօսեսցի զիրաւունս:

() րէնք այ են 'ի սրտի իւ
րում. և մի գայթակղեսցին
գնացք նորա:

Հայի մեղաւոր ընդ արդար
և խնդրէ սպանանել զնա.
այլ տը ոչ Թողու զնա 'ի
ձեռս նորա՝ և ոչ գատապար
տէ զնա՝ յորժամ դատէ զնա:
Համբէ տն. և պահեա
զճանապարհս նր. և բարձր
աբասցէ զքեզ 'ի Ժառան
գել զերկիր. և զսատակումն
մեղաւորաց տեսցես:

Տեսի զամպարիշտն վերա
ցեալ. և բարձրացեալ որպէս
զմայրս լիբանանու:

Լնցի և ահա ոչ էր. խնդրե
ցի և ոչ գտաւ տեղի նորա:

Պահեմ զամբծութիւն՝ և տես զուղղութիւն. զի գոն մնա ցոճածք առն խաղաղարարի։
 Եւ Զորէնք հալածեացեն իմիս սին. և զաւակ ամպարշտաց կորիցէ։

Փրկութիւն տրդարոց 'ի տէէ. վերակացուէ նոցա 'ի ժա մանակս նեղութիւն։

() Գնեսցէ նոցա տը, և փրկ կեսցէ զնոսա. ապրեցուսցէ զնոսա 'ի մեղաւորաց. և կեցուսցէ զնոսա՝ զի յուսացան 'ի նա։

Տոմար. 38:

Սողոմոն Գաւթի. տէ յէշտուիէ շաբաթ: Լ.Լ.:

Մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս. և մի՛ բարկութիւն քով խրատեր զիս։

Օ՛ ի նեւոք քո հարան յիս. և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո։

Ո՛չ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ. յերեսաց բարկութեան քոյ։

Ո՛չ է խաղաղութիւն ոսկերաց իմոյ՝ յերեսաց մեղաց իմոյ։

Եւ Զորէնութիւնք իմ բարձրացան քան զգլուխ իմ. որ պէս զբեռն ծանր ծանրացան ի վերայ իմ։

Եւ Եսեցան, և փտեցան վէրք իմ. յերեսաց անզգամութեան իմոյ։

Տառապեցայ՝ և խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. զօրհանապազ տրտում գնայի. զի անձն իմ լի եղև չարչարանք. և ոչ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ։

Չարչարեցայ՝ և խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. մռնչէի առ հեծութեան սրտի իմոյ։

Տը առաջի քոյ է ամենայն ցանկութիւն իմ. և հեծութիւն իմ 'ի քէն ոչ ծածկեցաւ։

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և եթող զիս զօրութիւն իմ. լոյս աչաց իմոյ՝ և այս ոչ եղև ընդ իս։

Բարեկամք իմ, և մերձաւորք իմ, առաջի իմ մերձեցան՝ և կացին. և մերձաւորք իմ հեռի եղեն յինէն։

Բռնադատէին զիս՝ և խնդրէին զանձն իմ. ոյք խորհէին չար՝ ի վերայ իմ. խորհեցան զանօրէնութիւն և զնենդութիւն զօրհանապազ խորհեցան։

Եւ Ես որպէս զխուլ՝ զի ոչ լսէ. որպէս համր՝ որ ոչ բանայ զբերան իւր։

Եւ Ես որպէս զմարդ՝ որ ոչ

հէլէ. և ոչ դոն խօսք 'ի բե-
րան նորա:

Եւ 'ի քեզ տը յուսացայ. և
դու լուիցես ինձ տը անձ իմ:

Եւ սացի՝ Թէ մի՛ ուրախ ե-
ղիցին յիս Թշնամիք իմ. 'ի
սասանիլ ոտից իմոց՝ 'ի վե-
րայ իմ մեծամեծս խօսեցան:

Եւ 'ի տանջանս պատրաստ
եմ. և ցաւք իմ առաջի իմ
են յամ ժամ:

Օ անօրէնութիւն իմ պատմե-
ցից. և հոգացայց վասն մե-
ղաց իմոց:

Իսկ արդ՝ Թշնամիք իմ կեն
դանիք են՝ և զօրացեալք ե-
ղեն քան զիս. և բժլմք են, յւք
ատեն զիս 'ի տարապարտուց:

Եւ յ.ք հատուցին ինձ չար փո-
խանակ բարւոյ. չարախօսե-
ին զինէն. զի ես երթայի
զհեա արդարութիւն:

Ս'ի Թողուր զիս տը անձ իմ,
և մի՛ իբացեայ առնիր յինէն
հացեաց յօգնել ինձ՝ տը փրկ-
կութեան իմոյ:

Տողուր. 223

Ի հարարած 'ի գիւթորաց: Սողուր:

Իսկ 'ի: Եւ:

Եւ սացի՝ Թէ պահեցից զճա-
նապարհս իմ. զի մի՛ մեղաց
լեզուաւ իմով:

Եւ դի պահապան բերանոյ
իմոյ 'ի հակառակել մեղաւո-
րին առաջի իմ:

Եւ ուրեղէ՝ և խոնարհեցայ.
լուեցի 'ի բարութիւն և ցաւք
իմ նորոգեցան յիս:

Ս'եռաւ սիրտ իմ 'ի փորի ի-
մում. և 'ի խորհուրդս իմ վա-
ռեցաւ հուր:

Եւ սուեցայ լեզուաւ իմով. և
առացի, ցոյց ինձ տը զկատա-
րած իմ. և զթիւ առուրց իմոց՝
քանիօն է, զի գիտացից Թէ
որչափ ինչ պակասել է յինէն:

Եւ հա չափով եդիր զանուրա-
ւիմ. և կար զօրութեան իմոյ
որպէս ոչ ինչ է առաջի իմ.
սակայն ամենաին ընդունայն
է ամ մարդ մեղի:

Եւ պարէն որպէս 'ի պատկե-
րի շրջի մարդ՝ սակայն 'ի
զուր խռովի. գանձէ՝ և ոչ
գիտէ ում ժողովէ:

Իսկ արդ՝ ո՛վ է համբերու-
թիւն իմ՝ Թէ ոչ դու տը.
կամ կար զօրութեան իմոյ՝
Թէ ոչ 'ի քէն:

Օ ամենայն անօրէնութիւն իմ՝
մէ փրկեցեր զիս. և նախա-
տինս անզգամց արարեր զիս:

Եւ ուրեղէ՝ և ոչ բացի ըզ-
բերան իմ. զի դու արարեր.
Իբաց արա՛ յինէն զտանջանս
իմ:

իմ. զի 'ի զօրութենէ ձեռինս
քոյ ես պակասեցայ:

Վշտամբութիւն վասն մեղաց
խրատեցեր զմարդ. մաշեցեր
որպէս սարդի ոստայն զանձն
նորա. սակայն ընդունայն է
ամենայն մարդ:

Ուր տը աղօթից իմոց՝ ուն
կնդիր խնդրո՞ւածոց իմոց՝
արտաստե՞աց իմոց մի լուեր:
Պանդուխտ եմ ես առաջի
քո. նշդեհ և անցաւոր՝ ո՞ւր
ամ հարբ իմ:

Թոյլ արա՛ ինձ՝ զի հան
դէտցո՞յ մինչքե երթել իցեմ.
Եւ այլ ո՛չ ևս գտանիցիմ:

Տոհմ. 16:

Դիտարարած Սաղմոս Դատելի.

ԼԹ:

Համբերելով համբերի տն՝
և նայեցաւ առ իս. և լուաւ
աղօթից իմոց:

Լահան զիս 'ի գբոյ տառապա
նաց 'ի կաւոյ և 'ի տղմոյ:

Հաստատեաց 'ի վերայ վիմի
զօտս իմ. և ուղղեաց զգլ
նացս իմ:

Լարկ 'ի բերան իմ զօրհ
նութիւն նոր. զօրհնութիւն
տն այ մերոյ:

Տեսցեն բազումք՝ և երկի
ցեն՝ և յուսասցին 'ի տը.

երանեալ է այր՝ որոյ անուն
տն յոյս է նորա:

Վհայեցաւ նա 'ի նանրութի.
Եւ ո՛չ 'ի մոլութի սուտ:

Լազում արարեր դու տը
տն իմ զբանջելիս քո. և
խորհրդոց քոց ո՛չ ոք է՝ որ նը
մանիցի քեզ:

Պատմեցի՝ և խօսեցայ՝ և
բազումք եղեն քան զթիւս.
Ընդ զոհս և ընդ պատարագս
ոչ հաճեցար. լսելիս հաստա
տեցեր ինձ. զողջակէզս՝ և
զվասն մեղացն ո՛չ խնդրեցեր:
Հայնժամ ասացի՝ Թէ ահա
ւասիկ գամ. 'ի գլուխս դրոյ
գրեալ է վասն իմ:

Լուե՛լ զկամս քո տն իմ կա
մեցայ. և զօրէնս քո՝ իմէջ
որովայնի իմոյ:

Լետարանցի զարդարու
թիւն քո յեկեղեցիս մեծս.
ահա զշրթունս իմ ո՛չ արդե
լից 'ի բէն:

Տը դու գիտացեր՝ զի զար
դարութիւն քո ո՛չ ծածկեցի
'ի սրտի իմում. զճմարտու
թիւ քո՝ և զվերկութիւն քո.
Լսացի՝ և ո՛չ Թաքուցի զո
ղորմութիւն քո. և զճմար
տութիւն քո՝ 'ի ժողովրդե
նէ մեծէ:

Դու տը մի հեռի առներ
զգթու

զգթուծիւն քո. զի ողորմու
ծիւն քո՝ և ճշմարտութիւն
քո յամ ժամ ընկալցին զիս։
Շուրջ եղեն զինև չարք՝ ու
րոց ոչ գոյր թիւ. հասին ինձ
անօրէնութիւք իմ. և ես ոչ
կարացի տեսանել։

Բազումք եղեն քան զհեր
գլխոյ իմոյ՝ և սիրտ իմ եւ
թող զիս։

Եւ ամեաց Թոր փրկել զիս. և
Թոր յօգնել ինձ նայեաց։

Եւ մաշեցեն՝ և յամօթ լի
ցին. ոյք խնդրեն զանձն իմ,
բառնալ զսա. Դրձցին յետս,
և ամաշեցեն՝ ոյք խորհին
ինձ չար։

Եւ րեսցեն զամօթ առ ժամայն
վաղվաղակի. ոյք ասեն ինձ
վաշ վաշ։

Յնծասցեն՝ և ուրախ լիցին
ի քեզ ամենեքեան. ոյք խնդ
րեն զքեզ Թոր։

Եւ սասցեն յամ ժամ մեծ է
անծ. և ոյք սիրեն զփրկու
ծիւն քո։

Եւ ազքատ և տնանկ եմ
անծ. խորհեա՛ զիս. օգնական
և պաշտպան իմ ես դու՝ ան
մի յամենար։

Տողմբ. 230

Դիպարած Սաշու Դաւիթ Խ։

րանի որ խորհի զաղ
քատն և զտնանկն. յա
ւուր չարի փրկէ զնա Թոր։

Տը փրկէ զնա՝ և կեցուցա
նէ. երանելի առնէ զնա իմե
րոյ երկրի. և ոչ մատնէ զնա
ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։

Տը օգնական է նմա՝ ի մա
հիճս ցաւոց իւրոց. և զամե
նայն անկողինս նորա դարձու
ցանէ ի հիւանդութենէ նր։
Եւ ասացի Թոր ողորմեաց ինձ.
Եւ բժշկեա՛ զանձն իմ. զի ես
մեղայ քեզ։

Եւ շնամիք իմ ասացին ինձ
չար. երբ իցէ՛ զի մեռցի, և
կորիցէ անուն նորա։

Եւ տանէր տեսանել զնանրու
ծի. խօսէր ի սրտի իւրում.
և ժողովէր զանօրէնութիւն
յանձն իւր։

Եւ րտաքս ելանէր՝ և զնոյն խօ
սէր. զինէն շշջէին ամենայն
թշնամիք իմ։

Եւ խորհեցան չար իմերայ իմ.
զբան անօրէնութեան եդին
իմերայ իմ։

Եւ ի թէ որ ննջիցէ և ոյլ
ոչ ևս յաւելցի յառնել. քան
զի՝ և ոյրն խաղաղութեան
իմոյ՝ յոր և եսն յուսացայ։

Որ ուտէր զհաց իմ. յաճախեաց տունել ինձ զխաբէ ութիւն:

Եւ յլ գու ամբ ողորմեաց ինձ, և կանգնեալ զիս և ես հա տուցից նոցա:

Յայսմ ծանեայ՝ զի հաճեցար ընդ իս, զի մի ուրախ եղիցին յիս Թշնամիք իմ:

Եւ յլ զիս յամբծութեան իմում ընկալար. հաստատեցեր զիս առաջի քոյ յաւիտեան:

() Երհնեալ ար ամ խորայելի յաւիտեանս յաւիտենից. եղիցի եղիցի:

Տողի. 150

Ինչպարտած. վտոն իմաստութեան որ քոյն իրիայ. ԽԼ:

Որպէս վաւաքի եղջերու յողբիւրս ջուրց. այնպէս վաւաքի անձն իմ առ. քեզ աստուծած:

() արաւի է անձն իմ առ. քեզ ամ, հզօր և կենդանի. երբ եկից՝ երևեցայց երեւացդ ար:

Եղեն ինձ արտասուք իմ կեռակուր ՚ի տունէ և ՚ի գիշերի. և այն՝ զի ասէին ցիս զօր հանապազ՝ Թէ ուր է ամ. քո:

() Եյս որպէս յիշէի տառա

պիւր յիս անձն իմ. քաջալերէի, զի մտից ընդ յարկաւ սքանչելեաց տանն ար:

Իձայն ցնծութեան խոստովանութեան. և ՚ի ձայն բարեկենդանութե:

Եւ ընդէր տրտում ես անձն իմ. կամ ընդէր խռովեալ զիս. յուսան առ ամ, խոստովանեալ նմա. փրկիչ երեսաց իմոց ամ է:

Եւ անձն իմ յոյժ խռովեցու. վասն այսորիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն յորդանանու. ՚ի հերմօնէ լեռնէ փոքուէ:

Խորք խորոց կարգացին առ. քեզ. ՚ի ձայն սահանաց քոց:

Եւ մենայն զբօսանք քո՝ և ալ լիք քո՝ անցին իմերայ իմ:

Իտունէ պատուելեաց ար զողորմութիւն իւր. ՚ի գիշերի զօրհնութիւն նոր. և աղօթք իմ առ. Եւ տունած վասն կենաց իմոց:

Եւ սացի ար՝ ընդունող իմ ես, ընդէր մերժեցեր զիս. ընդէր տրտում գնամ ես ՚ի նեղել Թշնամուց իմոց:

Ի փշրել ոսկերաց իմոց նա խառեցին զիս Թշնամիք իմ. յասել ցիս զօրհանալ՝ Թէ ուր է ամ. քո:

Եւ ընդէր տրտում ես անձն

անձն իմ, կամ ընդէր խռո
վես զիս. յուսան առ անձ. խոս
տովանեան նման՝ փրկիչ երե
սաց իմոց ան է:

Տողոյ. 14:

Սաղմոս Դաւթի. ԽԻ:

Դաստ արան ինձ անձ. և ի
րաւ արան ինձ՝ ի դատաստան
նի իմում:

Յազգէ որ ոչ է սուրբ՝ ի
մարդոյ մեղաւորէ՝ նենգաւո
րէ փրկեան զիս:

Դու աստուծո՛ւ, հզօրիչ իմ
ես. ընդէր մոռացար զիս.
ընդէր տրտում դնամ ես, ի
նեղել թշնամւոյ իմոյ:

Բառքեան ան զլոյս քո՝ և
զձմարտութիւն քո. զի ա
ռաջնորդեսցեն ինձ. հանցեն
զիս ի լեառն սուրբ՝ և ի
յարկս քո:

Ստից առաջի սեղանոյ ան,
առ ան, որ ուրախ առնէ
զմանկութի իմ:

Խոստովան եղէց քեզ օրհ
նութե. ան, ան իմ:

Բոգ ընդէր տրտում ես
անձն իմ. կամ ընդէր խռո
վես զիս. յուսան առ ան. խոս
տովանեան նման՝ փրկիչ երե
սաց իմոց ան է:

Տողոյ. 7:

Դիտարած. որդոսն իորնոյ. սաղմոս
Դաւթաւթեան. ԽԻ:

ականջօք մե
րովք լուսք. և

հարբն մեր պատմեցին մեզ:
Օ գործս զորս գործեցեր
յաւուրս նոցա. յաւուրսն
առաջինս:

Ձեռն քո խլեաց զհեթա
նոսս. և զնս տնկեցեր. չար
չարեցեր զժողովուրդս քո՝
և հաներ զնոսս:

Օ ի ոչ թէ սրով իւրեանց
ժառանգեցին զերկիր. և ոչ
բազուկ նոցա փրկեաց զնոսս:
Բայ քո՝ և բազուկ քո՝
և լոյս երեսաց քոց. զի հա
ճեցար ընդ նոսս:

Դու ինքն ես թագաւոր իմ,
և ան իմ. որ հրամայես ըզ
փրկութիւն յակօբայ:

Բա զթշնամիս մեր հար
ցուք. և անոճամբ քով ար
համարհեսցուք, զյարուցելն
իկերայ մեր:

Ոչ թէ յաղեղն իմ յուստ
ցեալ եմ. և ոչ սուր իմ կե
ցուցանէ զիս:

Բա դու փրկեցեր զմեզ ի
թշնամեաց մերոց. և զատե
լիս մեր յամօթ արարեր:

Բաստուծով պարծեսցուք զոր
3 ինչ հոս

Հանապազ. և անոճան նր խոս
տովան եղիցուք յաւիտեան:
Ի այց արդ՝ մերժեցեր, և
անարգեցեր զմեզ. և ո՛չ է
լեր ան ընդ զօրս մեր:

Պարձուցեր զմեզ յետս
քան զԹշնամիս մեր. և ատե
լիք մեր յաւիշտակեցին զմեզ:

Եւ տուր զմեզ որպէս զոչխար
ի զենուամն. և ընդ հեթա
նոսս ցրոճեցեր զմեզ:

Աւաճառեցեր զժողովուրդս
քո սուանց գնոյ, և ո՛չ գոյ
Թիւ աղաղակի մերոյ:

Եւ րարեր զմեզ նախատինս
դրացեաց մերոց. ծաղը՝ և
այսին կառականաց այնոցիկ.

որք շուրջ էին զմեօք:

Եւ րարեր զմեզ յառակս հե
թանոսաց. ՚ի շարժել զգը
լուսս ժողովրդոց:

Օր ամ նախատինք իմ
առաջի իմ են. և ամօթ երե
սաց իմոց ծածկեաց զիս:

Իձայնէ նախատորդին, և
չարախօսի. յերեսոց Թշնա
մոյն և հալածչի:

Եւ յս ամենայն եկն ՚ի վերայ
մեր՝ և մեք զքեզ ո՛չ մոռա
ցաք. և ո՛չ ստեցաք ուխտի
քում. և ո՛չ դարձաք յետս
սրտիւք մերովք:

Պարձուցեր զչաճիղս մեր ՚ի

ճանապարհաց քոց. խոնարհ
արարեր զմեզ ՚ի տեղի չար
չարանաց. և ծածկեցին ըզ
մեզ ստոճէրք մահու:

Եւ մոռացեալ իցէ մեր զա
նունն աստուծոյ մերոյ. կամ
ձգեալ իցէ զձեռս մերս յաս
տոճածս օտարս:

Ակայն ան խնդրէ զայս.
զի նա քննէ զգաղտնիս սըր
տից մերոց:

Ասան քոյ մեռանիւք զօրհա
նապազ՝ համարեցաք որպէս
զոչխար ՚ի սպանուամն:

Օարթիւր՝ ընդէր ննջես
տը, արի՛ և մի մերժեր ըզ
մեզ իսպառ:

Օմէ դարձուցանես զերես
քո՝ ՚ի մէնջ՝ մոռանաս զաղքա
տուԹի և զնեղուԹիս մեր:

Խոնարհք եղեն մինչև ՚ի
հող անձինք մեր. և յերկիր
կցեցան մէջք մեր:

Եւ րի, տը՝ օգնեա՛ մեզ. և
փրկեա՛ զմեզ վն անոճան քոյ:

Տահ. 28:

Ի հարարած. զառանցելոց. ծանախաց
որդոցն ի որիաց. ի մարտութեան վասն սի
րելոյն. Խ՛Խ:

Ի ղլեւաց սիրտ իմ զբան բա
րի. և ասեմ զգործս իմ Թա
դաւորի:

Եւ զու իմ որպէս դրիչ ա
րա

րադագիր դպրի. գեղեցիկ տեսլեամբ քան զամենայն որ դիտ մարդկան:

Ս փռեցան շնորհք 'ի շըր թանց քոց՝ վս այսորիկ օրհ նեաց զքեզ անձ յաւիտեան:

Ը ծ զսուր ընդ մէջ քո հը զօր. վայելչութե և գեղոյ:

Լ արեան՝ ուղղեան՝ և թա գաւորեան. վասն ճշմարտութեան՝ հեղութեան՝ և ար դարութե՝ և առաջնորդես ցէ քեզ սքանչելապ աջ քո:

Վ ետք քո սրեալք են հը զօր. ժողովուրդք 'ի ներքոյ քոյ անկցին. 'ի սիրտս թշնա մեաց թագաւորի:

Լ Թու քո անձ յաւիտեանս յաւիտենից. գաւազան ուղ ղութեան՝ գաւազան արքայ ութեան քոյ:

Ս երեցեր զարդարութի, և ատեցեր զանօրէնութիւն:

Ս ասն այսորիկ էօծ զքեզ անձ, անձ քոյ, իւղով ուրա խութե. առաւել քան զըն կերս քո:

Օ մուռս՝ և տաշխն՝ և կասիայ՝ 'ի զգեստէ քում մէ. 'ի տաճարաց փղոսկրէից ուստի ուրախ արարին ըզ քեզ. դստերք թագաւորաց 'ի պատիւ:

Ս ացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քում մէ. 'ի հանդերձս ոս կէհուռս, զարգարեալ և պաճուճեալ:

Լ ուր դուստր՝ և տես. խո նարհեցո՛ զունկն քո. մոռան ժողովուրդ քո և զտուն հօր քոյ. զի ցանկացաւ թա գաւոր գեղոյ քում:

Ս անքն է անք քո՝ երկիր պագցես սմա. և դուստր ծուրոյ երկիրպագցէ սմա պատարագօք. զերես նորա պաշտեսցեն մեծամեծք 'ի ժողովրդոց:

Լ մենայն փառք դստերք թա գաւորի 'ի ներքոյ. 'ի վերջաւորս ոսկէհուռս, զարդաւ և պաճուճեալ:

Տ արցին թագաւորի կուսանք զհետ նո՛. և զընկերս նորա տարցին նմա:

Ը ցին ցնծութեամբ՝ և ուրախութեամբ. և տարցին 'ի տաճար թագաւորի. և փոխանակ հարց քոց եղիցին որ դէք քո:

Ս ացուսցես զնոստ իշխանս ընդ ամենայն երկիր. յիշես ցի անուն քո ընդ ամենայն ազգս ազգաց:

Ս ասն այսորիկ ժողովուրդք խոստովան եղիցին առ քեզ յառի

յաւիտեան՝ և յաւիտեանս
յաւիտենից :

Տ՝ 19 :

Վախարած. որդւոցն իորեայ. ի վերայ
գաղղեանց. Սաղմոս Վաւթի.

ԽԽ :

Ը մեր սալաւէն՝ և զօրու
թիւն. օգնական ի վերայ նե
ղութեանց՝ որք գտին ըզ
մեզ յոյժ :

Սոսն այսորիկ ոչ երկեցուք
մեք՝ ի խռովիլ երկրի. ի փո
փոխիլ լերնց ի սիրտս ծովու :
Վաւթիցին՝ և խռովեցան
ըուրք նոցա. խռովեցան լե
րնք ի զօրութի նր :

Վանացք գետոց ուրախ առ
նեն զքաղաքն այ. և սքարար
զյարկս իւր բարձրեալն :

Ը իմէջ նոցա՝ և նոքա մի
սասանեսցին. օգնեսցէ նոցա
անձ ի վաղորդեանէ մինչև ի
վաղորդեան :

Խռովեցան հեթանոսք՝ և
խոնարհեցան Թագաւորու
թիւնք՝ ետ զձայն իւր բարձ
րեալն. և խռովեցաւ երկիր :

Տ՝ զօրութեց ընդ մեզ ըն
դունելի է մեր անձ յակօբայ :

Եկայք և տեսէք զգործս
այ. որ արար զնշանս և զա
րօնեատս ի վր երկրի :

Եհար զպատերազմ ի ծա

գաց մինչև ի ծագս երկրի :
զաղեղունս փշրեաց՝ զգէնս
խորտակեաց. և զասպարս այ
րեաց հրով :

Սանխեցէք՝ և ծաներուք,
զի ես եմ ան. բարձր եղեց
ի հեթանոսս. և բարձրա
ցայց ի վր երկրի :

Տ՝ զօրութեց ընդ մեզ ըն
դունող է մեր անձ յակօբայ :

Տ՝ 12 :

Վախարած վան որդւոցն իորեայ :
Սաղմոս Վաւթի. ԽԽ :

ափս հարէք ամենայն
հեթանոսք. ազաղա
կեցէք առ Ը ի ձայն ցըն
ծութեան :

Օ ի ան բարձրեալ և ահար
կու՝ Թագաւոր մեծ ի վերայ
ամենայնի երկրի :

Հնազանդ արար զժողո
վուրդս մեզ. և զհեթանոսս
ի ներքոյ ոտից մերոց :

Ի նորեայ զմեզ իւր ի Ժա
ռանգութի. զգեղեցկութիւն
յակօբայ, զոր սիրեաց :

Համբարձաւ ան օրհնութիւն
և ան մեր ձայնիւ փողոյ :

Սաղմոսասացէք այ մերօւմ.
սաղմոսասացէք Թագաւորին
մերօւմ, սաղմոսասացէք :

Թա

Թադաւոր մեծ 'ի վերայ ամ
երկրի ամ է. սաղմոսասացէք
նմա իմաստութիւն:

Թադաւորեաց ամ 'ի վերայ
հեթանոսաց. ամ նստաւ յա
թող սրբութեան իւրոյ:

Իշխանք ժողովրդոց ժողո
վեցան առ ամ աբրահամու.
զի այ զօրութիւնք յերկրէ
յոյժ համբարձան.

Տողոս 10:

Սաղմոս օրհնութիւն որդեացի իորեայ. երկ
րորդի շէմսիւն: ԽԼ:

Սեծ է ար' և օրհնեալ է
յոյժ 'ի քաղաք այ մերոյ, 'ի
լեառն սուրբ նորա:

Տաստարմատ ցնծացէ ցըն
ծութիւն ամ երկիր, լերինք
սիօնի. կողմանք հիւսիսոյ 'ի
քաղաք Թադաւորի մեծի:

Ի՞՞՞ 'ի տաճարի իւրում յայտ
նի, 'ի ժամանակի որպէս օգ
նական լինէր նոցա:

Ի՞՞՞ հաւաստի Թադաւորութիւնք
երկրի ժողովեցան. և անկ
ցին իմիասին:

Ինքեանք տեսին այսպէս' և
զարմացան. խռովեցան' սա
սանեցան. և դողումն կալաւ
զնոսա:

Ինք երկունք որպէս 'ի ծնն
դեան. և հողմն սաստիկ.

վշեացէ զնաւս 'ի Թարսիս.
Որպէս լուսաք. սոյնպէս և
տեսաք 'ի քաղաքի նոն զօրու
թեց, 'ի քաղաքի այ մերոյ:

Ի՞՞՞ զհիմունս էարկ նմա յո
ւիտեան. ընկալաք ամ զողոր
մութիւն քո 'իմէջ ժողովր
դեան քոյ:

Ի ստանոճան քում ամ. սոյն
պէս և օրհնութիւն քո ընդ
ամենայն տիեզերս. և արդա
քութիւն լի է աջ քո:

Ուրախ եղիցի լեառն սիօն.
և ցնծացեն դստերք յու
դայ. վն իրաւանց քոց տր':
Շրջեցարուք զսիօնիւ' և պա
շարեցէք զնա. և պատմե
ցէք յաշտարակս նորա:

Պի. ք զսիրտս ձեր 'ի վերայ
զօրութեանց նորա. բաժտ
նեցէք զամուրս նր'. զի պատ
մել կարասիք յազգ յայլ:

Սա է ամ' ամ մեր յաւիտեանս
յաւիտենից. և սա հովուէս
ցէ զմեզ մինչև յաւիտեանս:

Տողոս 14:

Ինքարած որդեացի իորեայ. Սաղմո
ս Խաբի. ԽԼ:

Ի ոճարութեան զայս ամ ազգք.
ոչնչն դիր լերութեան ամենե
քեան. ոյք բնակեալք էք
յաշտարակի:

Օնունդք երկրի և որդիք
իմ

մարդկան, իմիասին մեծա
մեծք և տնանկք:

Ի երան իմ խօսեսցի զիմաս
տութիւն. և խորհուրդ սրբ
տի իմոյ զհանձար:

Խոնարհեցուցից յառակումն
զունկն իմ. բացից զառակս
օրհնութեան 'ի սկզբանէ:

Ի նդէր բնաւ երկնչիւմ ես յա
ւուր չարի. զի անօրէնութիւնք
գնացից իմոց շուրջեղեն զինւ:

Յոսացեալք 'ի զօրութիւն
իւրեանց. 'ի բազմութի մե
ծութիւն իւրեանց պարծեսցին:

Եղբայր ոչ փրկէ՝ և ոչ փրկ
կէ մարդ՝ և ոչ տայ այլ զփրկ
կանս իւր. և ոչ զգինս փրկա

նաց անձին իւրոյ:

Աստակեա՛ յաճիտեան՝ և
կեցցես մինչիսպառ. և ոչ տես
ցես զապականութիւն:

Յորժամ տեսցես թէ իմաս
տունք մեռանիցին, իմիասին
անզգամք և անմիտք կորիցեն.

և թողցեն օտարաց զմեծու
թիւն իւրեանց:

Պերեզմանք նոցա՝ տունք նո
ցա եղիցին յաճիտեան. և
յարկք նոցա յազգէ մինչև

յազգ՝ և կարդացին զանու
անս նոցա 'ի հողս իւրեանց:

Մարդ 'ի պատուհի էր՝ և ոչ
իմացաւ. հաւասարեցաւ ա

նասնոց անմտից՝ և նմանե
ցաւ նոցա:

Եւ ճանապարհ է նց՝ գայ
թակղութեան նոցին. յետ
այսորիկ բերանաբ իւրեանց

հաճեսցին:

Որպէս խաշն՝ 'ի դժոխս մաս
նեսցին. և մահ հովուէսցէ
զնոսա. և տիրեսցեն նոցա ու

ղիղք ընդ առաւօտս:

Գնութիւնք նոցա մաշեա
ցին 'ի դժոխս. և 'ի փառաց
իւրեանց անկցին:

Եւ այց սակայն Ստոճաճ
փրկեսցէ զանձն իմ՝ 'ի ձե
ռաց դժոխոց. յորժամ ըն

դունին զիս:

Սի երկնչիւր՝ յորժամ մե
ծանայ մարդ. և յորժամ բա
զումք լինին փառք տան նր:

Օ՛ի ոչ թէ 'ի մեռանիլն իւ
րում առցէ ընդ իւր զամե
նայն. և ոչ թէ իջցեն փառք

տան նորա ընդ նմա:

Եւ անձն նորա 'ի կեանս
իւրում օրհնեսցի. խոստո
վան եղիցի քեզ՝ յորժամ բա

րի արասցես դու նմա:

Մտցէ նա մինչև յազգ հարց
իւրոց. մինչև յաւիտեան ըզ
լոյս մի տեսցէ:

Մարդ 'ի պատուհի էր՝ և ոչ
իմացաւ. հաւասարեցաւ ա
նաս

նասնոց անբանից՝ և նմանե
ցաւ նոցա :

Տ՝ն. 21 :

Ստեփանոս Բ. Կ. Կ. Կ.

սաստուծոց Տ՝ն խօսե
ցաւ. կոչեաց զեր
կիր՝ յարևելից մինչև ՚ի
մուտս արևուտ :

Ի սիօնէ մեծ վայելչութիւն
փրկութե գեղոյ նր :

Բ՝ծ մեր յայտնապէս եկես
ցէ. և աստուծած մեր մի դա
գարեսցէ :

Տուր առաջի նորա բորբո
քեսցի. և շուրջ զնովաւ
մրրիկ յոյժ :

Սրբեսցէ զերկինս ՚ի վե
րուսա, և զերկիր՝ ՚ի դատել
զժողովուրդ իւր. ժողովել
առ ինքն զսուրբս իւր. և ոյք
գնեն զպատարագս ուխտից
՚ի վերայ սեղանոյ :

Պատմեսցեն երկինք զարդա
րութիւն նորա. զի ան դա
տաւոր է :

Ի ուր ժողովուրդ իմ. և խօ
սեցայց ընդ քեզ. և իսրայ
էլ քեզ վկայեցից. զի ան
ան քո ես եմ :

Ս՛էթէ վասն պատարագաց
քոց կշտամբեմ զքեզ. զի

ողջակէզք քո առաջի իմ են
յամ ժամ :

Ս՛է ընդունիմ ՚ի տունէ
քումմէ զոճարակս. և ո՛չ ՚ի
հօտից քոց նոխազս :

Իմ է ամ գազան անտառի.
էրէ լերանց՝ և ամ անասուն.
Կ. իտեմ ես զամենայն թրու
չունս երկնից. գեղեցկութի
վայրի ընդ իս է :

Թ՛է քաղցեսայց, ընդ քեզ
ինչ ո՛չ ասացից. զի իմ է աշ
խարհ լրիւ իւրով :

Ս՛է ուտեմ ես զմիս զոճարա
կաց քոց. և ո՛չ զարիւն նոխա
զաց քոց ըմպեմ :

Սատո՛ւ ան պատարագ օրհ
նութեան. կատարեմ բարձ
րելոյն զուխտ քո :

Սարդասցես առ իս յաճուր
նեղութեան քոյ՝ ես փրկե
ցից զքեզ՝ և դու փառաւոր
արտացես զիս :

Սակայն մեղաւորին տսէ ան.
իսկ դու ընդէր բնաւ օրատ
մես զարդարութի իմ. կամու
նուս զուխտ իմ ՚ի բերան քո :

Օ՛ ի դու տտեցեր զխրատ
իմ. մերժեցեր՝ և յետո ըն
կեցեր զամենայն բանս բերա
նոյ իմոյ :

Թ՛է տեսանէիր զգողս՝ ըն
թանայիր ընդ նոսա. և ընդ
2 իմ շունս

շունս դնէիր զբաժին քո:
Ի՛նչեան քո յաճախէր զչա
րուծի. և լեզու քո նիւթէր
զննեցուծին:

Վաստեալ զեղբօրէ քումմէ
չարախօսէիր. և ի՛վերայ որ
դուոյ մօր քոյ դնէիր զգայ
թակղուծին:

Օայս ամենայն արարեր՝
և լեցի բեզ. կարծեցեր
անօրէնդ. ի մտի քում. թէ
և ես քեզ նմանիցիմ:

Երգ յանդիմանեցից՝ և կա
ցուցից՝ զայս ամ առաջի քո.
իմացարուք ամինեքեան՝ որոց
մոռացեալ իցէ զնձ:

Պառչէ երբեք յափշտա
կիցիք. և ո՛չ որ իցէ՝ որ
փրկիցէ:

Պատարագ օրհնութե փա
ռաւոր արացե զիս. և անդ
է ճանապարհ՝ ուր ցուցից
մա զփրկութիւնս ան:

Տոսնի. 25:

Ի խորտաւած. Սարգիս Ղաւթի:
* Ի խորտաւած իբրեւ էին առնոս Վա
րան մարգարէ. յորժամ մտալէք նա առ
ի երաւիցէ: Օս:

Ողորմեաց ինձ ան ըստ մեծի
ողորմութեան քում. ըստ բա
զում գթութեան քում քա
ւեան զանօրէնութիւնս իմ:
Եւաւել լուսն զիս յանօրէ

նութենէ իմմէ. և ի մեղաց
իմոց սուրբ արա՛ զիս:

Ս) անօրէնութիւնս իմ ես ին
ձէն դիտեմ. և մեղք իմ ա
ռաջի իմ են յամենայն ժամ:
Ի՛նչ միայն մեղաց ան. և
զչար առաջի քոյ արարի:
Որպէս արդար եղիցիս ի
բանս քո. և յաղթեսցես ի
դատին քո:

Մնօրէնութիւն յղացաւ. և ի
մեղս ծնաւ զիս մայր իմ:

Ղաւթ անձ զճշմարտութիւն սի
րեցեր. զանյայտս՝ և զծած
կեալս իմաստութեամբ քով
յայտնեցեր ինձ:

Յօլեան յիս մշտկաւ. և ան
եղէց. լուսն՝ և քան զճիւն
սպիտակ եղէց:

Ի սելի արա՛ ինձ զցնծութիւն
և զուրախութիւն. և ցնծաս
ցեն ոսկերք իմ տառապելք:

Ղարձո՛ զերեսս քո ի մեղաց
իմոց. և զամ անօրէնութիւնս
իմ ջնջեա՛:

Օսիրտ սք հաստեան յիս
անձ. և զհոգի ուղիղ նորո
դեան ի փորի իմում:

Մի ընկենուր զիս ան յերե
սաց քոց. և զհոգի քո ան
մի հաներ յինչն:

Եւ տուր ինձ զցնծութիւն
փրկութե քոյ. հոգւով պե

տուութի քոյ հաստատեալ զիս:
 Սուտցից անօրինաց զճանա
 պարհս քո. և ամպարիշտք
 առ քեզ դարձցին:

Փրկեալ զիս յարենէ ան, ան
 փրկութի իմոյ. ցնծացէ լե
 զու իմ յարդարութե քում:
 Տը եթէ զշրթունս իմ բա
 նաս. բերան իմ երգեսցէ

զօրհնութիւն քոյ:

Եւ կամեցեալ էիր զպատա
 րագս մատուցանէաք. բայց
 դու ընդ ողջակէշս իսկ ոչ
 հաճեցար:

Պատարագ ԼՅ հոգի խո
 նարհ. զսիրտ նք՝ և զհոգի
 խոնարհ ան ոչ արհամարհէ:
 Բարի արա՛նք ար կամօք քովք
 սիօնի. և շինեսցին պա
 րիսպքն երուսաղէմի:

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ
 պառարագս արդարութեան.
 ուխտից պատարագս հան
 ցեն՝ ի սեղան քո զոճա
 րակս:

Տոհմ. 22:

Դիպարած ինսպոն-բի-ն Դա-բի:
 *Դի Ժամանակի շի էին Գոլէի երօնացի
 և պարտեաց սահողայ. ահա-ասիք Գո-
 ին էկալէ ի դոռն արիւնիւնայ. Օ՛Լ:

Օ ի՞ պարծի ի չարութե.
 հզօրն յանօրէնութեան. զօր

հանապազ զանօրէնութիւն
 խորհեցաւ ի լեզուի իւրում:
 Սրպէս ածելի սուր՝ սրեաց
 զնենգութիւն. սիրեաց զչա
 րութիւն. քան զբարութի.
 զանօրէնութիւն քան զխոսս
 արդարութեան:

Սիրեաց նա զամենայն խօսս
 կործանման. և զլեզուսնեն
 դաւորս:

Սասն այսորիկ ան կործա
 նեսցէ զնա խապառ. խլեսցէ՝
 և հանցէ զնա յարկոց իւրոց.
 և զարմատս նորա յերկրէն
 կենդանեաց:

Տեսցեն արդարք՝ և երկի
 ցեն, զնովաւ ծիծաղեսցին,
 և ասասցեն:

ԼՅ այր է. որ ոչ արար
 զանձ իւր օգնական. այլ յու
 սացաւ սա ի բազում մեծու
 թիւն իւր. և զօրացաւ ի
 նանրութի իւրում:

ԼՅ Ես ող ձիթենի պաղա
 լից՝ ի տանն նոյ. յուսացայ
 յողորմութի նոյ յաւիտեան՝
 և յաւիտեանս յաւիտենից:
 Խոստովան եղէց քեզ նոր
 յաւիտեան՝ զի արարեր. և
 համբերից անոճան քում. զի
 քաղցր էս առաջի սրբոց քոց:

Տոհմ. 10:

Պատարած: Վասն խղիւթայ իմաստա-
բիւն Վաթի: Ն՝Վ՝:

սաց անշգամն 'ի
արտի իւրում. Թէ
ոչ գոյ Վճ. ապականեցան և
պղծեցան յանօրէնութե իւ-
րեանց. և ոչոր է՝ որ առնէ
զբողջութիւն:

Վճ յերկնից նայեցաւ յա-
մենայն որդիս մարդկան տե-
սանել թէ իցէ որ իմաստուն.
որ խնդրիցէ զանձ:

Վ մենքէն խոտորեցան իմիս
օրն. և անպիտանացան:

Ո՛չոր է՝ որ առնէ զբարի.
և չէ որ մինչև 'ի փ:

Որպէս ոչ ծանիցեն ամենե-
րեան. որք գործեն զանօ-
րէնութիւն:

Ոյք ուտեն զժողովուրդ
իմ որպէս կերակուր հացի.
և առ անձ ոչ կարդացին:

Վնդ երկիցեն զերկիւզ՝ ուր
ոչ իցէ երկիւզ. զի Վստո-
ւած ցրոճեացէ զոսկերս մար-
դաստանից:

Վ մաշեացեն՝ և յամօթ լի
ցին. զի անձ անարգեաց զնս:

Ո՛րտացէ 'ի սիօնէ զփրկու-
թիւն իսրայէլի. 'ի դարձու-
ցանել Տեառն զգերութի-
ժողովուրդեան իւրոյ. ցնծաս

ցէ յակօբ՝ և ուրախ եղիցի
իսրայէլ:

Տոմար. 101

Պատարած. ընդ օրհնութիւնս իմաս-
տաբիւն Վաթի: * Վ ժամանակէ
մինչ ելին շէփացիւն. եւ ասեմ ցաւորաւ
ահաւանի Վաթի լապտաղեալ նորի
առ թւի Ն՝Վ՝:

Վճ յանձնան քում կեցո
ղիս. և 'ի զօրութեան քում
իարաւ արա ինձ:

Վճ, լուր աղօթից իմոց.
ունկն դիր բանից բերանոյ
իմոյ:

() տարք յարեան 'ի վր իմ.
և հզօրք խնդրեցին զանձն
իմ. և ոչ համարեցան զբեզ-
անձ առաջի իւրեանց:

Վ հա անձ օգնական իմ. և
տը ընդունող հոգւոյ իմոյ:
'ի դարձուցանել զչարն 'ի
թշնամիսն իմ. ճշմարտութիւն
քով սատակեմ զնս:

Վս կամօք իմովք պատարուս
մատուցից բեզ. և խոստո
վան եղէց անձնան քում տը
զի բարի է:

Յամենայն նեղութենէ իմմէ
փրկեցեր զիս. 'ի թշնամիս
իմ ետես ակն իմ:

Տոմար. 91

Պատարած, ընդ օրհնութիւն Բնապատ
Բնութիւն Պատարած: ՆՊՊ:

Սենկնդիր ան աղօթից ի
մոյ. և մի անտես առնէր
զինգոճածս իմ:

Վայեաց առ իս և լուր ինձ.
զի տրտմեցայ ես ի ձանձրա
նալ իմում. և խռովեցայ:

Պայնէ թշնամւոյն՝ և ինե
ղել մեղաւորին, խոտորեցան
յիս անիրաւութիւն. և բար
կութիւն ուս պահէին ինձ:

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս. և
երկիւղ մահու անկաւ իմ
բայ իմ:

Մէջ և դողումս եկն իմ
և ծածկեաց զիս խաւար:

Մասցի ո՛ր տայր օք ինձ ըզ
թւս որպէս զաղաճնւոյ. զի
թռչէի վերանայի. և հեռա
ցեալ գագարէի յանապատի:
Մէջ ունէի յայ. որ փրկէր
զիս ի կարճատութենէ. զայ
րանալոյ՝ ի մրրկեալ նեղս
տութենէ:

Սնկոյ տը՝ և բաժանեալ ըզ
լեզուս նոցա. զի տեսի զան
րէնութիւն, և զհակառակու
թիւն ի քաղաքի:

Պատճէ և ի գիշերի շուրջ
եղեն զպարսպօք նորա անօրէ
նութիւն. չարիք, և մեղք են
իմէջ նոցա. և ոչ պակասե

ցաւ ի հրապարակաց նոցա
վաշխ և նենգութիւն:

Սի թէ թշնամւոյն նախա
տեալ էր, համբերէի ար
դեօք. կամ ատելւոյն մեծա
բանեալէր իմերայ իմ. Թաք
չէի արդեօք ի նմանէ:

Սակ դու մարդ հաճասոր
իմ. առաջնորդ իմ, և ծա
նօթ իմ:

Մարքէն ինոյն քաղցրացու
ցեր ինձ. և քեզ կերակուր
զի գնայաք միաբանութեամբ
ի տանն Մատուծոյ:

Սկեսցէ մահ իմերայ նոցա.
և կենդանւոյն իջցեն ի
դժոխս. զի չարութիւն է ի
բնակութեան նոց և իմէջ նոց:
Սա առ ան կարգացի՝ և տը
լոճաւ ինձ յերեկոյս՝ ի վաղոր
դայն ի հասարակ աւուր:

Սատմեցի և ասացի և լոճի
ցէ ձայնի իմում. փրկեսցէ
խաղաղութիւն զանձն իմ իմեր
ձաւորաց իմոյ. զի կարեօք
հասին իմերայ իմ:

Սոճիցէ անձ և խոնարհա
րացէ զնոսա. որ յառաջ է
քան զյաւիտեանս:

Սի ոչ գոյր նոցա փոխանակ
և ոչ երկեան յայ:

Ձգեաց զձեռն իւր ի հա
տուցանէլոյ. և նք պղծեցին
զօրէնս նոց:

Ի տժանեցան 'ի սրտմտու
Թեհէ երեսաց նր. և եհաս
'ի սիրտս նոցա:

Եւ աղուղք են բանք նոցա
քան զձէթ. և ինքեանք որ
պէս սլաք:

Ի նկեա 'ի թր զհողս քո՝ և
նա կերակրէ զքեզ. և ոչ
տոյ յաւիտեան զսասանու
թիւն արդարոյ:

Պառ ած իջուցես զնոսա 'ի
գուբս ապականութե. արք
արիւնահեղք՝ և նենգաւ
որք՝ մի հասարակեցեն զա
ւուրս իւրեանց. այլ ես 'ի
քեզ թր յուսացայ:

Տոհս. 23:

() Բհնութիւն Դեմի Սոփի Բ. Ժ
որէն Դարգարէի: Եւրոպ () Բիւռոյ:
Լ. Բ.

Ե ի հուր բորբոքեցաւ
'ի բարկութենէ իմ
մէ. այրեսցէ և իջցէ մինչ
'ի գժոխս ներքինս:

Եւ երեցէ զերկեր՝ և զամենայն
բոյս երկրի նոցա. վառեսցին
հող՝ և բորբոքեսցին հի
մունք լերանց նոցա:

Եւ առեցի զչարիս ամենայն
'իմք նոցա. և նետիւք իմովք
սպառեցի զնոսա:

Մաշեալք և հեւծեալք 'ի

սուլու՝ գաղանաբէկ գէշ ան
կեալ ամ Թուշոյ երկնից:

Եւ արս առանց բժշկութեան
արձակեցի 'ի վերայ նոցա և
զգաղանս անապատի, որք
այսր՝ և անդր՝ քարշեցեն
զնոսա ընդ երկիր:

Եւ րտաքուստ մանկակոտորս
արաքցէ զնոսա սուր. և 'ի
ներքուստ շտեմարանաց նյ,
անտի արհաւիրք ահից:

() Երիտասարդս կուսանօք
հանդերձ. և զողայս՝ հաս
տատելօք ծերօք հանդերձ:

Եւ սայի Թէ ցրեցի զնս. և
դադարեցուցի զյիշատակս
նոցա յազգաց:

Թէ ոչ վն բարկութե սրտ
մտութե Թշնամոյն. զի մի եր
կայնակեացք եղիցին, և մի
բարձրացին հպարտացեալ
Թշնամիքն և ասացեն:

Թէ ձեռն մեր բարձրէ՝ և
բազուկ մեր հզօր. և ոչ թր
աճ արար զայս ամենայն:

() Եւ ազգ մի խորհրդակո
րոյսք են նոքա. և ոչ գոյ 'ի
նոսա իմաստութի՝ և ոչ խոր
հեցան 'ի միտ առնուլ զայս
ամենայն. և արդ՝ ընկալցին
զամօթ յանձինս իւրեանց:

() արմանք մի մեծ ոյս են.
զի արդ մինն զհաղարս հալա
ծեա

ծեսցէ . Կամ Երկուք զբիւրս
շարժեսցեն :

Թի է ոչ ան այ մատնեալ էր
զնոսա . և տոճեալ իցէ զնո
սա 'ի ձեռս Թշնամեաց նոցա :

Օ ի ոչ են դիք նոցա որպէս
զանձ մեր . այլ Թշնամիք մեր
վատախորհուրդք :

Յայգւոյն սօգօմայ էր որթ
նց' և տունկ նց' 'ի գոմորայ :
Խաղող նց' խաղող դառնու
թէ . և ողկոյղ նոցա 'ի դառ
նութեան լեղոյ :

Սրտմտութի բարկութեան
վիշապաց . գինի նոցա սրտմ
տութիւն իժից անհնարին
առանց բժշկութե :

Ոչ այս ամենայն ժողովեալ
է առ իս . և կնքեալ պահի
'ի գանձի իմում :

Յաճաք վրիժուց հատուց
ման, հատուցից նոցա . 'ի ժա
մանակի՝ յորում հարցի զքա
րի ոտն նոցա :

Սերձ է օր՝ կորսաւտն նո
ցա . զի հասեալ է պատրաս
տութիւն ան 'ի վերայ նոցա :

Պատէ ան զժողովուրդ իւր .
և 'ի ծառայս իւր մխիթարի :

Օ ի ետես զնոսա՝ լքեալ՝
լուծեալ և մատնեալ 'ի գե
րութիւն :

Լա ասիցէ ան՝ ուր են դիքն

ձեր՝ յորս յուսացեալք էիք
դուք 'ի նոսա . զորոց զճարպս
սպանդիցն ուտէիք , և լմ
պէիք զգինի զոհիցն :

Լորդ յարուցեալք օգնեսցեն .
և եղիցին ձեզ Թիկունք :

Վորին Սօստի .
'Օ՝ աներուք և տեսէք՝ զի
ես եմ . և ոչ գոյ այլ Ստո
ւած քաց յինէն :

Լս սպանանեմ, և ես կեցու
ցանեմ . հարկանեմ, և ես
բժշկեմ . և ոչդք իցէ՝ որ հա
նիցէ զձեզ 'ի ձեռաց իմոց :
Համբարձի յերկինս զձեռս
իմ . երդոճայ աջով իմով , և
ասացի՝ Թէ կենդանի եմ ես
յաւիտեան :

Սրեցից ոն զիայլակն զսու
սեր իմ . և 'ի խնդիր վրիժուց
արձակեցից զաջ իմ :

Հատուցից զհատուցումն
Թշնամեաց իմոց . և ատե
լեաց իմոց հատուցից զհատու
ցումն նոցա նոցին :

Լրբեցուցից զնետս իմ յա
րենէ նոցա՝ և սուր իմ կե
րիցէ միս . յարենէ վերաւորե
լոց՝ գերեւոց գլխոց՝ իշխա
նաց Թշնամեաց նց :

Ուրախ եղիցին երկինք նո
վաւ . և երկիրպագցեն նմա
ամենայն որդիք այ :

Ուրախ եղերուք հեթանոսք
ընդ ժողովրդեան նորա. և
զօրացուցեն զնա ամենայն
հրեշտակք այ:

Խնդրելով խնդրեցաւ վրէժ
արեան որդւոց նց. և հա
տուցումն թշնամեաց նոցա
հատուցաւ նոցա:

Հատուցումն ատելեաց նո
ցա հատուցաւ նոցա. և
սրբեցցէ տը զերկիր ժողովր
դեան իւրոյ:

Տ Կ Ե Կ 34:

Պու ես տը մեր՝ դու ես
քս փրկիչ մեր. զքեզ օրհնեն
անձինք մեր: Մարդասէր
տը՝ վս սրբուհւոյ անարատի:

Կարող փնտրածքիքն և խոստովանին:

Մ ուղղելոյ զգնացս մեր՝ ի
ճանաչոյս խաղաղուէ. զտը:

Մ ցրելոյ իմենջ զամ խոր
հուրդս չարին. զտը աղ:

Մ պարգևելոյ մեզ զառողջ
խորհուրդս՝ և զառաքինի
վարս. զտը աղա:

Մ պահելոյ զմեզ ի հովա
նեաւ ամենազօրի աջոյն իւ
րոյ. զտը աղա:

Մ խորտակելոյ զհակառա
կորդն վաղվադակի՝ ընդ զ
տիւք մերովք. զտը:

Մ հողւոցն: Եւ ևս և վս:
Օ անձինս: Մ զորմեաց:

ՏԻ Երկնի և երկրի՝ արա
րիչ ամենից արարածոց, և
րեւելեաց և աներևութից:

Եւ քեզ կարդամք յամենայն
ժամ՝ զի ընդ ամենայն տե
ղիս է տէրութիւն քո. և ար
քայութիւն քո ամենեցուն
տիրէ: Շ նորհեա՛ մեզ եր
կիւղիւ ի պաշտօն քո կան

խել հանապազ: Միեւ ըզ
քեզ ի բոլորէ սրտէ՝ և ի բո
վանդակ մտաց՝ և յամենայն
զօրութէ մերմէ պահել զպա
տուհիւրանս քոյս՝ համբառնալ

առ քեզ զձեռս մեր սրբու
թեամբ՝ առանց բարկութե
և երկմտութեան: Եւ գտա
նել ի քէն զշնորհս և զօգոր
մութի. և զառաքինասիրաց

գործոցն աջողութի. Մ ասն
զի՛ դու ես տը կենաց՝ և ան
ոգորմութեան. և քեզ վայե
լեն փառք իշխանութիւն և
պատիւ. Եւ յժմ, և միշտ, և
յաւիտեանս յաւիտենից:

Եւ մէն:

Խաղաղութի ամենեցուն:

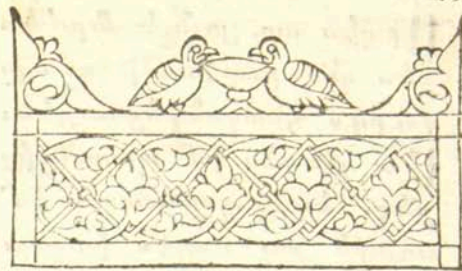
Պում ամենազօր և յազ թօղ
տէրութեդ կրկնի ամենայն
ծունր յերկրպագութիւն և
փա

փառութորի յամենեցունց թա
 դաւորութիւն քո. Եւ այեաց
 յերկրպագութիւնս մեր, և
 ուսո՞ մեզ առնել զարդարու
 թի՛ ճշմարտութեան: Եւ տան
 զի դու ես Եւ խաղաղութեան.
 որ բարձեր զթշնա
 մութի՛ ՚ի միջոյ. և արտեր
 զխաղաղութիւն յերկինս և
 յերկրի. Եւ հեռաւորաց՝
 և մերձաւորաց, աւետարանե
 ցեր զնոր պարգևս քոյին բա
 րեացդ: Եւ ըստ և զմեծ մե
 ծի շնորհացդ արժանի արաս
 յցես, դասելով ընդ ճշմա
 րեա երկրպագուս քո. Եւ
 մեր՝ և Տէր և փրկիչ: Եւ
 Եւ: Եւ ես օրհնեալ ընդ
 Տէր և ընդ սրբոյ Տոգւոյն.
 Եւ յժմ, և միշտ, և յաւի
 տեանս յաւիտենից:

1. 1754:

Երգս օրհնութեան և ՚ի
ձայն ստղմասոց, անդադար
փառաւորեմք զՀայր և
զՍրբի և զսուրբ Հոգիդ.
Այժմ, և միշտ, և յաւի
տեանս յաւիտենից:

1. 15

[illegible]

9 APR 65

 Լնճ Լճ. զի ևս
 Խեաց զիս մարդ՝ զօր
 Հանապաղ պատերազմունք
 Նեղեցին գլխ:

Արեւելեան զիս Թշնամիք իմ
զօրհանապազ. բազումք էին,
ոյք մօրտնչէին ընդ իս 'ի
բարձանց:

Իտոճէ ես ոչ երկեայց. զի
 'ն տըր յուսացայ, ան՝ գովե
 ցից զբանս իմ. ցած յուսա
 ցայ՝ և ոչ երկեայց, զի աշ
 րացիք ինձ մարդ։

Օրհանապազ զբանս իմ
անարգեցին. զինէն էին խոր
հուրդէնոցա ՚ն չարութեան:
Պանդուխտք եղևցին՝ և Թաք
Թաքուրք շրջեսցին. նորա
գարշապարի իմում սպասես
ցեն՝ ույ և սպասէին անձին
իմում: 2 Ե

Որպէս առ յոչնչէ մերժես
ցես զնո՞ բարկութի՞ զժողո
վուրդս հնազանդեցուցես։
Ի՞ճ զկեանս իմ պատմեցից
քեզ. եդից զարտասուս իմ
առաջի քոյ որպէս խոստա
ցար դու ինձ։

Դարձցին թշնամիք իմ յետս
իւրեանց. յաւուր յորում
կարդասցուք առ քեզ։
Ի՞հա ծանեայ՝ զի անձ իմ
ես դու. զանձ օրհնեցից 'ի
բանս իմ. և զնոր դովեցից 'ի
խօսս իմ. յանձ յուսացայ՝
և ոչ երկեայց, զի արասցէ
ինձ մարդ։

Ինչն են ուխտք իմ. զորս
տաց քեզ օրհնութեամբ
անձ անձ իմ։

Փրկեցեր զանձն իմ 'ի մա
հոճանէ. զաչս իմ յարտասո
ւաց. և զոտս իմ 'ի գայթակ
ղութենէ. հաճոյ եղէց առա
ջի ան յերկրին կենդանեաց։

Տողն. 12։

Ի հարաբաժ մի աղականի. Դատի
արշաւադիր. Ի ժամանակի զի փոխուցեալ
լիաւորացեալ էր նա յերեսաց աւանդաց յայ
րի անդ։ Օ. Օ. Օ.

Ողորմեաց ինձ Ի՞ճ ողոր
մեաց ինձ. զի 'ի քեզ յուսա
ցաւ անձն իմ։

Ի հովանի թևոց քոց յուսա

ցայց. մինչև անցցէ անօրէ
նութիւն։

Դաղակեցի առ անձ բարձ
րեալն, առ անձ բարեբար իմ։
Դաքեաց յերկնից. և կե
ցոյց զիս, եդ 'ի նախատինս՝
որք կոխեն զիս։

Դաքեաց անձ զողորմութի
ն և զճշմարտութիւն իւր. և
փրկեաց զանձն իմ 'ի միջոյ
գազանոց. զի ննջէի ես խը
ռովեալ։

Որդւոց մորդկան ատամուք
իւրեանց զէն և նետք են. և
լեզուք նոցա որպէս զսուր
սուսերի։

Ի արձրեալ ես դու յերկնս
անձ. և յամենայն երկրի են
փառք քո։

Օղորդայթ պատրաստեցին
ոտից իմոց. խոնարհ արարին
զանձն իմ. փորեցին առաջի
իմ խորխորատ՝ և անկան ին
քեանք 'ի նոյն։

Պատրաստ է սիրտ իմ անձ.
պատրաստ է սիրտ իմ. օրհ
նել և սաղմոս ասել քեզ փա
ռք իմով։

Օտթիք փառք իմ. զար
թիք սաղմոսիւք և օրհնու
թեամբ. և ես զարթեայց
առաւօտոռւց։

Ի ստուկան եղէց քեզ 'ի ժո

ղովուրդս Թր. և սաղմոս ու
ստցից քեզ յաղինս:

Մեծ եղև մինչև յերկինս
ողորմութիւնքո. մինչև յամպս
ճշմարտութիւնքո:

Քարձրեալ ես դու յերկինս
ած. յամենայն երկրի են
փառքքք:

Տոմար. 14:

Ղապարած Թ աղաներ. Ղաւնի աբ
ճանապիւր. Ն. Լ.:

Թէ արդարեւ զարդարութիւն
խօսեցիք. և ուղիղս դատեցիք
որդիք մարդկան:

Քանզի՝ և արդ խի՝ ՚ի սրբ
տի ձերում զանօրէնութիւն
գործէք յերկրի. զանիրաւու
թիւն ձեռք ձեր նիւթեն:

Օտար եղեն մեղաւորք ՚ի
մօրէ. խաբեցան յարգանտէ,
և խօսեցան զսուտ:

Սրտմտութիւնոցս ըստ նմա
նութեան օձի. որպէս իժի,
և քարբի, զի խցեալ է զա
կանջս իւր:

Օ ի մի լոճիցէ նա զձայն թով
ջի ճարտարի. և մի առցէ՝ ըզ
դեղ ՚ի դեղատոճէ իմաստնոյ:
Լճ փշրեացէ զատամուկնս նո
ցա ՚ի բերանս իւրեանց. և
զժանիս առիւծուց խորտա
կեաց Թր:

Ղարդ եղիցին նոքա որպէս

Զուր՝ զի հեղու. ՚ի լարել
աղեղան նր ահարասցին՝ ող
մոմ զի հալի՝ և սպառեացին:
Ղնկաւ հուր՝ և ոչ տեսին
զարև. մինչև ՚ի միտ առեալ
էր զփուշս իւրեանց. որպէս
դժնիկ բարկութեամբ կեն
դանւոյն կիզցէ զնոսա:

Սւրախ եղիցի արդարն՝ յոր
ժամ տեսցէ զհատուցումն.
և զձեռս իւր լոճացէ յա
րեան մեղաւորի:

Ղա ասացէ մարդ՝ Թէ ար
դարեւ դուցէ պտուղ արդա
րոյ. և է ած՝ որ դատէ զնո
սա յերկրի:

Տոմար. 11:

Ղապարած Թ աղաներ. Ղաւնի
արճանապիւր. ի ժամանակ յորում առաջեաց
սաւառը. և պաշարեաց զորոն նորա. շի
սպանցէ զնա. Ն. Լ.:

Քրկեա՛ զիս ՚ի Թշնամեաց
խմոց ած, յայցանէ. ոյք
յարուցեալ են ՚ի վերայ իմ
տալբեցո՛ զիս:

Քրկեա՛ զիս յայնցանէ. ոյք
գործեն զանօրէնութիւն. յա
րանց արիւնահեղաց ապրե
ցո՛ զիս:

Սրալ զանձն իմ կամեցան.
և հասին ՚ի վերայ իմ հզօրք:
Սճ մեղք իմ՝ և ոչ յանցանք

առանց մեղաց ընթացայ՝ և
ուղղիղ եղէ։

() արթիր ընդ առաջ իմ. և
տես դու ար զօրութեանց՝
ան խորայնէլ։

Վայեաց՝ և այց արա՛մ ամե
նայն հեծանոսաց. մի ողոր
միր ամենեցուն՝ ոյք գործեն
զանօրէնութիւն։

Վարձցին ընդ երեկոյս՝ սո
վեացին որպէս շունք. և շըր
ջեացին զքաղաքաւ։

Վոքա զօղանջեացեն բերա
նք իւրեանց. և սուր է ՚ի
շրթունս նոցա։

Իսկ արդ՝ ո՛վ լուաւ զայս.
զի դու ար ծիծաղեսցիս զնո
քօք. և արհամարհեսցես զու
մենայն հեծանոսս։

() զօրութի իմ առքեզ պա
հեցից. զի Վստո՛ւած օգնա
կան իմ ես։

Մ՛ծ իմ, ողորմութիւն նորա
կանխեսցէ առ իս. և ան իմ
ցուցցէ ինձ ՚ի թշնամիս իմ։

Մի՛ սպանանէր զնոսա՝ զի
մի մոռացին զժողովուրդքո։

Յրոճեա՛ն զնա զօրութեամբ
քով. և ընկճեա՛ն զնոսա. զի
դու ես պաշտպան իմ ար։

Մեղք բերանոյ նոցա՝ և
բանք շրթանց նոյ. ընկչին նո
քա յամբարտաւանութե իւ
րեանց։

Յանէծս՝ և ՚ի ստութիւնս
մատնեսցին. ՚ի կատարածի
բարկութեամբ սպառեսցին՝
և մի գողցին։

Վիտացեն, զի ան տիրէ
յակօբայ՝ և ամենայն ծա
գաց երկրի։

Վարձցին ընդ երեկոյս՝ սո
վեացին որպէս շունք. և շըր
ջեացին զքաղաքաւ։

Վոքա սփռեսցին յուտել.
ապա թէ՛ ո՛չ յագեսցին՝ տըր
տնջեացեն։

Ես օրհնեցից զօրհնութիւն
ան. և ցնծացայց առաւօ
տուց յողորմութեան քում։

() ի եղեր իմ պաշտպան՝ և
տուն ապաւնի, յաճուր նե
ղութեան իմոյ։

() գնական իմ, քեզ սաղմոս
ասացից՝ ան ապաւնէն իմ. ան
ողորմութե իմոյ։

Տահ. 22։

Սաղմոս Վաւի արթնագիր է կոթա
բծի զատանցելոց ժամանակաց առաւան
նէ։ * Վիտանայի շի հրէիք արար
չի՛նք քեզս ասորոց եւ զառքեառանս բա
նայ. եւ ի քարէն հարկանէր յովի զե
րօնայիս ի հոն աղոյից երկոթասան հա
շարս։ () թի։

Մեծ մերթեցեր՝ և աւերե
ցեր զմեզ. բարկացար՝ և դը
ծացիս ՚ի մեզ։

Շարժեցեր զերկիր՝ և խռո
վէ

վեցուցեր զսա. բժշկեմ. զհա
րոճածս Խր՝ զի սասանեցաւ:
Յուցեր ժողովրդեան. բում
ղխտութիւն. և ետուր ըմ
պել մեզ զգինի յիմարութե:
Ետուր երկեւղածաց. քոյ նը
շան. զի ապրեսցին յերեսաց
աղեղան:

Որպէս փրկեցան սիրելիք
քո. կեցո՛ւ աջով քով՝ և
լուր մեզ:

Եստոճած խօսեցաւ ՚ի սրը
բութենէ իւրմէ. յնձացայց՝
բարձր եղէց՝ բաժանեցից
զօւրբեմ. և զհովիտս յար
կաց չափեցից:

Իմ է գաղաադ. և իմ է մա
նասէ. եփրեմ հզօրեւ գըւ
խոյ իմոյ:

Յուգա թագաւոր իմ. մո
վաբ ոււազան յուսոյ իմոյ:
Յեդուլմէ ուղղեցից զքնացս
իմ. և ինձ սլազգիք հնա
զանդք եղեն:

Ո՞տարցէ զիս ՚ի քաղաք ա
մուր. կամ ով առաջնորդես
ցէ ինձ մինչև ցլեդօմ:

Եթէ ո՛չ դու անձ՝ որ մեր
ժեցեր զմեզ. և ո՛չ ելեր ան
ընդ զօրս մեր:

Տուր մեզ զօգնութիւն ՚ի
նեղութե. զի ընդունայն է
փրկութիւն մարդոյ:

Եստոճում արասցուք զըօրու
թիւն. և նա արհամարհես
ցէ զայնոսիկ՝ ոյք նեղեն զմեզ:
Տողո՛ւ. 15:

Ի խորաբժ ընդ օրհնութիւն իմարտա
թիւն. Սաղմոս Իսաակի: Կ:

Լուր անձ աղօթից իմոց. և
նայեաց Խր յաղծս իմ:

Իժադաց երկրի կարդացի
առ. քեզ մինչ ՚ի վաստակիլ
սրտի իմոյ:

Ի վիմի բարձր արարեր զիս
առաջնորդեցեր ինձ. և իմ
եղեր յոյս. և աշտարակ հը
զօր եղեր ինձ յերեսաց թըշ
նամուղն:

Ի նակեցայցես ՚ի յարկս քոյ
յաւխտեան. և ծածկեցայց
ընդ հովանեաւ թևոց քոց:
Ի ու ան լոճար աղօթից ի
մոց. ետուր ժառանգու
թիւն. ոյք երկնէն յանճա
նէ բումմէ:

Ետուրս յաճուրս յաւելեր
թագաւորի. ամաց նորա ան
ուրս աղգաց մինչև յազգս:

Կոյ՝ և մնաց յաւխտեան ա
ռաջի անձ՝ ողորմութիւն և
ճմարտութիւն. ոյք խնդրես
ցեն ՚ի նմանէ:

Եսպէս սաղմոս ասացից ա
նճան բում յաւխտեանս յա

Լիտենից. Լ տայք քեզ զա
զօթս իմ օրըստօրէ:

Տ՝ն. 8:

Վիսարաժ Իլերայ Գիւրգիս. Սաշ
նա Վիսարի. ԿԻ՛:

այց միայն Վ՛Յ հնա
զանդ լեր անձն իմ. զի
'ի նմանէ է ինձ համբե
րութիւն:

Վա է անձ իմ, Լ փրկիչ
իմ. ապաւէն իմ. զի մի՛ սա
սանեցայց առաւել:

Սինչեւ յերբ յառնէք 'իւլե
րայ մարդոյ սպանանել ամենե
քեան. ոպ յորմոյ թիւրեղոյ՝
Լ 'ի ցանկոյ մերժեղոյ:

Վայց միայն զպատիւ իմ խոր
հեցան մերժել յինէն. Լ ըն
թացան 'ի ծաւաւս իւրեանց:

Վերանովք իւրեանց օրհնէ
ին. Լ սրտիւք անիծանէին:

Վայց սակայն այ հնազանդ
լեր անձն իմ. զի 'ի նմանէ է
ինձ համբերութիւն:

Օ ի նա է անձ իմ, Լ փրկիչ
իմ. ապաւէն իմ. զի մի՛ սա
սանեցայց:

Յայ է զօրութիւն իմ, Լ
փառք իմ. անձ օգնութեան
իմոյ՝ յոյս իմ առ անձ է:

Յուսացարուք 'ի նա ամ Ժո

ղովք Ժողովրդոց. սիւռեցէք
առաջի նորա զսիրտս ձեր.
զի անձ օգնական է մեր յաւի
տեանս Ժամանակաց:

Սակայն ընդունայն են որ
դիք մարդկան սուտ են որ
դիք մարդկան. Լ 'ի կշիռս
իւրեանց մեղանչեն. Լ ին
քեանք յունայնութեան են
իմիասին:

Սի՛ յուսայք յանիրաւու
թիւն յափշտակութեան մի՛
ցանկայք. մեծութիւն թե
առոճիւ գայցէ, մի՛ յօժարես
ցին սիրտք ձեր:

Սի՛ անգամ խօսեցաւ անձ.
Լ երկուս զայս լուսք:

Յայ է զօրութիւն. Լ քո
անձ զօրմութիւն Լ դու հա
տուցանես իւրաքանչիւր ըստ
գործոց նոցա:

Տ՝ն. 15:

Սաշնա Վիսարի. Գիւրգիս էր նա յանո
գորի անդ է հրէաստանի. ԿԻ՛:

Վ՛Յ Վ՛Յ իմ, ես առ քեզ
առաւօտս օրնեմ. ծարուե
ցաւ առ քեզ հոգի իմ. քա
նիպատիկ Լս Լ մարմին իմ:

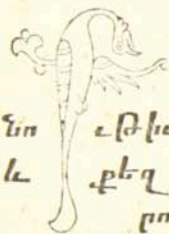
Որպէս երկիր անապատ Լ
անջուր. ուր ոչ գոյ 'ի նմա
ճանապարհ:

Վ՛ յապէս 'ի սքս երևեցայց
քեզ:

բարաճս նորա 'ի միտ առին :
 Աւրախ եղիցի արդար 'ի ար.
 և յուսասցի 'ի նա . նովաւ
 դովեցին ամենեքեան՝ յ.ք
 ուղիղք են սրտիւք :

Տոհ. 11:

Ղապարաճ. Սաղմ. Ղառ-ի. երգ
 երեւիցի. և եղիցի. և ժողովրդեանն
 յորժամ է պահպանուիլ են անորի նաւին
 եւանէլ. Ա՛յ :

եղ վայելէ օրհ
 նո ւթիւն Ա՛ծ 'ի սիօն .
 և քեզ տացին աղօթք յե
 րուսաղէմ :

Սուր աղօթից իմոց . զի առ
 քեզ ամ մարմին եկեսցէ :

Ի՛նչք անօրինաց զօրացան
 ի վր մեր . զամբարշտութիւ
 մեր դու քաւեսցես :

Ի՛րանի՛ զօր ընտրեցեր՝ և
 ընկալար . և բնակեցին 'ի
 դաւիթս քո :

Սցուք մեք 'ի բարութենէ
 տան քոյ . սուրբ է տաճար
 քո սբանչելի արդարութիւն :

Սուր մեզ անձ փրկիչ մեր .
 յոյս ամենայն ծագաց երկրի .
 և որ 'ի ծով հեռի :

Սպատրաստէ զլերինս զօ
 րութիւ իւրով . և զգեցեալ
 է զօրութիւն :

Սխառվեցուցանէ զմեծու

թիւն ծովու . և զճայն ալեաց
 նորա ցածուցանէ :

Սառվեցին հեթանոսք և
 երկիցեն բնակիչք երկրի 'ի
 նշանաց քոյ :

Յեւս առաւօտու ընդ երե
 կոյս զոճարճացին . հայեցար
 յերկիր՝ արբեցուցեր զնա .
 և բազում արարեր զմեծու
 թիւն նորա :

Պետն այ լի եղև ջուրք՝
 պատրաստ արարեր զկերա
 կուր նր . զի այսպէս է պատ
 րաստութիւն :

Օսկոս նր արբեցուցեր՝ և
 բազում արարեր զարմտիս նր :

Պցօղել նորա զոճարթ եղի
 ցի բոյս նր . օրհնեսցի պսակ
 տարւոյ քաղցրութեան քոյ :

Պաշտք քո լցցին պարար
 տութիւն . պարարտացին գե
 ղեցկութիւնք անապատի :

Ի՛լուրք զցնծուի զգեցցին .
 և զգեցցին խոյք մաքեաց :

Հովիտք բազում արասցեն
 զցորեան . աղաղակեսցեն և
 օրհնեսցեն :

Տոհ. 17:

Ղապարաճ. Ղառ-ի. Սաղմ. յարա
 թեան. Ա՛յ :

Ղաղակեցէք առ անձ ամե
 նայն երկիր . սաղմոս ասացէք
 անո

անոճան նր. և տուէք զվառաս
օրհնութեան նորա:

Ասացէք այ՝ որպէս զի ահեղ
են դործք քո. 'ի բազում
զօրութիւն քում ստեցին քեզ
թշնամիք քո:

Ամենայն երկիր՝ երկիրպաղ-
ցեն քեզ. և սաղմոս ասաս
ցեն քեզ. սաղմոս ասասցեն
անոճան քում:

Ակայք՝ և տեսէք գգործս
այ. որպէս զի ահեղ են խոր
հրդով քան զամենայն որ
դուոց մարդկան:

Արարձոյց զծովն 'ի ցամաք.
և ընդ դետս անցցեն ոտա
նաւորք:

Անդ ուրախ եղիցուք մեք 'ի
նա. որ տիրէ զօրութեամբ
իւրով յաւիտեանց:

Աչք ճորա 'ի հեթանոսս
հային. ոյք դառնացուցին
զնա՝ մի բարձրացին յանձնս
իւրեանց:

() Բհնեցէք հեթանոսք զած-
մեր. լսելի արարէք զձայն
օրհնութեան նորա:

Այն՝ որ ետ զանձն իմ 'ի
կեանս. և ոչ ետ զդողութի
ոտից իմոց:

Փորձեցեր զմեզ անձ. և քնն
եցեր. ոյ և քննի արծաթ:

Իջուցեր զմեզ յարողայթ:

և եղիր զնեղութիւն 'ի թի
կունս մեր. և անցուցեր ըզ
մարդիկ 'ի լի գլխոց մերոց:
Անցաք մեք ընդ հուր՝ և
ընդ ջուր. և հաներ զմեզ
'ի հանդիստ:

Ատից 'ի տուն քո պատարա
դօք. տաց քեզ զուխտս իմ.
զոր խոստացան քեզ շըր
թունք իմ. զոր բերան իմ խօ
սեցաւ 'ի նեղութեան:

() Եղբակէզս զուղղալիցս մա
տուցից քեզ խոյովք՝ և խն
կովք. և քեզ մատուցից զո
ւարակս՝ և զնոխազս:

Ակայք լոճարուք ինձ. և
պատմեցից ձեզ՝ ամենեքեան՝
ոյք երկնչիք յայ. զոք ինչ
արար անձին իմոյ:

Անա բերանով իմով կար
դացի. և բարձր արարի զնա
լեզուս իմով:

() մեզս թէ տեսանէի 'ի սըր
տի իմում. մի թէ լոճիցէ
ինձ անձ:

Այսորիկ լոճաւ ինձ անձ.
և նայեցաւ առ իս 'ի ձայն
խնդրոճածաց իմոց:

() Բհնեալ է անձ՝ որ ոչ իբա
ցեայ արար զաղօթս իմ. և
ոչ զողորմութիւն իւր յինէն:

Տողո. 20:

Վիսրարած. ընդ օրհնութիւնս սաղմոս
Երէնց: ԱՕ:

Ըողորմեաց մեզ. և օր
հնեալ զմեզ. երևեցո՞ղե
րեսս քո՝ ի մեզ՝ և ողոր
մեաց մեզ:

Ճանաչել յերկրի զճանա
պարհս քո. յազննս ամենայն
զկրկուծիւնս քո:

Խոստովան եղիցին առ քեզ
ժողովուրդք ան. խոստո
վան եղիցին առ քեզ ժողո
վուրդք ամենայն:

Արախ եղիցին. և ցնծաս
ցեն ազնիք. զի դու դատես
զժողովուրդս յուղղութեան.
և ազգաց երկրի դու առաջ
նորդես:

Խոստովան եղիցին առ քեզ
ժողովուրդք ան. խոստովան
եղիցին առ քեզ ժողովուրդք
ամենայն:

Երկիր ետ զպտուղ իւր. և
օրհնեաց զմեզ **Մ**ատուած՝
Մատուած մեր:

Մճ մեր օրհնեսցէ զմեզ. և
՛ի նմանէ երկիցեն ամենայն
ծագք երկրի:

Տոմար. 84.

Հիստորիոս

Վիսրարած Վաւի. Սաղմոս եր
գոց: ԱԼ:

արեցէ **Մ**ճ և ցրո
ւեսցին ամ թշնա
միք նորա. փախի
ցեն տտելիք նարա յերե
սաց նորա:

Արպէս պակասի ծուխ՝ պա
կասեսցին. որպէս հալի մոմ՝
առաջի հրոյ՝ այնպէս կորե
ցեն մեղաւորք յերեսաց ան:
Մրդարք ուրախ եղիցին. և
ցնծասցեն առաջի նորա. և
զոճարճասցին յուրախութե
իւրեանց:

() օրհնեցէք զանձ մեր՝ և
սաղմոս սասցեք անունն նր.
Ճանապարհ արարէք այնմիկ՝
որ նստի ընդ արեւմուտս. ան
է անունն նորա:

Յնծասցեն առաջինն. և խը
ռովեսցին յերեսաց նորա:

Ար հայրն է որբոյ՝ և դա
տաւոր այրեսոց. ան ՛ի տե
ղեղ սրբութեան իւրոյ:

Մճ բնակեցուցանէ զմիտ
կրօնս ՛ի տան. և հանէ զկա
պեալս քաջութեամբ իւրով.
սոյնս և զդառնացողս՝ որք
բնակեալք են ՛ի դերերկմանս:
Մճ ընդ ելանելն քոյ առա
ջի ժողովուրդեան քոյ. ընդ ան

ցանել քոյ յանապատի եր
կիր շարժեցաւ :

Քանզի եւ երկնիք ցօղեցին
յերեսաց այ սինայի առաջի
այ խորայէլի :

Ինձրե կամաց պատրաստե
ցեր անժառանգութեան
քում . թէպէտ եւ հիւանդա
ցաւ՝ սակայն դու հաստատե
ցեր զնա . եւ դազանք քո բնա
կեսցին 'ի նմա :

Պատրաստ արարեր քաղց
րութիւն քով աղքատի անձ . ան
տացէ զբան՝ ոյք աւետարա
նէն զօրութեամբ բազմաւ :
Թափաւոր զօրութեանց սի
րելոյ . գեղեցկութիւն տան
քոյ բաժանեալ յաւարի .
թէպէտ եւ ննջեսցիք 'իմէջ
վիճակաց :

Իււք աղանւոյ արծաթա
պատ . եւ թիկնամէջ նորա 'ի
գոյն ոսկւոյ :

Դժուարեւ երկնաւորին ըզ
թագաւորս . 'իվր նր ձիւնաս
ցին 'ի սաղմօն :

Եառն այ՝ լեառն պարարտ .
լեառն մածեալ՝ լեառն պա
րարտ . եւ զինչ կարծէք լե
րիւք հպարտացեալք :

Եառն՝ ընդ որ հաճեցաւ
անձ բնակիլ 'ի նմա . քանզի
եւ ան իսկ բնակեացի 'ի նմա
կապառ :

Կառք այ բերապատիկք հա
զարք ուղղիչք . եւ ան 'ի նա
'ի սինէ սրբութեան իւրոյ :
Եւ 'ի բարձունս՝ եւ գերեաց
զգերութիւն . էառ աւար՝
բաշխեաց պարգևս՝ եւ ետ
որդւոց մարդկան . քանզի թե
րահաւատից եւս բնակեալք
եղիցին 'ի նմա :

Տր ան օրհնեալ՝ օրհնեալ
ան զօրհանապաղ . առաջնոր
դեսցէ մեզ անձ փրկիչ մեր :
Եւ մեր անձ կենարար . եւ 'ի
անէ եւս ելք մահու :

Եւ այց սակայն անձ փշրեացէ
զգլուխս թշնամեաց մերոց .
եւ զհերն կարճ նովին՝ ոյք գը
նան յանօրէնութիւն իւրեանց :

Եւ սաց անձ 'ի խորոց անդնդոց
դարձուցից . եւ 'ի միջոյ ժա
նեաց զայն 'ի դուրս կորզեցից :

Որպէս թացցի ոտն քո յա
րեան . եւ լեզուք շանց քոց
յարենէ թշնամեաց քոց :

Եւ իւրեցան գնացք քո անձ .
գնացք այ՝ թագաւորին մե
րոյ սրբոյ :

Եւ անխեցին իշխանք հանել
զօրհնութիւն . 'իմէջ կուսա
նաց՝ եւ գովչաց :

Եւ կեղեցիս օրհնեցէք զանձ
եւ զանոր յաղբերացն իլի :

Եւ անգ բենիամին 'ի տղայութե
ն

զարմանալի. իշխանք յուրաց
առաջնորդք նորա. իշխանք
զաբուղոնի. և իշխանք ների
Թաղիմի:

Հրամայեալ ան զօրութիւն
քով. զօրացոյ զայս՝ զօր հաս
տատեցեր ի մեզ:

Ի տաճարէ քումմէ յերու
սաղէմէ քեզ մատուցեն Թա
գաւորք զպատարագս.

Աստեան ի դազան եղեգան.
ի ժողովս զճարակաց և ի
դասս երնջոց:

Խոտեսցին այնքիկ՝ ոյք ընտ
րեալք են արծաթով. ցրո
ւեալ զհեթանոսս՝ ոյք կամին
ընդ պատերազմ:

Ի կեսցեն հրեշտակք յե
դկալոտսէ. հնդիկք յառա
ջագոյն ձեռնտու լիցին առ
Լստունած:

Թագաւորութիւնք երկրի
օրհնեցէք զան. և սաղմոս
ասացէք ան:

Ձանապարհ տրարէք այն
միկ՝ որ նստի յերկինս երկ
նից՝ ընդ արեւելս:

Լհա տացէ զձայն իւր՝ ի
ձայն զօրութեան. և տուք
զիսառս ան:

Ի վերայ խորայելի մեծ վայ
ելլութիւն նորա. և զօրու
թիւն նորա մինչև յամրս
երկնից:

Սքանչելի է ան ի վերայ
սրբոց իւրոց՝ ան խորայելի:
Լա տացէ զզօրութիւն հաս
տատութեան ժողովրդեան
իւրոյ. օրհնեալ է ան:

Տոնս. 39:

Ի հոտարած. Սաղմոս Ի տաճարէ վան
դատեցէցոյն. Լի:

եցոյ զիս Լճ՝ զի հա
սին ջուրք յանձն իմ.
ընկայ ես ի խորս ան
դրն. ուր ոչ գոյ ինձ
հանգիստ:

Ի կի ես ի խորս ծովու՝ և
շրջանք ընկլուզին զիս:

Աստաղեցայ ես առ յա
ղաղակել իմում. և կերկերե
ցաւ կոկորդ իմ:

Լոճաղեցան աչք իմ, առ
յուսալ ինձ առ տը ան իմ:
Ի ազուլք եղեն քան զհեր
դկայ իմոյ. ոյք ատէին զիս
ի տարապարտուց:

Օրացան յիս Թշնամիք իմ,
և ատելիք իմ ինանիր. ինչ
զոր ոչ յափշտակեալ էի տու
ժէի նոցա:

Լճ՝ դու ծանեար զանդա
մութիւն իմ. և յանցանք իմ
ի քէն ոչ ծածկեցան:

Լի ամալեցեցեն վասն իմ.

ոյք

ոյք համբերեն՝ քեզ Թոր՝ Թոր
զօրութեանց՝ մի պատկառես
ցին վասն իմ. ոյք խնդրեն
զքեզ Թոր իշի:

Այ քոյ համբերի նախատա
նայ. և ծածկեաց ամօթ զե
րեսս իմ:

() տար եղէ ես եղբարց ի
մոց. և հիւր որդւոց մօր իմոյ:
Վախանձ տան քոյ եկեր զիս.
և նախատինք նախատչաց քոյ
անկան իվերայ իմ:

Խոնրհեցուցի պահօք զանձն
իմ. և եղէն ինձ այս նախա
տինք. արարի զհանդերձս իմ
քուրձ. և եղէ յառակ նց:

Օ ինէն խորհէին՝ ոյք նստէ
ին առ դրունս. և զիս այսն
առնէին. ոյք ըմպէին զդինի:

Ես յաղօթս կայի առ քեզ
Թոր. ի Ժամանակ ընդունելի:

Թ՛ճ ի բազում ողորմութե
քում լուր ինձ. ի ճշմարտու
թիւն փրկութեան քոյ:

Եպրեցո՛ զիս ի կաւոյ՝ զի
մի ընկլայց. տպրեցայց ես
յատելեաց իմոց. և ի խորոց
ջուրց բազմաց:

Ա՛յ ընկլցին զիս պտոյտք
ջուրց. և մի ընկղմեցեն զիս
անդունդք խորոց. և ջրհոր մի
կախուսցէ զբերան իւր իվե
րայ իմ:

Ե ուր ինձ Թոր՝ զի քաղցր է
ողորմութի քո. ըստ բազում
գթութեան քում հայեաց
յիս. և մի դարձուցաներ զե
րեսս քո ի ծառայէ քում
մէ. զինեղեալ եմ ես՝ վաղվա
ղակի լուր ինձ:

Հայեաց յանձն իմ, և փրկ
կեա՛ զիս. և վասն թշնամեաց
իմոց աղրեցո՛ զիս:

Օ ի դու գիտես զնախատինս
իմ, զամօթ իմ, և զպատկա
ռանս իմ:

Եռաջի քոյ են ամենայն նե
ղիւք անձին իմոյ. նախատա
նաց համբեր սիրտ իմ, և
թշուռութեան:

Եկն ունէի՝ Թէ ոք տրտմեա
ցի ընդ իս՝ և ոչ ոք էր. և մը
խիթարիւց ինձ ոք ոչ գտաւ:

Ետուն ի կերակուր ինձ զե
ղի. և ի ծառաւ իմ արբուցին
ինձ քացախ:

Եղեցին սեղանք նոցա առա
ջի նց յորոգայթ. ի հատու
ցումն և ի գոյթակղութի:

Եաւարեսցին աչք նոցա՝ զի
մի տեսցեն. և զթիկունս նո
ցա հանապազկորացո՛:

Երկցես իվերայ նոցա զբար
կութիւն քո. և սրամտութի
բարկութեան քոյ հասցէ ի
վերայ նոցա:

Լ զիցին բնակութիւնք նոցա
աւերակ. և ՚ի յարկա նոցա
մի դք իցէ՝ որ բնակիցի:

() Ի զոր դու հարեր՝ հաղա
ծեցին. և ՚ի վերս ցաւոց
իմոց յաւելին:

Վ իբ զմեղս իվերոյ մեղաց
նոցա. զի մի մոցեն յարդա
րութիւն քո:

Ս նշեսցին նորա ՚ի դպրու
թենէ քումմէ կենաց. և
ընդ արդարս քո մի գրեսցին:

Ղ Բատ և ցաւած եմ ես.
փրկութիւն քո Ղ ստոճած
ընկալցի զիս:

() Եհնեցից զանուն այ իմոյ
օրհնութիւն. և բարձր արարից
զնա գոհութիւն:

Հ աճոյ եղիցի այ քան զործ
մատաղ. որ բերէ զեղջիւրս
և զլճղակս:

Տ եսցեն աղբատք՝ և ուրախ
եղիցին. խնդրեցէք զանձ, և
կեցցեն անձինք ձեր:

() Ի լոճաւ Թր տնանկաց.
և զկապեալս իւր ոչ արհա
մարհեաց:

() Եհնեցեն զնա երկինք և
երկիր. ծով՝ և ամենայն որ
ղեռայ ՚ի նոսա:

Ղ ստոճած փրկէ զսիօն՝ և շի
նեցին քաղաքը հրէաստա
նի. շինեցեն՝ բնակեցցին:

և ժառանգեսցեն ՚ի նմա:

() աւակ ծառայից քոց հաս
տատեսցի անդ. ոյք սիրեն զտ
նուն քո՝ բնակեցցին ՚ի նմա:

Տ Եհն. 39:

Ղ Եհն. 39: Ղ Եհն. 39: Եհն. 39:

Ը Եհն. 39: Ը Եհն. 39: Ը Եհն. 39:

Ղ Եհն. 39: Ը Եհն. 39: Ը Եհն. 39:

Ը Եհն. 39: Ը Եհն. 39: Ը Եհն. 39:

Ղ Եհն. 39: Ը Եհն. 39: Ը Եհն. 39:

Ղ Եհն. 39: Ը Եհն. 39: Ը Եհն. 39:

Ղ Եհն. 39: Ը Եհն. 39: Ը Եհն. 39:

Ղ Եհն. 39: Ը Եհն. 39: Ը Եհն. 39:

Ղ Եհն. 39: Ը Եհն. 39: Ը Եհն. 39:

Տ Եհն. 7:

Եւ այն ժամի որդադն յոնադարայ.
յառաջնոյ գերութիւն. հ.

քեզ ՏՐ յուսացայ՝ մի
ամաչեցից յաւիտեան.

յարդարութեան քում փրկ
կեանք զիս՝ և ապրեցո՞ զիս:
Խոնարհեցո՞ առ իս զունկն
քո. և կեցո՞ զիս:

Եր իմ ան ապաւեն՝ և տե
ղի՝ ամուր կեցուցանել զիս.
զի հաստատութիւն իմ, և
ապաւեն իմ դու ես:

Դժ իմ՝ փրկեան զիս՝ ի ձե
ռաց մեղաւորի. ի ձեռաց ք
նորին և անիրաւի:

Պու ես համբերութիւն իմ
ան՝ ան՝ յոյս իմ՝ ի մանկու
թենէ իմմէ:

Ի քեզ հաստատեցայ ես յար
գանտէ. յորովայնէ մօր իմոյ
դու ես ապաւեն իմ. և առ
՚ի քէն է օգնութիւն իմ յա
մենայն ժամ:

Արպէս զի նշուակի եղէ ես
բազմաց. և դու օգնական իմ,
և հզօրից իմ:

Եցի բերան իմ գովութիւն.
որպէս օրհնեցից զկառս քո.
զօրհանապազ զմեծ վայելչու
թիւնս քո:

Ա՛ի ընկենուր զիս ան՝ ի ժա
մանակի ծերութեանս. ի պո

կասիլ զօրութեան իմոյ, մի
թողուր զիս:

Եւ սացին թշնամիք իմ ինձ. և
որք անշարեցին զանձն իմ. խոր
հեցան իմիասին, և ասացին:

Եւ տո՞ւնա՞ծ եթող զնա՝ հա
լածեսցուք և հասցուք նը
մա. զի ոչոք է՝ որ փրկէ զնա:

Դժ իմ մի հեռի առնիր յի
նէն. և Եւ տո՞ւնա՞ծ յօգնել
ինձ նայեաց:

Եւ մաչեացեն՝ և պակասեա
ցին. ոչք չարախօս կային
զանձնէ իմմէ. զգեցցին զա
մօթ և զպատկառանս. ոչք
խնդրէին ինձ զչար:

Եւ յամենայն ժամ յուսա
ցայց. և յաւելից յօրհնու
թիւնս քո:

Ի բերան իմ պատմեցէ զար
դարութիւնս քո. զօրհանա
պազ զգովութիւնս քո:

Արպէս ոչ թէ խարդախու
թեամբ ինչ գիտէի զգարու
թիւնս. այլ մտից ի զօրութիւնս
ան. ան յիշեցի զարդարու
թիւնս քո միայն:

Դժ իմ, ուսուցեր զիս իման
կութենէ իմմէ. և ցարդ ևս
պատմեցից զարդարութիւնս քո.

Ա՛նչ և յալե որի՛ և ի ծե
րանալն իմ ան՝ մի թողուր զիս:

Ա՛նչ և պատմեցի բազում

քո ազգի ամի՛ որ դալոցն է։
 (Օ) զօրութիւնս քո և զար
 դարութիւնս, մինչև 'ի բար
 ձունս. զոր արարեր մեծս
 մեծս. ամ ո՛ր նմանի քեզ։

Արջափ ցուցեր ինձ զնեղութիւն
 բազում, և չարչարանս.
 դարձեալ մխիթարեցեր զիս.
 և 'ի խորոց անդնդոց երկրի
 հաներ զիս։

Յաճախեցեր զօրութի՛ քո.
 և դարձեալ մխիթարեցեր
 զիս. և 'ի խորոց երկրի միւս
 անդամ հաներ զիս։

Լ'րդ՝ և ես խոստովան է
 ղէց քեզ 'ի պատրաստութիւն
 սաղմոսաց. ճշմարիտդ ամ,
 սաղմոս ասացից քեզ օրհնու
 թք՝ սուրբդ իշի։

Յնծասցեն շրթունք իմ՝
 յորժամ սաղմոս ասիցեմ. քեզ
 և անձն իմ՝ զոր փրկեցեր։

Լ'ւս և լեզու իմ զօրհանա
 պազ խօսեսցի զարդարու
 թիւնս քո։

Իժամանակի որպէս յամօթ
 լիցին. և ամաչեսցեն՝ ոյք
 խնդրեն ինձ զչար։

Տողոս, 27³,

Ի Սաղմոն. Սաղմոս 'Կառնի։ ՏԼ։

Ը զիրաւունս քո արքայի
 տուր. և զարդարութի՛ քո որ
 գւոյ Թագաւորի։

Կատեղ զԺողովուրդս քո
 արդարութեք. և զաղքատս
 քո իրաւամբք։

Լ'պցեն լերինք զխաղաղու
 թիւն Ժողովրդեան. և բը
 լուրք զարդարութիւն։

Իրաւ արասցէ աղքատաց
 Ժողովրդեան. և կեցուցէ
 զորդիս տնանկաց. և խոնար
 հեցուցէ զամբարտաւանս։

Կացցէ՝ և մնասցէ ընդ ա
 րևու. յառաջ քան զլուսին.
 յազգէ մինչև յազգ։

Իջցէ որպէս զանձրև 'ի վր
 դեղման. որպէս զցօղ զի ցօ
 ղի յերկիր։

(Օ) ագեսցի յաւուրս նորա
 արդարութիւն՝ բազում խա
 ղաղութիւն. մինչև կատա
 րեսցի լուսին։

Տիրեսցէ նա 'ի ծովէ մինչև
 'ի ծով. 'ի գետոց մինչև 'ի
 ծագս աշխարհի։

Լ'ռաջի նորա նախ հնդիկք
 անկցին. և Թշնամիք նորա
 զհող կերիցեն։

Թագաւորք Թարսի՝ և
 կղզեաց պատարագս մատու
 ցեն նմա. Թագաւորք արա
 բայ և սաբայ պատարագս
 բերցեն նմա։

Լ'րկիրպագցեն նմա ամենայն
 Թագաւորք երկրի. և ամ
 աղդէ

ազգ.ք ծառայեացեն նմա:

() Ի փրկեաց զաղքատն 'ի
ձեռաց հզօրի. զաղքատն և
զտնախին՝ որոյ ո՛չ է օգնական:
Ի՛նխայեացէ նա յաղքատն
և 'ի տնանին. և զանձինս տը
նանկաց կեցուցէ. 'ի վաշ
խից և 'ի չարեաց փրկեացէ
զանձինս նոցա:

Պատուհական է անուն նորա
սուաջի նոյ. կեցցէ՝ և տացի
նմա յոսկւոյն արաքացւոց:
Հաղօթս կացցեն առ նա յա
մենայն ժամ. և զօրհանա
պազ օրհնեսցեն զնա:

Եղիցի հաստատութիւն ընդ
ամենայն երկիր. և 'ի վերայ
գլխոց լերանց:

Ի արձրասցի քան զլիբանան
պտուղ նորա. ծաղկեսցի
'ի քաղաքի Տեառն որպէս
խոտ երկրի:

Եղիցի անուն տն օրհնեալ
յաւիտեան. զի յառաջ քան
զարև է անուն նր:

Ի նա օրհնեսցին տմ ազգք
երկրի. և ամենայն ազնիք է
րանիցեն նմա:

() Երհնեալ տր տծ իսրայէլի՝
որ առնէ սքանչելիս միայն. և
օրհնեալ է անուն սուրբ փա
ռաց նորա յաւիտեան լցցի
փառօք նորա ամենայն երկիր.
Եղիցի եղիցի:

Պատեցան օրհնութիւնս 'ի Ղաւթէ
յորդոյն Հետեոյ:

Տռնք. 20:

Երբեք Ի նայի Սօրն Սահէլէ:
Հատուցեալք Թագաւորաց. Ի:

աստատեցաւ սիրտ իմ
'ի Տր. և բարձրացաւ
եղջիւր իմ, յաճ փրկիչ իմ:
Ի նդ արձակեցաւ բերան իմ
'ի վերայ Թշնամեաց իմոց. ու
բախ եղէց 'ի փրկութե քում:
() Ի ո՛չ գոյ սուրբ որպէս
զտր. և ո՛չ ոսկ զտծ մեր. և
չիք սուրբ, բաց յոյ մերմէ:
Ս'ի պարծիք և մի խօսիք
զանբարտաւանս. և մի ելցէ
ընդ բերանս ձեր բան հպարտ
մեծաբանութեան:

Ի ճ գիտութեանց տր տծ
պատրաստէ իւրով իմաստու
թեամբ զգիտութիւն յարա
րածս իւր:

Հզօրաց հաստ տղեղունք
Թուլացան. և տկարք վառե
ցան զօրութիւն:

Հազք և լիք հոցիւ նուա
ղեցան. և քաղցեալք լցին
զերկիր:

Ի մուլն ծնաւ եօթն. և
բազմածինն նուաղեցաւ 'ի
ծննդոց:

Տր մեռուցանէ, և տր կեցու
ցաւ

ցանկ. իջուցանէ 'ի գոթիս
և հանէ :

Տը աղբատացուցանէ, և Թը
մեծացուցանէ. խոնարհ առ
նէ զամբարտաւանս մինչև
յերկիր. և բարձր առնէ զտա
ռապետս յաղբեաց :

Վստուցանէ զնոսա իշխանս՝
ընդ իշխանս ժողովորդեանս
և զաթոռ փառաց ժառան
գեցուցանէ նոցա :

Վտտարէ զուխտս ուխտաւո
րաց. և օրհնեաց զամս ար
դարոց :

Սի ոչ թէ իւրով զօրութի
զօրանայ հզօր. այլ Թը տկար
առնէ զհակառակորդս իւր,
Թը սուրբ է :

Սի պարծեսցի խորհրդա
կանն. 'ի խորհուրդս իւր. մի
պարծեսցի հզօրն 'ի զօրութի
իւր. և մի պարծեսցի մեծն
'ի մեծութեան իւրում :

Սյ յոր պարծին 'ի Թը պար
ծեսցի. 'ի խորհուրդս գիտու
թի զԹը ճանաչել :

Սնել զիրաւունս՝ և դոր
ծել զարդարութի, 'ի վերայ
երեսաց երկրի :

Տը ել յերկինս և որոտաց.
և ինքն դատէ առանց բար
բառելոյ :

Տայ զզօրութիւն Թադաւո

րաց մերոց. և բարձր առնէ
զեղջիւր օծելոյ իւրոյ :

Տահ. 18.

Բարձրացաւ եղջիւր իմ
յած փրկիչ իմ. հաստատե
ցաւ սիրտ իմ 'ի Տը Տե
քամբ և հաւատով :

Սարդասէր Թը՝ վն սրբու :

Վարդ աղբեացին և 'ի ձեռն-բին :

Սի գտանելոյ մեզ զչնորհս
և զոռորմութիւն 'ի բարեբար
տէ մերմէ. զԹը աղաչել :

Սան փրկելոյ զմեզ 'ի զրպա
տութենէ մարդկան՝ և յորո
դայթից ստատանայի. զԹը :

Սն ամանձանց քրիստոնէից.
և տանց հաւատացելոց. զԹը
աղաչեսցուք :

Սն որբ 'ի լերինս՝ յայրս՝ և 'ի
փապարս բնակեալք են սբ
հարքն մեր. զԹը աղ :

Սն որբ սաղմոսիւք՝ և օրհնու
թեամբ կատարեն զամենայն
ժամանակս կենաց իւրեանց.

զԹը աղաչեսցուք :

Սան հոգւոցն հանգուցե
լոց. որբ ճշմարիտ. և ուղիղ
հաւատով 'ի քն ննջեցին.

զԹը աղաչեսցուք :

Սաւա՛ և վասն միաբանու
թեան ճշմարտի և սրբոյ հա

և աստոյս մերոյ • զոր աղաչես •
 () անձինս մեր՝ և զմիմեանս
 ան՝ այ ամենակալին յանձն
 արասցուք :

|| զորմեսաց մեզ Տէր Աստու
 շած մեր՝ ըստ մեծի ողորմու
 թեան քում • ասասցուք ա
 մենեքեան միաբանու
 թեամբ :

Աղօթք :

Պատհանամք զքէն նոր նա
 մեր • որ զարթուցեր զմեզ 'ի
 հանգստենէ քնոյ շնորհիւ
 ողորմութե քոյ • () արթո՛
 զմիտս մեր արդարութե առ
 քեզ նոր նա մեր • զի տեսցեն
 աչք մեր զփրկութիւն քո •
 Ակեսցէ և բնակեսցի առ
 մեզ նաութիւն քո • և ողոր
 մութիւն քո հովանի և պա
 հապան լիցի 'իսկերայ պաշտօ
 նէից քոց • և զմեզ զճառայս
 քո արժանի արա՛ 'ի տոճէ և
 'ի գիշերի՝ և յամենայն ժա
 մու, միշտ խորհիլ 'ի սէր պա
 տոճիրանաց քոց • և գոհանա
 լով փառաւորել զճայր և
 զ|| րդի և զսուրբ Տոգիդ •

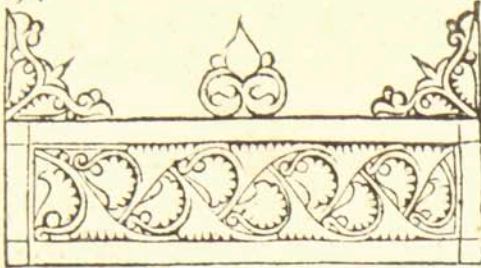
Այժմ, և միշտ, և յաւի
 տեանս յաւիտենից •
 Ամէն :

Խաղաղութիւն ամենեցուն :

Անդանարար զօրութիւն,
 և աղբիւր անմահութե դու
 ես քո՛ նա՛ փրկիչ մեր • որ
 շնորհեցեր մեզ 'իմէջ գիշերի
 յառնել՝ և խոստովան լինիլ
 առ քեզ՝ վասն իրաւանց և
 արդարութեան քոյ • Այ
 այժմ աղաչեմք զքեզ տո՛ նա՛
 մեր • արա՛ զմեզ արթունս, և
 պատրաստս 'ի ժամ առաւօ
 տու ընդ սուրբս քո • Այ ընդ
 նոսին գոհանալով փառաւո
 րել զքեզ ընդ Տօր և ընդ
 Տոգւոյդ սրբոյ • Այժմ, և
 միշտ, և յաւիտեանս յաւե
 տենից • Ամէն :

Պատհանամք և ճշմարիտ
 խոստովանութեամբ անդա
 դար փառաւորեմք զճայր
 և զ|| րդի և զքո Տոգիդ •
 Այժմ, և միշտ, և յաւե
 տեանս յաւիտենից •
 Ամէն :

Հիստորիոս Գրքի Գլուխ Գ

Սաղմոս Բ. սափայ: ՀԻ:

Բ Բ Ե Ե . Զ . Ի

բարի է խորայել լի. և
ոյք ուղիղք են սրտիւք:

Բայց զի իմ փոքր մի սա
սանեալք էին ոտք. սակա
ւիկ մի ևս գայթակղեալք էին
գնացք իմ:

Վախանձեցայ ես ընդ անօ
րէնս, զխաղաղութիւն մեղա
ւորաց՝ որպէս տեսանէի. զի
ոչ գոյր վրէպ մահու նց:

Հաստունք են տանջանք նո
ցա. 'ի վաստակս մարդկան
չեն նորա. և ընդ մարդկան
ոչ տանջեսցին:

Սոստորիկ կտաւ զնո՝ ամ
բարտաւանութի, արկին զիւ
րեամբք զամբարշտութիւն և
զանիրաւութիւն իւրեանց:

Լըցէ որպէս 'ի ճարպոյ անի
րաւութիւն նոցա. զի գնա
ցին նորա ըստ խորհրդոց սըր
տից իւրեանց:

Խորհեցան, և խօսեցան չա

րութեամբ. և զտալիրատու
թի 'ի բարձունս խորհեցան:
Լգին յերկինս զբերանս իւ
րեանց. և զլեզուս իւրեանց
ածէին զերկրաւ:

Սոստորիկ ժողովուրդ իմ
դարձցի այսրէն. և աւուրք
իմ լի կատարեալ գտցին 'ի նոս
Լսացին՝ զի արդ դիտաց ան.
կամ գուցէ գիտութիւն առ
'ի բարձրելոյն:

Լհա մեղաւորք են՝ և աջո
ղեալ է նոցա. կան՝ և ունին
զմեծութիւն աշխարհի:

Լսացի զուր ուրեմն արդա
րացուցի զսիրտ իմ. լուսացից
սրբութեամբ զձեռս իմ. և
եղէ ես խոշտանկեալ զօրհա
նապազ. և կշտամբանք իմ
ընդ առաւմուս:

Ինչպէտ և ասէի՝ Թէ այս
պէս պատմեցից. ահաւասիկ
յազգս որդւոց քոց՝ որոց և
ուխտեցից:

Իմոի եդի, Թէ սակայն և
այս ջան է առաջի իմ. մինչև
մոից 'ի սրբութիւնն այ. և
'ի միտ առից զկատարած նց:

Սակայն վս նենդութեան նո
ցա տարագիր արասցես զնո.
և կործանեսցես զնոսս յամ
բարտաւանութի իւրեանց.
Իսկ զի արդ եղեն յաւեր՝
յան

յանկարծակի ստտակեցան,
պակասեցան, կորեան վասն
անօրէնութեան իւրեանց. և է
ղեն ուր երազք զարթուցելոյ:
Տը 'ի քաղաքի քում զպատ
կերս նոցա անարգեացես. զի
հուր բորբոքեցաւ 'ի սրտի
իմում, և երիկամունք իմ
այլագունեցան:

Եւ արհամարհեալ եղէ՝ և
ոչ գիտացի. որպէս զանասուն
համարեցայ առաջի քոյ. և
ես յամ ժամ ընդ քեզ եմ:
Ալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ.
'ի խորհուրդս քո առաջնոր
դեցեր ինձ. և փառօք ընկա
լար զիս:

Օ ինչ կայ իմ բնաւ յեր
կինս. կամ 'ի քէն զինչ ևս
խնդրեցից յերկրի:

Վրոճաղեցաւ սիրտ իմ, և
մարմին իմ. նոճ սրտի իմոյ.
բաժին իմ նոճ յաւիտեան:
Վհաճասիկ ոյք հեռի արա
րին զանձինս իւրեանց 'ի քէն,
կորիցեն. սատակեցեր զամե
նեսեան՝ ոյք ապստամբք է
ղեն 'ի քէն:

Ինձ մերձեալ առ նոճ բարի
է. և գնել առ նոր զոյս իմ:
Պատմել զամ օրհնութիւնս
քո, 'ի դրունս դստեր սիօնի:

Տողոյ 251

Իտաղոթիւն Լուսիայ: ՀԳ. 1

Ի նդէր մերժեցեր նոճ իս
պառ. բարկացաւ սրտմտու
թիւն քո 'ի վերայ խաշին ա
րօտի քոյ:

Եւ նոճ զժողովուրդ քո՝ զոր
ստացար 'ի սկզբանէ. փրկ
եցեր զվիճակ ժառանգու
թեան քոյ:

Եւ եւն սիօն այս՝ ուր բնա
կեցար դու 'ի սմա. համ
բարձ զձեռն քո 'ի վրոճ ամբար
տաւանութեան նոցա իսպառ:

Որինչ անիրաւեցաւ թշնա
մին 'ի սրբութե քում. պար
ծեցան տտելիք քո 'ի մէջ բա
րեկենդանութեան իւրեանց:

Եւ դին զնշանս իւրեանց 'ի
նշանս. և ինքեանք ոչ ծա
նեան զելս 'ի վերուստ:

Որպէս յանտառի փայտա
տօք կոտորեցին զդրունս նոճ.
Իմիասին փայտատօք և մրձօք
կործանեցին զնա:

Վրեցին 'ի հուր զսրբութե
քո յերկրի. պղծեցին զխո
րան անոճան քոյ:

Վսացին 'ի սիրտս իւրեանց
ազգք նոցա իմիասին. եկայք
լուեցուսցուք զամենայն տօնս
այ յերկրէ:

Վշանս մեք ինչ ոչ տեսաք. և
ոչ ևս դուցէ մարդարէ. և

զմեզ

զմեղ ինչ որ ոչ ճանաչիցէ :
Ս' ինչէ յերբ ան նախատե
թշնամին. բարկացուցանէ հա
կառակորդն զանուն սբ. քո :
Ի նդէր դարձուցանես զձեռն
քո. և զաջ քո 'ի միջոյ ծոցոյ
բուսմէ խալառ :

Ի՞՞ թագաւոր մեր՝ յառաջ
քան զյաւիտեանս. որ արա
բեր զգորկութի 'իմէջ երկրի :
Դու հաստատեցեր զօրու
թեամբ քով զծով. դու խոր
տակեցեր զգլուխ վիշապին
'ի վերայ ջուրոց :

Դու վիշեցեր զգլուխ վի
շապին. և ետուր զնա 'ի կե
րակուր զօրացն հնդկաց :

Դու բղխեցուցեր զաղբւրս
և զվտակս. դու ցամաքեցու
ցեր զգետս սաստիկս :

Ի ո է տիւ. և քո է գիշեր.
զլոյս և զարե դու հաստա
տեցեր. և դու հաստատե
ցեր զամենայն սահմանս երկ
րի. զգարուն և զամառն դու
ստեղծեր :

Եւ յս յուշ լիցի քեզ՝ զի
թշնամին նախատեաց զտրդ.
Ժողովուրդ անզգամ բարկա
յոյց զանուն սբ. քո :

Ս' ի մատներդ զանաց զանձն՝
որ խոստովան առնի առ քեզ.
և զանձինս անանկաց քոց մի
մոռանար խալառ :

Հայեաց յուխտ քո. զի լը
ցան տուներ ավելոց յերկրի
անիրաւութի :

Ս' ի դարձցի տնանկ ամաչե
ցեալ. այլ աղքատք՝ և տը
նանկ քո օրհնեացեն զանուն
սուրբ քո :

Ի՞րի ան՝ և դատեա՛ զդո
տաստանս քո. յիշեա՛ զնա
խառնիս՝ որ յանզգամեն զօր
հանապազ :

Ս' ի մոռանար զձայն պաշտօ
նէից քոց. ամբարտաւանու
թիւն ատելեաց քոց վերաս
ցի հանապազ :

Տոմար. 11 :

Դիտարարձ մի ապականէր. Սաղմոս օրհ
նորիւ Լսա՛հայ : ՀՂ. :

ոռտովան եղևցուք
առ քեզ Ի՞՞. խոստո
վան եղևցուք՝ և կարդաս
ցուք զանուն սբ. քո :

Պատմեցից զամ սքանչե
լիս քո. յորժամ ժամ առից՝
ես ուղիղ դատեցից :

Սաշեցաւ երկիր՝ և ամե
նայն բնակիչ նորա. ես հաս
տատեցի զսխնս նորա :

Լսացի անօրինաց՝ թէ մի
անօրինիք. և մեղաւորաց՝
թէ մի բարձրացուցանէք զեղ
ջիւրս ձեր : Ս' ի

Մի համբառնայք 'ի բար
ձունս զեղջիւրս ձեր. և մի
խօսիք զայն անիրաւութիւն :

(1) Ի ոչ յարեւելից՝ և ոչ
յարեւմտից՝ և ոչ յանապատէ
լերանց. այլ **Լ**ստոճած դա
տաւոր է :

(2) Եւս խոնարհ առնէ՝ և ըզ
նոյն բարձրացուցանէ. բա
ժակ 'ի ձեռին տն գինի լի
անապակ արկեալ. և խոնար
հեցոյց յայսմանէ յոյս :

Սակայն՝ մրուր նորա ոչ սպա
ռեսցի. և արբցեն զնո ամե
նայն մեղաւորք երկրի :

Լս ցնծացայց յաւիտեան.
սաղմոս ասացից այն յակօբայ :

(3) ամենայն եղջիւրս մեղա
ւորաց փշրեսցես. և բարձր
եղիցի եղջիւր արդարոյ :

Տ՝ն. 11 :

Յիսապարծ. ընդ օրհնութեանս ասող
նոս **Յ**ասափայ. եւ երգ աստ ասորեսորա
նէայն : **Հ**Լ :

Յայտնի է 'ի հրէաստանի
ած. և յիսրայէլ մեծ է ա
նուն նորա :

Լզե 'ի խաղաղութեան տե
ղի նորա. և բնակութիւն նա
րա 'ի սիօն :

Լնդ խորտակեաց ւոր զգորտ
թիւն աղեղան. զգէն՝ զսուր՝
և զճակատամարտ :

Լուստոռ ես դու սքանչե
լայէս լերանցն յաւիտենից.
խռովեսցին ամենեքեան՝ որք
անմիտք են սրտիւք. ննջեցին
զքունս իւրեանց. և ինչ
ոչ գտին :

Լմենայն արք՝ 'ի մեծութե
ձեռաց իւրեանց. 'ի սաստե
քումմէ **Լ**ստոճած յակօբայ
ննջեցին. և ոյք հեծեալք
էին 'ի ձիս :

Դու ահաւոր ես՝ և ոմ կա
րէ կալ առաջի քո. որպէս
երեւցար դու յերկնից. յայտ
նի եղև բարկութիւն քո.

Լրկիր երկեալ՝ և սարսե
ցալ՝ ընդ յառնեւն այն 'ի դա
տաստան. ընդ ապրեցուցաւ
նեւն զամենայն հեզս երկրի :
Խորհուրդք մարդկան խոս
տովան առնին օռ քեզ. և
ծածկեալք իմաստութեամբ

օրհնեսցեն զքեզ :

Աւստո դիք՝ և կատարեցէք
տն այն մերոյ ամենեքեան. որք
շուրջ էք զնովալ :

Սատուցէք զպատարագս տ
հաւորին. որ քաղէ զոգիւ
իշխանաց. ահաւոր է նա՝
քան զամենայն թադաւորա
երկրի :

Տ՝ն. 8 :

Ի կար արած վասն իրիւնայ. Սաղոս
Լսաւոյ. Հ.Օ.:

Չայնիւ իմով ես առ ւոր կար
դացի. ճայնիւ իմով առ ւած
և նայեցաւ առ իս:

Յաւուր նեղութեան իմոյ
զւած խնդրեցի ձեռօք իմովք.
և ՚ի գիշերի առաջի նորա ոչ
խաբեցայ:

Ոչ կամէր մխիթարիլ անձն
իմ. յիշեցի զւած և ուրախ
եղէ հոգայի, և նոճաղիւր
յիս հոգի իմ:

Դամանեցին պահուց աչք
իմ, խռովեցայ և ոչ խօսե
ցայ. խորհեցայ զաւուրսն
զառաջինս. և զամսն յաւիտե
նից յիշեցի:

Խօսեցայ ՚ի գիշերի ընդ սրբ
տի իմում. հոգայի և տառա
պիւր յիս հոգի իմ:

Սի թէ ՚ի յաւիտեան մեր
ժեսցէ զիս ւոր. և ոչ ևս յա
ւելցի ՚ի հաճիլ և ևս:

Կամ իսպառ արգելցէ զողոր
մութիւն իւր յինէն. կամ
կատարեաց զբան իւր յազգէ
մինչև յազգ:

Կամ մոռասցի գթալ ւած իմ
և ևս. կամ արգելցէ զթութ
ութիւն իւր բարկութիւն իւրով:

Լսացի և այժմ սկսայ. այս
է նորոգումն աջոյն բարձրե

լոյն:

Յիշեցի զդործս ւնն ՚ի սկզբ
բանէ. յիշեցի զսքանչելիս նր.
Խորհեցայ յամենայն գործս
քո. և ՚ի ձեռագործս քո
խորհեցայ:

Լծ. ՚ի սրբութեան են ճա
նապարհք քո. ով է ւած մեծ
որպէս զւած մեր. դու ես ւած
որ առնես զսքանչելիս:

Յուցեր ժողովրդեան քում
զզօրութի քո. փրկեցեր բազ
կաւ քով զժողովուրդ քո.
զորդիսն յակօբայ և յօսէփու:
Տեսին զքեզ ջուրք ւած. տե
սին զքեզ ջուրք և երկեան.
խորք խռովեցան ՚ի ճայնէ
ջուրց բազմաց:

Չայն ետուն ամսւք. քան
զի և նետք քո գնան. ճայն է
որոտալոյ քոյ անոճի:

Երևեցան փայլատակունք
քո տիեզերաց. խռովեցաւ,
և դողաց երկիր:

Իծովու են ճանապարհք
քո. և շաւիղք քո ՚ի ջուրս
բազումս. և հետք քո ոչ
երևին:

Լաւջնորդեցեր որպէս խա
շին ժողովրդեան քոյ ՚ի ձե
ռին մօսէսի և ահարօնի:

Ի մասսոսութիւնս Իսաիայ:

այեցարուք ժողովարդք
իմ յօրէնս իմ. խոնար
հեցուցէք զունկն ձեր 'ի բանս
բերանոյ իմոյ:

Իացից առական զբերան
իմ. խօսեցայց զառական 'ի
սկզբանէ:

Որպէս լուսաք՝ և ծանեաք
զայս. և հարք մեր պատմե
ցին մեզ:

Ո'չինչ ծածկեցաւ յորդուոց
նոցա՝ յազդ այլ պատմել
զօրհնութիւնս ան՝ զզօրու
թիւն՝ և զսքանչելիս իւր.
զորս արար:

Հաստատեաց զվկայութիւն
իւր առ յակօբ. և օրէնս եդ
'իւերոյ իւրայելի:

Որինչ միանգամ պատուհի
բեաց հարցն մերոց. ցուցա
նել զայս որդուոց իւրեանց.
զի ծանկեցեն ազդ այլ:

Որդիք որք ծնանին. յարի
ցեն, և պատմեսցեն զայս որ
դուոց իւրեանց. զի դիցեն
առ անձ զյոյս իւրեանց. և մի
մոռապին զգործս ան:

Օ պատուհիրանս նորա խնդ
րելով խնդրեսցեն. և մի եզի
ցին ո'չ և հարքն իւրեանց:
Ի գգ չար, և դառնացող
ազգ՝ որ ոչ ուղղեաց զսիրտ

իւր. և ոչ հաստատեաց առ
անձ զհոգի իւր:

Որդիք եփրեմի լիաձիգք՝ և
պնտաձիգք. յաւուր պատե
րազմի կապարճս դարձուցին:

Ո'չ կացին նոքա յուխտի ան.
և ըստ իրաւանց նորա ոչ կա
մեցան գնալ:

Սոռացան զբրախտիա նորա.
և զսքանչելիս նորա՝ զօր է
ցոյց նոցա:

Իւաջի հարց նոց զոր արար
զսքանչելիս իւր. յերկրին է
գիպտացոց՝ և 'ի դաշտին
տայանու:

Ի հերձ զծովն՝ և անցոյց զնո
սա. և կացոյց զջուրս որպէս
'ի տիկս:

Իւաջնորդեաց նոց ամպով.
'ի տոճէ. և զամենայն գիշեր
'ի լոյս հոյ:

Ի հերձ զվէմն յանապատին.
և ետ ըմպել նոցա որպէս 'ի
խորոյ մեծ է:

Ի հան զջուրս 'ի վիմէ. և հո
սեաց ո'չ զգետս զջուրս:

Սակայն յաւելին 'ի մեղան
չել՝ և ևս բարկացուցին ըզ
բարձրեալն յանջրդի:

Փորձեցին զանձ 'ի սիրտս իւ
րեանց. 'ի խնդրել զկերա
կուր անձանց իւրեանց:

Տրտնջեցին զայն՝ և ասացին:

մի թէ կարող իցէ անձ պատ
րաստել զսեղան յանապատի:
Քոնդի հարկանէր զվէմն՝
և հոսէին ջուրք. և վտակք
խաղային ՚ի նմանէ:

Վ՛ղէ հայ ևս կարասցէ տալ
նա մեզ. կամ պատրաստել զսե
ղան ժողովրդեան իւրոյ:

Ա՛յ այսորիկ լուաւ զայս անձ
և յապաղեաց. հուր բորբո
քեցաւ ՚ի յակօբ. և բարկու
թիւն եւ ՚ի վերայ խրայէլի:

Օ՛ ի ո՛չ հաւատացին յանձ. և
ոչ յուսացան ՚ի փրկու
թիւն նորա:

Հրաման ետ ամպոց ՚ի վե
րուստ՝ և զդրունս երկնից
եբաց. և տեղեաց ՚ի նոսա
զմանանայ ՚ի կերակուր:

Օ հաց երկնից ետ նոցա. և
զհաց հրեշտակաց կերին մար
գիկք. և իջոց ՚ի նոսա զկե
րակուր ՚ի լիութի:

Ի հան զհողմն հարաւոյ. և
է՛նձ գորութեամբ իւրով ըզ
հիւսիսիւ.

Տեղեաց ՚ի նոսա միս որպէս
զհող. որպէս զաւազ ծովու
զթռչունս թռաւորս:

Ի արկ ՚ի մէջ բանակի նոցա. և
շուրջ զվրանօք նց:

Վերին՝ և յագեցան յոյժ. և
զցանկութիւն նոցա ետ նո

ցա. և ոչինչ կարօտք եղէն
՚ի ցանկութենէ իւրեանց:

Ս՛ինչդեռ կերակուրք ՚ի բե
րանս իւրեանց էին. բարկու
թիւն այ եւ ՚ի վերայ նոցա:

Սպան զբազումս ՚ի նոցանէ. և
զընտիր ընտիրս իսրայէլի
սատակեաց:

Եւ այսմ ամենայնի մեղան՝ և
ևս. և ո՛չ հաւատացին սքան
չելեաց նորա:

Պակասեցան յունայնութե
աւուրք նոցա. և ամբ նոցա
փութապէս անցին:

Եւ որքան սպանանէր զնոստ՝
խնդրէին զնա. դառնային՝
և առաւօտ առնէին առ անձ:

Եւ իջեցին՝ զի անձ օգնական
էր նոցա. անձ բարձրեալ փրո
կիչ էր նոցա:

Սիրեցին զնա բերանովք իւ
րեանց. և լեզուօք իւրեանց
ստեցին նմա. և սիրաք նոցա
ոչ էին ուղիղք ընդ նմա՝ և
ոչ հաւատացին ուխտի նորա:

Ի յախնքն դեմած էր՝ քա
ւէր զմեղս նոցա. և ո՛չ ա
պականէր:

Եւ ամախէր դարձուցանել
զբարկութիւն իւր. և ո՛չ
բորբոքէր զամենայն սրամտու
թիւն իւր:

Եւ իջեաց թէ մարմին են նո
րա:

քա. հոգի՛ որ ելանէ՛ այլ ո՛չ
դառնայ :

Քանիցս անգամ դառնացու
ցին զնա յանապատի, և բար
կացուցին զբրճեղն յունջրդի
Վարձան՝ և փորձեցին զնձ.
և զսուրբն իշի զսյրացուցին :
Այժեցին զձեռննորա . յա
ւուր յորում փրկեաց զնոսա
ի ձեռաց նեղաց նոցա :

Որպէս արար զնշանս՝ և
զարոճեստս իւր յերկրին է
գիտացուոյ՝ և ՚ի դաշտին
տոյանաւ :

Վարձոյց յարիւն զգետս նո
ցա . և զանձրեւս նոցա զի մի
արբցեն :

Քաբեաց ՚ի նոսա զշանա
ճանճ՝ և եկեր զնոսա . և գոր
տիւ ապականեաց զնոսա :

Եւ ժանկոյ զպտուղս նոցա .
և զվաստակս նոցա մարախոյ :

Վհար կարկտիւ զայգիս նց .
և զթզենիս նոցա եղեմամբ :

Ստանեաց ՚ի կարկուտ զա
նասուենս նց . և զստացոճածս
նոցա հրով դատեցաւ :

Քաբեաց ՚ի նոսա զսրտմտութիւն
բարկութեան իւրոյ .
զսրտմտութիւ՛ զբարկութիւն՝
և զնեղութիւն :

Քաբեաց ՚ի նոսա տանջանս
ի ձեռն հրեշտակի չարի . գի

ճեցոյց ՚ի նոսա զսրտմտութիւն
բարկութեան իւրոյ :

Այնկայեաց ՚ի մահոճանէ
զանձինս նոցա . և զանասուենս
նոցա ՚ի մահ մատնեաց :

Վհար զամենայն անդրանիկս
եգիպտացուոյ . զսկիզբն ամե
նայն վաստակոց նց՝ ՚ի յարկս
քամայ :

Հորդան ետ որպէս խաշին
ժողովրդեան իւրոյ . և էհան
զնոսա ող զհօտ յանապատ :
Քաջնորդեաց նց յուսով՝
և ո՛չ երկեան . և զթշնամիս
նոցա ծով ծածկեաց :

Վհան զնոսա ՚ի լեառն սրբ
բութիւն իւրոյ . ՚ի լեառն այն,
զոր ստացաւ աջ նորա :

Սերժեաց յերեսաց նոցա
զհեթանոսս . և վիճակեցոյց
ի նոսա զվիճակ ժառանգու
թեան իւրոյ . և բնակեցոյց
ի յարկս նոցա . զազգն իշի :
Փորձեցին՝ դառնացուցին
զնձ բարձրեալն . և զվկայու
թիւն նորա ո՛չ պահեցին :

Վարձեալ խոտորեցան ող
և հարքն իւրեանց . դարձան
և եղեն որպէս զաղեղն թիւր :

Վարձեալ բարկացուցին ըզ
նա ՚ի բազինս իւրեանց . և
դքօշելովք իւրեանց նախանձ
արկին նմա :

Ի ունաւ անձ՝ և արհամար
հեաց զնոսա. և անարդեաց
յոյժ զիէլ:

Սերժեաց յիւրմէ զխորանն
'ի սելով. խորանն՝ զոր բնակե
ցոյց 'իմէջ մարդկան:

Սատնեաց 'ի գերութի զգ
րութիւն նոցա. և զգեղ նոցա
'ի ձեռս Թշնամեաց նոցա:

Լրգել 'ի սուր զժողովուրդ
իւր. և զժառանգութիւն իւր
անտես արար:

Օ երիտասարդս նոցա եկեր
հուր. և վասն կուսանաց նո
ցա ոչոք սղացաւ:

Բահանայք նոցա անկան 'ի
սուր. և զայրիս նոցա ոչոք
էր՝ որ լայր:

Օ արթեալ ուն 'ի քնոյ տր.
որպէս հզօր զի Թափէ զգինի:
Լահար յետս զԹշնամիս իւր.
նախատինս յաւիտենից արար
զնոսա:

Սերժեաց նա զխորանն
յովսէփու. և զազգն եփրե
մի նա ոչ ընտրեաց:

Լյլ ընտրեաց նա զազգն
յուդայ. զԼեառն սիօն, զոր
սիրեաց:

Շինեաց օրպէս զմիեղջերու
զսրբութի նորա. յերկրի հաս
տատեաց զնա յաւիտեանս:

Սնտրեաց զդաւիթ ծառայ

իւր. և ընկալաւ զնա 'ի հօ
տէ խաշանց. 'ի վերջին ծնե
լոցն ընկալաւ զնա:

Հովոնէլ զյակօբ ծառայ
իւր. և զխորայել ժառանգու
թիւն իւր:

Լրածէր զնոսա իմաստութե
սրտի իւրոյ. յանմեղութեան
ձեռաց իւրոց առաջնորդէր
նոցա:

Տողոյ. 74:

Սաղմոս օրհնութեան Լստօյ:
ՀԻ:

Ստին հեթա
նոսք 'ի ժառան
գութիւն քո. պղծեցին զտա

ճար սուրբ քո:

Լրարին զերուսաղէմ որպէս
զհիւզս մրգապահաց. արկին
զգիակունս ծառայից քոց
գէշ Թռչնոց երկնից. և զմար
մինս սքեց քոց գազանաց երկրի:
Հեղին զարիւնս նոցա որպէս
զջուր շուրջ զերուսաղէմաւ.
և ոչոք էր՝ որ Թաղէր զնոսա:

Լզաք մեք նախատինք դրա
ցեաց մերոց. ծաղը՝ և այպն
կատականաց այնոցիկ՝ որք
շուրջ էին զմեօք:

Սնչիւ յերբ տր բարկանա
տու իսպառ. բորբոքեսցի
որ

որպէս հուր նախանձ քո
 հեղ զբարկութիւն քո 'ի վե
 րայ ազգաց՝ որք զքեզ ոչ ճա
 նաչեցին. 'ի վր թագաւորաց՝
 որք զանուն քո ոչ կարդա
 ցին. զի կերան զյակօք՝ և
 զտեղի նորա աւերեցին :
 Ս'ի յիշեր զմեզս մեր զառա
 ջինս. վաղվաղեսցէ առ մեզ
 ողորմութիւն քո օր. զի ազ
 քատացաք յոյժ :

() Գնեա՛ մեզ անձ փրկիչ մեր.
 վասն փառաց անոճան քոյ :
 Տ'ր փրկեա՛ զմեզ՝ և քաւեա՛
 զմեզս մեր. վն անոճան քոյ :
 Ս'ի երբեք ասասցեն 'ի հե
 թանոսս. թէ ուր է անձ նոցա :
 Լ. յլ յայտնի ինչ լիցի 'ի վե
 րայ հեթանոսաց առաջի ա
 չաց մերոց. առ 'ի խնդրել
 զվրէժ արեան ծառայից քոյ՝
 որոց և հեղաւ :

Ս'ոցէ առաջի քոյ հեծու
 թիւն կապելոց. ըստ մեծու
 թեան բազկի քոյ շահեա՛
 դու զորդիս սպաննելոց :
 Հատո՛ դրացեաց մերոց եօթն
 պատիկ 'ի ծոց նոցա՝ նախա
 տինս իւրեանց. զոր նախատե
 ցին զքեզ օր :

Ս'եք ժողովուրդք՝ և խաջն
 արօտի քոյ. խոստովան եղի
 ցուք առ քեզ յաւիտեան :

յազգէ յազգ պատմեսցուք
 զօրհնութիւնս քոյ :

Տոնք. 14 :

'Ի Կարաթ ի վերայ շառանցելոցն վն
 ուրիշն Լ. սափաց. Սաղոս ի վերայ առ
 քացոց. հիմ :

Որ հովեսդ իսրայելի՝ նայ
 եաց. որ առաջնորդես որպէս
 կաջին յօսէփու :

Որ նառիս 'ի քրօքէս յայտ
 նեաց՝ առաջի եփրեմի՝ բե
 նիամինի՝ և մանասէի :

Օ արթո՛ զօրութիւն քո՝ և
 'եկ 'ի կեցուցանել զմեզ :

Լ. ծ զօրութեանց դարձո՛
 զմեզ. երևեցո՛ զերես քո
 'ի մեզ և կեցցուք :

Տ'ր անձ զօրութեանց. մինչև
 յերբ բարկանաս յաղօթս ծա
 ոսից քոյ :

Տ'ամբեցեր մեզ զհաց արտա
 սուաց. և աբուցեր մեզ ար
 տասուս չափով :

Լ. րարեր զմեզ նախատինս
 դրացեաց մերոց. այսն կատա
 կանաց թշնամեոց մերոց :

Լ. ծ զօրութեանց դարձո՛
 զմեզ. երևեցո՛ զերես քո
 'ի մեզ և կեցցուք :

Օ այգի յեգիպտոսէ փոխե
 ցեր. հաներ զհեթանոսս՝ և
 զնա տընկեցեր. և առաջնոր
 դեցեր նմա :

Հաստատեցեր զարմատս նորա՝
և ելից զերկիր. ծածկեաց զէրինս
հովանի նորա. և բարունակ նորա
զմայրս օյ: **Զգետոց զորթ իւր մինչև**
'ի ծով մինչև 'ի գետս են շա
ռաւիղք նորա:

Բեդէր քակեցեր զցանգ նորա.
և կթեն զնա անցաւորք ճանապարհի:

Լպականեաց զնա խոզ ան տառի՝
և երէվայրի արածեցաւ 'ինմա:

Բժ զօրութեց դարձ՝ հայ եաց
յերկնից, և տես. այց աւրա սյգւոյս
այսմիկ. և դարման տար սմա.
զոր տնկեաց աջ քո:

Իվր որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացուցեր
զնա 'ի քեզ. այրեցեալ 'ի հօւր՝
և աւերեալ. և 'ի սասաէ քումմէ
կորիցէ:

Եղիցի ձեռն քո 'ի վերայ առն.
աջ քո 'ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝
զոր զօրացուցեր զնա 'ի քեզ:

Ալ ևս իբացեսցի եղիցուք մեք 'ի քէն.
կեցուցես դու զմեզ. և զանուն քո
տը կըրասցուք:

Բժ զօրութեանց դարձո՞ զմեզ.
երևեցո՞ զերես քո 'ի մեզ՝
և կեցցուք:

Դիտարած վան հեջանացի Սարգս
Լստայ. 2.

Յնծացէք առ անձ՝ օգնական է մեր.
տղաղակեցէք առ անձ՝
յակօբայ:

Լուէք զսաղմոս՝ և տուք զօրհնութիւն.
սաղմոս տասցէք նմա
'ի ձայն քաղցրութե: **Փող հարէք 'ի գլուխս ամսոց.**
յաճուր նշանաւորի տա
րեկանաց ձերոց:

Հրաման է այս խորայելի. և իրաւունք են օյ
յակօբայ:

Սկայութիւն յօսեփոս՝ զոր եդ ընդ
նմա. որպէս ելանէր նա
յերկրէն եգիպտացւոց լեզու՝
զոր ոչ գիտէր՝ լոճաւ:

Իբաց արար 'ի բեռանց զթի կունս
նորա. և զձեռս նորա յորթ և
'ի թի ծառայելոյ:

Ինեղութե կարդացեր առ իս՝
և փրկեցի զքեզ. լոճայ քեզ
'ի գաղտնութե մորկին. և փորձեցի
զքեզ 'ի վերայ ջուրցն
հակառակութեան:

Ի ուր ժողովուրդ իմ. և վը կայեմ
քեզ. և խորայել թէ լոճիցես
ինձ:

Սի ևս եղիցին քեզ աստուածք
առժամայնք. և մի երկիր պապանիցես
դու աստուծոյ օտարի:

Լսեմ տը անձ քո. որ հանի զքեզ

դքեզ յերկրէն եգիպտոս
ցւոց. բաց զբերան քո՝ և լը
ցից զդա:

Ժողովուրդ իմ ոչ լոճաւ
ձայնի իմում. և ինչ յիս ինչ
ոչ նայեցաւ:

Բարձի Թողի զնոսա երթալ՝
զհետ կամաց իւրեանց. զի
գնասցեն նորա ըստ կամս ան
ձանց իւրեանց:

Եթէ Ժողովուրդեան իմոյ լոճ
եալ էր ինձ. կամ ինչի զճա
նապարհս իմ գնացեալ էր:

Որպէս զոչինչ խոնարհ արա
բեալ էր իմ զթշնամիս նորա.
և ի վերայ նեղաց նորա ար
կեալ էր զձեռն իմ:

Թշնամիք ան ստեցին նմա.
և եղիցին ժամանակք նոցա
յաշխարհի:

Կերակրեաց զնո՝ ի պարար
տութենէ ցորենոյ. և ի վի
մէ մեղր յադեցոյց նոցա:

Տոմար. 17:

Սաղմոս Բսափայ. 21:

Իճ եկաց ի Ժողովս աստու
ծոց. և ի միջի նոցա դա
տէր զնոսա:

Սինչև յերբ դատեք անի
րաւութեամբ. և ակնառնութ
մեղաւորաց:

Դատ արարէք որբոյն՝ և

այրւոյ. իրաւունս արարէք
անանկին՝ և խոնարհի:

Կրեցուցէք զաղքատն՝ և
զտնանկն. ի ձեռաց մեղաւո
րի փրկեցէք զնո՝:

Ոչ խմացան՝ և ոչ ի միտա
ռին. ի խաւարի գնացին՝ և
շրթեցան անհմուտք երկրի:
Ես ասացի՝ Թէ աստուծոյ
կցէք. կամ որդիք բարձրե
լցն ամենեքեան:

Վուր ասաւադիկ ուր զմօր
դիկ մեռանիք. և որպէս զմի
յիշխանաց անկանիք:

Երբ անձ՝ և դատեալ զերկիր.
զի դու ժառանգեսցես զամե
նայն հեթանոսս:

Տոմար. 8:

Սաղմոս Երմեոս Բսափայ. 21:

Ուրեմն անանկիցի. մի
լուր՝ և մի դադարիւր

Եստուծոյ:

Օ ի աստ Թշնամիք քո գո
չեցին. և ստեղծք քո համ
բարձին զգլուխս իւրեանց:
Ի վերայ Ժողովուրդեան քոյ
խորամանկեցին զգիտութիւն.
խորհեցան ի վր սրբոց քոց.
և ասացին:

Եկայք սատակեսցուք զնո՝
յազգաց. և մի յիշեսցի ա
նունն ինչի և ևս: Ը

Իւորհէցան միաբանութեամբ
 իմիասին. վասն թոյ ուխտ
 արորին :

Ի՛նչապէս եղծմայեցւոյ՝ և
 իսմայէլացիք. մովաբ, և հա
 դարացիք :

Գեթաղ՝ ամօն՝ և ամաղէկ.
 այլազգիքն. ամենայն բնակ
 չօքն հանդերձ ծուրառ :

Եւ և ասուր եկեալ էր ընդ
 նոսա. ամենեքեան սորա զօ
 րավիղն էին որդւոցն զովտայ :

Ի՛րա՛ զնոսա ուն զմադիւտմ,
 որպէս զսիսարայ. որպէս զա
 բին՝ ի ծործորսն կիսօնի :

Սատակեցան նոքա յականս
 դօրայ. և եղեն որպէս զաղբ
 երկրի :

Ի՛րա՛ զիշխանս նոցա որպէս
 զօրէբն. և զզէբն՝ և զզէ
 բէէ՝ և զսաղմանայ. և զամե
 նայն իշխանս նոցա :

Այք ասացին, ժառանգես
 ցուք ի մեզ զարբութիւն նոյ :

Ի՛ճ իմ, արա՛ զնոսա որպէս
 զանիւ. և որպէս զեղէգն ա
 ռաջի հոգմոյ :

Որպէս հուր՝ զի այրէ զան
 տառա. որպէս բոց զի կիզու
 զէրինս :

Եւ յայն հալածեցես զնո
 սա մրկաւ քով. և բարիու
 թիք քով խռովեցուցես զնո :

Ի՛նչ զերեսս նոցա անարգա
 նօք. և խնդրեացեն զանուն
 քո տր :

Ի՛մօլեցեն՝ և խռովեցին
 յաւիտեանս յաւիտենից. և
 ամօթալիցք կորիցեն :

() անիցեն զի անուն քո տր
 է. և դու միայն բարձրեալ
 ես իմերայ ամենայն երկրի :

Տոհմ. 19 :

Ի՛խորարած վասն հիշմանցն. Սաղմոս
 որդ-ոցն իրիայ : 29 :

Որպէս սիրելիք են յարկք
 քո տր զօրութեանց. ցան
 կայ՝ և իտակաքի անձն իմ՝ ի
 գաւիթս քո :

Սիրտ իմ, և մարմին իմ ցըն
 ծասցեն առ տձ կենդանի :

Ի՛նչապէս ճանչուի եգիպտիւր
 տուն. և տատարակ զբոյն. ուր
 դիցէ զճագս իւր :

Սեղան քո տր զօրութեանց.
 Թագաւոր իմ, և տձ իմ :

Ի՛րանի ամենեցուն. որք բնա
 կեալք են ի տան տն. յաւի
 տեանս յաւիտենից օրհնես
 ցեն զքեզ :

Ի՛րանեալէ այր՝ որոյ օգնու
 թիւն ի քէն է. եւս եդ ի
 մօի իւրում՝ ի հովտէս տրտ
 մութեան ի սեղուջ յորում
 ուխտեաց :

() օրհնութիւն տայէ՝ որ զօ
 րէնս

րէնս դնէ. գնասցէ նա 'ի զօրութենէ 'ի զօրութի. և երևեսցի անձ հրեշտակաց 'ի սիօն: Տր ան զօրութեանց՝ լուր աղօթից խնց. ունկնդիր ան յակօբայ:

Ի նդունօղես դու մեր. տես աստուճած և նայեսց յերեսս օծելոյ քոյ:

Ասան զի լաւ է ինձ մի օր 'ի դաւիթս քո քան զհազարս:

Ի նտրեցի ընդ աղբ կալ 'ի տանն ան. առաւել քան զբնա կանալն 'ի յարկս մեղաւորաց:

Օղորմութիւն՝ և զճմար տութիւն սիրէ ան ան մեր. զչնորհս և զփառս տացէ:

Տր ոչ պակաս առնէ զօղորմութիւն իւր յայնցանէ՝ ոյք գնան յամբօութիւն:

Տր ան զօրութեց երանեալ է սյր՝ որ յուսայ 'ի քեզ:

Տողո. 15:

Դիտարած որդոցն իորեայ: Սաղմոս 21:

Հաճեցար ան ընդ երկիր քո. և դարձուցեր զգերութիւնն յակօբայ:

Թողեր զանիրաճութիւն ժողովրդեան քոյ. ծածկեցեր զամ մեղս նոցա:

Ընցուցեր զամենայն սրբոյ մտութիւնս քո. դարձար 'ի

բարկութե սրտմտութե քոյ: Դարձ առ մեզ ան փրկիչ մեր. և դարձն զսրտմտութիւնս քո 'ի մէնջ:

Ան յաւիտեան բարկանար մեզ. և մի ձգեր զբարկութիւն քո յազգէ մինչև յազգ:

Ի՞՞՞ դու դարձեալ կեցուս ցեա զմեզ. և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի 'ի քեզ:

Յոյց մեզ ան զօղորմութիւնս քո. և զփրկութիւն քո տուր մեզ:

Ի՞՞՞ ուրք զինչ խօսի ան ան մեր. խօսեսցի զխաղաղութի ժողովրդեան իւրոյ. առ սբս իւր, և առ այնոսիկ՝ ոյք դարձեալք են առ նա սրտիւք:

Սաղմոս մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւնն. բնա կիլ փառաց նր յերկրի մերում:

Օղորմութիւն և ճմարտութիւն պատահեսցին. ար դարութի և խաղաղութիւն

համբուրեսցին:

Ճմարտութի յերկրէ բուսու, արդարութիւն յերկնից երևեցաւ:

Տր տացէ զքաղցրութիւն, և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր. արդարութիւն առաջի նորա գնասցէ դիցէ 'ի ճանապարհի զգնացս իւր:

Տողո. 13:

2 լէ

Ի շոթ

Լ. Եւսէ Դ. աւելի 'ի Կաթարած որդեացն
 Կորիայ. 21:

Ոնարհեցի Թոր զուկնին
 քո՝ և լուր ինձ. զի ազ
 քատ, և անանկ եմ ես:
 Պահեա՛ զանձն իմ, նբ
 Թոր. Կորիկեա՛ զԾառայս քո
 Թոր իմ. որ 'ի քեզ յուսացայ:

Ողորմեաց ինձ Թոր՝ զի առ
 քեզ աղաղակեցի զօրհանա
 պազ. ուրախ արա՛ զանձն ծա
 ռայի քոյ՝ զի առ քեզ Թոր
 համբարձի զանձն իմ:

Օ ի դու Թոր քաղցր՝ և ու
 ղիղ ես. բազում ողորմ՝ առ
 ամենեանեան՝ որք կարդան
 առ քեզ:

Ունկնդիր Թոր աղօթից իմոց.
 և նայեաց 'ի ձայն խնդրուն
 ծաց իմոց:

Յաւուր նեղութե իմոյ կար
 դացի առ քեզ՝ և լուր ինձ:

Ոչոք է նման քեզ յԹորս Թոր.
 և ոչոք է որպէս զԹործս քո:

Օ ամենայն ազգս՝ զորս արա
 րեր. եկեսցեն՝ և երկիրպագ
 ցեն առաջի քոյ Թոր. և փա
 ռաւոր արօսցեն զանուն քո
 յաւիտեան:

Մեծ ես դու Թոր. և առնես
 սքանչելիս. և դու միայն ես

Լստունաճ:

Լուսնորդեա՛ ինձ 'ի ծանա

պարհի քում. և գնացից 'ի
 ճշմարտութեան քում. և ու
 րախ եղիցի սիրտ իմ երկնէի
 յանունն քո քումմէ:

Լստտովան եղեց առ քեզ
 Թոր Թոր իմ. բոլորով սրտիւ
 իմով փառաւոր արարից զա
 նուն քո յաւիտեան:

Մեծ եղև 'իլերայ իմ ողոր
 մութի քո՝ և փրկեցեր զանձն
 իմ, 'ի դժոխոց ներքնոց:

Լ. Ծ, անօրէնք յարեան 'իլե
 րայ իմ. և ժողովք հզօրաց
 խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ
 համարեցան զքեզ Թոր առա
 ջի իւրեանց:

Լ. յլ դու Թոր Թոր իմ. դթած
 ես՝ և ողորմած. երկայնա
 միտ՝ բազում ողորմ՝ և ճշմա
 րիտ. նայեաց առ իս՝ և ողոր
 մեաց ինձ:

Տուր զզօրութիւն ծառայի
 քոյ. կեցի՛ զորդի աղախնոյ
 քոյ. և արա՛ առ իս զնշան
 բարութեան:

Տեսցեն ատելիք իմ, և ամա
 չեսցեն. զի դու Թոր օգնեցեր
 ինձ՝ և մխիթարեցեր զիս:

Տոհմ. 16:

Որդեացն Կորիայ Սաղմոս օրհնութեան
 20:

Հիմունք նորա 'ի լեռուն սբ
 նորա. սիրէ Թոր զդրօշնա սիւ
 նի

նի՝ առաւել քան զամենայն
յարկան յաւօրայ:

Փառաւորեալն խօսեցաւ լի
քոյ • ահաւաղիկ քաղաքի
Լստուծոյ:

Յիշեցի զահաբ և զբաբի
լոն՝ ոյք ճանաչեն զիս • ահա
այլազգիք՝ և ծուր՝ և ժողո
վուրդ հնդկաց՝ սոքա է
զեն անդ:

Սայր սիօն ասէ մարդ՝ և
մարդ ծնաւ ՚ի նմա • և ինքն
հիմունս էարկ նմա բարձրէն:
Տր պատմեսցէ գրովք ժողո
վրդեան • իշխանացս այսոցիկ՝
ոյք եղեն անդ:

Որպէս զի ուրախ լիցին ՚ի
քեզ ամենեքեան • որոց բնա
կութիւն ՚ի քէն է:

Տոմար. 7:

(Օրհնութիւնն սաղմոսի որդեացն Կորնայ.
ի Կորնարած վասն Իսկելիւայ. շէ եր
դարասիտնի. Իսապրութիւնն Եմմայ եղ
բայէլացոյ: 21:

Տր անձ փրկութեան իմոյ. ՚ի
տունէ կարդացի՝ և գիշերի
առաջի քոյ:

Ստցեն աղօթք իմ առաջի
քոյ տր • խոնարհեցի ունկն
քո ՚ի խնդրոճածս իմ:

(Ի լցաւ չարչարանօք անձն
իմ. և կեանք իմ ՚ի դժոխս
մերձեցան • և համարեցայ
ես ընդ այնոսիկ՝ որք իջանեն
ի գուբ:

Եւ ես որպէս մարդ ա
ռանց օգնականի • և ՚ի մե
ռեալս ազատ:

Որ զվերաւորս • որք են շէն
ի գերեզմանի:

Օրոս դու ոչ յիշեցեր • նո
քա ՚ի ձեռանէ քումմէ մեր
ժեցան:

Եւ ին զիս ՚ի գրին երբնումն ՚ի
խաւարի և ՚ի ստուերս մահու:
Յիս հաստատեցաւ սրտմտու
թիւն քո • զամենայն զբօսանս
քո անձեր իմ իմ:

Հեռի արարեր յինէն զծա
նօթս իմ • և եղին զիս նշա
ւակ իւրեանց:

Սատնեցայ՝ և ոչ ելանէի •
աչք իմ տկարացան յաղքա
տութենէ:

Եւ զաղակեցի առ տր զօրհա
նապաղ • և համբարձի առ
քեզ զձեռս իմ:

Սիթէ մեռելոց առնիցես
զսքանչելիս քո • կամ բժիշկք
յարուցանիցեն, և խոստովան
առնիցեն առ քեզ:

Սիթէ պատմեսցէ որբերէք
ի գերեզմանի զողորմութիւնս
քո • կամ զճմարտութիւնս
քո ՚ի կորստեան:

Սիթէ ճանաչիցին ՚ի խաւա
րի սքանչելիք քո • կամ ար
դարութիւն քո յերկր մո
ռացեալ: 3 ԼԵ

Եւս առ քեզ Թոր աղողակեցի.
առաւժօտու աղօթք իմ ժամս

Նեպեկն առ քեզ:

Բնդէր Թոր մերժես զանձն իմ.
կամ դարձուցանես զերեսս
քո յինէն:

Տնանկ՝ և վաստակաւոր եմ
ես ՚ի մանկութենէ իմմէ. ՚ի
բարձրութենէ խոնարհեցայ՝
և աիշեցայ:

Եւս հաստատեցաւ բարկու
թիւն քո. արհաւերք քո
խռովեցուցին զիս:

Երջեցան զինև որպէս ջուր.
զօր ամենայն պաշարեցին զիս
իմիասին:

Նեռի արարեր յինէն զբա
րեկամս իմ. և զծանօթս իմ
վասն թշուառութեան իմոյ:
Տնանկ. 22:

Ի Խաղոթ-Քինն եմանայ եղբայրեացոյ:
21:

ողորմութիւնս քո
Թոր յաւիտեան օրհ
նեցից. յազգէ յազգ պատ
մեցից զճմարտութիւնս քո
բերանով իմով:

Բացեր թէ աշխարհս ողոր
մութեամբ շինեացի. յերկինս
պատրաստ եղիցի ճմարտու
թիւն քո:

Եւ դի ուխտ ընտրեցոյ իմոց.

երդունայ դաւթի ծառայի
իմոյ:

Յաւիտեան հաստատեցից
զղաւակ քո. և շինեցից յազ
գէ յազգ զաթոռ քո:

Խոստովան եղիցին երկինք
սքանչելեաց քոց Թոր. և ճշմար
տութիւն քո յեկեղեցիս սրբոց:

Ով է յամպս՝ որ հաւասա
րեացի քեզ. կամ ով նմանիցի
տն յորդիս Թոր:

Բճ փառաւորեալ է ՚ի խոր
հուրդս սրբոց իւրոց. մեծ
և ահարկու ՚ի վերայ այնոցիկ՝
ոյք շուրջ են զնովաւ:

Տն Թոր զօրութեանց՝ ո՛նմա
նի քեզ. հզօր էս դու Թոր. և
ճշմարտութիւն քո շուրջ է զբեւ:
Պու տիրես զօրութեանց
ծովու. զխռովութիւն ալեաց
նորա դու ցածուցանես:

Պու խոնարհեցուցանես որ
պէս զվերաւորս զամբարտա
ւանս. ՚ի զօրութիւն բազկի քոյ
ցրօնեցեր զթշնամիս քոյ:

Բո են երկինք՝ և քո է եր
կեր. զաշխարհս լրիւ իւրով
դու հաստատեցեր. զհիւ
սիս՝ և զհարաւ դու արարեր.
Թաքօր և հերմոն յանուն քո
ցնծասցեն:

Բո է բաղուկ՝ և քո է զօ
րութիւն. զօրացի աշ քո. և

271
Եւ բարձր եղիցի ձեռն քո :
Յարդարութիւն՝ Եւ յիրաւ
ունս հաստատեալ է ամոռ
քո ողորմութիւն՝ Եւ ճշմար
տութիւն գնասցեն առաջի
երեսաց քոց :

Եւ քանի ժողովրդեան՝ որ
դիտէ զօրհնութիւնս քո ար.
'ի լոյս երեսաց քոց գնասցեն.
Եւ յանուն քո յնծասցեն զօր
հանապաղ . Եւ յարդարութե
քում բարձր եղիցին :

Պարծանք զօրութեանց նց
դու ես . Եւ 'ի կամս քո բարձր
եղիցի եղջիւր նոցա :

Ի տէ է օգնութի սրբոյն իս
րայէլի թագաւորին մերոյ :

Յայնժամ խօսեցար տես
լեամբ ընդ որդիս քո՝ Եւ ասա
ցեր . եդի զօգնութիւն իմ
'ի վր հօրին՝ Եւ բարձր արա
բի զնտրեալն 'ի ժողովրդե
նէ իմմէ :

Պատի զգաւիթ ծառայ իմ . իւ
ղով սրբով իմով օծի զնա :

Ձեռն իմ ընկալցի զնա . Եւ
բազուկ իմ զօրացուսցէ զնա :

Ս'ի մեղիցէ նմա թշնամի . Եւ
որդի անօրէնութեան մի՛ չար
չարեսցէ զնա :

Հարից առաջի նորա զթշնա
միս նորա . Եւ զառելիս նորա
'ի պարտութիւն մատնեցից :

Ճշմարտութիւն իմ, Եւ ողոր
մութիւն իմ ընդ նմա . Եւ յա
նուն իմ բարձր եղիցի եղ
ջիւր նորա :

Եւ դից 'ի ծովու զձեռն նր .
Եւ 'ի վերայ դետոց զաջ նորա :

Վա կարդասցէ առ իս, հայր
իմ ես դու . Ինձ ընդունող
փրկութեան իմոյ :

Եւ անդրանիկ արարից զնա .
Եւ բարձր քան զամենայն թա
գաւորս երկրի :

Յաւիտեան պահեցից նմա
զողորմութիւն իմ . Եւ ուխտ
իմ հաւատարիմ ընդ նմա :

Հաստատեցից յաւիտեանս
յաւիտենից զդաւակ նորա .
Եւ զաթոռ որպէս զաճուրս
երկնից :

Թէ թողցեն որդիք նորա
զօրէնս իմ . Եւ յիրաւունս իմ
ոչ կամեսցին զնալ :

Թէ զարդարութիւնս իմ ա
նարդեսցեն . Եւ զպատուիրանս
իմ ոչ պահեսցեն :

Հարից գաւազանաւ զանօրէ
նութիւնս նոցա . Եւ տանջա
նօք զանիրաւութիւնս նոցա :

Ի այց զողորմութիւն իմ ոչ
արգելից 'ի նոցանէ . Եւ ոչ նեն
գեցից ճշմարտութե իմում .
Եւ ոչ անարդեցից զուխտ իմ .
Եւ ինչ որ ելանէ ընդ շրթունս
իմ

իմ. զայն ոչ արհամարհեցից։
Ս'ի անգամ երդունայ 'ի սըր
բուծիւնս իմ. Թէ դաւթի
ես ոչ ստեցից։

Օ աւակ նորա յաւիտեան
կացցէ. և աթոռ նորա որ
պէս զարեգակն առաջի իմ.
և որպէս զլուսին զի հաստա
տեալէ յաւիտեան վկայ հա
ւատարիմ յերկինս։

Իսկ արդ դու մերժեցեր՝ և
անարգեցեր. և ընդ վայր հա
րեր զօծեալ քո։

Դարձուցեր զուխտ 'ի ծա
ռայէ քումմէ. պղծեցեր յերկ
րի զսրբութիւն նր։

Բակեցեր զամ պարիսպս
նորա. և եգեր զամուրս նո
րա 'ի դողումն։

Յափշտակեցին զնա անցա
ւորք ճանապարհի. եղև նա
նախատ դրացեաց իւրոյ։

Բարձր արարեր զաջ նեղ
ջաց նորա. ուրախ արարեր
զամ Թշնամիս նորա։

Դարձուցեր զօգնութիւն 'ի
սրոյ նր. և ոչ ընկալար զնա
'ի պատերազմի։

Բարգեցեր զսրբութիւն նո
րա. և զաթոռ նորա յերկր
կործանեցեր։

Վռնազ արարեր զաւուրս
ժամանակաց նորա. և հեղեր
զբոխաւ զամօթ։

Ս'ինչև յերբ դարձուցանես
զերես քո խապառ. բորբոքես
ցի ուղ հուր բարկութիւն քո։
Իսկ արդ յիշեա՛, և տես՝
Թէ ո՞վ է իմ հանգիստ. մի
Թէ 'ի զուր ինչ ստեղծեր զա
մենայն որդիս մարդկան։

Ս'վէ մարդ՝ որ կեցցէ, և
ոչ տեսցէ զմահ. կամ փրկես
ցէ զանձն իւր 'ի ձեռաց
դժոխաց։

Ս'ւր են ողորմութիւնք քո
առաջինք տր. զոր երդունար
դաւթի ճշմարտութիւն քով։
Իշեա՛ զնախատինս ծառայի
քոյ. զոր ընկալայ 'ի ծոց իմ
յազգաց բազմաց։

Օ որ նախատեցին Թշնամիք
քո տր. նախատեցին փոխա
նակ օծելոյ քոյ։

Օրհնեալ տր ամ յաւի
տեանս յաւիտենից. եղիցի՝
եղիցի։

Տոն. 49։

Օրհնութիւն Իսրայելայ որդոցն
Իսրայելայ. Ի. Օ.։

Ի իշերաց կանխէ հոգի
իմ. առաւօտ առնել առ
քեզ ամ։

Ս'ասն զի՛ լոյս են հրամայք
քո՝ 'իւր երկրի. ուսարուք
զարդարուի բնակիչք երկրի։

Ս'ար

Կարկեսցի ամպարիշտն՝ և
այլ ո՛չ ևս ուսցի առնել յերկ
րի զարդարութիւն ճշմար
տութեան :

Բարձցի ամպարիշտն յերկ
րէ . և մի տեսցէ զփառս այ :
Տը բարձր ես՝ և բազուկ քո
հզօր . և նոքա ո՛չ դիտացին :
Օ՝ անիցեն ամաչեսցեն՝ և
նախանձ արկցի անխրատ ժո
ղովրդեան . և արդ՝ հուր ըզ
թշնամիս քո կերիցէ :

Տը անձ մեր՝ տուր մեզ զխա
ղաղութի՛ն քո . զի ըստ ան դոր
ծոց մերոց հատուցաւ մեզ :
Տը անձ մեր՝ ստացիր զմեզ .
զի բոց 'ի քէն զայլոք ո՛չ գի
տեմք . և զանուն քո անուն
նեմք զօրհանապազ :

Իսկ արդ՝ մեռեալք զկենդա
նութի՛ն այլ ո՛չ տեսանիցեն . և
ո՛չ բժիշկք յարուցանիցեն :
Այսպիսի ածեր՝ հարեր՝
ստատկեցեր՝ և ջնջեցեր զտ
մենայն արու մանուկ նոցա :
Յաւել ար զչար 'ի վերայ չո
րի նոցա . և ած զչար 'ի վերայ
անօրինաց երկրի :

Տը 'ի նեղութեան յիշեցաք
զքեզ . զի փոքր մի նեղութիւն
է խրատ քո 'ի վերայ մեր :

Որպէս երկունք յըւոյ՝ զի
հասեալք իցեն 'ի ժամանակս

ծննդեան . և առ ցաւս իւր
ճչիցէ :

Եւսն եղաք սիրելոյ քում
որ . յաչ և յերկիւղ քո յղա
ցեալք երկնեցաք . և ծնաք
զհոգի փրկութեան քոյ :

Ո՛չ ևս կործանիցուք մեք,
այլ կործանեսցին բնակիչք
երկրի :

Յարիցեն մեռեալք՝ և կեն
դանասցին ամենեքեան . որք
եղեալք են 'ի գերեզմանս :

Օարթիցեն, ցնծասցեն, և
ուրախ եղիցին դադարեալք
յերկրի :

Այ՛ զի ցօղդ՝ որ ցօղի 'ի քէն՝
այդ բժշկութիւն է նոցա .
բայց երկիրն ամպարշտեալ
սատակեցի :

Խոյս տուր ժողովուրդ իմ .
գնա՛, մուտ 'ի շտեմարանս
քո . և փակեա՛ զդրունս քո
առաջի երեսաց քոց :

Փախիր, և թաքիր առ ժա
մանակ մի . մինչև անցցէ բար
կութիւն տն :

Տողոյ . 20 :

Խաղաղութեանց տունդ քա
ղաղաղութիւն և զողորմու
թիւն քո պարգևեա՛ մեզ :

Մարգասէր ար՝ վն սրբու
հոյ անարատի :

Է

Քա

Ի՛նչպէս երանելին և երկնին:

|| ասն 'ի վերուստ խաղաղութեան և փրկութեան անձանց մերոց. զոր աղաչեսցուք:

|| Եւ լսելի լինելոյ ան ան ձայնի աղաչանաց մերոց. զոր:

|| ասն քուից և ներօղ լինելոյ ան 'ի վեր մեղաց մերոց. զոր:

|| ասն թողլոյ մեզ զամ յանցանս մեր, զկամայ և զակամայ. զոր աղա:

|| Եւ զի մի ընդ խոտանս գտանիցիմք՝ յաւուրն պատասխանատուութեան. զոր:

|| Եւ հոգւոցն: Եւ և և վ:

|| անձինս: || զորմեաց:

Ի՛նչպէս:

ՏՐ տոճընջեան՝ և գոյացուցից գիշերոյ. որ արարեր զտիւ 'ի զբօսանս բարեգործութեան, 'ի փրկութիւն անձանց մերոց. և զգիշեր 'ի հանգիստ քնոյ. տկարացեալ բնութեան մերոյ. Իսկ այժմ զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհնաբանութիւն՝ ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ քում սրբոյ: Ինչպէս և այժմ զաղաչանս մեր՝ և յաջողեան մեզ. ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք, 'ի նոյն պաշտօն քո կանխել

միշտ, և նովին կանոնիւս՝ անդար փառաւորել՝ զհայր և զ||րդի և զմի հոգիդ: Եւ այժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից. Ի՛նչպէս:

Ի՛նչպէս խաղաղութիւն ամենեցուն:

|| Եւ զոր յամի գթած և մարդասէր արդեա, աղաչեմք հանապազ. զի զօրացուցես զմեզ օրըստօրէ, կալ 'ի կարգի կրօնաւորութեան մերում: Թեթեւացի ՏՐ՝ զքաղցր լուծ քո, զոր եդիր 'ի վերայ մեր՝ զի կարասցուք կալ 'ի սատու խորանի քում. և զհաճոյսն առնել առաջի քո յամենայն ժամ՝ 'ի տոճէ և 'ի գիշերի: Հրեշտակային երգակցութեմ զքեզ օրհնել, զքեզ գովել՝ գոհութիւն և փառս մատուցանել ամենազօր արութեդ: Եւ այժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից.

Ի՛նչպէս:

|| աղմոսիւք և օրհնութեմ և երգօք հոգւորօք. անդար փառաւորեմք՝ զհայր և զ||րդի և զմի հոգիդ: Եւ այժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից.

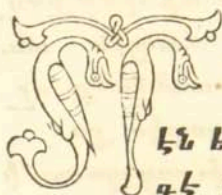
Ի՛նչպէս:

Ի՛նչպէս:

Լ. ԴԹԻՒ Ս՝ ԵԻՒԻ ԽԻՒՆ Լ. Ե.

2Թ.

Լ. Պ Լ. Ի.

էն եղեր մեր յազ
գէ մինչև յազգ.
մինչև լերինք հաստատեալք
էին. և մինչև ստեղծեր զեր
կիր և զամ տիեզերս:

Յաւիտենից մինչև յաւի
տեանս դու ես. մի դարձու
ցաներ զմարդ 'ի տառապանս.
և ասացեր՝ դարձարուք առ
կա որդիք մարդկան:

Հազար ամ յաչս ամն որպէս
օր երեկի՝ զի էանց. որպէս
զպահ մի գիշերւոյ. և ամբ նո
ցա անարդութեամբ եղիցին:
Ի նդ առաւօտս որպէս դա
լարի բուսցին. ընդ առաւօտս
որպէս դալարի զոճարճասցին՝
և ծաղկեսցին. ընդ երեկոյս
Թարշամեսցին՝ չորասցին՝ և
անկցին:

Վոճա լեցաք մեք 'ի բարկու
թէ քումմէ. և 'ի սրտմտու
թենէ քումմէ խռովեցաք:

Եւ դիր զմեզս մեր առաջի
քոյ. և զկեանս մեր 'ի լոյս է
բեսաց քոյ:

Լ. մենայն աճուրք մեր նոճա
ղեցան. և 'ի բարկութենէ

քումմէ խռովեցաք:

Վամանակ ամաց մերոց ան
դադար ող սարգի. և թիւ
աճուրց ամաց մերոց 'ի նոսա
եօթանասուն ամ:

Լ. պաթէ՝ առաւել ևս ութ
սուն ամ. և որ ինչ աւելի է
քան զայն, ցաւօք և հե
ծութեամբ:

Եւ ին 'ի վերայ մեր հեծութի
և խրատեցաք. իսկարդ՝ ո՞գի
տասցէ զըօրութիւն բարկու
թեան քոյ. և կամ յահէ
քումմէ, զսրտմտութիւն քո
համարեսցի:

Լ. յսպէս ցոյց ինձ զաջ քո.
և որք խոնարհք են սրտիւք՝
զիմաստութիւն քո:

Վարձ տր՝ մինչև յերբ. միս
Թարեա՛ 'ի ծառայս քո:

Եւ ցաք առաւօտու ողորմու
թէ քով. ցնծացաք և ուրախ
եղաք զամենայն աճուրս կե
նաց մերոց:

Եւ րախ եղաք մոխանակ ա
ւուրցն, յորս խոնարհ արա
բեր զմեզ. և ամացն, յորս
տեսաք զչարչարանս:

Հայեաց տր 'ի ծառայս քո՝
և 'ի գործս ձեռաց քոց. և
առաջնորդեա՛ որդւոց նոցա.

եղիցի լոյս անն այ՛ ի վր՛ մեր։
 Օ գործս ձեռաց մերոց ու
 զիշարս՝ ի մեզ նոր։ և ըզ
 գործս ձեռաց մերոց աջո
 ղեան մեզ։

Տոմար. 16.

Ընկերագիր ՚ի յեբրայեցոց օրհնոս
 լինի գովոթեան։ Ա։

Որ բնակեալ է յօդնութեան
 բարձրելոյն, ընդ հովանեաւ
 այ յերկինս հանգիցէ։

Ըստացէ անն ընդունող իմ ես
 դու. ապաւեն իմ նձ՝ և ես
 յուսամ ՚ի նա։

Եւ փրկեցէ զիս յորդայթէ
 որսողին. և ՚ի բանից խռո
 վութեան։

Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի
 զքեզ. ՚ի հովանի թւոց նո
 րա յուսացիս։

Ո՞ր զգէն շուրջ եղիցի զքե
 ճշմարտութի նորա։

Ո՞չ երկիցես դու յերկեղէ
 գիշերի. և ո՞չ ՚ի նետէ որ
 թռչի ՚ի տոճէ։

Երէ որ շրջի ՚ի խաւարի.
 ՚ի դայթակզութենէ գիւճին
 հասարակի աւուր։

Ընկցին ՚ի կողմանէ քումմէ
 հազարք. և բիւրք ընդամէ
 քումմէ. և առ քեզ ինչ ո՞չ
 մերձեցին։

Ի այց միայն աջօք քովք հայ
 եսցիս դու. և զհատուցումն
 մեղաւորաց տեսցես. զի դու
 նոր յոյս իմ ես։

Օ բարձրեալն արարեր քեզ
 սպաւեն. ո՞չ հասցին առ
 քեզ չարք և տանջանք ո՞չ
 մերձեցին ՚ի յարկս քո։

Հրեշտակաց իւրոց պատգճի
 բեալէ վասն քոյ. ՚ի պահեղ
 զքեզ յամ ճանապարհս քո։

Ի բազուկս իւրեանց ընկալ
 ցին զքեզ. զիմի երբեք հա
 ցես զբարի զոտն քո։

Ի վր՛ իժից՝ և քարբից դնա
 ցես դու. և առ ոտն կոխես
 ցես զառիւծն՝ և զվիշապն։

Ի անդի յիս յուսացաւ՝ և
 փրկեցից զնա. հովանի եղէց
 նմա զի ծանեաւ զանուն իմ։

Կարդացէ առ իս՝ և ես լո
 ւայց նմա՝ և առ նմա եղէց
 ՚ի նեղութեան։

Փրկեցից՝ և փառաւոր արա
 րից զնա. երկայնաւուրբք
 լցուցից՝ և ցուցից նմա զփրկ
 կութիւն իմ։

Տոմար. 16.

Ուղիս օրհնոթէ յաւաքն շաբաթոս.
 Ընկերագիր ՚ի յեբրայեցոց. Ա. Բ.

Ի արի է խոստովան լինիլ
 Տեառն. և սաղմոս ասել
 անո.

անոճան քում բարձրեալ:
Պատմել առաւօտու զո
ղորմութիւնս քո. և զճշմար
տութիւնս քո 'ի գիշերի:

Տասնադէաւ սաղմոսարանաւ.
'ի ձայն օրհնութեան գովել:
Ուրախ արարեր զիս տը յա
րարածս քո. և 'ի գործս ձե
ռաց քոց ցնծացայց:

Որպէս զի մեծք են գործք
քո տը. և յոյժ խորք են խոր
հուրդ քո:

Եւր անզգամ զայս ոչ ծա
նիցէ. և անմիտն զայս ոչ առ
նուցու 'ի միտ:

'Ի բոլստնիցն մեղաւորացն որ
պէս խոտ. 'ի ծաղկիլ այնոցիկ
ոյք գործեն զանօրէնութի:

Սատակեսցին յաւիտեանս
յաւիտենից. և դու բարձ
րեալ ես յաւիտեանս տը:

Օ 'ի ահա Թշնամիք քո տը.
զի ահա Թշնամիք քո կորիցեն.
ցրոճեսցին ամենեքեան՝ ոյք
գործեն զանօրէնութի:

Բարձր եղիցի ուղ մի եղջե
րոճի եղջիւր իմ. և ծերութի
իմ 'ի ձէթ պարարտութեան:

Եւտես ակն իմ 'ի Թշնամիս
իմ. ոյք յարուցեալք են 'ի վե
րայ իմ չարութեամբ՝ 'ի նոսա
լոճիցէ ունկն իմ:

Եւրդարք ուղ զարմաւենիս

ծաղկեսցին. որպէս զմայրսն
լիբանանու բազումք եղիցին:
Տնկեալք եղիցին 'ի տան տն.
'ի դաւիթս այ մերոյ ծաղ
կեսցին:

Եւս և բազումք եղիցին 'ի
ծերութիւն պարարտութե.
գիրգք և փափուկք եղիցին.
'ի պատմել ուղիղ է տը ան
մեր, և ոչ գոյ 'ի նմա անիրա
ւութիւն:

Տոհ. 16:

(Օրհնութի գովութեան ինչեան Պատ
մել յաւոտ միաշաբաթոս. յորժամ երկր
հասարակեցաւ. (անկերթագիր 'ի յեբրայ
եղաց:) Պ. Ս.:

Թագաւորեաց՝ ըզ
վայելչութի զգե
ցաւ. զգեցաւ տը
զգորութի ընդ մէջ իւր էած:
Տաստատեաց զաշխարհ՝ զի
մի սասանեցի. պատրաստ է
աթոռ քո. 'ի սկզբանէ յա
ւիտեանս դու ես:

Եւբարձան գետք տը. և ամ
բարձին գետք զձայնս իւ
րեանց. յարիցեն գետք 'ի գը
նացս իւրեանց:

'Ի ձայնէ ջուրց բազմաց սքան
չելիք եղին զբօսանք ծովու:

Սքանչելի ես դու տը 'ի
բարձունս. վկայութեց քոց
մեր

մեր յոյժ հաւտտացաք :
 Տան քում վայելէ սրբութիւն
 Թր ընդ երկայնաւուրս :
 Տ Գ Ե Զ :

Ուրիշ ինչեան Ղաւթի չորեքշաբաթ
 Բողոք (անվերս գիր 'ի հեբրայեցոց :)
 Ղ Ղ :

Ը, վրէժխնդիր . Թր ԹԺ
 վրէժխնդիր յայտնեցար :
 Բարձր լեր՝ որ դատես զեր
 կեր . հատո՞ղ հատուցումն
 ամբարտաւանից :

Մինչև յերբ մեղաւորք Թր .
 մինչև յերբ մեղաւորք պար
 ծեսցին :

Բարբառեալք խօսէին զանի
 բաւուրութիւն . խօսեսցին ամե
 նեքեան՝ ոյք դործեն զանօ
 րէնութիւն :

() Ժողովուրդ քո Թր խո
 նարհ արարին . և զժառան
 դութիւն քո չարչարեցին :

() յորին, և զպանդուխտն
 սպանին . և զորբան կոտորե
 ցին . և ասացին ո՛չ տեսանէ
 զայս տր . և ո՛չ 'ի միտ առնու
 ած յաւօքայ :

Իմացարուք անզգամք ժողո
 վրդեան . և անմիտք՝ մինչև
 յերբ ո՛չ առնուք 'ի միտ :

Որպէս զի Թէ որ տնկեաց
 զունին՝ ինքն ո՛չ լուիցէ . կամ
 որ ստեղծ զակն՝ ինքն ո՛չ տե
 ասնիցէ :

Որ խրատէ զաղինս՝ ունի Թէ
 ո՛չ յանդիմանեսցէ . որ ուսու
 ցանէ մարդոյ զգիտութիւն . տր
 ճանաչէ զխորհուրդս մարդ
 կան՝ զի են ընդունայնք :

Երանի մարդոյ՝ զոր խրատես
 դու տր . և յօրինաց քոց ու
 սուցանես դու նմա :

Յոժուցանես դու նմա զա
 ւուրս չարութե . մինչև փո
 րեսցի խորխորատ մեղաւորի :

Ու մերժէ Թր զժողովուրդ
 իւր . և զժառանգութիւն իւր
 ո՛չ առնէ անտես :

Մինչև դարձցին իրաւունք
 յարդարութիւն . ընկալցին
 զնա ամենեքեան՝ ոյք ուղիղք
 են սրտիւք :

Ու յարիցէ ընդ իս 'իվերայ
 չարաց . կամ ո՛ հաւասարես
 ցի ինձ 'իվերայ այնոցիկ . ոյք
 դործեն զանօրէնութիւն :

Եթէ ո՛չ Թն օգնեալ էր ինձ .
 փոքր մի ևս բնակեալ էր անձն
 իմ 'ի դժոխս :

Թէ ասէի Թէ ահա սասանե
 ցան . ոտք իմ . ողորմութիւն
 քո տր օգնէր ինձ :

Բստ բաղում ցաւոց սրտի ի
 մոյ . մխիթարութիւն քո ու
 րախ առնէր զանձն իմ :

Մի հաւասարեսցի քեզ ա
 թոռ անօրէնութե . ո՛ պատ
 ճա

Ճառէ զվաստակս ընդդէմ
Հրամանի:

|| Բսացին զանձն արդարոյ.
Ե զարիւն ամբիծ պարտաւոր
առնէին:

|| ԴԵ տր ասպաւէն իմ. ան
օգնական յուսոյ իմոյ:

Հատուցէ նոցա տր ըստ անօ
րէնութեան նոցա. Ե ըստ չա
րութեան նոցա կործանեցէ
զնոսա տր ան մեր:

Տոհ. 21:

() Բհո-նի-ն գոլո-նի-ն բնե-ն
Ղա-նի. անվերս-գիր է հեբրայեցոյ:
|| Դ:

|| Կայք ցնծասյուք 'ի տր.
աղաղակեցուք առ ան փր
կիչ մեր:

|| անխեցուք առաջի նորա.
խոստովանութիւն. սաղմոսիւք
աղաղակեցուք առ նա:

|| Ը մեծ է. Ե տր Թագաւոր
մեծ 'իվր ամենայնի երկրի:
|| Դեռս նորա են ամենայն
տիեզերք երկրի. Ե բարձրու
թիւնք լեբանց նրեն:

|| Դորա է ծով. Ե նա արար
զնա. Ե զցամաք ձեռք նորա
ստեղծին:

|| Կայք. երկիր պագցուք նը
մա. անկցուք. Ե լացցուք ա
ռաջի ան արարչին մերոյ:

|| Կանքն է տր ան մեր. մեք

Ժողովուրդք 'ի ձեռն նորա.
Ե իւշն արօտի նր:

|| Եսօր եթէ ձայնի նր լուի
ցէք մի խտացուցանէք ըզ
սիրտս ձեր ուն 'ի դառնութե:
|| Կաւուրն փորձութեան յա
նապատի. ուր փորձեցին զիս
հարքն ձեր. քննեցին զիս,
Ե տեսին զգործս իմ. զքա
ռասուն ամ:

|| Սանացի ընդ ազգին ընդ
այնմիկ, Ե ասացի. միշտ մո
լորեալք են սրտիւք. Ե նոքա
ոչ ծանեան զճանապարհս իմ:
|| Բայէս երգուայ 'ի բարկու
թեան իմում. Թէ մոցեն 'ի
հանգիստ իմ:

Տոհ. 11:

|| Կաւու բնե-ն Ղա-նի. է Ժամանկ
չէ դառնի շինեցա- յեթ գիր-նի-ն.
(անվերս-գիր է հեբրայեցոյ:) || Դ:

Բհնեցէք զտր Ես
հնութի նոր. օրհ
նեցէք զտր ամե
նայն երկիր:

() Բհնեցէք զտր. Ե օրհնե
ցէք զանուն նորա. աւետա
բանեցէք օրըստօրէ զփրկու
թիւն նորա:

|| Կատմեցէք 'ի հեթանոսս ըզ
փառս նորա. յամենայն Ժողո
վուրդս զքանչելիս նորա:

Մեծ է Թոր և օրհնեալ է
յոյժ. ահարկու է նա 'ի վե
րայ ամենից կուոց:

Մենայն կուռք հեթանո
սաց դէք են. և տր զերկինս
արար:

Խոստովանութի՛ն և վայել
չութի՛ն է առաջինորա. սրբու
թիւն՝ և մեծ վայելչութիւն
'ի սրբութեան նորա:

Մատուցէք Թոր տոհմք ա
զանց՝ մատուցէք Թոր զփառս
և զպատիւ. մատուցէք Թոր
զփառս անոճուն նորա:

Մեծք զպատարագս՝ և մե
տէք 'ի սրահս նորա. երկիր
պագէք Թոր 'ի դաւիթս սըր
բութեան նորա՝ և խռովես
ցի յերեսաց նորա ամենայն
երկիր:

Մացէք 'ի հեթանոսք՝ Թե
տր Թագաւորեաց. հաստա
տեաց զաշխարհ՝ զի մի սա
սանեացի. և դատէ զԺողո
վուրդս իւր ուղղութեամբ:

Ուրախ եղիցին երկինք՝ և
ցնծասցէ երկիր. զոճարձաս
ցի ծով լրիւ իւրով. ցնծաս
ցեն դաշտք՝ և ամ որ 'ի նա:
'այնժամ ցնծասցեն ամե
նայն ծառք անտառի յերե
սաց Թոր. զի գայ՝ և գայ նա
'ի դատել զերկիր:

Պատէ զտիեզերս իրաւամբք.
և Ժողովուրդս ամենայն ճըշ
մարտութիւն իւրով:
Տահ. 12:

Պատիւ. ի ծառայի շէ շէրիւ հաս
րարէր: (անվերս գիր ի յեբրայեցոց):
Պ. 0.

Տր Թագաւորեաց՝ ցնծասցէ
երկիր. ուրախ եղիցին կղզիք
բազումք:

Մայ՝ և մեծ շուրջ է զնո
վաւ. յիրաճունս՝ և յարդա
րութի ուղղեալ է աթոռ նր:
Հուր առաջինորա գնասցէ.
և սյրեաց շուրջ զԹշնամիս
նորա:

Նրեցան փայլատակունք նո
րա տիեզերաց. ետես՝ և սա
սանեցաւ երկիր:

Երկնք որպէս մոմ հալեացին
յերեսաց Թոր. յերեսաց Թոր
ամենայն երկիր:

Պատմեցեն երկինք զարդա
րութիւն նորա. տեսին ամ
Ժողովուրդք զփառս նորա:

Մաջեացեն ամենեքեան՝ ոյք
երկիրպագանեն կուոց. և ոյք
պարծին 'ի դրօշալս իւր:

Նրկիրպագեն նմա ամենայն
հրեշտակք նորա. լոճաւ՝ և
ուրախ եղև սիօն. և ցնծաս
ցեն դատերք յուրայ վասն
իրաւանց քոց Թոր:

Օ) Ի դու բարձրեալ ես 'ի վե
րայ ամենայն երկրի. յոյժ
բարձրացար 'ի վերայ ամենայն
կռոց:

Ո՛րք սերէք զտը՝ ատեցէք
զջարութի. պահէ տը զան
ձինս սրբոց իւրոց. 'ի ձեռաց
մեղաւորի փրկեսցէ զնոսա:

Եւ յս ծագեցաւ արդարոց
ուղղոց սրտիւք եղև ուրա
խութիւն:

Ուրախ եղերուք արդարք
'ի տը. և խոստովան եղե
րուք յիշատակի սրբութեան:

Տողոս 13:

Սաղմոս ինքեան 'Իսա-թի. Գ 12:

() Երհնեցէք զտը յօրհնութե
նոր. զի սքանչելիս արար:

Փրկեաց նմա աջ իւր. և բա
զուկ սուրբ իւր:

Եւ յոյց տը զփրկութիւն իւր
առաջի ազգաց յայտնեաց
զարդարութիւն իւր:

Եւ իշեաց զողորմութիւն իւր
յակօբայ. զճմարտութիւն
իւր 'ի վերայ տանն խրայելի.
և տեսին ամենայն ծաղք երկ
րի զփրկութիւն այ մերոց:

Եւ զաղակեցէք առ տը ամե
նայն երկիր. օրհնեցէք՝ ցըն
ծացէք՝ և սաղմոս ասացէք:

Սաղմոս ասացէք այ մերոց

օրհնութեամբ. օրհնութե
և 'ի ձայն սաղմոսաց:

Եւ ձայն օրհնութեան կռա
ծոյ փողոյ. օրհնութեամբ՝
յնծութեամբ՝ և 'ի ձայն եղ
ջեր փողոյ աղաղակեցէք առա
ջի թաղաւորին տն:

Եւ ուղեւսցի ծով լրիւ իւրով՝
տիեզերք և ամենայն բնա
կիւք նորա. և գետք ծափա
հարցեն իմիասին ձեռամբ:

Եւ երկնք յնծասցեն առաջի
տն, զի դայ. զի հասեալ է տը
'ի դատել զերկիր:

Եւ աստէ զաշխարհս արդարու
թեամբ. և զժողովուրդս իւր
ուղղութեամբ:

Տողոս 10:

Սաղմոս ինքեան 'Իսա-թի. Գ 13:

Եւ թաղաւորեաց բար
կացան ժողովուրդք
որ նստին 'ի քրօքէս ասաննե
ցաւ երկիր:

Տը 'ի սիօն մեծ է՝ և բարձր
է 'ի վերայ տմ ժողովրդոց:
Խոստովան եղիցուք անոճան
քում մեծի, զի ահաւոր և
սուրբ է. և պատիւ թաղաւո
րի զիրաւունս սիրէ:

Եւ ու պատրաստեցեր զուղ
ղութի. զերաւունս, և զար

դարութիւն յակօբայ դու
արարեր:

Ի արձր արարէք զտր ան մեր.
երկիր պագէք պատճանդա
նի ոտից նորա զի սուրբ է:

Սօսէս և ահարօն երիցունք
նորա. սամոնէլ ընդ այնոսիկ՝
ոյք կարգան զանուն նորա:

Սարգային առ տր՝ և նա լը
սէր նոցա. և ի սիւն ամպոյ
խօսէր ընդ նոսա:

Պահէին զվկայութի նորա.
և զհրամանս, զորս ետ նոցա:

Տր ան մեր՝ դու լսէիր նոցա.
ան դու քաւիչ լինէիր նոցա.
և վրէժ խնդիր ի վերայ ամե
նից գործոց նոցա:

Ի արձր արարէք զտր ան մեր.
երկիր պագէք ի լեառն սբ նո
րա. զի սուրբ է տր ան մեր:

Տոնս: 103:

Սաղմոս ի խորոմանո-թեան: Վ թ:

Ի զաղակեցէք առ տր ամե
նայն երկիր. ծառայեցէք ան
ուրախութեամբ:

Ստէք առաջի նորա ցնծու
թեամբ. ծաներուք՝ զինա է
տր ան մեր:

Ի ա արար զմեզ՝ և ոչ մեք
էաք. մեք ժողովուրդք՝ և
խաշն արօտի նորա:

Ստէք ընդ դրունս նր խոս

տովանութեամբ. և օրհնու
թեամբ ի յարկա նորա:

Խոստովան եղերուք ան. և
օրհնեցէք զանուն նր:

Ի աղցր է տր. յաւիտեան
է թղրմութիւն նորա. յաղ
գէ մինչև յաղգ է ճշմարտու
թիւն նորա:

Տոնս: 6:

Սաղմոս ինքեան Ղա-թի: Ղ:

Յողորմութիւն, և յիրաճ
ունա օրհնեցից զքեզ տր.
սաղմոս սասցից և ի միտ
առից:

Նանապարհ ամբիծ մինչև
եկեսցէ առ իս. զի գնայի ես
յամբծութեան սրտի իմոյ՝ և
իմէջ տան իմոյ:

Ս՛է եդի առաջի աչաց իմոց
զիրս անիրաճութե. ոյք առ
նէին զանօրէնութիւնս, ատեցի:

Ս՛է մերձեցաւ առ իս. որ
թիւրն էր սրտիւ. խոտորիլ
յինէն անզգամին՝ և ես ինչ
ոչ փոյթ առնէի:

Սր խօսէր գաղտ զընկերէ
իւրմէ. զնա իբացէիբաց հա
լածէի:

Սր ամբարտաւան էր աչօք՝
և ագահ սրտիւ. ընդ նմա և
հաց ոչ ուտէի:

Ի՛չք իմ ի հաւատացեալս
երկ

Իրերի. զինսոցն չէ ընդ իս:
|| Բ գնայր 'ի ճանապարհ տն
 բիծ, նա պաշտէր զիս:

Այն բնակիւր իմէջ տան իմոյ՝
որ առնէր զամբարտաւանութիւն.
որ խօսէր զանօրէնութիւն՝
չէր աջողեալ նմա առ
ուսմի տեսց իմոց:

§ 24. 10:

Լ. Շէն-ապոստոլ. Էբրեյ լանգուայնի. Խ
 Երեսուն ՏԵ աղետ-այնի շինարարութեան
 Էր: ՈՒ:

Ըր յաղթից խնդ.
Ե աղաղակ իմ առ
քեզ եկեսցէ. մի դարձուցու
նէր գերես քո յինչն:

Յաճուր նեղութե իմոյ խո
նարհեցո՛ առ իս զունկն քո.
յորում աճուր կարդամ առ
քեզ՝ վաղվազակի լուր ինձ:
Ապառեցան որպէս ծուխ ա
ւուրք իմ. և ոսկերք իմ ույ
խիւ չորացան:

Հարայ որպէս խոտ՝ և ցամա
քեցաւ սիրտ իմ. մոռացայ
ուսուել զհաց իմ. 'ի ձայնէ հե
ծութեան իմոյ:

Այցեցաւ ոսկր իմ 'ի մարմին
 իմ. նմանեցայ ես հաւալիս
 սան սնապատի:

Եղէ ես որպէս բու աւերա
կի. տքնեցայ՝ և եղէ ես ուր
Ճնճորուկ միայն ՚ի տանիս:

Նախատեսելն զիս Թշնամիք
իմ զօրհանապաղ. և դուլիչք
իմ ինչ Երգնունին:

() մոխիր որպէս զհաց կերի.
Է զըմպելին իմ արտասուճօք
խառնեցի :

Յերեսաց բարկութեւն սրտմը
տուութեան քոյ. զի դու բարձ
բացուցեր, և խոնարհեցու
ցեր զիս:

Լ՛ուրբ իմ որպէս հովանի
անցին . և ես որպէս զխոտ
ցամաքեցայ :

Պոստի յաւիտեան կեանս.
Եւ յիշատակ քո յազգէ մին
չԵւ յազգ:

Դու յարուցեալ գթասցիս
իլի սիօնի. ժամանակ գթե
լոյ նր հաօեալէ ժամ:

Վաճեցան ծառայք քո ընդ
քարինա նորա . և ՚ի հողս նո
րա դԹառցին :

Երկիցեն հեթանոսք յանո
ւանէ քումմէ. և ամ Թադա
ւորք երկրի 'ն փառաց քոյ:
Ընէ տո՞ զսիօն. և երևեսցի
փառօք ևւորովք ընդ նա:

Հայեցաւ նա յաղօթս խո
նարհաց. և ոչ արհամար
հեաց զխնդրոճածս նոցա:

Վրեացի այս յազգ յայլ. ժո
ղովուրդ՝ որ ստացեալ է օրհ
նեսցէ զտր:

Հայեցաւ նա 'ի բարձանց'
'ի սրբութիւն իւրմէ. տը յերկ
նից յերկիր հայեցաւ:

Ասել զհեծութիւն կապե
լոյ. և արձակել զորդիս մա
հա պարտաց:

Պատմել 'ի սիօն զանուն տն.
և զօրհնութիւնս նորա յե
րուսաղէմ:

Սողովիլ ժողովրդոց 'ի միա
սին. և թագաւորաց ծա
ռայել տն:

Պատասխանի ետ նմա 'ի ճա
նապարհի զօրութեան իւրոյ.
զնոճագութիւն աւուրց իմոց.
ասա ինձ, և մի հաներ զիս
'ի կէս աւուրց իմոց. զի յազ
գէ յազգ են ամբ քո.

Իսկզբանէ տը զհիմունս երկ
րի հաստատեցեր. և դործք
ձեռաց քոց երկինք են:

Երբ անցանեն. և դու կաս
և մնաս յաւիտեան:

Բնեքեան որպէս զձործս
մաշեսցին. և որպէս զվերար
կուս փոխեսցես զնոսա՝ և
փոխեսցին:

Իայց դու նոյն ինքն ես և
ամբ քո ոչ անցանեն. որդիք
ծառայից քոց բնակեսցին 'ի
նմա. և զաւակի նոցա յաւի
տեան աջողեսցի:

Տող. 27:

Սողոմոն բնեան Վաւի: Տ'Ի:

() օրհնեալ անձն իմ զտր. և
ամենայն ոսկերք իմ զանուն
սուրբ նորա:

() օրհնեալ անձն իմ զտր. և
մի մոռանար զամենայն տուրս
նորա:

Ո՛րքուէ զմեղս քո. բժշկէ
զամենայն հիւանդութիւն քո:

Ո՛ր փրկէ յապականութենէ
զկեանս քո. պօսկէ զքեզ ու
զորմութք, և դեմութք:

Ո՛ր ընդ 'ի բարութենէ զցան
կութիւն քո. նորոգեսցի ուր
արծոճոյ մանկութիւն քո:

Եւնէ ողորմութիւնս տը. և
իրաւունս ամենայն զրկելոց:

Եւցոյց տը զճանապարհս իւր
մօսէսի. որդւոցն խրայէլի
զկամս իւր:

Վթած՝ ողորմած է տը. եր
կայնամիտ և բազում ողորմ:

Ո՛չ խապաւ բարկանայ տը. և
ոչ յաւիտեան պահէ ոխ:

Ո՛չ ըստ մեղաց մերոց արտը
մեզ. և ոչ ըստ անօրէնու
թեան

Թեան մերում հատոյց մեզ:
Այլ որպէս բարձր են երկինք յերկրէ. այնպէս զօրացոյց տը զողորմութիւն իւր 'ի վերայ երկիւղածաց իւրոց:
Արչափ հեռի են արեւելք յարեւմտից. այնպէս հեռի արար 'իմէն զանօրէնութիւնս մեր:
Արպէս դեմայ հայր 'ի վերայ որդւոց իւրոց. այնպէս գթասցի տը յերկիւղածս իւր:

Սի նա գիտաց զստեղծոճածս մեր. և յիշեաց թէ հող եմք:

Արդոյ որպէս խոտոյ են աւուրք իւր. որպէս ծաղիկ վայրի՝ այնպէս ծաղկի:
Շնչէ 'ի նմա հողմ. և ոչ է, և ոչ ևս երեւի տեղի նորա:
Բայց ողորմութիւն տն յաւիտեանս յաւիտենից 'ի վերայ երկիւղածաց իւրոց. և արդարութիւն նը. յորդւոց մինչև յորդիս:

Այք պահեն զուխտս նորա. յիշեն զպատճիւրանս նորա՝ և առնեն զնա:

Տը յերկինս պատրաստեաց զամբող իւր. տրքայութիւն նորա ամենեցուն տիրէ:

() րհնեցէք զտը ամենայն հրեշտակք նորա հօրք զօրութեամբ. ոյք առնէք ըզ

բան նորա՝ 'ի լսել ձայնի պատգամաց նորա:

() րհնեցէք զտը ամենայն զօրութեք նորա. պաշտօնեայք և տրարօղք կամաց նը:

() րհնեցէք զտը ամենայն գործք նորա. յամենայն տեղիս է տէրութիւն նորա. օրհնեա՛ն անձն իմ զտը:

Տողմ. 22:

Սաշոս Գաւթի 'ի վերայ աշխարհս գործ արարածոց: Շ'Գ:

րհնեա՛ն անձն իմ զտը. տը ան իմ մեծ եղեր յոյժ:

Խոստովնութիւն և զմեծ վայելչութիւն զգեցար. արկեալ զլոյս որպէս զօրոց. ձգեցեր զերկինս. որպէս զխորան. և արկեր 'ի վըջուրց զվերնայարկս նորա:

Ա' դնէ յամպս զգնացս իւր. և շրջի նա 'ի վերայ թւոց հողմոց:

Ա' արար զհրեշտակս իւր յոգիս, և զպաշտօնեայս իւր 'ի հուր կիզելոյ:

Հաստատեաց զերկիր 'ի վըջաստատութեան իւրոյ. զի մի սահանեացի յաւիտեան:

Խորք որպէս զգեստ վերար
 3 ԼԷ կո

Ի՞նչ են նորա. 'ի վերայ լե-
րանց կացցեն ջուրք:

Իսաստէ քումմէ փախիցին
և 'ի ձայնէ որոտալոյ քումմէ
սարսիցին:

Ելանեն լեռնանան' և իջա-
նեն դաշտանան. 'ի տեղի յոր
հաստատեցեր զնո:

Սահման եդիր' և ոչ անցա-
նեն. և ոչ ևս դառնան 'ի
ծածկել զերկիր:

Եւսքեցեր զաղբիւրս լէ ծոր
ծորս. 'ի միջոյ լերանց դնաս
ցեն ջուրք:

Երբուցանել զամենայն գա-
ղանս վայրի. յագետցին ցեռք
'ի ծարաւս իւրեանց:

Ենդ Թռչունք երկնից բոյնս
դիցեն' և 'ի միջոյ վիմաց տա-
ցեն զձայնս իւրեանց:

Երբուցանէ զլերինս 'ի շտե-
մարանաց իւրոյ. 'ի պտղոյ գոր-
ծոց իւրոյ լցցի երկիր:

Եւստեցեր զխոտ անասնոց.
զգալարի 'ի ծառայութիւն
մարդկան:

Հաներ զհաց յերկրէ. գի-
նի ուրախ առնէ' իւզ զոճ
արթ. և հաց հաստատէ ըզ-
սիրտ մարդոյ:

Յագետցին ծառք անտառի.
և մայրքն լիբանանու. զորս
գուռ անկեցեր:

Ենդ Թռչունք երկնից ճաղս
հանցեն. և բոյն արադ լի ք-
պաւեն է նոցա:

Երկնք բարձունք են եղջե-
րուաց. և վէմք ասպաւենք նա
պատառուաց:

Երարեր զլուսին վասն ժա-
մանակի. արեգակն ծանեաւ
զժամ մոտանելոյ իւրոյ:

Երարեր զխաւար' և եղև
գիշեր. 'ի նմա դնան ամենայն
գաղանք անտառի:

Երկնք առիւծուց մռն-
չեն' և յափշտակեն. և խնդ-
րեն յոյ զլեւրակուրս իւրոյ:

Ի ծագելարևու ժողովին. և
'ի մորիս իւրեանց դադարին:
Ելանէ մարդ 'ի գործս իւր.
և 'ի վաստակս ձեռաց իւրոյ,
մինչև յերեկոյ:

Որպէս զի մեծ են գործք քո
տօր. զամենայն ինչ իմաս-
տութիւն արարեր. և լցաւ եր-
կիր ստեղծածովք քովք:

Եւ յստի' մեծ և անդորր.
'ի սմայ են սողունք որոց ոչ
դոյ թիւ, դաղանք մեծամեծք
և մանունք. 'ի սմա և նաւք
գնան. վիշապն զոր ստեղծեր
խաղալ նովաւ:

Եւ մենքեան քեզ սպասեն.
և դու տաս զլեւրակուր նոցա
'ի ժամու:

Տաս դու նոցա և կերակրին՝
բանաս զձեռն քո. և կերակ
րես զամենեսեան կամօք
քովք:

Դարձուցանես զերես քո ՚ի
նոցանէ և խռովին. հանես
զողի ՚ի նոցանէ, պակասին և
՚ի հող դառնան:

Բաքես զողի քո և ստա
նաս զնոսա. և նորոգես զե
րեսս երկրի:

Եղիցին փառք Տեառն յա
ւիտեան. և Թր ուրախ եղի
ցի յարարածս իւր:

Ո՛հայի յերկիր և տայ դո
ղալսմա. մերձեսցի ՚ի լերինս
և ծխեսցին:

() Եհնեցեց զԹր ՚ի կեանս
իմ. և սաղմոս ասացից Թր իմոյ
մինչև եմ ես:

Բաղցր եղիցի նաա օրհնու
թիւն իմ. և ես ուրախ ե
ղեց ՚ի Թր:

Պակասեսցին մեղաւորք յեր
կրէ. և ամպարիշտք մի ևս
դուցին ՚ի նաա՝ օրհնեալ անձն
իմ զԹր:

Տող. 34:

Բեւեայ. Չ՛Դ:

Խոստովան եղերուք Թր և
կարգացէք զանուն նի. պատ
մեցէք ՚ի հեթանոսս զգործս
նորա:

() Եհնեցէք՝ և սաղմոս ասա
ցէք նաա. պատմեցէք զամե
նայն սքանչելիս նորա. և դո
վեցարուք յանուն սի նորա:
Եւրախ եղիցին սիրտք այնո
ցիկ՝ որք խնդրեն զԹր. խնդ
րեցէք զԹր, և հօրք եղե
րուք. և խնդրեցէք զերես
նորա յամ ժամ:

Եղեցէք զսքանչելիս նորա.
զորս արար. զարոճեստս և
զիրաճունս բերանոյ նորա:

Օ աւակք արա համեան ծա
ռայք նորա. և որդիք յակօ
բայ ընտրեալք նորա:

Եւ ինչն է Թր մեր. յամի
երկրի են իրաճունք նորա:

Եղեաց յաւիտենից զուխտ
իւր. և զբանն, զոր պատուի
րեաց մինչև ՚ի հաղար ամ:

Օ ուխտն, զոր եդ ընդ արբա
համու. և զերդուան իւր ընդ
խահակայ:

Հաստատեաց առ յակօք
զհրաման իւր. և առ իւրայել
զուխտ իւր յաւիտենից:

Եւ զձեզ տաց զերկիրն քա
նանու. զվիճակ ժառանգու
թեան ձերոյ:

Օ ի էին նոքա Թոճով սա
կաւք. նոճազք և պնդուխտք
՚ի նաա:

Եւ նցին նոքա ազգէ քաղդ.
(Թա)

‘ի Թագաւորութենէ ‘ի Ժողովուրդ յայլ:

Սէ եթող մարդկան մեղան չել նց. և կշտամբեաց զԹագաւորս վասն նոցա:

Ս‘ի մերձենայք, ասէ յօ ծեալս իմ. և ‘ի մարգարէս իմ, մի մեղանչէք:

Սոչեաց զտով յերկիր նոցա. և զամենայն զօրութիւն հացի եբեկ:

Սուսեաց առաջի նց զայր. ‘ի ծառայութիւն վաճառեցաւ յօսէփ:

Սոնարհ արարին ‘ի կապանս զոտս նորա. և էանց ընդ երկաթ անձն նորա:

Սինչև եկեսցէ բան նորա. և բան տն փորձեաց զնա:

Սուսեաց Թագաւորն, և ելոյծ զնա. իշխան Ժողովրդեան եթող զնա:

Սացոյց զնա տն տան իւրոյ. և իշխան ‘իւերաց ամենայն ստացոճածոց իւրոց:

Սրատել զիշխանս նոցա ույ զինքն, և զծերս նոցա իմաստունս արասցէ:

Սմուտ իսրայէլ յեգիպտոս. և յափօք պանդխտեցաւ յերկրին քամայ:

Սչեցոյց զԺողովուրդ իւր յոյժ. և զօրացոյ զնա քան ըզԹշամիս իւր:

Սարձոյց զսիրտս նոցա յօտել զԺողովուրդ իւր. և ‘ի նենդել զծառայս իւր:

Սուսեաց զմօսէս ծառայ իւր. և զահարօն ընտրեալ իւր:

Ստ նոցա զբան նշանաց իւրոց. և զարոճեստս իւր յերկիր քամայ:

Սուսեաց զխաւար. և խաւարեցոյց զնոսա. զի դառնալացին զբան նորա:

Սարձոյց յարիւն զգետս նոցա. և սպան զամենայն ճըկունս նոցա:

Սուսց յերկրի նոցա գորտ. ‘ի շտեմարանս Թագաւորաց նոցա:

Սսաց և եկն շանաճանճ. և մօեխ ընդ ամենայն սահմանս նոցա:

Սարձոյց զանճրևս նոցա ‘ի կարկուտ. և հուր յերկրի նոցա բորբոքեցաւ:

Սհար զայգիս. և զթզենիս նոցա. և փշրեաց զնա ծառս սահմանաց նոցա:

Սսաց, և եկն մարախ. և խառնիճ. զի ոչ գոյր նց Թիւ:

Սկեր զամենայն խոտ երկրի նոցա. և սպառեաց զնա սըտուղ անդոյ նոցա:

Սհար զամենայն անդրանիկս եգիպտոս:

Եդիպտոսցւոց • զսկիզբն տ
մենայն վաստակոց նոցա :

Եւ հան զնոսա ոսկւով և ար
ծաթով • և ոչ դոյր յազգի
նոցա հիւանդ :

Ուրախ եղև եգիպտոս ընդ
եւրանել նոցա • զի անկաւ ահ
ան 'ի վերայ նոցա :

Սփռեաց ամուհի հովանի առ
նել նոցա 'ի տունէ • և հրով
լոյս տայր նոցա 'ի գիշերի :

Խնդրեցին՝ և եկն լորամար
գի • և հացիւ երկնից լցոյց
զնոսա :

Եւ հար զվէմն և բղխեցին
ընդ • և գնացին գետք ընդ
անջրդիս :

Եւ իշեաց զբան իւր սուրբ •
որ ընդ արբահամու ծառայի
իւրոյ :

Եւ հան զժողովուրդ իւր ցըն
ծութիւն • և զընտրեալս իւր
ուրախութեամբ :

Եւ տ նոցա զգաւառս հեթո
նոսաց • 'ի վաստակս ժողովր
դոց ժառանգեցոյց զնոսա :

Օ ի պահեսցեն զվկայութիւն
նորա • և զօրէնս նորա խնդ
րեսցեն :

Տողմ. 44:

Եւ իւրաքանչիւր զնոսա

ոստովան եղերուք ան
զի քաղցր է • զի յաւի
տեան է ողորմութիւն նորա :

Ու խօսեացի զգորութիւն ան •
լսելի արասցէ զամենայն զօրհ
նութիւնս նորա :

Եւ րանի՝ ոյք պահեն զիրա
ւունս • և առնեն զարդարու
թիւն յամենայն ժամ :

Եւ իշեա՛ զմեզ ար ընդ հաճոյս
ժողովրդեան քոյ • և այց ա
րա՛ մեզ 'ի փրկութե քում :
Տեսցուք մեք զքաղցրութիւն
ընտրելոյ քոց • ուրախեղիցուք
մեք յուրախութիւն ազգի քոյ և
գովիցուք մեք 'ի ժառանգու
թեան քում :

Սեղաք մեք ընդ հարսն մեր •
անօրինեցաք՝ և յանցեաք :
Հարքն մեր յեգիպտոս ոչ
իմացան զքանչեւիս քո • և ոչ
յիշեցին զգլխաւորմունիս քո •
Եւ արկացուցին զքեզ յանցա
նելն իւրեանց ընդ ծով կար
միր • փրկեաց զնոսա վասն
տնտէան իւրոյ՝ զի ծանիցեն
զգորութիւնս նորա :

Սաստեաց 'ի ծով կարմիր • և
ցամաքեցաւ • առաջնորդեաց
նոցա ընդ անդունդս որպէս
ընդ անապատս :

Է

Ս

Կեցոյց զնոսա 'ի ձեռաց աստեղեաց նոցա. և փրկեաց զնոսա 'ի ձեռաց Թշնամեաց նոցա :

(Օ) ածկեաց ծով զնեղիւս նոցա. և մի 'ի նոցանէ ոչ ապրեցաւ :

Հաւատացին բանի նորա. և օրհնեցին զօրհնութիւն նորա :

Սաղվաղեցին՝ և մոռացաւ զգործս նորա. և ոչ անասցին, խորհրդոց նորա :

Յանկացան զցանկութի յա նապատի. և փորձեցին զաճյանջրդի :

Եւ նոցա զխնդրոճածս նոցա. առաքեաց զլիութիւն յանձինս նոցա :

Բարկացուցին զմօսէս 'ի բանակի. և զահարօն սուրբ տն :

Բացաւ երկիր և եկուլ զդադան. և ծածկեաց զբանական զաբիրօնի :

Հուր վառեցաւ 'ի Ժողովս նոցա. և բոց մաշեաց ըզմեղաւորս :

Եւրբին զօրթն 'ի քորեբ. և երկիրաբազին պատկերի. և փոխեցին զխառս իւրեանց 'ի նմանութիւն օրթուն խոտակերի :

Սուսացան զաճ կենարարն իւրեանց. որ արար զմեծա

մեծս յեդիպտաս. և զսքան չելիս իւր յերկիր քամայ. և զահիւր 'իվր կարմիր ծովուն :
Եւսոց, սատակել զնս. եթէ ոչ մօսէս ընտրեալն կայր առաջի նորա :

Պարծաւ առ տր՝ և անցոյց զբարկութիւն նորա. զի մի սատակեսցին նորա :

Եւնարդեցին զերկիրն ցանկալի. և ոչ հաւատացին բանի նորա :

Տրոնջեցին 'ի բանակս իւրեանց. և ոչ լուսն ձայնի տն :
Համբարձ զձեռն իւր 'իվերայ նոցա. հարկանել զնոսա յանապատի :

Յրոճեսցի զաւակ նոցա ընդ հեթանոսս. ցրոճեսցի զաւակ նոցա ընդ դաւառս :

Պղծեցան նորա 'ի բելբեդովր. զի կերան զգոհեալ և զմեռելոտի :

Բարկացուցին զնա 'ի գործ իւրեանց. և յաճախեցաւ 'ի վերայ նոցա բեկումն :

Եւպա եկաց 'իմէջ փէնեհէս՝ և քաւեաց՝ և արգելաւ մահ. համարեցաւ նմա յարդարութիւն ազգէ յազգ մինչև յաւիտեան :

Բարկացուցին զնա 'իվերայ ջուրցն հակառակութիւն. չար չա

չարեցաւ մօսէս վասն նոցա •
 զի դառնացուցին զհօգի նր •
 Նրամայեաց շրթամբք իւ
 բովք • և ոչ սատակեցին
 զաղբսն • զորս ասաց նց Թր •
 Խառնակեցան ընդ հեթա
 նոսս • և ուսան զգործս նոցա •
 ծառայեցին կռոց նոցա • և
 եղև նոցա 'ի դայթակղութի •
 () զհեցին զուստերս և ըզ
 դատերս իւրեանց գիւսաց • և
 հեղին զարիւն ամբիծ •
 Բրիւն ուստերաց և դատե
 րաց իւրեանց • զոր զոհեցին
 կռոցն քանանու •

Շաղախեցաւ երկիր յարե
 նէ նոցա • և սղծեցաւ 'ի գոր
 ծոց նոցա զի սրունկեցան 'ի
 գնացս իւրեանց •

Բարկացաւ սրտամոռութեամբ
 տր 'ի վերայ ժողովրդեան իւ
 րոյ • և գարշեցոյց զժառան
 գութիւն իւր յոյժ •

Մատնեաց զնոսա 'ի ձեռս
 հեթանոսաց • տիրեցին նց ա
 տելիք իւրեանց • և Թշնամիք
 իւրեանց նեղեցին զնոսա • և
 խոնարհք եղեն 'ի նեւբոյ ձե
 ուաց նոցա •

Բազում անգամ փրկեաց զնո
 սա • և նք դառնացուցին զնա
 'ի խորհուրդս իւրեանց • և կո
 րացան յանօրէնութե իւրոյ •

Տայեցաւ Թր 'ի նեղութիւնս
 նոցա • 'ի լել ձայնի աղօթից
 նոցա •

Յեռաց զուստիւր • և զղջա
 ցաւ ըստ բազում ողորմութե
 իւրում • և ետ զնս 'ի գթու
 թիւնս առաջի ամենայն դեր
 ցաց նոցա •

Փրկեալ զմեզ Թր ան մեր • և
 ժողովեալ զմեզ 'ի հեթանոց •
 Խոստովան եղիցուք անոճան
 քում սրբոյ և պարծեսցուք
 յօրհնութիւնս քո •

() Բհնեալ տր ան իլի յաւի
 տեանս յաւիտենից •

Եւ ասացի ամենայն ժողո
 վուրդն • եղիցի եղիցի •

Տողի: 44:

Եւ զիս 'ի զիս այսպիսի հիւսարանի •
 'ի ժամանակ յորում հիւսարանս • և յա
 րեա 'ի հիւսարանիս 'ի զիս • Եւ զիս •

ս ասացի 'ի վերանալ
 յինէն աւուրց իմաց •
 Թէ գնացի ես 'ի դե
 րունս դժոխաց •

Թողի զամենայն զլեռն իմ,
 և ասացի 'ի Թէ այլ ոչ ևս տե
 օից զփրկութիւն ան յերկրին
 կենդանեաց • և ոչ ևս տե
 սից զմարդ բնակչոք իւրովք
 հանգերէ •

Պակասեցայ ես յազդատոհ
մէ իմմէ. այսուհետեւ թողի՛
լքի՛ զամենայն զկեանս իմ:
Եւ գնաց՝ մեկնեցաւ յինէն
հոգի իմ. որպէս այն՝ որ քա
կէ զտաղաւար. և եղէ ես
ոպ զոստայն սատարաց՝ մերձ
'ի հատանիլ:

Եւ աւուր յայնմիկ մատնեցայ
եւ յառաւօտէ ոպ 'ի ձեռս
առիւծու. այնպէս խորտա
կեաց մանրեաց զոսկերս իմ.
զի յառաւօտէ մինչ 'ի գի
շեր մատնեցայ:

Որպէս ծիծառն, այնպէս
ճչեցի. և որպէս զաղաւնի,
այնպէս մնչեցի. զի նոճաղե
ցան աչք իմ 'ի տեսանելոյ:
Հայեցայ 'ի բարձունս առ
տը ան իմ, որ փրկեաց զիս.
և փարատեցոյց յինէն զցաւս
անձին իմոյ:

Տը վասն այսորիկ պատմեցաւ
քեզ՝ զարթուցեր զանձն իմ.
դարձուցեր զհոգի իմ. միս
թարեցայ և կեցի:

Եւ հա՛ 'ի խաղաղութիւն դար
ձաւ դառնութիւն իմ. փրկե
'ցեր զանձն իմ, զի մի կորեայց.
և ընկեցեր յետոյ զամենայն
զմեղս իմ:

Ո՛ր 'ի ոչ թէ՛ որ 'ի դժոխս
են, խոստովան առնին առ

քեզ. և ոչ մեռեալք օրհնեա
ցեն զքեզ. և ոչ յուսասցին
ի ճշմարտութիւնս քո ամենե
քեան, որ իջանեն 'ի դժոխս:
Եւ յլ կենդանիքս օրհնեա
ցուք զքեզ տը. որպէս և ես
այսուհետեւ մանկունս ծնայց.
որ պատմեսցեն զարդարու
թիս քո տը փրկութեան իմոյ.
Եւ ոչ դադարեցից օրհնել
զքեզ յօրհնութիւն նոր. զա
մենայն աւուրս կենաց իմոյ.
յանդ իման տաճարիդ տոյ:

Տ. Կ. 123

Եւ յս կենդանութեան՝ յոյս
և ապաւեն փրկութեան տը
յս՝ փրկիչ. փրկեա՛ և փարա
տեցո՛ զցաւս անձին իմոյ:

Վարդասէր տը՝ վասն սրբու.

Քարոյ Եւրինյ գաղտնիքն եւ
Տը աղաւթնի:

Վասն 'ի գիշերի և տոճըն
ջեան և յամենայն ժամու
խօսիլ մեզ զբան տն. զտը
աղաչեսցուք:

Վասն չանկանելոյ մեզ 'ի փոր
ձութիւն. որում ոչ կարեմք
հանդուրժել. զտը աղա:

Վասն անբիծ և անդատա
պարտ կալ մեզ. առաջի ա
հեղատենին քի. զտը աղա:

Վասն

Սասն առաջնորդելոյ մեզ 'ի նաւահանգիստ, կենացն ան վախճանից. զոր աղ:

Սասն արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն՝ և երկնից արքայութեն. զոր:

Սոհոգեոցն: Եւ ևս և վն: Օննձինս: Սղորմեաց:

Եւթ:

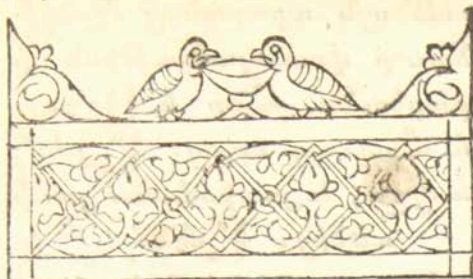
'Ի գիշերի և 'ի տոռնջեան՝ և յամ ժամու զքեզ աղա չեմք և 'ի քէն խնդրեմք մարդասէր տր: Ի ուր մեզ անժիրկիչ մեր. խոնարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրոճածս մեր. զի մի ունայն լիցի վաստակք ծառայից քոց: Եւ համարեա՛ զաշխատութիւնս մեր 'ի գործ արդարութեան՝ և 'ի պտուղ անպաշտութեան. Ի նկալ տր՝ զաղօթս և զեր կրպագութիւն մեր. և հատու մեզ զղորմութի քո առատապէս: (՝) անձկեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյդ քոյ: Օրացո՛ զմեզ տր զօրութի սք հոգւոյդ: Պահեա՛ զմեզ որպէս բիբական: Եւ արա՛ առ մեզ նշան բաթի՝ 'ի դուլեստ և 'ի փառաբանութի անոճանդ քումսրբոյ: Օի 'ի քո փառս կատարե

ամենայն արարածոց մշտնջենաւոր փառաբանութիւն 'ի բարձունս. հօր և Սրբւոյ և հոգւոյդ սրբոյ: Եւ յամ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից: Եւ մէն:

Եւ աղաղութիւն ամենեցուն:

հովիւ քաջ հովիւ բարի՝ և յաւիտեանական. Եւ այեաց և այց արա՛ բանաւոր հօտի քո. զոր ժողովեցեր առ քեզ դեթութի քով: Օի քո առաջի կամք տր. և առ 'ի քէն ողորմութեցդ և դեթութեցդ ակն ունիմք: Օ ամենեսեան օրհնեա՛ զամենեսեան իմաստնացո՛. զամենեսեան լուսաւորեա՛. ամենեցուն պարգևեա՛ զերկնից արքայութիւնդ: Սասն զի՛ դու ես տր կենաց և անտոճած ողորմութեանց. և քեզ վայելե՛ փառք՝ իշխանութիւն՝ և պատիւ: Եւ յամ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից: Եւ մէն:

'Ի գիշերի և 'ի տոռնջեան՝ և յամ ժամու անդադար փառաւորեմք զայր, և զՍրբի և զսուրբ հոգիդ: Եւ յամ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից: Եւ մէն:

Լ. ԱԵԼ-ԻՅԱՅ. ՃՕ:

ԱՍՏՈՎ ԼՆ

Եղբորդ տն՝ զի քաղցր է. զի յաւիտեան է ողոր մութիւն նորա:

Լ՝ թասցեն փրկեալք տն. զորս փրկեաց. 'ի ձեռաց թշնամոյն:

Յամենայն գաւառաց ժողովեաց զնոսա. յարեւելից՝ և յարեւմտից. 'ի հիւսիսոյ՝ և 'ի ծովէ:

Սողորեցան նոքա յանապատի յանըրդի ճանապարհի. զքաղաք բնակութեան ո՛չ գտին:

Բաղցեան՝ և ծարուեցան. և անձկնք նոցա 'ինոսին նուազեցան:

Լ՝ զաղակեցին առ տը 'ի նեղութեան իւրեանց. 'ի վըշտաց նոցա փրկեաց զնոսա:

Լ՝ աւջնորդեաց նոցա 'ի ճանապարհ ուղիղ. զի երթիցեն 'ի քաղաք բնակութեան իւրեանց:

Խոստովան եղիցին տն ողոր մութեանց նորա. և սքանչելեաց նորա որդիք մարդկան: Օ 'ի յաղեցոյց զանձնս քաղցեալ. և զանձնս կարօտելս լի արար բարութիւն:

Ս. քնտէին 'ի խաւարի և 'ի ստոճերս մահու. կտպեալք էին յաղքատութեան որպէս յերկաթս:

Օ 'ի դառնացուցին զբանն նոյ. և զխորհուրդս բարձրելոյն բարկացուցին:

Խոնարհ եղեն 'ի ցաւոց սիրտք նոցա. տկարացան, և ոչոք էր՝ որ առաջնորդէր նոյ: Լ՝ զաղակեցին առ տը 'ի նեղութեան իւրեանց. 'ի վշտաց նոցա եհան զնոսա:

Փրկեաց զնոսա 'ի խաւարէ՝ և 'ի ստոճերաց մահու. և խըզեաց զկապանս նոցա:

Խոստովան եղիցին տն ողոր մութեանց նորա. և սքանչելեաց նորա որդիք մարդկան: Օ 'ի փշրեաց զգրուեսս պղծն ձիս. և զնիզս երկաթիս խոր տակեաց:

() Գնեաց նոցա 'ի ճանապարհի անօրէնութեան իւրեանց. զի վասն մեղաց իւրեանց խոնարհ եղեն յոյժ:

Յամենայն կերակրոց գալըն

ին սիրոյք նոցա. և մերձեցան
մինչև 'ի դրուես մահու:

Մ. զաղակեցին առ տը 'ի նե
ղութեան իւրեանց. 'ի վշտոյ
նոցա տպրեցոյց զնոսա:

Մ. ռաքեաց զբան իւր՝ և բը
ժշկեաց զնոսա. և փրկեաց
զնոսա յապականութենէ իւ
րեանց:

Խոստովան եղիցին տն ողոր
մութեանց նորա. և սքանչե
լեաց նորա որդիք մարդկան:

Ս. առուցեն նմա պատարագ
օրհնութեան. և պատմեցեն
զգործս նորա ցնծութեամբ:

Ս. ք իջանէին 'ի ծով նա
ւօք. և առնէին զգործս 'ի
ջուրս բազումս:

Ս. որա տեսին զգործս տն. և
զսքանչելիս նորա 'ի խորս
անդնդոց,

Մ. սաց՝ և յարեաւ հողմ և
մրրիկ. և բարձրացան ալիք
նորա:

Եւ լանէին յերկինս, և իջանէ
ին յանդուեդս. և անձինք նց
յանձինս իւրեանց մաշեցան:

Խռովեցան՝ սասանեցան՝ որ
պէս արբեալք. և ամենայն
խմաւառութիւն նոցա ընկաւ:

Մ. զաղակեցին առ տը 'ի նե
ղութեան իւրեանց. 'ի վշտաց
նոցա կեցոյց զնոսա:

Ի. արձոյց զմրրիկն յօդս. և
դադարեցան ալիք նորա. ու
րախ եղեն՝ զի դադարեցան.
և առաջնորդեաց նոցա 'ի նա
ւահանգիստ կամաց իւրեանց:

Խոստովան եղիցին տն ողոր
մութեանց նորա. և սքանչե
լեաց նորա որդիք մարդկան:

Ի. արձը արասցեն զնա 'ի ժո
ղովս ժողովդոց. և յա
թուս ծերոց օրհնեցեն զնա:

Օ. ի դարձոյց զգետն 'ի ցա
մաք. և զգնացս ջուրց յեր
կիր ծարաւուտ:

Մ. րար զերկիրն պողաբեր
յաղտաղտուկս. վասն չորու
թեան բնակչաց նոցա:

Մ. րար զանապտոն 'ի ճա
հեճս ջուրց. և զերկիրն ծա
րաւուտ 'ի գնացս ջուրց:

Ի. նակեցոյց 'ի նմա քաղ
ցեալս. և շինեցին քաղաք
բնակութեան իւրեանց:

Ս. արեցին արտս և տնկեցին
սցգիս. և արարին պտուղ
արմտեաց իւրեանց:

() օրհնեաց զնոսա՝ և բազմա
ցան յոյժ. և անասունք նոցա
ոչ նոճաղեցան:

Ս. ոճաղեցան նորա՝ և չար
չարեցան. 'ի նեղութենէ չա
րեաց և 'ի վշտաց:

Եւ կն անարգութիւն 'ի վերայ

իշխանաց նոցա. միլորեցոյց
զնոսա յանապատի՝ և ո՛չ ՚ի
Ճանապարհի:

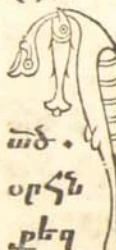
() Գնեաց տնանկին յաղբոս
տութե. և առաջնորդեաց
որպէս խաշին ուղգի նոցա:

Տեսցեն ուղիղք և ուրախ
եղիցին. և ամենայն անօրէն
խցցէ զբերան իւր:

Ո՛վ է իմաստուն՝ որ պահես
ցէ զայս. և ՚ի միտ առցէ զո
գործութիւնս ւնն.

Տո՛ւն. 42:

Օրհնութիւն Սաղմոսի Ղաւթի.
Ճ՛՛:

ատրաստ է սիրտ իմ
ած. պատրաստ է սիրտ իմ.
օրհն ե՛լ՝ և սաղմոս ասել
քեզ փառօք իմովք:

Օ ա ըթիք փառք իմ. զար
թիք սաղմոսիւք և օրհնու
թեամբ. և ես զարթեայց
առաւօտուց:

Խոստովան եղէց քեզ. ՚ի
ժողովուրդս ւոր. և սաղմոս
ասացից քեզ յաղինս:

Սե՛ծ եղև մինչև յերկինս
ողորմութի՛ք. մինչև յամպս
ճշմարտութիւն քո:

Բարձրեալ ես դու յերկինս
ւած. և յամենայն երկիւ են
փառք քո:

Որպէս փրկեցան սիրելիք
քո. կեցո՛ աջով քո՝ և
լուր մեզ:

Ը՛ծ խօսեցաւ ՚ի սրբութենէ
իւրմէ. ցնծացայց և բարձր
եղէց՝ բաժանեցից զսիւքէմ.
և զհովիտս յարկաց չափեցից:
Ի՛մ է գաղաադ՝ և իմ է մա
նասէ. եփրեմ հզօրեջ գլ
խոյ իմոյ:

Յուդայ Թագաւոր իմ. մո
վաբ աւազան յուսոյ իմոյ:
Յեդովմէ ուղղեցից զգնացս
իմ. և ինձ այլազգեք հնա
զանդ եղեն:

Ո՛ր տարցէ զիս ՚ի քաղաք շ
մուր. կամ ո՛վ առաջնորդես
ցէ ինձ մինչև յեդովմէ:

Եթէ ո՛չ դու ւած, որ մերժե
ցեր զմեզ. և ո՛չ ելեր ւած
ընդ զօրս մեր:

Տուր մեզ զօգնութիւն ՚ինե
ղութեան. զի սուտ է փրկու
թիւն մարդոյ:

Բստուծով արասցուք զզօ
րութիւն. և նա յամօթ արաս
ցէ զԹշնամիս մեր:

Տո՛ւն. 15:

Դիաքարած Սաղմոս Ղաւթի. Ճ՛՛:

Ը՛ծ օրհնութե իմոյ՝ միլուեր.
զի բերան մեղաւորի՝ բերան
նենգաւորի բացաւ ՚իլի՛ իմ:

Խօ

Խօսեցան զինէն լեզոճաւ
նենգաւորաւ. և բանիւ ատե
լութեան պաշարեցին զիս:

Սարտեան ընդ իս 'ի տարա
պարտուց. փոխանակ սիրոյ
իմոյ մատնէին զիս. այլ ես
յաղօթս կայի:

Հատուցին ինձ չար փոխա
նակ ընդ բարւոյ. ատելութի
փոխանակ սիրոյ իմոյ:

Սացո՛ 'իլերայ նորա մեղա
ւոր. սատանայ կացցէ ընդ
աջմէ նորա:

Դատաստանէ իւրմէ ելցէ
դատապարտեալ. և աղօթք
նորա 'ի մեղս դարձցին:

Լղիցին աւ. և ընդ նոճազ.
և զայցելութիւն նորա զայն
այլ տարցի:

Լղիցին որդիք նորա որբ.
և կին նորա սյրի, սահեցցին՝
փոփոխեցցին. որդիք նորա
մուրօղք եղիցին՝ և ելցեն 'ի
բնակութիւն իւրեանց:

Քննեացէ փոխատու զամե
նայն ինչս նորա. և յափշտա
կեացեն օտարք զվաստակսնր:
Սի գտցի օգնական նմա. և
մի դք ողորմեսցի 'ի վերայ ուր
բոց նորա:

Լղիցին որդիք նորա 'ի սա
տակումն. և յազգէ ջնջեսցի
անուն նորա:

Եւ եսցին մեղք հարց նորա
առաջի տն. և մեղք մօր նորա
մի ջնջեսցին. և եղիցին առա
ջի տն յամենայն ժամ:

Սատակեսցի յերկրէ յիշա
տակ նորա. փոխանակ զի ոչ
յիշեսց առնել զողորմութիւն:
Հալածեաց զայր աղքատ՝ և
զտնանկ. սպանանել զայն՝ որ
խոնարհն է սրտիւ:

Սիրեսց զանէծս՝ և ելցէ
նմա. ոչ կամեցաւ զօրհ
նութիւն՝ հեռի եղիցի 'ի
նմանէ:

Օգեցաւ զանէծս ուն հան
դերձ՝ մտցէ որպէս ջուր 'ի
փոր նր, և որպէս ձէթ ընդ
ոսկերս նորա:

Լղիցի նմա ուն հանդերձ՝
զի ագանի. որպէս գօտի՝ որ
ածի հանապազ ընդ մէջ:

Եւ գործէ այնոցիկ՝ որ չա
րախօս կային զինէն առ աղ.
և ոյք խօսէին չար զանձնէ
իմմէ:

Եւ դու տր՝ տր՝ արա՛ւ ընդ
իս ըստ անոճան քում. զի
քաղցր է ողորմութիւն քո.
և փրկեա՛ զիս. զի աղքատ՝
և տնանկ եմ ես:

Սիրտ իմ խռովեցաւ 'ի փո
րի իմում. և ես ուն ստոճեր
'ի խուսափել իմում պակաս

սեցոյ. Լ Թօթափեցայ որ
պէս մարտիս:

() Ունկէք իմ տկարացան 'ի
պահոց. և մարմին իմ այլա
գունեաց յիւղոյ:

Լ Ղէ ես նախատ նոցա. տե
սին զիս՝ և շարժեցին զդռ
լուխս իւրեանց:

() Գնեա՛ ինձ Թր ԹԺ իմ. և
փրկեա՛ զիս ըստ ողորմութե
քում:

() Կանխեցեն զի ձեռն քո այս
է. և դու Թր արարեր զայս:

Լ Որքա անիծանեն՝ և դու
օրհնեսցես. ոյք յարուցեալ
են՝ ի վերայ իմ զամօթ կրես
ցեն. այլ ծառայ քո ուրախ
եղիցի 'ի քեզ:

() Գեցցին զամօթ՝ ոյք չարա
խօս կային զանձնէ իմմէ. և
արկցեն ույ զկրկնոց զամօթ
իւրեանց զիւրեամբք:

Լ յլ ես խոստովան եղէց առ
Թր յոյժ՝ բերանով իմով. իմէջ
բազմաց օրհնեցից զքեզ:

() Ի եկաց նա լալմէ տնան
կին. 'ի փրկել զիս յայնցանէ՝
ոյք հալածէին զանձն իմ:

Տ՝ՆԿ. 303

Ստեփանոս Գառնի. Ղ'Թ:

Լ Եսաց Թր ցար իմ, նիստ ընդ
տղմէ իմմէ. մինչև եդից ըզ

Թշնամիս քո պատուանդան
ոտից քոց:

Լ Եւազան զօրութեան ա
ռաքեսցէ տր 'ի սիօնէ. և
տիրեսցես դու իմէջ Թշնա
մեաց քոց:

Լ Նդ քեզ է սկիզբն աճուրն
զօրութեան. 'ի վայելչու
թիւն սրբոց քոց՝ յարգան
դէ յառաջ քան զարուեսակ
ծնայ զքեզ:

Լ Երդուալ Թր՝ և իջևս զըզ
լասցի. Թէ դու ես քահա
նայ յաւիտեան ըստ Կ'րդին
մեղքիսեդեկի. և տր ըսդալ
մէ քումմէ:

Լ Խորտակեսցէ յաճուր բար
կութե՛ զթագաւորս. դատէ
զհեթանոսս և բազումաւնէ
զհարուածս. և խորտակեսցէ
զգլուխս բազմաց յերկրի:

() Ուղիս 'ի ճանապարհի ար
բուսցէ. վասն այսորիկ և
բարձր արասցէ զգլուխս:

Տ՝ՆԿ. 61

Լ Եւստայ. Ղ'Թ:

ստովան եղէց քեզ տր
բոլորով սրտիւ իմով՝ 'ի
խորհուրդս ուղղոց 'ի ժողո
վուրդս. մեծ են գործք Թն՝
և քննեալ են յամի կամք նր:

Խոս

Խոստովանութիւնն և վայել
չութիւնն գործք նորա. ար
դարութիւնն նորա մնայ յաւի
տեանս յաւիտենից:

Յիշատակ արար սքանչե
լեաց իւրոց. ողորմած՝ և գը
թած է տիւ. կերակուր տայ
երկիւղածաց իւրոց:

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ
իւր. զգորութիւն գործոց իւ
րոց. պատուհիրեաց ժողովր
դեան իւրում:

Տալնոցա զժառանգութիւն
հեթանոսաց. և գործք ձե
ռաց նորա արդարութիւնն և
երաճունք են:

Նաւատարիմ են յամենայնի
պատուհիրանք նորա. հա տա
տեալ են յաւիտեանս յաւի
տենից. արարեալ են ճշմար
տութեամբ և ուղղութիւն:

Փրկութիւն առաքեաց տր
ժողովրդեան իւրում. պատու
հիրեաց յաւիտենից զուխտ
իւր՝ սուրբ և ահազ է ա
նունն նորա:

Սկիզբն զգօնութեան եր
կիւղ Տեառն. իմաստութի
բարի ամենեցուն՝ որ առնեն
զնա. և օրհնութիւնն նորա
մնայ յաւիտեանս յաւիտե
նից:

Լեւոնայ. Ս Երազարէութիւն Լեւոնայ
Լ. Օտարեայ. ՈՍԼ:

Երանեալ է այր՝ որ երկնչի
ի տէ. զպատուհիրանս նորա
նա կամի յոյժ:

Տգոր եղիցի յերկրի զաւակ
նր. և ազգ ուղղոց օրհնեսցի:
Փառք և մեծութիւն է ի տան
նորա. արդարութիւնն մնայ
յաւիտեանս յաւիտենից:

Օտարեաց ի խաւարի լոյս
ուղղոց. ողորմած՝ գթած՝ և
արդար է տր:

Բաղցր այր ողորմի և տայ
փոխ. յօրինէ զբան իւր ի
դատաստանի. զի յաւիտեան
նա մի սասանեսցի:

Յիշատակ յաւիտենից եղի
ցի արդարն ի համբաւէ չա
րէ նա մի երկիցէ:

Պատրաստ է սիրտ նորա յու
սալ առ անծ:

Նաստատեալ է սիրտ նորա՝
և նա մի երկիցէ. մինչև տես
ցէ ի թշնամիս իւր:

Սփռեաց՝ և ետ աղքատաց.
արդարութիւնն նորա մնայ յաւի
տեանս յաւիտենից. և եղ
ջիւր նր բարձր եղիցի փառօք:
Սեղաւորն տեսցէ՝ և բար
կասցի. զատամունս իւր կրճ
տեսցէ՝ և հալեսցի. և ցան
կութիւնն մեղաւորաց կորիցէ:

Լ.ԱԵՐԻՄԻԱՅ ԴՆԻԻՒՄ

() Երհնեցէք մանկունք զսր. և օրհնեցէք զանուն տն:

Երկրի անուն տն օրհնեալ. յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան:

Յարևելեց մինչև ի մոլորաց և օրհնեալ է անուն տն:

Բարձր է ի վերայ ամենայն ազգաց տր. և յերկինս են փառք նորա:

Վէ որպէս տր անձ մեր՝ ի բարձունս բնակեալ. և զի ունարհս տեսանէ յերկինս և յերկրի:

Յարուցանէ զաղբատն յերկրէ. և բարձր առնէ զտառապետս յաղբէաց:

Եստուցանէ զնոսա իշխանս ընդ իշխանս ժողովրդեան իւրոյ:

Բնակեցուցանէ զամուլն ի տան ուրախամիտ. ուն մայր որդւովք բերկրեալ:

Տողո. 8:

Լ.ԱԵՐԻՄԻԱՅ ԴՆԻԻՒՄ

Յեւանէն խրացել յեգիպտոսէ. տանն յաւօբայ ի ժողովրդենէ այլազգեաց:

Եղև հրէաստան սրբութի նորա. և խրայել իշխանութիւն նորա:

() Վաղ ետես և փախեալ. և յորդանան անդրէն դարձաւ. և երկնք ցնծացին որպէս խոյք. և բլուրք որպէս դառինք մաքեաց:

() Ի՞նչ քեզ ծով. զո՞ տեսեր՝ և փախեալ. կամ դու յորդանան՝ զի՞ դարձար անդրէն:

Երկնք ցնծացէք որպէս խոյք. և բլուրք որպէս դառինք մաքեաց:

Յերեսաց տն սասանեցաւ երկիր. յերեսաց նոյ յաւօբայ: Ո՞ դարձոյց զվէմն ի վտակս ջուրոյ. և զաղառաժն յաղբերակունս:

Մի՛ մեզ տր՝ մի՛ մեզ. այլ անուն քում տուր զփառս. վասն ողորմութեան և ճշմարտութեան քոյ:

Մի՛ երբէք ասացեն ի հեթանոսս. թէ ուր է անձ նոյ: Ե՞մեր յերկինս և յերկրի. զամենայն զոր ինչ կամեցաւ՝ և արար:

Սուրբ հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են. ձեռագործք են որդւոց մարդկան:

() Բերան ունին՝ և ոչ խօսին. զաչս ունին՝ և ոչ տեսանեն:

() Երանջս ունին՝ և ոչ լսեն. զունջս ունին՝ և ոչ հոտոտեն:

() ձեռս ունին, և ոչ շօշափեն:

փեն. զոտս ունին, և ոչ դը
նան. և ոչ գոյ բարբառ 'ի
կոկորդոս նոցա:

Վման նց եղիցին՝ ոյք արա
րին զնոսա. ամենեքեան՝ ոյք
յուսացեալք են 'ի նոսա:

Տունն իլի յուսացաւ 'ի տր.
օգնական ընդունելի է նոցա:

Տունն ահարօնի յուսացաւ
'ի տր. օգնական ընկերելի
է նոցա:

Երկիւղածք տեսաւն յուսա
ցան 'ի տր. օգնական և փրը
կիչ է նոցա:

Յիշեաց զմեզ տր, և օրհ
նեաց զմեզ. օրհնեաց տր
զտունն խորայելի. օրհնեաց
տր զտունն ահարօնի:

() օրհնեաց տր զերկիւղածս
իւր. զփոքրկունս և զմեծամեծս:

Յաւելցէ 'ի ձեզ տր. 'ի ձեզ
և յորդիս ձեր:

() օրհնեալ էք դուք 'ի տէ.
որ արար զերկինս և զերկիր:

Երկինք երկնից տն են. և
զերկիրս ետ որդւոց մրդկան:

Ոչ թէ մեռեալք օրհնես
ցեն զքեզ տր. և ոչ ամենե
քան՝ ոյք իջանեն 'ի գոթիս:

Եւ կենդանիքս օրհնեսցուք
զտր. յայտմ հետէ մինչև յա
ւիտեան:

Եւսեփայ ճոյի

իւրեցի՝ զի լուսիցէ տր.

զձայն աղօթից իմոց. խո
նարհեցոյց զունկն իւր առ
իս. և ես յաւուրս իմ կար
դացի առ նա:

Շրջեցան զինև երկունք մա
հու. և լիլտք դժոխոց դը
տին զիս:

() նեղութիւն՝ և զանձկու
թիւն գտի. և զանուէն տն
կարդացի:

Ո՛ տր փրկեա՛ զանձն իմ, ոչ
զորմած անձ. ողորմեա՛ և պա
հեա՛ զտղայս տր:

Ես խոնարհ եղէ՝ և տր կե
ցոյց զիս. դարձ անձն իմ
'ի հանգիստ քո. զի տր օգ
նեաց քեզ:

Փրկեաց զանձն իմ 'ի մահո
ւանէ. զաչս իմ յարտասոճաց.
և զոտս իմ 'ի գայթակղու
թենէ. հաճոյ եղէց առաջի
տն յերկրին կենդանեաց:

Տոմար 6:

Եւսեփայ ճոյի

Հաւատացի՝ զոր և խօսեցայ.
և ես խոնարհ եղէ յոյժ:

Ես ասացի 'ի զարմանալ ի
մում. թէ ամենայն մարդ
սուտ է:

Օ ինչ տաք տրիտուր ան •
ընդ ամի՝ զոր և ետ ինձ:

Օ բաժակ փրկութեան ըն
կալայց • և զանուն ան կար
դացից:

Օ աղօթս իմ ան տաք՝ առա
ջի ան ժողովրդեան նորա:

Պատուական է առաջի ան
մահ սրբոց իւրոց • ո՛ր տը ես
ծառայ քո եմ. ծառայ և որ
դի աղախնոյ քոյ:

Հատեր զկապանս իմ. քեզ
մատուցից պատարադ օրհ
նութեան և զանուն Տեառն
կարգացից:

Օ աղօթս իմ ան տաք՝ առա
ջի ան ժողովրդեան նորա •
'ի դաւիթս տան ան, և իմէջ
քոյ երուսաղէմ:

Տոնո՛ւ. 8:

Բեւեռայ. Ղ'ժ. 9:

() Եհնեցէք զտը ամենայն
ազինք. գովեցէք զնա ամե
նայն ժողովուրդք:

Օ օրասցի ողորմութիւն նո
րա՝ ի վերայ մեր. և ճշմար
տութիւն տեառն մնասցէ յա
ւիտեան:

Տոնո՛ւ. 2:

Բեւեռայ. Ղ'ժ. 1:

Խոստովան եղբրուք ան՝ զի

բարի է. զի յաւիտեան է ո՛ւ
ղորմութիւն նորա:

Բասացէ տունն խառնելի •
զի յաւիտեան է ողորմու
թիւն նորա:

Բասացէ տունն ահարօնի •
զի յաւիտեան է ողորմու
թիւն նորա:

Բասացեն երկիւղածք ան •
զի յաւիտեան է ողորմու
թիւն նորա:

Դնեղութեան իմում ես առ
տը կարդացի. և լուաւ ինձ
յանդորր:

Տը է իմ օգնական՝ և ես ո՛չ
երկեայց • զի արասցէ ինձ
մարդ:

Տը է իմ օգնական. և ես տե
սից՝ ի թշնամիս իմ:

Բարի է յուսալ 'ի տը՝ քան
յուսալ 'ի մարդիկ • բարի է
յուսալ 'ի տը՝ քան յուսալ՝
յիշխանս:

Բմենայն ազինք շրջեցան զի
նե. և անոճամբ ան յաղթե
ցի նոցա:

Ըրէլով շրջեցան զինե. •
պաշարեցին զիս իմասին. և
անոճամբ ան վանեցի զնոսա:

Ըուրջ եղեն զինե ուր մե
ղուք. վառեցան բորբոքեցան
որպէս փուշք 'ի հուր. և
անոճամբ ան մերժեցի զնո:

Ի ճանապարհս արդարուեց
քոց իմաստունն արա՛ զիս. և
քննեցից զքանչե՛լիս քո:
Տ քնեցաւ անձն իմ առ 'ի
ձանձրանալ. հաստատեա՛ զիս
'ի բանս քո:

() Ճանապարհս մեղոց իբաց
արա՛ յինէն. և յօրէնս քո
ողորմեաց ինձ:

() Ճանապարհս ճմարտու
թեան քո ընտրեցի. և զիրա
ւունս քո ես ո՛չ մոռացայ:

Ս Երձեցայ ես 'ի վկայու
թիւնս քո. տը՛ մի՛ յամօթ
առնէր զիս:

Ի ճանապարհս պատուիրա
նաց քոց ընթացայ. զի անդորր
արարէր սրտի իմոյ:

Ե Տ Ի:
() րէնսդէտ արա՛ զիս տը՛, 'ի
ճանապարհս իրաւանց քոց.
և խնդրեցից զնա յամենայն
Ժամ:

Ի մաստունն արա՛ զիս տը՛. և
քննեցից զօրէնս քո. և պահե
ցից զնա բոլորով սրտիւ իմով:
Ը Ռաշնորդեա՛ ինձ 'ի շա
ւիղս պատուիրանաց քոց տը՛.
զի ընդ նոսա հաճեցայ:
Խոնարհեցո՛ զսիրտ իմ 'ի
վկայութիւնս քո տը՛. և մի՛
յազահոյութիւնս:

Դ արձո՛ զաչս իմ, զի մի՛ տե

սից զնանրութիւնս. 'ի ճանա
պարհս քո կեցո՛ զիս:

Հաստատեա՛ ծառայի քում.
զբան քո յերկիւղ քո:

Հան յինէն զնախատինս,
զոր և կարծեցի. զի դատաս
տանք քո քաղցր են:

Ը Հա ցանկացայ պատուիրա
նաց քոց տը՛. յարդարութե
քում կեցո՛ զիս:

Օ Ս Ը Ի: 6
Ի կեսցէ՛ իվը՛ իմ ողորմութի
քո տը՛. և վերկութիւն քո
լստ բանի քում:

Տաց պատասխանի ոյք նա
խատեն զիս բանիւք. զի ես
'ի բանս քո յուսացայ:

Ս Ե 'ի բացեայ առնէր 'ի բե
րանոյ իմմէ զբան ճմարտու
թեան մինչև յոյԺ. զի յիրա
ւունս քո յուսացայ:

Պ ահեցի զօրէնս քո յամե
նայն Ժամ. յաւիտեան և յա
ւիտեանս յաւիտենից:

Գ նայի ես յանդորրու. զի
զպատուիրանս քո խնդրեցի:
Խօսեի զվկայութիւնս քո առա
ջի Թադաւորաց, և ո՛չ ամաչեա
լի որհէի 'ի պատուիրանս քո,
զոր սիրեցի:

Համբարձի զձեռս իմ 'ի պա
տուիրանս քո, զոր սիրեցի. և
խորհէի յարդարութե քում:

Ը Թ

ՅԵ

Յիշեա՛ն զբան ծառայի քոյ,
յոր և յուսացուցեր զիս:

Սա մխիթարեսցէ զիս 'ի խո
նարհուլութեան իմում. զի բան
քո կեցոյց զիս:

Ի մբարտաւանք անիրաւե
ցան յիս յոյժ. այլ յօրինաց
քոց ես ո՛չ խոտորեցայ:

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւի
տեանից տո՛ր. և մխիթարեցայ:
Տրտմութիւն կալտու զիս 'ի
մեղաւորաց. և ոյք թողին
զօրէնս քո:

Գովելի են ինձ իրաւունք
քո. 'ի տեղով պանդխտու
թեան իմոյ:

Յիշեցի 'ի գիշերի զանուն քո
տո՛ր. և պահեցի զօրէնս քո:

Սա եղև ինձ ճանապարհ 'ի
կեանս. զի զարդարութիւնս
քո խնդրեցի:

Ի ՀԻԹ. 8

աժի՛ն իմ ես դու տո՛ր.
ասացի պահել զօ
րէնս քո:

Ի շաւեցի զերեսս քո բոլո
րով սրտիւ իմով. ողորմեաց
ինձ ըստ բանի քում:

Խորհեցայ 'ի ճանապարհս
իմ. և դարձուցի զոտս իմ 'ի
վկայութիւնս քո:

Պատրաստեցայ և ո՛չ խռովե
ցայ. զի պահեցի զպատունի
րանս քո:

Տոռունք մեղաց պատեցան
զինև. ալ զօրէնս քո ես ո՛չ
մոռացայ:

Ի մէջ գիշերի յառնէի խոս
տովան լինիլ ուռ քեզ, վասն
իրաւանց և արդարութե քոյ:
Հաղորդէի ես ամենայն եր
կիւղածաց քոց. որոց պա
հեալ էին զպատունիրանս քո:
Ողորմութեամբ տոն լի եղև
երկիր. զարդարութիւնս քո
ուսո՛ ինձ:

Թ. ՏԻԹ. 9

Օ քաղցրութիւն արարե՛ր
ընդ ծառայի քում տո՛ր. ըստ
բանի քում:

Օ քաղցրութիւն, զխրատ
և զգիտութիւն ուսո՛ ինձ.
զի 'ի պատունիրանս քո ես
հաւատացի:

Մինչև խոնարհեալ էի ես՝
մեղայ. վասն այսորիկ զբանս
քո պահեցի յոյժ:

Բաղցր ես դու տո՛ր. և
քաղցրութեամբ քով ուսո՛
ինձ զարդարութիւնս քո:

Բազմացան յիս անիրաւու
թիք ամբարտաւանից. այլ
ես բոլորով սրտիւ իմով քըն
նեցի զպատունիրանս քո:

Մածան ուն կաթն սիրտք
նոցա . այլ ես զօրէնս քո
խօսեցայ :

Բարի է ինձ, զի խոնարհ
արարեր զիս . որպէս ուսայց
զարդարութիւնս քո :

Բարի են ինձ, օրէնք բերա
նոյ քոյ . քան զհազարս ոս
կւոյ և արծաթոյ :

Ժ 301. 10
Ձեռք քո արալին և
ստեղծին զիս . իմաստուն
արա՛ զիս և ուսայց զպատո
ւիրանս քո :

Երկիւղածք քո տեսցեն զիս
և ուրախ եղիցին . զի ես 'ի
բանս քո յուսացայ :

Օ՛հանեայ ար՛ զի արդարու
թէ են դատաստանք քո . յի
րաւի խոնարհեցուցեր զիս :

Եղիցի ողորմութիւն քո . 'ի
մխիթարել զիս՝ ըստ բանի
քում, զծառայս քո :

Եկեսցեն յիս գթութիւնք
քո և կեցից . զի օրէնք քո
խօսք իմ էին :

Լ՛մաչեսցեն ամբարտաւորնք՝
որք 'ի տարապարտուցանիրա
ւեցան յիս . այլ ես հոգացայ
'ի պատուիրանս քո :

Խորատեսցեն զիս երկիւղածք
քո . և ոյք ճանաչեն զվկայ
ութիւնս քո :

Եղիցի սիրտ իմ սնբիծ .
յարդարութեան քում . զի
մի ամուշեցից :

Ի ԿԼԺ 11

Կարօտացաւ անձն իմ . 'ի
փրկութիւնս քո . զի ես 'ի
բանս քո յուսացայ :

Ապասեցին աչք իմ, բանի
քում . ասացի եղբ մխիթա
րեսցես զիս :

Եղէ ես ուն տիկ 'ի պարզի .
զի զարդարութիւնս քո ես
ոչ մոռացայ :

Բանի՛ ինչ են, աւուրք
ծառայի քոյ . եղբ արտացես
ինձ իրաւունս 'ի հալած
չաց իմոց :

Ապասեցին ինձ անօրէնք ըզ
խորհուրդս . այլ ոչ որպէս
զօրէնս քո :

Լ՛մենայն պատուիրանք քո
ճշմարիտք են . 'ի նանիր հա
լածեցին զիս, օգնեա՛ն ինձ :
Փղբ միւս ևս՝ և կորուսա
նէին զիս յերկրի . այլ ես ոչ
թողի զպատուիրանս քո :

Բստ ողորմութեան քում
կեցո՛ զիս . և պահեցից զվե
կայութիւնս բերանոյ քոյ :

Ի ԿԼՄԻ 12

Յաւատեան ար՛ բան քո
կայ յերկինս . յազդէ մինչև
յազդ է ճշմարտութիւն քո :

Հաստատեցեր զերկիր՝ և
կայ :

Հրամանի քում մնայ տիւ .
զիւ ամենեքեան ծառայք
քո են :

Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ
էին . կանխաւ ևս արդեօք
կորուսեալ էի 'ի խոնարհու
թեան իմում :

Յաւիտեան ոչ մոռացայց
զարդարութիւն քո . զի նոքօք
կեցուցեր զիս :

Քո եմ ես և կեցո՞ զիս . զի
զարդարութիւն քո խնդրեցի .
ինձ սպասեցին մեղաւորք 'ի
կորուսանել . զի զվկայութիւն
քո ես 'ի միտ առի :

Յիմ կառարածի տեսի ըզ
վախճան . յոյժ անդօրր էին
ինձ պատուիրանք քո :

Խ ՍՂՍՂ 13

Ու սիրեցի զօրէնս քո . զօր
հանապազ խօսք իմ էին :

Քան զմշնամիսն իմ իմաս
տուն արարեր զիս 'ի պատու
ւիրանս քո . զի յաւիտեան
իմ էին :

Քան զամենայն ուսուցիչս
իմ, իմաստուն եղէ . զի վկայ
ութիւնք քո խօսք իմ էին :

Քան զծերան իմաստուն
եղէ . զի զպատուիրանս քո
քննեցի :

Յամենայն ճանապարհաց չո
րաց արդելի զոտս իմ . որպէս
զիւ պահեցէք զբանս քո :

Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտո
րեցայ . զի դու օրէնսգէտ
արարեր զիս :

Որպէս զի քաղցր են 'ի քիմս
իմ բռնք քո . քան զմեղք բե
րանոյ իմոյ :

Ի պատուիրանաց քոց իմա
ցեալ՝ ատեցի զամենայն ճա
նապարհս չորաց . զի դու
օրէնսգէտ արարեր զիս :

ՕՆՈՒՆ 14
Որպէս են բանք քո ոտից
իմոց . և լոյս տան շուշաջ
իմոց :

Երդունայ և հաստատեցի .
զիւ պահեցից զիմ իրաւունս
արդարութեան քոյ :

Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ .
տէր կեցո՞ զիս ըստ բանի
քում :

Ինդ կամս բերանոյ իմոյ
հանձեաց տո՞ . և զիրաւունս
քո ուսո՞ ինձ :

Ինձն իմ 'ի ձեռս քո յամե
նայն ժամ . և զօրէնս քո ես
ոչ մոռացայ :

Եդին ինձ մեղաւորք զորո
գայթ . 'ի պատուիրանաց քոց
եւ ոչ մոլորեցայ :

Սառանգեցի զվկայութիւն
քո

քո յաւիտեան. զի ցնծու
թիւն է սրտի իմոյ:

Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ,
առնել զարդարութիւնս քո
յաւիտեան. վասն հատուց
ման:

Կ ՍԸՄԻՒՐ. 15

Օտնորէնսն ասեցի. և զօ
րէնս քո սիրեցի:

() Գնական և փրկիչ իմ ես
դու. և ես 'ի բանս քո
յուսացայ:

Իբաց եղբուք յինէն չարք.
և քննեցից զպատուիրանս
սոյ իմոյ:

() Գնեա՛ ինձ ըբ բանի քում,
և կեցո՛ զիս. և մի՛ յամօթ
առնէր զիս 'ի յուսոյ իմմէ:

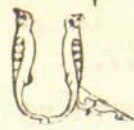
() Գնեա՛ ինձ՝ և ապրեցո՛
զիս. և խորհեցայց զիրաւ
ունս քո յամենայն ժամ:

Ինարգեցեր զամենեսեան՝
որք ապստամբք եղեն յար
դարութեանց քոց. զի անի
րաւութեմ էին խորհուրդք
նոցա:

Յանցաւորս համարեցայ զա
մենայն մեղաւորս երկրի. վս
այսորիկ՝ սիրեցի զպատուի
րանս քո:

Իւեռեա՛ ընդ երկիւղ քո
զմարմին իմ. զի 'ի դատաս
տանսց քոց երկեայ յոյժ:

Ն ԵՅԻՆ. 16

րարի իրաւունս և
արդարութիւն. մի՛
մատներ զիս 'ի ձեռս նեղ
չաց իմոց:

Բնկալ զծառայ քո 'ի բո
րի. զի մի՛ ամբարտաւանք
զզոճեցեն զիս:

Սպասեցին աչք իմ փրկու
թեան քում տր. և բանից ար
դարութեան քոյ:

Իրա՛ ընդ ծառայի քում տր
լստ ողորմութե՛ քում. զար
դարութիւն քո ուսո՛ ինձ:

() Կառայ քո եմ ես՝ իմաս
տուն արա՛ զիս. և ծանեայց
զվկայութիւնս քո:

Սամ է պաշտել զտր. խա
փանեցին զօրէնս քո:

Սան այսորիկ՝ սիրեցի ըզ
պատուիրանս քո. քան զամ
ուսկի և զտպաղին:

Իմենայն պատուիրանք քո
աջողեցան ինձ. զի ատեցի ես
զճանապարհս չարաց:

2 ՓԻ. 17

Սքանչելի են վկայութիւնք
քո. վասն այսորիկ սիրեաց
զնոսա անձն իմ:

Յայտնութիւն բանից քոց
լուսաւորէ. և իմաստունս առ
նէ զտղայս:

3 ԼԹ

Օ ԲԵ

Օ բերան իմ բացի և առի
զհոգի. 'ի պատուհիրանս քո
փափաքեսաց անձն իմ:

Վայեսաց առ իս և ողորմեսաց
ինձ. ըստ իրաւունս սիրողաց
անուան քոյ:

Օ ճանապարհս իմ ուղիղ ա
բան ինձ ըստ բանի քում. և
մի տիրեսցեն ինձ ամ մեղք:
Փրկեա՛ զիս 'ի զրպարտու
թենէ մարգկան. և պահե
ցից զստատուհիրանս քո:

Երևեցո՛ զերեսս քո 'ի ծա
ռայս քո. և ուսո՛ ինձ զար
դարութիւնս քո:

Ստակք ջուրց իջին յաջաց
կնոց. զի ոչ պահեցին զօ
բէնս քո:

Գ ՍԼ՝ԻԼ: 18

Երդար ես դու տո՛ր և ու
ղիղ են դատաստանք քո:

Պատուիրեցեր զարդարութի
վըկայութեանց քոց տո՛ր. և
ճշմարեաք են յոյժ:

Սաշեսաց զիս նախանձ քո.
զի մոռացան զբանս քո թըշ
նամիք իմ:

Բնորեալ է բան քո յոյժ. և
'ծառայ քո սիրեսաց զսա:

Սանուկ եմ ես և արհա
մարհեալ. և զարդարութիւ
քո ես ոչ մոռացայ:

Երդարութիւն քո արդարու

թիւն յաւիտենից. և օրէնք
քո ճշմարիտ են:

Վեղութիւնք և վիշտք դը
տին զիս. և պատուհիրանք քո
խօսք իմ էին:

Երդարութե՛ն վկայութիւք
քո յաւիտեան. իմաստուն ա
բան և կեցո՛ զիս:

Ճ Կ()Փ: 19

Կարդացի առ քեզ բողոքու
սրտիւ իմով. լուր ինձ տո՛ր
զի զարդարութիւնս քո խըն
դրեցի:

Եղաղակեցի առ քեզ և փր
կեա՛ զիս. և պահեցից ըզ
վկայութիւնս քո:

Կանխեցի տարածամու՛ ա
ղաղակեցի. և ես 'ի բանս քո
յուսացայ:

Կանխեցին աչք իմ առա
ւօտու. 'ի խօսիլ ինձ ըզ
բանս քո:

Ձայնի իմում լուր տո՛ր ըստ
ողորմութեան քում. և յի
րաւունս քո կեցո՛ զիս:

Սերձեցուցին յիս հալա
ծիւք իմ զանօրէնութի. զի
յօրինաց քոց հեռի եղեն:

Սերձ ես դու տո՛ր. և ամե
նայն պատուհիրանք քո ճշմա
րիտք են:

Դա՛ղբանէ ծանեայ 'ի վկայ
ութեանց քոց տո՛ր. զի յաւի
տեան

տեան հաստատեցեր զնոսա :

Ս ՐԻՍ : 20

Տես զխոնարհութիւն իմ
և փրկեա՛ զիս . զի զօրէնս քո
ես ո՛չ մոռացայ :

Դատեա՛ զդատաստանս իմ,
և փրկեա՛ զիս . և ըստ բանի
քում կեցո՛ զիս :

Հեռի է ՚ի մեղաւորաց փըր
կութիւն . զի զիրաւունս քո
ո՛չ պահեցին :

Կութութիւնք քո բազում
են տր՛ . և ըստ երաւանց քոյ
կեցո՛ զիս :

Բազում են, որ հալածեն
և նեղեն զիս . ՚ի վկայութեց
քոց ես ո՛չ խոտորեցայ :

Հայէի յանագորունան և մա
շէի . զի զպատուհիրանս քո
ո՛չ պահեցին :

Տես, զի զպատուհիրանս քո
սիրեցի . տր՛ ողորմութեամբ
քով կեցո՛ զիս :

Սկիզբն բանից քոց ճմար
տութիւն է . յաւիտեան են
ամենայն իրաւունք արդարու
թեան քոյ :

Յ ՍԻՆ : 21

Իշխանք հալածեցին զիս ՚ի
նանիւր . և ՚ի բանից քոց եր
կեաւ սիրտ իմ :

Յնծացայ ես ՚ի բանս քո . ոպ
այն որ գտանէ աւար բազում :

Օ մեղս ատեցի և անօրգե
ցի . և զօրէնս քո սիրեցի :
Լօթն անգամ յաւուր օրհ
նեցից զքեզ . վասն իրա
ւանց և արդարութեան քոյ .
Խաղաղութիւն բազում է
սյնոցիկ, ոյք սիրեն զօրէնս
քո . և ո՛չ դոյ ՚ի նոսա գայ
Թակղութիւն :

Սպասեցի փրկութե՛ քում
տր՛ . և զպատուհիրանս քո
սիրեցի :

Պահեաց անձն իմ զվկոյ
ութիւնս քո . և սիրեաց ըզ
նոսա յոյժ :

Պահեցից զպատուհիրանս՝ և
զվկայութիւնս քո . զի ամ ճա
նապարհք իմ առաջի քոյ են :

Ն ԹԼԻ : 22

Սերձեսցին խնդրո՜ւածք իմ
առաջի քո տր՛ . ըստ բանի
քում իմաստուն արա՛ զիս :
Սոցեն աղօթք իմ առաջի
քոյ տր՛ . և բանիւ քով փըր
կեա՛ զիս :

Ի ղխեսցեն շրթունք իմ
զօրհնութիւնս քո . յորժամ
ուսուսցես ինձ զարդարու
թիւնս քո :

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս
քո . զի ամ պատուհիրանք քո
արդարութեամբ են :

Լղիցի ձեռն քո ՚ի կեցու

ցանել զիս. զի զպատուհի
րանա քո ընտրեցի:

Յանկացայ փրկուած է քում
տը. և օրէնք քո խօսք իմ
էին:

Աեցցէ անձն իմ, օրհնես
ցէ զքեզ. և իրաւունք քո
օգնեսցեն ինձ:

Սորորեցայ ես ունի զոչխար
կորուսեալ. խնդրեա՛ս զծա
ռայս քո, զի զպատուհիւրանս
քո ես ոչ մոռացայ:

Տառ. 176:

(Ըհհո-ըէ Լաւայեայ. Կայծալնաւո
տը-ըէ Լաւայեայ: ԽԼ. ԽԼ.)

Օրհնեցէք զանձն յօր
հնութիւն նոր. զի
իշխանութիւն նո
րա՝ ի բարձունս
փառաւորի:

Լաւանուն նորա փառաւո
րեալ է ի ծագաց մինչև՝ ի
ծագս երկրի:

Այք իջանէին ի ծով նաւ
աւք կղզիք. և ամենայն բնա
կիչք նոցա ընդ նոսա:

Աւրախ եղիցի անասաւան՝ և
ամենայն բնակիչք իւր. ուրախ
եղիցին բանակք՝ և բաւկէ կե
դարու. և ուրախ եղիցին բը
նակիչք վիմին:

Դիւխոց լերանց գոչեսցեն.
տացեն զիսուս մի. և զքա
ջութիւն նորա կղզիք պատ
մեսցեն:

Տիւն զօրութեանց դիմեայ՝
գայ, զարթուցանել զպրտե
րազմ. յարուցանել զնախանձ՝
փող հարկանել՝ և գոչել ի
վերայ թշնամեաց իւրոց զօ
րութեամբ բազմաւ:

Աւրախ եղիցին երկինք ի վե
րուստ. և ամպք ցօղեսցեն
զարդարութիւն:

Բալեսցէ երկիր զողորմու
թիւն և զարդարութիւն՝ առ
հասարակ բոլեսցէ:

Տառ. 8:

Դաւթ: (Յանկա Լաւայեայ: Լա
՛նեղութեան իմում ես առ
տը կարգացի. և լուսու անձ
յանդնոց դժոխոց, աղաղա
կի իմում:

Ուր տը ձայնի իմում, զի ըն
կեցեր զիս ի խորս ծովու.
և շրջանք գետոց պաշարե
ցին զիս:

Լ՛մենայն զբօսանք քո՝ և ա
լիք քո անցին ի վերայ իմ.
և ասացի՝ Թէ մերժեցայ ու
րեմն յերեսաց աչաց քոց:

Լ՛րդ՝ իցէ Թէ յաւեւից հայ
իլ ի առաջար սուրբ քո. զի հե
ղան

զսն զինև Զուրք մինչև յանձն
իմ. և անդուհեք անհնարինք
պաշարեցին զիս:

Եւ մուտ գլուխ իմ ընդ փա
պարս լերանց. իջի ես ՚ի խորս
երկրի, և տեսի զնիգս նորա,
զի էին որպէս աղիք յաւիտե
նից. և ելցեն յապականու
թենէ կեանք իմ:

Եւ քեզ տը Լստոճտճ իմ,
՚ի նոճաղիլ անձին իմոյ կար
դացի. և զքեզ տը յիշեցի. և
մտցեն աղօթք իմ ՚ի տաճար
սուրբ քո:

Օ ի ոյք պահէին զունայ
նութիւն և զստութիւն. յո
ղորմութենէ իւրեանց մեր
ժեցան:

Եւ յլ ես ՚ի ձայն օրհնութե
խոստովան եղէց քեզ. մատու
ցից պատարագս տն՝ և կա
թարեցից զուխտ իմ ՚ի փըր
կութեան:

Տ. ան. 8:

Եւ կեսցեն աղօթք մեր ՚ի տա
ճար սուրբ քո. խոնարհեսցի
ունկն քո ՚ի խնդրոճածս մեր:
Սարդասէր տը՝ վասն սրբու
հայ անառատի Սօր քոյ և
կուսի. և վասն Խաչի քոյ պա
տոճականի. ընկալ զաղաչանս
մեր. և կեցն զմեզ:

Քարոյ փնխանջիբն և խառովանն:

Ս ասն ուղղելոյ զգնացս մեր
՚ի ճանապարհս խաղաղութե.

զտը աղաչեսցուք:

Ս ցրելոյ ՚ի մէջ զամ խոր
հուրդս չարին. զտը աղ:

Ս Խարգեւելոյ մեզ զառողջ
խորհուրդս՝ և զառաքինն
վարս. զտը:

Ս Խարհելոյ զմեզ՝ Եւ հովա
նեաւ ամենազօրի աջոյն իւ
րոյ. զտը աղա:

Ս խորտակելոյ զհաւառա
կորդն վաղվաղակի՝ ընդ զ
տիւք մերովք. զտը:

Ս հոգւոցն: Եւ ևս և վս:
Օ անձինս: Ս զորմեաց:

Եւ զթք:

ՏԻ Երկնի և երկրի՝ արա
րիչ ամենից արարածոց, Ե
րևելեաց և աներևութից:
Եւ քեզ կարդամք յամենայն
ժամ՝ զի ընդ ամենայն տե
ղիս է տէրութիւն քո. և ար
դարութիւն քո ամենեցուն
տիրէ: Շ նորհեա՛ մեզ եր
կիւղիւ ՚ի պաշտօն քո կան
խել հանապաղ: Ս իրել ըզ
զքեզ ՚ի բոլորէ սրտէ՝ և ՚ի
բովանդակ մտաց՝ և յամե
նայն զօրութենէ մերմէ պա
հել զպատճիրանս քոյս,
Եւ համ

Համբառնալ առ քեզ զձեռս
մեր սրբութիւն՝ առանց բար
կութեան և երկմտութեան.
Եւ գտանել 'ի քէն զշնորհս
և զողորմութիւն. և զառաքի
նասիրաց գործոցն աջողութի.
Ասանգի՝ դու ես տը կենաց՝
և անձ ողորմութի. և քեզ
վայելեն փառք իշխանութի
և պատիւ. Եւ յիշտ, և յաւիտեանս
յաւիտենից.

Եւ մէն:

Եւ յաղաղութի ամենեցուն:

Եւ ունամենագոր և յաղթող
տէրութեդ կրկնի ամենայն
ծուեր յերկրպագութիւն և
փառաւորեսցի յամենեցունց
թագաւորութի. քո. Եւ յայեաց
յերկրպագութիւնս մեր, և
ուսո՛ մեզ առնել զարդարու
թի ճշմարտութեան. Ասան
գի դու ես Եւ իսաղաղու
թեան. որ բարձեր զթշնա
մութի 'ի միջոյ. և արարեր
զիսաղաղութիւն յերկինս և
յերկրի. Եւ հեռաւորաց՝
և մերձաւորաց, աւետարանե
ցեր զնոր պարգևս քոյին բա
րեացդ: Որում և զմեզ մե
ծի շնորհացդ արժանիս արաս
ցես, դասելով ընդ ճշմա
րիտ երկրպագուս քո. Եւ
մեր և Տը մեր և փրկիչ Եւ

Եւ իսաղաղութեան և 'ի
ճայն սաղմոսաց, անդադար
փառաւորեսցի զՀայր և
զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ.
Եւ յիշտ, և յաւիտեանս
յաւիտենից:

Եւ մէն:

Եւ իսաղաղութեան և 'ի
ճայն սաղմոսաց, անդադար
փառաւորեսցի զՀայր և
զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ.
Եւ յիշտ, և յաւիտեանս
յաւիտենից:

Եւ մէն:

Հայր և Որդի և Սուրբ Հոգի

Եւ իսաղաղութեան և 'ի
ճայն սաղմոսաց, անդադար
փառաւորեսցի զՀայր և
զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ.
Եւ յիշտ, և յաւիտեանս
յաւիտենից:

Եւ իսաղաղութեան և 'ի
ճայն սաղմոսաց, անդադար
փառաւորեսցի զՀայր և
զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ.
Եւ յիշտ, և յաւիտեանս
յաւիտենից:

Եւ իսաղաղութեան և 'ի
ճայն սաղմոսաց, անդադար
փառաւորեսցի զՀայր և
զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ.
Եւ յիշտ, և յաւիտեանս
յաւիտենից:

Եւ իսաղաղութեան և 'ի
ճայն սաղմոսաց, անդադար
փառաւորեսցի զՀայր և
զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ.
Եւ յիշտ, և յաւիտեանս
յաւիտենից:

Եւ իսաղաղութեան և 'ի
ճայն սաղմոսաց, անդադար
փառաւորեսցի զՀայր և
զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ.
Եւ յիշտ, և յաւիտեանս
յաւիտենից:

Եւ իսաղաղութեան և 'ի
ճայն սաղմոսաց, անդադար
փառաւորեսցի զՀայր և
զՈրդի և զսուրբ Հոգիդ.
Եւ յիշտ, և յաւիտեանս
յաւիտենից:

տր. և տր լոճաւ սմա. յա
մենայն նեղութիւն սորա փրը
կեաց զսա:

Բանակ հրեշտակաց տեառն
շուրջ է զերկիւղածովք իւ
րովք և պահէ զնն:

Պաշակեցէք՝ և տեսէք զի
քաղցր է տր. երանեալ է
այր՝ որ յուսայ ՚ի նա:

Երկերուք ՚ի տէ ամենայն
սուրբք նորա. զի ո՛չ ինչ է
պակասութիւն երկիւղածաց
նորա:

Սեծ ամեճք աղքատացան՝
և քաղցեան. բայց ոյք խնդ
րեն զտր. մի պակասեսցի ՚ի
նոցանէ ամենայն բարութիւն:

Եկայք որդեւիւք իմ, և լոճա
րուք ինձ. և զերկիւղ տն ու
սուցից ձեզ:

Ո՛վ է մարդ՝ որ կամի ըզ
կեանս. և սիրէ զաւուրս իւր
տեսանել ՚ի բարութեան:

Իւեցո՛ զլեզու քո ՚ի չարու
թենէ. և շուրթն քո մի խօ
սեսցի զնենգութիւն:

Իյոտորեաց ՚ի չարէ՝ և արա՛
զբարի. խնդրեա՛ զխաղաղու
թիւն՝ և երթ զհետ նորա:

Եւ չք տն ՚ի վերայ արդարոց.
և ահանջք նորա ՚ի վերայ ա
ղօթից նոցա:

Երես տն ՚ի վերայ չարագոր

ծաց. սատակել յերկրէ զլի
շատակս նոցա:

Վարդացին արդարք առ տր.
և տր լոճաւ նոցա. յամե
նայն նեղութենէ նոցա փրը
կեաց զնոսա:

Մերձ է տր առ այնոսիկ՝
ոյք մաշեալք են սրտիւք. և
զխոնարհս հոգւով կեցու
ցանէ:

Բազում նեղութիւք են ար
դարոց՝ յամենայնէ փրկէ զնո
սա տր. և պահէ զամենայն
ոսկերս նոցա և մի ՚ի նոցանէ
մի փշրեսցի:

Մահ մեղաւորի չար է.
բայց ոյք ատեն զարդարն
զղջասցին:

Փրկէ տր զանձինս ծառայից
իւրոց. մի զղջասցին ամենե
քեան. ոյք յուսայեալք
են ՚ի տր:

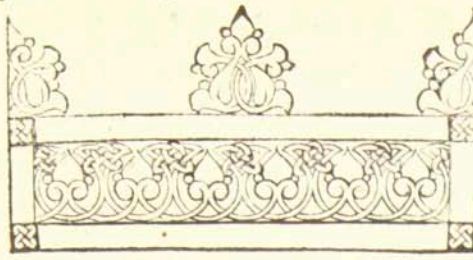
Փառք հօր և Որդւոյ և
հօգւոյն սրբոյ:

Եւ յԺմ, և միշտ, և յուճի
տեանս յաւիտենից. Եւ մէն:

Եւ ևս խաղաղութեան զտր
աղաչեսցուք՝ ընկալ կեցո՛ և
ողորմեաց:

() Եւ հնութի և փառք հօր
և Որդւոյ և հօգւոյն սրբոյ:

Եւ յԺմ, և միշտ, և յուճի
տեանս յաւիտենից: Եւ մէն:

Օրհնութիւնս Լ. սրբ. ճանաց. ճժ. թ.:

Ն Ե Ղ Ո Ւ

Թեան իմում ես առ Տր կարգացի. և լուսւ ինձ. Տր փրկեաց զանձն իմ 'ի շրթանց նենգաւորաց. և 'ի լեզունէ չարէ:

Օր տացի բեզ. կամ զի՞ յաւելցի լեզու նենգաւոր:

Ող նետք հզօրի՝ զի մսեալ են կայծակամբք կաղնոյ:

Այ ինձ՝ զի ընդ երկար եղև պանդխտութիւն իմ. զի բնա կեցայ ես 'ի վրանս կեդարու: Բազում անգամ բնակեցաւ անձն իմ ընդ այնոսիկ. ոյք ք տէին զողջոյն:

Լսէի խաղաղար. յորժամ խօսէի՝ մարտնչէին ընդ իս:

Տոհ. 6:

Օրհնութիւնս Լ. սրբ. ճանաց. ճժ. թ.:

Նամբարձի զաջս իմ 'ի լե րինս. ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն:

Օգնութիւն ինձ 'ի տէ Լ կեսցէ. որ սրար զերկինս և զերկիր:

Մի տար 'ի սասանութիւն զոտն քո. և մի ննջեսցէ պա հապան քո:

Որպէս ոչ ննջէ՝ և ոչ 'ի քուն երթայ պահապան իս րայէլի:

Տր պահեսցէ զբեզ՝ և տը ընկալցի. աջոյ ձեռամբն իւրով:

Լրեգակն 'ի տունէ բեզ մի մեղեցէ. և մի լուսին 'ի գի շերի:

Տր պահեսցէ զբեզ յամե նայն չարէ. պահեսցէ տը զանձն քո:

Տր պահեսցէ զմուտ և զել քոյ. յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան:

Տոհ. 8:

Օրհնութիւնս Լ. սրբ. ճանաց. ճժ. թ.:

Ուրախ եղէ ես ոյք ասէին ցիս. 'ի տուն Տեառն երթի ցուք մեք:

Նասեալ կային ոտք մեր. առ դրունս քո եէմ:

Օ եէմ շինեալ որպէս քա ղաք. և բնակութիւն իւր շուրջ զնովաւ:

Լնդ ելանէին ազգք՝ ազգք ան

տն. վկայութիւն իսրայէլի.
խոստովան լինել անհաւան տն:
Լ'նդ արկեալ են աթոռք դա
տաստանի. աթոռս արկեալ
են 'ի տան դաւթի:

Հարցէք զողջունէ երուսա
ղէմի. և զշինութենէ՝ ոյք
սիրէք զտր:

Լ'զիցի խաղաղութիւն 'ի զօ
րութեան քում. և շինութի
յաշտարակս յամուրս քո:

Ասան եղբարց՝ և ըկերաց
իւոց խօսեցայ զխաղաղութի.
վասն քոյ, և վասն տան տն
այ մերոյ խնդրեցաք զբարու
թիւն 'ի քեն:

Տոհ. 8:

() Բհնութիւն Լ'սրիճանայ: Շ'ԻԴ.
Լ'ռ քեզ Տէր համբարձի
զաջս իմ. որ բնակեալդ ես
'ի յերկինս:

Այ աչք ծառայի 'ի ձեռն
տն իւրոյ. և ոյ աչք աղախ
նոյ 'ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ:

Լ'յնպէս՝ են աչք մեր առ
քեզ տր ամ մեր. մինչև ողոր
մեսցիս 'ի վերայ մեր:

Ազրմեաց մեզ տր ողորմաց
մեզ. զեբազում լցաք արհա
մարհանօք:

Լ'լս առաւել լցան անձինք
մեր նախատանօք. ոքք նախա

տէին զմեզ. և արհամարհտ
նօք անբարտաւանից:

Տոհ. 5:

() Բհնութիւն Լ'սրիճանայ: Շ'ԻԴ.

Լ'թէ ոչ տր էր առ մեզ ա
սասցէ իսրայէլ. եթէ ոչ տր
էր առ մեզ:

Լ'նդ յառնել մարդկան 'ի վե
րայ մեր. կենդանւոյն կամե
ցան կլանել զմեզ:

Լ'բարկանալ սրամտութիւն
'ի վերայ մեր. ապա և ջուրք
ուրեմն ընկմեցին զմեզ:

Լ'նդ ուխտ անցին անձինք
մեր. անցին անձինք մեր ընդ
ուխտ անդադարս:

() Բհնեալ է տր. որ ոչ ետ
զմեզ յորս ատամանց նոցա:
Լ'նձինք մեր ապրեցան. որ
պէս ճնճղուկ յորոգայթէ
որսողաց:

Արոգայթք նոցա փշրեցան.
և մեք ապլ եցոյք:

() Գնութիւն է մեզ յանձանէ
տեառն. որ արար զերկինս և
զերկեր:

Տոհ. 8:

() Բհնութիւն Լ'սրիճանայ: Շ'ԻԴ.

Այ յուսայ 'ի տր՝ ոյ լեառն
սիօն. մի սասանեցի յուրի
տեան. որ բնակեալն է յէմ:

Ի երկնք շուրջ են զնովաւ օ
տը՝ շուրջ է զժողովրդեամբ
իւրով՝ յայսմ հետէ մինչև
յաւիտեան ։

Ոչ թողու տը զգաւազան մե
ղաւորաց 'ի վիճակս արդւորոց .
և արդարք միձգեսցեն զձեռս
իւրեանց յանօրէնութիւն ։

Ի արի առնէ տը բարեաց օ
և այնոցիկ՝ ոյք ուղիղք են
սրտիւք ։

Օ թիւրեալսն 'ի յափշտա
կութիւն, տանի զնոսա տը
ընդ այնոսիկ՝ ոյք գործեն զա
նօրէնութիւն . խաղաղութիւն
'ի վերայ իսրայէլի ։

Տողոյ 5 ։

() Եհնոթէի Լ. արիճանաց ։ Շ' Ի Լ ։

Դարձուցանել տն զգե
րութիւն սիօնի ։ և եղաք
մէք միսիթարեալք ։

Յայնժամ լցան բերանք մեր
խնդութեամբ . և լեզուք մեր
ցնծութեամբ ։

Յայնժամ ասասցեն 'ի հե
թանոսս՝ մեծ արար տը զառ
նէն իւր ընդ նոսա . մեծ տ
րար տը զառնէն իւր ի մեզ .
և մեք եղաք բերկրեալք ։

Դարձո՛ւ տը զգերութիւնս
մեր, որպէս զուսս 'ի հարս

ւոյ . ոյք վարէին արտասոճօք
ցնծութեամբ հնծեսցեն ։

Լարթալով երթային՝ և լայ
ին . ոյք բարձեալ տանէին
զսերմանիս իւրեանց ։

Վալով եկեսցեն՝ և ցնծաս
ցեն . որոց առեալ բերցեն
զորայս իւրեանց ։

Տողոյ 6 ։

() Եհնոթէի արիճանաց ։ Շ' Ի Լ ։

Լթէ ոչ տը շինէ զտունն՝ 'ի
նանիր վաստակին շինօղք նր ։

Լթէ ոչ տը պահէ զքա
ղաքն . ընդունայն տքնին պա
հապանք նորա ։

Ի նանիր է ձեզ յառնէն կան
խաւ . արդ՝ արիք մինչև էք
ննջեցեալք՝ ոյք ուտէք ըզ
հաց ցաւոց ։

Ի ժամանակի, որպէս տացի
քուն սիրելեաց իւրոց . ժա
ռանգութիւն առն որդիք են .
որոյ վարձք իւր են, այն է
պտուղ որովայնի իւրոյ ։

Որպէս նետք 'ի ձեռս հը
րի . այնպէս են և որդիքն
թօթափելոց ։

Լորանի՝ որ ելից զցանկութիւն
իւր 'ի նոցանէ . մի ամաչեա
ցեն՝ յորժամ խօսեսցին թըշ
նամիք նյ ընդ նո առ դրանն ։

Տողոյ 6 ։

() Եհ

() Եհնոթէի Բարձրագոյն Տ'իւն
Լարանի ամենեցուն՝ յ.բ եր
կնչին 'ի տէ. և գնան 'ի ճա
նապարհս նորա:

() Վաստակս ձեռաց քոց կե
րիցես. երանի է քեզ՝ և բա
րի եղիցի:

Այն քո որպէս այդի վայե
լուչ յանկիւնս տան քոյ. որ
դիք քո որպէս նորատունկ
ձիթենույ շուրջ զսեղանով
քով:

Բ. յոպէս օրհնեսցի աս նայն
մարդ՝ որ երկնչի 'ի տէ. և
օրհնեսցէ զքեզ տր 'ի սիօնէ:
Եւ տեսցես դու զբարութի
եքուսաղէմի. զամ աւուրս
կենաց քոց:

Տեսցես դու զորդիս որդւոց
քոց. զխաղաղութիւն 'ի վե
րայ իսրայէլի:

Տոմար. 6:

() Եհնոթէի Բարձրագոյն Տ'իւն
Բազում անգամ մարտեան
ընդ իս 'ի մանկութենէ իմմէ՝
ասասցէ իսրայէլ:

Բազում անգամ մարտեան
ընդ ս 'ի մանկութենէ իմմէ.
և ինձ ոչ յաղթեցին:

() Թիկունս իմ հարին մեղա
ւորք. ընդ երկար արարին
զանօրէնութիւնս իւրեանց:

Տր արդար է և խորտակէ
զուլն մեղաւորաց:

Բ. մաշեսցեն՝ և յետս դիճցին
ամենեքեան, յ.բ ատեն զսիօն:

Եղիցին նոքա ոմ խոտ տա
նեաց. որ մինչև 'ի բուռն է
կեալ չորացաւ:

Աստի ոչ ելից զբուռն իւր
հնձօղն. և ոչ զգիրկս իւր՝
որ զորայն ժողովէր:

Այն ասացին ամենեքեան՝ յ.բ
անցանէին առ նոքօք. Թէ օրհ
նութիւնն ընդ ձեզ. և օրհնե
ցոք զձեզ յանոճանէ տն:

Տոմար. 8:

() Եհնոթէի Բարձրագոյն Տ'իւն
'ի խորոց կարդացի առ քեզ
տր. տր լուր ձայնի իմում:

Եղիցին ականջ քո. 'ի լեւ
զձայն աղօթից իմոց:

Թէ զանօրէնութիւն քննես
տր. տր՝ ո՛ր կար է կալ առաջի
քոյ. զի 'ի քէն է քաւութիւ
Ասան անոճան քոյ համբե
րի տր. համբեր անձն իմ բա
նի քում, յուսացաւ անձն
իմ 'ի տր:

'ի պահէ առաւօտու մինչև
յերեկոյ. 'ի պահէ առաւօ
տու՝ յուսացաւ իհլ 'ի տր:

'ի տէ է ողորմութիւն բա
զում. 'ի նմանէ է փրկութիւն
և նա

Լ նա փրկեաց զհարայէլ յամե
նայն նեղութեանց նորա :

Տողոս . 6 :

Օրհնութիւնս Լսութեանաց : Ճ' 1 :

ՏՐ՝ ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ .
և ոչ զբօսան աչք իմ :

Ո՛չ գնացի ես չմեծամեծս .
և ոչ ընդ այնոսիկ՝ որք սքան
չելի եղեն քան զիս :

Լսոյց թէ խոնարհեցայ ես
որպէս մանուկ սարտուցեալ
'ի ստենէ մօր իւրոյ . և դարձ
նորա անդրէն 'ի նոյն :

Լ յլ թէ հպարտացուցի ար
դեօք զանձն իմ . այսպէս եղի
ցի հատուցումն անձին իմոյ .
յուսացաւ ինչ 'ի տը յայտմ .
հետէ մինչև յաւիտեան :

Տողոս : 4 :

Օրհնութիւնս Լսութեանաց Կոնոյ :
Ճ' 1, 1 :

Իշեա՛ ՏՐ՝ զդաւիթ
և զամենայն հեզու
թիւն նորա :

Որպէս երդոճաւ տն . և
ուխտս եդ այ յակօբայ :

Թէ ոչ մոեց 'ի յարկս տան
իմոյ . թէ ելից յանկողինս մահ
չաց իմոյ :

Թէ տաց քուն աչաց իմոյ .

կամ նինճ տրտեանաց իմոց .
կամ հանգիստ իրօնաց իմոց .
մինչև գտից զտեղի յարկի տն
այ յակօբայ :

Լ հա լոճաք զմանէ յեփրա
թայ . և դտաք զնա 'ի դաշտս
մայրեաց :

Սացուք 'ի յարկս նորա . եր
կիր պագցուք 'ի տեղւոջ՝ ուր
կացեալ են ոտք նորա :

Լ րի տը 'ի հանգիստ քո՝
դու և կտակարան սրբու
թեան քոյ :

Լ րիցունք քո զգեցցին զար
դարութիւն . և սք քո ցնծա
լով ցնծասցեն :

Ս դաւթի սիրելոյ քոյ .
մի դարձուցաներ զերես քո
յօծելոյ քումմէ :

Լ րդոճաւ տը դաւթի ճըշ
մարտութեամբ՝ և ոչ ստեաց
նմա . 'ի պտղոյ որովայնի նը
նստուցանել յաթող նորա :

Թէ պահեսցեն որդիք քո
զօրէնս իմ . և զվկայութիւնս
իմ զոր ուսուցից նոցա :

Որդեք նց նստցին յաւիտենա
յաւիտենից յաթող քո :

Հաճեցաւ տը ընդ սիօն . և
ընտրեաց բնակիլ 'ի նմա . ա
սէ՛ այս է հանգիստ իմ յաւի
տեանս յաւիտենից . 'ի սմա բը
նակեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ
սա :

() որս

Օ որս սորա օրհնելով օրհ
նեցից. և զաղբատս սորա լը
ցուցից հացիւ:

Լ րիցանց սորա զգեցուցից
զգրկութիւն. և սքք սորա
ցնծալով ցնծասցեն:

Լ նդ ծագեցից եղջիւր 'ի
գաւիթ. պատրաստ տրարից
զճրագ օծելոյ իմոյ:

Թ շնամեաց սորա զգեցուցից
զամօթ. և 'իվր նորա ծաղ
կեցի սրբութիւն իմ:

Տահ. 17:

Օրհնութիւնս Լ սրբանայ:
ՃԼԻ:

Օ ի բարի՝ կամ զի վայե
լուչ. զի բնակին եղբարք
իմիասին:

Որպէս իւզ զի իջանէ 'ի գը
լուխ և 'ի մորուսն ահարօնի.
և 'ի մորուսն իջանէ 'ի գրա
պանս զգեստու նորա:

Որպէս ցօղ զի ցօղէ 'ի հեր
մոնէ. 'իվերայ լերին սիօնի:

Տը անդ պատրաստեաց զօրհ
նութիւն. և զկեանսն յաւի
տենից:

Տահ. 4:

Օրհնութիւնս Լ սրբանայ:
ՃԼԻ:

Լ սա օրհնեցէք ամենայն

ծառայք տն զտր. ո՛ կայք
'ի տուն Տեառն 'ի գաւիթս
այ մերոյ:

'Ի գիշերի համբարձէք ըզ
ձեռս ձեր 'ի սրբութիւն. և
օրհնեցէք զտր:

() օրհնեցէ զմեզ Տէր 'ի
սիօնէ. որ արար զերկինս և
զերկեր:

Տահ. 3:

Լ ւելուիայ. ՃԼԻ:

() օրհնեցէք զանուն տեառն.
օրհնեցէք ծառայք տեառն
զտր. ո՛ կայք 'ի տուն տն,
և 'ի գաւիթս Լ ստուծոյ
մերոյ:

() օրհնեցէք զտր՝ զի բարի
է. և սաղմոս ասացէք անո
ւան նորա զի քաղցր է:

Օ յակօբ ընտրեաց իւր տր.
և զխորայել ժառանգութիւն
իւր:

Լ ս ծօնեայ՝ զի մեծ է տր.
և տր մեծ է քան զամենայն
կուռս:

Օ ամենայն զոր ինչ կամե
ցաւ՝ և արար տր. յերկինս
և յերկրի, 'ի ծով և յամե
նայն խորս:

Հանէ զամպս 'ի ծագաց եր
կրի. զփայլատակունս իւր
յանձրէս արաբ. և հանէ ըզ
խաւ հոյ՝

հողմ՝ ի շտեմարանաց իւրոց։
Եւ հար զամենայն անդրանիկս
եղիպտացւոց՝ ի մարդոյ մին
չև յանասուն։

Եւ արեաց զնշանս և զարո
ւեստս իւր իմէջ քոյ եղիպ
տոս։ ի վարաւօն՝ և յամե
նայն զօրս իւր։

Եւ հար զաղգս բազումս։ և
սպան զթաղաւորս հզօրս։

Օ սեհօն Թագաւոր ամուր
հացւոց։ զգովդ Թագաւոր
բասանու, և զամենայն Թա
գաւորութիւն քանանացւոց։
Եւ զերկիր նոցա ի Ժա
ռանգութիւն։ Ժառանգու
թիւն իսրայելի Ժողովրդեան
իւրոյ։

Տը անուէն քո յաւիտեան։
տը յիշատակ քո յազգէ մին
չև յազգ։

Ղաւտէ Տէր զԺողովուրդս
իւր։ և ի ծառայս իւր միսի
Թարի։

Սուգ հեթանոսաց արծաթ
և ոսկի են։ ձեռագործք են
որդւոց մարդկան։

Ի բերան ունին՝ և ոչ խօսին.
աչք են՝ և ոչ տեսանեն։

Եւ կանջք են՝ և ոչ լսեն։ և
ոչ դոյ շունչ ի բերանս նոցա։
Եւ ման նոցա եղիցին՝ ոյք ա
րարին զնոսա։ ամենեւեան՝

ոյք յուսացեալք են ի նոսա,
Տունն իսրայելի օրհնեցէք
զտը։ տունն ահարօնի օրհ
նեցէք զտը։

Տունն զեւայ օրհնեցէք ըզ
տը։ երկիւղածք տն օրհնե
ցէք զտը։

() օրհնեալ տը ի սեօնէ։ որ
բնակեալն է յերուսաղէմ։

Տոհ. 20։

Եւստի. Ղ' 1. 1.

ոստովան եղերուք
տն. զի բարի է՝ զի յա
ւիտեան է ողորմութիւն
նորա։

Եւ ոստովան եղերուք Ս
տուծոյն Ստուծոց. զի յա
ւիտեան է ողորմութիւն նր։
Եւ ոստովան եղերուք տեառն
տերանց. զի յաւիտեան է ը
ղորմութիւն նորա։

Եւ բար զքանչեթս մեծամեծս
միայն. զի յաւի։

Օ երկինս արար իմաստութի
իւրով. զի յաւի։

Հաստատեաց զերկիր իմե
րայ ջուրց. զի յաւ։

Եւ բար զուսաւորս մեծս
մեծս. զի յաւի։

Օ արեգակն արար իշխանա
կան տոհմեան. զի։

Օ լու

() Լուսին և զաստեղս իշխոս
նական գիշերույ. զի յաւի
տեան է ողորմութիւն նորա.
Եւ հար զերկիրն եգիպտոս
ցւոց անդրանկօք իւրովք հան
գերծ. զի յաւ.

Եւ եհան զխրայել 'ի միջոյ
նորա. զի յաւի.

'Ի ձեռն բարձր' և 'ի բաշուկ
հզօր. զի յաւիտեան.

Եւ հերձ զծովն մեծ, և բա
ժանեաց յերկուս մասունս.
զի յաւիտեան է ող.

Եւ անցոյց 'զխրայել ընդ
մէջ նորա. զի յաւիտեան է.

'Նկղմեաց զփարաւօն և
զզօրս իւր 'ի ծով կարմիր.
զի յաւիտեան է ող.

Եւ եհան զժողովուրդ իւր
յոնտպատ. զի յաւիտեա.

Եւ հար զազգս մեծամեծս.
զի յաւիտեան է ող.

Եւ սպան զթագաւորս հը
զօրս. զի յաւի.

() Սեհօն թագաւոր ամուր
հսցւոց. զի յաւի.

() Ովք թագաւոր բասանու
զի յաւիտեան է.

Եւ զերկիր նոցա 'ի ժառան
գութիւն. զի յաւ.

Եւ ասանգութիւն իսրայելի
ժառայի իւրոյ. զի յաւի
տեան է ողորմ.

Յիշեաց զմեզ տի 'ի խոնար
հութեան մերում. զի յաւի
տեան է ողոր.

Եւ փրկեաց զմեզ 'ի ձեռաց
թշնամեաց մերոց. զի յաւի
տեան է ողորմու.

() Եւ տայ կերակուր ամենայն
կենդանեաց. զի յա.

Եւ ոստովան եղբորք օյ երկ
նաւորին. զի յաւիտեան է
ողորմութիւն նորա.

Տօն. 26.

Սաղմ յաւիտի 'ի խոնար
ճիւղ.

Եւ գետս բաբելացւոց.
անդ նստեաք' և լայաք որ
պէս յիշեցաք մեք անդ ըզ
սիօն.

'Ի մէջ ուռեաց նոցա կախե
ցաք զկտակարանս մեր.

'Նդ հարցանէին գերիւք
մեր զբանս օրհնութե. գե
րեվարք մեր ստիպէին զմեզ
և ասէին.

() Րհնեցէք մեզ յօրհնու
թենէ սիօնի. իսկ զի արդ օրհ
նեսցուք զօրհնութիւնս տն
յերկիր օտար.

Եւ մոռացայց զքեզ եմ.
մոռացի զիս աշխ.

Եւ ցեսցի լեզու իմ 'ի քիմ
իմ, թէ ոչ յիշեցից զքեզ.
2. խն

Թէ ոչ նախ նոճագեցից ըզ
քեզ երուսաղէմ, սկիզբն ու
րախութեան իմոյ:

Յիշեալ տը զորդիսն եգօմայ՝
յաճուրսն երուսաղէմի:

Ոյք ասէին, քակեցէք՝ քա
կեցէք՝ մինչև 'ի հիմն հա
սուցէք:

Պուստր բաբելացւոց թշու
առական. երանի որ հատոյց
զհասուցումն քո, զոր դու
մեզ հատուցեր:

Երանի՝ որ կալաւ զմանկունս
քո, և եհար զքարի:

Տոմար 101

Սաղմոս Պատմի: Չ'ԼԼ:

Խոստովան եղէց քեզ տը
բոլորով սրտիւ իմով. առա
ջի հրեշտակաց սաղմոս ասա
ցից քեզ:

Օ ի լոճար զբանս բերանոյ
իմոյ. երկիրպագից 'ի տաճար
սուրբ քո, և խոստովան է
ղէց անոճան քում. վասն զ
զորմութեան՝ և ճշմարտու
թեան քոյ:

Եւ եւ արարեր յամենայնի
զանուն սուրբ քո. յորում
աճուր կարդամ առ քեզ.
վաղվաղակի լուր ինձ, և բա
զում արասցես զզորութիւնս
յանձն իմ:

Խոստովան եղիցին առ քեզ
ամենայն թագաւորք երկրի.
զի լոճան զբանս բերանոյ
քոյ. և օրհնեսցեն զճանա
պարհս քո:

Եւ եւ փառք ան՝ բարձր
է ան՝ զխոնարհս տեսանէ.
և զբարձունս 'ի հեռաստա
նէ ճանաչէ:

Թէ գնացից ես իմջ նեղու
թեց. կեցուցես զիս 'ի բար
կութենէ թշնամւոյն:

Չգեցեր զձեռն քո՝ և փրկ
կեաց զիս աջ քո. և տը հա
տուցէ ընդ իմ:

Տը ողորմութիւն քո յաճի
տեան. զգործս ձեռաց քոց
մի՛ անտես առներ:

Տոմար 8:

Պատմարած Պատմի:
Չ'ԼԼ:

Փորձեցեր զիս՝ և
ծանեար զիս. դու
ծանեար զնստիլն
իմ. և զյառնելն իմ:

Պատմ առեր զխորհուրդս
իմ՝ 'ի հեռաստանէ. զշա
ւիղս իմ և զվիճակս իմ դու
քննեցեր. և զամենայն ճա
նապարհս իմ յառաջագոյն
տեսեր. զի ոչ գոյ նենդու
թիւն

Թիւն 'ի լեզոնի իմում։
 Մհա դու տր ծանեար զյե
 տին իմ և զառաջին իմ. դու
 ստեղծեր զիս, և եդիր ըզ
 ձեռն քո 'ի վերայ իմ։

Սքանչելի եղև գիտութիւն
 քո յինէն. զօրացաւ և ոչ
 հանդարտեմ սմա։

Յո՛ երթայց ես յողւոյ
 քումմէ. կամ յերեսաց քոց
 ես յո՛ փախեայց։

Թէ ելանեմ յերկինս՝ դու
 անդ ես. և թէ իջանեմ 'ի
 դժոխս՝ և անդ մօտ ես։

Եւ առից զթևս իմ ընդ ա
 ռաւօտս. և բնակեցայց յե
 զերս ծովու։

Սակայն և անդ ձեռն քո ա
 ռաջնորդեսցէ ինձ. և աջ քո
 ընկալցի զիս։

Մսացի, խաւար ուրեմն ար
 դեօք ծածկեաց զիս. կամ
 գիշեր փոխանակ լուսոյ փափ
 կութեան իմոյ։

Խաւարն 'ի քէն ոչ խաւա
 րեսցի. և գիշերն որպէս տիւ
 լուսաւոր եղիցի. և խաւար
 նորա որպէս զլոյս նորա։

Ու ստացար չերիկամունս
 իմ. և ընկալար զիս յորովայ
 նէ մօր իմոյ։

Խոստովան եղէց քեզ տր՝
 զի ահեղ և սքանչելի ես. ըս

քանչելի են դործք քո. և
 անձն իմ սիրեաց յոյժ։

Մէթաքեաւ ոսկր իմ 'ի
 քէն՝ զոր արօրեր 'ի ծածուկ
 և կար զօրութեան իմոյ ընդ
 ստորինս երկրի։

Օ անդործս իմ տեսին աչք
 քո. և 'ի գիրս քո ամենե
 քեան գրեցան։

Խտուէ մոլորեցան. և ոչոք
 էր՝ որ առաջնորդ էր նոցա։
 Ինձ յոյժ մեծարութեղեն
 բարեկամք քո Մստոճած.
 և յոյժ զօրացան իշխանք
 նոցա։

Թոճեցի զնոսս՝ և քան զա
 լազ բազմացան. զարթեայ՝
 և արդ ընդ քեզեմ։

Թէ սպանանես զմեղաւորո
 ւն. արք արեան 'ի բաց եղե
 րութ յինէն։

Մհա կառակութիւն և 'ի
 նախանձ առցեն ինանիր զքա
 ղսքս քո։

Օ ատելիս քո տր՝ ատեցի.
 և 'ի վերայ թշնամեաց քոց
 մեշեցայ։

Յատելութիւն կատարեալ
 ատեցի զնոսա. և եղեն ինձ
 'ի թշնամիս։

Փորձեալ զիս Մստոճած և
 ծանիր զսիրտ իմ. քննեալ
 զիս՝ և ծանիր զչաւիղս իմ
 և տես

և տես թէ իցեն անօրէնութիւնք 'ի ճանապարհս իմ. և առաջնորդեա՛ ինձ 'ի ճանապարհս քո յաւիտենից :

Տ՝նհ. 22.

Դիտարած Սաղմոս Դաւիթ :

Ճ՛ԼԻԹ :

Եւրեցո՛ զիս տօր 'ի մարդոյ չարէ. յառնէ անիրաւէ փըրկեա՛ զիս :

Եւրհէցան զանօրէնութիւն 'ի սիրտս իւրեանց. զօր ամե նայն պատրաստեցան 'ի պատերազմ :

Սրեցին զլէզուս իւրեանց որպէս զօճի. և թուկք իժից 'ի ներքոյ շրթանց նոցա :

Պահեա՛ զիս տօր 'ի ձեռաց մեղաւորի. և 'ի մարդոյ չարէ փրկեա՛ զիս :

Եւրհէցան խափանել զգլ նացս իմ. թաքուցին ամբար տաւանք զորոգայթ ինձ :

Եւրա ձգեցին յորոգայթ ոտից իմոց. շուրջ զշաւղօք իմովք եդին ինձ զգայթակ զուծիւն :

Եւսացի տօր՝ ան իմ ես դու. ունկնդիր տօր ձայնի աղօթից իմոց :

Տ՛ր՝ տօր զօրութիւն փրկու թեան իմոյ. հովանի գլխոյ

իմոյ յաճուք պատերազմի :
Եւ՝ ի մատներ զիս տօր 'ի ցանկութի մեղաւորաց ոյք խորհեցան վասն իմ. ընդ վայր հարկանել զիս :

Օ՛ ի մի երբէք բարձրացին. և խորհուրդք նոցա մի կատարեսցին. վախճան կատարածի նոցա՝ վաստակ շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնոսա :
Եւ՝ րկցես 'ի վերայ նոցա զկոյ ծակունս հրոյ. և կործանեսցես զնոսա. 'ի տառապանաց մի կարացեն կեալ :

Եւարդոյ լեզունոյ մի աջողեսցի 'ի վերայ երկրի. զայր մեղաւոր, չարիք իւր որսան 'ի կորուստ :

Վանեայ՝ զի առնես տօր զդատաստան աղբատի. և զիբաւունս տնանկի :

Եւրդարք գոհանան զանուանէ քումմէ. և բնակեսցեն ուղիղք առաջի երեւսաց քոց :

Տ՝նհ. 15.

Դիտարած Սաղմոս Դաւիթ :

Ճ՛ԼԻԹ :

Տ՛ր՝ կարգացի առ քեզ՝ և լուր ինձ. նայեաց 'ի ձայն աղօթից իմոց 'ի կարգալ իմում առ քեզ :

Ազիդ եղեցին աղօթք իմ որ
պէս խուսկ առաջի քոյ տը.
Համբարձումն ձեռաց իմոց
պատարագ երեկոյիս:

Պիր տը պահապան բերա
նոյ իմոյ. և դուռն ամուր
շրթանց իմոց. զի մի խոտո
րեսցի սիրտ իմ բանիւ չա
րութեան:

Պատաճառել զպատճառս
մեղաց՝ ընդ մարդս, ոյք դոր
ծեն զանօրէնութիւն. և ոչ է
ղէց կցորդ ընտրելոց նոցա:
Խրատեսցէ զիս արդարն ու
ղորմութեամբ՝ և յանդիման
արասցէ. իւր մեղաւորի մի
օժցէ զգլուխ իմ. այլ աղօթք
իմ՝ ի կամս նմա:

Մեղեան մերձ առ վիմին
դատաւորք նոցա լռիցեն
բանից իմոց, և քաղցրաս
ցին:

Որպէս թանձրութիւն հո
ղոյ՝ զի սփռեալ է իվերայ
երկրի. ցրոճեսցին ոսկերք
նոցա մերձ ի դժոխս:

Մռ քեզ տը՝ տը՝ են աչք
իմ. ի քեզ յուսացայ. տը
մի հաներ զհոգի յինէն:

Պահեա՛ զիս յորոգայթէ՝ որ
թաքուցաւ ինձ ի գայթակ
ղութենէ դործողին զանօրէն
նութիւն:

Մեկցին ի ցանցս նորա մե
ղաւորք. միայն եմ ես մինչև
անցից:

Տոնի 10:

Ի տարոթիւն Պատիւ. աղօթք ի
ժամանակ շէ էր նա յայրի տնոյ:

Չայնիւ իմով ես առ Տէր
կարդացի, ձայնիւ իմով շտը
աղաչեցի:

Սփռեցից առաջի Տեառն
զաղօթս իմ. և զնեղու
թիւնս իմ առաջի նորա պատ
մեցից:

Ի նոճաղիլ յինէն հոգւոյ
իմոյ՝ դու տը ծանեար զչա
ւիղս իմ. ի ճանապարհ՝ յոր
և դնայի թաքուցաւ ինձ ու
րորայթ:

Հայէի յաջմէ տեսանէի.
և ոչ որ ճանաչէր զիս. կո
րեաւ յինէն փախուստ իմ.
և ոչ գտաւ խնդրող անձին
իմոյ:

Մղազակեցի առ քեզ տը.
և ասացի, դու ես յոյս՝ և
բաժին իմ յերկրին կենդա
նեաց:

Մայեաց սը յաղօթս իմ.
զի ես խոնս րհ եղէ յոյժ.
ապրեցո՛ զիս ի հաւածչաց
իմոց՝ զի հօրք եղեն քան
զիս:

ՏՐ հան 'ի բանտէ զանձն
իմ. դոհանամ զանոնանէ
քուամէ:

Լ. քեզ սպասեն արդարքն.
մինչև հատուցես:

Տողո. 9:

Սաղոս 'Իսա-նէ Ի Ժամանակի շէ հա
լածեայ շա աքիաղո՞ որբի երբո:

Շ' Խ Խ:

Մ լուր աղօթից իմոց.
ուռնին դիր խնդրունա
ծաց իմոց ճշմարտութեամբ
քով:

Լ ուր ինձ արդարութեամբ
քով. և մի մտաներ 'ի դա
տաստան ընդ ծառայի քու.մ.
զի ոչ արդարանայ առաջի
քոյ ամ կենդանի:

Հալածեաց թշնամին զանձն
իմ. խոնարհ արար յերկիր
զկեանս իմ. և նստոյց զիս
'ի խաւարի որպէս մեռեալ
յաւիտենից:

Ձանձրացաւ յիս հոգի
իմ. և սիրտ իմ խռովեցաւ
յիս:

Յիշեցի զաւուրսն զառա
ջինս. խորհեցայ յամենայն
'ի գործս քո. յարարածս ձե
ռաց քոց խորհեցայ. և համ
բարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Ինձն իմ որպէս երկիր ծա
րաւի է առ քեզ. վաղվաղա
կի լուր ինձ տր, զի նունաղե
ցաւ յինէն հոգի իմ:

Ս'ի դորձուցաներ զերես
քո յինէն. նմանիցիմ այնո
ցիկ' ոյք իջանեն 'ի դուբ:
Լ սելի արս' ինձ յառաւօտու
զողորմութիւնս քո. զի ես
'ի քեզ տր յուսացայ:

Յոյց ինձ ճանապարհ' յոր
գնացից. զի առ քեզ տր համ
բարձի զանձն իմ:

Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց ի
մոց տր. զի զքեզ ապաւէն
ինձ արարի:

Սւսո՞ ինձ առնել զկամս քո.
զի դու ես ամ իմ:

Հոգի քո բարի առաջնոր
դեսցէ ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:

Սասն անոնան քոյ տր կե
ցունցես զիս. արդարութե
քով հանցես 'ի նեղութենէ
զանձն իմ:

Սղորմութեամբ քով ստատ
կեսցես զթշնամիս իմ. և
կորուսցես զամենայն նեղիւս
անձին իմոյ. զի ես ծառայ
քո եմ:

Տողո. 14:

Սազնս Դաւթի ասա Գողթաբ:

ՃԽԳ.

() Եհնէալ տը տծ իմ. որ
ուսոյց զձեռս իմ 'ի պատե
րազմ. և զմատուենս իմ 'ի ճա
կատամարտ:

() Ղորմութիւն իմ, և սպա
ւէն իմ. օգնական իմ, և
փրկիչ իմ. ապուէն իմ, և
ես յուսամ 'ի նա. ո՛հ հնա
զանդ առնէ զԺողովուրդս
ընդ ինէ:

Տը ո՛վ է մարդ՝ զի յայտնե
ցար դու նմա. կամ որդի
մարդոյ՝ Թէ համարիս ինչ
զնա:

Սարգ նանրոյ նմանեաց. և
աւուրք նորա որպէս հովա
նի անցին:

Տը խոնարհեցո՛ զերկինս և
էջ. մերձեա՛ 'ի լերինս՝ և
ծխեսցին:

Փայլատակեա՛ զփայլատա
կունս քո և խռովեա՛ զնո
սա. առաքեա՛ զէետս քո՝ և
ցրուեա՛ զնոսա:

Եւաքեա՛ զձեռն քո 'ի բար
ձանց. և փրկեա՛ զիս 'ի ջուրց
բազմոց. և 'ի ձեռաց որդւոց
օտարաց:

() Երոց բերանք իւրեանց խօ
սեցան զնանրութիւն. և աջ
նոցա աջ է մեղաց:

Եւ յօրհնութիւն նոր օրհ
նեցից զքեզ. տասնաղեաւ
սաղմոսարանու սաղմոս ասա
ցից քեզ:

() Ետաց զփրկութիւն Թա
գաւորաց մերոց. որ փրկե
լոց իցէ զդաւիթ ծառայ իւր՝
'ի սրոյ չարէ:

Փրկեա՛ զիս, և ապրեցո՛ զիս
և 'ի ձեռաց որդւոց օտարաց:
() Երոց բերանք իւրեանց խօ
սեցան զնանրութիւն. և աջ
նոցա աջ է մեղաց:

() Երոց ուստերք իւրեանց որ
պէս նորատուենկ հաստատուեն
են 'ի մանկութենէ իւրեանց.
դստերք նոցա զարդարեալ
և պաճուճեալ 'ի նմանու
թիւն տաճարի:

Շտեմարանք նոցա լի են
և բզխեն 'ի միմեանս. խա
շինք նոցա բազմածինք են՝
և բազմանան 'ի գնացս իւ
րեանց. և անդեայք նոցա
պարարութեան:

() Եգոյ խրամատութի ցան
կոյ նոցա. և ո՛չ աղաղակ 'ի
հրապարակս նոցա:

Երդ երանեցից Ժողովւոյ
դեան. որոյ այս այսպէս է.
նա երանի Ժողովրդեան՝ որոյ
տը տծ է նոցա:

Տողոյ 16:

Եւ

() Եհ

() Բհն-Յեանց Սաղմոս Դա-Քի:
Չ'ի Դ'ի:

Բարձր առնեմ զքեզ Լ'ստո
ւած իմ, և Թագաւոր իմ.
և օրհնեմ զանուն քո յա
ւիտեան՝ և յաւիտեանս յա
ւիտենից:

Օ օրհանապազ օրհնեցից
քեզ. և գովեցից զանուն քո
յաւիտեան՝ և յաւիտեանս
յաւիտենից:

Սեծ է տր' և օրհնեալ է
յոյժ. և մեծութեան նորա
ճգոյ չսփ:

Լ'զգ և ազգ գովեսցեն ըզ
գործս քո. և զգորութիւնս
քո պատմեսցեն:

Օ մեծ վայելչութիւն փա
ռաց սրբութեան քոյ խօ
սեսցին. և զսքանչելիս քո
պատմեսցեն:

Օ զօրութիւն ահի քոյ ա
սասցեն. և զմեծութիւնս քո
պատմեսցեն:

Օ յիշատակ բազում քաղց
րութեան քոյ բղխեսցեն.
և արդարութեամբ քով ցըն
ծասցեն:

Վ'թամ՝ ողորմած է տր. և
երկայնամիտ՝ և բազում զ
ղորմ:

Բաղցր է տր առ ամենե
սեան. և գթութիւն նորա

իվերոյ ամենայն արարածոյ
իւրց:

Խոստովան ելիցին առ քեզ
տր ամենայն գործք քո. և
սուբբք քո օրհնեսցեն ըզ
քեզ:

Օ փառս արքայութե քոյ
ասասցեն. և զգորութիւնս
քո պատմեսցեն:

Ճանաչել որդւոց մարդկան
զգորութիւնս քո. և զփառս
մեծ վայելչութեան արքայ
ութեան քոյ:

Լ'բայութիւն քո արքայ
ութիւն ամենայն յաւիտե
նից. և տէրութիւն քո յազ
գէ մինչև յազգ:

Հաւատարիմ է տր յամե
նայն բանս իւր. և արդար
է յամենայն գործս իւր:
Հաստատ է տր զամ գայթակ
ղեալս. և կանգնէ զամենայն
գլորեալս:

Լ'չք ամենեցուն ի քեզ յա
սան. և դու տաս կերակուբ
նոցա ի ժամու:

Բանաս զձեռն քո. և լցու
ցանես զամենեւեան քաղց
րութեամբ կամբք քովք:

Լ'րդար է տր յամենայն ճա
նապարհս իւր. և սք է յամե
նայնի գործս իւր:

Ս'երձէ տր առ ամենեւեան՝

ոյք կարդան առ նա. առ ք
մենեսեան՝ ոյք կարդան առ
նա ճշմարտութեամբ:

() կամա երկեղածաց իւրոց
առնէ տը. աղօթից նց լէ՛
և կեցողցանէ զնոսա:

() պահէ տը զամենեսեան՝ ոյք
սիրեն զնա. և զամենայն մե
ղաւորս սատակէ տը:

() օրհնութիւնս Տեառն
խօսեսցի բերան իմ. օրհ
նեսցէ ամենայն կենդանի
զանուն սուրբ նորա յաւի
եան՝ և յաւիտեանս յաւի
տենից:

Տ՝նհ. 22:

Բ. Էկեռ-Էայ. անգեայ և զաբարէայ:
Ճ' խ' Ե':

Րհնեա՛ն անձն իմ
զՏ՝. օրհնեսցից
զՏ՝ ի կեանս իմ.
սաղմոս առացից ան

խնայ մինչև եմ ես:

Ս' ի յուսայք յիշխանս՝ յոր
դիս մարդկան. զի ոչ գոյ փըր
կութիւն ի նոսա:

Լ' լցէ հոգի ի նոցանէ՛ և
դարձց'ն սեդրէն ի հող. և
յայնմ աւուր կորիցեն ամե
նայն խորհուրդք նոցա:

Լ' Երանի ալէի որոյ տը ան

յաւիօբայ օղնականէ նմա.
և յոյս նորա ի տը Բ' ստո
ւած է:

() արար զերկինս և զեր
կեր. զծով, և զամենայն որ
ի նոսա:

() պահէ զճշմարտութիւն
յաւիտեան. և առնէ իբաւ
ունս զրկելոց:

Տայ հաց քաղցելոց. և ար
ձակէ զկապեալս տը:

Տը բանայ զաջս կուրաց. և
կանգնէ զգլորեալս տը:

Տը սիրէ զարդարս, և տը
պահէ զպանդուխտս. զորբա
և զայրիս ընդունի տը. և
զճանապարհս ամպարշտաց
կորուսանէ:

() աղաւորեսցէ տը յաւի
տեան. ան թո սիօն յազգէ
մինչև յազգ:

Տ՝նհ. 10:

Բ. Էկեռ-Էայ. անգեայ և զաբարէայ:
Ճ' խ' Ե':

() օրհնեսցէք զՏէր՝ զի բա
րի է սաղմոս. Բ' ստուծոյ մե
րում քաղցր եղիցի օրհնու
թիւն:

() ինէ զերուսաղէմ տը. և
զցրոնեալսն իսրայէլի ժո
ղով:

Բ' ժշկէ զբեկեալս սիրտս.
2 խբ և պա

և պատէ զամենայն վերս
նոցա:

Ո՛ր թո՛ւն է զբազմութիւն աս
տեղաց. և զամենայն զնոսա
յանունէ կոչէ:

Ս՛եծ է տը մեր՝ և մեծ է
զօրութիւն նորա. իմաստու
թեան նորա ո՛չ գոյ բաւ:

Բ՛նդուքն զհեղա տը. և խո
նարհ առնէ զամբարտաւանս
մինչև յերկիր:

() Երհնէցէք զԼ՛ստոճած
խոստովանութեամբ. սաղ
մոս ասացէք նմա օրհնու
թեամբ:

Ո՛ր զգեցոյց զերկինս ամ
պովք. և պատրաստ արար
զանձրև իւր յերկիր:

Բ՛ուսոյց զխոտ ՚ի լերինս. և
զդալարի ՚ի ծառայութիւն
մարդկան:

Ո՛ր տայ անասնոց կերակուր. և
ձագուց ագռաւուց՝ ոյք կար
դուն առ նա:

Ո՛չ թէ ընդ զօրութիւնս
ձիոյ կամեցաւ տը. և ո՛չ
ընդ իրանս առն հսկայի հա
ճեցաւ:

Լ՛ա հաճեցաւ տը ընդ յեր
կիւղածս իւր. և ընդ այնո
սիկ՝ ոյք՝ յուսան յողորմու
թիւն նորա:

Լ՛եղեայ անգէայ և զարթայ:
Ճ՛կ ի:

Պ՛ովեա՛ երուսաղէմ զտը:
Եւ օրհնեա զԼ՛ստոճած
քո սիօն:

Օ՛ր զօրացոյց զնիդս դրանց
քոց. և օրհնեաց զորդիս
քո ՚ի քեզ:

Ո՛ր եդ զսահմանս քո ՚ի խա
ղաղութի պարարտութեամբ
ցորենոյ լցոյց զքեզ:

Լ՛աքէ զբան իւր՝ յերկիր.
վաղվաղ ընթանան պատգամք
նորա:

Պ՛անէ զձիւն որպէս զտոր. և
զմեդ որպէս փոշի ցանեաց:
Լ՛բկանէ զառն որպէս պա
տառս. առաջի ցրտոյ նորա
ո՛ր կարէ կեալ:

Լ՛աքէ զբան իւր՝ և հալէ
զնոսա. շնչեսցեն հողմք և
գնասցեն ջուրք:

Պ՛ատմէ զբան իւր՝ յակօ
բայ. զարգարութիւն և զի
րաճուած խորայէի:

Ո՛չ ոյսպէս արար ամենայն
աղբաց տը. և զգաւաստանս
իւր ո՛չ յայտնեաց նոցա:

Բ. շօնի Բ. իսկոնայ Կարգաբերին. Գ. :

զլուր .քո լոճայ՝
և երկեսոյ. տրնայ
եցայ 'ի գործս քո՝

և զարհուրեցայ :

Ի մէջ երկուց կենդանեացն
ծանկիցս դու. 'ի մերձենալ
ամացն յայտնեսցիս. և 'ի հա
սանիլ ժամանակի երևեսցիս :
Ի խռովիլ անձին իմոյ. 'ի ժա
մանակի բարկութեան՝ զողոր
մութիւն յիշեսցես :

Բ. ծ 'ի հարաւոյ եկեսցէ. և
սուրբն 'ի փարան լեւնէ :

Յայտնեսցեն երկինք զվայ
եղջութիւն փառաց նորա և
օրհնութեամբ նորա լցան
տիեզերք :

Պառագայթք որպէս 'ի լու
սոյ հատան 'ի նմանէ. և եղ
ջիւրք 'ի ձեռին նորա գտան.
և անդ հաստատեցաւ զօրու
թիւն փառաց նորա :

Յերեսաց նորա ելցեն հա
րոճածք. և զհետ շաւղաց
նորա. երեւցեն մեծամեծք
'ի թռչնոց :

Եկաց և չափեսոյ զերկիր.
հայեցաւ և գիտեաց զհե
թանոս :

Երկնք հալեսցին՝ և ան
տառք վտանեսցին. ճանա

պարհք՝ որք 'ի սկզբանէն էին
կուրացին. և 'ի նմանէ դո
ղասցի սմեռայն երկիր :

Տեսի զբանակս քուշացւոց :
խռովեցան բնակիչք վրա
նայն մագիաւմու :

Ս. ի թէ 'ի վերայ գետոց բար
կասցիս դու տր. կամ սրամը
տութիւն քո 'ի վերայ գե
տոց. կամ բարկութիւն քո
'ի վերայ ծովու :

Եւր դու 'ի կռուս քո՝ հե
ծելութիւնդ քո փրկութիւն
եղև յեղանելն քո :

Օ. արթեաւ աղեղն քո ըզ
նետս կապարճից քոց. ար
բեցուցեր զգետս ցրոճեցեր
զերկիր. և գողացուցեր 'ի
սաստկութենէ անձրևի, որք
անցանեն ընդ սա :

Բ. նդունդք ազադակեցին մե
ծապէս. լոյս փայլման արե
գականն արգելաւ. և ծա
գումն լուսնին գաղաբեցաւ :

Որպէս 'ի նշոյս սլորաց քոց
դնացես. և ոպ 'ի լոյս փայ
լատակման սրոյ քոյ :

Ի արկութեամբ զարթիցես
'ի վերայ երկրի. և գողութի
կասցես զհեթանոս :

Երևեցար 'ի փրկութիւն ժո
ղովրդեան քոյ. 'ի վրկել
զընտրեալս քո :

Վեռածիք եղեր 'ի գլուխս
մարդկան ամբարտաւանից •
և մինչև յանդունդս ծովու
ընկղմեցան :

Խնդրեցեր զվրէժ զօրու
Թեամբ քով 'ի զօրագլխացն
մեղաւորաց. որք յուսացեալք
էին յանդգնութիւնս իւ
րեանց. զի կերան զաղքատն
'ի գաղտնիս :

Վաքեցեր 'ի վերայ ծովու
զերիվարս քո. և խռովեցան
յաղթ ջուրք անդնդոց :

Վացի ես՝ և գեւան աղիք
իմ 'ի ձայնէ բերանոյ իմոյ •
եմուտ դողումն յոսկերս իմ.
և ես յանձն իմ խռովեցայ •

Օ այս պահեսցես յաճուր
նեղութեան, ածել 'ի վերայ
ազգի ամենայնի • որք մար
տընչին ընդ ժողովրդեան
քում :

Թ՛գենի ոչ տացէ զպտուղ
իւր. և յայգւոջ բեր մի գլու
ցի. Թ՛գենիք անասցին. և
երկիր մի բուսուցէ զգա
լարի :

Պակասեսցին հօտք 'ի ճարա
կաց. և եզինք մի գացին առ
մուրս :

Ես 'ի տօր յուսացայ ցնծա
ցայց. և ուրախ եղէց յած
փրկիչ իմ :

Տո՛ւր ետ ինձ զզօրութիւն,
և կացոյց զոտս իմ 'ի հաստա
տութեան 'ի վերայ պարանո
ցի Թ՛շնամեոյն կացոյց զիս •
և հանգոյց զիս երազ երազ :

Տո՛ւր. 26 :

Ես աղիւս ընդագիր Վաքեցի. և
արտայ թողոց. 'ի ծամանի շէ եւ
նո նահապէ ընդդէ՛ գողութեան. ա
ռաքի սահալաց. և ունեայն պրայն իս
բոյնէն :

Ոքր էի ես յեղբարս իմ.
և կրտսեր 'ի տան հօր
իմոյ. արածէի զխաշինս հօր
իմոյ :

Ձեռք իմ արարին զսաղմոսա
րան. և մատուներ իմ կազմե
ցին զգործի օրհնութեան :
Խսկ արդ՝ ո՛ր պատմեսցէ զայս
տն իմում. ինքնին տօր ամենայ
նի՝ լուծիցէ զամենայն :

Եւ առաքեաց տօր զհրեշ
տակ իւր. և համբարձ զիս
'ի հօտէ խաշանց հօր իմոյ •
և հօծ զիս յօծումն իւղոյ
իւրոյ :

Եղբարք իմ մեծամեծք և
գեղեցիկք. և ոչ հաճեցաւ
ընդ նոսա տօր :

Եւ ի ես ընդգէմ այլազգոյն
և նզովեցի զկուռս նորա, հա
նի զսուսեր 'ի նմանէ և հա
տի

տի գգլուխ նորին . և բար
ձի զնախատինս յորդուցն իս
րայէլի :

Տողոյ 6 :

Սուր մեր Թոր՝ լուր մեզ լ'ս
տուածայնով ողորմութեամբ՝
և գթութեամբ քով խնայ
եա՛ յարարածս քո :

Սարդասէր Թոր՝ վասն սրբու
հայ անարատի Սօր քոյ և
կուսի . և վասն Սուրբ քոյ պա
տուհականի . ընկալ զաղաչանս
մեր . և կեցո՛ զմեզ :

Սաղթանք ներ աօնից սրբոյ :

Սարեխօսութեամբ սրբու
հայ լ'ճածնին . և Սոհան
նու մկրտչին . և սրբոյ առա
քելոցն . սրբոյն Ստեփան
նոսի նախազկային . սրբոյն
Սրբգորի մերոյ լուսաւոր
չին . յիշատակաւ և աղօթիւք
սրբոյ . (Լ.յս անուն) որոց
այսօր է յիշատակ : Եւ վասն
խաչի քոյ պատուհականի , Տո
ընկալ զաղաչանս մեր . և կե
ցո՛ զմեզ :

Վարդ Սղոթային և Ղե
շտեանն :

Ստան գտանելոյ մեզ զշե
նորհս և զողորմութիւն ի

բարերար Թէ մերմէ . զԹր ա
ղաչեսցուք :

Ստան փրկելոյ զմեզ ի զըր
պարտութենէ մարդկան՝ և
յորոգայթից սատանայի . զԹր
աղաչեսցուք :

Ստան մանայն անձանց քրիս
տոնէից . և տանց հաւատե
լոց . զԹր աղա :

Ստորք ի լերինս՝ յայրս՝ և ի
փապարս բնակեալք են սք
հս բքն մեր . զԹր աղ :

Ստան որք սաղմոսիւք՝ և օր
հնութեամբ կատարեն զա
մենայն ժամանակս կենաց իւ
րեանց . զԹր աղա :

Ստան հոգւոցն հանգուցե
լոց . որք ճշմարիտ և ուղիղ
հաւատով ի քս ննջեցին .
զԹր աղաչեսցուք :

Եւ ևս՝ և վասն միաբանու
թեան ճշմարտի և սլբոյ հա
ւատոյս մերոյ . զԹր աղա
չեսցուք :

Օանձինս մեր՝ և զմիմեանս
Թն՝ այ՛ ամենակալին յանձն
արասցուք :

Սղորմեաց մեզ Տէր լ'ստո
ւած մեր՝ ըստ մեծի ողորմու
թեան քում . առաջուք
ամենեքեան միաբանու
թեամբ :

Բ. զօթք:

Պոհանամք զքէն ՏԻ Բ. ս
տոճած մեր. որ զարթուցեր
զմեզ 'ի հանգստենէ քնոյ շը
նորհիւ ողորմութեան քոյ:
Օարթո՛ զմիտս մեր արգտ
րութեամբ առ քեզ նը նծ
մեր. զի տեսցեն աչք մեր
զփրկութիւն քո. Բ. կեսցէ
և բնակեսցի առ մեզ նծու
թիւն քո. և ողորմութիւն
քո հովանի և պահապան լի
ցի 'ի վերայ պաշտօնէից քոց.
և զմեզ զծառայս քո արժա
նի արա՛ 'ի տոճէ և 'ի գի
շերի՝ և յամենայն ժամու,
միշտ խորհիլ 'ի սէր պատուի
րանաց քոց: և գոհանալով
փառաւորել զՏայր և զՈր
դի և զսբ Հոգիդ. Բ. յԺմ,
և միշտ, և յաճիտեանս յաճի
տենից: Բ. մէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Սենդանարար զօրութիւն,
և աղբիւր անմահութեան

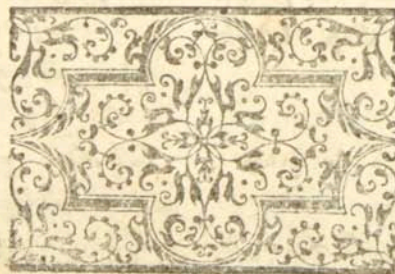
դու ես Բ. րիստոս Բ. ստո
ւած փրկիչ մեր. որ շնոր
հեցեր մեզ 'ի մէջ գիշերի
յտունել՝ և խոստովան լինիլ
առ քեզ՝ վասն իրաւանց և
արդարութեան քոյ: Բ. և
այժմ աղաչեմք զքեզ ՏԻ
Բ. մեր. արա՛ զմեզ արթունս
և պատրաստս 'ի ժամ առա
ւօտու ընդ սուրբս քս: Բ. և
ընդ նոսին գոհանալով փա
ռաւորել զքեզ ընդ Հօր
և ընդ Հոգւոյդ սրբոյ:
Բ. յԺմ, և միշտ, և յաճի
տեանս յաւիտենից:

Բ. մէն:

Սաղթանք:

Պոհուցեամք և ճշմարիտ
խոստովանութեամբ անդա
դար փառաւորեմք զՏայր
և զՈրդի և սբ Հոգիդ.
Բ. յԺմ, և միշտ, և յաճի
տեանս յաւիտենից:

Բ. մէն:

Լուրբ ցուցանելոյ գտնու ծննդ
դեան սրբութեան Լճածնին:

Վաղոց ամսոյ հայոց իմէկն
և Վեկտեմբերի ի հոսմայ
եցւոց, Բ. Վասիլ ի հեբ
րայեցւոց, իմ:

Լեւտիքէ Զովակիմայ և
Լննայի, յորոց յղացաւ ի
կոյսն Սարիամ ամէնօրհ
նեալ Լստոճածածինն. ա
ռաւօտու օրհնութիւն, իմ.
զԵրգեցէքն ասա՛ իւրովք
սարօքն: Լէլու ի ձայնէն
ստղմոս, ծննդեան ըստ պատ
շաճի աւուրն. երգ, Իջէ
որպէս զանծրէ ի: քարոզ.
Սայր սուրբ: Սուրբ ան
քրիստոս որ խաչեցար: գիրգ
աւետեաց անածնին. աւե
տարան, զուկաս. Լըլ յամ
սեանն վեցերորդի: քարոզ,
Սք զանծածինն: կեցո՛ւ աղօթ
Բնկալ ան զաղաչանս:

Վաւասարդի, իմ. և Սեպ
տեմբերի, իմ. Իյուլի, իմ.
Նախատունակ է ծննդեանն.
Լմէնսարբուհւոյ անածնին
ի Զովակիմայ և Զաննայէ
օրհնութիւն, զԵրգեցէքն
ասա՛ իւրովք սարօքն: ալէ
լու ի ձայնէն ասա՛: ստղմոս
ծննդեան ըստ պատշաճի աւ
ուրն: երգ, Իջէ որպէս:

զանձ ասա՛, կամ Սայր իմ:
Սք ան քրիստոս որ խաչեց:
գիրգ աւետեաց. աւետարան
զուկաս, Լըլ յամսեանն վեց
երորդի: քարոզ, Սուրբ
զանծածինն: աղօթ, Բնկալ
ան զաղաչանս:

Վաւասարդի, իմ. և Սեպ
տեմբերի, իմ. Իյուլի, իմ.
տունէ մեծապայծառ հրաշա
փառ և փառաւորեալ ամենա
սրբութեան անածնին: Որ
ծնաւ ի յաննայէ և ի յովա
կիմայ: Լըլ յիշատակէ ծնո
ղաց իւրոց: պատկեր, Որ
զնախմբման ասա՛ իւրովք սա
րօքն: ալէլուիա ի ձայնէն.
ստղմոս, ծննդեան ըստ պատ
շաճի աւուրն: երգ, Իջէ
ոն զանծրէ: գանձ ասա՛, կամ
Սայր սք: Սուրբ ան քրիս
տոս որ խաչեցար: գիրգ
աւետեաց: աւետարան զու
կաս, Լըլ յամսեանն վեցե
րորդի: քարոզ, Սուրբ զան
ածինն: աղօթ, Բնկալ ան
զաղաչանս մեր:

Տրէ ամսոյ ի ժի. և Վոյ
եմբերի իմ: և քասղէ յեբ
րայեցւոց, Բ. տունէ, ամենա
սրբութեան Լճածնին. յոր
ժամ երկոյ ամաց եղև տա
րան զնա ծնողքն նորա ի տա
խի Զարն:

ճարն սողովմանի. և յանձնեցին 'ի սուրբ քահանայապետն զաքարիայ: Եւ անուանի տօնս այս սրբութիւն սրբոց. վասն զի բնակեցաւ Կոյսն սուրբ 'ի սրբութիւն սրբութեանց: օրհնութիւն զԵրզնէցէքն ասան իւրովք սարօքն: Եւ իւր 'ի ձայնէն սաղմոս, ծննդեան ըստ պատշաճի աւուրն. երգ, Եւ յորպէս զանձրեւ. գանձ ասան կամ Սայր սուրբ: Սբ անքրիստոս որ խաչեցար. դերգ աւետեաց. աւետարան զուկաս, Եւ յամսեանն վեցերորդի առաքեցաւ. քարոզ, Սուրբ զանձնն: աղօթ, Ինկալ տր զա:

Սարտի 'ի իմ: Եւ ասատօնակէ Եւ տեսայ ամենօրհնեցելոյ անձնին Սարիամու: Պատկեր զԿորհուրդն անձառ ասան իւրովք սարօքն ալէլու 'ի ձայնէն. սաղմոս. ծննդեան, ըստ պատշաճի աւուրն. երգ, Եւ յորպէս զանձրեւ. գանձ ասան, կամ Սայր սուրբ: քարոզ, Սբ զանձնն: աղօթ, Ինկալ տր զաղաչանս:

Սարտի 'ի իմ. Տօնէ մեծապայծառ ամենսրբուհւոյ

Ի ծածկին Սարիամու. յոր ժամհրեշտակապետն Եւաքիէլ ասէ ցնա: Սղոյն ընդքեզ Սարիամ. և Թէ ուրախ լեր բերկրեալ տր ընդքեզ: Յորս տօնէ մերս եկեղեցի. և այսօր է սկիզբն տրուենեան տօնից. օրհնութի զԿորհուրդն անձառ ասան իւրովք սարօքն: Ի այց ան պատճառ յորում աւուր հանդիպիցի 'ի մարտի իմ. կատարեան զտօնս. և պատարագ մատչի Թէ 'ի մեծ պահոցն ևս հանդիպիցի: առաւօտու երգ, Եւ յորպէս զանձրեւ 'ի վերայ գեղման. գանձ ասան կամ Սայր սուրբ: Սուրբ անքրիստոս որ մարմնացար սաղմոս, կէ. Տր տացէ ըզբան. փոխ, Յարիցէ ան և ցրոճեսցին. 'ի վերայ սաղմոս արանին ասան: առակ, Ի պտղոյ արդարութե: զաքարիայ, Օռնարձացիր. և որ զկնի: ալէլու, Դկ. Հոգին սբ եկեսցէ 'ի քեզ և զօրութի բարձրելոյն հովանացի քեզ: աւետարան, զուկաս, երեք. Եւ յամսեանն վեցերորդի. վերջ, եղիցի ինձ ըստ բանի քում. և գնաց 'ի նմանէ հրեշտակն:

Ուշու ժամամուտ ծնրն
դեան. սաղմոս, և աւետա
րան, նոյն է. շարական, ֆի.

Եւստոճածածին խորան լու
սոյ անվայրափակ: ալէլու.
ֆի. սաղմոս, Աւրախ լեր
բերկրեալդ Թոր:

Իայց Թէ յինանցն հանդի
պի. ճաշու՝ և երեկոյին ա
մենայն ինչ յարութեան է:

Եւ այլն հրամանք քո է. զի
խաղաղասէրն որդի աստու

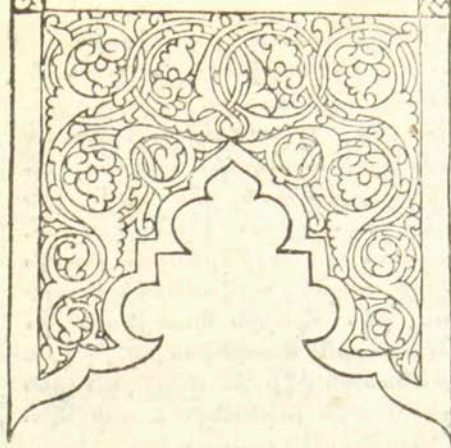
ծոյ կոչեսցի. և այլդք մի
իշխեսցէ զայս երեք տօնա
խափանել. զի մինչև ցայսօր
'ի տգիտութենէ էր խափա
նեալ. և բազում քննութիւն
և դիտութիւն եկն 'ի լոյս:

Իսկ Թէ լրբիս և հակառա
կիս պատասխանի տալոց ես
առաջի աստուծոյ. ո՞վ տօնա
սէր եղբայր. և մեք անպարտ
եմք: փառք աստուծոյ որ
ճշմարիտն յայտնեցաւ.

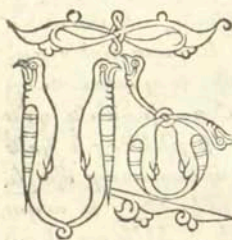

Եւ ի Կաթմէ ըստ երայնայ ճարձմով ծնար . Եւ ի ճգոյց պատարագը մեծարեցար :
 Եւ ի Կաթմէ . Ի յորդանան մկրտեցար . Եւ ի Կաթմէ Հօր ՏԷԼԱԲ լիցեցար :

Աստուծոյն ինչ և ժա
նկարգութեանց ըստ արա
րողութեան հայկազունեաց.

ԱՅՄՅՏ

ՆՈՒԹԵՒՆ

Ճրագալուցի
աւուր գիշերին

կանոնագրոյն փառն հաւատմն է:
Եւ զգեանուն քահանայքն միաբան
և եղանն յատեանն՝ և տան զմովե
ղէնս՝ ի ձեռս ամենեցուն. և սկսա
նին զօրհնութի. Էձ, Ուրախացիր
սրբուհի. և խնկարկեն: Բռաջին
ալելու, Բռաբեաց զբան իւր. Է.
սաղմոս. Իջցէ որպէս զանձրև:
փառք և երկրպագութիւն հօր:
հարց, Դձ. Որ դասուց երկնաւո
րաց իւրովք սարգքն: Բռաւօտու
երգ Իջցէ որպէս զանձրև. քնդ
Փառաւորեսցուք զամե. Սք Բձ
քրիստոս որ խաչեցար. և ոմանք որ
մարմնացար ասեն. քնդ, Սք լսելի
լինելոյ մանկունք՝ Դձ, Դադումն
հրաշալի. զկնի մանկանցն քարոզ,
Սք ասն խաղաղութե. աղօթ, Սք
ես՝ ար անձ. սաղմոս կցորդ, Իջցէ

որպէս զանձրև ի վրէ փոխ, Բձ
զիրաւունս քոյս. աւետարան, զու
կաս. Դ, Եւ յամենան վեցերոր
դի. վերջ, գնաց ի նմանէ հրեշ
տակն: կամսաղմոս կցորդ, Փրկու
թիւն առաքեաց. փոխ, Խոստո
վան եղցք քեզ ար բոլորիւ, աւե
տարան, յօհաննու. ան. Ի սկզբա
նէ էր բան. վերջ, Էք եղեն:
քարոզ, Խնդրեսցուք հաւատով.
աղօթ, Բստուած մշտնջենաւոր.
Օարարչականն ևս ասան յորում աւ
ուր և լինիցիս. և ապա զկեցո.
և զաղօթն:

Իսկ թէ ի կիրակէի հանդիպիցի,
դու զմանկունքն մեծացուցէ ա
սան: Եւ զիւղաբերից աւետարան
կարդա՝ ի ձայնէն. զգիշերի և զյա
րութեան ասան. քարոզ՝ Բսացուք
կամ գանձ: Սուրբ անձ. քրիստոս
որ յարեար ի մեռե. Բռաւօտու
սաղմոս, ՃԺԷ. Երկից անուն ան.
աւետարան, և քարոզ նոյն է, որ
առաջն ասացաւ. աղօթ, Քու
ամենագորի և հրաշալւոյ. Օնորա
ստեղծեալն ասան:

Իսկ յինն ժամու ասի սաղմոս. և
նշխարք գործին: Եւ ապա ժողո
վին ի դուռն եկեղեցւոյն: Եւ
զգեցուցանեն զհայրապետն, և ըս
կանին ձայնիւ ի դասու աւագ իրի
ցուն. սաղմոս իմ, Տք հովուեսց
զփոխն բոլոր ասան: Բեւուիա
ալելուիա: Եւ ևս խաղաղութե.
օրհնեալ ար. (Օրհնութի և փա
ր՝ արձեալ սաղմոս, հեթ. Սք հով
ւեստ իմի. զկնի (Օրթի. աւե
տարան, զուկաս. Դ. Եւ հովիւքն
էին. վերջ, որպէս պատմեցաւ նո
ցա: Բռաջին աւետարանն, ի դա
սու աւագ իրիցուն է:

Դարձեալ սաղմոս, Է. կցորդ.
Տք ասացցիս. փոխ, Բնդէր խո.
ալելուիա: Եւ ևս խաղաղութեան
զար. (Օրհնութի և փառք հօր:
Դարձեալ սաղմոս, ՃԺ կցորդ. Դ

վայել լուծելն փա. փոխ, Լսաց
նոր ցնոր. զկնի, աւետարան մատ
Թէոս. Դ. Խ. 4} Ի Քի ծնունդն
էք պս. վերջ, զանուն նորա 4} Ի
Խ. ապա սկսանին զխոնարհեցո՛ղ և
զապրեցո՛ղ. հասարակաց փառ, ԽՃ.

Ա՛յսրդ-արեւելքեանց :

Եւ թէ կիրակաւուտ լինիցի զիւրն
ասա՛. մետեդի, ՏԻ ասաց զիս: ու
զղելիս պահոց. ա՛մ: քարոզ, Լ՛շա
լէսցուք. ՍԷ ա՛մ. քրիստոս որ խա
չեցար: Հմէրձի, Էձ. զողորմեայն
ասա՛ Լ՛նկանիմք առաջի քոյ: քիշ.
Ս ասն խաղաղութեան: աղօթ,
Ճայր գթամ: Եւ թէ ՚ի կիրակէի
հանդիսիցի, քիշ՛ Լ՛սասցուք. կամ
գանձ: ՍԷ ա՛մ. քրիստոս որ յարեւ
հիւ, Էձ. Լ՛նկանիմք: զկնի հայր
գթածին. սաղմոս, Ճւ՛. Ի իշն՛
ա՛ր զդաւիթ: Եւ ընթեանուն
չուրջառով զիսկզբանէն և զայլս
մարգարէականս. Ժ՛, փոխս:

Իւ ապա պատարագիչն՝ զպատաս
առնէ։ Իւ ղնին ընթէ բցումոցն
մտանեն յեկէ ղեցին և ընթէ ունուն
զդանիւնն՝ ի բէմին։ Ամփն ութ
ուտասան երորդի, և յամենայն
փոխի խնկարկեն։ և յընթէ ունուն
զհարցի սաղմոսն։ յորժամ զորհնե
ցէք ամ գործքն սկսանին, դապը
պաշտօնէիցն աւարթերկազ ցեն։

Վարդան Եղանակեացուն բարձր
ճայնիւ. () ըհնեցէք գովեցէք և
բարձրարարէք զնա յաւիտեան:

Նա ի կատարման հարցի ստղծուին
ապրիլաւագն գոչեցեք բարձր ձայ
նիւ : () Ըհնեալ տր : քահանայն :
() Ըհնեալ Թագաւորուի . Ժամա
մուտ , Ըծածին առն անգիտակ .
ստղծու . Սեծացուցեք . շարա
կան . Գձ , () անճառելի յուսոյ :

Եւ եղանէ պատարագիչն 'ի խո-
րանն և համբուրէ զսեղանն. և
սարկաւագն վերացուցանէ զաւե-
տարանն, և ձայնէ բարձր. 11 Ը
քօղիտումէ: Եւ ասէն զուագ. 12

Ի՞նչ քրիստոս որ յայտնեցար :

Իւ ապա սարկաւադն բարոյն
բարձր ձայնիւ։ Իւ ևս խաղաղու
թէ զոր, Ս ան խաղաղութեան
ամենայնի աշխարհի։ սաղմոս, Բ.
կցորդ, Տ ր ասաց ցիւ. փոխ, Ի ն
դէր խաղկեցան. Ի ռաբեալ առ
տիտոս. Ի անգի երեւեցաւ շնորհ
վերջ, որ զձեզ արհամարհեցէ ալէ
լու, ԳԿ. Հոգին նը եկեացէ 'ի
աւետարան մատթէոս, Դ, Իւ
'ի ծնանին ։ Ն'ի. վերջ, գնացին
յաշխարհն իւրեանց, և ասի Հա
ւատամն, Սրբասացութի, Ի աղ
մութիւնը հրեշտակաց և զօրաց։

Լււ մինչ ասի սրբաասացու-թիւնն։
 քահանայն բազկատարած ասէ զա-
 զօթ։ Սէր արժա՛ն է. և սարկաւ
 ագացն առեալ զբոցսն, և զբուր-
 վսուն և զմոմեղէնսն, և մասնեմ
 յաւանդատունն և զարդարեն ըզ-
 խորհուրդն. և մի՛ ՚ի պատուաւոր
 քահանայիցն առնու-՝ ՚ի ձեռն զըն-
 ծայն, և ելանէ՛ ՚ի բեմն. և կան
 յաջմէ սեղանոյն պատրաստք մինչև
 ասի սրբաասացու-թիւնն։ և ապա
 սարկաւագն գոչէ, Սի՛ դք յերա-
 խայից. և դպիրքն եղանակեն,
 Սարմին տէրունական։ Սի՛ յոր
 ժամ զընծայն առնուեն ՚ի խորհր-
 դանոցէն յառաջ քայլէ բոցիւն
 և բուրվառաւ և ամենայն զար-
 դուք և բարձր ճայնիւ գոչէ։
 Սարեու եհար զխորան իւր և.՝

ի լրման աստ: Այլ դպիրքն ըս-
կանին բարձր. Որք զբոբեհիցն
և գան յարևելից կողմն. և սարկա-
ւազն նոյնով ձայնիւ գողէ:

Ճանապարհ արարեք այնմիկ որ:
դպիրքն, Լւ կենդանարարն. և
գան 'ի հարաւակողմն: սարկաւ
ագն, ԲԾ 'ի հարաւոյ եկեացէ:
և դպիրքն, Օ ամենայն զկենցա
ղականս: Լւ գան յաստիճան խո
րանին, և Քահանայն որ ունի
գընծայն 'ի ձեռն ձայնէ. Համ

உயர்

բարձեք իշխս: Իսկ՝ եպիսկոպոս,
կամ ուլ որ, որ զպատարազն մաս
տուցանէ, գայ ընդ առաջ խնկար
կէ և հարցանէ. Սվէ սա, և առ
նու 'ի ձեռացն և հանէ 'ի սուրբ
սեղանն: և դպիրքն երգեն Բէ
լուխա: Իւ խաչակնքէ 'ի վերայ
Ժողովրդեանն, և բազմեցուցանէ
'ի վերայ սրբոյ սեղանոյն. զկնի այ
սորիկ ոչ ևս շարժի. քշոց:

Իւ սարկաւազն քարոզէ, Իւ ևս
խաղաղութե զտր: և պատարազն
մատչի, և հաղորդին արժանաւ
որքն: Իսկ զկնի արձակման պա
տարագին. սկսանին զշարական.
Դէ, Խորհուրդ մեծ. զպատշաճն
բնաւ ասա. քարոզ՝ Սբ զածածին
կեցո՛ ասա. աղօթ, Ինկալ տր զա:
Իւ երթան 'ի սեղանն. խաչիւ՝ և
աւետարանաւ. և բուրվաւով. և
մոմեղինոք. շարական, Դէ. Խոր
հուրդ մեծ. և ասեն, օրթի. աւ
ետարան. զուկաս. Դէ, Իւ հո
վիւքն էին. վերջ, փառք 'ի բար
ձուսա նոյ: քարոզ Սուրբ խաչիւս.
աղօթք, Սա հպանեա: Իւ յընթ
րիս բազմին: Ի այց յայս երեկոյս
սեղանոյ օրհնելոյ կանոն ոչ գոյ:

Իսկ՝ 'ի գիշերին հսկումն է սաղ
մոսիւք և ընթերցմամբ գրոց.
օրհնութի, Դէ, Խորհուրդ մեծ
իւրովք սարգն: Ի այց յառաջ
քան զհարցն մտանեն յեկեղեցին և
զգեցուցանեն զհայրնորս և զայլս
քահանայս. և տան զմոմեղէնս 'ի
ձեռս ամենեցուն. և լուցանեն
զջահս, և 'ի տր երկնից միջի տանն
եւանէ աւագ երէցն 'ի բեմն. և 'ի
փառս տալն ասեն. Օրթի. աւե
տարան զուկաս. Դէ, Իւ հովիւքն
էին. վերջ, փառք 'ի բարձուսա
նոյ. և ասեն զփառք 'ի բարձուսա
բարձր ձայնիւ. և ժամահարն
զկնի հնչեցուցանէ. և ապա զմնա
ցորդ աւետարանին ընթեռնուն.

Իւ եղև իբրև վերացան. վերջ,
որպէս պատմեցաւ նոցա: Բաւա
տու երգ. Բրեգակն արդարութե
այսօր յայտնեցաւ ազգի մարդկան
Սարդ եղեալ սրբեցեոր զջուրս վե
րածնեալ զմեզ մկրտութիւն սրբ
բոյ հոգւոյն: Ի վայելչութիւն
փառաց սրբութե. քոյ 'ի յարդան
տէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ
զքեզ, Սարդ եղեալ սրբեցեոր:
Իսկ թէ 'ի կիրակէի հանդիպեցի
զիւզաբերից աւետարան ընթերցիր
և զգիշերին գալստեան ասա. և
զայլն ըստ նոյնոյ կարգի. քարոզ.
Ժողովեալքս 'ի տաճարի. կամ
գանձ. կամ Սայր սբ. Ի յուր
աւուրս այսօսիկ յառաւօտուն և
յերեկոյին. քարոզ, մայր սբ. կամ
գանձ: Իւ առնու աւագ երէցն
զսբ նշանն 'ի ձեռն, և տսէ զա
ղօթս, Վոհանամք զքէն: Սբ
ածքրիստոս որ յայտնեցար: զկնի
Սբ ածին. սղմն կցորդ, Ճթ. Ի
վայելչութի. փոխ, Բաց արցնոր
աւետարան զուկաս. ն, Վանդի
բազումք յօժարեց. վերջ, տեղի
եջեւանի. Դէ, փոխք են յանի փոխի
զշարական մի ասա. ն, խորհուրդ
մեծ. Դ. Բայսօր ցնծան: Դէ, Ի
հօրէ ծագեցար, Դէ, Բայսօր բանն
'ի հօրէ: Իւ եւանեն 'ի դուռն
եկեղեցւոյն. զկնի շարականին. օր
թի. աւետարան, մատթեոս. ն,
Վիրք ծննդեան Յէ-Վր. վերջ,
ազգք չորեքտասանք: Թէ 'ի կի
րակէի հանդիպեցի նորաստեղծեն
ասա. և թէ յայլում աւուր հանգի
պի զարարչական ասա: զկնի քրջ
Խնդրեսցուք. կեցո՛ տր: աղօթ.
Բուժ ամենազոր: և ապա մտա
նեն 'ի պատարագ:

Ղաշու ժամամուտ, Բժածին
զքեզ խոստովանէ. սաղմոս, Ս.
ծացուսցէ: շարական, Դձ, Սբ
զածածինն: սաղմոս կցորդ. Դ.
Տր ասաց ցլս. փոխ, Ինդեր խոռ
վե

վեցան հէ: Բաւրբալ առ տիտոս:
 Վանդի երեւեցաւ շնո: ալէլուիա
 Դէ: Բայօր ծնաւ որ 'ի հօրէ յա
 աւջբան զյաւիտեանս որդին: որ
 է օծեալ տր 'ի քաղաքի դաւթի:
 'ի վայելչութի սրբոյ: աւետարան
 մատթէոս: Դ, Լա: Է: Բ: Եւ ծը
 նունդն էր: վերջ, զանուն նորա
 Է: Եւ ասեն զհաւատամն ձայնիւ:
 և սարկաւագուլն և դպիրքն վե
 րաբերեն զմէ խորհուրդն ըստերե
 կոյեան խրատուն: 'ի յուլթ աւ
 ուրս այսոքիկ, սրբասացութիւն
 Բաղմուլութիւնը հրեշտ: Լա յետ
 արձակման պատարագին: սկսանին
 զշարական, Դէ: Բայօր հօրք մեծ:
 կամ տի, Բրեգականն արդարու:
 և խաչիւ' և աւետարանաւ և բուր
 վառաւ' և մոմեղինօք' և ամենիւր
 զարդուք երթան 'ի ջուրն: շարա
 կան, Դէ: Բայ 'ի լուսոյ: 'ի վաճա
 րիլ շարականաց: սիմ, իմ: կցորդ:
 Զայն տն: փոխ, Բատուցեք տն:
 և ընթեռնուն զգրեցեալն 'ի ցու
 ցակին: ալէլուիա, Դէ: Բարախ
 լիցին երկինք և ցնծացեք երկիր:
 աւետարան, մատթէոս: Է: Է: Է: Է:
 և ուրս յայնոսիկ: վերջ, ընդ որ
 հաճեցայ: և սարկաւագն քարոզե
 ըստ գրեցելոյ ցուցակին: և ապա
 ընթեռնուն զաղօթ սրբոյն բարս
 զի: և զինի ասեն զքարոզն ձայնիւ:
 Է: ամենայն ժամ օրհնեմք, և զայլս
 տաղս: և Լախիկոպոսն առեալ
 զսուրբ նշանն և զսուրբ մեռնն
 'ի ձեռն և քահանայիցն առնթեք
 գորով, տեառնագրէ Լախիկո
 պոսն զջուրն ասելով այսպէս:
 () օրհնեսցի և սրբեսցի ջուրս այս
 նշանաւ սրբոյ խաչիս և սրբոյ աւ
 ետարանիս և սրբոյ մեռնիս, երիցս
 կրկնէ: և ժողովուրդն, Բմն: և
 ապա ասեն զշարական, Դէ: Բա
 քելոյ աղա: և Լախիկոպոսն ար
 կանէ զսուրբ մեռնն 'ի ջուրն և
 զխաչն զինի, և տեառնագրէն զան

դատարան: քարոզ Բ խաչիւս:
 աղօթ, Բաճականեա: Հայր մեր:
 Լա երթան 'ի դուռն եկեղեցւոյն
 և առնեն զխախտոնակ Է: օհան
 նու մկրտէին: շարական, տի: Բրե
 գական արդարութեան ծագ:
 Լսի ոմանք 'ի դառնալն ասելով
 գան: և 'ի սկսանիլն հարցին միտ
 բան համբուրեն զմէ նշանն և զմէ
 աւետարանն: և 'ի կատարման նա
 խառնակին: Բաճեմք ողորմաց
 տր: քարոզ, Բաճականորօքն աղ:
 աղօթ, Բր ընտրեցիր և ընկալար:
 Բայց ոմանք յառաջ քան զպատա
 րագն երթան 'ի յօրհնել զջուրն:
 և են, որ զկնի ձաչոյն: որ ոչ է
 պարտ: իսկ այս է գովելի զկնի պա
 տարագին: Բայց յայտոսիկ, Է: աւ
 ուրս, առ աւօտու երգ, Բրեգակն
 է: և քարոզ Բայր նքն է: կամ
 թէ գանձ: և Բ իմ քրիստոս որ
 յայտնեցար: և աւետարանի սաղմոս
 'ի վայելչութի: փոխ, ապա տր: և
 ձաչու ժամամուտք են Դ, յաւուրն
 զմինն ասա: Լսի յերեկոյին սկսա
 նին: Լսա առ տի կարդա: Բոնար
 հեցո: և ապրեցո: մեւեդիք են, Դ:
 յաւուրն զմինն ասա: Ե, Տր ապա
 յիս: Է, Լ ջջե որպէս զանձրե: Դ,
 Բեծացուցէ: քարոզ Բայր նք:
 համբարձի, զանցեալ աւուր, օրհ
 նութիւն ասա: Լսի զկնի Հայր
 գթածին միաբան յատեանն ելա
 նեն: խաչիւ' և աւետարանաւ խըն
 կօք' և մոմեղինօք' և ամենիւր զար
 դուք և առաջի կայի աւուր զպատ
 շաճն լիապէս ասեն: քարոզ, Բ իմ
 զմեծածինն, կեցո ասա: աղօթ,
 Բնկալ Տր զաղաչանս:
 Երկորդի առաւօտուն օրհնու
 թիւն: Դէ, Բայօր բանն 'ի հօ
 րէ: իւրովք սարգն: ալէլուիա
 ծննդեան: սաղմոս, կցորդ: Զթ,
 Բ վայելչութիւն: փոխ, Բայց
 տր ցմրիմ: աւետարան, Բարկոս
 տ, Բկիզն աւետարանի: վերջ,
 պաշ:

այալտէին զիս: յայտոսիկ ութ աւ
տւոս զարարեալանն ասան. և ապա
քարոզ, խնդրեացուք. աղօթ,
Բ. ում ամենազօրի:

Ճաշու ժամամուտ, Բ. զաչեմք
զքեզ: սաղմոս. Է, ՏՅ որպէս զի.
փոխ, Բանից իմոց: գործք Ստե
փաննոս. վերջ, զկոծ մեծ իլիերայ
նորա: ալեւուհա, Հոգւովն սրբով
զօրացեալ սուրբն Ստեփաննոս. և
ընտրեալ յորովայնէ՝ Ջմարիտ վա
կայ. սիրօղ և առաքեալ առաքո
ղին. Ի. Բ. Է ընկալար զոճարթնոյն
զպսակ: աւետարան, Է. օհան.
ՃԴ, Բ. մէն ամէն ասեմ ձե. վերջ,
պատուեցեց զնա հայրն իմ:

Է երեկոյի. քարոզ, Ս. Է զմծա
ծինն: աղօթ, Բ. նկալ ար զա:

Բ. բորդի աւուր առաւօտուն օր
հնու թի ԴԿ, Բ. ակեց հօր և հո
գւոյ. իւրովք սարօքն: աւետարան
մատթէոս. Է, Է. աւուրն յայնտ
սիկ. վերջ, պաշտէին զնա:

Ճաշու ժամամուտ, Բ. ծածին
առն անգիտակ սաղմոս. Է, ՏՅ
ասաց յիս. փոխ, Բ. նդէր խառնէ:
Բ. աքեալ առ երրայեցիս. Բ. ազ
մօք մօսամբք. վերջ, և ամբ քոյք
ոչ պակասին: ալեւուհայ. ԴԿ.
Է. Է. ինչ ար զգաւթ. և կամ,
Բ. արաքեան յովհաննէս զարհու
րեալ ի յորովայնէ յորովայն եր
կրպագէր. սպասաւոր եղև բա
նին այ. և լուեալ զահաւոր ըզ
ձայնն. աղաղակէր ասելով, ահա
դառն այ՝ որ բառնայ զմեզս աշ
խարհի: աւետարան. մատթէոս.
Դ. Բ. Է. երև գնացին. վերջ, նա
զօրեցի կոչեցի:

Բ. բորդի աւուր առաւօտուն,
օրհնութի. ԴԿ, Բ. յօր գաբ
թիլ իւրովք սարօքն: աւետարան
Է. օհան. Է, Բ. սկզբանէ էր բանն
վերջ, Է. Բ. Է. ի զին:

Ճաշու ժամամուտ, Բ. ծածին
զքեզ խոստովանեալ: սաղմոս, ՃԴ

Դ. վայնէլուծի. փոխ, Բ. սոց ար
ցնոր: առաքեալ առ գաղատացիս,
Օ. այս ասեմ ցորբան. վերջ, Ժ
ուանդ այ: ալեւուհա. ԴԿ, Բ.
բախէր բերկրեալ ար ընդ քեզ.
օրհնեցեալ ես դու ի կանայս և
օրհնեցեալ պտուղ որովայնի քոյ:
աւետարան, Է. ուկաս. Դ, Բ.
յամեսարան վեց. վերջ, գնաց ի
նմանէ հրեշտակն:

Հինգերորդի աւուր առաւօտուն
օրհնութի. ԴԿ, Բ. յօր որ յա
թու փառաց. իւրովք սարօքն
աւետարան: Է. օհան. Է, Օ. ան
ոչդ ետես երբեք. վերջ, մկրտէր
և անդ լինէր:

Ճաշու ժամամուտ, Բ. զաչեմք
զքեզ. սաղմոս, ԴԿ. կցնդ, Բ. արծր
սրարեք. փոխ, ՏՅ թագաւորեաց
բարկացան: առաքեալ առ երայ
եցիս. Օ. ի ոչ էք մատուցեալք.
վերջ, հաստատուն կացցեն ան
շարժքն: ալեւուհայ. ԴԿ, Բ. ու
մանուկ մարգարէ: աւետարան.
զուկաս. Դ, Է. արուցեալ մարիամ
վերջ, և դարձաւ ի տուն իւր:

Սեց երորդի աւուր առաւ
տուն. օրհնութիւն. ԴԿ.
Բ. նսկզբնական տեսիլ փառաց քոյ
ուոյ. իւրովք սարօքն: աւետարան,
Է. օհան. Ժ. Բ. վաղիւ անդր տեսա
վերջ, սա է որդին այ:

Ճաշու ժամամուտ, Բ. ծածին
առն անգիտակ: սաղմոս, Է. Է. ՏՅ
հաներ. փոխ, Բ. արծր առնեմ:
առաքեալ առ Թեսաղոնիկեցիս.
Բ. կամիմ եղբարք. վերջ, Բ. Բ. Է
յարիցեն: ալեւուհա. ԷԿ, Բ. հան
զիս ի գբոյ. փոխ, Համբերելով:
աւետարան, Է. օհան. ԴԴ, Բ. է
ոմն հիւանդ. վերջ, զոր արարն յի:

Բ. օթն երորդի աւուր առաւ
տուն. օրհնութի. ԷԿ, Բ. նեղա
նելի, իւրովք սարօքն: աւետարան,
Է. օհան, Ժ. Բ. վաղիւ անդր կայր Է
վերջ, ի վերայ որդւոյ մարդոյ:

Բ. Է

Ճա

Տաշու ժամանակտ. Բժամին
գրեղ խոստովանեալ: սաղմոս կը
ցորդ. ղէ, Բէտարանիցէք զար
փոխ, () րճնեցէք զՏժ յօրճնու
թիւնն տր օրճնեցէք: առաքեալ
առ հռոմայեցիս. Պօղոս ծառայ.
վերջ, 'ի անէ: Էք Վէ: ալէլուիա.
Դէ. Լըդուաւ տր: աւետարան
Բժուկաս. Դէ, Լըեղէ ընդ աւ
ուրնս. վերջ՝ տեղի իջեվանի:

ԲԵԹԵՐՈՐԴԻ ԱՆՈՐ առաւօ
տուն. որ է տօն Էյայտնու
Թեան և Թլփատու Թեան Տեառն
մէրոյ Էյն Վէ. օրճնու Թի, Դէ
Լոյս 'ի լուսոյ 'ի հօ: իւրովք սա
րօքն: զկնի տր երկնիցին՝ առանց
սաղմոսի ասի, () րԹի. աւետա
րան. ղուկաս. Դէ, Լը հովիւքն
էին. վերջ, փառք 'ի բարձունս
այ: Լը ասեն զՓառք 'ի բար
ձունս ձայնիւ: և կարդան զմնա
ցորդ աւետարանն. Լը եղէ իբրեւ
վերացան. վերջ, որպէս պատմե
ցաւ նոյ: առաւօտու երգ. Բրե
գանն արդարութեան: Պարտ է
յայտսիկ ութ աւուրս զգանձ ա
սէք. բայց կամ քո եղևի: սաղմոս
կցորդ. ՃԹ, 'Լ վայելչութիւն
փոխ, Բսաց տր ցմր: աւետարան
ղուկաս. Դէ, 'Լ Տնգեաասան երբ
դի ամի. վերջ՝ առ ժամանակ մի:

Տաշու ժամանակտ. Բղաչեմք:
սաղմոս, կցորդ. ղէ, Լցոյց տր.
փոխ, () րճնեցէք զՏժ յօրճնու:
առաքեալ առ կողոս. Օգուշ քե
րուք. վերջ, յարութե՝ իւրում:
ալէլուիայ. Դէ, Ուրախ լեր բեր.
աւետարան, ղուկաս. Դէ. Լը իբ
րեւ լցան աւուրք ութ. վերջ,
զնա յորովայնի:

Իսկ յերեկոյի նախատնակ ոչ գոյ
համբարձի. Դէ, Լոյս 'ի լուսոյ:
զերիսն իմիասին ասան զկնի քա
րով Ուրք զմիածինն. աղօթ,
Բնիս Տժ զաշաշա: զկնի, Ը. օրե
կն առաջնոյ կերակէի հարց, Դէ

յաղուսն միածնի, ասան հանդի
ԼԹէ առ այլ կերակի հանդիպի
դու յաւագ կողմէն. և յերբորդէն
կամ 'ի վառէն ասան զԵտնի հոյն.
Տօնք որք հանդիպին զկնի. Ը.
օրեկն. յայտնիկ միջոյի հանա
նղ առաւելանան և նուազին. դու
հաշունէն և տես զուտուն. Թէ
շատ է. դու, մին մին տօնեա, և
Թէ սակաւ՝ դու. Բ, Ը: և Դ, Դ.
զի վաւրիցն Բայց չորեք շրթու
հարցի զկարգն 'ի մօի պահեա:
Էեա. Ը, օրեկն. առաջին տօնն է
ծննդեան Էյօհաննու կարպետին
որ է օրճնու Թիւն. ան. Բրեգա
կան արդարութեան. իւրովք սա
րօքն: առաւօտու երգ. 'Լու մի
նուկ մարգարէ. կամ, գանձ: կամ,
Բժ մեծ հօր՝ ասան. մանկուիք,
Դէ. Ուրդարեկի:
Տաշու ժամանակտ, Օյառաջ
քնթացութիւն քո. շարական, Դէ.
Լ. յօր ցնծան: սաղմոս, կցորդ.
Ճք, Բժ փառաւորեալ է. փոխ,
Օ ողորմութիւնս տեսան: առաւ
Օ՝ ձեզ աղաչեմ. վերջ, ոչ արժէ:
ալէլուիայ. Կարգպետն յօհան
նէս պարհուրեալ 'ի յորովայնէ յ.
րովայն երկրպագէր սոյսաւորե
ղէ բանին նոյ. և լուեալ զահաւոր
զձայնն աղաղակէր ասելով, ահա
գառն նոյ՝ որ բառնայ զմէզս աշ
խարհի: աւետարան. ղուկաս, ան.
Լը եղէ յաւուրս հերթէի արք.
վերջ, մինչև յօր երեւելոյ նորա
իւրայելի:
Բպա Պետրոսի հայրապետին և
աբիսողոմոյ սարկաւագին. հոյ
Դէ. Որք հաղորդեցան չա:
Բպա Մնտնի անապատականին.
օրճնու Թիւն, ան. Որ գերազան
ցեալ գտ, իւրովք սարօքն:
Բպա մեծին Թէոդոսի Թագաւո
րին և մանկանցն եփեսոսի. օրճնու
Թի. ան, Որ զերկնաւոր Թագա
ւորովք սարօքն:

Բայա Լ Իրականի և մօրն նր ։ Յ ու
ղիտայի . հարց , ԴԷ . Որ զհրաշա
փառ . մանկունք , ԷԷ . ։ Յ արմատոց
բարեաց :

Բայա Ս ահանայ գողթնացւոյն .
հարց , ԿՃ . Օ քեզ արդար և ու
ղիղ . մանկունք , ԷՃ . Օ արմանա
լի է ինձ :

Բայա հայրապետացն Բղերսանդ
րու Բթանասի և Լիւրդի , հարց .
ԴՃ , Որ զանչափ քո . մանկունք ,
ԴՃ , Սանկունք նոր :

Բայա Վրիգորի Կծաբանին . օրհ
նութի , ԿԷ . Որք զարգարեցին .
հարց , ԴՃ . Սքանչեղադործ Կծ .
մանկունք , ԷՃ . Որ լուսով Կծայ
ին բանին զարդար :

Բայա Տրիփոնի և Պրուեննի Ճգ
նաւորին . հարց , ԿԷ . Որք Կծ
արարիչ յաւիտե . մանկունք , ԷՃ
Պարծանք եկեղեցւոյ :

Բայա Ս լասայ եպիսկոպոսին , և
Սնեփանայ աշակերտին Պօղոսի
առաքելոյն . հարց . ԿԷ , Որ բարձ
րեալդ ես և ի սու :

Բայա Ս եղբեստրոսի հօսմայհայ
րապետին և յիշատակ Լոստանդի
անոսի Թագաւորին . հարց , ԴՃ .
Որք հաղորդեցան չա . մանկունք .
Թագաւորացն է :

Բայա Վորդիոսի վկային և Պօ
ղիքոսի և Վրիգորիսի . հարց , ԷՃ
Բնոխակալ և բա :

Բայա և Վինեայ կուսին . և հօրն
նորա Փիլիպպոսի և մօրն նորա
Լիդորեայ և Է եղբարցն Սերգեայ
և Բպիտոսի . հարց . ԷՃ , Բնդ
սուրբս քո բա :

Բայա Լ ուռնեղիոսի հարիւրապե
տին և Շմաւօնի աղգականին
Վին որ խաչեցաւ յԷփի և Պօղի
կարպոսի հայրապետին զփռուներոյ .
և արեւելեան վկայիցն . հարց , ԷԷ .
Օրհնեմք զքեզ տր անրսիկբէն .
կամ , զեօթանասնիցն :

Բայա Լ պիփանու կիսրացւոյն .

հարց , ԴՃ . Որ զանչափ քո զբա
րերարու Թիւնդ :

Բայա և Վինեոսի Սակարիոսի
Սաղերիոսի և Լանտիտոսի և
Բկիւղասայ , որք կատարեցան ի
տրապիղոնի քաղաքի . հարց , ԷԷ ,
Որք ի մարտի :

Բակ զյարու Թեան հարցն այս
պէս ասա . Թէ շատ ուտիս լի
նիցի զկնի ութ օրէկն մինչև յա
ռաջաւորի բարեկենդանն , դու
յաւադ կողմէն . և յերրորդէն . և
ի վառէն ասա . որպէս յառաջն
ցուցաւ : ։ Յառաջաւորի բարեկեն
դանի կիրակին զյետի . ԴՃ , հարցն
ասա . Փառաւորելով զանուն քո
սուրբ . զի խորհրդաւորէ :

։ Յստիկ կիրակէի պահոց յայտ
նութեան . հարց , զՍիածին որ
դին , ասա : Լա ի կիրակէին որ
զկնի ութ օրէկն . հարց զՍա
բումն միածնի ասա : զայստսիկ
երէք հարցս , այսպէս ասա հա
նապազ :

Բակ ի դալստեան Բժորդւոյն
քառասնօրեայ ի տաճարն .
յերեկոյի կնախառնակ արա . յե
տոյ Խոնարհեցո՞ւ և Բարեցո՞ւ . կիրա
կամոի փառն , ԿՃ . Որ եկիր ի :
Լոյս գնալարթ . Սեսեդի և ուղ
ղիցի դալստեան . քիղ Բասացուք
կամ գանձ . Որ Կծն որ եկիր
և դալոց ես : հիբէի ԿՃ . Սարմնա
ցեալդ . զկնի քիղ Սիւսաղաղու .
աղօթ հայր գթած : Լա զգեւուն
միաբան քահանայքն և յատեան է
լանեն խաչիւ և աւետարանաւ և
ամենիւք զարդուք մինչև ասի հայր
գթածն : Լա ելանեն նոյնով զգես
տիւն ի բարձր աւանդակ տեղի , և
սկսանին զշարական , ԴՃ , Բյօօր
անսկզբնական ծնուն՝ իւրովք սա
րբն . զկնի շարականն , սաղմոս .
դէ . Տեսին Կծադք երկ . փոխ .
Օրհնեցէք զտր յօրհնու : առակ

Տի ստորագրեալ զիս. և որ զկնի. ալէ-
լու, ամ. () ընեալ որ գալոյդ-
ես յանուն. աւետարան, ղուկաս.
ի, Լա իբրեւ լցան աւուրք. վերջ
և ընորհք յայ կին 'ի վերայ նորա.
քարոզ Ս ն 'ի վերուստ խաղաղո.
և տեառնագրեն զանդատանն:
զկնի քարոզ Ս ուրք խաչիւս աղա:
աղօթք, Ս ասպանեալ. Լա աղա
ասեն զգանձն' և զտալն. Վրն
տոս փառաց Թագաւոր: զկնի քա-
րոզ, Ս ուրք զանձաթինն. աղօթ,
ի նիւալ տը զաղաչանս: Լա Թէ
կամիցիս, Կ եցո տը ասն ձայնիւ և
պարտ իսկ է, զի օրս տերունի է:
Խակ' Թէ 'ի կիրակէի հանգիսիցի
առաւօտուն ղեւղաբերից աւետա-
րան ընթերցիր. զգիշերին գալս
տեան ասն. Վ առասնօրեայ տը
զայ և տրն: Երգ, Լ' րեգակն ար-
դարութեան այսօր. գանձ. կամ,
Ս այր սուրբ սքանչելի. Ս ուրք
ամ Վ. ն որ յայտնեցար:

Խակ' Թէ յաղուհացն հանգիսի
ցի կամ յառաջաւորին զճաշու-
աղմոսն յառաջ ասն. զաղօթն.
և զընորհեա մեղ տրն, և զփոխն.
և յորժամ զՏի լոյսն ասիցես:
գու զաւուր գիրգն ընթերցիր:
Լա յերեկոյի զվերոգրեցեալն կա-
տարեալ. Լայց հայրն զխրախու-
թիւն արասցէ. իսկ Թէ պահ եցէ
միգօք շատասցին:

Խակ' 'ի գիշերին յառաջ քան զՏրն
երթան յեկեղեցին քահանայքն և
աարկաւագունքն. և ասեն զաղմոս
զէ. Տեոն ամ ծագք երկրի. Լա
ընթեռնուն զերեկոյին առակն. և
զաւետարանն. և երթան յայլ ե-
կեղեցի: Բայց Թէ մի եկեղեցի եցէ
'ի չորեաին անկիւնսն. զաւետարան
կարդան. և ապա հարցան ասի. երգ.
Վ առասնօրեայ տղայ և տրն օրի
նագիր տնօրինաբար եկն 'ի տա-
ճարն. և Ս իմէօն գգունէր գըր
կօքն. և յօրինաց կապից զլուծունն.

հայցէր 'ի կեանս աւետարանի:
գանձ, կամ Ս այր սուրբ սքանչելի:

Ե ամ Վ. ն որ յայտնեցար:
Լա աւօտուն սաղմոս, և գիրգ.
նոյն է: ալէլուիա. ամ, Տի 'ի տա-
ճար սք: աւետարան, Կ ուկաս.
ի, Լա երթային ծնօղքն նորա.
վերջ, յայ և 'ի մարդկանէ:
Օ արարչական ըստ աւուր պատ-
հաճին ասն. քարոզ, Խնդրեցո.
Կ եցո: աղօթ, Վ ում ամենա
զօր և հրաշա:

Ճաշու ժամամուտ, յերունին
այսօր: զերկունս իմասին ասն. շա-
րական. Դկ, Լ' նսկիզքն բանն յան-
զմեծացուցէն ասն: Ս ուրք ամ
Վ. ն որ յայտնեցար: սաղմոս. և
գիրգ, նոյն է. ալէլուիա, ամ. Տի
'ի տաճար սք: աւետարան ղուկաս
ի. Լա երթային ծնօղք նորա.
վերջ, յայ և 'ի մարդկանէ: արեւ
սացութիւն, Լա զմութիւնք:

Է երեկոյին մեսեդի. Դձ, մեծա-
ցուցէ, ուղղիցի. 'ի նոյնոյ ձայ-
նէն: քարոզ, Ս այր սուրբ. համ
բարձի, Դկ. Լ. յօր 'ի տաճարն
զերկունս իմասին ասն. քարոզ,
Ս ուրք զանձաթինն. աղօթ, Լ' ն
կալ Տի զաղալ. Լայց պարտ է
գիտել, զի այսօրս եկեղեցւոյ ու-
նի զխորհուրդ. և զտոնախմբու-
թիւն կատարեալ. Բայց վասն կրա-
կավառութե. արտաքոյ շինին եւս-
նեմք: Ս անս որոյ 'ի յեւանեցն ար-
տաքս, պարտ է ամենեցուն ունեւ
'ի ձեռնն զմոմեղէնս լուցեալս. և
յորժամ ընթեռնուն զաւետարանն
և զհուրն լուցանեն և տեառնա-
գրեն զախարհ. պարտ է ամենե-
ցուն դառնալ յեկեղեցին նոյնովք
լուցելօք լապտերօք. և ասի 'ի մէջ
եկեղեցւոյն շարական ըստ աւ-
ուրն, Դ, և ընթեռնուն զաւետա-
րանս, Դ. առ մի մի շարական:

Լա զին շարական ասի. յարեւ-
ելց կողմն եկեղեցւոյն, առաջի բե-
մին

մին. և 'ի կատարման շարականին,
աւետարան. մատթէոս, ԼԷ. Ս'ի
համարիք եթէ եկի լուծ. վերջ,
կոչեսցի յարքայութեան երկնից.
Եւ ընդորդ շարական ասի 'ի յորում
տից կողմն առդուուն եկեղեցւոյն
և զկնի աւետարան. մատթէոս.
ՃԺ. Զայնմ ժամանակի պատաս.
վերջ, և բեռն իմ փոքր ոգի.
Եւ ընդորդ շարական ասի. հիւսիս
կողմն եկեղեցւոյն. զկնի աւետա
րան, ղուկաս, ՃԺԹ. Օ գուշ լե
րուք 'ի դպրաց. վերջ, 'ի նմանէ.
Զորորդ չիկ ասի 'ի հարաւակողմն
եկեղեցւոյն. զկնի աւետարան յո
հան. Թ. 'ի սկզբանէ երբան.
վերջ, ԶՅՖ. Բն եղին. Եւ 'ի գի
շերին զհարցն յեկեղեցւոյն ասա.
մոմեղինք լուցեղք, 'ի նշանակ հը
րոյն զոր եկն Թոն արկանել յերկիր
'ի կիրակէին որ է առաջաւորի բա
րեկենդանին. հարց, ԴՃ. Փառա
ւորելով զանուն քո Թք. Եւ ապա
պահք են առաջաւորին. և տնք
ոչ լինին.

Բայց յորժամ. Բ. լինի գիր տա
րւոյն. ութ օրէից յերկրորդ օրն
անկանի առաջաւորն. և թէ, Բ.

Լինի, յառաջին օրն անկանի.
Աւատի պարտ է զնախատնակ առ
նել անպատճառ, և իբրև զայլս
աւուրս պաշտամամբ և օրատարա
քօք անցուցանել. բայց պահն ծո
մաջան մի լուծցի.

Երկուշաբթու հրց, ԴՃ. Օրհ
նեալ էս յաւիտեան.

Երեքշաբթի հրց, ԴՃ. աղցմի.
Որ զերիս մանկունսն.

Զորեքշաբթի հրց, ԴԿ. աղցմի.
Օրհնեալ տի արծ հա.

Հինգշաբթի հարց, ԴԿ. ԲՃ
հարցն մերոց.

Յուրբաթու ԶՅՆ. օնանու միգրէին
որ առ նինուէացին. օրհնութի
ապաշխարութե 'ի ձայնէն ասա.
հրց, ԴԿ. ստեղծ. Որ զանձառելի.

մեծացուցէ, Սարգարէն 'ի փոր.
'ի շաբաթու սրբոյն Սարգսի զօրա
վարին և որդւոյ նի մարտիրոսին.
և չորեքտասանից զինուորացն. օրհ
նութիւն, ԹԿ. Բնասաք երրոր.
հարց, ԴԿ. Օ ինուորութիւնք
հրեշտակաց. մանկունք, ԹՃ. Օ
նաւորն ԲԻ.

Դ կիրակէի հրց, ԴԿ. Բնակիլբն
բանդ որ յանձառ.

Զերկուշաբթի սրբոց Բտովեանց
զօրավարացն, հարց. ԴԿ, Օ ին
ուորութիւք հրեշտակաց. մանկունք
ԹԿ. Բղաչմք զբեզ Թր.

Զերեքշաբթի Սուքիասանցն
հարց, ԴՃ. Որք զտանջանս անօ.
մանկունք, ԲՃ. Ստուգութե տե.

'ի չորեքշաբթի հանգստեան ա
սա. հարց ԴՃ, Օրհնեմք զբեզ.

Զայսօսիկ Բ, չորեքշաբթիս և
Բ, ուրբաթիս զհանգստեան ասա.

'ի յերրորդէն 'ի վեր. յորում ձայ
նի և լինիցիս, այսինքն 'ի չորիցն.

մանկունք ապաշխարութե ասա.
'ի հինգշաբթի սրբոց Սկեանցն.

հարց, ԴՃ. Զուսացեալքն յանո.
մանկունք, ԴՃ. Որք արժանա.

Զուրբաթու հանգստեան ասա.
հարց, ԴԿ. բանդ ԹՃ որ 'ի.

'ի շաբաթու սրբոյն Բասակալ
պարթևի հայոց հայրապետի. օրհ
նութի. ԹԿ. Որք զարդարեցին.

հարց. զթուանցն ասա. Որ զլոս
ԹՃային. մանկունք. ԴԿ, Որ յաթ

մատոց հարցն.

Դ կիրակիի հարց, ԴԿ. Որ յահ
ղակերոյ յաթու.

Զերկուշաբթի Պ իոնի. քահանայ
ին և Սարկոսի արեթուայ եպիս
կոպոսին, և ի եւրդի սարկաւագին

և Բդդմսեհի և Որմդդանայ և
Սայեի և Բ երիաձենի սարկաւա
գին, որք 'ի պարսիկ կատարեցան.

հարց, ԴՃ. Որ էս Թր զօ.

Զերեքշաբթի սրբոց Պ և յո
դեանց քահանայիցն. օրհնութի
ԴՃ

դ.ձ. Որ յառաջ սքոյն սահմանեցեր. և զպայծառացանն իմիտան ասան. հարց, Դէ. Որ անդադար փառաբանիս. մանկունք, Դձ. Եր գեմք ձեզ երգս զհրեշտոս: Պաշու, Դձ. Պայծառացան այս օր սուրբ. համբարձի, Դկ. Ըն ճառելի բանդ ամ:

Դ չորեք շաբաթի, հարց, հանգստեան. Դձ, Որ փառօր հօր:

~~Դ չորեք շաբաթի, հարց, հանգստեան. Դձ, Որ փառօր հօր:~~

Դ ամանսի երգեցողին, հարց Դկ ինուորութիւնք հրեշտակաց. մանկունք, Դձ. Ով սուրբ գեորդ պարծանք:

Դ Եւբաթու հանգստեան, հարց Դկ. Դ աւիտեանից ամ:

Դ շաբաթու սրբոց հայրապետացն կոստանդինու պօսի սրբոյ ժողովոյն. հարիւր յիսնիցն. օրհնութիւն, Դձ. Ըսոր սրբոց հայրապետացն ժողովեալք. իւրովք սարօքն. մանկունք, Դձ. Ըսոր երկնայնոյն ընդ մեզ տօնախմբելո:

Պաշու ժամամուտ. Օ հայրապետականն զարդ. շարական, Դձ.

Ըսոր երկնայնոյն:

Դ երեկոյն. համբարձի, վերջ, Ըսնն որ ընդ հօր յեռ:

բուն բարեկեհականի կիրա կէի գիշերին փոխե զձայնն 'ի Դկ. առաջի կանոն զԽոստովանն ասան. և զկանոնադրուիս. Դկ. Օրհնեցից զքեզ գոհու. օրհնութիւն, Դկ. Ըսնն որ ընդ հօր յեռութեան. իւրովք սարօքն իւղաբերից աւետարան, մատթէոս. զկնի աւետարանին. երեք անգամ ասան. Օ ամենայն աւուրս կենաց իմաց ես ոչ դադարեցայց օրհնել զքեզ Վսփփրկիչդ աշխարհի. և զյեռանն բարձր ասան. քնչև ցծաղկաշարդն, և յետոյ

զգիշերին ասան. Ըսայց աւետարանն ոչ համբարձի, ոչ ևս 'ի պատարագին մինչև 'ի ծաղկաշարդն: Ըսաւօրու աւետարանն, մատթէոս, ին, Պաշու մարմնոյ ակն է եթէ ակնք. վերջ, կործանումն նորա մեծ յոյժ:

Պաշու, եսայի. Վոչեան զօրու. թեամբ. վերջ, բերանն նն խօսեցաւ զայս. մեսեդի, Ուստո դիք և կատարեցիք: մինչև 'ի ծաղկաշարդն ճաշու մեսեդին այս է:

առաքեալ առ հաւանյեցիս. Ըս զայս գիտաւրիք. վերջ, փառք յաւիտեանս: Ըսելուիւոյ, Դկ. Ըս զակեցեք առ. Ստեք առաջին օրա: այս է ալելու, աղուհացից կնրակեցին: աւետարան, մատթէոս. ին, Օ գուշ լերուք ողո. վերջ. սիրտք ձեր երկցին:

Դ կերակիս աղուհացից. ճաշու շարական օրհնութեան զառաջինն ասան. իսկ զյետինն երեկոյնն համբարձի ասան:

Ըսկ յերկու շաբաթի զսկիզբն արա ապաշխարութեան կարդին և ասան զբնաւն կարգաւ բաց 'ի յողմեացն:

Դ առաջնում շաբաթի աւուրս յիշատակէ Թեոդորոսի զինուորին հարց, Դկ. Օ ինուորութիւնք հրեշտակաց. մանկունք, Դձ. Որ ընտրեցեր 'ի սկզբա:

Պաշու ժամամուտ. Օ օրական և վկայ. սաղմոս, Մթե. կցորդ. Պատուականէ առաջի. փոխ, հաւատացի զօր. եսայի, Ընարուք զպատգամս. և որ զկնի. ալելու. Դկ, Ուրախ լիցին ամենեքեան: աւետարան մատթէոս. ձգ. Ըսաւսիկ ես առաքեմ. վերջ 'իսպառնա կեցցէ:

Դ երեկոյն համբարձի, Դձ. Որ զօրհնա սրբութի:

Դ երկորդի կերակէի առաւօտուն. օրհնութի, Դձ. Որ զօրհնա

րէնս սրբոյ թէ. իւրովք սարգքն:
Ի աւուտու աւետարան. զուկաս
Եւ. Իւ երբե աւելեղէ ել. վերջ.
գնացին դէտ նր: Շաշու, եսյի
Տը որդեմաց մեզ. և որ վնիւ աւ
ետարան. մատթոս. լի, Սի հա
մարիք եթէ եկի լուծան. վերջ.
Երկնաւոր կատարեալէ:

Ի շաբաթու իւրով երուսաղէ
մայ հայրապետին և մօրն նր Ին
նայի. հարց, դձ. Որք հաղորդե
ցան չար: մանկուիք, դձ. Սան
կուիք նոր սիօ: Շաշու սաղմոս
Քաշանայք քոյք զգեցցին առա
քեալ առ տիմոթէոս. Օ այս վկայ
ութիւն դնեմ. վերջ, զայսմաւ
թիւն նորա աւետարան. յօշան.
ձի, Իս եմ հովիւն քաջ. հովիւ
վրջ, մի հօտ և մի հովիւ:

Յերեկոյին համբարձի, դէ. Օրհ
նեմք զքեզ անսկիզ:

Յերրորդի կիրակէի առաւօ
տուն. օրհնութի, դէ. Օրհնեմք
զքեզ ա. իւրովք սարգքն. առաւօ
տու աւետարան, զուկաս. խե. Իւ
եղև ընդ առարն ընդ. վերջ,
տանն այնորիկ մեծ:

Շաշու եսյի. Իսաց Տը հաշ
տեալեմ. և որ վնիւ աւետարան.
զուկաս, ձձգ. Իւ եկն մերձ առ
նա ամ մարք. վերջ, կորուսեալէր
և գտաւ:

Ի շաբաթու ճիօհաննու երուսա
ղէմայ հայրապետին. հարց, դձ.
Որ զանչափ քո. և այլն յամ կիր
դին ասա: Յերեկոյին, համբար
ձի. դձ, Որ արարեր զօ:

Ի չորրորդի կիրակէի. օրհնու
թիւն, դձ. Որ արա. իւրովք
սարգքն. առաւ աւետարան, զուկաս.
Ձձա. Սի երկնիւ հօտ փոքրիկ.
վրջ, պահանջեսցեն ինմանէ:

Շաշու. եսյի, Իսպէս ասե
նք զգուշ. և որ վնիւ աւետա
րան, զուկաս. Ձիւ, Իւ սսէր
առ աշակերտան. վերջ, ի մեռե

լոց որ յառնցէ հաւատացին:
Ի շաբաթու սրբոյ քառանկն,
որք ի սեբաստիայ կատարեցան.
օրհնութիւն. դէ. Իսոք ընդ
անմարմն. իւրովք սարգքն:

Շաշու ժամամուտ. Գնալով փա
ռաց քոյ. սաղմոս կցորդ. կե,
Ինցսք մէք ընդ հուր. փոխ, Ի զա
ղակեցէք առ ամ ամենայն երկիր:
առակ. Իսյց հոգիք արդարոց.
և որ վնիւ աւետարան. ամ, Ին
ցսք մէք ընդ հուր. Ի զաղակեցէք
առ ամ. աւետարան, մատթոս.
Ձի. Գնալով արդարեւ ծագեա
ցին: վերջ, զնոր և զին:

Յերեկոյին համբարձի. թէ, Որ
պատուիրան ճշմար:

Ի հնգ. երրորդի կիրակէի. օրհ
նութի. դէ, Որ պատուիրան.
իւրովք սարգքն. առաւօտու, աւե
տարան, մարկոս. Ձի, Իւ յեւա
նէն նր ի տաճարէ անախ. վերջ.
արթուն կացէք:

Շաշու. եսյի, Իսպէս ասե
նք: և որ վնիւ աւետարան, զու
կաս, մէ. Իբրև հարցաւ ի փա
րիսեցւ. վերջ, և որ խոնարհեցու
ցանէ զանձն բարձրացին:

Ի շաբաթու սրբոյ Գրիգորի
մերոյ լուսաւորչին մուսն ի վե
րային. օրհնութիւն, դէ. Իսոք
զուարճացեալ. և ի երկնք ամբ:
հարց. դէ, Որ ի հօրէ. իւրովք
սարգքն. մեծացուցէ, Իսհապե
տացն արահամու:

Շաշու ժամամուտ, Գրիգոր ան
քահանայապետ. կամ, Օ հայրա
պետական: սաղմոս կցորդ. լի
Ի հան զիս ի գբոյ. փոխ, համ
բերելով համբեր: առակ, Գնա
լով կացցէ արդարն. և որ վնիւ
աւետարան. ամ. համբերելով.
աւետարան, Սատթոս. Ձի.
Գնալով պատասխանեա պետ
վերջ, և յետինք առաջինք:

Յերեկոյին համբարձի. թէ, Որ
զնոր

զխորհուրդք քո գաղափարներ յառ:

Վէցէրորդի կերակէին. օրհնու
թիւն, քէ՛, **Ս**ր զխորհուրդք քո
իւրովք սարօքն: առաւօտու աւե
տարմն, դուկաս. միշտ, **Լ**ւ յատել
ամանց զտաճարն. **վ**երջ, 'ի տա
ճարն լսել 'ի նմանէ:

Ճաշու. եսայի, **Լ**յսպէս ասէ տը
և որ զկնի. աւետարան, մատթիոս
ձեղ, **Լ**սկ փարիսեցիքն իբրև լու
ան. **վ**երջ, օրհնեալ եկեալ յա
նուն տեսան:

Դաբաթու **Ս**աղարու յարու
թեան տօն է օրհնութի, անձ.
Լյսօր գոլով 'ի բեթանիայ. իւ
րովք սարօքն: **Լ**այց յետ այսորիկ
զհանգստեան շարական ասան ա
ռաւօտու երգ, **Տ**ր հաներ 'ի
դժոխոց. փոխ, **Բ**արձր առնեմ
զքեզ տը զի. քարոզ, փառաւո
րեսցուք. կամ, գանձ: **Ս**ուրբ ան
Վն որ խաչեցար: զկնի մանկանցն
քարոզ. **Ս**ն խաղաղութե: աղօթ
Սք ես տը: զկնի աղօթիցն սկսանին
սաղմոս. կցորդ, լիթ. **Տ**ր հաներ
'ի դժոխոց. փոխ, **Բ**արձր առնե:
առակ, **Հ**րաման ան: և զկնի ալե
լուիայ. քէ՛, **Լ**ս հան զիս 'ի գբոյ:
աւետարան, յօհան. զի: **Լ**ւ էր
ուն հեւանդ. զազարոս. **վ**երջ,
զոր արարն յս: զկնի **Տ**րն յետ
առեղծման քարոզ, **Խ**նդրեսցուք:
Կեցո տը, թիւ: աղօթք, **Վ**ուսմ
ամենազորի և հրաշալ:

Դաշու յեթին ժամուն մատչի
այտը. ժամամուտ, **Օ** զազարու
զնջումն. զեկուան իմիասին ասան
շարական, քէ՛. **Տ**ր թագաւորեաց
Սր 'ի յերկնից իջեր բանդ: սաղմոս
և առաքեալ նոյնն է. և որ զկնի
ալեւուհա, քէ՛. **Լ**ս հան զիս 'ի գբ
բոյ տա: աւետարան, յօհան. զի.
Լւ էր մերձ զատին հրէից. **վ**երջ
և հաւատացին 'ի **Յ**ն: սրբասացու
թի. **Ս**ն յիշատակի:

Լսկ յերեկոյի խոնարհեցո և ապ

րեցո. փառ, **Բ**արեքանեալ որո
Լոյս զուրթ. մեմեդի և ուզ զիցի
գալտեան. քարոզ, **Լ**սասցուք.
կամ գանձ: **Ս**ք ան **Վ**ն որ եկիր
և գալոց ես. և զգնուն միաբան
և յատեանն եղանն. խաչիւ և աւե
տարանաւ և ամենիւք զարդուք և
ասեն, համբարձի. անձ, **Ս**ր վեր
օրհնիս յաթոռ: զկնի համբարձոյն:
քարոզ. **Խ**նդրեսցուք. **Կ**եցո տը:
աղօթք, **Թ**ագաւոր խաղաղու:

Ծաղկազարդի գիւերին հա
կումն է. և դնի սրբութիւն
'ի վերայ բազմոցի յատեանն.

Հետեակ շարական. քէ՛, **Թ**ագա
ւոր գոլով. զչորսն իմիասին ասան
օրհնութիւն. անձ, **Ս**ր վերօրհնիս
յաթոռ. հարց, քէ՛. **Ս**ր 'ի քրո
բէական աթոռ. իւրովք սարօքն.
իւղաբերից աւետարան, դուկաս:
Լւ ահա այր մի անուն յովսէփ:
զկնի **Ս**ք գաղարեցոց քս. զգիշե
րի դալտեան ձայնիւ ասան
Լսկ 'ի տը յերկնից իջէ տանն զգե
նուն միաբան և եղանն 'ի դուրս
խաչիւ և աւետարանաւ և ամենիւք
զարդուք 'ի տեղի ինչ և անդ գա
ղարին. առաւօտու երգ. **Լ**յսօր
մտանէ թագաւորն մեր քս 'ի յե
րուսաղէմ տը քաղաք գաւթի լ
յառաջ ելին ծերքն ոստովք ձի
թենեօք և զանձ որդին փառաւորէ
ին. քիզ, **Լ**սասցուք. կամ գանձ:
Սք ան **Վ**ն որ եկիր և գալոց ես
սաղմոս կց. զի, **Լ**երկնք ցնծաց.
փոխ, **Օ**րհնեցէք զտը յօրհնուի
նոր: եսայի, **Լ**սացէք դատերք
սիօնի և որ զկնի: ալեւուհա, անձ.
Օրհնեալ որ գալոց: աւետարան
մարկոս. ձեզ. **Լ**ւ գան յերկրով.
վերջ, երկուսսանիւք հանգւերձ:
առիաւաքն քարոզէ. **Ս**ն 'ի վե
րուստ. գալիքն, **Տ**ր ողորմեաց:
և անագրեն զանդաստանն: զկնի

բնդ Սուրբ Խաչիւս աղաչեցողք.
աղօթք, Պաճարանեան և ապա սկսա
նին զժամամուտ. Յորժամ ե
կեալ կենարարն: շարական, ԴԷ.
Յիսուս միածինն և երթան 'ի
գերեզմանս, զսաղմոս ասեն: Ի զի
ցին ականջքքո. փոխ, 'Ի խորոց
կարդացի: աւետարան, յօհան.
դէ. Իւ եր ոմն հիւանդ զազա.
վերջ, զոր արարն յս: մաղթանք,
Հոգւոցն հանգուցելոց. քարոզ.
Ս ամն հոգւոցն հանգուց: աղօթք
Վրբիտոս որդի Խյ: Իւ 'ի դառ
նալն սկսանին զշարական. ԷԷ.
Բյսօր ընդ հրակերպեան դա. և
ասեն զփառս. և ապա զնորաստեղ
ծեալն: քարոզ, Խնդրեսցոք.
Կեցո. աղօթք, Վումամենաղ
րի և հրաշալոյ գալ:
Ճաշու ժամամուտ. Յնծայ եէմ
սաղմոս. Տր Թագաւորեաց: շա
րական. ԴԷ, Բնակիղբն բանն
հօր որ 'ի վրքերօք: սաղմոս, ԴԷ.
Ի երինք ցնծասցեն. փոխ, Սրհ
նեցէք զտր յօրհնութիւնն նոր:
Օ աքաղախ, Սւրախ լեր, և որ
զինի. ալէլուիայ, Տր Թագաւոր
ընեցաւ: աւետարան, մատթէոս.
Ծի: Իւ յերանելն նոցա յերեքո.
վերջ, և ոմն ագաւ: օրբասացու
թիւն, Հրեշտակային կարգաւ:
Ի սկ 'ի յինն ժամուն ժողովին 'ի
դուռն եկեղեցւոյն. սաղմոս, ԴԷ.
Ի երինք ցնծասցեն. փոխ, Սրհ
նեցէք զտր յօրհն: առաքեալ նոյն
է. ալէլուիայ, ԹՃ. Սրհնեալ
օրգալոց ես. աւետարան, զուկաս
ԾԷ, Իւ եղև իբրև մերձեցաւ
'ի բեթբագէ. վերջ կային զմանէ
'ի լեւ: Իւ երանեն խաչիւ և աւե
տարանաւ և ամենիւք զարդուք
'ի դուրս. շարական, ԹՃ. Սր վեր
օրհնիս. զինի աղմոս կցորդ, ԴԷ.
Ի երինք ցնծասցեն առաջի. փոխ.
օրհնեցէք զտր յօրհնութիւնն:
ենն ոմանք, որք զճաշու զառաքեն

և զաւետարանն և ս ընթեռնու
աւետարան, մատթէոս. ԾԷ. Ի բ
րև մօտ եղև յեէմ. վերջ, օրհ
նութիւն 'ի բարձունս: աւետա
րան, մարկոս. ԾԺԷ, Իւ յորժամ
մերձք եղեն յերուսաղէմ. վերջ, և
փառք 'ի բարձունս: աւետարան.
զուկաս, ԾԻԷ. Իւ առեալ զերկ
տասանսն առանձ. վերջ, յառաջ
եղանել յեէմ: զայսոսիկ աւետա
րանս ընթեռնուն յամենայնում
հանգստեան մի մի, մինչև 'ի վեր
ջինս. և յետ ամենեցուն զմի շարա
կան ասեն. այսինքն զՍաղաւոր
գորովն եւրովք սարքն. և անս
գրեն զանդաստանն. զինի քարոզ.
Սուրբ Խաչիւս աղաչեցողք զտր.
աղօթ, Պաճարանեան զմեզ քո ԹՃ:
Իւ 'ի դառնալն սկսանին. զ Սո
նարհեցո և զՍպրեցո. շարական
ԷԷ, Սւրախ լեր եկեղեցի. և զամ
տուն, երեք երեք անգամ ասա. և
ասեն, Փառք քեզ ԹՃ փառք քեզ
փառք քեզ: Իւ և ս խաղաղութե.
Սրհնութիւն և փառք. նոյնպէս
և զապրեցոն ասա. շարական զՍ
թագաւորն որ են. երեք երեք ան
գամ ասա. և ևս զփոխսն. և ի փառս
տալն, ասեն. Սրհնեալ տր որ բնա
կեալ. մեծեդի և ուղղիցի գալ
տեան: ՍԷ ԹՃ Վս որ եկիր և
գալոց ես: Տմբձի, ԷԷ. Բյսօր Ը
հրակ. քրդ Սս խաղաղութե ԹՃ.
աղօթք, Տայր գթած: զինի հայր
գթածին: Սվ տօնասեր եթէ կա
միցիս զդուռնաքցէք առնել այս
պէս արա: Օ գեռու մինն 'ի քո
հանոյիցն. և գայ յատանն 'ի
դուռն եկեղեցւոյն, և ասե բարձր
ճայիւ. սաղմոս, ԾԺԷ. Սրհ
նեալ եկեալ յանուն ԹՃ օրհնեալ
որ գալոց ես. փոխ, Բոստովան
եղերուք մեռուն. մինչև ցայն տե
ղին, ուր ասի. Ի այցէք ԹՃ
զդուռնս արդարութեան. և ապա
ասեն միարան զշարական, ԷՃ.
ԽԷ շնոր

Շնորհաւ մեզ տրի և սաէ զգեցեալ քահանայն ողորմիւ ձայնիւ քանզի կատարածի գալստեան և դատաստանի աճուրն նշանակէ։
 Բայ մեզ տր' բաց մեզ տր' բաց մեզ տր' զդուռն ողորմութեան որք ողբալով կարդամք առ քեզ։
 Եւ սարկաւագն 'ի ներքուստ սաէ։
 Սբ են սոբա զի բացից. զի այս դուռն տեառն է և արդարք մտանեն ընդ սա։

Եւ քահանայն արտաքուստ սաէ։
 Այլ թէ միայն արդարք մտանեն այլ և մեղաւորք խոստովանութիւն և ապալխարութեամբ արդարացեալք մտանեն ընդ սա։

Եւ սարկաւագն 'ի ներքուստ սաէ։
 Օ ի սա է դուռն երկնից և հոյն տրտմութեան զոր ուխտեաց ան յակօբայ՝ արդարոց հանգիստ մեղաւորաց բաւարան՝ քի արքայք րան. հրեշտակաց բնակարան՝ սրբոց ժողովարան՝ տեղի ապաւինի, և տուն աստուծոյ։

Եւ քահանայն արտաքուստ սաէ։
 Վանդի արժան և ճշմարիտ է։ զոր ասեսդ վստն արքայ եկեղեցւոյս զի սա է մեզ մայր անաքատ, և 'ի ամանէ ծնանիմք որդիք լուսոյ և ճշմարտութեան, և սա է մեզ յոյս կենաց և սովաւ գտանիմք զփրկութիւն հոգւոց, և զի սա է մեզ ճանապարհ արդարութե, և սովաւ ելանիմք առ քս հայրն մեր երկնաւոր։
 Եւ ասեն զշարին. Եկ Սեղբ իմ քուք են յոյժ ծանուկք են քան։ և սա է քահանայն բարձր ձայնիւ։
 Բայ մեզ տր' բաց մեզ տր' բաց մեզ տր' զդուռն ողորմութեան որք ողբալով կարդամք առ քեզ։ և սարկաւագն 'ի ներքուստ սաէ։
 Եւ ասանիմք զտրն մեր Վրիստաւ որ բաղմեալ կայ 'ի վր սրբոյ աղանայն և կոչէ առ ինքն զկամաւ քաջ իւրս Թէ ուր ենս եմ անդ և պաշտօնեայն իմ եղիցի։

և քահանայն սաէ։ Վին եմք անապականի արեան որդւոյն այ. ջըն ծութեամբ օրհնեսցուք զփրկիչն մեր քս և ասացուք ամենեքեան փառք սոսկալի գալստեն բուսմոր։ և ասեն շարական, Էձ. Սադաւոր փառաց քեզ սպասեսցուք։ և սա է քահանայն բարձր ձայնիւ։
 Բայ մեզ տր' բաց մեզ տր' բաց մեզ տր' զդուռն ողորմութեան որք ողբալով կարդամք առ քեզ։
 Եւ սարկաւագն 'ի ներքուստ սաէ։
 Փողն երկնաւորին այ ահագնեաւ ձայնիւ գոչէ ասելով ահա փեայ գայ արիւք ընդ առաջ նորա։
 Եւ քահանայն սաէ ահա և դուղութեամբ։ Եւ աս և մանկունք իմք զարսեո ինձ անձ. կամք ամենեքեան, և ակն ունիմք տեսոյն Վին և լսել զերանաւետ բարբառ նր։
 Եւ սարկաւագն սաէ։ Ձայն արարչին այ գոչէ ասելով եկայք օրհնեցեալք հօր իմոյ Ժառանգեցեք ձեզ զարքայութիւնն 'ի սկզբանէ աշխարհի։

Եւ քահանայն սաէ։ Բացէք ինձ զդուռնս և բացցէ զդուռն ձեռամբն զի իշխանութիւն նորա է փակելոյ և բանալոյ։ Եւ ժողովուրդքն ամենեքեան մտանեն յեկեղեցին ցնծութեամբ և ուրախութեամբ և ասեն զշարական, Դէ։
 Օ ողորմութե քոյ զդուռն բաց մեզ տր։ և 'ի Վարիլ շարականին. աղմոս, Ծէէ. Բացէք ինձ զդուռնս արդա. փօխ, Խոստովան եղերուք ան։ զկի. () թիւ աւետարան, Բօհան. Ծ, 'Ի վաղիւ անդր ժողովուրդք բազու. վրջ, զի փառաւորիցն որդի մարդոյ։
 'Ի ճեմին ընթեռնուն. զկնի աւետարանին. բարոզ, Խնդրեսցուք հաւ և ամենեքեան բարձր ձայնիւ ասեն, Կեցո՛ւ աղօթք, Սադաւոր խաղաղութեան օգնական։ և արձակին 'ի խաղաղութե։

Դ մեծի երկուշաբաթու առաւօ
տուն. օրհնութի, քձ. Բնեդն
'ի հօրէ, իւրովք սարօքն. առաւօ
տու երգ, 'Ի սկզբանէ տէր զհի
մունս: 'Ի որա կորնչին. քարոզ,
Փառաւորեցուք. կամ, գանձ:
|| ք անձ. Բն որ խաչեցար: զկնի
մանկանցն քրդ, || ս խաղաղութե
աղօթք, || ք ես տր անձ մեր: և
ասի Տր ամենակալ. և իւր քարոզն
և աղօթն: Յայնմիկ շաբաթի
մինչև ցհնգշաբաթու օրն՝ Տր
ամենակալ ասի. նոյնպէս յառաւօ
տուն և 'ի ճաշուն զհանգստեան
շարական ասան և Օրորջականն
ըստ կարգին. զկնի տր ամենակալին
սաղմոս, Խոստովանութի և զմեծ
վայելչութիւն. փոխ, () օրհնեա
անձն իմ զտր' տր անձ: աւետարան
մատթէոս. մէկ, Լա սպգոցն իբ
րև դարձաւ. վերջ, և սակաք են
շնտրեալք: զկնի քարոզ, Խնդ
րեցուք: Կեցո տր թիւ: աղօթք,
Բումամենազօր և: Բայց յայս
միկ շաբաթու զարորջականն 'ի դա
սէ 'ի դաս ասան: Իսկ՝ արևագա
լին կանոն և պահոց. խոնարհեցո
և ապրեցո ոչ դոյ:

Իսկ 'ի ցերեկին, 'ի յինն երօրդի
Ժամուծ Ժողովին 'ի սք մատրանն
և ասեն. () օրհնեալ հոգիդ սք
անձ ճշմարիտ. զճաշու Ժամն, և
զսաղմոսն վճարեն. Լա սկսանին
զխոնարհեցո և զապրեցո. 'ի տասն
Ժամուն. մեսեդի, Բերան արդա
րոյ. փոխ, || 'ի նախանձեր ընդ:
Բնթերցուած 'ի ծննդոց:

Ի սկզբանէ արար աստու. և որ
զկնի, սաղմոս կցորդ, Լուր մեզ
անձ փրկէ. փոխ, Բեզ վայելէ:
օրթի, աւետարան մատթէոս, մա
Իբրև ելանէր յս յեմ. վերջ, փր
կանս փոխանակ բաղմաց: և ապա
զուղղեցին ասան քարոզ, Բղաչես
ցուք զայ: աղօթ, Լուր ձայնից:
|| ք անձ. Բն որ խաչեցար: մինչև

յուրբաթու առաւօտն որ խաչե
ցար ասան քրդ՝ || ս խաղա: աղթ
հայր գթած: և տր ամենակալ. և
զկնի քրդ. և աղօթ, և ո' բնակեալ:
Օբարձրեալն զքո. քրդ՝ Լա մեք
միաբան. աղօթ, Յոյս կենաց:
Իսկ՝ յերեկոյի դարձեալ գան 'ի
դուռն եկեղեցոյն և ասեն զխա
ղաղականն և արձակին. և մինչև
ցհնգշաբաթի այս է կարգն:

Դ մեծի երեքշաբաթու օրհնու
թի. քձ, Ի մատուն կուսան.
Խւրովք սարօքն: առաւօտու երգ,
Տարցին թաքաւորի. Բժցեն ցըն
ծութի: զկնի Տր ամենակալին.
սաղմոս կցորդ, Խք. Տարցին թա
գաւորի. փոխ, Բղխ' սցէ սիրտ.
աւետարան, մարկոս. ճլ. Լա ա
ռաքեն առնա զոմանս 'ի. վերջ,
գոյիւ չափ զկեանս իւր:

Իսկ 'ի ցերեկին 'ի յինն Ժամուն
Ժողովին 'ի գաւիթն և աւի Խո
նարհեցո, և Բարեցո. մեսեդի,
Բաղցրութիւն արարեր, ընթեր
ցուածս 'ի ծննդոց. Լա այբրիկ
են ծնունդք նոյի: և որ զկնի. և
մինչդեռ ասի ստողովն, իք:
Բաքեզ տր համբարձի: զգեցու
ցանեն զտասն քահանայս և տան
զմովեղենս 'ի ձեռն ամենեցուն և
խնկարկեն. 'ի կատարիլ ըստ ողո
գոյն, () օրթի. աւետարան, մատ
թէոս, մկթ. Լա ելեալ արտաքն
Յիսուս 'ի տաճարէն. վերջ, 'ի
խաչ ելանել ուղղեցի. քրդ՝ Բղա
չեցուք. աղօթ, Լուր ձայ: || ք
անձ. Բն որ խաչեցար: համբձի,
քձ Ընորհեա մեզ տր: արձակման
աղօթ, Յոյս կենաց:

Դ մեծի չորեքշաբաթու առաւօ
տուն օրհնութի, քձ. Լուր յա
թու փառաց. Խւրովք սարօքն:
առաւօտու երգ. Խորհեցան և
խօսեցան: Լա դին յերկինս զբեր.
զկնի Տր ամենակալին. սաղմոս
կցորդ, Խ. Լուր աւետարան զհաց իմ:
2 Խե փոխ

փոխ, Լճրանի որ խորհի զաղբատն
աւետարան, մարկոս. ԾԺԷ. Լճէր
զատիկ և բաղարձակեր. վերջ.
գիարդ պարապով մատնիցէ զնա:
Ի ցերեկի ՚ի տասն ժամուն. Խո
նարհեցն, և Լճրեցի: մեսեդի.
Լճայեաց և լուր ինձ: ընթերցու
ած ՚ի Ժննդոց. Լճ երեւեցաւ ամ
աբարհաման: և որ զկնի. սաղմոս
կցորդ. Խ, Լճ սասցի տը որդր.
փոխ, Լճրանի որ խորհի զաղբատ:
աւետարան, մատթէոս. մԳԷ.
Ֆայնժամ ժողովեցան քահանայ
ապետքն. վերջ, զի մատնիցէ զնա
նոցա: ուղղիցի. քարոզ, Լճաչէս
ցրէք զամենա. աղօթք, Լճը ձայ
նից: ԼԷ ամ ՎԵ որ խաչեցար:
համբարձի, ԴԺ. Օնոր սրանչէլիս
այս: արձակման, աղօթ, Ֆոյս կե
նաց ընդ ունոյ:

Ի մեծի հինկ չաբաթու առաւօ
տուն. օրհնութիւն, ԴԺ. ԼԷ
ըսածգոյն երկնից. իւրովք սարօքն
առաւօտու երգ, Որսացին զանձն
արդարոյ. Լճը տը ապաւէն իմ.
մանկունք, ԽԷ. Լճսօր կանգնեցւ
աւազան. քարոզ, ԼԷ իսաղաղու
թիւ. աղօթ, ԼԷ ես տը ամ մեր:
Տը ամենակալ ոչ ասի: սաղմոս.
կցորդ, զԳ. Որսացին զանձն ար
դարոյ. փոխ, ԼԺ վրէժ խնդիր.
աւետարան, յօհան. ԾԷ. Լճայ
անձն իմ խոռվեալէ. վերջ, այն
պէս խօսիմ: Ճաւազայթեալ
բանն ՚ի հօրէ: քարոզ, Խնդրես
ցուք հաւատով: աղօթ, Վճում
ամենազօրի. և հրաշալ:

Լճի ՚ի յերրորդում ժամուն ժո
ղովին ՚ի դուռն եկեղեցւոյն վսար
ձակելոյ զսպալխարողն թէ իցէ
և թէ ոչ զկարգն կատարել պարա
է: Լճախ ասի () օրհնեալ հոգեւ
սուրբ ամ Ճմարիտ. սաղմոս.
Ժ, Ողորմեաց ինձ ամ ըստ մե:
Լճ և իսաղաղութիւ. () օրհնուի
և փառք: Լճ ասի սաղմոս ՚ի վե

րայ սաղմոսարանի ՚ի թիւ. գուբ.
ղայք, Դ. Լճքեզ տը համբարձի
Լճքեզ տը կարդացի. Լճքեզ տը
յուսա: Լճի նախանձիր ընդ չարս:
Տը մի սրտմոռութք քով: Լճրանի
որ խորհի: Լճ յետ ամենայնի
գուբղայի ՚ի փառս տալն ասի:
() օրհնութիւ և փառք: Լճ ասեն
զաղօթ, Ֆճնանու, Լճ նեղութե
իմում ես առ տը կարդացի և լու:
և զկնի շարական. Օրհնութեալ
դողացաւ ա. զկնի () օրհնութիւն
և փառք: Լճ ապա ասեն զՏԺ
ամենակալն, շարականաւ, ԴԷ.
Լճենակալ քաւեալ երեք երեք
անգամ ասա զամեն տուն. և տան
զփառս և ասեն. Լճ փրկեալ զնա.
և զՏԺ ամենակալն ասա, երեք ան
գամ. զկնի քարոզ, Լճեալքս ՚ի
խոստովանութիւն. աղօթ, ՏԺ
ամ փրկութեան մե:

Լճ սկսանին զսաղմոս, կցորդ. Ժ
Ողորմեաց ինձ ամ, ողբաձայն ա
սա: և ընթեռնուն զգրեցեալն
՚ի ցուցակին. ալէլուիայ, սաղմոս.
Խաչ: Ողպէս փափաքի եղջերու:
աւետարան ղուկա. հԳ, Լճաչէր
զնա ոմն ՚ի փարիսեցւոյն. վերջ.
երթ ՚ի իսաղաղութիւն և սարկա
ւազն. քարոզէ. Լճ ևս հաւա
տով աղաչեսցուք: և ապա ընթեռ
նուն, զաղօթ սրբոյն Լճարդի:
զկնի աղօթիցն. սաղմոս, թիւ.
ԾԺԷ. կցորդ. Լճացէք ինձ զդը
րունս. փոխ, Խոստովան եղերուք
մինչև ցայն տեղին ուր ասի: Լճացէք
ինձ զգրունս: և ասեն սաղմոս,
Լճաղակեցէք առ տը ամ երկիր:
զկնի սարկաւազն քարոզէ: Ուրբ
եկեղեցեաւա աղաչեսցուք: աղօթ,
Լճ մեջ տաճարիս: և մտանէն յեկե
ղեցին և ընթեռնուն զմիւսս ա
ղօթս օրհնութիւ: քարոզ, Խնդ
րեսցուք. և ասեն, Լճ ողորմեաց
թիւ: աղօթ, Վճում ամենազօր:
Լճ դնեն զխաչն և զաւետարանն

առաջի բեմին և համբուրեն զմեր
խաչն և զաւետարանն և զաջ քա
հանային, և տան ընծայս ըստ մօ
սիականի դրութեան զչորս դրա
մեանն: Իւ օրհնեցէ քահանայն
զապաշխարողսն. և ողջունելով
զմիմեանս երթիցեն խաղաղու
թեամբ:

Իսկ՝ ՚ի յեօթն ժամուն ժողո
վին ՚ի քուռն եկեղեցւոյն. և
ստեն զսաղմոս. և զձաշու ժամն և
նշխարք գործին. և ապա մտանեն
յեկեղեցին և սկսանին: Իս առ
ած կարդացի. Փառք հօր և որ.
Խոնարհէցո՛ւ և ապրեցո՛ւ մեսեդի.
Ի ռնացից սրբութեամբ զձեռս:

Ի նթերցունած ՚ի ծննդոց, Իւ
եղև յետ բանիցս այսոցիկ, և փոր
ձեաց ան զաբրահամ, և որ զինն.
ժամարարին զսպաս առնեն. սաղ
մոս, կցորդ. ծ. Կակուղ եկն
բանք նոցա: փոխ, Բկն դիր ան
աղօթից իմոց. ուղղեցի զտարա
ծումն ասա: Բղիղ եղիցին աղօթք
իմ որպէս խուսկ առաջի: () երե
կոյի զաղօթս մեր ընկալ տր, և զտա
րածումն ձեռաց մերոց: քարոզ:
Ի զաւեսցուք զամենակալն աստու:
արթ, Ի ուր ձայնից մերոց: Բք
ան Բ. ս որ խաչեցար: համբարձի
անկ, Բ. յօր կանկնեցաւ աւազան.
զինի ձամբարձոյն. քարոզ, Բ.
խաղաղութեան ամենայն: և ելանէ
առաք երեցն ՚ի բեմն, Փոսումէ
ոչ գոյ. աղթ, Հայր դիմած: զինի
աղմոս, կցորդ. իք. Պատրաստ
արարեր. փոխ, Տր հովուեցէ:
առաքեալ առ կոյնթացին. Օ ի
ես ընկալայ ՚ի ան. վերջ, դատա
պարտիցուք: ալե լուիա, Դկ. Պատ
րաստ արարեր. () ծեր իւղով.
աւետարան, մատթէոս: մհն.
Իւ յառաջնում աւուրբաղարջա
կերացն. վերջ, և ելին ՚ի լեռն
ձիթենեաց, ՚ի պատարագին, Բք
աստուանած ոչ ասի և ասեն զհա

առաջն, և ընթեռնուն զքարոզ
պատուիրանին. Բք ասացութեան:

Բք վերոյ նստին ՚ի կա:
Բայց ոմանք զհայր մեր որ յեր
կինս ասեն, և ապա ընթեռնուն
զքարոզ պատուիրանին ՚ի վերայ
բեմին: և առնու քահանայն զաւե
տարանն ՚ի ձեռն, կարկառէ զնոյն
և ասէ ՚ի լուր ամենեցուն: Ի ռա
րուք ինձ որդեակք իմք: զոր ասա
ցեալէ սրբոյն Բարսղբ բան խրա
տական վասն ամենեցուն. և ապա
ասեն զԲրիտտոս պատարագեալ
և հաղորդին արժանաւորք: զինի
պատարագին. առաքեալ և սաղ
մոս նոյն է: աւետարան, մարկոս.
Ճծգ. Իւ էր զատիկ և բաղար
ջակեր. վերջ, ՚ի լեռն ձիթե
նեաց: քարոզ, Խնդրեսցուք հա
ւատով. աղթ, Բ. ագաւոր խաղա
ղութեան օգնական: և արձակին
խաղաղութեամբ:

Յերեկոյին ռոմայունային ՚ի ասան
ժամուն ժողովին ՚ի դուռն եկե
ղեցւոյն, և տան զխաչս ՚ի ձեռս
երկուց քահանայից ելուցանեն զմ
մեղէնս. առնուն և զբարվառս
երկուս, և զաւետարանս երկուս:
Իւ կան յաջմէ և յահեկէ կոնքին.
և ապա սարկաւագն քարոզէ Իւ
և ս խաղաղութ. Ի պսկոպոսն
() րհնութիւն և փառք: զինի
աղմոս կցորդ, ծ. Յղեա յես:
փոխ, Բղորմեաց ինձ ան: Իւ սաղ
կանադն ՚ի կատարիւ աղմոսին քա
րոզէ զգրեցեալն ՚ի ցուցակին:
Իւ ևս գոհութիւն և երկրպագու
թիւն. ՚ի վճարիւ քարոզին. ծ Տր
ողորմեաց ՚ի թիւ. և ապա Ի պիա
կոպոսն ասէ զաղօթս: Փառում
րեմք զքեզ տր մեր. և որ զինի: և
ընթեռնուն զայս ընթերցումն:
Դետ այսորիկ ի կատարիւ գործոց
առեալ զջուր արկանէ ՚ի կեք
խաչանման և ասէ զսաղմոս, կցորդ
Իւ. Ձայն տեսուն ՚ի վերայ ջուրոց:
3 իւ

փոխ, Մատուցեք ինն որդիք: և ընթեռնուն զգրեցեալսն 'ի ցուցակին. այլելուիայ, սաղմոս, իբ: Տը հովուհայէ զիս. աւետարան յօհան, մեդ: (3) առաջագոյն քան զոռնոս զատկին. վրջ, ոչ ամենեքին սբէ ք: քրէն եղանակաւ ըմբ և սքանչելագործ: և ժողովուրդն զուր ար և ողորմեաց: և ասեն ըզ քանձն. և ի պիսկոպոսն ասէ զաղթն, 'ի վերայ իւղոն և ջրոյն. և տեառնագրեն խաչիւ և աւետարանաւ զիւղն և զըուրն երիցս ասելով. (4) քննեսցի և սրբեսցի իւղս և ջուրս այս նշանաւ սրբոյ խոյիս և սրբոյ աւետարանին և աւուրս շնորհիւ յանուն հօր և որդ. իւր ժողովուրդն միաբան ասէ. ամեն. զինի քարոզ, Ուրբ խաչիւս. աղթ, (5) ահպանեալ զմեզ: իւր ապա զգեցուցանեն զի պիսկոպոսն, կամ զմի 'ի պատուաւորաց քահանայից և առեալ զղինջակ նստեալ լուանայ զոտս ամենեցուն 'ի մեծամեծաց մինչև ցփոքունս: իւր այլքն պարառեալք շարականաւ յայսկոյս և յայնկոյս ինկօր և մոմեղնօք երգեն զՍ երաձգօղն երկնից իւրովք սարօքն. մինչև վաւրի ոտից լուացումն և ապա ասեն զայսօր անճառն:

Իւր լուանեցեալքն համբուրեն զաջ մեծի քահանային. և զուրբ զիսայն և զաւետարանն. և զինի լուացմանն զմնացորդ աւետարանին քթեռնուն: իւր յորժամ լուաց զոտս նոցա. վերջ. և դուք առնի ջր: զինի քարոզ, իւր ևս միաբան քահու. աղթ, Տը ան մեր՝ որ ըստ բաշում սքանչելագործ մար: և որ զինի տաղ. հոսեցեալ հրեղ: իայց օմանք զաւետարան ընթեռնուն 'ի մարկոսէ: իւր յառաջնում աւուր. քարոզ իւրեցուք հա. քեցն ձայնիւ. աղթ, (6) ագաւոր խաղաղութեան:

Ի գիշերին մեծի ուրբաթու հրեղումն 'ի կատարիլ սաղմոսայն և գրեանցն. հետևակ, շարական. դձ, իւր 'ի կատարումն անայ: զինի քարոզէ սարկաւագն, իւր ևս խաղաղութեան, (7) քննութեան: ապա լուցանեն զճահ և զմոմեղն և դնեն զգրկակալն և զսքաւետարանն. 'ի վերայ և զսաղմոսաբանն. և ասեն երկու քահանայք զսաղմոս երեք երեք փոխ, իւր դէր խոռվեցան հեթանոսք: Տը զիւրադմբ եղին: իւր կարգաւ ի մում լուա ինձ: իւր այլքն եղա նակեն ձայնիւ կցորդ, իւր անք ժողովեցան իմիասին վասն տեառն և վասն սծեղոյ նորայ երիցս ան անգամասն և զյեռնին բարձր աստ: (8) կնի ասի, երդ տեառն իւր, երսէ սի յաղագս մեծի ուրբաթու գիշերին. աւետարանայն շարական, դձ իւր անճառ լուացոյն: իւր վաւրի. օրթի. աւետարան, յօհան քթ. իւր ամեն ասեմ ձեզ: ոչէ ծնայ մեծ. վերջ յոր եմուտ ինքն և աշակերտքն իւր: երկրորդ սաղմոս, փոխ, իւր անի որ խորհի Ուր փափաքի եղջրու: իւր ատարան ինձ ան, և կցորդ, իւր անօրէ նութեան եղին 'ի վերայ իմ արար մի թողուր զիս: շարական, իւր ցգորէնսն մասիս. աւետարան, զուկաս, մկ. Ուր ձեցաւ տօն բաղարջակերայն. վերջ հայհոյութե խօսէին 'ի նա. երրորդ, սաղմոս. ծն, (9) րկեան զիս 'ի թշնամեաց. իւր մերժեցեք և ի ուր ան աղթ թիյ իմոց: կցորդ, (10) րկեան զիս 'ի թշնամեաց իմոց ան իմ. և 'ի հալածաց իմոց ապրեցն զիս: շարական, իւր անմոլ սերոյն. աւետարան մարկոս. քիւր. իւր ասէ ցնոսա յո ամենեքեան գայթագղեղոց. վերջ և սկսաւ լալ. Չորրորդ սաղմոս. հը. փոխ, իւր մոլին հեթանոսք. Ուր զուրեալ իւրայէ: Ննձայէ:

առ անձ: կցորդ, 'Լ, դրա 'ի ձեռա
 նէ քու մէջ մերժեցան, մէք ժողո
 վորդդք և խաշն արօտի քոյ: շարա
 կան, Շ'առագայթ փառաց էին: աւե
 տրն, մատթէ ոս' մէջը: Յայն
 ժամ ասէ ցնոսա Յ'ս: ամենեքին
 վերջ, թողին զնա և փախեան:
 Հինգ երորդ, սաղմոս, Ճը, փոխ.
 Ը' օրհնութեան իմոյ: Ը' սաց ան
 ցոր իմ: Խոստովան եղեց քեզ:
 կցորդ. Խօսեցան զինչն լեզունա
 նենգաւորաւ: և բանիւ ատելու
 թեան զիս պաշարեցին: շարական
 Չարկապանաց: աւետարան, մատ
 թէ ոս' յՃը: Իսկ նոցա կայեալք.
 վերջ' արտաքս ելաց դառնապէս:
 Խ եղերորդ սաղմոս. ՃԺԷ, փոխ.
 Խոստովան եղերուք ան զի բաշխ
 մինչև ցայն տեղին ուր ասի Բա
 քէք ինձ զդրունս. և կցորդ նոյն
 է: Խոստովան եղերուք տեան զի
 բարի է. զի յաւիտեան է ողորմու
 թիւն նորա: Լու մտանեն յեկեղե
 ղին և ասեն զշարական, Տարա
 ծեալ զձեռս ընդ ձեռաց. աւե
 տարան, յօհան, ՃԺԷ. Վ' իտեր և
 ցուդայ, որ զնա մատնելոց. վերջ.
 և վաղվադակի հաւ խօսեցաւ: 'ի
 վերայ բեմին ընթեռնանի և ա
 պա հոգւոյն հանգուցելոց. քա
 ըող: Խ անս հոգւոյն հան. աղօթ
 Վ' քորդի նոյն անխակալ և բարե:
 Խանոնագլուխ, Դձ. Օրհնեա
 անձն իմ. իսկ ոմանք. Իշխանք
 հաւածեցին զիս 'ի նանիւր, ատեն
 օրհնութիւն, Էձ. Ըրժաթ սե
 բութիւն. Իւրովք սարգն. առաջին
 սաղմոս, Լ' լեր դու 'ի կառն քո:
 Օարթեա աղէ զն քո: երկրորդ.
 սաղմոս, Խարտեան ընդ Խ: Հա
 առեցին ինձ զչոր փոխանակ. փոք
 և երկրպագութիւն: առաւօտու
 երգ, Խ ասնեցայ և ոչ ելանէի.
 Խղաղակեցի առ անոր: բնգ Փառա
 ւորեցուք: կամ գանձ: Խ անձ
 Վ' քոր մատնեցար: զինի մանկանցն

աղօթ, Խ Է ես անոր. Լու աղա զստո
 ղողին ասա ողբաձայն. կցորդ, Փո
 խանակ սերոյ. փոխ, Ը' օրհնութե
 իմոյ մի: զինի աւետարան, յօհան.
 ՃՏԳ. Լու ածեն զՅ'ս 'ի վանացն.
 կայիափայ. վերջ, զի 'ի խաչ ելա
 նիցէ: շարական, Ը' հանդուրժեալ.
 քարոզ, Խ նդրեցուք հաւատով.
 աղօթ, Վ' ում ամենազօրի և:
 Լու դենն զնք խաշն և զաւետա
 րանն 'ի վերայ գրգակալին և երկիւր
 պաղանին մինչև ցերեք ժամն:
 Լու քահանայքն պարտաւելք ասեն
 զշարական Խ աշի քոյ Վ' քերկեր
 պաղանեմք. և ան, Փառք սրբոյ
 խաշին: զինի քարոզ' Խ ուրք խա
 չիւս աղաչեսցուք. աղօթ, Պահ
 պանեա զմեզ քո անձ: և ապա ըն
 թեռնուն զկտակն մեծի ուրբա
 թու յաղագս խաչելութեան. բն:
 Խ այց յերրորդում ժամու ժողո
 վին 'ի դուռն եկեղեցւոյն. և ա
 սեն զճաղու ժամն, և զմեծս քա
 ըողս, և զաղօթս: Խ աւարեցաւ.
 Չարչարակցեալ. Վ' քորդի նոյն:
 Իսկ 'ի ցերեկին 'ի վեց ժամու
 ժողովին յեկեղեցին. և ասեն,
 զսաղմոս, Ը' փոխ, 'ի վերայ սաղմո
 ւարանին. և զընթերցումս, Ը'
 և զառաքեալս, Ը'. և զաւետըն, Դ.
 Ը' աւրին, սաղմոս, կցորդ, Ը' Ը'.
 Յարեան 'ի վերայ իմ վկայք չա
 փոխ, Վ' ատեա անոր զայնոսի' որք
 դատին ընթերցումս 'ի զաքրիայ.
 Լու ծանկեն քանան: և որ զինի.
 Ը' ղօթք հանդերձ ծուր դնելով
 զանոր աղաչեսցուք. երիցս անգամ
 կրկնեալ զինի' Լու ևս խաղաղութե
 յոյն փոխ 'ի վերջն այսպէս ասա. ան
 ապա զմիւսն փոխն ընթերցեք:
 Լ' երրորդ սաղմոս, զԷ. Լ' ս' ի տա
 ջանս պատրաստ եմ: փոխ, Տ' ք
 արամութիւն քով յանդի: և սայե
 Խ այն անձանց նոցա. և որ զինի:
 Լ' երրորդ սղմոս, կցորդ, Ը', Ս' տա

ներ տեսանել զնանրութիւն. փոխ
 Լորանի որ խորհի զաղքստն՝ և
 Եսայի, Տք ամ տայ ինձ. և որ զկնի
 Է որորոր սաղմոս, իմ. Բաթանե
 ցին զհաղեքն. փոխ, ԲԺ ամ
 իմ նայեաց առ ընթերցումս յո
 ղէնայ, Լու եղիցի յառուր յայն.
 և որ զկնի. Տքնդ երորոր սաղմոս
 կցորդ, Է ի ձեռս քո յանձն առ
 նեմ զհոգի իմ. փոխ, Բ բեզ
 ամ յուսացայ մի ամաչեցից յաւիտ
 Եսայի, Բճաւտիկ ի միտ առցե.
 և որ զկնի. Լու ապա սկսանին
 ցերդ մեծի առուր ուրբաթուն.
 Զցերեկի աւետարանաց շարականն
 Դի, Լորոգող տիեզերաց: զկնի
 Դրթի. աւետարան, մատթեոս.
 Եժզ. Ի բրն այգ եղև խորհուրդ
 արարին ամենայն. վերջ, մայր
 որդւոցն զբերեցայ:

Ա եց երորոր սաղմոս, կցորդ. Էբ.
 Լուուն ի կերակուր ինձ. փոխ,
 Էեցն զիս ամ զի հասին: Եսայի,
 Բակ այս ոյլ է. և որ զկնի. շարա
 կան, Լուուն ըմպելքեզ. աւետա
 րան, մարկոս, Ճղբ. Լուվաղվա
 րակն ընդ առաւօտն խոր. վերջ,
 եկեալք էին յերուսաղէմ:

Բօթն երորոր սաղմոս, կցորդ. ՃԷ
 Լուէ ես որպէս մարդ առանց օր.
 փոխ, Տք ամ փրկութեան իմոյ.
 երեմիայ, Տք Ժանն ինձ. և որ
 զկնի, շարական, Բարբառելով
 աւետարան, զուկաս, մղբ. Լու եբ
 րև այդ եղև, Ժողո. վերջ, նորա
 ի գալիլէէ տեսանէին զայն:

Աւթ երորոր սաղմոս, կցորդ. ՃԺ
 Էցեցաւ ոսկր իմ. փոխ, Տք լուր
 աղօթից իմոց և զաքարեայ, Լու
 եկեսցէ հասցէ ար. և որ զկնի, շա
 րական. Բղբերացն անապական.
 աւետարան. յոհան, Ճղբ. Լու նա
 քս ուեալք տանէին զիս. վերջ,
 հայեցին ի նա՝ յոր խոցեցին.
 զկնի, Սք ամ Բն որ խաչեցար.
 քարոյ Սք խաչեաւ. աղօթ Պաճ

պանեաւ զմեզ. Լու համբուրեն
 զուրբ խաչն, և արձակին խաչա
 ղութեամբ:

Բակ ի տան Ժամուն Ժողովին
 և մասնին յեկեղեցին և կատարեն
 զհարգ. Թաղման Բրիստոսի.
 Բայց ոմանք ի Ժամատան կատա
 րեն, և մեք այսպէս եմք տեսելք.
 և սկսանին զԼու առ ամ կարդա
 ցի. զԽոնարհեցն և զԼպրեցն.
 փառ, հասարակաց. զկենդանու
 Թիւն. Լու զոճարթ. մեսեդի.
 Լուուն ի կերակուր ինձ զլեղի
 Լուղիցն սեղանք նոցա: սաղմոս.
 կցորդ, իմ. Բաթանեցին զհան
 դերն. փոխ, ԲԺ ամ իմ նայ
 եաց առ իս: երեմիայ, Տք Ժանն
 ինձ. և որ զկնի. ուղղիցի, քարոզ.
 Բղաչեցուք զամենակալն. կամ,
 գանձ. Սք ամ Բն որ խաչեցար
 ի Ժունկս անկեալ քահանայք և
 Ժողովուրդք բացաղուիք և բազ
 կատարած ասացեն. Բայց են
 ոմանք, որ այսորիկ քբ ամի զՓա
 ռաւորեալն ոչ ասեն: համբարձի,
 Դձ, ստեղի. Լուկայք հաւատա
 ցեալք. զկնի հայր գթածին.
 սաղմոս, կցորդ. Ժե. Օ ի ոչ
 Թողցես զանձն իմ. փոխ, Պա
 հեա զիս ամ իմ: առաւ, Խորհե
 ցան: և որ զկնի. ալելուիայ, Դի
 Բնդ երեկոյս հանգեցեն լալիք:
 աւետարան, մատթեոս. յիւր. Լու
 իբրև երեկոյ եղև՝ եկն այդ՝ վերջ՝
 նստեին հանդէպ գերեզմանին. և
 ասի՝ Սք ամ Բն որ Թաղեցար.
 և ապա ասի շարական, Էձ. Պար
 գեատուն ամենեցուն, իւրովք սա
 րօքն. զի Թաղումն ան է. զկնի քա
 րոյ՝ Խնդրեցուք. Էեցն ամ ի
 Թիւ: աղօթ, Բուժ ամենազօրե
 և հրաշարոյ Թաղման: և դնեն
 զնք խաչն իմ զգրգակալն և ասեն
 շարկն, Էի. Խաչի քոյ, Բրիս
 տոս. և ան, Փառք սրբոյ խաչին:
 և միաբան համբուրեն զնք խաչն
 զկնի

զկնի սարկաւագն քարոզէ, Սբ խաչիւս աղաչեսցուք զոր: աղօթ,
Պ ահապանեա՛ զմեզ:

Դ մեծի շաբաթու գիշերին վա
ռեն զլոյս յաւագ խորանոջն
միայն՝ կանոնադրուխ, Դկ. զմահու
Պատեան, ասա: օրհնութի, ԲՃ
Պարգևատուն ամենեցուն այսօր.
Իւրովք սարօքն: առաջի ալելուս
սաղմոս, Օ ի լցու չարաբանօք.
Ի զէ ես որպէս մարդ: Երկրորդ
սաղմոս, Ի գին զիս 'ի գբի: Է իս
հաստատեցաւ: Փառք ե երկրպա:
և հարցն յեկեղեցին ասի ցած. ա
ռաւօտու երգ, Ի գին զիս 'ի գբի
ներքնում. Է իս հաստատեցաւ:
քղ՝ Փառաւորեցոյ. կամ, գանձ.
Սբ անձ Վս որ թաղեցար: զկնի
մանկանցն. քարոզ, Ս իսաղաղու
թե: աղօթ, Սբ ես ան ան մեր:
և ասի ըստ ողորհի. սաղմոս, կցորդ
ձէ. Ի գին զիս 'ի գբի ներքնում.
փոխ, Տբ անձ փրկութեան իմոյ:
ողբաձայն 'ի վերայ սաղմոսարանի
միաբան զփոխն լրացէս ասեն:
զկնի ()թի. աւետարան, մատ
թէոս. յԺԹ. Իւ 'ի վաղիւ անդր՝
որ է յետ ուրբաթուն: վերջ.
հանդերձ զօրականօքն: Տրն յետ
ստեղծմանն, ասա: քարոզ, Խնդ
րեսցուք. աղօթ, Վսում ամենազօ
րի և հրաշալոյ թաղմանդ. քս անձ:
Թէ կամիս զտաղն ևս ասա. Բս
օր շաբաթ: և հայր մեր. և ապա
Խաչի քո Վս: և համբուրեն
զխաչն՝ և զաւետարանն. քարոզ,
Ս ուրբ խաչիւս աղաչեսցուք զոր.
աղօթ, Պ ահապանեա՛ զմեզ. քս անձ.
հայր մեր որ յերկնս:

Է երեկոյն ճրագալուցին սրբոյ
զատկին. յինն ժամուն ժողովին
'ի սուրբ մատրանն և լուցանեն վե
րիս կանթեղս, և խոնարհեցո՛ւ և
ապրեցո՛ւ ոչ ասի. այլ ասէ եպիսկո
պոսն ձայնիւ. Ի զիցի անուն ան.
փոխ, ()րհնեցէք մանկունք զոր.

զկնի ալելուիայ ալելուիայ. Իւ
ևս խաղաղութե՛ զոր. ()րհնու
թիւն և փառք: Դարձեալ սաղմոս
կցորդ, ԶԺԷ. Բսօր է զոր ա
րար տր. փոխ, Խոստովան եղե
րուք ան զի բարի է: լրացէս ասա:
և ընթեռնուն շուրջալով զգրե
ցեալսն 'ի ցուցակին. զերկուտա
սան ընթերցուածս. զկնի ամենայ
նի փոխի երիցս անգամ կրկնեա՛:

Բղթ հանդերձ ծունր գնելով
զոր աղաչեսցուք. Տր ողորմեաց:
սարկաւագն քարոզէ, Իւ ևս խա
ղաղութեան զոր. ()րհնութիւն
և փառք: և յորժամ զլուսաւո
րեացն ընթեռնուն. յայնժամ լու
ցանեն զահս՝ և զկանթեղս և
տան զմոմեղէնս 'ի ձեռս ամենե
ցուն: և երգեն զշարական, ԴՃ.
Խուսաւորեաց եհմ՝ զի հասեալ է.
'ի յատենին ասի. և յաւարտման
ընթերցուածոցն մտանեն յեկեղե
ցին և ընթեռնուն զդանիէն 'ի
բեմին. Է ամին ութուսասներոր
դի. և յասեն հարցի սաղմոսին,
յորժամ զօրհնեցէք ան գործքն
սկսանին. դպիրքն երգեն ասելով:

()րհնեցէք գովեցէք և բարձր
արարէք վնա յաւիտեան: և յամե
նայնի փոխի խընկարկեն. և տան
զխաչս 'ի ձեռս երկուց. քի հանայից.
զկնի հարցի սաղմոսին սարկաւագն
բարձր ձայնիւ գոչէ, ()րհնեա՛
ան. և ժամարարն, ()րհնեալ
թագաւորութիւն: և ապա ժամա
մուտ, Վս յարեաւ 'ի մեռելոց.
սաղմոս, Զիս, Վովեա եհմ՝ զոր:
շարական, ան. Է արեաւ քրիստո.
զկնի սարկաւագն ձայնէ, Փոսոս
մէ. Իւ ասեն զաւագ Սբ անձ
Վս որ յարեար 'ի մեռելոց: և
զկնի սարկաւագն քարոզէ. Իւ ևս
խաղաղութե: Ս ան խաղաղութե
անձ սաղմոս, կցորդ. Վեզ վայե
լէ օրհնութի. առաքեալ առ կորն
թացիս. Է ուցանեմ ձեզ. վերջ.

Ի՛շ այն

առնալէս հաւատոյցէք: ալէլուիայ.
 Դի. 3 սրեաւ արեւ եւ ցրուեցան:
 աւետարան, մատթէոս. յԺբ, իւ
 ղաբերից. Լաւ յերեկոյի միաշաբա
 թուն. վերջ. մինչև 'ի կատարած
 աշխարհի. Ի այց են ոմանք որ
 զգորս գլուխս աւետարանս իւղարե
 րից կորբան. և տաի հաւատ ոմն
 ձայնիւ: սրբասացութիւն, Ո՛ր է
 որդէս ար: զինի սարկաւազն ձայ
 նէ, Ս'ի ոչ յերախայից և միւ Լաւ
 գպիքք եղանակէն Ս'արմին արու
 նական: և երթան քահանայքն և
 սարկաւաքն խնկօք և մոմեղինօք
 և բռնոյլք, և զարդարեն զխոր
 հուրդն յաջմէ մատուռին. և իջա
 նեն 'ի մէջ եկեղեցւոյն և ելանեն
 'ի խորանն և շուրջ գալով զսուրբ
 սեղանովն վերաբերեն զխորհուրդն
 'ի սեղանս ար, և սարկաւաքն յա
 ռաջ քայլ: և բարձր ձայնիւ գոչէ
 3: արեւու էհար, զուռն լման ասա:
 և քահանայքն երգեն, Ո՛րք զբօ
 բէից: Լաւ այլ խրատք ծննդեան
 կայ գրեցեալ: զինի արձակման սոս
 տարագին սկսանին զշարական, Դի
 3: արուցեալ է ար. Լաւ հրեշտակն
 յերկնից աւետարան երջ: Ի այց
 ոմանք զնախատմանկ առնեն:
 Բ. յօր յարեաւ 'ի մեռելոց վե
 սայն անմահ: Լաւ երթան 'ի սե
 ղունն խաչիւ' և աւետարանաւ' և
 ընթեռնուն, զաւորն' մատթէոս.
 յԺբ, իւղաբերից. Ի սկ մեռտասան
 աշակերտքն գնային 'ի գալիլիայ:
 վերջ. մինչև 'ի կատարած աշխար
 հի. զինի բարոյ, Սուրբ խաչիւս
 աղաչեացուք. աղօթ, Պատհար
 նեա զմեզ: հայր մեր որ յերկնս:
 Լաւ յոնթրիս բազմիս. բայց յայս
 մեկ երեկոյիս սեղան օրհնելոյ
 կանոն ոչ գոյ:

ՄԵՐՈՅ ԳԼԻՏ

Կի գիշերին հսկումն է, և
 դնի սրբութի 'ի վերայ բազ
 մոցի յատեան. կանոնադրուի, ան
 յատեան ար. օրհնութիւն, ան.
 Բ. յօր յարեաւ 'ի մեռելոց փես:
 3: այսմիկ շաբաթու յամենայնու
 աւուր օրհնութիւն, յարութեան
 զար յերկնիցսն ասա. յորում ձայնի
 և լինիլիս: հարց, Դի. Բ. յօր մեծ
 աւետիք իւրովք սարգն. զհարցն
 յեկեղեցւոյն ասա: իւղաբերից
 աւետարան, յօհան. յեալն փոխն
 է: Լաւ 'ի միաշաբաթոյն մարիամ
 մագդաղենացի. վերջ, զայս ինչ
 ասացցես: Ի կիրակիս յինանցն իւ
 ղաբերից աւետարանից երկց գլխոյն
 զփոխան ընթերցիր. և զմատթէոս
 միայն լուսալէս ընթերցիր. զյարու
 թի զփոքրն ասա քարոյ՝ յողովե
 ցեալք 'ի տաճար. կամ Ստացուք
 կամ գանձ: Ո՛ր ան Վ'ն որ յո
 րեար 'ի մեռելոց: և զգեռնուն միա
 բան քահանայքն և ելանեն 'ի
 դուռն եկեղեցւոյն խաչիւ' և աւե
 տարանաւ' խնկօք' և մոմեղինօք' և
 ամենիւք զարդուք և սկսանին. զշո
 րական, ան. Բ. յօր յարեաւ 'ի մե:
 զինի սաղմոս, կցորդ. Քաւզ վայե
 լէ օրհ: գործք. Ս բանն առաջի.
 վերջ, 'ի ծագս երկրի. լուսալէս
 ընթերցիր: ալէլուիայ, վերջ.
 հասեալք կային ոտք մեր. աւետա
 րան իւղաբերից, մարկոս. Լաւ ընդ
 առաւօտս միաշաբաթուն. վերջ,
 զի երկնչէին: այս 'ի ժամատանն
 կատարի: և սպա ելանեն խաչիւ
 և աւետարանաւ խնկօք' և մոմեղինօք

Եւք՝ և ամենիւք զարդուք ձշորջ
 գաւորով զեկեղեցեաւն ասեն. զշա
 րական յամենայնէ ձայնէ, մի, մի
 Լուսնին շարական, ամ. Ինք լու
 սանալ միաշաբաթ. զկնի, օրթի.
 աւետարանն իւղաբերից, օճան.
 Զետայտրիկ աղա. Իեպ յարեւել
 ընթերցիր. Իրկորդդ շարական
 ամ. Լուսեցար ՚ի հօրէ բանդ.
 Ա) րթի. աւետարան, զուկա.
 Լու ահա այր մի անուն յօսէի.
 Իեպ յարեւմուտա. Իրորդդ շա
 րական, քձ. Ի գերեզման քո կան
 խեցին. Ա) րթի. աւետարան, մար
 կոս. Լու իբրեւ երեկոյ եղև. Իեպ
 ՚ի հարաւ. Ա) րորդդ շարական,
 քկ. Վրում յարութեդ փառք
 Ա) րթի. աւետարան, մատթեոս.
 Լու յերեկոյի շաբաթուն. Իեպ
 ՚ի հիւսիս. Օայսոսիկ չորս փոխ
 իւղաբերից աւետարանին լրա
 պէս ընթերցիր. և ապա գան ՚ի
 յատեանն. զշորական ասելով
 Ա) զանարատ բաղուկս քոյս. զկնի
 սաղմոս, կցորդ. Լւանեցաւ առ
 մեզ. փոխ, Ի կարդալ իմում լու.
 աւետարան, յօճան. ճիգ. Զայն
 Ժամեա զնա ՚ի ձեռս ՚նջ. վերջ,
 զոր ինչ գրեցի, գրեցի. զկնի քա
 ռոզ. Ա) ան ՚ի վերուստ խաղաղոյ
 և անագրեն զանդաստանն. և ՚ի
 գաւառն սկսանին զՍորաստեղ
 Ժեան. զկնի քարոզ՝ Ա) ք խաչիւ.
 աղօթ, Ա) ահպանեա զմեզ քս.
 Լու երթան ՚ի գերեզմանս և սկսա
 նին զԺամամուտ. Վրանցի յա
 բեաւ ՚ի մեռելոց շարական, քկ.
 Զիսուս միածին. սաղմոս, ճնթ.
 Լու զիցին սկանջք քո. փոխ, Ի խո
 րոց կարդայի առ քեզ. աւետա
 րան յօճան. զքի. Լու եր ոմն հի
 ւանդ զազարոս. վերջ, զոր արարն
 Զիսուս. զկնի Նոգւոցն հանգու
 ցելոց. քարոզ, Ա) ան հոգւոցն
 հանգուցելոց աղաչեցոցք զփրկի.
 աղօթ, Վրս որդի նյ անխաւկալ

Պէշ քաղաքէն ըստ ըստ խաչն՝ և
զաւետարանն՝ ի իւրաց գլխակալն
և երկիրպագանէն ամենքեան և
այլքն պարտաւելք եղանակէն զա
րական, իկ. Վն յարեաւ ի մեռե
լոց. զծայնն լրացես ասան. Լւ
զննի շարական, իկ, Խաչի քո ք
երկիրպագանէմք և անկ, Վառք ք
խաչն ալ լուռայ. Լւ գան երկու
երկու համբուրնն զսուրբ խաչն և
զաւետարանն և զմեծանս և ասեն.
Լ, յօրմեղ և ձեզ մեծ աւետիք քս
յարեաւ ի մեռելոց. զննի քարոզ
Լուրք խաչիւս աղաչեսցուք զնոր
աղօթ, Պահպանեալ զմեզ.
Չ'աչու ժամամուտ, Վն յարեաւ
ի մեռելոց. Գայմիկ շաբաթու
ողջոյն ժամամուտն այս է, և շա
բական, ան. Գարեալ քս ի մեռե
լոց. Լայց ի յիսննցս եթէ ստո
ղոգի ոչ ասիցես դու զաւուր սաղ
մոսն ասան. Լ, յօր սկսիր գերանէն
յամենայնում աւուր երէք երեք
փոխ ասան. որ մինչև ի հոգւոյ գա
լուստն զուր կանոնն վճարցես.
Լայց ի յետնոց դուրդայիցն որք
ոչ են դաւթի. սաղմոս, կցորդ.
Վեղ վայելէ օրհնութիւն. գործ.
Օբանն առաջին. վերջ, մարք.
Գիտուսի և եղբարք նորա. ալ
լուռայ, ան. Լու յարուցեալ զը
թաս. կամ Վոլեա եմ. աւետա
րան մարկոս, իւզաբերից. Լւ ընդ
առաւօտս միաշաբաթուն. վերջ,
զի երկնէն և ասի Հաւատամն
ձայնիւ. սրբասացութիւն. Վե
որպէս տը ան մեր. Լ յիսննս սըր
բասացութիւնն այս է.
Լսկ ի տասն ժամուն ժողովն ի
դուռն եկեղեցւոյն, և ասեն զսաղ
մոս. Վեղ վայելէ օրհնութիւն.
գործք, Օբանն առաջին զոր ար.
վերջ, մինչև ի ծագս երկրի.
ալ լուռայ, իկ. Վոլեա երուստ
դեմ զնոր աւետարան, զուկաս
յլթ. Լւ ահա երկուք ի նոցանէ
2 իւր եր

երթային. վերջ, 'ի բեկանել հա-
ցին: և ոմանք զմարկոս իւղաբե-
րին ընթեռնուն. Լը ընդ առա-
ւօտս միաշաբաթուն. վերջ, զի
երկնչէին: և ելանեն խաչի: և աւ-
ետարանաւ՝ խնկօք՝ և մոմեղինօք՝
և ամենիւք զարդուք, և երթան
'ի գերեզմանս և ասեն զշարական.
աճ, Բ, յօր զատիկ: զկնի աւետա-
րան, յօհան իւղաբերից: և ասեն
զշարական, աճ. հանգստեան. Բ
անձառ տնորէնութեամբ: զկնի
սաղմոս, ՃԻԹ. 'Ի խորոց կարդա-
ցի առ. և ընթեռնուն զհանգս-
տեան աւետարանն. յայնմանէ գըլ
խոյն յորմէ զիւղաբերիցն ընթերցն:
Լը ասի շարական, խաչի. զկնի
սաղմոս, Կցորդ. Դ. 'Լ, շանեցաւ
առ մեզ. փոխ, 'Ի կարդալ իմում.
և աւետարան խաչելութեան ըն-
թերցիր 'ի ձայնէն: քարոզ. Ե
'ի վերուստ խաղաղութե և փրկու-
և անագրեն զանդաստանն. զկնի
քարոզ, Ե ուրք խաչիւս աղաչես:
աղօթ, Գ ասցանէն զմեզ. քս աճ:
Լը 'ի դառնալն սարկաւազն քա-
րոզէ. Լը ևս խաղաղութե զտր:
() րհնութե և փառք: Լը ասեն
Խոնարհեցո՛ր և ապրեցո՛ր: և ամենայն
ինչ առաջի ձայն է: արձակման
սաղմոս, Վոլեա եհմ զտր: աւե-
տարան, յօհան. ՃԹ. Լը էր երե-
կոյ 'ի միաշաբաթոյ աւուրն. վրջ.
ոչ հաւատամ: քարոզ, Խոնդրես
ցուք հաւատով. Կեցո՛ւ տր. աղօթ
Թաղաւոր խաղաղութե:

Յերկուշաբթու մեռելոց է. հրց
աճ, հանգստեան () րհնեալես
դու քս. իւրովք սարօքն. և այլն
ամ ինչ յարութեան է: Բաւա-
տու սաղմոս, Վեզ վայելէ օրհ-
նութե. աւետարան, զուկաս, յԴ
իւղաբերից: Բայց 'ի միաշաբա-
թուն վաղքալ, վերջ. Թէ զինչ
եղև: քարոզ. Խոնդրեսցուք հա-
ւատով. աղօթ, Վում ամենազօ

րի և հրաշալույ: Յինանցս առա-
ւօտու և յերեկոյն Կեզո՛ւ ասա:
Բայց զարարչականն մի՛ ասիցես:
'ի կիրակիս զնորաստեղծեալն ասա:
Ճաշու սաղմոս. Վեզ վայելէ
օրհնութի. գործք, Լըք խորայ
էլոցիք լուարուք. երկրորդ սաղ-
մոս, Վոլեա եհմ. աւետարան
զուկաս, իւղաբերից յԴ. Բայց
'ի միաշաբաթուն վաղքալ. վերջ,
զարմացեալ Թէ զինչ եղև:

Յերեկոյն առաջի սաղմոս, Վեզ
վայելէ օրհնութիւն. աւետարան
մարկոս իւղաբերից, միւ. Լը ընդ
առաւօտս միաշաբաթուն. վերջ,
զի երկնչէին: զանցելոյ աւուր ա-
ռաւօտուն այսօր զառաջին փոխն
ընթերցիր և զաւուր Ճաշուն ար-
ձակման ընթերցիր զի ուղիղ գայ-
ցէ: արձակման սաղմոս, Վոլեա
եհմ զտր. աւետարան, զուկաս
իւղաբերից. Բայց 'ի միաշաբա-
թոյն. վերջ՝ Թէ զինչ եղև:

Երեքշաբթու հարց, աճ. Գայ
Թաւաղիր եկեղեցի: առաւօ-
տու սաղմոս, Կցորդ. Ե, Տը ուր
զինու հաճութեամբ. փոխ, Բա-
նից իմոց ունկն դիր: աւետարան,
զուկաս, յԼԹ. Լը ահա երկուք 'ի
վերջ՝ 'ի բեկանել հացին:

Յերեկոյն առաջի սաղմոս, Կցորդ-
Տը որպէս զինու հաճութեամբ.
փոխ, Բանից իմոց ունկն: աւետա-
րան, զուկաս իւղաբերից. Բայց
'ի միաշաբաթոյն. վերջ, Թէ
զինչ եղև: արձակման սաղմոս, Տը
'ի զօրութե բում: աւետարան զու-
կաս, յԼԹ. Լը ահա երկուք 'ի նո-
ցանէ. երթային 'ի նմին աւ: վերջ.
'ի բեկանել հացին:

Չորեքշաբթու առաւօտուն
սաղմոս, Վոլեա երուսաղէմ
զտր: աւետարան, զուկաս. յԽ.
Սինչ դեռ զայն խօսէին. վերջ.
եցոյց նց զձեռս և զօտս:
Ճաշու սաղմոս, Վոլեա երուսա-
ղէմ.

դէմ. գործք, Սօսէս ասաց յհարս
 Լաւաստուստ ի վայր սկսանին զկա
 թուղիկեայն. Զակօքոս նոյն և
 ան մերոյ. Բայց թէ ստողողքն
 ասիցես, գու զմի սաղմոսն կաթու
 դիկէին ասա և զմիւսն աւետրնին. և
 զգործքն յայնմիկ կողման ընթեր
 ցիր. որ զշնկանն սկսանի, և կաթու
 դիկէն, որ զժամամուտն սկսանի. և
 թէ ստողողի ոչ ասիցես, զգործքն
 հարցի կողման ընթերցիր. երկրորդ
 սաղմոս, Քեզ վայելէ օրհ. աւե
 տարան, զուկաս. Եիս. Սինչ գեռ
 զայն խօսէին, ինքն իսկ Ես. վերջ
 եցոյց նոյն զձեռս և զոտս:

Զերեկոյին առաջի սաղմոս, Պո
 վեա երուսաղէմ գտր. աւետարան
 զուկաս, Եթ. Լաւա հա երկուք 'ի
 նոյանէ երթային 'ի նմին. վերջ,
 'ի բեկանել հացին:

Զինկշաթթու առաւօտուն սաղ
 մոս, զԵ. Բարձր արարէք զտր
 ան. փոխ, Տր թագաւորեաց բար
 կացան. աւետարան, մատթէոս.
 Իք, Լաւ տեսեալ զժողովուրդն
 ել 'ի լեառն. վերջ, որք յառաջ
 քան զձեզ էին:

Ճաշու սաղմոս, զԵ. Բարձրարա
 րէք. փոխ, Տր թագաւորեաց
 բարկացան. գործք, Հայեցեալ 'ի
 համարձակութիւն. կաթուղիկէ,
 Սի որ որ 'ի փորձ. Է, սաղմոս.
 Տր ով կացցէ 'ի խորանի. աւետա
 րան մատթէոս, Իք. Լաւ տեսեալ
 զժողովուրդն ել. վերջ, որք յա
 ռաջ քան զձեզ էին:

Զերեկոյին առաջի սաղմոս, Բար
 ձրարարէք զտր. աւետարան, զու
 կաս, Եիս. Սինչ գեռ զայն խօսէ
 ին, ինքն իսկ Ես. վերջ, եցոյց նո
 ցա զձեռս և զոտս. Բրձակման
 սաղմոս, Ժդ. Տր ով կացցէ 'ի
 խորանի. աւետարան, մատթէոս.
 Իք, Լաւ տեսեալ զժողովուրդն
 ել 'ի լեառն. վերջ, որք յառաջ
 քան զձեզ էին:

Արքութեա առաւօտուն սաղմոս
 դէ. Տեսին նմ ծագք Լրկրի.
 փոխ, Լրհնեցէք զտր յօհնու
 աւետարան, յօհան, մթ. Էտ
 այսորիկ դարձեալ յայտնեաց զա.
 վերջ, աշակերտացն յարուցեալ 'ի
 մեռելոց:

Ճաշու սաղմոս, դէ. Տեսին ամե
 նոյն ծագք Լրկրի զփրկ. գործ,
 Լաւ բաղմութիւն հաւատացելոց.
 կաթուղիկէ, Լրբարք իմ, մի ա
 շառութեամբ ունիցիք զհաւատն.
 երկրորդ սաղմոս, Տր թագաւորց
 վայելչութիւն. աւետարան, յօ
 հան. մթ, Էտ այսորիկ դար
 ձեալ յայտնեաց. վերջ, յարու
 ցեալ 'ի մեռելոց:

Զերեկոյին առաջի սաղմոս, Տե
 սին ամենայն ծագք երկրի. փոխ.
 Ըհնեցէք զտր յօհնութիւն նոր.
 աւետարան, մատթէոս. Իք, Լա
 տեսեալ զժողովուրդն. վերջ,
 որք յառաջ քան զձեզ էին. ար
 ձակման սաղմոս, Տր թագաւոր
 րեաց վայելչութիւն. աւետարան
 յօհան, մթ. Էտ այսորիկ դար
 ձեալ յայտնեաց զանձն. վերջ, յա
 րուցեալ 'ի մեռելոց:

Բաբաթութե Զօհաննու մկրտ
 լին գլխատման տօնէ. առաւ
 օտու օրհնութիւն, Դձ. յարութե
 զտր երկնիցսն ասա. հարց, ան.
 Լախայաւիտեան, իւրովք սարօքն
 և այլն ամենայն ինչ յարութեանէ.
 առաւօտու սաղմոս, կցորդ. ձր.
 Բժ փառաւորեալ է 'ի խորհուր.
 փոխ, Օ ողորմութիւնս քոյս. իվր
 սաղմոսարանին ասա 'ի թիւ մինչև
 ցայն տեղին ուր ասի զաւակ նորա
 յաւիտեան կացցէ. առակ Օ ձեզ
 աղաչեմ. և որ զկնի. ալելուիայ,
 Դձ, Լարապետն յօհաննէս. գրե
 ցեալ 'ի ծննդեան յերրորդում աւ
 ուրն գիտ և ասա. աւետարան.
 մարկոս, Ժհ. Լաւ լուաւ արքայհե
 րօդէս. վերջ, եղին 'ի գերեզմա

նիւ քարոզ, Խնդրեցուք. աղօթ
Վառժանեանս շրին և հրաւ

Ճայու ամ ինչ յառաջէ է
առաջին սաղմոս, կը. Բժ ողոր
մեաց մեզ. գործք, Եւ ի ձեռս
առաքելոցն. կաթուղիկէ, () ինչ
օգուտ իցէ. երկրորդ սաղմոս, ձ.
Յնծայէք առ ամ օքն. աւետոս
րան յօհան, միէ. Եւ իբրեւ ճաշե
ցին ասէ ցտեմն. վերջ, որք թէ
դրեալքն էին:

Յերեկոյին առաջին սաղմոս, կը.
Բժ ողորմեաց մեզ. աւետարան յօ
հան, միէ. () Ետ այսորիկ դար
ձեալ յայտնեաց. վերջ, յարու
ցեալ ի մեռելոց: Իսա, Եւ արեւա
նեալ. Եւ յոս զուարթ. մեսեդի և
ուղղիցի գալստեան. քարոզ Եւ
ցուք: Եւ ամ Եւ որ եկիր և գա
լոց էս: Տիբերձի, ամ. Եւ վերորհ,
և դարձեալ Եւ ագաւոր գողով. ի
միւս կիրակմորն մինչև ի հոգւոյ
գալուստն յերկուց ձայնիցս է համ
բարձին: և Եւ ամ Եւ որ եկիր
և գալոց էս: մինչև ի հոգւոյ գա
լուստն: Եւ ձակման սաղմոս, ձ.
Յնծացէք առ ամ օքնական է.
աւետոս յօհան, միէ. Եւ իբրեւ
ճաշեցին ասէ ցտե. վերջ, որք թէ
գրեալքն էին: քարոզ Խնդրեա
ցուք հաւատով: Եւ ցո: աղօթ,
Եւ ագաւոր խաղաղութե:

նորոյ իրակէի գիշերին հր
կումն է և ձայնն, Դի, բայց
զառաջին կանոն. զխոստո
վանն ասան զի կանոնագրուին ու
ղիզ գայցէ: Կանոնագրուին () Ե՛
նեան անձն իմ. () Ե՛նեցից զբեզ
գոհութիւն օրհնութիւն, Դի. Եւ
րոգեալք կղզիք, իւրովք սարօքն
ղուադ օրհնութեանցսն ասան. և
այսօր զսկիւրն արան քաղուածոյն
Դի, () աղթական բեզ օրհնու:
Եւ իւզաբերից աւետարան, մատ

թէոս ընթերցիր. Եւ յերեկոյն
շաբաթուն. վերջ, մինչև ի կատս
րած աշխարհի: առաւօտու սաղ
մոս, ձի. կցորդ. () յոց մեզ Եւ
զողոր. Իոն, հաճեցար Եւ ընդ
մինչև ցհամբարձումն առաւօտեան
սաղմոսն այս է. աւետարան զու
կաս, Դի. Եւ դարձաւ յն զօրու
թեալը հոգւոյն. վերջ, նա ոն
ցեալ ընդ մէջ նոցա դնայր: և

Ճայու ժամամուտ, Եւ հաւոր և
սրանչելի. շարական, ամ. Եւ որս
ցուցէք զօրհնութիւն յարուցէ:
Եւ զայլս ճաշու, շարականս յեր
կուշաբաթու փոխեա զատ ի նոր
կիրակէ էս. յամենայնում շաբա
թու և կիրակէի ժամամուտ. Եւ
յարեաւ ի մեռելոց, ասան և զշա
բական, () արեաւ քրիստոս ի մե
Եւ զշաթեմն ողջոյն մինչև ի համ
բարձումն զժամամուտ. Եւ հաւոր
և սրանչելի. և Եւ անգի յարեաւ
ի մեռելոց ասան սաղմոս, Եւ եզ
վայելէ օրհնութիւն ամ. դործք,
() արուցեալ ոն ի մէջ ատենին.
կաթուղիկէ, Եւ ի բազում վաթ
դապետք լինիք եղբարք, սաղմոս
Եւ ովեա երուսաղէմ զոր. աւետոս
րան յօհան, ամ. Եւ սկզբանէ էր
բանն. վերջ, յի քրիստոսի եղեն:
() Երեկոյին առաջին սաղմոս, () Ե՛
նեցէք զոր յօրհնութիւն ի նոր.
աւետարան յօհան, միէ. Եւ իբ
րեւ ճաշեցին ասէ. վերջ, որք թէ
գրեալքն էին: Եւ երանեն խաչիւ
և աւետարանաւ և ամենիւք զար
դուք յանդաստանն, շարական խա
չի ի ձայնն. կամ, Եւ ագաւոր
գողով: սաղմոս, Դի. Եւ շանեցաւ
առ մեզ. Իոն, Եւ կարդալ իմում.
աւետարան խաչելութեան ի ձայ
նէն. քարոզ, Եւ ասան ի վերուստ
խաղաղութեան. Տի ողորմեաց:
Եւ տեառնագրեն զանդաստանն.
քարոզ, Եւ խաչիւս աղաչեսցուք.
աղթ, Եւ ահարանեան զմեզ քս ամ.
և

Իւլի դառնալն սկսանին խոնարհեցնել ասորից: Համբարձի 'ի ձայնէն ասա, զոր երկնիցսն կարգաւ, մինչև 'ի համբարձու մն. արձակման սաղմոս, () ԸՏՆեցէք զանձ 'ի սրբութեան նորա: աւետարան յօճան, մօժէ. Իւլ յետ ութ աւուր դարձեալ էին 'ի ներքս աշակերտ. վերջ, ընդունիցիք յանուն Նորա: առաւօտուն ճաշուն երեկոյին և արձակման սաղմոս, և այլն ամենայն է ըստ որում ցուցաւ:

Իրկուշաբաթուն որ զկնի նոր կերակէին հարց, անկ. Իր եկիր 'ի փրկութիւն. առաւօտան սաղմոս, մօ. Հայց մեզ ար զորքսն փոխ, հաճեցար ար ընդ երկիր: աւետարան զուկաս, իմ. Իւլ էջ 'ի կափառնում 'ի քաղաքն գալի. վերջ. զի գիտէին զնա թէ քան է: Իւլ յայց զորս գլուխ աւետարանն կարգաւ սկսիր մինչև 'ի հոգւոյ քաղուստն, յամենայն գլխոյ յաւուրն զմի փոխ ընթերցիր զընկուն յառաւօտուն, զյօճան 'ի ճաշուն. զմատթէոսն յերեկոյի առաջին. և զմարկոսն 'ի արձակման: Ճաշու սաղմոս, Վրէզ վայելէ օրհնութի. գործք, Ստեփաննոս երկրորդ սաղմոս, Վոքէա երուսաղէմ զոր: աւետարան, յօճան. Դ, Օ անձ ոչք ետես երբ. վերջ, եթէ սա է որդին նոյ:

Հերեկոյի առաջին սաղմոս, () ԸՏՆեցէք զար յօրհնութիւն 'ի նոր: աւետարանն մատթէոս, մօ. Իւլ իբրեւ լուա յ՝ եթէ յօճանն սմանն. վերջ, և բժշկեաց զնս: երկրորդ սաղմոս, () ԸՏՆեցէք զանձ 'ի սրբութեան նորա: աւետարան մարկոս, մօ. Իւլ յետ մատենոյն յօճանուն եկն. վերջ, գնացին զհետ նորա: քարոզ, Խնդրեցուք հաւատով. Կեցն ար. աղօթ, Թաքաւոր խաղաղութեան:

Սարտի իմ. Բւետման առ մնորհնեցելոյ սրբուհւոյ Բստուածներն. զկնի երեկոյին ժամուն զ Խորհուրդն անձառ իւրովք սաղմոս, նախաժամակ աւա. զկնի քարոզ, Սուրբ զաւտուածսն: աղօթ, Ինկալ ար զաղաչանս մեր:

Իւլ յայց յորում աւուր հանդիպիցի 'ի Սարտի իմ, տուն է, և պարագմատչի անպատճառ: օրհնութիւն Խորհուրդն անձ իւրովք սաղմոս. սէջուա ծնդեան: Հայոնիկ շաբաթու ամանք զկթաան ասն վեհարցիցն: զի ուղիք գոյցն. առաւօտու երգ, Իջոյն ուղիքն. գանձ կամ, Սյր մօ. Սք ան Վս որ յայտնեցոր: սաղմոս կցորդ, Տրտայէ զբան. փոխ, Յարիցէ անձ 'ի վր սաղմոսարանն ախ: առակ, Խաղաղ արդարութեան բուսա. և որ զկնի: աղլուիայ, Դէ. Հոգին սուրբ եկեացէ. աւետարան, զուկաս. Դ, Իւլ յամենան վեցե. վերջ, գնաց 'ի նմանէ հրեշտակն: քարոզ, Խնդրեցուք հաւատով. Կեցն ար. աղօթ, Վրւ ամենազօրի և հրաշալւոյ յայտնութիւն: Իւլ Թէ յաւուրս պահոց հանգի պիցի զանուր սրարչական ասա:

Ճաշու ժամամուտ, Թմանս առն: անգիտակ. սաղմոս, Սք ճաշու: ցէ անձն իմ. շարական, Դէ. Թման իտոն լուսոյ: սաղմոս՝ աւետարան և գիրք նոյն է: աղլուիայ, Դէ, Սուրբ լեր բերկրաւոր: սրբաւայուի, Իաղմութիւն հրե: Իսկ թէ 'ի ծաղկաւարդի կերակէին հանդիպիցի կամ յաւաք հինկ: շաբաթու կամ յաւաք ուրբաթու և 'ի շաբաթու և կամ երկուշաբթի կերակէին. յառաջ զխորհուրդն անձառ, իւրովք սաղմոս քարոզ: և ապա և զգիրք և զաւետարանն: ընթերցի: Զկնի քարոզ, Սուրբ զանուր

զմծածինն. աղօթ, ինկալ ար
զաղաչանա. և հայր մեր որ յեր
Լուսապ սկսանին առուր պիտի ածն
է երեկոյի թէ 'ի յինուեն հանդի
պիցի ամ ինչ յարութե է:

Երրորդում կիրակեի տօն է աշ
խարհամատարան. առաւտուն
զօրհնութիւնն 'ի ձայնէն ասա
հարց, Դձ. Լըրուպագեմք քեզ
քն, իւրովք սարօքն. զգիշերին
գալատեան ասա զյարութեանն 'ի
ձայնէն ասա: Լու ելանեն խաչիւ
'ի դուրս. շարական, եկեղեցւոյ.
սաղմոս, կէ. Եկեղեցիս օրհնե
ցէք զմծ. 'ի իւրայ սաղմոսարանին
ասա առակ, Պատուեա զտն 'ի
քոց. և որ զկնի: ալէլուիայ, Դկ.
Հիմունք նորա 'ի լեառն սուրբ.
աւետարան, մատթէոս. Զկէ. Լու
եկալ: Եւ 'ի կողմանս փիլիպպեայ
վերջ եղիցի արձակեալ յերկինս:
Լու տեառնագրեն զանդաստանն.
քարոզ, Սուրբ խաչիւս աղաչես.
աղօթ, Պահպանեա զմեզ և ապա
թիթեռնուն զկարգի աւետարանն
և ասեն զՄորաստեղծեալն. քա
րոզ, Խնդրեսցուք հաւ: աղօթ,
Վրում ամենազօր:

Սինկերորդում կիրակեի և
կամ ուր և հանդիպիցի, 'ի
Սայիսի յիօթն երեման սրբոյ խո
ջին տօն է: Բաւաւտուն օրհնու
թի յարութե 'ի ձայնէն ասա. հոց
Դձ, խաչի. Բ. յօր ընդ ամպս լու
սաւորս. իւրովք սարօքն. գիշերի
և յարութեան 'ի ձայնէն ասա խա
չի: Լու ելանեն խաչիւ և աւետա
րանաւ և ամենիւր զարդուք 'ի
դուրս շարական խաչի, Դձ. Օ
թութիւն սրբոյ խաչի: զկնի սաղմոս
կցորդ, զԿ. Պատմեսցին երկինք.
փոխ, Տիթապառնեայ ցնծաց:
գիրգ, Թագաւորի ամասիրի. և
որ զկնի: ալէլուիայ, Դկ. Լանե
ցաւ առ մեզ. աւետարան մատթէ
ոս, Մձգ. Օ ի որպէս փայլակն:

վերջ, բայց միայն հայր: Լու ամ
ագրեն զանդաստանն. քարոզ, Ս
խաչիւս աղաչեսցուք զմեր. աղօթ,
Պահպանեա զմեզ քն: Լու զկար
գի սաղմոսն և զաւետարանն ըն
թերցիր. և ապա զՄորաստեղ
ծեալն ասա. քն, Խնդրեսցուք.
աղօթ, Վրում ամենազօր:

Մայր և յերեկոյին ամ ինչ յո
րութեան է: Լու յորժամ 'ի վա
ղեն համբարձումն է ինկեղց յե
րեկոյին համբարձի, Դձ. Բ. հադ
նեաւ ձայնիւր քով:

վեցերորդում շաբաթու. յա
ռուր հինկ շաբաթու համ
բարձումն է հետեակ շարա
կան Դկ, Սեծահրաշ այս խորհ.
օրհնութիւն, Դձ. համբարձաւ
իւրովք սարօքն. զյարութի զիւրն
ասա: քարոզ, Բ. սացուք. կամ.
դանձ. Սք ամ Վրում որ համբար
ձոր փառօք առ հայր: Լու ելանեն
խաչիւ և աւետարանաւ 'ի դուրս.
շնկն, Դձ, համբարձաւ տնն մեր:
սաղմոս, խղ. համբարձաւ ամ օր
փոխ, Սափս հարէք մի. գործք
Օ բանն առաջին՝ զորարա. վերջ.
մարբն յիսուսի և եղբարք նորա:
ալէլուիայ, Դկ. համբարձէք իշ
խանք զգոր: աւետարան, զուկաս
յխմ. Լու մինչդեռ տակաւին ճա
ւատային 'ի խնդութեն. վերջ,
գովէին, և օրհնէին զաստուծո՛ւ:
Լու տեառնագրեն զանդաստանն.
քարոզ, Սուրբ խաչիւս աղաչես:
աղօթ, Պահպանեա զմեզ քն:
Լու 'ի դառնալն սկսանին զշարա
կան, Դձ. համբարձաւ տնն մեր:
և 'ի գերեզմանս ոչ երթան. զկնի.
քարոզ, Խնդրեսցուք հաւատով.
կեցի տն. աղօթ, Վրում ամենա
զօրի և հրաշալւոյ: Բայց ոմանք
զաւետարան կարդան. սաղմոս, Ի՞նչ
կցորդ. համբարձէք իշխանք:

Փոխ

փոխ, Տն է երկիր լրիւ իւրով.
աւետարան մարկոս յետին փոխն.
Յարուցեալ յս առաւօտ. վերջ,
որք երթային զհետ նոցա. և ապա
քարոզ, Խնդրեսցուք հա. աղօթ,
Վում ամենազօրի և հրա:

Ճաշու ժամամուտ, Հիացան վեր
նական. շարական, Խձ. Սր համ
բարձաւն այսօր նծային: սաղմոս,
և գործք, և աւետարան նոյն է:
և առաջին սաղմոս, Համբարձաւ
նծ օրհնութեամբ. երկրորդ
սաղմոս, Համբարձէք իշխանք
զդրունա ձեր 'ի վեր. սրբասացու
թի, Սիլ է օրսէս տր:

Յերեկոյն նոյն կարգ է. գործք
և սաղմոս և աւետարան նոյն է:
Դատան ժամուն ելանեն 'ի դուրս
խաչիւ և աւետարանաւ. շարա
կան, Խձ. Համբարձաւ տրն մեր:
և ընթեռնուն զաւետարանն. և
նոնագրեն զանգատանն: Եւ
'ի դառնալն սկսանին զերեկոյն
ժամն սարկաւագն. քարոզ է. Եւ
ևս խաղաղութե զտր: Օրհնութիւն
և փառք: և առն, Խոնար
հեցո և Բարեցո. համբարձի Խձ,
Որք տնկակիցք. յետ սորա, համ
բարձաւ տրն մեր. յամենայնում
աւուր զմինն ասա: ժամամուտ,
Հիացան, և Սր յանպատում յիւ
րարանչիւրում աւուր զմինն ասա:
Ճաշու շարական, Սր համբար
ձաւն այսօր. և յերեկոյն առաջին
սաղմոս, Համբարձաւ աստուած
օրհնութիւն. և արձակման, համ
բարձէք իշխանք զդրունա: քա
րոզ, Խնդրեսցուք հաւատով մի:
աղօթ, Ապագաւոր խաղաղութե
օգնական և. մինչև 'ի պէնդակոս
տէն այս է:

Դտնում կիրակեի երկրորդ ծաղ
կազարդ է. 'ի շաբաթու յերե
կոյն փառ, բարեբանեալ Սոյս
զուարթ. մեսեդի և ուղղեցի գա
լտեան: Սբ Բ. Վսն որ եկիր

և գալու: համբարձի, Խձ. Ապագա
ւոր գուրով քո յաշխարհս:

Իսկ 'ի գիշերին հետեակ, շարա
կան Խձ, համբարձաւ տրն մեր.
օրհնութիւն, ԽԿ. Սեծահրաշ.
իւրովք սորօքն: զգիշերին գալա
տեան ասա և զյարութիւնն համ
բարձման: քարոզ Բասացուք ա
մենեքեան. կամ, գանձ. Սուրբ
Բ. Վսն որ համբարձար փա:
Եւ ելանեն խաչիւ և աւետարա
նաւ և ամենիւք զարդուք 'ի դուրս
շարական, Խձ. Ապագաւոր գուրով
քո յաշխարհս: սաղմոս զԷ, Ե
րինք յնծասցեն առաջի տն. փոխ,
Օրհնեցէք զտր յօրհնութիւն նոր:
եսայի, Իսկ այս ով է. առաքեալ
առ երայեցիս, Օ ի ոչ եթէ 'ե
ձեռագործ. ալիւլուայ, Խձ.

Օրհնեալ որ գալոց ես: աւետա
րան զուկաս, ԽԷ. Եւ իբրև մեր
ձեցաւ տեսեալ զքաղաքն. վերջ
կային զմանէ 'ի լսել և տեսաւս
գրեն զանգատանն: քարոզ, Սբ
խաչիւս աղաչեսցուք զտր. աղօթ,
Պահպանեա զմեզ քս նծ մեր:
Եւ 'ի դառնալն սկսանին զՍ, որա
ստեղծեալն. քարոզ, Խնդրես
ցուք հաւատով. աղօթ, Վում
ամենազօրի և հրաշալւոյ. Ճաշու
նծ ինչ համբարձման է:

Յերեկոյն մեսեդի յարութե է.
համբարձի, Խձ. Ի յարութեան
աւուր գալտեան. կամ, Որք
տնկակիցք եղաք նմանո:

Դշաբաթու կատարումն աւետա
րանացն է. առաւօտուն աւե
տարան զուկաս, ԽԿ. Սերձեցաւ
տոն բաղրջակերացն որ. վերջ,
զերկոտասան աղգն իլի:

Ճաշուն աւետարան յօհան, ՄԷ.
Եւ իբրև ել ասէ յսուս. վերջ,
զի փառաւորեսցի հոյր որդի:

Յերեկոյն առաջին աւետարան,
մատթէոս, մկ. Եւ ելեալ յս ար
տաքս 'ի տաճարէն զնոյր. վերջ

որդի մարդոյ մատնի 'ի խաչ ելա
նելւ արձակման աւետարան, մար
կոս. Ծժժ, Լա եր զատիկ և բա
ղարձակեր. վերջ, ելին 'ի լեառն
ձիթենեաց: յերեկոյին փառ, եր
կրպսգեալ. Լոյս զոճարթ սբ.
մեսեդի և ուղղեցի գալստեան:
գանձ, կամ ասացուք. Սբ Լժ
Վն որ եկիր և գալոց: և զգենուն
միաբան քահնայքն և յատեան ելա
նեն խաչիւ և աւետարանաւ և ամե
նիւք զարդուք. համբարձի դձ,
Լաաքելոյ աղաւնւոյ. յատեան
ասիւ զհնի աղօթ, հայր գթած
բարեխնամօղ արարածոց. սաղմոս
կցորդ, Ծխք. հոգի քո բարի
առաջնորդեցէ ինձ. փոխ, Տթ
լուր աղօթից իմոց ունկնդիր
աւետարան մարկոս, Ծժժ. Լա եր
զատիկ և բաղարձակեր յետ երից
աւուրց. վերջ, և գոհացեալ ելին
'ի լեառն ձիթենեաց: քարոզ,
իւնդրեսցուք հաւատով. աղօթ,
իւտաւոր խաղաղութեան օգնս
կամ քարոզ, Պահաբանելով աղա
չեսցուք. աղօթ, իւաղաղութե
քով հոգիդ սբ ամ:

պէնդակոստէ գիշերին հըս
կումնէ, և դնի սրբութիւն
'ի վերայ բաղմոցի յատեանն.

հետեւէ յարական զհամբարձմանն
ասա, կամ զերրորդութիւն անբա
ժանելի: օրհնութի դձ, Լաաքե
լոյ աղաւնւոյ. իւրովք սարօքն:
ալէլուին սաղմոս, Օ սիրտ սուրբ
հաստատեալ յիս ամ. Սբ ընկե
նուր զիս անք երկրորդ սաղմոս,
իւնք աղաւնւոյ արժամատարտ.
'ի գումարել երկնաւորին. 'ի գե
շերի գալստեան. Իջեալ հոգին
յառաքեալսն: առաւտու երգ.
Օ գալուստ հոգւոյն օրհնեսցուք,
զհոգւոյն սրբոյ օրհնեսցուք զգա
լուսա յեկեղեցիս բարեբանեցէք

զոնձ, և զոն յաղբերացն իլին:
գանձ, կամ Լաապուք. Սբ Լժ
նք և հլօր, սբ և անմահ ողորմեաց
մեզ: հոգիդ սուրբ, որ եկիր և
հանգեար յառաքեալսն, ողոր
մեաց մեզ: Լա ելանեն խա
չիւ և աւետարանաւ և ամենիւք
զարդուք 'ի դուրս. շարական դձ,
Լաաքելոյ աղաւնւոյ իջա: սաղմոս
կցորդ, Ծխք. հոգի քո սբ և բա
փոխ, Տթ լուր աղօթից իմոց ուն
գործք, Լա 'ի կատարել աւուրցն
պէնդակոստէից. ալէլուիայ, ամե
հոգի քո սուրբ և բարի առաջ.
Ս ասն անունն քոյ տր կեցուցես
զին արդաւ աւետարան յօհան,
Ծիլ. Լա եր սիբէք զիս զգատուէի
րոմա իմ պահեսջիք. վերջ, որ
առաքեացն զիս և տնագրեն զան
դաստանն. քարոզ, Սուրբ խա
չիւս աղաւնւոյ. աղօթ, Պահ
պանեալ զմեզ քո ամ մեր ընդ:
Լա ապայ ասեն զշարական հանգա
տեան 'ի ձայնէն. սաղմոս, Ծիլ.
Լա զիցին ականջք քոյք 'ի լսել
փոխ, 'ի խորոց կարգացի առաքելզ
աւետարան հանգատեան. յամե
նայնում կիրակէի ընթերցիր 'ի
զատկէն մինչև 'ի սուրբ խաչն, և
սաղմոս, Լա զիցին ականջք քոյք:
զինի աւետարանին զիս փոխ Լժ
անեղ ասա. հոգւոյն հանգուցե
լոյ քո ամ. քարոզ, Ս ասն հո
գւոյն հանգուցելոց աղա: աղօթ,
Վն որդի մայ. հայր մէք որ յեր:
և 'ի դառնալն սկսանին զիս որա
ստեղծեալն. զինի քարոզ, իւնդ
րեսցուք հաւա. աղօթ, Վնում
ամենազօրի. և արձակին:

Ղաշու ժամամուտ, Լժ զբեզ
խոստովանիմք զսուրբ հոգիդ.
սաղմոս, Տթ թագաւորեաց վայե:
շարական դձ, Որ 'ի հարաշարժէ:
սաղմոս Ծխք, հոգի քո բարի
փոխ, Տթ լուր աղօթից իմոց ուն
գործք նոյնէ: ալէլուիայ, դձ.

Ողորմութեամբ ան լի եղև երկիր.
աւետարան յօհան, ԺԷ. Օայս
խօսեցայ լէ ձեզ՝ մինչ առ ձեզ եմ.
վերջ, յորժամ լինիցի հաւատաս
ջիւք. սրբաստուութիւն, հրեշտա
կայնով կարգաւորութիւն: զկնի պա
տարագին յառաջքան զնշխարաց
տաշն, սաղմոս և գործք նոյնք են.
աւետարան յօհան, ԺԽ. Եթէ սի
րէք զիս՝ զպատուիրոնս իմ պա
հեսջիւք. վերջ, որ առաքեացն
զիս: զկնի աւետարանին քարոզ,
Վահագանելով աղաչեսցուք զբա
աղօթ, Խաղաղութեամբ քով հո
գեիդ սր անձնու. և ապա տան
զնշխարսն և արձակին:

Երեկոյն 'ի տան ժամուն ժո
ղովին 'ի դուռն եկեղեցւոյն, սաղ
մոս. հոգեւք սր և բարի առաջ.
գործք և ալելուք նոյնք են: աւետա
րան յօհան, ԺԽ. Բայց յորժամ
եկեսցէ միեկտեղին. վերջ, ան
տի առնուցու և պատմեսցէ ձեզ:
և ելանն խաչիւ և աւետարանաւ
և ամենիւք զարդուք 'ի դուռս.
շարական դձ, Մաքել աղա
նույ: զկնի () Եթի. աւետարան
յօհան կարգաւ փոխ փոխ ընթեր
ցիր: Բայց արդ՝ առ քեզ գամ,
մինչև ջայն տեղին ուր աօի՝ յորս
եմուտ ինքն և աշակերտքն իւր:
և անադրեն զանդաստանն. քիչ,
Սուրբ խաչիւս աղաչես. աղօթ,
Պահպանեալ զմեզ. քս անձ մեր լւ:
և 'ի գառնալն քարոզէ սարկաւ
ազն, Եւ ևս խաղաղութեան զտր.
() Եհնութիւն և փառք: և ասեն
զխոնարհեցո՝ և զապրեցո՝. մեսեդի
յարութեան: համբարձի, քիչ.
Երրորդութիւն անբաժանելի.
աղօթ, հայր գթած բարեխնա:
արձակման սաղմոս, () Եհնեցէք
զանձ 'ի սրբութե նորա. աւետա
րան յօհան, ԺԽ. Եթէ սիրէք
զիս՝ զպատուիրանս իմ պահեսջիւք.
վերջ, որ առաքեացն զիս: Եւ ա

պա սկսանին. շարական դձ, Մա
քելոյ աղաւնույ: զկնի աղօթք
հանդերձ ծուր դնելով զտր ա
ղաչեսցուք. երէք կրկնի՝ երէք տր
ողորմեաց. Եւ ևս խաղաղութե,
() Եհնութիւն և փառք: և ապա
ընթեռնուն զաղօթ սրբոյն Ե
հնուն ոսկէբերանին զոր արա
րեալէ վասն դաւտեան հոգւոյն
սրբոյ. () Եհնեցեալ անբաւ: երկ
րորդ շարական, Եհնանարար
անձ. զկնի աղօթք հանդերձ ծու:
երէք տր ողորմեաց: Եւ ևս խաղա
ղութեան զտր. () Եհնութիւն և
փառք. Տր մեր յետու քրիստոս:
երրորդ շարական, քիչ. Երրոր
դութիւն անբաժանելի. աղօթք
հանդերձ, երէք տր ողորմեաց:
Եւ ևս խաղաղութեան, () Եհնութե
ն և փառք. Երեսդ տր զօրու
թեանց: և 'ի վախիւ աղօթեցա.
շարական քիչ, Մսոր երկնայնքն:
և ապա ընթեռնուն () ստիպիմն,
զոր ասացեալէ սուրբն՝ Երեսս
լամբրոնային 'ի փառս ամենասրբոյ
հոգւոյն: իսկ 'ի յաւարտին քա
րոզ, Վահագանելով աղաչեսցու.
Եհնո տր աղօթ, Խաղաղութե
քով հոգեիդ սր անձնու:

Մ. յլ խրատ անձ Երեսի կայե
ցւոյ հայոց Խաթաղեկոսի. զոր
կարգեաց զանուրս ութն տօնել
զտօն գաւառեան սրբոյ հոգւոյն
ամենից քրիստոնէից, Եւ պայծա
ռացոյց շարականոր և ընթերցու
ծովք. և սահմանեաց զի 'ի համ
բարձմանն մինչև 'ի պենդակոս
տէն պահս պահեցեն, և թէ
ծանր թուիցի զբովանդակն պա
հել՝ զտրէք շաբաթն և գուրբաթն
պահեսցեն, որ է երէք օր ըստ
թուոյ անձանց սրբոյ երրորդութե:
() երկու շաբաթու առաւտուն
() օրհնութիւն, քձ. Եւն և
նման՝ իւրովք սարգէն: ալելուիս
սաղմոս, Եւ աղաւնույ արծաթ.

Ի գումարել երկնաւորին: Երկ
րորդ սաղմոս, Բաբելոս զհոգի
քո: Ի զիցին փառք տն յաւիտե:
առաւօտու երդ., Օ գալուստ հո
գւոյն օրհնեացուք: Գանձ, կամ,
Բարացուք ամենե. Սուրբ Բարո
ւած. հոգիդ նք որ եկիր:

Յայսինկ շաբաթու առաւօտու
երգ., քարոզ՝ և սուրբ անձ՝ այս է:
առաւօտու սաղմոս, կցորդ, ԾԳ.
Բաբելոս զոգի քո. փոխ, Օրհ
նեա անձն իմ զմոր՝ տր. Ի նթեր
ցունած՝ ի ծննդոց, Ի սկզբանէ
արար անձ. վերջ, վաղորդեան օր
մի: առակ, Ի մաստուծիւն շի
նեայ. վերջ, զհանձար: գործք,
Իւ մինչդեռ խոսեր. վերջ, յա
նուն յիսուսի քրիստոսի: ալէլուի
այ Գձ, Չայն տն ի վր ջուրց.
աւետարան մատթէոս, ԺԴ. Իւ
մբրե մկրտեցաւ յս՝ ել վաղվաղա.
վերջ, զքառասուն տիւ և զքա
ռասուն գիշեր՝ ապա քաղցեալ:
զարարչականն ասա. զշաբաթս ի
քուն: զկնր աւետարանին քարոզ.
Խնդրեցուք հաւատով. աղթ,
Բուժամենազօրի և հրա:

Ճաշու ժամանուտ, Բ. յօր ի
հրեղենս. շարական Բձ, Բոյն և
նման. զերկուսն ասա: գերգ և աւ
ետարան պահոց ըստ կարգի. կամ
գառաւօտեան ընթերցիր:

Յերեկոյն առաջին սաղմոս, ԾԳ.
Բաբելոս զոգի քո. փոխ, Օրհ
նեա անձն իմ զմոր: աւետարան
յօհան, Ժիւ. Ի թէ սիրէք զիս՝
զպատուէրանս իմ. վերջ, որ առա
քեացն զիս մեսեդի յարութեան:
համբարձի, ԲԿ. Բ. յօր երկնայ
ինքն. արձակման սաղմոս, կցորդ,
ԷԲ. Չայն տեառն ի վերայ ջուրց.
փոխ, Ստուցեք տեառն որդի:
աւետարան մատթէոս, ԺԴ. Իւ
մբրե մկրտեցաւ յս. վերջ, զքառա
սուն տիւ և զքառասուն գիշեր՝
ապա քաղցեալ:

Ի ընթացթու առաւօտուն օրհ
նութիւն. ԲԿ, Բ. յօր երկնայ
ինքն. իւրովք սարգքն: ալէլուիա
սաղմոս, Բաի զգալի ծառայ.
Չեռն իմ ընկալ յի, երկրորդ սաղ
մոս, Յայնուծիւն բանից քոց:
Օ բերան իմ բացի և առի զհոգ:
առաւօտու սաղմոս, կցորդ, ԷԲ.
Ողորմութեամբ տն շի եղև. փոխ
Յնծացեք արդարք ի տր: ընթեր
ցունած՝ ի ծննդոց. Իւ եղև
յետ քառասուն աւուրց. վերջ,
շիւղ ի բերանոյ նորա: առակ,
Օ ի սուրբ հոգին իմաստութե.
վերջ, եկից զսիեզերս: գործք,
Իւ էին ոմնք: վերջ, զբանն նյ:
ալէլուիայ, Բովեա երուսաղէմ.
աւետարան յօհան, ԺԴ. Ի վաղիւ
անդր տեսանէ զՅՍ. վերջ եթէ
սա է որդին նյ:

Ճաշու ժամանուտ. Ս ասն որոց
և մէք զհոգին սուրբ ընդ. ժամա
մուտք երեք են յաւուրն զմին ա
սա շարական, ԲԿ. Բ. յօր երկ
նայինքն, զերկուսն ասա: Ճաշու
գիրգ և աւետարան պահոց զկար
գինն ընթերցիր:

Յերեկոյն առաջին սաղմոս կցորդ
ԷԲ, Ողորմութեամբ տեառն շի
եղև երկիր. փոխ, Յնծացեք ար
դարք ի տր: աւետարան մատթէ
ոս, ԺԴ. Իւ մբրե մկրտեցաւ յս
վերջ, զքառասուն գիշեր՝ ապա
քաղցեալ: մեսեդի յարութեան:
համբարձի, Գձ. Բրեզակն արդա
րութեան քա: արձակման սաղմոս
Բովեա երուսաղէմ զմոր: աւետա
րան յօհան, ԺԴ. Ի վաղիւ անդր
տեսանէ զՅՍ. վերջ, եթէ սա
է որդին Բ. յ:

Չորեք շաբաթու առաւօտուն
օրհնութիւն. Գձ, Բրեզակն ար
դարութե իւրովք սարգքն: ալէլու
իայ սաղմոս, Բաբելոս զոգի քո:
Ի զիցին փառք տեառն յաւիտե:
երկրորդ սաղմոս, հոգի քո բարե

առաջնորդեցէ: Ս ասն անունն
քոյ տր: առաւօտու նաղմոս կցորդ-
ճիւղ, Ս ան իւղ զի իջանէ 'ի գլուխ:
փոխ, Օ ի բարի կամ զի վայելու:
Ինթերցունած առաջնոյ թագաւո-
րութեան. Իւ ասէ տր ցամու-
հէ: վերջ, այս չար 'ի տեսունէ:
զարքարիայ, Իւ եղիցի յաւուրն
յայնմիկ. վերջ, շնորհաց և գթու-
թեան: կաթուղիկէ յօհան, Ս ի
բեւիք մի՛ ամենայն հոգւոյ հաւա-
տայք. վերջ, և զհոգին խաբէու-
թեան. այլ լուիայ, խիւ. Ս ասն
այսորիկէ հօծ զքեզ աստու. փոխ,
Ի զխեցեցէ սիրտ իմ զպատ. աւե-
տարան, մատթէոս. Դ, Իւ յիսու-
սի քրիստոսի ծնունդն էր այսպէս
խօսեալ: վերջ, զԺողովուրդ իւր
'ի մեղաց իւրեանց:

Ճաշու շարական. Դձ, Ի՛րեգաւն-
արդարութեան. վերկուսն ասա:
Ճաշու գիրգ և աւետարան պա-
հոց ըստ կարգին:

Յերեկոյն առաջին սաղմոս կցորդ-
խիւ, Ս ասն այսորիկէ հօծ. փոխ,
Ի զխեցեցէ սիրտ իմ զպատգամս.
աւետարան յօհան, ԺԴ. Ի վաղիւ-
անդր տեսանէ զՅիսուս. վերջ,
եթէ սա է որդին տոյ: մեծեդի յա-
րութեան. համբարձի Դձ, Օ ան-
սկզբնաբար: արձակման սաղմոս.
Ճիւղ, Ս րպէս իւղ զի իջանէ. փոխ,
Օ ի բարի կամ զի վայելու: աւե-
տարան մատթէոս. Դ, Իւ Յի
Յի ծնունդն էր այսպէս խօսե-
վերջ, զԺողովուրդ իւր 'ի մեղաց
իւրեանց:

Ինկշաբաթու առաւօտուն օրհ-
նութիւն. Դձ, Օ անսկզբնա-
բար. իւրովք սարգն: այլ լուիայ
Յայտնութիւն բանեց. քոց լուսա.
Օ բերան իմ բացի և առի զհո-
ւի, սաղմոս. Ի սաստէ բուսմէ
տր. Իւ արեաց 'ի բարձանց և ըն:
առաւօտու սաղմոս կցորդ, ԺԵ.
Յանկալի է նա քան զուսկի. փոխ,

Ի ըկիւր պտտմէն զփառս տոյ: ըն-
թերցունած յեղից. Ի սոսեցաւ տր
ընդ մօսէսի. վերջ, եղիցի սրբու-
թեան: եսայի, Ի յայէս ասէ տր.
վերջ, մինչև յաւիտեան: առա-
քեալ առ կորնթացիս. Խէպէտ
և բաժինը շնորհաց են. վերջ,
իւրաքանչիւր որպէս և կամի: այլ
լուիայ, Դ նայք գետոց ուրախ.
փոխ, Ի ստունած մեր ապաւէն և
զօրութիւն. աւետարան յօհան.
մԺԴ. Իւ էր երեկոյ 'ի միաշաբա-
թով աւուրն և դրօք փակելովք
վերջ, եթէ զուրուք ունիցիք կա-
լեալ լիցի:

Ճաշու շարական Դձ, Օ անսկզբ-
նաբար. գիրգ և աւետարան պա-
հոց ըստ կարգին:

Յերեկոյն առաջին սաղմոս, ԺԵ.
կցորդ, Յանկալի է նա քան զու-
սկի, Ի ըկիւր պտտմէն զփառս
աւետարան մատթէոս, Դ. Իւ
յի քի ծնունդն էր այսպէս. վերջ.
'ի մեղաց իւրեանց: համբարձի Դձ.
Ի նմահարար բաժակ հեղեալ: ար-
ձակման սաղմոս, խիւ. Դ նայք գե-
տոց ուրախ. փոխ, Ի ստունած մեր
ապաւէն և զօրութիւն: աւետա-
րան յօհան, մԺԴ, Իւ էր երեկոյ
'ի միաշաբաթով աւուր. վերջ,
և եթէ զուրուք ունիցիք կալեալ
լիցի:

Իւրաթու առաւօտուն օրհնու-
թիւն. Դձ. Ի նմահարար բա-
ժակ հեղեալ իւրովք սարգն: ա-
յլ լուիայ, Ս զորմութեամբ տն լի
եղև: երկրորդ սաղմոս. Խէք ա-
ղանւոյ արժաթապատ. Ի գու-
մարել երկնաւորին: առաւօտու
սաղմոս կցորդ. Ժ, Օ սիրտ սուրբ:
հաստատեա յիս նմ. փոխ, Ս զոր-
մեաց ինձ նմ: ընթերցունած 'ի
թունոց. Իւ ել մօսէս. վերջ, 'ի
բանակին: եսայի հոգի տեսուն.
վերջ, 'ի փառս: առաքեալ հա-
մայեցի, Ի յսուհետև. վերջ, Ժա-

աւանդակնց քննադէտութիւնս. հոգի
քո սուրբ և բարի աւաջնոր. փոխ
Տժ լուր աղ Քից իմոյ ունկնդիւր
աւետարան յօհան, իմ. Լու էր
այր մի 'ի փարիսեցւոյ անտի նիկո
գիմոս անուն. վերջ, սոյնպէս և
աճ ծնեալն 'ի հոգւոյն:

Ճաշու շարական. Դձ. Լ'նմահա
բար բաժակ. Ճաշու գերգ և աւե
տարան պահոց ըստ կարգին:

Յերեկոյն առաջին սաղմոս. Ժ.
կցորդ. Օ սիրտ սբ հաստատեա.
փոխ, Որորեաց ինձ անդ աւետա
րան յօհան. մի՛, Լու էր երեկոյ
'ի մի աշաբաթով աւուրն. վերջ՝ կա
լեալ լիցն: մեսեգի յարութեան.
համբընի Դկ, 'ի հարաշարժե աղ
բերէն: արձակման սղմ, հոգի
քո աբ և բարի. փոխ, Տժ լուր
աղօթից իմոյ: աւետարան յօհան
իմ, Լու էր այր մի 'ի փարիսեցւոյ.
վերջ, ծնիցեալն 'ի հոգւոյն: բա
բոզ, Կոհաբանելով աղա. աղօթ,
Խաղաղութե քով հոգիդ:

Բարեթա առաւօտուն օրհնու
թի. Դկ, 'ի հարաշարժե աղ
բերէն, իւրովք սարօքն: ալէլուի
այ, 'ի սաստե քումմե տր: Լուա
բեաց 'ի բարձանց: երկրորդ սաղ
մոս, Օ սիրտ սուրբ հաստատեա
յիս անդ: Ս'ի ընկենուր զիս տր:
առաւօտու սաղմոս. իմ, կցորդ.
'ի վայրի գաւառով անդ բնակե.
փոխ, Տժ հովուեացե զիս: ընթեր
ցունամ յանգեայ, Լու զարթոյց
տր զհոգի. վերջ, տր ամենակալ:
գործք, Լու միջդեռ ապօգոսն
'ի կորնթոս էր. վերջ, իբրե երկո
տաանք: սղմ կիլ, Դբ. Լ'մբար
ձան գետք տր. փոխ, Տժ թագա
ւորեաց վայելչու: աւետարան յօ
հան. իմ, Յետ այսորիկ եկն յս և
առանկարոքս. վերջ. զի ոչ եթէ
չափով տայ անդ զհոգին:

Ճաշու շարական, Դձ. հոգին
սուրբ էր միշտ և է և եղիցի: կամ

'ի հարաշարժե աղբերէն անհո
տահոս: վտակ. գիրգ և աւետա
րան ըստ կարգին ընթերցիր:

Յերեկոյն առաջին սաղմոս, իմ.
Տժ հովուեացե զիս: աւետարան
յօհան, իմ. Լու էր այր մի 'ի փա
րիսեցւոյ անտի. վերջ, ծնիցեալն
'ի հոգւոյն: մեսեգի յարութեան.
համբարձի. Դձ. հոգին սուրբ
էր միշտ: արձակման սաղմոս, Դբ.
Տժ թագաւորեաց վայել: աւետա
րան յօհան. իմ, Յետ այսորիկ
եկն յիսուս և աշակերտքնն. վերջ՝
տայ անդ զհոգին:

Յառաջնում կերակէին, անձ է.

Թէ կամիցիս տօնել զտօն սրբոյ
հոգւոյն այսօր, շարական յատուկ
ոչ գոյ գու ջօրհնութի Դձ, ասան.
Լուաբելոյ աղաւնւոյ, իւրովք սա
րօքն: ալէլուիս 'ի ձայնէն. առա
ւօտու երգ, Օ գալուստ հոգւոյն
առաւօտու սաղմոս. կէ, կցորդ.
Թէք աղաւնւոյ արծա. փոխ, Յա
րեաւ անդ և ցրոճե: առակ, Լ'մե
նեցուն ճարտարա. յովէ՛ Լու է
ղիցի յաւուր. և որ զկնի: աւետա
րան յօհան. ձմ, 'ի վերջնում աւ
ուր մեծի տօնին. վերջ, գալոց է
քո: քարոզ, Խնկրեացուք հաւա
տով. Կեցոն տր. աղօթ, Վրում
ամենազօրի և հրաշալւոյ:

Ճաշու ժամամուտ, Լ'ձ զբեզ
խոստովանիմք. շարական, Որ 'ի
հարաշարժե. կամ զօրն և կամի
ցիս: սաղմոս, Վրեզ վայելէ օրհ
նութիւն անդ. գիրգ զեղիային ըն
թերցիր կամ զառաւօտեան:

Յերեկոյն առաջին սաղմոս, կէ.
կցորդ. Թէք աղաւնւոյ արծաթա
պատ. փոխ, Յարիցէ անդ և ցրո
ւեացին: աւետարան, յօհան. իմ,
Յետ այսորիկ եկն յս. վերջ, տայ
անդ զհոգին: մեսեգի յարութեան
համբարձի. Օ երրորդութիւն ան
բաժանելի. կամ զօրն և կամիցիս:
արձակման սաղմոս. կէ, Վրեզ
վայել

Վարէլէ օրհնութիւն. աւետարան
յօշոյն. ձմ, Ի վելլէնում աւեր
ձեծի տօնին. վերջ, գարշէ քս:
քարոզ, Խնդրեցւոր հաւատով
աղթ, Թափաւոր խոզա:

Ի այց թէ ոչ տօ՛րիցես դու զտօն
Տոգառնն սրբոյ յայտնի՛կ կերպէ՛ի,
աստ զօրհնութիւն. ասձ, Երգես
ցուք երգ նոր այ փրկչին. հարց,
ասձ. Եր եկիր 'ի փրկութիւն:

Իսկ թէ յայստիկ ութ անուրս
նչ տօնիցես դու զսկիդ բն արա՛ւ ա
պաշխարութեան հարցիցն և տա՛ւ,
բազ ի յերկուս ստեղծացն:

Երկու շաբաթու հարց, ան. Որ
հայիս քաղցրութիւն յարարածս,
կարգաւ ասաւ. և յուրբաթու զհան
գստեան ասաւ:

Ղաչաբաթու Լճերմիայ Սարգա
ին. օրհնութիւն, 104. Որ զմծայ
ին զօրութիւնդ. քո. Տարց, 7-ձ.

Ար ընդ հողեղէն բնու թէ :

սկ' 'ի կերակի նոյն էր որ ցուցաւ
Հարց անձ, Որ եկիր 'ի փրկու:

Յերկու շաբաթու սրբոց և ևս ևս
մեանցն. որ հետևի, 74. Ընձկնք
նուիրեցեալք, և րոյք սարգսն,
առաջադէ քարոզ. Ը. Թ. մ. Ժ. հ. Ը
գոր և փառաւորեցեալք

Յերեք շաբաթու (Կայանեանցն).
օրհնութի, հարց, մանկունք, և
համբարձի զհեկիսմեանցն ստան:
Ի չորեք շաբաթու հըց, ան. Բա
րեբանեայ (Թագաւոր. Կայց Թե
կամեցիս զեկիղն արան ապաշխա
թութեան կարգին և ստան զաւ
երկուս ստեղծացն:

Ի հենկաբաթու խօսաննու կա
րապետին և լ'Թանագինեյեպիս
կոպոսին. օրհնութիւն, Օմար
գարե բարձր լին. կամ, իբրոր
վայնե ընտրեցար, իւրովք սարօքն
մանկունք, ԴԿ. ի արգայեից գե
րացոյն և մեծ ի ծնունդս կան:

Պաշտօն շարական, ԴԷ. Բարսե
յնիայ եկեղեցի:

Հիւրըսթու հանգստեան ասան-
հարց, ակ. Պ. Եսաբանեմբ գրեց
յաղթականաւ երգով թագաւոր
փառաց: Իւր յայտնի ուրբաթու
ճայն, զի է: Հիւմեմայնում ուր
բաթու գհանգստեան ասան:

երբ ան լինի, դու քն ասա
 երբ քն լինի, դու ան ասա
 երբ ան լինի, դու քն ասա
 երբ քն լինի, դու ան ասա
 երբ քն լինի, դու քն ասա
 երբ քն լինի, դու քն ասա
 գլխին, և գլխին իսկույն ասա
 ի շաբաթու սրբոյն իրգորիլու
 սաւորչին ելումն ի վիրապէն. օր
 նութրւն, քն. ի վերջանիկ տը
 գրեգոր. և քն, ի լոյստ ճշմարիտ
 իւրովք սարգոյն:

Գ երկրորդում կերակեն Ի կե
 ղեցւոյ տան է, զի այս տանն 'ի
 յայտնի կերակեն լուսաւորին կար
 գեաց երեսը 'ի վերապէն. առաւ
 տու օրհնութիւն, Գձ. Ուրախ լի
 սուրբ եկեղեցի. աշխուհայ եկե
 ղեցւոյ. հարց, Գձ. Ըստր պայ
 ծառ և սիւն լուսոյ, երրովք սա
 րօն: առաւտու երգ, Տան
 քում վայելէ. գանձ, կամ Բաւ
 ցութ. Որ Ը. Վ. Բ. օր խաչե
 Ի, և եղանն խաչի և աւետարա
 նաւ և ամենիւր զարդօք 'ի դուրս
 չարական եկեղեցւոյ, սաղմոս Կցր
 ՃԺ. Ը. Ստր է զօր արար ար եկ
 փոխ, Խոստովան եղերութ ան
 առակ, Իմաստութիւն շինեաց
 և որ վնին, աշխուհաւ ան: Որպե
 սերելիք են, աւետարան, յօհան
 դէ: Ի դէն յայնժամ նաւակա
 տին. վրջ՝ եւ և հայր իմ մի եմբ: և
 տեսանաղ զեն զանգատանն. քա
 րոզ, Ուրբ խաչիւս աղաչեսցո
 աղօթ, Պահպանեա՛ զմեզ Վ. քի
 տու Ը մեր. Իւ ապա ասեն
 զհանգստեան չարական և գաւե
 տարան ընթեռնուն 'ի ձայնէն
 հօգւոյն հանգուցելոց. քարոզ

Ս ասն հոգւոցն հանգուցե. աղօթ
Վն որդի Կայ. հայր մեզ որ յեր:
զինն Վորատեղծեալ. քսորչ,
Խնդրեացուք հա. աղօթ, Վում
ամենալոր և հրաշա:

Ճառութամանու, Օխաղաղու
թիւն շնորհեա. շարական, Դձ.

Մ. յսոր ուրախացեալ ցնծան երկ.
աղոյս գիրգ և աւետարան առա
ւօտեանն են. ալէլուիայ, Դկ.

Տքեզ կոցցէ ՚ի խորա. սրբասա
ցութի, հրեշտակային:

Ք երեկոյն մեսեդի և ուղղեցի ե
կեղեցւոյ. համբարձի Դձ, Մ. յսոր
աւբախացեալ. կամ, Որ զարդա
րեաց, քարոզ, Որ եկեղեցեաւս.

Ի եցն Կոր. աղօթ, Վում ամենա
զօր: Ի այց ոմանք յերեկոյնս յան
դաւաւան երանեն և ՚ի դաւանալն,

զ Սոնարհեցն սկսանին:

Ք երկու շաբթու Սանկանցն բեթ
ղէէմի և Վակիոսի վկային. օրհ
նուի մարտիրոսաց ասա ՚ի ձայնէն.

հարց, Դձ. Մ. յսոր անմեղ սուրբք
մանկունքն, իւրովք սարօքն:

Ք երեք շաբթու սրբոց կուսա
նացն Վունեայ և Սանեայ զօրհ
նութիւն և զայլ ամինք զհոգիսն
մեանցն ասա:

Ի չորեք շաբթու հարց, Կա. Սա
րբանեալ ես:

Ի հինկ շաբթու Սարգսի և Սա
գոսի. հարց Կա, Ս. զքեզ արդար
և ուղիղ դատաւոր:

Ի շաբթու Սովկիմայ քահա
նային և Կոստանիոսի զինաւորին.
հարց, Կա. Ս. ուրք Կա. արարիչ
յաւիտենից:

Ք երրորդում կիրակեի, հարց.
Կա, Ս. այժառացի եկեղեցի
հեթանոսաց:

Ի ապա պահք սրբոյն Վրիգորի
լուսաւորին. բայց տօնք լինին:

Ք երկու շաբթու Վպիմանու
կիսորացոյն. օրհնութիւն, Կա.
Ս. զարդարեցին, իւրովք սրբոյն.

մանկունք, Դձ. Վ, մանեալ մօսե
սի Կոր վարդապետ:

Ք երեք շաբթու Սոստանդեան
սի Թագաւորին և մօրն Նր հեղի
նեայ. օրհնութիւն Կա, Ս. զերկ
նաւոր Թագաւորութեանդ. քո.
Կարովք սարօքն. մեծացուցէ, Կա.
Ի քանի շաբթու:

Ի չորեք շաբթու հրց Կա, Ս.
նաւն քո. քո օրհնեմք:

Ի հինկ շաբթու Ս. Եղիշտոնի
գաղատացոյն և Ս. ալեկայ բը
ժէկին և եօթն կուսանացն որք ՚ի
յանկուրիս կատարեցան. հարց,
Կա. Ս. նոխակալ:

Ի շաբթու գիւտ Նիսարացն սրբ
բոյն Վրիգորի լուսաւորին ՚ի լե
րինն սեպուհայ. օրհնութիւն Կա.
Ս. երկնք ամենայնք. կամ Ս. զերջ
նիկ, հարց Կա, Ս. առաքեցն զսի
րեի, իւրովք սարօքն:

Ի չորրորդում կիրակեի հրց Կա.
Ս. եկիր ՚ի փրկութի:

Ք երկու շաբթու սրբոյն Վեր
սեսի հայրապետին և Կաղայ ե
պիսկոպոսին. օրհնութիւն, Կա.
Ս. զգլոյս անձառ շնորհա. հարց
Կա, Ս. յսոր տօնէ եկեղեցի վրի.
Կարովք սարօքն:

Ք երեք շաբթու Վանիէի մար
գարեին և երեք Սանկանցն. հարց
Կա, Ս. բարձրեալդ ես. օրհնու
թիւ Կա, Ս. զամային. ողորմեայն
և Կոր երկնիցն և այլ ամինք մարգա
րեիցէ, Կա. Կա. ասա:

Ի չորեք շաբթու հարց Կա, Ս.
խնարհեցար ՚ի տկարու:

Ի հինկ շաբթու սրբոց Թարգ
մանչացն Սահակայ և մեքոպայ
օրհնութիւն, Կա. Ս. զարդարե
ցին, իւրովք սարօքն:

Ի շաբթու Օսթրեայ մարգա
րեին և Ս. նօփրիոսի սրբոյ հօրն.
օրհնութիւն Կա. Ս. զամային.
հարց Կա. Ս. յերկնային զինաւոր
մեծացուցէ, Օ. քեզ երեւալ:

Ի Տինկերորդուժ կերակէի հարց
տկ, Որ վասն մերոյ փրկու:

Յերկուշաբաթու Տորատայ թա
գաւորին և Բշխեն տիկնոջն և
Խոսրովիդիտոյն. հարց անձ Օրհ
նելիք զբեզ իս թագա. մանկունք.

Դձ, Որ գերադոյն քան:

Յերեքշաբաթու որդւոց և թո
ռանցն սրբոյն Վրիգորի լուսաւոր
չին, Բրիստակիսի Սրդանիսի
Յուսկանն Վրիգորիսի և Վանի
էլի. օրհնութիւն Դկ, Բմատ
ճմարիտ. հարց, տկ. Որ զւոյս
անձային իւրով ք սարօքն. մանկունք
Դկ, Բճայնոյ հաւատոյ:

Ի չորեքշաբաթու հարց, տկ. ԲԾ
հարցն մերոյ:

Ի Տինկշաբաթու Լ. զիսէի մար
գարէին. օրհնութիւն տկ, Որ
գնծային զօրութիւնք. հարց Դձ.
Որ ընդ հողեղէն իւրով ք սարօքն.
մեծացուցէ, Որ 'ի բարձրութիւն
երկնից:

Ի շաբաթու սրբոց առաքելոյն.
Պետրոսի և Պօղոսի. օրհնութիւն
Դձ, Յնծայ այսօր իւրով ք սարօքն
մեծացուցէ Բճածին գերա:

Ի վեցերորդուժ կերակէի. հարց
Դձ, Որ 'ի յերկնից իջեր:

Լուսայ պահք վարդաւառին և
տօնք ոչ ինին:

Յերկուշաբաթու հարց տկ, Օր
հնեալ և փառաւոր:

Յերեքշաբաթու հարց տկ, Փա
ռաւորեալ յաւիտեան:

Ի չորեքշաբթու հարց տկ, Օ. ան
ճառ էութիւն և:

Ի Տինկշաբաթու հարց Դձ Օրհ
նեալ տր անձ:

Ի շաբաթու հապանակին տօն է
օրհնութիւն տկ, Բ զբեզ քաղաք
այ, իւրով ք սարօքն. աւաւտու
կորդ, Բ. ընդ տր 'ի հանգիստ քո.
փոխ, Յիշեալ տր զգաւիթ և գա
գանձ, կամ Բ. սասցուք. Ոք ԲԾ.
քրիստոս որ խաչեցր. մանկունք տկ

Որ 'ի սկզբանէ իմաստ. զկնի ման
կանցն քարոզ, Սուրբ եկեղեցեաւ
աղա. Կեցն տր. աղօթ Բ. դրան
սրբոյ եկեղեցւոյս. աւետարանն ըն
թերցմունք ոչ գոյ:

Ճաշու ժամանակ, Օ խաղաղու
թիւն շնորհեալ. շարական գման
կունքն ասալ. Որ 'ի սկզբանէ սաղ
մոս ճիւ, կցորդ. Բ. ընդ տր 'ի հան
գիստ քո. փոխ, Յիշեալ տր զգա
ւիթ: ընթերցուած առաջին թա
գաւորութեանց, և որ զկնի. ալե
լուիայ Դկ, Բ. ընդ տր 'ի հանգիստ:
աւետարան մատթեոս, ԼԴ. ՍԻ
համարիք եթէ եկի. վերջ, յար
քայութեանն երկնից. սրբասացու
թիւ հրեշտակային:

Յերեկոյն փառ, Բ կայք ժողով
Լոյս զուարթ, մեսեդի եկեղեցւոյ
քարոզ, Բ. սասցուք, կամ, գանձ:
Ոք Բ. ստուած. քրիստոս որ խա
չեցար: Լու զգենուն միաբան քո
հանայքն և երանեն խաչիւ և աւե
տարանաւ խնկօք և մոմեղինօք և
ամենիք զարդուք յատեանն և ա
ւեն. զհամբարձի անձ, Որ 'ի լե
րինն այլակերպեալ. քարոզ, Խնդ
րեացուք հաւատով. աղօթ, Թա
գաւոր խաղաղութիւն:

Յեթներորդուժ կերակէին
վարդաւառէ և 'ի դեղերին
հսկումն է, և դնի սրբութի
նովերայ բազմեցի յատեանն. հե
տեակ շարական զչորն ասալ, Լու
զգենուն միաբան քահանայքն և
տանն գմոմեղենս 'ի ձեռու ամենե
ցուն և յատեան երանեն և տանն
զօրհնութիւն անձ, Որ 'ի լերինն այ
լակերպեալ. ալեբուին սաղմոս,
Բ. ոյք են երկնից և քոյ է երկիր:
երկրորդ, սաղմոս. Բ. սրճրութիւնք
լերանց. Բ կայք երկերպագուք:
հարց տկ, Օ անձառէի խորհու
իւրով ք սարօքն, գեղերի գալտեան

Յոճայ Թափօր և Տերմոն և առաքեալքն 'ի հայրականէ ձայնէն թմբեցան, և կենդանեաց և մեռելոց տր ծանուցին զքեզ մովսէս և եղիաս: Եւ եղանն խաչիւ և աւետարանաւ և ամենիւք զարդուք 'ի դուռս և 'ի գնալն ասեն զտր յերկնիցն: Վսն անմեռ շնորհեալ և դարդարեն 'ի տեղի ինչ մինչև ասի գանձ, կամ ասացուք. առաւօտու երդ, Վսնք են երկինք: Սբ Մ. Վսն որ յայտնեցար 'ի Թափօր լեր: Եւ ապա եղանն 'ի բարձրաւան դակ տեղի և սկանին զշարական անձ, Սբ 'ի լերինն այլակերպեալ. զկնի սաղմոս, կցորդ, զէ, Երինք ցնծացեն. փոխ, () րճնեցէք. առակ, Սբ ասիւր երեսասարդ. և որ զկնի, ալէ լուիայ. Բարձրունք լերանց. աւետարան մարկոս, ձք. Եւ ել թնայակերտօքն հոմաբերձ վերջ, որպէս և գրեցեալ է վտան նորա: քարոզ, Ս ասն 'ի վեցուստ խաղաղութեան: Եւ անաղբեն զանդաստանն. քարոզ Ս Եւ քա չիւս. աղօթ, Ս Եւ զանեան զմեզ: Եւ 'ի դառնալն ասեն. մանկունք դէ, Երինք ցնծացեն առաջիք. զկնի, զ Ս, որ աստեղծեալն ասա: քարոզ, Ս Եւ գրեցուք հա. աղօթ Վսն ամենազօրի: Եւ այց ոմանք զկնի մանկնցն ընթեռնուէն զգերգն և զաւետարանն և տեսաւագրեն զանդաստանն:

Չաշու Ժամամուտ, Երեկ տր այս օր. շարական դէ, Սբ ասացիր պր ասկ. մեծացուցէ ասա: սաղմոս. Ժք, Տր ոմ կացցէ. առակ Վսն զն ճաճանչէ. և որ զկնի ալէ լուիայ. դէ, Ս մայ լուսաւոր հովանի լինիւր նյ ձայն եղև յամպոյն ասէ դա է որդի իմ սիրելի ընդ որ հա ճեցայ աւետարան մատթէոս ճկզ Եւ ելեալ թն 'ի կողմանս փիլիպ. վերջ, Թէ վասն յօհաննու միտղի ասաց ցնոսա: սրբաապոլութիւն,

Բաղմութիւնք հրեշտակաց և զօ: թն կոյն 'ի տասն Ժամուն Ժո զովին 'ի դուռն եկեղեցոյն, սաղմոս և գիրք առաւօտեանն է. ալէ լուիայ դէ, Վսնք են երկինք և աւետարան մատթէոս. ճհէ, Եւ երեկ եկն 'ի Ժողովուրդն. վերջ, եթէ ոչ աղօթիւք և պահօր: Եւ ապա եղանն խաչիւ և աւետարանաւ և ամենիւք զարդուք 'ի Թափօր. շարական անձ, Սբ 'ի լերինն այլակերպեալ. առակ, Վսն զի ճաճանչէ, և որ զկնի. ալէ լուիայ դէ, Ս մայ լուսաւոր հովանի. աւետարան մարկոս ձք, Եւ ել յա աշակերտօքն հանդերձ. վերջ, որպէս և գրեցեալ է վասն նր: դարձեալ շարական դէ, Եւ Թափօր 'ի լերին. աւետարան յօհան. հէ, թն այսո թիկ շրջիւր յս 'ի գալիկայ. վերջ, վս երկիւղին հրեից. և տեսագրեն գանդաստանն: Եւ այց ոմանք զջորս փոխ աւետարան ընթեռնուէն. ճա շուս աւետարան մատթէոս. ճկզ, Եւ ելեալ յս 'ի կողմանս փիլիպ պեոյ. վերջ, յօհաննու միտղի աշ սաց ցնոսա: զի չորս հանգիստ է յամենայնու մ հանգստի զփոխ մի աւետարան ընթերցիր. և ապա զան դաստանն օրճնեա. և 'ի դառնալն սարկաւագն քարոզէ, Եւ ևս խո զաղութեան զտր. () րճնութիւն և փառք: և ասեն զ Ս ոմարճեցո և զ Ս պրեցո, մեսեդի յարութեան դէ, Տր Թագաւորեաց ցնծացէ. Երեկեցան փայլատակունք: քնք. Ս սացուք. Սբ Մ. քրիստոս որ յայտնեցար 'ի Թափօր լերինն: համ բարձի, դէ. Ս յօր 'ի լերինն Թա զկնի հայր գթածին սաղմոս, զէ. Երինք ցնծացեն. կամ Տր հովու եացէ. ընթերցուած յերկ, Եւ ասէ տր ցնոսէս. և որ զկնի. ալէ լուիայ դէ, Վսնք են երկինք և աւետարան դուկաս. զէ, Եւ եղև 'ի կան նորա յաղօթս. վերջ, յո

բոց տեսնին: քարոզ, խնդրես
ցուք հաւատով: աղօթ, Վրում
ամենազօրի և հրաշալւոյ: երեք ՏՐ
ողորմեաց թիւ: Իւ ապա ընթեռ
նուն զաղօթ սրբոյն Սարգիս:

() Երհնեցեալես տր անձ ամենակը:
բայց ոմանք զայս յաւաջ ընթեռ
նուն զյետի փոխ աւետարանն ըն
թերցուածովն և զաղօթս: և ի
դառնալն սկսանին, խոնարհեցի
և լ'պրեցո: և զկնի համբարձոյն
քարոզ, խնդրեսցուք հաւատով:
աղօթ, թագաւոր խաղաղութե:
Իւ թէ զմեծ աղօթն յետոյ ըն
թեռնուցուս՝ որպէս յաւաջն ցու
ցաւ, այլ սղմն իջ ասի արձակման
զի ոչ է պարտ:

() երկրորդում աւուր առաւօ
տուն, օրհնութիւն թիւ, Պա
ռապայթ իւրովք սարօքն: առաւօ
տու երգ, Վրք են երկինք: զկնի
մանկանցն: քարոզ, խնդրեսցուք:
աղօթ, Վրում ամենազօրի և հրա:
Սայց ոմանք զկնի մանկանցն, Որ
ես տր ասեն: և ճաշու գիրդն և
զաւետարանն ընթեռնուեն:

Պաշու ժամամուտ: Իրեի տրայս
օր: շորական թիւ, Պառապայթ
փառաց: կամ զողորմեան ասա:
սաղմոս կցորդ, Պր: Սարձր արա
րեք: փոխ, ՏՐ թագաւորեաց բր
կացան: Ինթերցուած յեկեց, Իւ
ասե տր ցմօսես: և որ զկնի ալե
լուեայ ՊՃ, Սարձրութիւնք լի
րանց: աւետարան զուկաս, զԸ:
Սայց արդարեւ ասեմ ձեզ: վերջ,
և ոչ ինչ՝ յորոց տեսնին: սրբասացու
թիւն, Զրեշտակային կար:

() երեկոյին մեսեդի յարութեան
'ի ձայնէն: համբարձի զմանկունքն
ասա: զկնի քարոզ՝ խնդրեսցուք:
աղօթ, թագաւոր խաղա:

() երրորդում աւուր առաւօ
տուն, օրհնութիւն ՊՃ, Սարձր
որ են ի յեր իւրովք սարօքն: զկնի
մանկանցն, քարոզ, խնդրեսցուք:

աղօթ, Վրում ամենազօրի և:

Պաշու ժամամուտ, Իրեի տր
այսօր: շորական զողորմեան ասա:
սաղմոս կցորդ: ՊՃ, Սրգիս ցօզ
զի ցօզէ: փոխ, Սի բարձր կամ
զի վայելուչ: ընթերցուած յեկեց:
Իւ եղև յաւուրն երոր: և որ զկնի
ալեւուեայ ՊՃ, Սմկ լուսաւոր:
աւետարան յօհան: Պ, Սր լոյսն
ճմարեա: վերջ, լի շնորհօք և
ճմարտութեամբ: սրբասացութի,
Սաղմութիք հրեշտակաց:

() երեկոյին մեսեդի յարութեան
'ի ձայնէն: համբարձի զմանկունքն
ասա: քարոզ, խնդրեսցուք հա:
աղօթ, թագաւոր խաղա:

Իսկ ի հնումն այս եր գրեցեալ:
() երկուշաբաթու լ'բրահամու և
Խորենայ և անարծաթից բժշկացն
Սողմայի և Վափանոսի: հարց:
թձ, Սնդ սուրբս քոյս բարե:

() երեք շաբաթու Ստրուզոնի
վկային, որ թարգմանի լ'ճատուր
հարց թիւ, () Երհնեք զգեզ տր:
'ի չորեք շաբաթու՝ որ զկնի վար
դաւառին: հարց՝ թձ: աղցմի Սր
այրեցուցեր վերս ման:

Ի հինկ շաբաթու Սապեայ մար
դարեին: օրհնութիւն տի, Սր
զնծային զըրութիւնդ: հարց տձ:
Սր յերկնային զնուորութեց իւ
րովք սարօքն: մեծացուցէ Օքեզ
երեկեցեալ գուռն:

Ի շաբաթու թագաւորի սուրբե
լոյն և Սանգ խոյ կուռն: օրհնու
թիւն ՊՃ, Սրանելի տք սուրբե:
իւրովք սարօքն: մեծացուցէ տձ
Սարձր ընդ: մանկունք ՊՃ, Վր
սարձի այսօր: համբարձի տձ, Ս
քեն հայցեմք բա:

() առաջնում կերակեին, հարց:
թձ Սնապական բանդ տձ:

() երկուշաբաթու Սուլանայ դըս
տերն մեծին Սարգանայ: հարց:
թձ, Սնդ սուրբս քոյս:

() երեք շաբաթու Սիւրբանոսի
2 ինչ եպիս

Եպիսկոպոսին և Քաւառեանեայ
կուսին. հարց թէ, Օրհնեմք ըզ
քեզ տր անսկիզբն:

Ի չորեք շաբաթու հարց թէ, Որ
ահաւորիւ քոյով զօրու:

Ի հինկ շաբաթու խն. վկայիցն և
սրբոց կուսանացն և Փիմեայ և
Քրիստինեայ. հարց թէ, Որք ՚ի
մարտի անօրինացն. մանկուկն ըզ
հախիսիմեանցն ասա:

Ի շաբաթու սրբոց նախահարցն,
Բաւայ Բեէլի Սեթայ Խնով
սայ Խնովբայ Խնի Սեթիսե
դեկի Բբրահամու Խահակայ
Յակօբայ Յօսէփու Սօսէսի
Ի հարօսի Ի ղիազարու Յետուայ
Սամուէլի, և այլոցն նախահարցն
օրհնութիւն. անկ, Որ զմեային
զօրութիւնդ քո. հարց, Դէ, Բա
քեզ անք հարցն մերոց խոնարհե.
մեծացուցե՛ Խահակետացն աբ
բահամու: և այլ ամենայն ինչ. Դէ
զմարդարեւիցն ասա, զողորմեան՝
զտր երկնիցն՝ զմանկուկն և զհամ
բարձին: Ճաշու շարական, անք.

Պառագայթ անձառ լու:

Յերկորդու կերակէին հարց.
Թէ, Որ յերկնային զնուո:

Յերկու շաբաթու Խահակայ և
Յօսէփայ որք ՚ի կարնոյ քաղաքին
կատարեցան. հարց Դէ, Որք զտան
ջանս անօրինաց:

Յերեք շաբաթու երկոտասանից
մարդարեւիցն. օրհնութիւն անկ, Որ
զմեային զօրութիւնդ իւրովք սա
րօքն. մեծացուցե՛ Որ ՚ի բարձրու
թիւնս երկնից: Պաշու շարական
անք, Պառագայթ անձառ:

Ի չորեք շաբաթու հարց թէ. Ու
ղիդք են ճանապարհք քոյ:

Ի հինկ շաբաթու Բաւայ և
նեայ Եպիսկոպոսին և տասն աշա
կերտաց նորա. և հինկ վկայիցն.
հարց Դէ, Օրհնեմք ըզ յանուն
քո սուրբ:

Ի շաբաթու սրբոց վկայիցն Բա

տանինսն և Սեթիսի Սեթիսի Սեթիսի
սն և Փոտինսն. հարց Դէ, Սե
ես տր զօրութեանց:

Յերկորդու կերակէին. հարց
Թէ, Բաւայ և անք:

Յերկու շաբաթու մակաբայեցուցն
Ի ղիազարու քահանային և Շա
մունեայ և Երդուց նորին. հարց
Դէ, Բա քեզ անք հարցն:

Յերեք շաբաթու Սօսէսի և երեց
դստերացն Պիստոսի Իւրիսի և
Բաւայ, հարց Դէ. Որ զհաշա
փառք զօրութիւնդ:

Ի չորեք շաբաթու հարց թէ աղցմի
հարցն մերոց օրհնե:

Ի հինկ շաբաթու Քրիստափորի
հարց անք, Բա քեզ աղաւր և:

Ի շաբաթու Եփեսոսի սրբոյ Ժո
ղովայն երկու հարիւր Տայրապե
տացն. օրհնութիւն, Դէ. Բա
սրբոց հայրապետացն իւրովք սա
րօքն. մանկուկն Բա յերկնայ
նոցն ընդ. համբարձի, զտր յերկ
նիցն ասա:

Ի չորրորդու կերակէին. հարց
Դէ, Փառաւ լու և ըզքեզ:

Իււ ապայ պահք սրբուհւոյ Բա
ածնին և տօնք ոչ լինին: Ի վար
դավառէն մինչև ՚ի սուրբ անձա
ծինն, հանապազ աւելանայ և նու
ազի միջոցն, դու հաշուեա և տեօ
զուտին և զտօնան իւրեայ աւուրց
թէ պակասիցե՛ ուտինն քն զտօնան
դու երկու երկու, և երեք երեք.
տօնեա՛ որ ուղիղ գայցե՛ եթէ ու
տինն քան զչորս շաբաթան աւելի
իցե՛ դու զաւելորդացն տօնեա՛:
բայց այնպէս արա՛ որ ՚ի բարեկեան
դանի շաբաթու աւուրն. Ժ.
հայրապետացն տօնեցես անպատ
ձառ, նոյնպէս և զյարութեան
հարցից զկարգն ՚ի մօտ պահեա և
զապաշխարութեան:

Յերկու շաբաթու հարց թէ, Որ
հարցն մերոց:

Յերեք շաբաթու հարց թէ, Սա
կուկն

կուլմբն գերեալք 'ի մէջ հնոցին:

'Ի չորեք շաբթու հարց թէ, աղցմի
Տը անձ հարցն մերոց:

'Ի հինկ շաբթու հարց թէ, աղցմի
Սանկանցն զձայնն քեզ:

'Ի շաբթու Շողակաթին տես
լեան սրբոյն Գլիգորի լուսաւոր
չին. առաւօտու օրհնութիւնն դէ
Ուրախութիւնն եկեղեցի, իւրովք
սարօքն. առաւօտու երգ, Տան
քում վայելէ, գանձ, կամ Մաս
ցուք. Սէ Մստոճած. քրիստոս
որ խաչեցար. զկնի մանկանցն քա
րոզ: Սուրբ եկեղեցեաւս աղա: կե
ցո՛ տը. աղօթ, Մ. Դ. Դրան:

Ճաշու ժամամուտ Օխողաղու
թիւն չնորհեա՛. շարական դէ, Սր
հաստատեցեր բանիւ, սաղմոս կց.
խէ, Մ. զհիմունս էարկ. փոխ,
Սեծէ տը և օրհնեալէ յոյժ.
առակ, Մ. իմաստութեամբ. և
որ զկնի, ալեւուհայ դէ, Հիմունք
նորա 'ի. աւետարան մատթեոս
ձկն. Ս. Է. ելեալ: Ս. 'ի կողմանս.
վերջ, եղիցի արձակեցեալ յեր
կինս: սրբասացութիւն, Հրեշտա
կայնով կարգաւորութիւն:

Երեկոյն փառ, վ. Երոյ. Ս. յս
զուարթ. մեսեգի եկեղեցւոյ. քա
րոզ, Մ. սասցուք. կամ գանձ.
Սէ Մ. քրիստոս որ խաչեցար:
Սակ 'ի յերգիլ համբարձոյն զգե
նուն միաբան քահանայքն, և յա
տեանն ելանն խաչիւ և աւետա
րանս և ամենիւք զարդուք. համ
բարձի դէ, Մ. յօր ժողովեալք
սրբոյն զերկունս և սաս. և մինչ
ասի համբարձին երեք անգամ խնկ
արկեն. զկնի Հայր գթածին առ
նեն զնախատօնակ. հարց, Ս. Զնա
խամօրն իւրովք սարօքն. քարոզ,
Սուրբ զաստուածածինն, աղօթ
Ս. նկալ տը զաղաչանս:

փոխման Մ. Ժ. Ժ. զիշերին
հսկումն է, և դնի սրբութե
'ի վերայ բազմոցն յատեանն
հետեակ շարական թէ, Մ. Դ. Եր
օր ժողովեցեալք սրբոյն իւրովք
սարօքն. բայց յառաջ քան զօրհ
նութիւնն զգենուն միաբան քա
հանայքն, և յատեանն ելանն մո
մեղինօք և խնկօք ույ յերեկոյն:
'ի գիշերի գալստեան. և 'ի տը երկ
նիցին ելանն 'ի դուրս խաչիւ և
մոմեղինօք և ամենիւք զարդուք.
առաւօտու երգ, Մ. ի տը 'ի հան
գիստ քո դու. գանձ, կամ Ս. յոյ
սուրբ սրանցելի: Սուրբ Մ. ստո
ճած. քրիստոս որ եկիր 'ի փո
խումն մօր քոյ և կուսի ողոր
մեաց մեզ: սաղմոս կցորդ, Ճիւ.
Մ. ի տը 'ի հանգիստ քո. փոխ,
Յիշեալ տը զգաւթ և զամենայն:
առակ, Ս. Երաջուցեր զմեզ քոյ
իմ հարսն. և որ զկնի: ալեւուհայ
Հոգին սուրբ եկեցեց. աւետա
րան դուկաս. դէ, Ս. յամենանն
վերցերողի. վերջ, և գնաց 'ի նմա
նէ հրեշտակն: քարոզ, Ս. ասն
'ի վերուստ խաղաղու. և տնադրեն
զանգաստանն. քարոզ, Սուրբ խա
չիւս աղաչեսցուք. աղօթ, Պ. Կ. Տ.
պանեալ զմեզ: Ս. Է. ապայ երթան
'ի գերեզմանս և ասեն զշարական
հանգստեան 'ի ձայնէն, կամ զղա
ղարուն. սաղմոս կցորդ. Ճիւթ,
Ս. զիցին ականջք քոյք 'ի լսել.
փոխ, Ս. խորոց կարդացի առ քեզ
աւետարան հանգստեան 'ի ձայնէն
կամ յօհան. զէ, Ս. Է. եր օմն հի
ւանդ զազարոս. քարոզ, Ս. ասն
հոգւոյն հանգուցեցեց. աղօթ,
Ս. Է. Երոյ 'ի տը: Ս. Է. դառնալն
սկսանին զշարական. դէ, Մ. յօր
զնախամօրն երկանց. կամ տալ,
Մ. յօր գաբրիէ Է. զկնի զ. Ս. որա
ստեղծեալն. քեզ, Ս. նորոգուցուք
3 ԷԷ

Հաւատով միաբանութիւն. աղօթ,
 Քում մեկնաւորի և հրաւիր
 Պաշտօն ժամանակ, Բժաժին
 առնանք խոսի. մեծացուցե՛ շա
 քակոյն քէ, Բնութեամբ ծաղիկ.
 սաղմոս և գիրգ աւաւօտեանն է:
 արեւուհայ Դէ, Բ. յօր ծնաւ որ
 'ի հօրէ. 'ի տանի ծննդեան գրե
 ցեալ գոյ գիտ և ասան աւետա
 րան զուկաս. Դ. Լուեղև ընդ յա
 ռուրսն ընդ այնոսկի. վերջ, տե
 դի իջեվանի. սրբասացութեան,
 Բաղմութիւնը հրեշտակաց և զօ:
 Ը կնի պատարաշին կատարեկարգ
 խաղող օրհնութեան:

Յերեկոյն 'ի տան ժաման ժո
 ղովին 'ի գուռն եկեղեցւոյն, սաղ
 մոս կցորդ, Ճն. Բ. ինքն 'ի հան
 գիտ. փոխ. Յիշեմ ար զգաւ:
 աւետարան զուկաս Դ, Բարուցել
 մարեամբ յաւուրսն յայնոսկի. վերջ,
 և դարձաւ 'ի տուն եւր: Լու ելա
 նին խաչիւ և աւետարանաւ և ամե
 նիւք զարդուք 'ի դուրս շարական
 Դձ, Բ. յօր ժողովեցեալք սրբոց
 ապղմոս կցորդ, Դ. Լ. շանցաւ
 առ մեզ. փոխ, Բ. կարդալ իմում.
 աւետարան յօջան, մէ. Լուկային
 առ խաչին Յի մայր 'նորա. վերջ,
 աւանդեաց զՏոգին: Լու տեառնա
 գրեն զանդատանն. քարոզ, Սբ
 խաչիւս աղաչեցու. աղօթ, Սհ
 պանեմ զմեզ քո ան: Լու աղա
 սկանին զամբիծան, աւետարան
 հանգստեան 'ի ձայնն. քարոզ,
 Սհ հոգւոյն հանգուցելոյ աղա.
 աղօթ, Սհ որդի նոյ. հայր մեր:
 Լու զկնի սորկաւաքն քարոզե,
 Լու ևս խաղաղութեան շնոր աղա:
 Ը օրհնութեան և փառք: և ասն
 խոնարհեցո և աղոթո. մեծեդի
 ծննդեան, Տն ասաց ցիս որդի.
 Բնդեր խաղեցան: գանձ, կամ
 Սայր սէ սրանցելի. համբարձի
 Բ. յօր զալատիչն յանցանաց: և
 զկնի հսկեարձայ քարոզ Սն խա

ղաղութե. աղօթ, հայր գթած:
 Լու զդէնուն միաբան քհանայքն
 ելանն յատեանն և զաւաջի կայի
 աւուրն զպատշաճն ասնն և զնա
 խառնակառնն ուր 'ի ծննդեան:
 շարական Դէ, Բ. յօր զանձառելի
 եւրովք սարօքն. թե կամիցիս՝ զա
 րեւելքն ասան: զկնի քարոզ, Սբ
 զանձաժինն. աղօթ, Բնկալ տր
 զաղաչանս մեր բարե:

Յերեկորդում աւուր աւաւօ
 Բ. տուն օրհնութի. Դէ, Բ. յօր
 զանձառելի, զԲ. րեւելքն Են մին
 ասան: հարց, Սր զմիածնի եւրովք
 սարօքն: աւաւօտու երգ, Բջ
 ուր զանձրև. գանձ, կամ Սայր
 սուրբ, սաղմոս կցորդ. հն, Բջ
 ցե որպէս զանձրև. փոխ, Բջ զի
 րաւունս քոյս արքայի տուր: աւե
 տարան զուկաս, Դ. Լու եղև ընդ
 յաւուրսն ընդ այնոսկի. վերջ, տե
 դի իջեվանի: Բայց յայտիկ շա
 բարութ միտ զկնի աւետարանին
 զարարչական ասան. քարոզ, Սնդ
 րեսցուք. Կեցո. աղօթ, Բ. ում
 ամենաւորի և հրաւիր:

Պաշտօն ժամանակ, Բժաժին ըզ
 քեղ խոստովանեալ. շարական Դէ
 մեծացուցեն ասան. Բժաժին
 ամպ լուսաւոր: սաղմոս կցորդ, հն
 Ը ադեացի յաւուրս նորա. փոխ,
 Բջ զիրաւունս քոյս արքայի. ա
 ռաի, Բ պտղոյ արդարութե բու
 և որ զկնի. ալեւուհա Դէ, Սւրախ
 վեր բերկրեալդ: աւետարան զու
 կաս. Դ, Լու յամսեանն վեցերոր
 դի. վերջ, և գնաց 'ի նմանէ հրեշ
 տակն: սրբասացութի, Բաղմու
 թիւք հրեշտակաց:

Յերեկոյն մեծեդի ծննդեան,
 Բժաժացուցե անձն իմ զնոր և:
 Ը Ի հայեցար 'ի խոնարհութեան.
 քարոզ, Սայր սուրբ: համբարձի
 Դէ, Բ. յօր զանձառելի: զկնի
 հայր գթածին զգնուն միաբան
 քահանայքն և յատեանն ելանն

և ասէն զշարական. ԴՃ, Լ՝յսօր
հրաշափառ, զպատշաճն ասա:
զկնի քրդ, Սք զնծածինն. աղօթ
Ի նկալ ար զաղաչանս:

Երրորդում աւուր ասուածուն
երհնութի. ԴՃ, Լ՝յսօր հրա
շափառ՝ իւրովք սարօքն: առաւօ
տու երգ, Լ՝րի ար Ի հանգիստ.
քարոզ, Սայր սուրբ, սաղմոս
կցորդ. Բ, Տը ասաց յիս որդի իմ.
փոխ, Բնդեր խաղեցան: աւե
տարան զուկաս. Դ, Լ՝ւ յամենան
վեցեբորդի. վերջ, և գնաց Ի
նմանէ հրեշտակն: քարոզ, Խնդ
րեսցուք հաւատով միաբ. աղօթ,
Բում ամենալօրի և հրա:

Ճաշու ժամամուտ, Լ՝ղաշեմք
զքեզ. շարական ԴՃ, մեծացուցէ
Լ՝ծածին գերագոյն: սաղմոս, ին
կցորդ. Լ՝ւրախ զիցի լեռուն սիսն.
փոխ, Ս՝եծէ ար՝ և օրհնեալ է:
լնթերցուած Ի մաղաքիոյ, Լ՝յս
պէս ասէ ար. և որ զկնի աշխու
րայ. ԴԿ, Լ՝ւրախ լիցին սյսօր եր
կէկը և ցնծացէ երկիր: աւետա
րան զուկաս. Դ, Լ՝արուցէ մարի
ամ յաւուրսն. վերջ, և դարձաւ
Ի տուն իւր: սրբասացութիւն,
Բաղմութիւն հրեշտակաց:

Երկրորդում մեծեղի ծննդեան,
Լ՝ջցէ ոյ զանձրե. Լ՝ստուած զի
բաւունս քոյս: քարոզ, Սայր սք.
հմբձի ԴՃ, Լ՝յսօր հրաշափառ:
զկնի հայր գթածին միաբան քա
հանայքն յատենան երանեն և ա
սեն զշարական. ԴՃ, Լ՝յսօր ժո
ղովեցեալք սրբօքն իմիասին, իւ
րովք սարօքն: զկնի քարոզ, Սք
զնծածինն և զամս սքս. աղօթ,
Ի նկալ ար զաղաչանս մեր բարե:
Լ՝ւ սյսպէս կրկնեա՝ զերիս պատ
կերս մինչև ցինն աւուրս: առաւօ
տու երգ՝ սաղմոս աւետարան ճա
շու ժամամուտ, սաղմոս Ս՝եծա
ցուցէ. շարական զմեծացուցէքն
ասա. ճաշու աշխուհա գիրգ և

աւետիւն բնաւն իոյնոյ աւուրն է:
և առաւօտու քարոզ Սք զրեսցուք
աղօթ, Բում ամենալօրի:
Ճաշու ժամամուտք երկք են յա
ւուրն զմինն ասա: սրբասացութի
յոյսովի ինն աւուրս, Բաղմու
թիւնք: երկրորդն մեծեղիք երկք
են. քարոզ, Սայր սուրբ, յառա
ւօտու և յերկկոյի. նոյնպէս և
Սք ամսն, քրիստոս որ եկիր Ի փո
խումս մօրքոյ և կուսի: համբարձի
զանցեալ աւուր օրհնութիւն ասա:
և զառաջի կայ աւուր պատշաճն
նախատեալ արա՝ մինչև ցինն աւ
ուրս. քարոզ, Սք զնծածինն և:
Լ՝եցն ար. աղօթ, Ի նկալ ար զաղա
չանս մեր բա:

Երկրորդում թու տօն է Սոլա
կիմայ և Լ՝նայի ծնողաց սրբ
բուհայ Ս՝ծածինն և կանանցն իւ
ղաբերից. օրհնութիւնն ար, Սք
նախմտաց՝ իւրովք սարօքն. ման
կուք ար, Լ՝շակերտք. բն:

Երկրորդում ճարգ ԴՃ, Փա
ռաւորեալ սնունք:

Երկրորդում Բաբելայ հայ
բապտիսն. և երկց աշակերտաց նո
րին. հարց, ար. Սուրբ արժ աբա
րէշ յաւիտեկեց:

Երկրորդում Լ՝րեմիայի մարգա
րէին. օրհնութիւն, ար. Սք զնծայ
նն զօրութիւնդ քո. հարց, արժ.
Սք յերկնային զինուորութեանցդ
Լ՝ւրովք սրօքն. մեծացուցէ, Լ՝ւ
քեզ երեւեալ: ճաշու ժամամուտ
զմարգրէիցն ասա. զգիրգն զպատ
գաւմն երկրայի Ի պէնդաւիտե
ն գիտ և լնթերցոր:

Երկրորդում կերակէի հրց՝ ԴՃ
Փառաւորեալ որդի ար:

Երկրորդում Պիտի քահա
նային և Ստեփաննոսի ուրեցադն
և Լ՝բգ լսեհ հի վկային. հարց, ար
Սք բարձրեալդ ես. մանկուք ԴՃ
Սք ծայ սյսօր սք եկեղեցի. համ
բարձի. ԴԿ, Սաղմոսս. և վկայ
քրիս

Քրիստոսի սուրբ ստեփաննոս:
 Զերեք շաբաթու լ'նդրեի զօրս
 վարին և բանակի նորին և յայնի
 կոսի վկային և յիսկիւրեայ բժշ
 կին: Տարց զի, Օ ինուորուծիք
 հրեշտակաց:

Ի չորեք շաբաթու հնց, զձ. Փա
 առուորեալէ անուն բո:

Ի հինկ շաբաթու լ'նդրեանոսի
 և կնոջ նորա լ'նաորայ, և թէո
 դորոս ստորատելատի արակլացւոյ
 և թիւրոսի վկային: Տարց, իձ.

Լ'նոխակայ և բարե:
 Ի շաբաթու թուամայի առաքե
 լոյն. օրհնութիւն. զձ, Լ'բանե
 լի սուրբ առաքեալք իւրովք սա
 րօքն. մեծացուցե, Լ'յսօր ընդ
 Ժողովուրդք:

Յերորդում կիրակէի հնց, զձ.

Որ յաւիտենից ես Խծ:
 Լ'յս միջոցս հանապազ աւելանայ
 և նոճաղի վասն այն, զձէն երեք
 հարց գրեցու. և թէ միջոցս շառ
 լինիցի և աւելի հանդիպիցի՝ դու
 յամենայնէ ձայնէ քան զերկու
 հարցն աւելի մի ասեր:

Զերկուշաբթու Ս'սրօպայ վազ
 դապետին և Լ'զիշի և Ս'սիսի
 բերթողին և Լ'աւթի անյաղթի
 փիլիսօփայի և Լ'րիգորի նարե
 կացւոյն և Լ'երսիսի կայեցւոյն.
 օրհնութիւն Խկ, Որք զարեարեցին
 իւրովք սարօքն. մանկուծք, զձ.

Լ'մանեալ մօտսի:
 Զերեք շաբաթու մարգարեիցն Լ'զե
 կիէլի Լ'զրի և Օպքարիայ Տօրն
 յօշաննու. օրհնութիւն, Խկ. Որ
 զԽծայն իւրովք սարօքն. մեծա
 ցուցե զձ. Լ'նարատ կոյս Խծա
 ծին մարիամ. մանկուծք, զձ. Որ
 զյառաջադոյն ընտրեալսն առա:
 ճաշու շարական. Խծ, Ղառա
 գայթ անձառ լուսոյ:

Ի չորեք շաբաթու հնց զձ. Որհ
 նեալես Խր և փառաւոր:

Ի հինկ շաբաթու Զ'օհաննու կա

րապետին և յիստակ Զ'օբայ ար
 դարոյն. օրհնութիւն զձ, Օմար
 գարեք բարձրելոյն իւրովք սարօքն.
 մանկուծք. զի, Ս'արդարեից գե
 րագոյն և մեծ:

Ի շաբաթու լ'իկիոյ սրբոյ Ժողո
 վոյն. յԺ. Տայրապետայն. օրհ
 նութիւն. զձ, Լ'յսօր սրբոց հայ
 րապետացն Ժո. իւրովք սարօքն.
 մանկուծք, զձ. Լ'յսօր երկնայնոց
 ընդ մեզ:

Օ այս հայրապետացն տօնս դու հա
 նապաղ Որոյ խաչի բարեկեն
 դանի ի շաբաթու աւուրն տօնեա
 անպատճառ:

Ի չորրորդում կիրակէի հարց,
 զի, Լ'նձառելի բնութիւն:

Զայսմիկ կիրակէի սրբուհւոյ լ'Ժ
 ածնի ծննդեանն տօնեա. իսկ թէ
 յարութեան տօնիցես զԼ'Ժածնին
 սեպտեմբերի ութն յորում աւուր
 և հանդիպիցի կատարեալ և յերեկոյ
 նն զնախատօնակ արան անպատճառ:

սեպտեմբերի ութն տօն է
 ծննդեան լ'Մէսօրհնեցելոյ
 սրբուհւոյ կուսին Ս'արիա
 մու Լ'Ժածնին ի ծնողաց իւրոց
 Զովակիմայ և Զ'աննայէ. բայց
 գիտացեր ով եղբայր զի Խրոնի է
 տօնս և յորում աւուր հանդիպի
 ցի կատարել պարտ է և պատա
 րագ մատչի անպատճառ. օրհնու
 թիւն զի, Լ'րգեցեք որդիք սիօ
 նի իւրովք սարօքն: ալելուիայ
 ի ձայնէն. առաւօտու երգ, Լ'Զ
 ցէ որպէս զանձրե. գանձ, կամ
 Ս'այր սբ. Ս'Ժ, քրիստոս որ:
 ըստ պատշաճի աւուրն: սաղմոս.
 կցորդ. կէ, Տի տայէ զբան.
 փոխ, Զ'արիցէ աստուծաւ և ցրո
 լեացին: աւետարան մատթէոս:
 Խ, Լ'իգդ. ծննդեան Զ'ն Լ'Ի.
 վերջ, ազգ. չորեքտասան: Թէ ի
 լուր օր հանդիպիցի զարարչականն

աստ ըստ պատշաճի աւուրնս թէ
'ի կիտակէն նորաստեղծեալ զկնի
քարոզ, Սք զաստուածածինն:
Կեցո՛ւ ար. աղօթ, ի նկալ ար զա
ղաչանս մեր բար:

Ճաշու ժամամուտ, Լ'ղաչեմք
զքեզ. սաղմոս, Ս'եծօցուցէ. շա
րական Դէկ, Ի առ կենաց, սաղմոս
կցորդ, Օ ի հայեցաւ 'ի խոնար
հու թիւն. փոխ, Ս'եծօցուցէ
անձն իմ: առակ, Ի ազում դըս
տերք. և որ զկնի ալէլուիայ Դէկ,
Հոգին տք եկեցէ. աւետարան
դուկաս. Դ, Է արուցեալ մարիամ
յաւուրնս յայնոսիկ. վերջ, և դար
ձաւ 'ի տուն իւր: սրբասացութիւն.

Ի ազմութիք հրեշտակաց:
Է երեկոյն մեսեդի ծննդեան.
համբարձի Դձ, Լ'որ սիօնի ծնի
ցեալք մանկունք: զկնի քարոզ,
Սք զսածածինն. աղօթ, ի նկալ
ար զաղաչանս. և ապա պահք սրբ
բոյ խաչին և տօնք ոչ լինին:

Է երկուշարթու հարց Դձ, հար
ցն մերոց արծ:

Է երեքշարթու հրց Դձ, աղցմի
() օրհնալես ար արծ:

Դ չորեքշարթու հարց Դձ, () օրհ
նալես ար արծ:

Դ հինկշարթու հրց Դձ, աղցմի
Սք արծ հայր անրոկիզբն:

Դ շարթու տօնէ նաւակատեաց
սրբոյ խաչին. առաւօտու օրհ
նութի, Դէկ. Դ վերայ վիմի Պետ
րոսի շի՛ իւրովք սարօքն. առաւօ
տու երգ, հան քում վայելէ.
քարոզ, Լ'սացուք. կամ գանձ
եկեղեցւոյ. Սք Լ'ծ. քրիստոս
որ խաչեցար: առաւօտու ընթերց
մունք ոչ գոյ. մանկունք ար. Սե
ղան քո ար զօրութեանց: զկնի
մանկանց քարոզ, Սուրբ եկեղե
ցեաւս աղաչեսցուք. աղօթ, Լ'ա
դրան սրբոյ եկեղեցւոյս.

Ճաշու ժամամուտ, Օ խաղաղու
թիւն շնորհեա. շարական ար ար

Թագաւորեաց. Սեղան քո ար զօ
րութեանց. Սուրբ Լ'ստուած.
քրիստոս որ խաչեցար: սաղմոս.
կցորդ, Բեզ վայելէ օրհնութի,
գերգեացի, Լ'յապէս աւէ ար.
և որ զկնի ալէլուիայ ար, Տ'ի
տաճար սուրբ իւրում. աւետարան
յօհան. դէ, Լ'ղեն յայնժամ նա
ւակատիքն. վերջ, քաղուք հաւատ
տայն 'ի նա անդ: սրբասացութիւն
հրեշտակայն կարգաւորութիւն:
Է երեկոյն փառ, Բանդի լուսա
ւոր. Լ'ոյս զուարթ, մեսեդի եկե
ղեցւոյ. Լ'զգեմուն միաբան և
յատեանն ելանն խաչիւ և աւետ
արանաւ և ամենիւք զարդուք:
Սք Լ'ստուած. քրիստոս որ խա
չեցար. համբարձի, ար, Սք զա
նարատ բազուկս քո. զկնի քարոզ,
Սուրբ խաչիւս աղաչեսցուք ար.
աղօթ, Պահպանեա:

սրբոյ խաչի վերացման գի
շերին հսկումն է, և դնի սրբ
բութիւն իմերոյ բազմոցն
յատեանն հետեակ շարական Դձ
Օ օրութի մք խաչի: օրհնութի
ար, Սք զանարատ իւրովք սա
րօքն. գերեթի յարութեան խաչի
աստ առաւօտու երգ, Լ'տուր
երկեղածաց քոց. գանձ խաչի
կամ Լ'սացուք. Սք արծ. քրիս
տոս որ խաչեցար. Լ'է ելանն խա
չիւ և աւետարանաւ և ամենիւք
զարդուք 'ի դուրս, շարական ար
Սք զանարատ բազուկս սաղմոս
կցորդ. Դ, Լ'շանեցաւ առ մեզ.
փոխ Դ կարգալ իմումն առակ,
Դ արձեալ եթէ 'ի նա. և որ զզ
կնի ալէլուիայ, Լ'շանեցաւ առ
մեզ. աւետարան մատիկոս. մծգ
Օ ի օրպէս փոյլակն՝ որ ելանէ
յարեկելց. վերջ, և բանք իմ ոչ
անցցեն: քարոզ, Ս'ի վերուստ
խաչադութի. և անադրեն զան
Լ'թ դաս

գաստանն, և դուռնան յեկեղեցին
ասելով զՆորաստեղծեան: քա
րոշ, ինդրեացուք հաւատով մի
աղօթ, Բուժմանազօրի և հրաւ
րէ ապա դնեն զսուրբ խաչն և
զաւետարանն ի կերպ գրգակալին
և երկրպագանեն քահանայք և ժո
ղովուրդք միաբան: շարական թի,
Խաչն քո քս երկրպագանեմք:
և ահ, փառք սուրբ խաչին: զկնի
քիղ Սուրբ խաչիւս աղաչեսցուք
աղօթ, Պահպանեա:

Ճաշու ժամամուտ, Լուսնի պա
տուականի: շարական թի, Զաղ
թօղ և զնոր օրհնութիւն սաղմոս
և գիրգ առաւօտեանն է: ալէլուի
սյ: Դի, Տուր զզօրութիւն: աւե
տարան յօհան: Եւ, Լուսնը եւ
յերկինս: վերջ, Թէ աստուծով
գործեցան: սրբասացութիւն: Սի
որպէս տր ամ մեր:

Զերկոյնն ժողովին ի դուռն ե
կեղեցւոյն և զհասարակաց կարգն
կատարեն: Եւս առ ամ կարգացի:
և այլ ոչ ելանեն ի Թափօր մինչև
ի ծաղկաղարդն: Բայ շաբաթս
ի բուն խաչի և եկեղեցւոյ տօն է:
Իսկ յորժամ զհարցն խաչի ասես
դու զտեկնայն սրտաշան խաչի
ասա: Ճաշու ժամամուտ, շարա
կան, և սրբասացութիւնն: և յե
րկոյնն զմեսեդի խաչի ասա: նոյն
պէս և յորժամ եկեղեցւոյ հարցն
ասես զամ ինչ եկեղեցւոյ ասա:
ալէլուիայ, առաւօտու երգ, ա
սացուք և սաղմոս Ճաշու ժամա
մուտ, շարական, սրբասացութիւն
յերկոյնն մեսեդի, մանկունք, ի
ձայնէն ասա: կամ զշարութեան
Ճաշոյնն Թէ խաչի և Թէ եկեղե
ցւոյ: Իսկ համբարձի զառաջիկայ
աւուր զօրհնութիւն ասա: յայտ
սիկ աւուրս զկնի մանկանցն, և
համբարձոյն Թէ խաչի է, բարոզ
Սուրբ խաչիւս: աղօթ, Պահպա
նեա: և Թէ եկեղեցւոյ է, քաշոշ

Սուրբ եկեղեցեաւս աղաչեսցուք
աղօթ, Լուսնի սրբոյ եկեղե
ցւոյս: բայց կեցն ասի յառաւ
տուն և յերկոյնն:

Երկու շաբաթու առաւօտուն
օրհնութիւն: Դձ, Օրհնութիւն
սուրբ խաչի՝ իւրովք սարօքն: ա
ռաւօտու երգ, Լուսնը երկուդա
ծացքոց նշան: գանձ խաչի, կամ
Բասացուք: զկնի մանկանցն քիթ
Սուրբ խաչիւս աղաչեսցուք զտր
աղօթ, Պահպանեա:

Ճաշու ժամամուտ խաչի: շարա
կան Դձ, տր Թագաւորեաց: Բա
ւաղան զօրութեան սաղմոս կցորդ
ծթ, Լուսնը երկուդածաց քոց:
փօխ, Դձ մերժեցեր և աւերեցեր
եսայի՝ Բայսպէս ասե տր: և քո
զկնի: ալէլուիայ: Դձ, Լուսնը
երկուդածաց քոց նշան: աւետա
րան մատթեոս: մօթ՝ () ի որպէս
փայտին՝ որ: վերջ, և բանք իմ
նչ անցցեն:

Երեք շաբաթու առաւօտուն օրհ
նութիւն: Թի, Խաչն կենարար,
Որ յաթոռ փառաց: յաբութե է
գիտ և ասա: և Դձ, Որբութեան
սրբոց շնորհեցեր՝ իմաստն ասա:
հարց Դձ, զշողակալին ասա: Ու
քախէր այսօր սուրբ եկեղեցի, իւ
րովք սարօքն: առաւօտու երգ,
Տան բում վայելէ: բարոզ Բաս
ցուք: զկնի մանկանցն քարոզ:
Սուրբ խաչիւս աղաչես: աղօթ,
Պահպանեա: կամ, Լուսնի:
Ճաշու ժամամուտ եկեղեցւոյ:
շարական Դձ: Որ հաստատեցեր
բանիւ: սաղմոս կցորդ Իժէ, Բայ
օր է զոր արար տր: փօխ, Խոստո
վան եղերուք տն: գիրգ երեմիայ
հայեաց տր յարեդս: և որ զկնի
ալէլուիայ: Դի, Որեաց տր զսի
օն և ընտրեաց բնակիլ իմա: աւ
ետարան յօհան: ԺԹ, Զետ այսո
րիկ էջ ի կախառնայում: վերջ,
զոր ասաց յս: սրբասացութիւն:

Հրեշտակային կարգաւորութիւն :
Որերը յաջեթու առաւօտուն օրհ
 նութիւն . Դձ, Սերախէր նբ
 եկեղեցի . հարց, Դձ . Մօր պայ
 ծառ և սիւն լուսոյ . Եւրովք սա
 րօքն : առաւօտու երգ , հան
 քում վայել . Բոր, Մասցուք .
 զկնի մանկանցն . քարոզ, Սուրբ
 եկեղեցեաւս աղօթսցուք աղօթ ,
 Մ. Բ. Գրան սրբոյ եկեղեցւ :

Ճաշու ժամամուտը եկեղեցւոյ,
 շարական . Դձ : Մօր ուրախա
 ցեալք . սաղմոս , Վովեա երուսա
 ղէմ զմոր : գիրգ սոփոնիայ , Սերախ
 լեր յոյժ . և որ զկնի : ալէլուիայ ,
 Կձ , Տի սիրեցի զվայելութիւն .
 աւետարան մատթիոս , Շիշ , Եւ
 ելեալ յս 'ի կողմանս փրկիպետայ .
 վերջ , արձակեալ յերկինս :

Ինկշաբաթու առաւօտուն օրհ
 նութիւն . ԷԿ , Մնպատուին
 կառք , և Սր համագոյր ես հօր .
 յարութեան է գիտ և աստ : հարց
 Դձ , զտապանակին . Մօր ցնծան
 դասը հրեշտակաց 'ի բովք սարօքն
 առաւօտու երգ , հանքում վայել
 լէ . զկնի մանկանցն . քարոզ , Սի
 խաչիւս . աղօթ Մ. Բ. Գրան :

Ճաշու ժամամուտ եկեղեցւոյ,
 շարկն Դձ , Մօր ցնծան դասը .
 սաղմոս կցորդ , Շի . Տի պատմե-
 ցէ գրովք Ժողովրդեան իւրում .
 փոխ , Հիմունք նր 'ի լեառն սբ :
 եսայի , Եւ եկեցի յառաւ . և որ
 զկնի ալէլուիայ Կձ , Սրպէս սիրե
 լիք են յարկք քո . աւետարան
 մատթիոս մԺԹ , Եւ եմուտ յս 'ի
 առաջն' և է հան արտաքս . վերջ
 և անդ ագաւ :

Սուրբաթու առաւօտուն օրհնութիւն .
 ԷԿ , Մնպական սուրբ
 զխաչն 'ի բովք սարօքն : առաւօ
 տու երգ , Եւ եկեղեցի յառաւ . և որ
 քոք . քարոզ , Մասցուք . զկնի
 մանկանցն . քարոզ . Սուրբ խաչիւս
 աղօթ , Պաշպանեա :

Ճաշու ժամամուտ . խաչի . շարտ
 կան ԴԿ , Սիւքառաթ և լուսածինս
 սաղմոս կցորդ . ԴԷ , Տեսն առե-
 նայնք Ժագք . փոխ , Սրհնեցեք
 զմոր յօրհնութիւն նոր . գիրգ զա
 քարիայ , Եւ եկեղեցի հասցէ . և
 որ զկնի : ալէլուիայ Դձ , Եւ եկեղեցի
 երկեղեցեաց քոց նշան . աւետա
 րան յօհան . Շիշ . Սայնժամ ետ
 զնա 'ի ձեռս նր . վերջ , զոր ինչ
 գրեցի , գրեցի :

Եւ եկեղեցի առաւօտուն օրհնութիւն .
 Դձ , Սր Ժագեցեր մեզ
 իւրովք սարօքն : առաւօտու երգ ,
 Եւ եկեղեցի երկեղեցեաց քոց . քարոզ
 Մասցուք . մանկունք ԴԿ , ստեղծ
 Պարտնակեալ : զկնի մանկանցն
 քարոզ , Սուրբ խաչիւս աղաչեա .
 աղօթ , Պաշպանեա :

Ճաշու ժամամուտ խաչի , շարկն
 ԴԿ , Սուրբ զեալք քո շնորհեցեր :
 սաղմոս կցորդ , ԴԸ . Պատմեցեն
 երկինք զարգարութի . փոխ , Տի
 թագաւորեաց ցնծացէ երկիր .
 եսայի , Մօր աստ աստ քո . և որ
 զկնի : ալէլուիայ , Դձ . Սի վրկե
 ցան սիրելիք քո . աւետարան յօ
 հան . Շի , Եւ վերջնում աւուր մե
 ծի տօնին կայր յս . վերջ , 'ի գա
 լիլէէ ոչ յառնէ :

Հրեկոյնի կերականի փառ , բա
 րեբանելով . Սոս զոճարթ . համ
 թրծի ԴԿ , ստեղծ Պարտնակեալ .
 կամ ԴԿ , Մօր երկունք . քարոզ
 Սուրբ խաչիւս աղաչեա . ի եցն քո
 աղօթ , Պաշպանեա :

Երկրորդում կերականի հրց' Դձ
 Սր եկեր կամաւ հօր . յետ ութ
 օրէից սրբոյ խաչին յստակ կեր-
 կէի հանապաղ զսոս աստ .
 Եւ ապա պահք վարագայ սրբոյ
 խաչին , որ ասի գէորգայ . բոյց
 տօնք լինին :

Երկու շաբթու սրբոյ Սամասոյ
 և փրկիք տօնի և սիմեոնի սիւնակե
 ցւոյն . հալց ԷԿ . Միդ սբ քո :

Յերեք շաբաթու փեփրոնեայ կուսին և Սարիանէ. հըն թէ, Օրհնեմբ զբեղ տը. մանկունք, դէ, իշատակ քի:

Ի չորեք շաբաթու հարց դէ, Բժբարձրեալ ահաւոր:

Ի հինկ շաբաթու սրբոց հայրապետացն Բնթիմոսի և Լրանոսի հըն դէ, Սրբ հաղորդեցան:

Ի շաբաթու սրբոյն Վեորդայ զօրալարին և Բգորոսի և Սամանոսի երգեցողին. հարց դէ, Օ ինտւորութիք հրեշտակաց. մանկունք դէ, Սլ սուրբ դեորդ:

Յերեկոյն Սէ Բժ, քրիստոս որ խաչեցար. համբարձի ան, Լշանաւ ամենայաղթ. քարոզ, Սուրբ խաչիւս աղաչեսցուք զտը, աղօթ, Պաշպանեալ զմեզ:

Յերորդում կերակէին վարդայ սրբոյ Խաչին տօն է. օրհնութիւն ան, Լշանաւ ամենայաղթ իւրովք սարօքն: գիշերի և յարութի: խաչի ասա. առաւօտու երգ, Լսուր երկիւղածաց քոց. գանձ կամ Բսացուք. Սէ անձ. քրիստոս որ խաչեցար: սաղմոս կցորդ դէ, Լշանեցաւ առ մեզ. փոխ, Ի կարդալ իմում լուար ինձ. առակ փայտ կենաց է ամենեցուն. և որդինի: ալելուիայ դէ, Լշանեցաւ առ մեզ. աւետարան մատթէոս. մթթ, Լս ապա երևեսցի նշան որդւոյ մարդոյ յերկինս. վերջ, և բանք իմ մի անցցեն: քարոզ, Սէ խաչիւս. Կեցո տը: աղօթ, Պաշպանեալ զմեզ քս:

Պաշու ժամամուտ, Բռաջի պատուականի, շարական դէ, տը թագաւորեաց. Վեդ քի կթուղի կէ. սաղմոս և գիրգ և աւետարան առաւօտեանն է. ալեյուն զոր և կամիս. սրբասացութիւն, Սլ է որպէս տը անձ:

Յերեկոյն մեսեդի խաչի. Սուրբ անձ. քրիստոս որ խաչեցար: համ

բարձի դէ, հրաշափառ անտու թիւն. քարոզ, Սուրբ խաչիւս. Կեցո տը. աղօթ, Պաշպանեալ զմեզ քս անձ:

Յերկու շաբաթու Բաթի դիշեցւոյն և սրբոց վկայիցն Կ ամբէոսի. և Կ ամբէոսհւոյն. հարց, թէ. Սրբ ի մարտի. մանկունք, թէ Լցեալ անային:

Յերեք շաբաթու Լստաթէոսի և կնոջ նը Բատոնեայ և երկուց որդեացն և նը կուսանացն Լրմոնեայ և Լեքտալինեայ. հարց, դէ Սրբ զտանջանս:

Ի չորեք շաբաթու հըն դէ, հարցն մերոց տը:

Ի հինկ շաբաթու իշխանացն Սահակոյ և համազասպայ. հարց, դէ. Սուսացիալք:

Ի շաբաթու եօթանասուն և երկու առաքելոցն Վ. Ի. օրհնութի, դէ. Ի մաստութիւն երկնային իւրովք սարօքն:

Ի չորեք շաբաթու կերակէի հարց, դէ, Սր բարեբանեալք ես:

Յերկու շաբաթու փոխառու հայրապետին և Լրանոսի հետևողի առաքելոյն. հարց, դէ. Սուրբ ես տը զօրութեանց:

Յերեք շաբաթու սրբոց կուսանացն թեկղի և Սարվառեայ. հըն դէ, Բռքեղ տը հար:

Ի չորեք շաբաթու հարց, դէ. հարցն մերոց անձ որ ի նն:

Ի հինկ շաբաթու Պանդալևոնի բժշկին և Լրմոնեայ քահանային և Լպրաքսեայ կուսին. հարց դէ Սր զհրաշափառ քո զօրու:

Ի շաբաթու Սալատարատոսի և իմթ, վկայիցն և Կ ունկիանոսի քահանային. հարց ան, Բզքեղ արդար և ուղիղ:

Ի հինկ երորդում կերակէի հարց դէ, Սր ի քառակերպեան:

Յերկու շաբաթու գիւտ նշխարացն սրբոյն Վրիգորի աղուանից կա

կաթուղիկոսին և բրբոց Տարցն
 Թաթը և Սարոսի և Թուսա
 սու և Բնոնի և Կրսնիդեայ և
 Է խոտաձարակաց որք շինակեան
 վանսն կատարեցան. օրհնութիւն
 դէ, Բումատ ճմարիտ. Տարց գլխ
 աւանցն սաս. Որ գլոյս անային:
 մանկունք. դէ, Բճային հաւատոյ
 համբարձի բձ, Զաւուրս վեր
 ջին Ժամանակի:

Յերեք շաբաթու Բնանիայի առա
 քելոյն որ ՚ի դամասկոս կատարե
 ցաւ և երկոտասանից վարդապե
 տացն և սրբոց առաքելոյն Սատ
 Թէի և Բաւնաբայ. օրհնութիւն
 դձ Երանելի սուրբ առաքեալք,
 հարց դձ, Սբաղէ շաղործ անծ.
 մանկունք անկ, Բշակերտք քի:

Ի չորեք շաբաթու հնց դձ, աղցմի
 Օրհնեալ ես ՚ի յաւիտեան:

Ի հինգ շաբաթու Գիորնիսիոսի
 և Տիմոթէոսի և Տիտոսի առա
 քելոյն. օրհնութիւն դէ, Ի մաս
 տութիւն երկնային իջեալ. իւ
 ղովք սարօքն:

Ի շաբթու աւետարանչացն Սատ
 Թէոսի Սարկոսի Պուկասու և
 Զօհաննու և Վուսկիանոսի քհնյ
 ին և սրբոց վկայիցն Տարագրոսի և
 Պրորոսի և Բնդրոնիկոսի և այլոց
 աշակերտացն Պօղոսի և Պեղիգեայ
 կուսին. օրհնութիւն. դձ, Երանե
 լի սուրբ առաքեալք իւրովք սա
 րօքն. մեծացուցէ, Բյօր ընդ
 Ժողովուրդք. մանկունք, անկ.
 Բշակերտք քի. համբձի Ի քէն
 հայցեմք բազում ողորմ:

Ի վեցերորդում կերակէի. հարց
 դձ, Յորժամ ՚ի խաչին բւ:

Յերկու շաբաթու Վուսկիանոսի
 հարկուրապետին որ հաւատաց ՚ի
 խաչելութիւնն խ. Ե և Զօսէփայ
 անծահօրն և Զօսէփայ որեմաթա
 ցւոյն և կանանցն իւղաբերից և
 քերցն Պաղարու. օրհնութիւն
 դէ, Ի մաստութիւն երկնային. իւ

րովք սարօքն. մանկունք դէ, Զօ
 սէփ քեղ հաւատացեալ. համբար
 ձի դէ, Եղաբերից կանանցն:
 Զերեք շաբթու Թեոդոտոսի քա
 հանային և Օնոնի զինաւորին
 և Սակարայ և Գորսիայ և Սա
 մելայ. հարց անկ, Սուրբ անծ ա
 րարիչ յաւիտեանից:

Ի չորեք շաբաթու հարց դձ, Սբ
 յամենայնի ցուցեր:

Ի հինգ շաբաթու սրբոց խարի
 Թանցն. Ժե և բձ, մարաիրոսացն
 և Բրտեմեայ վկային. հարց անկ,
 Սբ բարձրեալ դէս:

Ի շաբաթու Իեմեարեայ վկային
 որ ՚ի Թեսաղոնիկեայ կատարեցաւ
 և Բասիլիսկոսի քահանային որ յա
 մասիայ կատարեցաւ. հարց. բձ.
 Բնդիսկալ և բարեգութ: Զերե
 կոյին Սբ անծ, բրիատոս որ խաչե
 ցար. հմբձի ան, հրաշակերտ
 և զօրեղ: զինի համբարձոյն քա
 ղով, Սուրբ խաչիւս. Կեցն ան
 աղթ, Պահպանեալ:

Յերեք երրորդում կերակէին
 Սալ գիւտէ. առաւօտուն
 օրհնութիւն ան, հրաշա
 կերտ և զօրեղ իւրովք սարօքն.
 գիշերի և յարութեան խաչի սաս.
 առաւօտու երգ, Եսուր երկե
 դածաց քոց նշան. դանձ, կամ
 Բաստուք. Սուրբ Բատուած.
 բրիատոս որ խաչեցար: զինի ան
 անծին, սաղմոս կցորդ. դ. Եւա
 նեցաւ առ մեղ. փոխ, Ի կարդալ
 իմում եսայի, Տը հայր մեր. և
 որ զինի: ալեւուհայ. դէ, Եւանե
 ցաւ առ մեղ: աւետարան մատ
 Թէոս. մճլ, Օ ի որպէս փայ
 ւան որ եւանէ. յերջ, բայց միայն
 հայր քարոզ: Սուրբ խաչիւս աղա
 շեսուք. աղթ, Պահպանեալ
 զմեզ քս անծ մեր:

Ճաշու Ժամանուտ, Բաւջի պա
 տա

տաւ ակնին. շարական զորորմեան
ասաւ. սաղմս գիրգ և աւետարան
նոյն է. ալէլուիայ զոր և կամիւ.
որդասացութիւն, Սլէ է ուր տր:
Հերկոյն մեսեդի խաչիւ Սուրբ
ամ. քրիստոս սոր խաչեցար. համ
բարձի զոր երկնիցն ասաւ. Սպա
ւինեցաք 'ի խաչ քո. քարոզ,
Սուրբ խաչիւս աղաչեսցո. աղօթ
Պահպանեաւ:

Հերկու շաբաթու Սնաստասայ
քահանային և Սարոսի և կատա
րումն իւրորորիտեայ և որդւոց
նորա և որք լնմա կատարեցան.
հարց. Բժ, Սն սուրբս քոյս բա
րեանեմք զքեզ:

Հերեք շաբաթու հեպիրիբեանցն
որք 'ի սամուսատ կատարեցան. հնց
Բժ, () Բճնեմք զքեզ տր:

Ի չորեք շաբաթու հնց Դժ, ՂԸ
մարտապետ գոհանաւ:

Ի հինգ շաբաթու Սեբրիանոսի
սեբաստացւոյն և Սաբելայ ծերոյն
և ձի աշակերտացն նորին. հարց
Դժ, Սր զանչափ քո.

Ի շաբաթու Սարաղամու անտիո
քայ եպիսկոպոսին և Սանկանցն
յեփեսոսի որք 'ի ողբոս լեառն
կատարեցան. հարց, Բժ, Սրք 'ի
մարտի անօրինացն:

Սուրբ երորդում կերակէին. հնց
Դժ, Սր զամենազոր զօրու:

Հերկու շաբաթու Ստեփաննոսի
հոռմայ հայրապետին և քահանայ
իցն և սարկուսաբացն և Ժողովր
դոցն. հարց Դժ, Սրք զտանձնաւ:

Հերեք շաբաթու Սկիփիկեայ
եպիսկոպոսին և Սոլսէփայ քահա
նային և Սյիթալայ սարկաւա
գին և Պղատոնի վկային. հարց
Դժ, Սուսցեալքն յանուն:

Ի չորեք շաբաթու հարց Դժ, ՏԺ
տնք մեր որ հաստատեղեր:

Ի հինգ շաբաթու սրբայ հայրապե
տացն Սեորոխանոսի և Սղբ
ամադրի և Սորոսի խոստովանողի

և որդոց նոտարացն Սարկիանոսի
և Սարոնիոնի հնց Դժ, Սրք հա
ղորդեցան շարաբանայ մանկունք
Սյար երկնայնոյն ընդ մեզ. համ
բարձի Դժ, հանգիսացեալք ընդ
երկնայնոցն:

շաբաթու տնն է սրբոց հը
րեշտակապետացն Սաբրի
էլի և Սեբայէլի և ամենից

երկնայնոց զօրացն. առաւօտու օր
հոռութիւն ստեղի Բժ, Սր յանէ
ից ստեղծէր իւրովք սարօքն. ա
ռաջին թագաւորք ամ. ալէլուի
այ Սարաք զՏրեշտակս. Սապ
հրեշտակաց փառք և երկրպաշու.
երկրորդ թագաւորք, Սրկինք և
երկիր. սաղմս, () Բճնեցէք զոր
յեբկնից. օրհնեցէք զնա ամենայն
հրեշտակք նորա. օրհնեցէք զնա
զՏր ողորմեայն որպէս 'ի մարտիր
ոսայ տնին յիսուն ասաւ. առաւ
տու երգ, () Բճնեցէք զոր յեբկ
նից. գանձ կամ Սժ մեծ հզոր
մանկունք ստեղի Սրկնաւոր հօտ.
զկնի մանկանցն քարոզ Ս ասն խա
ղալութեան. աղօթ, Սուրբ ես
տր ամ մեր. զտղմասփոխն ասաւ
Տրն յետ ստեղծմանն Սն ամ
մեր վասն խաչի քոյ. քարոզ ՍԲ
ճգնաւորքն. աղօթ, Պսակիչ
սրբոց որ պապեաւ:

Ղաշու Ժամանուտ, Օ որ օրհ
նեն անլուելի Սյար երկրաւորս,
զերկուսն ևս ասաւ. շարական Դժ,
Սյար ուրախացեալ. սղն կ յոր
ճԴ, Սարաք զհրեշտակս փոխ,
() Բճնեաւ անձն իմ զոր. եսայի,
Սււ եղև յամին. և որ զկնի. ալէ
լուիայ Դժ, Սրորմութեամբ տն.
աւետարան դուկաս. ճկի, Սււ էին
մերձ առնա ամենայն մարտաւորք
վերջ, միայ մեղաւորի որ ապախա
րելի. սրբասացութիւն, հրեշտ
կայն կարգաւորութիւ:

Յերեկոյն մեսեդի կիրակամոն.
Համբարձի. ստեղի, Երկնաւոր
Հօտ ընտրեալ:

Յիներորդում կիրակէն, Հարց
Դէ, Լ. յօր ցընծան երկ:

Բայց գիտելի է. զի թէ միջոցս քն
զու թն շաբթն աւելի լինիցի, դու
զհետեւալս տոնս տոնեալ, ապա թէ
ոչ՝ ընդ այլոց սրբոց զնոյն տոնեալ.
զի մի մնայցեն արտաքոյ. այսինքն:

Յերկու շաբաթու Լ. քահանաւ
և իսորենայ և անարծաթից բժշը
հացն Կողմայի և Գամանսորի.

Հարց. ան, Բ. գեղ արդար:

Յերեք շաբթու Լ. զաբուղտի վկայ
ին, որ թարգմանի Լ. ծառուր. հնց
անկ, Բ. անձ արարիչ յա:

Եւրեք շաբաթու Հարց ան, Որ
Համագոյից ես հասալիչ:

Դ հինկ շաբաթու Գ. նարիսի
Սակարիսի և զգերիսի և ան
դիստոսի և Լ. երկնայ, որք կատա
րեցան 'ի տրապիլն. Հարց. Բ. Կ,
Աբբ. 'ի մարտի անօրինացն:

Դ շաբաթու և լասայ եպիսկոպո
սին, և ի նեսիմեայ աշակերտի Պ. օ
ղոսի առաքելոյն. Հարց. անկ, Որ
բարձրեալդ ես և 'ի սու:

Դ տամեբրորդում կիրակէի, հնց
ան, Որ եկեր 'ի փրկութի:

Յերկու շաբաթու Ս. երկոսի ան
տիրաց հայրապետին և Ս. նեսայ
եգիպտացւոյն և միւսոյ Ս. երկոս
ի եպիսկոպոսին և ի երեայ քա
հանային և Ը. ինու սարկաւագին
Հարց Դ. Բ. ես ան զօրու:

Յերեք շաբաթու վարբ և պատ
մութիւն Յ. օհանու ոսկեբերա
ծին. օրհնութի անկ, Որբ զարդա
բերին, իւրովք սարգքն. մանկունք
Դ. Բ. յանկեղբն 'ի հօ:

Դ չորեք շաբաթու Հարց, Դ. Կ. աղջ
մի Որ գերիս մանկունս 'ի հոյն:

Դ հինկ շաբթու Գ. ուրիասայ Ս. ա
մոնասայ և Լ. բիբայ սարկաւագին
և Ս. ամանսորի միայնակեցին որ 'ի

յուռ հայ կատարեցաւ և հիւսի
քոսի զնաւորն և Ս. անկունս խոս
տովանողի. Հարց, Դ. Կ. Լ. քեղ
ան Հարցն մերոց:

Դ շաբաթու Գ. իրպարսի առաքե
լն. հնց ան, Լ. ակեց բանդ հօր:
Յ. առաջնում կիրակէին հնց ան

Յ. Օրհնեալ ես ան:

Եւ ապա պահ. ք. յիմնակամոն և
տունք իջ լինին:

Երկու շաբաթու Հարց. Դ. Կ. Լ.
Հարցն մերոց:

Եւրեք շաբաթու հնց Դ. Կ. Հարցն
մերոց օրհնեալ ես:

Չորեք շաբաթու հնց Դ. Կ. աղջմե
Օրհնեալ ան ան:

Հինկ շաբաթու Հարց Դ. Կ. Օրհ
նեալ ան ան օրհնեալ:

Դ շաբաթու Գ. իրգորի սքանչեւ
գործին և Լ. իկողայոսի հայրապե
տին և Ս. երկոսայ եպիսկոպոսին.
օրհնութիւն, անկ, Որբ զարդարե
ցին իւրովք սարգքն. մանկունք
Բ. Կ. լուսով անային:

Յ. երկորդում կիրակէին հնց անկ
Լ. նակեղբն բանդ մայ:

Յ. երկու շաբաթու սրբոց կուսա
նայն Յ. ուրիանայ և Ս. անկուն
հայ. Հարց Դ. Կ. Որ զհրաշմաւ
քո զօրութիւնդ:

Յ. երեք շաբաթու սրբոց առաքե
լոյն Յ. ակօրայ և Ը. մանուն. օրհ
նութիւն. Դ. Կ. Լ. ցանկե յօրք
առաքեալք իւրովք սարգքն:

Յ. երեկոյն համբարձի անկ, Դ. յան
սահմանէ ծովին:

Դ չորեք շաբաթու Հարց Դ. Կ. Օր
հնեցեալ ես ան ան:

Դ հինկ շաբաթու Կ. զեմայ հայրա
պետին, և Ս. աքարասայ ուռմենոյ
եպիսկոպոսին և Գ. իրգորի ակաա
կանդացւոյն. Հարց Դ. Կ. Որ զան
չափ քո զբարեբարութիւդ. ման
կունք Դ. Կ. Ս. անկունք նոր սիօ:

Դ շաբաթու Լ. նգրէի առաքելոյն
օրհնութիւն Դ. Կ. Լ. անկե ան

առաքեալք իւրովք սարգոն:

Յերրորդում կիրակէի, հարց թձ
 Որ թագաւորդ ես յաւ:

Յերկու շաբաթու ի նստորիս
 եպիսկոպոսին և Սերկեռիսի զի
 նաւորին. հարց զի, Օ ինոնորու
 թիւնք հրեշտակաց. մանկունք անձ
 Օ ինաւորն քի 'ի հօրէ:

Յերեք շաբաթու Յակովկայ և
 լաւափառայ. հարց անձ, ի զքեզ
 արդար և ուղիղ:

Դէրեք շաբաթու հարց զի, լ. Ծ
 հարցն մերոց. յետին է:

Դի հինգ շաբաթու սրբոց հարցն է
 գիպտացւոց. Պօղոսի Պօղայ Սա
 կարայ լաւագործի Յօհաննու գրք
 նեցւոյն Յօհաննու կարճահասա
 կին Վեդոսի լ. Բոսնի Սիսիանու
 Վանիէի Սրապիոնի Սակարիո
 սի և Պիմէնի և այլոց սրբոց հա
 բանցն. օրհնութիւն անձ, Որ գե
 րազանցեալ իւրովք սարգոն. ման
 կունք թձ, Պարծանք եկեղեցւոյ:

Դ շաբաթու Վիկտորայոսի զմանա
 ցւոյ սրանչեղագործի հայրապե
 տին. օրհնութիւն, անձ. Որք զար
 դարեցին իւրովք սարգոն. ման
 կունք զի, ստեղծ. հիացան:

Դ չորրորդում կիրակէին հարց,
 թձ. Որ զծառայի զկերպա:
 լաւապա պահէք սքոյն Յակօբայ.
 բայց տօնք լինին:

Յերկու շաբաթու Սինասայ լ. Բ
 միգիսեայ և Սարաթոսի և կամաւոր
 աղքատոցն Յօհաննու և լ. Էր
 սիանոսի. հարց անձ. Ուրք անձ
 արարէ. մանկունք, թձ. լ. զյիշա
 տակ վկայից:

Յերեք շաբաթու սրբոց առաքե
 լոցն լաւագործի մէսի և Յու
 դայի. օրհնութիւն անձ, լ. Բոսնի
 լի սք առաքեալք իւրովք սարգոն:

Յերեկոյն համբարձի անձ, լ. Բոսնի
 սահմանէ ծովէն:

Դ չորեք շաբաթու հարց անձ, լ. Բ
 գէրն մանկունքն:

Դի հինգ շաբաթու լաւափառայ
 Սակարիոսի լաւագործի Սի
 րեատէսի և Սարգարիոսի. հարց
 անձ. Որ բարձրեալք ես. ման
 կունք թձ, Որ զհուր սիրոյ քոյ:

Դ շաբաթու սրբոյն Յակօբայ
 մրծբնայ հայրապետին և Սարու
 գէի ճգնաւորին և Սելիտոսի ե
 պիսկոպոսին. օրհնութիւն. զի,
 Յաղթող և սուրբ հայրապետ իւ
 րովք սարգոն:

Դի հինգ չորրորդում կիրակէի հարց
 անձ, Որ յաւիտենից ես:

Յերկու շաբաթու ի գնատիոսի
 անձաղգեցից հայրապետին. հարց
 անձ, Որք հաղորդեցան շաբաթա
 նաց. մանկունք անձ, Որ հրաւիրե
 ցիք զյառաջագոյն:

Յերեք շաբաթու Սեդուսիայ ե
 պիսկոպոսին և Սեդուսիայ կախար
 դին և չորից զինոնորայն Սասոսի
 և Սեբի և Տիգի և Սասիլի
 դեայ, հրց թձ, լ. Սիսիանու և բա:
 Վիկտորայոսի թագաւոր անձ, աղցմի
 Սաւաւորեալ յաւի:

Դի հինգ շաբաթու լ. Գգէի հայրա
 պետին որ յեդեսայ աշակերտէր
 Սաւաւորի առաքելոյն և լ. Բգա
 րու թագորին. օրհնութիւն, անձ
 Որ զերկնաւոր թագաւոր. հարց,
 անձ. Որ զանապիք զբարե. ման
 կունք թձ, Որ երանելիք ամենէ:

Դ շաբաթու սրբոց կուսանացն
 Սիդոսի և Սոմայի և Վիգորիկո
 սի քահանային և երկուց բիւրցն
 որք սյրեցան յեկեղեցին նիկոնի
 դաւոյ. հարց թձ, լ. Նի սուրբա
 քոյս բարեբանեմք զքեզ քս. ման
 կունք. զի, լ. յսօր ընդ անմար
 մնոցն դասակցեալ ճաշու սաղմոս
 լ. նցար մեք ընդ հուր:

Դ վեց երրորդում կիրակէի հարց
 անձ, լ. ամաւորութիւն եկիր:
 կամ որ 'ի կարգին մնացեալ է:
 լ. Բգ. յառաջ քան զյայտնութե
 պահն զչորս անուրս համարեա
 առանց

առանց չորեքշաբաթու և ուրբա
թու և կիրակէի յորս արասցես զա
ւագս տունս վկայից ծննդեան Տ՛ն
մերոյ Յի Կի որ է օրհնեցեալ
'ի յաւիտեանս. Ի մէջ:

Ի ռաջին տունն է Կաթի մար
գարէին և Յակօբայ առաքե
լոյն. օրհնութի չէձ, Յաղթող
գտաւ իւրովք սարօքն. մեծա
ցուցէ, թագաւոր փառաց:

Ի Երկրորդ տունն է սրբոյն Ստե
փաննոսի նախավկային. օրհ
նութիւն չէ, Կաշատակ բարի
իւրովք սարօքն. մեծացուցէ, Ի
ածին երկնային:

Ի Երրորդ տունն է գլխաւորաց ա
ռաքելոցն Պետրոսի և Պօղո
սի. օրհնութի չէձ, Յնայ այսօր
եկեղեցի՝ իւրովք սարօքն. մեծա
ցուցէ, Ի ծածին գերագոյն երկ
նից ցուցար:

Չորրորդ տունն է որդւոցն որոտ
մանց Յակօբայ և Յօհաննու
օրհնութիւն չէ. Որ էնն յեռ
թեան իւրովք սարօքն. մեծացուս
ցէ Ի ծածին ամպ լուսաւոր որ:

Օ կնի մանկանցն ստողոգի մահու
Պարձ անձն իմ'ի հանգիստ քո.
և ընթեռնուուն զԻւր լե եղբարն:
զկնի Տրն յետտեղծման արարա.
Կիւն անձ մեր վասն խաչի քո. բա
րող, Սուրբ ճգնաւորօքն. աղօթ
Որ ընտրեցեր և ընկալար:

Կա տես յայսոսիկ եթէ Չորեքշա
բաթի հանդիպի. հարց բժ աղցմի
Որ ապրեցուցեր զեկս մանկունս:
Իսկ'ի յայտնութեան բարեկէն
դանի Կիրակէին հարց չէ, Սա
խայաւիտեան որդին:

Իւր'ի պահս յայտնութեան զաղց
միսն, զորս թողեալէս կարգաւ
ասա: Յառաջնում օրն հարց բժ
աղցմի Որ ահաւորեւ քոյով զօ:
ՅԵրկրորդում աւուր, հարց բէ.
աղցմի, հարցն մերոց օրհնեալէս
տը և փառաւորն:

ՅԵրրորդում աւուր. հարց բէ.
Տր անձ հարցն մերոց:
Կ չորրորդում աւուր, հարց բէ.
Սանկանցն զձայնն քեզ:

Յուրբաթու հանգստեան ասա:
Կ շաբաթու սրբոյն Բարսղի հայ
րապետին կեսարացոյ և եղբօր նո
րին Վրիգորի նիւսացոյն և Սեղ
բեստրոսի հռոմայ հայրապետին
և աբբայ Կփրեմի խորին ասորոյ
օրհնութիւն չէձ. Որ համանման
մեծին եղիայի. հարց չէձ, Սքան
չեւագործ անձ. կամ Որք հաղոր
դեցան չարչարանաց. մանկուլք.
չէ, ստեղի Սուսապայծառ իմաս
տիւք. լոյս եղեւոց:

Յութներրորդում կիրակէի որ'ի
յայտնութեան պահօջն հանդի
պեցի դու զհարցն չէձ ասա. Սիա
ծին որդի. զկնի պահօցն'ի յուն
վարի. չէ. ծնունդ և յայտնութի
է քի այ մերոյ: Կ չորեքշաբաթու
և զուրբաթու կերիջիր: Իւր թէ
'ի յառաջաւորի պահօջն հանդի
պեցի զութ օրէքս բնաւ մի ուտերու
Իսկ յարութեան կարգին զսկիւքն
արա յամառան յիսնակէն և ասա.
անձ, Որ եկիր'ի փրկութի տեղեւ:
յամենայնէ ձայնէ երկու՝ երկու՝
հարց ասա. զառաջինսն, երկու՝
անձ. երկու՝ անկ. երկու՝ բժ. երկու՝
բէ. երկու՝ չէձ. երկու՝ չէ. մինչև
'ի աք խաչին վերացումն հասանի:
Իայց թէ պակասիցին կիրակէն,
դու զհարցսն պակասեցո՞ զի մինչև
'ի խաչն հաւասար երթիցէ:
Իսկ' զկնի խաչին յութ օրէից կի
բակէին հրց չէձ, Որ եկիր կամաւ:
չորս հարց ասա. Կ չորրորդէն,
և երկու՝'ի վերջէն. զառաջինսն և
մինչև'ի յիսնակամուտն հասանի:
Իւր դարձեալ յամենայնէ ձայնէ
մի մի հրց ասի ընդ երկուց հարցից.
մին՝ անձ. մին՝ անկ. մին՝ բժ.
մին՝ բէ. մին՝ չէձ. մին՝ չէ.
հետ առաջնոցն լը որում առաջն
Ը Երբ

տասացաւ, զի յամենայնէ ձայնէ ե-
րեք երեք հարց լինիցի. և 'ի չոր
քորդէն և 'ի վերջէն երկու երկու
հարց ևս ասա, զի վճարիցի 'ի մե-
ծի բարեկենդանին: Բայց թէ
կիրակէքն շառք լինիցին դու զա-
ւելի հնցն ասա 'ի քձէն և 'ի քէն,
և յայլմէ յորմէ և կալիս զի յա-
ռաջաւորի բարեկենդանին զչոր
քորդի յետին հարցն ասիցես.
Փառաւորելով զանուն քո:

Իսկ զկնի առաջաւորի պահոց կի
քակէին հարց 'ի վերջէն ասա.

Ի նսկիցն բանդ որ յանձառ:
և 'ի բուն բարեկենդանին լաւա-
թուն: չորեքշաբաթուն և յուր
բաթուն հնց զհամագտեան ասա:

Բայց 'ի ծննդենէն 'ի վեր ուղղե-
որ 'ի յետին ուրբաթուն բնան
վճարիցի յամենայնում չորեքշա-
բաթու զմանկունքն և զհամբար
ձին ապախարութեան ասա. և
յուրբաթու մանկունքն խաչի ասա
'ի ձայնէն և յերեկոյին համբար
ձի ապախարութեան:

Օ կնի ութ օրէիցն յառաջնում
կիրակէին հարց. դձ, իսգումն
միածնի որդւոյ քո յերկնից:

Իւայս միջոցս 'ի ծննդենէն 'ի վեր
մինչև ցառաջաւորն յաւելանայ
և նուազի, դու 'ի երրորդէն և
'ի վառէն' և յաւազկողմէն' ևս
ասա զի ուղիղ գայցէ:

Բարեալ և ուսմանեալ սրբոյ
վարդապետին խումայի մեծ-
փեցւոյ 'ի պայծառութիւն ման
կանց եկեղեցւոյ. Խրատ յաղագս
պաշտամանց եկեղեցեաց հայատառ
նեայց զի պսպէս լինիցի կարգ պաշ-
տաման: Ի գիշերային զկնի ՏԺ
և թէ շրթանցն ասի երգ տեառն
Վերսիսի. Գիշացուք փոխն.
Օ արթիքն, և Օ արթիւր ընդէր
Քջէսն. Ի նբաթանելին. Դ, ալէ

լուհայ կրկնէ: քարոզ, Օ արթու-
ցեալքս. աղօթ, Օ քէն գոհա-
նամք. զկնի աղօթիցն արժեւանան
ասի: Ի յօր անձառ. և ընթեռ-
նուն զաւետարան խաչելութեան.
զկնի աւետարանին երգ, Վորո
գող տիեզերաց: և ասի քճ. Ս
հոգւոցն հանգուցելոց. աղօթ,
Վս որդի նոյ. հայր մեր որ:

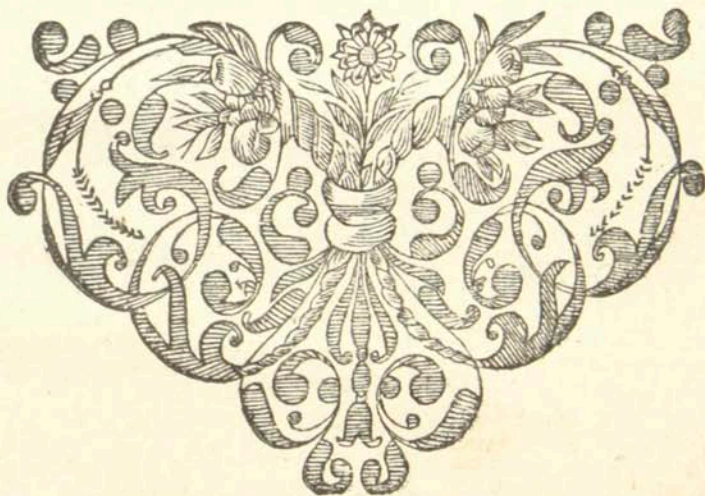
Իսկ 'ի մարտիրոսականի տօնի ասի
Ի շխարհ ամենայն. Բաւաւտ լու-
սոյ: և ապա ասի՝ Օ քէն գոհա-
նամք, և ընթեռնուն զաւետարան.
և յորում դասի որ զկանոն սաղմո-
սին ասեն, զաւետարանն նոքա ըն-
թեռնուն անպատճառ:

Յաղագս հսկման գիշերայնոցն
պաշտամանց. երբ առաջի կանոն,
Ի րանեալ լինիցի՝ որ է անձ, զպաշ-
տօնն այսպէս արս և զայսն ուղ և
գրեցեալ է: Սր ստեղծմամբ ըստ
պատկերի. Վեղ վայելէ անձ օրհ-
նայն արկեալ կենարարին. Օ հո-
գիս ծառայից. Սր անձառ տնօ:
հայր բաղում ողորմ, զաղաշխա-
րութեան ողորմեալքն լիտն ասա.
յորում ձայնի և լինիցիս մի մի շա-
րական ըստ սքստաձի, մեծացուց-
ցէ՝ խաչի: արեւուհայ ուլեւուհայ
աղմոս, զՏԺ մի սրտմոութեամբ
քով յանդիմաներ. բարձր ձայ-
նիւ ասա, () ըթի: և աւետարան.
յոհան ԺԳ, Իմէն ամէն ասեմ
ձեզ. ոչ է ծառայ մեծ. քան,
վերջ՝ յոր եմուտ ինքն և աշա-
կեբութն եւր: զկնի աւետարանին
երգ, տեառն Վերսիսի, Սահ-
գործեալ. հոգւոցն հանգուցե-
լոց. քարոզ, Ս ասն հոգւոցն հան-
գուցելոց աղաչես. աղօթ, Վս
որդի նոյ. հայր մեր որ:

Ի յօ վասն կիրակէի աւուր պաշ-
տաման. իսկ եթէ յայս աւուրս
հանգիւղից հանգստեան փոխիցն
զմին գիտ և ընթեցրի:

Եւրատ Լեւոբերից աւետարատ
նիցն և հանգստեան և բժշկու
թե՛. յորժամ Վ ասն իմերուստն
ասիցես՝ սղմնի առաջին քրոզն է.
գու Լեւոբերից աւետարանն յ
հաննու գլխոյն ընթերցիր։ Թէ
Վ ասն ի գիշերն ասիցես՝ գու ի
ղուկասու ընթերցիր. և Թէ Վ ս
ուղղելոյ ասիցես գու ի մարկոսէն
ընթերցիր. Վ ասն գտանելոյ ասի
ցես գու ի մատթէոսէ ընթերցիր։
Ի այց յորմէ գլխոյ զԼեւոբերից
աւետարանն ընթեռնուս, ի նոյնոյ
գլխոյ ընթերցիր զառաւօտու բը

ժշկութեանն և հանգստեանն։
Օ աւետարան բժշկութեանն այս
պէս գիտ և ընթերցիր Վ աթթէ
ոսի, Ժ. ԿԵ. հե. հԵ. ճժԳ.
ճժԹ. ՃԽԸ. Սարկոսի, ԺԲ.
ԺԷ. Ի. ԼԳ. ԼԳ. ԽԷ. ԽԹ. Ծ.
Վ ուկասու, ԽԳ. ԼԴ. ԼԴ. ԽԽ.
հե. ճԳ. ղԹ. ՃԼԳ. Զ. օհաննու
ԼԳ. ԼԵ. ճԹ. Բ. Գ. Թուղթ
շրջէ և գտանես զծնէ կոյրն։
Օ աւետարան հանգստեան այսպէ գիտ.
Վ աթթէոսի, ԺԷ. ՃԻ. մժԳ.
Վ սարկոսի, ՃԾ. Վ ուկասու ղԵ.
ճԾ. մժԸ. Զ. օհաննու, Ի. ՃԳ.

Քաղաքը օրհնութեանց. տանից տերու
նականաց. և ամենայն սրբոց. ըստ իւրա
քանչիւրոց պատշաճից:

գէ

ըգեցեք որդիք սիօնի երգ
Իսկից հօր և հոգւոյն
Հրաշափառ ծնունդ. քո

Ըր ըզ մարմնացեալն տիրաբար
Եսօր յայտնեցաւ մեզ բարձրե
ստուածածին խորան լուսոյ ան
ստուածածին սիւն լուսոյ ամպ
Օ անապական կոյսն մարիամ ան
Օ տաճար անապական բանին հօր
Եսօր ցնծան դասք առաքելոցն
Եաւրն վիմածին աղբիւր յոր

Փառք հօր և որդւոյ

ակ

Ըր նախինաց իմաստութիւն տնօրին
Ի ագաւորն բոլորից պարա
Ըր զանային զօրութիւնըդ. քո ծա
Ի յոնսաճման ծովէն հօր դրթ
Ըր քթագաւորաց ազգաց և ազանց
Ըր յերկնային զօրս անմարմնոցն
Հայր անոխակալ և բարեգութ
Վ գերահաշ ծաղիկ բուրիալ
Վ բերայ վիմի Պետրոսի հիման

ակ

Ես որհուրդն անձառ ծածկեալ
Ի նակեղքն անձառելի ան
Օ անձառելի ըզ լոյս անութեն
Ըր ըզ կեանքն անմահարար մահ
Ըր ըզ քեզ աղաչեմք հանապազ սբ
Ըր լրախէր մայր անձառ լուսոյ մա
Օ անուցար տիեզերաց անձ և քրդ
Ըր առաքեցար ի հօրէ հոգիդ ան
Յ ործամ յերկնից գոչէ փողն ազ
Ըր ի սկզբբանէ իմաստութեամբ

բա

Ըր լրախացիր սրբութեան գփրկելն
Ի սնարհեցար ի բարձանց և
Օ քեզ հայր առաջբան զլաւտե

Ըր զքեզ կոյս և մայր և բնակարան
Ի անն առաքեալ ի հօրէ որ վասըն
Ըր զկուսութիւնըդ. քո անձածին
Ըր զքեզ մէք ապաւինեալ. որ մայրդ
Ըր զթագաւորն ամենեցուն յորո
Յոյս մեր և ապաւեն. մայր ան
Ըր ստ աւետեաց մարդարէն. որ
Ըր յոյն և նրման հօր և որդւոյ հօ
Հրեշտակային ճայնիւն օրհնեսցու

գէ

Ես որհուրդ մեծ և քանկելի որ
Ըր յսօր բանն ի հօրէ անմեկն
Ըր ծածին սուրբ կոյս. անապական
Ըր զքեզ անձածին. աղբիւր անըս
Ըր ստուածածին և սրբաւհի. որ
Ըր իայնոյ քեզ ի կանայս կոյս յետ
Վ եզ միայնոյ մարմնացելոյդ ի սբ
Ըր ընդա մարիամ. որ եղբր մայր քե
Հոգիք հրեղինաց այսօր տնեն ը
Ըր ի հօրէ առաքեցար մարգասէր

Ըր յսօր բանն ի հօրէ անմեկն
Ըր ի ծնեալ այսօր ի բեթղէ
Ըր ի հրեղէն աթոռ ընդ հօր ես
Ըր անտես և անքնին. ասակեր
Ըր կերպարան հօր. և արարչակից
Ըր էրն ի սկզբբանէ առ անձ և
Ըր արեխօսութիւն ծնողի քոյ և միշտ
Ըր մէնօրհնեալ անձամայր մարիամ
Ըր արեխօսութիւն քե անձածին և միշտ
Ըր զբիւր կենաց. բաշխող շնորհ
Ըր արարիչդ ես արարածոց հան

գէ

Ըր ակից հօր և հոգւոյն. անուկի
Ըր հրաշափառ ծնունդ. քո ի սբ
Օ առ կենաց տընեալ յադին սբ
Ըր ծածին խորան լուսոյ անվայրա
Օ անձածին և զմիշտ կոյսն անդա
Ըր այր և կոյս աղախին քի. որ բա
Ըր զբիւր կենաց բղխեալ յերեմայ
Ըր ստուածածին սիւն լուսոյ ամպ
Օ անապական կոյսն մարիամ ան
Օ անուկգբնաբար բղբումն ի հօ
Ըր եաւրն վիմածին աղբիւր յոր

գէ

Ըր յսօր գաբրիէլ ցնծութիւն երգ
Ըր յսօր որ յաթոռ փառաց ընդ
Ըն

գէ

է

դ.ձ.
ԺԲ

Նսկը զբնական տեսիլ փառաց
Պառագայթ և կերպարան է ուն
Դասք անմարմնականք երկնաւոր
Օ անձառելի լուսոյ մայր. և ըզ
Լնտանելոյն տաղաւար բարձոյ
Որ վառեցար 'ի յարփւոյն և ոչ կե
Լծածին դու ես յոյս և ապաւէն
Լրեգական արդարութեան քս ծա
Որ խոնարհեցար յերկնից բանդ:

ԳՃ
Ժ

Լյսոր որ յաթոռ փառաց ընդ
Որ յէութեդ ես հօր և նք հո
Լմէն իմաստ ամենից հայր բազմա
Օ ահաւոր բարբառքս վերցնողն
Ուրախելի անծածին յոյս և փրկ
Ուրբ զանծածինն օրհնութիւ մե
Լարեխօսեա անգաղար առ որդ
Լբարեխօսութի փութացիր մեզ
Լպաւինեմք 'իքո բարեխօսութիդ
Որ համագոյդ ես հօր և որդւոյ
Լբարչադործ անծ: զարարածըս:

ԳՃ
Ժ

Լնկը զբնական տեսիլ փառաց
Որ զծնեալն 'ի սրբոյ կուսէն
Լստուածածին երկնային դուռն
Լոյս լուսոյ մայր. և կենարար բա
Լնսկը զբնական բանին հօր բնա
Որ տարաւ ըզբանն ան յարգան
Հոգւոյն սրբոյ հովանեցեալ զքե
Օ անարատն օրհնեսցուք զանծած
Լարեխօսութիւ նք անծածնին պա
Լյւ մեք ձայնիւ վերնոց փառատ
Օ ի 'իքէն ցնծութի ծնաւ տի
Հոգիւ Զնմարիտ որ զանային ըզ
Լբարչադործ անծ: որ յոչնչէ:

ԳՃ
Ժա

Լնդանելի բընութի. որ յէութե
Օ քեզ հայր յառաջ քան զյա
Ուրախացիր սրբութի հաբրիէլի
Լնկանեմք առաջի քո անծածին
Ուրբ և անծածին մարիամ ցանկ
Լարեխօսեա վասն մեր անծածին
Որ զքեզ եմք ապաւինեալ. որ մայրդ
Որ զհօւրն անծ: յորովայնի քում
Որ արսափելի հողմոյ նման ահեղա
Լնայն փոլոյ գալստեան քոյ անծ:

Լոյս 'ի լուսոյ 'ի հօրէ առաքեցար
Օ աղումըն հրաշալի. որ ան
Լաւատ խաղաղութեան և արու
Լրախ լեր մարիամ նք անծածին
Որ զքեզ օրհնութեամբ մեծացու
Որ տարար յորովայնի զանտանելին
Տեսին դասք իմանալի զօրութեա
Լծածին ապաւէն մեր և յոյս բա
Լաքելոյ աղաւնւոյ իջանելով մե
Լնսկիզբն անծ սկիզբն արարչու

աձ

ԴՃ
ԺԳ

Լամնացեալդ 'ի կուսէն նախա
Լյսոր անսկը զբնական ծնո
Լոյս 'ի լուսոյ 'ի հօրէ առաքեցար
Որ ունիս իշխանութիւն մահու
Օ գալուստ քո քս այսօր յերուսա
Լուսաւորեաց յերուսաղէմ զար
Լնարատ կոյս անծածին մարիամ
Լենդանարար անծ մարդասէր հո
Լազմերամբ վեհագունիցն հոյլ:

աձ
ԺԵ

Որ գերազանցեալ գրեալ արաւ
Լարապետ արքայութե երկնի
Որբ 'ի սկզբանէ պատուեալք եզ
Լրգս առեալ մարգարէիցն հրա
Լաքինասէր վարդաբ հաճյացան
Հոգւոյ գալստեան, հանգատեան
անծածնի, խաչի, և փառք:

ալ
ԺԶ

Որ գերկնաւոր Թագաւորութեդ
Լագաւորոն բոլորից պա, ք
Լմաքրագործ հոգւոյն անօթ, ք
Լագաւորին երկնաւորն նք, ք
Լտաճարի հանգստեան սրբոց
Որ յերկնային զօրս անմարմնոցն
Յորժամ յերկնից գոչէ փողն աղ
Որ նախիմաց իմաստութեամբ անօ
Լվր վիմի Պետրոսի հիման առա:

ԴՃ
ԺԷ

Յաղթող գրաւ յօրհնաբանս
Լմուք հաւատոյ այսօր փայլի
Որ 'ի հրեղէն զօրաց երկնից փառս
Որ աւետաւոր քում գալուստեան
Որ ասացեր ողորմուք շինել զաշ
Որ 'ի վերայ բեղխեալ գաւազանին
Լանզի զքեզ օրհնեն իշխանու

Թագաւոր փառաց ամ Տոգիդ
Բաւազան զօրութեան ըզխաւ:

Ի հաւաքար յաղբերէն անհատ
Թագաւոր փառաց քս անմահո
Բ. յօր զանձառելի ծնողեան քոյ
Բ. շմաթինն 'ի հօրէ և լոյս փա:

ԳԼ
ԴԼ
ԺԸ

Բաժատակ բարի քրիստոսի եղե
Բաքեալ և նախավ ըկայ քի
Որ էն յեութեան որդին միշտ յե
Բաժատութիւն երկնային իջեալ
Բորորդութեանն սիրող անձինք
Բզբեւր կենաց բաշխող շնորհաց
Բս ասացի նոր ողորմեաց հոգւոյ
Որ անտեան և անքննին բառակեր
Բաչի քոյ քս երկըրպագեն արա:

Բանն որ ընդ հօր յեութե և հա
Որ ողորմութիւն զգեցար մարմին
Բորահաշ տեսեամբ յարութե
Չորս տր երկնից ապաշխարութե
ասա. ամածնի և խաչի, փառք:

ԴԼ
ԵԽ

ԴԺ
ԺԹ

Յընծայ այսօր եկեղեցի այ յիշա
Բնմահ արքային անարոճեստ
Օրհնեցէք ըզնոր յօրհնութի 'ին
Բ. յօր ցնծան հրեշտակք 'ի յերկ
հրաշափառ նոր. և միշտ բարե
հեղանարար նոր. մարգասէր
Որ հայրական իշխանութիւն և փա
Բ. յօր ժողովեալ սրբոյնն իմիասն
Բ. ն նոր մեր շնորհեա մեզ ընդ

Բաբաթու զօրհնութիւն 'ի մար
տիրոսաց կարգէն ասա որպէս և յիւ
րում տեղւոյ գրեալ է:

ԴԼ

Որ զօրհնեա սրբութեան պահոց
Բ. Թափօր 'ի լերին ձևացուցեր
Բ. ն նոր մեր. շնորհեա մեզ ընդ
Բ. յօր ըզխորհուրդ քո կրկնակի
Բատաւոր արդար. որ հաստատե
Որ փառաբանիս 'ի հրեշտակայ լե
Բեզ վայելէ օրհնութիւն նոր.
Բ. ամածնի. Բաչի. և փառք:

ԴԺ
ԵԽ

ԴԼ
Ե

Որ էն յեութե որդին միշտ յեէն
Բաքեալ և նախավ ըկայ քի
Որ զօրինակ երկոտասան առաքելո
Բ. յօր ուրախացեալ սք եկեղեցի
Բ. յօր ցընծայ եկեղեցի 'ի հոգւ
հոգիք հրեղինաց այսօր տօնեն լե
հայեցայ 'ի բարձունս առ քեզ կա
Բ. իւսեալ ըսմից դասուց սքց, Դ.
Որ յանսկիզն յեէն անյեղապէս:

Բաբաթու զօրհնութիւն 'ի մար
տիրոսաց կարգէն ասա ուր և յիւ
րում տեղւոյ գրեալ է:

ԴԺ

Օրհնեմք ըզքեզ անընկիզբն
Շնորհեա մեզ նոր ընդ աղբա
Որ ըզ լոյս ամային քոյ բանի. ծա
Օանընկիզբն նոր զհայրն ամե
Բ. նընկիզբն ամ և Թագաւոր երկ
Բատուածատունն ինկաբեր ծառ
Ուրախութե լուսածին գերա:

ԴԼ
ԵԽ

ԴԺ
Խա

Բրանելի նք առաքեալք հրաւի
Բաքեալն յայ կարապետ մե
Բ. յօր տօնէ եկեղեցի ուրախութե
Ժողովեալ նք հայրապետն հրա
Որք արժանաւորեցայք կոչել յա.
հոգւոյ գալստեան, հանդատեան
ամածնի, և խաչի, փառք:

Բաբաթու զօրհնութիւն 'ի մար
տիրոսաց կարգէն ասա ուր և յիւ
րում տեղւոյ գրեալ է:

ԴԺ

Որ արարեր զօրութիւն զիմանալե
Բ. յօր որ էն 'ի յերկինս բան
Որ յանարոճեստ 'ի յեթոռ բազ
Չորս տր երկնից ապաշխարութե
ասա. ամածնի, և խաչի, փառք:

ԴԺ
Լա

ԴԼ
ԵԽ

Բաժատութի երկնային իջեալ իվե
Որ էն յեութեան որդին միշտ
Բաքեալ և նախավ ըկայ քի սք
Սարգարէից գերադոյն և մեծ 'ի
Բ. յօր զիմանալե լուսոյն ծագողն

Բ. յօր ընդ անմարմնոյն դասս
Ուր երջանիկ ճառագայթ առա
2 ծն

ԴԼ
ԼԵ

Խոս

կոստողանող քին ճշմարտութեամբ
Եւսօր ցընծայ եկեղեցի ընդ ան.
Երեք շարական մարտիրոսաց ասա
ւածածնի, և խաչի. փառք:

բկ
է

Որ զպատուիրան ճշմարտութե
անուագայթ փառաց հօր որդի
Որ գերադոյն փառք պայծառաց
Եւր լուսափայլ զըւարթնոյն ըզ:
Երեք տը երկնից ապաշխարութե
ասա. ւածածնի, խաչի, և փառք:

բկ
է

Եւսօր զոճարճացեալ ցընծայ ե
կեղեցի դրախտ նորազոճարճ:
Ըծածնի. և խաչի. փառք:

բձ
է

Որ ըզխորհուրդ քոյ գալստեան
Յւածային ձայնէ գոչմանն
Եւնդն 'ի հօրէ ծնեալ որդի յա.
Սորս տը երկնից ապաշխարութե
ասա. ւածածնի. և խաչի, փառք:

բձ
է

Եւսօր գողով 'ի բեթանիայ քո
Յւածային ձայնէ գոչմանն սօր
Եւկայք որդիք մարդկան այսօր.
Որ ըզխորհուրդ քոյ գալստեանդ
Որ 'ի վերդ ես քան զամ ըզմիտա
Սարսափելի հողմոյ նըման ահեղա
հանգստեան. աստուածածնի, խա
չի. և փառք:

բձ
է

Որ վերօրհնիս յաթողուք քերօ
Եւսօր գողով 'ի բեթանիայ քո
Կեւդանութեանց բաշխող քրիստ
Որ 'ի լերինն պլակեղալ ցօւցե
Օ փառաւորեալն յամ արարած
Որ 'ի քրօքեական կառարդ հան
Սայն արկեալ կենարարին ւածային
Սարմնացեալդ 'ի կուսէն նախա
Եւխորանի քուս սրբութեան զոր:

բձ
է

Եւնդն 'ի հօրէ ծնեալ որդի յան
Եւթագաւոր փառաց քեզ սպաս
Որ նըստիս 'ի քրօքէս ւնըժ բանդ
Նորհեա մեզ տը արթնութիւն
Որ 'ի վերդ ես քան զամ ըզմիտա

Նոյն և նըման հօր և որդւոյ. հո
Նրեշտակային ձայնիւն օրհնեսցո
Եւքեզ կոյս և մայր և բնակարան
Եւանալի արքայութե տուաւ հո:

բկ
է

Եւմաստուն կուսանքն պատրաստ
Նաւագայթ փառաց հօր որդիդ
Որ ախ լեր եկեղեցի նը, 'ի գալստ
Սատաւոր արդարութե հաստատ
Եւնայն երկիր տուք փառս այնմ
Եւջեր տը ողորմութե քո յաշխարհ
Սայոց է միածինն փողով և փա
Եւքեզ ւածածնի. որ վերօրհնիս
Եւվերայ վիմի Սեւրոսի շինեցեր:

բձ
է

Որ յաթող փառաց բազմեալ լը
Սերաճգօղն երկնից մըշտընը
Եւկօղդ ըզլոյս ուղ զօթոց. այսօր
Որ անըսկիզբն յեութեանդ ես ւած
Եւկեալդ 'ի փրկութի ազգի մարդ
Եւքեզ արդարութեան քօ ծա
Եւնայն մեծի զոճարթնոյն. և իհն
Եւսօր գաբրիէլ ցընծութե երգ
Եւսօր ցընծան դաւք հրեշտակաց:

բձ
է

Սերաճգօղն երկնից մըշտընը
Որ համագոյդ ես հօր և որդ
Որ երկայնամիտդ ես տը քաղցր և
Որ յեութեդ ես ընդ հօր և տը հո
Եւսօր ուրախացեալ ցընծան երկ:

բձ
է

Եւսօր 'ի կատարումն ւածային ըն
Եւրծաթ սիրութեւն մոլեալ
Որ նըստիս 'ի քրօքէս ւնըժ բանդ
Եւքեզ օրհնեմք. որ բաշխողդ
Սարսափելի հողմոյ նըման. ահեղա
Եւթագաւոր անմահ արարիչ յաւիտ
Եւքեզ կոյս և մայր և բնակարան
Եւպաւնեցաք 'ի խաչ քո արարիչ:

բձ
է

Սարգեւատուն ամենեցուն այսօր
Որ թագաւորդ ես թագաւոր
Եւրծաթ սիրութեւն մոլեալ յուդ
Որ նըստիս 'ի քրօքէս ւնըժ բանդ
Եւնայն նըման հօր և որդւոյ. հո
Եւնայն փողոյ գալստեան քոյ տը

գեբգ

Պ. քեզ հայր յառաջ քան զյաւելի
Պ. ողացաւ Թըշնամին ընդ յայտնիւ։

$$\frac{2m}{5}$$

Լ Եսօր յարեաւ 'ի մեռելոց փեսա
 Բ' Նդ Լուսանալ միաշաբաթին
 Պ աւորանօք նախաստեղծին մեռկա
 Բ' Նդ Կանայսն իւղաբերսն առ քեզ
 ՈՐ Իոնճառ հուլթէ Տօրդ ես փառ
 Տ ողւոյ գալտեան: Հանգստեան
 անժամնի, և խաչի: փառք:

Յայն շաբաթուս օրհնութիւնն
զ. տր' երկնից ասա 'ի ճայնէն. և
զինի հոգւոյ դաշտտեան: Հանգս
տեան: Թծածնի: և խաչի փառք:

$$\begin{array}{r} 74 \\ \hline 84 \end{array}$$

Երողեալ կղզիք առ ամ եկե
 Լսօր հրեշտակք 'ի յերկինս
 Թոժամ եկին 'ի գերեզման իւղա
 Զ հրեշտակն յերկնից աւետաւոր
 Հրեշտակ քո ամ որ զյարութիւ
 Դ հարաշարժ յաղբերէն անհատա
 Ըր արարիչդ ես արարածոց հանս
 Ըծածնիւ խաչիւ փառքս

$$\frac{72}{4}$$

Եւ ամբարձաւ ամբըն մեր յերկինս
 Եւ հագին ձայնիւրդ քո քս 'ի վ
 Փառաբանակից հօր որդի ող վաս
 Օրն ձառնդ քո քս փառաւորեմք
 Եւ նեղակից բանրդ հօր և եղբւոց
 Եւ աղաքելոյ աղաւանոյ ի վանելոյ մե
 Ի արձրեալ թագաւոր յաւիտեանից
 Եւ արուցեալ է ամբն 'ի գերեզմանէն
 Եւ խոնարհեցար յերկնից • անմեկն
 Եւ ընծայ այսօր փառօք միաժնին :

$$\frac{74}{40}$$

Եթա հրաշ այս խորհուրդ առա-
 իշխանութիւնք երկնից զարհո-
 լյաթը հրեշտակք 'ի յերկինս ուրա-
 հրեշտակացն դապք յերկնից 'ի
 'ի համբառնալ բանին յերկինս և
 ի 'ի հօրե առաքեցաւ մարդասեր
 յաթը բանն 'ի հօրե անմեկնելի
 յաթը նշան յաղթօղ երեւեալ:

$$\frac{72}{40}$$

Եւ զապրիլ աղաւնւոյ. իջանելով
Եւ ի նմա հաղար բաժակ, հեղեալ

Տոգին սքէ էր միշտ. և է և եղ. Դ
Նամբարձաւ անըն մեր քս օրհնու
Վամանակ դարձի խոյ էհաս 'ե
Վոր սիօն ծընեալ մանկունք ան
Վգբեզ որ հոգուով և հոյով մաքթ
Վադաւոր փառաց ան հոգիդ կե
Վր հաստատեցեր բանիւ գեկեղեւ

Նոյն և նրման հօր և որդւոյ հօ-
հայր անըսկիզբն. որ վերօրհ-
նեղն 'ի հօրէ ծնեալ որդի. յան-
ժտ աւետեաց մարգարէին. որ ա-
րանն առաքեալ 'ի հօրէ. որ վասն
() րհնեւ: Բլղբեզ անսկիզբն հայր
նշմամբ փողոյ սաղմոսարանաւ և
հրեշտակային ձայնիւ օրհնեսցու-
նաբախացիր սրբբուհի գաբրիէլն

Լ՝ յսօր երկնայինքն ուրախացան
Լ՝ յսօր աղբիւր գխտութե բղ
() րհնեցէք մանկունք ընդ երկնա
Լ ջեր տը ողորմութիւն քո յաշխարհ
Լ րօհնիս 'եհրեշտակաց անդադա
() րհնեցէք զտօր ընդ երկնայինսն
Ա ր յանէից ստեղծեր ըզպաշտօնե
Լ ագաւոր խաղաղութե . որ քաղ
Ա ր ողորմեցաք 'եմգա ծնեալ մարդ

Լ՝ ընդգալիս արդարորութեան քս ծա-
 յոգիդ ճշմարիտ. որ զիտ՝ ալիկ
 Ո՛ր 'ի Թաւրս Թեթեւս աննիւ Թ սաւ
 Ո՛ր զտիրականս առ'ի բէն կարգեաւ
 Լ՝ զհայրն երկնաւոր օրհնեցեք
 Տոգի իմ յամ Ժամ զքեզ փառաւ
 Լ՝ յօօր գաբրիէլ ցընձութիւն երգ-
 Լ՝ նրսկզբնական բանին հօր բընա-
 Լ՝ խաչանիչ փայտէն դըզըրդեցաւ

() անրակիզքնաբարբըղխունն ի
 () րհնեմբ ըզքեզ անրակիզք
 () անրակիզքն ամ գճայրն ամենա-
 նրակիզքն ամ և թագաւոր երկր-
 յը զչուր ամռութե քոյ . քս բորբո-
 ստուածատունկ խրկագէր ծա-
 () առ կենաց տընկեալ յադին նբ-
 էառն վիմամին աղբեւը յորդ-

Ի տողաժամին խորան լուսոյ ան

ԳՃ
ԿԲ

Ի նմա հարոր բաժակ հեղեալ յե
Ի Լաքելոյ աղուհւոյ իջանելով
Ի նքն յինքեան նոյն միշտ ընդ որս
Համբարձաւ տորն մեր յերկինս
Ի նդ երկնայնոց հոգեղինաց դասո
Ի յս 'ի լուսոյ 'ի հօրէ առաքեցար
Հայր անըսկիչ բն արտիւն յաւիտ
Ի նըսկիչ բն անհատանէի բնո
Ի ուսաւորեաց երուսաղէմ զարդա

ԳԿ
ԿԲ

Ի հարալորժ աղբերէն անհատա
Հոգիք հրեղինացն այսօր տօն
Ի դբիւր կենաց. բախսօղ շնորհաց
Ի ջեր յերկնից միածին. անմեկնելի
Օրհնեմք ըզբեղ անեղ անըսկիչ
Սի ի մծուծիւն երրորդութիւն ան
Հայր անըսկիչ բն բարեխնամ մար
Որ անտեան և անըննին քառակեր
Ի ջ միածինն 'ի հօրէ և լոյս փառա

ԱԿ
Տ

Ի րեքտկանն արգարութե ծագ
Հոգւոյ գալստեան. հանգս
տեան մծածնի. և խաչի. փառք:

ԳՃ
ԳԿ
Տա

Օ մարգարե բարձրելոյն և ղ թա
Որ յորովայնէ ընտրեցար յաս
Ի յօր ուրախայեալ նբ եկեղեցի
Ի յօր ցընծայ զուարճացեալ եկե
Ի յօր զիմանալի լուսոյն ծագողն
Ի րանելի նբ մանկունքն ուն զբաջ:
Հոգւոյ գալստեան. հանգստեան
մծածն և խաչի. փառք. ի:

ԲՃ
ԳԿ
ՏԲ

Ո վ երջանիկ տի նբ գրիգոր սրբ
Ի րմատ ճմարիտ մծային օրի
Ի րեգակն արդարութե 'ի հայաս
Որ կոչեցեր ըզհեռացեալսն 'ի հա
Ի յօր զիմանալի լուսոյն ծագողն
Ի նդրեմք 'ի բէն թագաւոր փառ
Ի ծածին սբ կոյս անապական տա
Ի ջ միածինն 'ի հօրէ և լոյս փառ:

ԲԿ
ՏԷ

Ո ըզլոյս անձառ շնորհաց մծ
Ի նդադար յերկինս օրհնաբան
Ո վ երանելի ամենեցուն տիեզեր
Որ զհուր սիրոյ քոյ քս բորբոքեց

Յ իշեա զմեզ տրծ փրկիչ մեր յոր
Հոգւոյ գալստեան. հանգստեան
մծածնի. և խաչի. փառք:

Ի նձնը նուիրեալք սիրոյն քի
Հոգւոյ գալստեան. հանգս
տեան մծածնի. խաչի. փառք:

ԳԿ
ՏԲ

Ր զբեղ քաղաք նոյ և տաճար անա
Ի յօր նոր ժողովուրդք ընդ
Որ անմարմնոց հոգեղինաց դասակ
Թագաւորեաց մծ 'ի վերայ հեթա
Որ նախիկաց իմաստութե տնօրին
Որ յերկնային զօրս անմարմնոցն
Յ որժամ յերկնից գոչէ փողն աչ
Ի որ խորանիդ արեգական արդա
Սեղան քո տի զօրութեանց հաւա

ԱԿ
ՏԶ

Որ 'ի լերինն այլակերպեալ ցուց
Ի տաճարի սրբութե փառաց
Ի յօր զանըսկիչ բանն. որ յա
Օ թագաւորն փառաց քս. որ
Օ փառաւորեալն յամենայն արա
Ուրախ լեր յոյժ դուստրը սիօնի
Որ 'ի քրօքէական կառսրդ հանգ
Չայն արկեալ կենարարին մծային
Սարմնացեալդ 'ի կուսէն նախա:

ԱՃ
ՏԷ

Ղ առագայթ փառաց հօր որդիդ
Որ պատուիրան ճմարտութե
Օրհնեցէք զտի ընդ երկնայինսն
Օրհնութիւն 'ի բարձունս տնօր
Հաստատութիւն իմ լեր տի և յոյ
Ի յօր երկնայինքն ուրախացան ըն
Գալոց է միածինն փողով և փառ
Ուրախ լեր մայր լուսոյ մարիամ եր
Եկայք ժողովուրդք 'ի տաճարի

ԲԿ
ՏԸ

Ի յօր որ էնն 'ի յերկինս բան և
Որ արարեր զօրութեամբ զիմա
Որ զտիրականս առ 'ի բէն կարգեա
Օ թագաւորն քս օրհնութե եր
Յ օրհնութիւն նոր օրհնեսցուք
Ի րեգակն արդարութե քս ծագ
Ի ճայն մեծի զուարթնոյն և 'ի հը
Որ յեութեդ ես ընդ հօր և սուրբ
Ի յօր ցընծան դասք հրեշտակաց

ԳՃ
ՏԹ

Ու

7.2
2

Աւրախէր սուրբ եկեղեցի. քան
Մ. յօր հրեշտակաց բազմութի
Արքարժանաւորեցայք. ի կոչումն
ուսաւորեաց եւմ գի հասեալէ
Մ. յօր անթութիւնն զուարճանայ
Արարարը զօրութիւն զինանալեաց
Ար. ի թեւս թեթեւ աննիւթ սաւ
Հանգստեան. անծածնի. և փառք:

Յայգւոյդ անհամու թեան ճաշկ
Հոգւոյ գալստեան. հանգստեան
անծածնի. և փառք:

7.2
2.2

Օրութիւն քի խաչի քոյ քս. որ
Թագաւոր քս էակից հօր և
Ար կամաւ հօր ըզարքարանս յան
Ի խաչ եւեր բանդ անծ մարմնացե
Ար ի յերկնից ի հօրէ իջեր անբա
Ար մահու խաչին իւրոյ կենդանա
Բոցով սրբութեան թեան քոյ ի խա
Ար փախանակ դառնութեան տընկ
Հոգւոյ գալստեան. հանգստեան
Այր լուսոյ մարիամ սուրբ կոյս

Խաչըն կենարար. որ եղև ըմբզ
Արթութիւն սրբոց շնորհեցեր ե
Բեզ քի կաթուղիկէ եկեղեցւոյ
Լնուանեալ փայտ գիտութեան զմե
Հոգւոյ գալստեան. հանգստեան
անծածնի. և փառք:

բ.4
2.2
2.5

Աւրախէր սք եկեղեցի. քանդի
Մ. յօր հրեշտակաց բազմութ
Արքարժանաւորեցայք. ի կոչումն
ուսաւորեաց երուսաղէմ գի հաս
Մ. յօր անթութիւնն զուարճանայ
Մ. յօր խաղաղութեան թեան քոյ ի խաթու
Հոգւոյ գալստեան. հանգստեան
անծածնի. և փառք:

Լնդատուըն կառք անբընեւի
Լ. Վերայ վիմի Աւտրոսի շինե
Լ. կայք Ժողովուրդք ի տաճարի
Ար ի յերկնից իջեր բանդ անծ
Իջեր ան և մարմնացար ի կուսէն
Լնդեղն եղեալ մարդ տեսեալ զա
Հոգւոյ գալստեան. հանգստեան
անծածնի. և փառք:

բ.4
2.2

Լնապական սք զխաչն օրհնեսցո
Մ. յօր խնդրի պատուական փ
Լ. պաւնեցայք ի խաչ քո աղարիչ
Իջեր յերկնից որդի աշ. ազատեց
Ար կամաւոր խաչելութիւն քով ան
Լ. անեսք գեղեքս. որ ի խաչին
Ար զանարատ բազուկըս քո տաբա
Հոգւոյ խաղաղութեան թեան քոյ զգ
Հոգւոյ գալստեան. հանգստեան
անծածնի. և փառք:

բ.2
2

7.2
2.2

Մ. յօր Ժողովեալ սրբոցն իմիա
Մ. յօր հրաշափառ կոչմամբ հո
Մ. յօր ըզնախամօրն երկանց բար
Ար ի բարձրութիւն երկնից բարձր
Աւրախէր մարիամ սք անծածնի.
Այր լուսոյ մարիամ սուրբ կոյս
Լնարատ կոյս անծածնի մարիամ
Հոգւոյ գլխան հանգստեան. փռ:

Մ. յօր զանաւեւ ծննդեան քո
Մ. լեւեւք գերարվին. և օթարա
Հոգւոյ գալստեան. հանգստեան
փառք:

7.4
2.2

Մ. յօր հրաշափառ կոչմամբ հոգ
Մ. յօր սիւն ծննեալ մանկուք
Աւրախէր մարիամ կոյս անապակ
Լ. ագուըն հրաշարի. որ անյայտ
Լ. աւաւտ խաղաղութեան. և արուսե
Լ. ստոճածածնի մայր լուսոյ սք կո
Աւրախացի անծածնի. որ կուսու
Հոգւոյ գլխան հանգստեան. փռ:

Լ. վերայ վիմի Աւտրոսի շինեցեր
Խաչն կենարար որ եղև ըմբզ
Ար համագոյդ ես հօր և սք հոգւ
Լ. նապատուըն կառք անբընեւի խո
Ար յաթոռ փառաց նըստիս բանդ
Աւրախէր եկեղեցի սք. ի գալստ
Հոգւոյ գալստեան. հանգստեան
անծածնի. և փառք:

բ.4
2.2

Ար զանարատ բազուկըս քո ի խա
Մ. յօր խաչեալ և զերեզ փայտ խ
Լ. նապատեղի երևումն երևեալ դր
Օթագաւորն փառաց քս. որ վա
Լ. անդ որ ի հօրէ իջեալ մարմնա
Լ. ու յանձնաւոր անծ երևեալ ի
Լ. խաչին քո մեռուցեր զմահ և

ան
2.5

46 f. 2.

Բնթերցոճածո Ետայեայ մար
գարէ է: 40. 11:

Իբրև հովիւ մի հովաճեացէ
զխաշինս իւր. և բազկու իւ
րով ժողովեացէ զգաւինս. և
'ի ծոց իւր կրեսցէ զնոսա. և
մեծթար լիցի յլեաց: Ո՛չա
փեաց ափով իւրով զջուրս.
և զերկինս թգաւ՝ և զերկեր
ամ քլաւ. ո՛ր կշռեաց զե
րինս կշռով, և զգաշտս
կշռորդք: Ո՛ր հիտաց զփոս
տն. և ո՛ր եղև նմա խորհր
դակից՝ եթէ խելամուտ ա
րացէ զնա. կամ ընդ ո՛ւմ
խորհեցաւ՝ և արար զնա խե
լամուտ. կամ ո՛ր եցոյց նմա
զդատաստան՝ և զճանաչիչս
խմաստութե. կամ ո՛ր ետ նմա
փոխ յառաջագոյն, և հատու
ցանիցէ նմա: Իթէ ամե
նայն հեթանոսք իբրև զկա
թիլ մի 'ի դուէ են. և իբրև
զմէտ մի 'ի կշռոց համարե
ցան. և իբրև շիթք 'ի բե
րանոյ համարեսցին:

Բնթերցոճածո առակաց:

11. 30:

Ի պտղոյ արդարութե բու
սանի ծառ կենաց: բարձրին
տարաժամ որդիք անօրի
նաց: Իթէ արդարն հազիւ
կեցցէ իսկ մեղաճորն և ամ

բարիշտն ուր երևեսցի:

Ո՛ր սիրէ զխրատ՝ սիրէ զի
մաստութիւն. և որ առէ
զյանդիմանութի՝ անմիտ է:

Ի աւէ գտանել զշորհս 'ի
տէ. իսկ այր անօրէն կար
կեսցի: Ո՛չ յաջողեսցի մար
դոյ յանիրաւութենէ, ար
մատք արդարոց ո՛չ հատցին:

Յօհաննու առաքելոյ. 'ի կաթու
ղիկեայց թղթոյն է ընթերցո
ճածո: 4. 7:

Սիրելիք՝ սիրեսցուք զմի
մեանս: զի սէր յոյ է: և ա
մենայն որ սիրէ՝ յոյ է ծնեալ
և ճանաչէ զամ: Իւ որ ոչն
սիրէ՝ ոչ ճանաչէ զամ, զի
ամ սէր է: Իւ զի յայտն
երևեսցաւ սէրն այ 'ի մեզ՝ զի
զորդին իւր միածին տա
գետց յաշխարհ, զի եղի
ցուք նովաւ կենդանիք:

Յայսմ է սէրն. ոչ զի մեք սի
րեցաք զամ՝ այլ զինոս սիրեաց
զմեզ. և առաքեաց զորդին
իւր 'ի քառութիւն մեղաց մե
րոյ: Սիրելիք՝ եթէ ամ այն
պէս սիրեաց զմեզ, ապա և
մեք պարտինք զմիմեանս սիրել
() ամ ուրուք երբեք չիք աե
նեալ: Եթէ սիրեսցուք զմի
մեանս ամ 'ի մեզ բնակի և
սէր ին 'ի մեզ կատարեալ է:

ծք

այ

Եւ յաւելի գիտեմք, եթէ մեք
'ի նմա բնակեալեմք՝ և նա
'ի մեզ՝ զի 'ի հոգւոյն իւրմէ
ետ մեզ: Եւ մեք տեսաք՝
և վկայեմք, զի հոգւոյ առա
քեաց զորդին իւր փրկիչ աշ
խարհի: Որ ոք խոստովա
նեսցի եթէ յս է որդի ւնյ.
Ծած 'ի նմա բնակի, և նա յած:
Եւ մեք հաւատացաք՝ և ծա
նեաք՝ զսէրն ւնյ, զոր ունի
առ մեզ: Ծած սէր է. և որ
կայ 'ի սէրն՝ բնակեալ է յած.
և Ծած բնակի 'ի նմա:

Եւ յայմիկ կատարեալ է սէր նր
'ի մեզ. զի համարձակութի ու
նիցեմք յաւուրն դատաստա
նի. զի ուն նայն է՝ նոյնպէս և
մեք եմք յաշխարհի յայսմիկ:
Երկիւղ ոչ գոյ 'ի սէր, այլ
սէրն կատարեալ իբաց մեր
Ժէ զերկիւղ: զի երկիւղ ընդ
տանջանք է: Իսկ որ երկնչի,
չէ կատարեալ 'ի սէրն:

Սեք սիրեսցուք զւնձ՝ վասն
զի նախ նա սիրեաց զմեզ:
Եթէ ոք ասիցէ եթէ սիրեմ
զւնձ. և զեղբայր իւր ատիցէ՝
սուտ է: որ ոչ սիրէ զեղբայր
իւր՝ զոր տեսանէ: զւնձ, զոր
ոչն ետես զի արդ կարիցէ սի
րել: Եւ զայս պատուէր
ունիմք առ 'ի նմանէ. զի որ

սիրէ զաստուճած. սիրէ նա
և զեղբայր իւր:

Եւ տարան ըստ Սատթէոսի
5:

Լ տեսեալ ըզԺողո
վուրդսն ել 'ի լեառն.
և իբրև նստաւ անդ՝ մա
տեան առ նա աշակերտք նր:
Եւ բացեալ զբերան իւր՝
ուսուցանէր զնոսա՝ և ասէր:
Երանի աղքատաց հոգւով՝
զի նոցա է արքայութիւն
երկնից. Երանի սգաւո
րաց՝ զի նոքա մխիթարեսցին:
Երանի հէզոց՝ զի նոքա Ժա
ռանգեսցեն զերկիր:

Երանի՝ որք քաղցեալք և
ծարաւիք իցեն արդարու
թեան՝ զի նոքա յագեսցին:
Երանի ողորմածաց՝ զի նո
քա զողորմութիւն գտցեն:
Երանի այնոցիկ՝ որք սքե են
սրտիւք. զի նք զւնձ տեսցեն:
Երանի խաղաղարարաց՝ զի
նոքա որդիք ւնյ կոչեսցին:
Երանի որք հալածեղք իցեն
վասն արդարութե՝ զի նոցա
է արքայութիւն երկնից:
Երանի է ձեզ՝ յորԺամ նա
խատիցեն զձեզ՝ և հալածեա
ցեն. և ասիցեն զամենայն
բան չար զձեանջ սուտ վն իմ.
ցնծա

Յնծացէք և ուրախ լերուք.
զի վարձք ձեր բազումք են
յերկինս. զի այսպէս հալա
ծեցին զմարգարէսն. որք յա
ռաջ քան զձեզ էին:

Լեւտարան ըստ Սարկոսի:

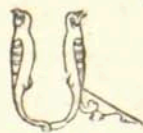
3. 13:

Լանէ 'ի լեառն. և կո
չէ առ ինչն զորս ինքն
կամեցաւ. և չողան առ նա:
Լաւ արար երկուտասանս՝ զի
իցեն զնովաւ. և զի առսքես
ցէ զնոսա քարոզել:
Լաւ ունիլ իշխանութիւն
բժշկելոյ զցաւս՝ և հանե
լոյ զդէս: Լաւ եդ զանուն
սիմոնի Պետրոս. Լաւ յա
կոբու Օբեդեայ՝ և Յօ
հաննու եղբօրն Յակոբայ.
Եդ նոցա անունանս Լաներե
գէս. որ է որդիք որոտման:
Լաւ զԼ'նդրէաս. և զՓի
լիպպոս. և զԼ'արթուղիմէոս
զՍատթէոս զմաքսաւորն.
և զԹաօմաս. և զՅակոբոս
ալփեսայ. և զԹադդէոս՝ և
զՍիմօն կանանացի:
Լաւ զՅուդայ իսկարիօտա
ցի. որ և մատնեաց զնա:

Լեւտարան ըստ Սուկասու:

14. 12:

սէ և ցկոչնատէրն.
յորժամ առնիցես
ճաշ՝ կամ ընթրիս. մի կոչեր
զբարեկամս քո. և մի՛ զեղ
բարս քո. և մի՛ զազգահանս
քո. և մի՛ զդրացիս քո. և
մի՛ զմեծամեծս. զի մի՛ և նո
քա փոխարէն կոչիցեն զքեզ՝
և լինիցի քեզ հատուցումն:
Լաւ յորժամ առնիցես ըն
դունելութիւն. կոչեա՛ զաղ
քատս՝ և զխեղս՝ և զկաղս՝
և զկոյրս: Լաւ երանելի լի
նիցիս: զի ոչ ունին փոխա
րէն հատուցանելոյ քեզ: և
հատուցի քեզ փոխարէն 'ի
յարութեան արդարոց:
Իբրեւ լոճաւ զայս ոմն 'ի
բաղմականացն՝ ասէ ցնա,
երանի՛, որ կերիցէ ճաշ յար
քայութեան անյ:

Լեւտարան ըստ Յօհաննու:

10. 11:

ս եմ հովիւն քաջ. հո
վիւ քաջ զանձն իւր
դնէ 'ի վերայ ոչխարաց:
Իսկ վարձկանն, որ ոչ է հո
վիւ. որոյ ոչ իւր են ոչ
խարքն, իբրեւ տեսանէ ըզ
գայլ

գայլն զի գայ՝ Թողու զոչ
 խարսն և փախչի. և գայլն
 յափշտակէ զնոսա և ցրոճէ:
 Քանզի վարձկան է՝ և չէ
 փոյթ նմա վասն ոչխարացն:
 Ասեմ հովիւն քաջ. և ճա
 նաչեմ զինն, և ճանաչիմ յի
 մոցն: Որպէս գիտէ զիս

հայր. գիտեմ և ես զհայր.
 և զանձն իմ դնեմ 'ի վերայ
 ոչխարաց: Աս և՛ այլ ևս
 ոչխարք են իմ. որք ոչ են
 յայսմ գաւթէ. և զայն ևս
 պարտ է ինձ ածել այսր. և
 ձայնի իմում լղճիցեն. և եղի
 ցին մի հօտ՝ և մի հովիւ:

Հի հօրօք և ողորութիւն Երոյ յի չի և համար
Լորութիւն Երոյ հոգոյն: որ յանձնաւ բանայ զազա որոյ
Երոյ և առաջ բարե պէս խոհորդոս զուսուս որս առ
պաշտոնն բարե գործութիւն և արդարեւ արութիւն զ
ով ան գորոյ արեւոյ և բարե ու խրատիւն խնամանոյ Եր
ութիւն արանահանէ զոր հրամանէ անէ Եր անէ Երայնայն
Եր գանձեցէք իւր գանձ որ ոչ գող Երձեւայ և ոչ յե
ուրիշ ապահանէ որ գանձք իւրեւն անդք սիրտք չի
Երին և արեւալայն ասէ Երանիս տալով Եր Եր անի որո
իցի զամբ սիւն և խնդանի ի Երուսաղէմ: Եւ այլ բազմ
այս պիտի վիտայ ուրիշ արեւոյ հայոց զայս ուրիշ զուսուս
Ժեւայ զուր Եր սէր: Եւ ինչն զազա Եր յահոբ զանէ
Եր զուսուս Երին կիրեղն աղևիտ և հաւատարմք գող
բարե պաշտ և արդիւն ճշմարտայ սէր բարե պաշտոն: Եւ
տապան զայս առեւադիր գա զի այ պէս իւրեւս հայոց Ե
Երեւանահանայ պաշտոնէից տնայ սիրայ: Եւ որք իսկայ սա
մուտք և աղօթեւ զուսուս իւրեւս յիւրեւրիւս զի արտիւս զազա
ժողպայ վիտեւն աղևիտ պիտի ծաղոտի և իւր արդիւն մ
այ գիտե պիտի յահոբ զան: Եւ Երեւան ուսուցի բար
պաշտ պիտի կիրեղն և հանգուցեւ ան ի չա հայրե ի
իւր յոհան: Եւ Եւ Երեւան զահաւաղն արքայ
Երեւան ի չա իւրապարտեւ զոր Եր չա ժողպայ ողոր
յի և սոյն այն ան արեւ Երեւան արեւ ի Եր յիւրեւ

Թվի յահոյն Եր Եր ին հասցի համարտան

45-163

الحمد لله

Handwritten text, possibly a signature or date, appearing as "H. 10/11".

۱۲۱۰

